

Dolores Cannon

DI SẢN TỪ CÁC VÌ SAO

ThuVienSach.vn

DI SẢN TỪ CÁC VÌ SAO – CHƯƠNG 1: KÝ ỨC NGƯỜI NGOÀI HÀNH TINH

Phần lớn con người trên Trái đất ngày nay có xu hướng nghĩ rằng người ngoài hành tinh và người ngoài Trái đất đáng sợ. Họ trông khác, hành động khác, thể hiện cảm xúc theo những cách khác nhau (hoặc thiếu cảm xúc). Vì chúng dường như khác nhau nên chúng không thể hiểu được con người. Vì vậy, họ phải là ác quỷ và đến Trái đất để làm hại chúng ta theo một cách nào đó. Đây là logic bình thường của con người. Chúng ta luôn sợ hãi những gì chúng ta không hiểu. Nhưng cuốn sách này sẽ vạch trần khái niệm này về cơ bản là sai lầm như thế nào. Chúng ta đã có điều kiện để suy nghĩ theo cách này thông qua các bộ phim và văn học khoa học viễn tưởng mà chúng ta đã tiếp xúc cả đời. Ngay cả các nhà điều tra UFO cũng tập trung vào những phẩm chất tiêu cực được cho là của các vụ án. Trong vài thập kỷ qua, các chương trình truyền hình và phim như “Star Trek”, “E.T. the Extraterrestrial”, “Close Encounters” đang cố gắng trình bày một bức tranh tích cực hơn.

Trong công việc của mình, tôi đã phát hiện ra họ giống chúng tôi hơn là khác chúng tôi. Điều này là do tất cả chúng ta đã từng là người ngoài hành tinh trong những kiếp sống khác. Tất cả chúng ta đều là người ngoài Trái đất, bởi vì không ai trong chúng ta có nguồn gốc từ hành tinh Trái đất. Đây chỉ đơn thuần là một điểm dừng chân tạm thời. So với độ tuổi khổng lồ của vũ trụ mà chúng ta đang sống, Trái đất là một hành tinh tương đối trẻ. Hàng nghìn thế giới khác trên khắp thiên hà đã được hình thành và đang phát triển trong hàng triệu năm trước khi hành tinh của chúng ta đạt đến giai đoạn nguội đi đủ để hỗ trợ sự sống. Sự tiến bộ của các nền văn minh và văn hóa khác trong vũ trụ của chúng ta là điều đáng kinh ngạc đến mức trí óc phàm nhân của chúng ta không thể tưởng tượng được.

Hàng ngàn thế giới đã được sinh ra và đã chết trước khi chúng ta được hình thành. Linh hồn vĩnh cửu của chúng ta là bất tử, nó đã tồn tại mãi mãi và nó sẽ tiếp tục ở xung quanh mãi mãi, ngay cả sau khi hành tinh nhỏ này diệt vong. Vì vậy, hợp lý khi nói đây không phải là ngôi nhà duy nhất của chúng tôi. Thông qua quá trình luân hồi, tất cả chúng ta đã sống trên các hành tinh khác và ở các chiều không gian khác, và chúng ta sẽ tiếp tục làm như vậy sau khi các bài học của chúng ta về Trái đất đã hoàn thành. Trái đất chỉ đơn thuần là một trường học, một trong nhiều trường học trong nền giáo dục lâu đời của chúng ta. Khi rời khỏi đây, chúng tôi hy vọng sẽ tốt nghiệp lên một lớp khác, nếu không, chúng tôi phải quay lại và lặp lại cuộc sống (hoặc các lớp học) cho đến khi chúng tôi học được bài học. Các thuật ngữ "linh hồn già" và "linh hồn trẻ" thường được sử dụng liên quan đến các linh hồn nhập thể trên Trái đất. Một "linh hồn già" được coi là một linh hồn đã có nhiều kiếp sống trên Trái đất. Một "linh hồn trẻ" là một linh hồn gần đây đã quyết định đến Trái đất. Họ có thể đã sống nhiều cuộc đời khác trên các thế giới khác, và gần đây họ đã quyết định chấp nhận những thách thức và giới hạn độc nhất của thế giới chúng ta. Hành tinh tuyệt vời của chúng ta, Trái đất là duy nhất bởi vì nó đã được ban cho ý chí tự do. Nó cũng là một trong số ít còn lại trong thiên hà của chúng ta vẫn còn trải qua bạo lực và chiến tranh. Một linh hồn đến đây phải được chuẩn bị để học những bài học khắc nghiệt về cách đối phó với những người khác có bản chất bạo lực, và cách trải nghiệm cảm xúc. Cảm xúc trên Trái đất mạnh mẽ hơn nhiều so với trên các thế giới khác. Ở đây có nỗi đau và sự đau khổ sẽ không bao giờ xảy ra trong những thực tại khác. Trên một số thế giới, cảm xúc không được biết đến hoặc hiểu được. Điều này giải thích sự tò mò của một số loài ngoại lai đang quan sát nền văn hóa của chúng ta. Họ thật khó hiểu làm thế nào mà con người lại có thể làm hại nhau một cách nhẫn tâm như vậy.

Khi hóa thân vào thế giới này, chúng tôi đã đồng ý chấp nhận những giới hạn, những thử thách, để trải nghiệm những cảm xúc và học hỏi những bài học. Điều đó không dễ dàng chút nào, bởi vì các bài học thường cực kỳ khắc nghiệt, nhưng phần thưởng cho sự trưởng thành của tâm hồn là vô cùng to lớn. Một khi linh hồn đến Trái đất, nó sẽ bị cuốn vào nghiệp chương.

Sau đó, linh hồn phải tiếp tục quay trở lại cho đến khi tất cả các khoản nợ phải chịu đã được trả xong. Ngay cả những linh hồn ngoài hành tinh, hay tôi thích gọi chúng hơn, những "Star-Children", cũng biết rủi ro mà chúng phải đối mặt khi hóa thân vào đây. Họ không thể thoát khỏi bị cuốn vào nghiệp chướng, bởi vì họ đang tương tác với con người. Họ biết rủi ro trước khi xâm nhập vào cơ thể con người, nhưng nhiều người trong số họ đã đồng ý chấp nhận thử thách vì họ biết rằng Trái đất cần được giúp đỡ.

Sự giúp đỡ này rất có thể sẽ đến từ những tâm hồn hiền lành chưa từng trải qua sự căm ghét và bạo lực. Chúng là dòng máu mới, hy vọng sẽ biến thể giới của chúng ta thoát khỏi bạo lực, và nâng nó thành một rung động mới, thể giới mới sắp tới. Tôi tin rằng những sinh vật xinh đẹp này khó tồn tại trong thể giới hỗn loạn của chúng ta, bởi vì chúng có thể bị choáng ngợp bởi những cảm xúc và điều kiện ở đây. Họ không có kinh nghiệm để chuẩn bị cho những gì họ sẽ tìm thấy. Chủ đề về linh hồn của những người ngoài hành tinh này hóa thân trong cơ thể người được khám phá sâu trong cuốn sách của tôi, Người giữ vườn.

Một định nghĩa khác về "linh hồn trẻ thơ" là định nghĩa có trải nghiệm đầu tiên của nó trong một cơ thể vật chất. Có vô số linh hồn đã không bao giờ rời khỏi bên cạnh Chúa kể từ khi tạo ra vũ trụ. Đây là những người đã được "lưu tâm đến cửa hàng," có thể nói như vậy. Có vô số công việc để họ làm trong cõi linh hồn. Nhiều người trong số này không có mong muốn hóa thân, nhưng thích cuộc sống yên tĩnh hơn ở phía bên kia. Đây là những sinh vật được gọi là thiên thần, người bảo vệ, người hướng dẫn hoặc giáo viên chủ.

Họ có những vai trò quan trọng để chơi, và khi chúng ta ở giữa cuộc sống, ở trạng thái được gọi là "chết", chúng ta nhận thức rất nhiều về những sinh mệnh này, và chúng ta có nhiều giao tiếp với chúng. Chủ đề này được khám phá đầy đủ hơn trong cuốn sách Giữa cái chết và sự sống của tôi. Nếu những thực thể này quyết định đến Trái đất, nó sẽ dành cho một mục đích cụ thể. Họ sẽ được chú ý vì sự trong sáng và không thành kiến sẽ khiến họ trở nên nổi bật. Tôi thường nghĩ rằng những cá nhân như Chúa Giê-su và Đức Phật là những bậc thầy thần thánh, những người không còn nghiệp nào để trả lại trên Trái đất, mà

chỉ đến để thử và dạy loài người cách sống trong hòa bình và hòa hợp. Tất cả chúng ta đều biết điều gì sẽ xảy ra với những linh hồn dũng cảm như những người có thông điệp bị hiểu nhầm.

Tôi đã không biết về tất cả những điều này khi tôi bắt đầu công việc của mình trong lĩnh vực thôi miên hồi quy vào năm 1979. Tôi đã được giáo dục rất nhiều bởi các đối tượng mà tôi đã làm việc cùng. Thông tin tôi thu được là rất lớn và tôi đã viết được mười cuốn sách cho đến nay, và có vẻ như tôi sẽ tiếp tục thu thập kiến thức và viết về nó trong suốt quãng đời còn lại của mình. Công việc của tôi là trong lĩnh vực trị liệu tiền kiếp. Lĩnh vực trị liệu này đã phát triển rất nhiều kể từ lần đầu tiên tôi bắt đầu thực hành nó. Trong những ngày đầu đó, nó được coi là "lệch nhịp" hoặc "lệch lạc", một thứ chỉ được thực hành bởi các "kooks" của Thời đại Mới. Nó hiện đang được coi là một công cụ có giá trị và nhiều chuyên gia đang muốn tìm hiểu nó và thêm nó vào tiết mục của họ. Nó đã vượt qua thử thách của thời gian và được chứng minh là rất hữu ích trong việc điều trị các trường hợp khó.

Liệu pháp tiền kiếp là một hình thức thôi miên mà câu trả lời cho các vấn đề trong kiếp này thường được tìm thấy ở kiếp khác. Thường thì câu trả lời có thể được tìm thấy bằng cách đưa chủ đề vào những năm đầu bị lãng quên của cuộc đời này. Nhưng có nhiều trường hợp khác bất chấp lời giải thích bởi bất kỳ sự kiện nào xảy ra trong kiếp sống hiện tại. Trong những trường hợp này, các giải pháp thường có thể liên quan đến các sự kiện đã xảy ra hàng trăm năm trước. Nhiều khi nó liên quan đến chấn thương, đặc biệt là cách thức chết của kiếp trước, và đôi khi một mô thức lặp đi lặp lại đã được thiết lập qua hàng loạt kiếp sống. Trong những trường hợp này, mô hình linh hồn bị cuốn vào một cuộc chạy đua, có thể nói như vậy, và họ không hiểu làm cách nào để thoát ra. Câu trả lời thường có thể được tìm thấy bằng cách xem xét các cuộc sống và mô hình. Tiềm thức là người lưu giữ hồ sơ của tất cả các sự kiện đã từng xảy ra trong cuộc sống hiện tại của chúng ta, và tất cả các sự kiện từ vô số kiếp khác của chúng ta.

Mọi người thường hỏi tôi, “Tại sao tôi không thể nhớ lại những tiền kiếp này một cách có ý thức?” Có thể dễ dàng hiểu tại sao tốt nhất là nên kìm nén những điều này. Sẽ thật choáng ngợp đối với tâm trí có ý thức của chúng ta nếu chúng ta cứ quẩn quanh với những ký ức về những kiếp sống khác và những bất công khác liên tục bắn phá chúng ta trong trạng thái tỉnh thức. Tiềm thức đã lựa chọn một cách khôn ngoan để ngăn chặn những điều này để chúng ta có thể tập trung vào công việc mà chúng ta phải làm trong cuộc đời này. Chúng ở đó trong ngân hàng bộ nhớ và chúng có thể được truy cập nếu cần. Nhưng để có một cuộc sống lành mạnh, bình thường, sẽ tốt hơn nếu họ luôn kìm nén.

Một trong những vấn đề có thể phát sinh là tiềm thức không có ý thức về thời gian. Nó không nhận ra rằng bây giờ nó đang sống trong một cơ thể khác, nơi một số vấn đề về thể chất không còn tồn tại và không áp dụng. Với vai trò là người bảo vệ và giám hộ của cơ thể, nó thường có thể vô tội tạo ra những vấn đề không nên tồn tại.

Một ví dụ là một trường hợp tôi đã làm việc tại đó một người phụ nữ rất mong muốn có con, nhưng tất cả những lần mang thai của cô ấy đều dẫn đến sảy thai. Các bác sĩ nói với cô ấy rằng không có lý do vật lý nào để điều này tiếp tục xảy ra. Trong liệu pháp tiền kiếp, người ta phát hiện ra rằng cô ấy đã chết khi sinh con ở kiếp cuối cùng của mình. Vì vậy, thông qua logic của tiềm thức, nó đã chọn bảo vệ cô theo cách duy nhất nó biết. Nó quyết định giữ cho cô ấy không mang thai để cô ấy không chết lần nữa. Liệu pháp thôi miên của tôi được thiết kế để thuyết phục tiềm thức rằng linh hồn giờ đã ở trong một cơ thể khác khỏe mạnh và việc mang thai sẽ không gây ra những vấn đề tương tự. Một khi tiềm thức đồng ý hợp tác, người phụ nữ có thai bình thường trong năm. Kết quả đáng kinh ngạc thường có thể xảy ra chỉ trong một phiên nếu nguyên nhân có thể được theo dõi cho các cuộc sống khác hoặc một mô hình cuộc sống. Tuy nhiên, nó không phải là một công thức kỳ diệu, hay một nút thần kỳ mà người ta có thể ấn và có kết quả tức thì. Như trong bất kỳ liệu pháp nào, bạn phải có sự hợp tác của đối tượng. Liệu pháp tiền kiếp đã cho họ câu trả lời, nhưng sau đó họ có thể áp dụng nó vào cuộc sống của mình hay không. Không ai có thể làm điều đó cho họ.

Tôi chủ yếu làm việc với trạng thái mê man của trạng thái thôi miên. Kỹ thuật của tôi nhanh chóng đưa đối tượng vào tầng sâu này. Tôi đã thực hiện loại liệu pháp tiền kiếp này từ năm 1979, nhưng bây giờ công việc của tôi trong lĩnh vực thôi miên hầu như đã gắn liền với lịch sử. Điều này là do trong quá trình làm việc của mình, tôi đã tìm thấy nhiều trường hợp hấp dẫn khi các đối tượng sống lại cuộc đời vào những thời điểm quan trọng trong lịch sử, hoặc khi họ được kết giao với những người quan trọng. Khi đối tượng ở trong trạng thái mê man của trạng thái xuất thần, nó tương tự như đi qua một đường hầm thời gian. Đời sống hiện tại của họ biến mất dần, và họ hoàn toàn đắm chìm trong kiếp sống kia. Theo nghĩa đen, chúng có mặt ở mọi khía cạnh, và do đó có thể cung cấp một lượng thông tin khổng lồ mà các phương pháp thông thường không thể khám phá được. Tôi thực sự tin rằng lịch sử nên được nghiên cứu theo cách này, bởi vì thông tin rất chính xác. Tôi đã thực hiện nghiên cứu sâu rộng trong những cuộc đời này, và đã khôi phục những phần dữ liệu lịch sử còn thiếu. Tôi tự coi mình là phóng viên, nhà nghiên cứu, người tích lũy "kiến thức đã mất". Điều này nhanh chóng trở nên rõ ràng khi tôi thấy rằng sách của tôi đang đi theo một khuôn mẫu. Họ đang tiếp thu những kiến thức lịch sử đã bị thất lạc, bị bóp méo hoặc được ghi chép không chính xác. Công việc của tôi là lấy lại kiến thức quan trọng này và trình bày lại cho nhân loại. Cái ẩn, cái chưa biết, cuốn hút tôi rất nhiều và tôi dường như bị cuốn hút vào bất cứ điều gì tôi không hiểu. Vì vậy, tôi đã bị dẫn dắt vào nhiều con đường kỳ lạ trong việc theo đuổi này, và sự kiên nhẫn của tôi trong nghiên cứu đã được đền đáp. Nhưng tôi thường cảm thấy như thể tôi chỉ đang trầy xước bề mặt, và còn nhiều điều để tôi khám phá. Cuối cùng, tôi đã cống hiến cuộc đời mình.

Năm 1987, công việc của tôi được mở rộng và có một bước ngoặt kỳ lạ khác. Tôi bắt đầu điều tra các trường hợp UFO, và tôi được gọi đến để tiến hành thôi miên trong các trường hợp bị nghi ngờ là bắt cóc. Những điều này dẫn đến hai cuốn sách về những phát hiện của tôi: Người giữ vườn và Huyền thoại về Starcrash. Bây giờ tôi có rất nhiều thông tin về chủ đề hấp dẫn này đến nỗi tôi đã phải phân loại nó thành nhiều cuốn sách. Một cuốn sách trong tương lai sẽ chứa các trường hợp cụ thể và lý thuyết của tôi về chúng.

Cuốn sách hiện tại, *Legacy From the Stars*, sẽ đi theo một hướng khác. Đây là những trường hợp không nghi ngờ có sự tham gia của người ngoài hành tinh. Trong các trường hợp được cho là bắt cóc, đối tượng có ký ức tình tảo về những sự kiện kỳ lạ, hoặc những giấc mơ kỳ lạ. Trong những ngày đầu làm điều tra viên, tôi nghĩ người đó phải có một hồi ức tình tảo về một lần nhìn thấy hoặc một cuộc gặp gỡ. Sau đó, tôi phát hiện ra điều này không phải luôn luôn như vậy. Nhiều lần trong công việc của mình, tôi đã tìm thấy những câu chuyện về sự liên quan của người ngoài hành tinh xuất hiện qua những gì tôi nghĩ sẽ là một cuộc hồi quy về tiền kiếp bình thường. Điều này hoàn toàn bất ngờ và thường bị từ chối một cách nhiệt thành sau đó. Cả tôi và đối tượng của tôi đều không biết nó sẽ ra mắt. Nhưng một khi cánh cửa đã được mở, tôi luôn cảm thấy có trách nhiệm phải khám phá nó. Tôi phải biết tại sao câu chuyện lại chọn thời điểm đó để ra mắt. Kết quả thường đáng ngạc nhiên. Vì vậy, cuốn sách này bao gồm những trường hợp của những người là người ngoài hành tinh trong những kiếp sống khác, hoặc có những cuộc gặp gỡ mà họ đã ghi dấu trong tiềm thức và không bao giờ nhớ lại.

Kể từ khi cuốn sách *Những người giữ vườn* của tôi ra mắt, tôi đã nhận được rất nhiều lá thư từ những người cảm thấy quá xa lạ và lạc lõng ở đây, đến nỗi họ chắc chắn rằng họ cũng phải là Star-Children.

Chủ yếu là vì tò mò, họ muốn khám phá khả năng này thông qua thôi miên hồi quy. Trong công việc của mình, tôi thấy rằng tốt hơn hết là bạn nên tìm kiếm sự hiểu biết về cuộc sống hiện tại mà bạn đang sống, sau đó bạn có thể hiểu rõ hơn về những gì bạn đã từng trong những kiếp trước. Có nhiều người khó chấp nhận ý nghĩ rằng họ đã sống nhiều hơn một lần. Họ sẽ gặp khó khăn lớn hơn khi chấp nhận ý nghĩ sống ở một nơi khác trong vũ trụ và trở thành một thứ gì đó mà họ cho là hoàn toàn xa lạ. Trong những trường hợp này, việc tìm kiếm kiến thức này sẽ gây hại cho họ nhiều hơn là có lợi. Cuộc sống hiện tại là cuộc đời quan trọng nhất trong tất cả, và là cuộc đời cần được tập trung vào. Bất kỳ thông tin nào khác thu được từ tiền kiếp nên được coi như một sự tò mò và áp dụng cho sự hiểu biết của kiếp này. Trong loại công việc này, điều quan trọng là phải có một tâm trí cởi mở.

Một khi bạn nói, “Nhưng điều đó không thể xảy ra. Nó không phù hợp với khuôn mẫu của những gì tôi tin là tồn tại”, thì bạn đã đóng cửa cho những khả năng tuyệt vời. Khi một trường hợp khó tin xuất hiện, tôi có thể nghĩ ra hàng triệu câu hỏi để hỏi. Tôi cảm thấy tôi phải cố gắng hiểu những điều không thể hiểu được. Bằng cách này, tâm trí của tôi đã được mở rộng bởi nhiều ý tưởng và lý thuyết mới mà tôi sẽ không bao giờ nghĩ đến nếu tôi tiếp tục với những gì tôi biết hoặc tin là đúng. Tâm trí tôi sẽ không bao giờ được mở ra trước những khả năng mới này nếu tôi cho rằng chúng không phù hợp với khuôn mẫu được chấp nhận, hoặc bởi vì chúng nghe có vẻ điên rồ nên chúng không thể là sự thật. Sự thật có liên quan. Sự thật của tôi có thể không giống với sự thật của người khác, nhưng điều đó không làm cho một trong hai sự thật trở nên vô hiệu. Nó chỉ có nghĩa là nó phải được nhìn từ một quan điểm khác; có lẽ là một quan điểm chưa bao giờ được xem xét trước đây. Và do đó thế giới và quan điểm của tôi tiếp tục mở rộng. Tôi hy vọng những cuốn sách của tôi sẽ cung cấp con đường tương tự cho những tâm hồn phiêu lưu mạo hiểm khác, những người muốn biết những gì nằm ngoài tiêu chuẩn được chấp nhận. Vì vậy, hãy đọc cuốn sách này với một tâm hồn cởi mở, với tất cả những định kiến được đẩy sang một bên. Hãy tạm ngưng niềm tin và xem nó dẫn đến đâu. Tôi đã hứa sẽ bảo vệ danh tính của các thần dân của mình, bởi vì ở một số khu vực của đất nước chúng ta, kiếp trước, kiếp luân hồi, cộng với người ngoài trái đất càng làm cho chế nhạo. Vì vậy, trong các trường hợp tiếp theo “tên đã được thay đổi để bảo vệ người vô tội,” như câu nói.

DI SẢN TỪ CÁC VÌ SAO – CHƯƠNG 2: NGƯỜI NGOÀI HÀNH TINH NHƯ LÀ NHỮNG THIÊN THẦN CỔ XƯA

Terry là một thanh niên khoảng ba mươi tuổi, nghề nghiệp liên quan đến điện tử. Anh ấy đã đi du lịch và sửa chữa thiết bị ở nhiều nhà máy khác nhau trong

khu vực của chúng tôi. Ông đã được nuôi dạy như một người Công giáo La Mã nghiêm khắc, nhưng không coi mình là tôn giáo đặc biệt. Khi một hồi quy kiểu này xảy ra, điều đầu tiên tôi được hỏi là niềm tin tôn giáo của đối tượng, như thể điều đó có thể ảnh hưởng đến tài liệu theo một cách nào đó. Tôi nhận thấy rằng người đó có theo đạo hay không không quan trọng. Không có gì khác biệt so với đức tin mà họ thuộc về, hoặc ngay cả khi họ không có tín ngưỡng tôn giáo nào cả.

Khi họ ở trong trạng thái xuất thần sâu, tất cả những giáo điều như vậy đều bị bỏ qua. Bạn đang đối phó với tiềm thức và những ký ức của nó về tất cả cuộc sống này, cũng như tất cả những kiếp trước. Thông tin và câu trả lời luôn tuân theo một khuôn mẫu, và không bị trừng phạt bởi bất kỳ khóa đào tạo tôn giáo nào hoặc thiếu chúng. Đây là một trong những hiện tượng bất thường liên quan đến công việc của tôi.

Tôi đã làm việc với Terry trong vài tuần. Những kiếp trước hiện ra rất trần tục, nhưng chúng dường như có tầm quan trọng đối với anh. Trường hợp này thường xảy ra. Tôi có thể thấy không có gì liên quan trong kiếp trước, nhưng nó có thể chứa một mẫu thông tin nhỏ giữ chìa khóa và chỉ có ý nghĩa đối với chủ đề. Đây là lý do tôi ghi âm tất cả các buổi học của mình, và tôi luôn đưa cho đối tượng cuốn băng để họ mang về nhà. Điều quan trọng là họ phải nghe được giọng nói của chính họ liên quan đến câu chuyện.

Thường thì câu trả lời có thể nằm ở một cụm từ nhất định hoặc giọng nói khi mô tả một cảnh. Có nhiều chi tiết có thể không được nhà trị liệu chú ý, nhưng có thể giữ một thể giới quan trọng đối với đối tượng. Xét cho cùng, phiên này rất riêng tư đối với họ, và thường họ là người duy nhất biết họ thực sự đang tìm kiếm điều gì. Tại phiên họp này năm 1984, tôi đã mong đợi nhiều cuộc sống đơn giản tương tự sẽ xuất hiện, nhưng kết quả hoàn toàn bất ngờ.

Lúc đó tôi đang làm những bản thảo đầu tiên của cuốn sách Jesus and the Essenes của tôi. Tôi không biết liệu điều đó có ảnh hưởng đến suy nghĩ của tôi hay không, nhưng tôi có đủ tài liệu để làm việc với cuốn sách đó. Tôi đã không

tìm kiếm thêm bất kỳ điều gì dọc theo dòng đó, đặc biệt là đối phó với sự tham gia của người ngoài hành tinh.

Trong cuốn sách đó có một dấu hiệu cho thấy Ngôi sao của Bethlehem có thể là một cái gì đó không phải là một hiện tượng tự nhiên. Mô tả chắc chắn nghe giống như một tàu vũ trụ (hoặc một số xuất hiện cùng nhau). Nó cũng chỉ ra rằng UFO đã xuất hiện thường xuyên tại Qumran, quê hương của người Essenes ở Israel, nơi Chúa Giê-su được dạy dỗ trong những năm đầu đời.

Các nhà Essenes nói rằng các Watchers hài lòng với việc họ bảo tồn những kiến thức cổ xưa đã được truyền lại cho họ từ tổ tiên của họ ở Atlantis. Những chỉ dẫn này đủ khiến tôi giật mình, và tôi không mong đợi sẽ tìm được thêm thông tin nào về câu chuyện của Chúa Giê-xu. Tôi xin lỗi nếu câu chuyện này làm xáo trộn niềm tin tôn giáo của bất kỳ ai. Tôi tôn trọng tín ngưỡng, và tôi cố gắng không bao giờ đi ngược lại nền giáo dục thần học của bất kỳ ai. Tôi chỉ là người báo cáo những gì tôi đã phát hiện ra.

Vào năm 1984, tôi vẫn chưa bắt đầu nghiên cứu các trường hợp UFO, vì vậy tôi đã rất ngạc nhiên về âm bội của người ngoài hành tinh trong phiên này. Cuốn băng đã được cất đi để chờ đưa nó vào một trong những cuốn sách của tôi. Tôi tin rằng nó thuộc về cái này, bất chấp ý nghĩa tôn giáo. Terry rơi vào trạng thái xuất thần sâu và chuyển sang kiếp trước. Chúng tôi đã làm việc trong khoảng thời gian của những năm 1800, vì vậy tôi đã rất ngạc nhiên khi anh ấy nhìn thấy mình ở xung quanh sa mạc. Tôi đoán rằng tiềm thức của anh ấy đã tạo ra cuộc sống quá khứ này cho một mục đích, vì vậy tôi đã lắng nghe khi anh ấy mô tả cảnh anh ấy thấy mình trong đó. Anh ấy nhìn thấy mình đang đứng trên cát trắng với một ngọn núi ở phía sau. Anh ta cũng nhìn thấy những chiếc lều có vòm sọc mà anh ta nói thuộc về một đoàn lữ hành.

Khi nhìn lại mình, anh ta thấy ông ta là một ông già da ngăm đen, mặc áo dài một màu và đi dép quai da. Tôi hỏi anh ta đang làm gì ở ngoài kia trong sa mạc.

T: Chúng tôi đang lấy nước và đồ dùng cho phụ nữ và trẻ em ở trại trên đồi. Chúng tôi đã đi xuống từ những ngọn đồi đến đoàn thương nhân này để mua đồ tiếp tế cho những người ở trên đồi.

D: Người dân trên đồi đã hết nguồn cung cấp chưa?

T: Họ không cạn kiệt nguồn cung cấp, nhưng đã sử dụng chúng đến mức cần thiết phải bổ sung. Đây là một đoàn lữ hành gồm các thương nhân đi qua các sa mạc và vùng hoang dã để cung cấp cho các nhóm người sống ở những vùng xa xôi hẻo lánh này. Có một ngành thương mại phát triển mạnh bằng cách cung cấp cho những người sống trong sa mạc và nơi hoang dã.

D: Tôi hiểu rồi. Tên của bạn là gì?

T: Hassan. (Phiên âm)

D: (Tôi đã lặp lại.) Đôi khi tôi gặp khó khăn với những cái tên này. Bạn có biết tên của đất nước này? Đất nước có tên không?

T: Nó sẽ ở nơi bây giờ là Israel. Nó được gọi là một cái gì đó vào thời điểm đó, chỉ không phải trong những từ đó. Đã có một bản dịch.

D: Bạn nói bạn là một ông già?

T: Vâng, (không chắc chắn) ... sáu mươi tám ... tuổi ... tuổi.

D: Bạn đã đến một chặng đường dài từ những ngọn đồi?

T: Một số dặm, khoảng ba ... dặm ba rưỡi.

D: Tôi nghĩ điều đó rất tốt nếu bạn có thể đi xa như vậy ở độ tuổi của bạn.

T: Sức khỏe tốt là luôn có việc phải làm, và công việc có lợi cho sức khỏe. Vì vậy, tôi đã được may mắn với cơ thể khỏe mạnh này. Cuộc hành trình không phải là khó khăn, nó chỉ là dài. Vì những ngọn đồi không dốc nhưng lại dốc, và vì vậy nó giống như đi xuống một con đường dốc.

D: Có nhiều người trong số các bạn đến để lấy đồ không?

T: Họ đánh số khoảng mười lăm.

D: Bạn sẽ làm thế nào để nhận được nguồn cung cấp trở lại cho mọi người?

T: Có con la, là con la đàn. Các nguồn cung cấp được đóng gói và vận chuyển trên những con la.

D: Nơi bạn sống trên những ngọn đồi, đó là thị trấn hay thành phố hay cái gì đó?

T: Nó chỉ đơn thuần là một nhóm người rời rạc quyết định sống trong vùng hoang dã, để tuân theo luật pháp của Đức Chúa Trời, thanh tẩy bản thân và học hỏi. Vì có nhiều điều để học mà không bị các thành phố làm phiền.

D: Bạn nói để tìm hiểu luật pháp của Đức Chúa Trời. Bạn thờ phượng Chúa nào?

T: Yahweh (Ya-way) là tên của anh ấy.

D: Và bạn nghĩ bạn phải tự cô lập mình để tôn thờ anh ta?

T: Để học về anh ta, vì những người trong thành phố không học về anh ta. Họ không muốn tìm hiểu về anh ta. Cần phải tách mình ra khỏi sự ồn ào, náo nhiệt của thành phố và lắng nghe sự yên tĩnh. Đối với những giọng nói. Và bằng cách này, người ta có thể học và có thể nghe Đức Giê-hô-va phán cùng mình.

D: Điều đó có lý. Tôn giáo của bạn có tên không?

T: Chúng tôi tự gọi mình là “Nhóm của những bãi cát thì thầm”, vì chúng tôi tin rằng chúng tôi nghe thấy Đức Giê-hô-va nói trong tiếng thì thầm của cát. Trong gió thổi qua sa mạc.

D: Không nguy hiểm khi xác định vị trí của mình ở nơi thiếu nguồn cung cấp?

T: Không có nguy hiểm từ động vật. Chúng tôi không sợ hãi. Và vấn đề chỉ là liên hệ với một trong những đoàn lữ hành này và giải thích nhóm đang ở đâu. Sau đó, đoàn lữ hành sẽ thấy rằng một tuyến đường đã được thiết lập.

D: Bạn mua hàng bằng gì?

T: Có đổi hàng là xong.

D: Bạn sử dụng phương tiện trao đổi nào để trao đổi?

T: Chúng tôi sử dụng tiền. Shekels là một thuật ngữ được sử dụng.

D: Đó là một đồng xu hay cái gì?

T: Vâng, nó là một đồng xu, một đồng xu La Mã.

D: Tôi đã tự hỏi làm thế nào bạn sẽ kiếm được tiền ở giữa hư không.

T: Có những người giàu có và có tiền. Ngoài ra còn có bán cừu và cừu, vì chúng tôi nuôi cừu.

D: Có hình thức kiếm tiền nào khác không? Những cái tên khác cho tiền?

T: Chúng tôi không muốn nói đến tiền, vì những người nói đến tiền không quan tâm đến bất cứ điều gì ngoài tiền. Vì vậy, chúng tôi xin vui lòng yêu cầu không nói nhiều tiền như vậy.

D: Đúng vậy. Tôi chỉ đang cố gắng để có được một số sự kiện. Bản thân tôi không quan tâm đến tiền bạc, vì vậy tôi có thể hiểu ý bạn. Nghề nghiệp của bạn với nhóm này là gì? Công việc của bạn là gì?

T: Người chăn dê. Nuôi dê và giết dê, vì chúng tôi sử dụng nhiều từ dê. Sữa và da của chúng và thịt của chúng, và vì vậy tôi nuôi dê.

D: Bạn có biết năm nay là năm nào không? Năm có số không?

T: Không có hồ sơ nào trong nhóm của chúng tôi về thời gian, vì chúng tôi không quan tâm đến việc đánh dấu thời gian.

D: Bạn không theo dõi các mùa hoặc các năm theo bất kỳ cách nào.

T: Tất nhiên, chúng tôi lưu ý các mùa, vì sự thay đổi của các mùa. Tuy nhiên, chúng tôi thấy không cần phải đánh dấu thời gian. (Giọng anh ấy có vẻ già dặn.)

D: Tôn giáo của bạn có giống với tôn giáo của người Do Thái không? Bạn có biết cái tên đó không?

T: Chúng tôi cảm thấy mình không có tôn giáo nào khác ngoài niềm tin vào "Đấng-Là-Người-và-Bảo-vệ". Đây không phải là một tôn giáo, đây là một niềm tin. Không có một tôn giáo có tổ chức ở đây. Nó chỉ đơn thuần là một nhóm người có chung một niềm tin và mong muốn được sống trong những niềm tin này.

D: Bạn có thể cho tôi biết một chút về niềm tin của nhóm?

T: Chúng tôi tin rằng Yahweh là đấng tạo ra trời và đất. Đấng tối cao, đấng tối cao là ai. Điều này được trao cho chúng tôi bởi những người có làn da trắng và những người đi du lịch trên bầu trời vào ban đêm. Điều này ... không được nói bên ngoài trại này. Câu nói đó đã khơi dậy sự tò mò của tôi và cho tôi biết đây

sẽ không phải là một sự thật lùi bình thường. Anh ta đang nói đến loại chúng sinh nào? Trong tình huống có liên quan đến bí mật, nhà thơ miên phải đạt được sự tin tưởng của thực thể khác nếu không thông tin sẽ không được chia sẻ.

D: Bạn có thể tin tưởng tôi vì tôi cũng đang tìm kiếm. Tôi ước bạn không có hại gì cả. Tôi quan tâm đến những làn da trắng đến từ bầu trời. Bạn có thể cho tôi biết thêm về họ?

T: Đây là những người bạn của chúng tôi, những người thường xuyên đến thăm chúng tôi và mang lại cho chúng tôi những tin tức về nhiều việc phải làm trên hành tinh này. Vì họ đã giáo dục chúng ta về sự thật là có sự sống trên các hành tinh khác. Đây là kiến thức có thể khiến chúng ta bị ném đá, chúng ta phải nói về nó.

D: Vâng. Có rất nhiều người không hiểu những điều này. Tôi có thể hiểu tại sao đây sẽ là một lý do khiến bạn cảm thấy mình phải tự cô lập mình.

T: Bạn bè sẽ không đến với chúng tôi nếu chúng tôi không bị cô lập.

D: Nó có nguy hiểm cho họ không?

T: Họ sẽ không đến. Họ sẽ không đặt mình vào nguy hiểm.

D: Tôi rất quan tâm đến họ. Tôi muốn đếm đến ba và chuyển đến một thời điểm khi bạn đang sống trong cộng đồng của mình khi một trong những con tàu này đến từ bầu trời. Tôi muốn bạn mô tả nó cho tôi. Tôi sẽ đếm đến ba và chúng ta sẽ có mặt tại một trong những thời điểm này, khi họ đến thăm khu vực của bạn. 1, 2, 3, chúng ta đang ở một trong những thời điểm đó. Hãy cho tôi biết điều gì đang xảy ra.

T: Có một ngọn lửa được đốt lên theo phong tục để đưa chúng ra. Một phần của buổi lễ của chúng tôi, các loại. Có một đám cháy được xây dựng và nhóm đang đứng xung quanh ngọn lửa này. Chúng ta cùng tụng kinh, ca hát và nắm tay

nhau ngợi khen Đức Chúa Trời Thiên Đàng. Đột nhiên chúng tôi thấy một ánh sáng bên dưới trong thung lũng, vì chúng tôi đang ở trên đỉnh của ngọn núi này. Và chúng ta có thể thấy ánh sáng này lướt qua sa mạc bên dưới.

D: Đây là vào ban đêm?

T: Vâng. Đó là đêm vì tất cả những người khác trong khu vực sẽ ngủ vào lúc này. Ánh sáng chiếu lên con đường bên sườn núi và dừng cách vòng tròn vài trăm thước. Có một cánh cửa mở ra từ bên dưới, vì nó có hình dạng hơi tròn. Và ... ba người bạn đến từ ánh sáng.

D: Làm thế nào để họ đến từ phía dưới? Có cầu thang hay bất cứ thứ gì không?

T: Chúng lơ lửng hoặc lơ lửng, không có liên hệ với trái đất. Bề ngoài chúng có màu trắng hoặc phát ra ánh sáng trắng. Và nói với chúng tôi bằng tâm trí của họ vì họ không nói bằng lưỡi. Chúng tôi nghe thấy chúng trong tâm trí của chúng tôi.

D: Bạn có thể nhìn thấy các tính năng của chúng hay ánh sáng quá sáng?

T: Họ có một cái miệng nhỏ không bao giờ cử động, và đôi mắt rất to tròn ... không có lông mày. Họ có tầm vóc rất cao.

D: Cao hơn mà người của bạn?

T: Vâng. Cao sáu ... từ sáu đến bảy feet.

D: Họ có tóc không?

T: Không, họ bị hói.

D: Loại quần áo họ đang mặc?

T: Họ có những gì trông giống như một chiếc áo choàng với tay áo dài, dài xuống và che phủ bàn chân của họ. Bàn chân của họ không được nhìn thấy. Chúng đứng trên đĩa hoặc đĩa và chính trên các đĩa này, chúng di chuyển.

D:Ồ, tôi hiểu rồi. Đây là cách họ có thể di chuột.

T: Vâng. Đây là những người bạn rất yêu quý, những người đến với chúng tôi và gửi cho chúng tôi những lời hy vọng và khích lệ to lớn về Đấng Mê-si sẽ sinh ra trên hành tinh này. Vì đây là những điềm báo trước về sự xuất hiện của Đấng Mê-si, và chúng tôi khóc khi nghe những lời này. Đối với nhiều người đã chờ đợi cả cuộc đời và không nhìn thấy điều gì sắp tới. Và ở đây chúng ta đang được cho biết Ngài sẽ đến trong cuộc đời của chúng ta. Có rất nhiều tình yêu từ những sinh vật này. Và chúng tôi tin họ, tin tưởng họ và lắng nghe họ. Vì họ rõ ràng là của một thiên thần.

D: Làm sao họ biết được những điều này?

T: Họ thuộc thế giới linh hồn và có kiến thức từ thế giới linh hồn.

D: Tại sao họ nói với bạn những điều này?

T: Họ biết rằng chúng tôi đang nghiên cứu trong ánh sáng. Chúng tôi muốn học hỏi. Họ hiểu mục đích của chúng tôi khi đến vùng hoang dã và vì vậy họ mang tin tức này để chia sẻ và để khai sáng. Lần đầu tiên họ đến, chúng tôi vô cùng sợ hãi. Chúng tôi nghĩ rằng chúng tôi sẽ phát điên, vì nó đã xảy ra sau đó giống như nó đã xảy ra và thường xuyên xảy ra. Ánh sáng lướt qua sa mạc từ sông, sông Jordan. Tất cả những ai biết về Đấng Mê-si sẽ hiểu những gì những người này nói với chúng ta. Tuy nhiên, chỉ những người có tâm trí cao mới được phép tiếp đón những vị khách đến từ Thiên đường.

D: Bạn có điều gì trong những lời dạy, niềm tin của riêng bạn, về Đấng Mê-si không?

T: Anh ấy sẽ có làn da trắng, chúng tôi nói, và khuôn mặt của anh ấy sẽ tỏa sáng như mặt trời. Ngài sẽ là di sản của những sinh vật ánh sáng này nhưng Ngài sẽ là người. Họ nói rằng Ngài là Con của Đức Chúa Trời, và là để dạy thế giới của chúng ta rằng đó là tình yêu của Đức Chúa Trời trên Trái đất.

D: Họ có nói anh ấy sẽ sinh ra ở đâu không?

T: Ở Bethlehem. Anh ta sẽ được sinh ra từ những bậc cha mẹ ít tài nguyên. Anh ấy sẽ sống một cuộc sống rất bình thường khi còn là một đứa trẻ và sau đó sẽ bắt đầu sứ mệnh của mình khi còn là một thanh niên. Đây là tất cả những gì chúng tôi có thể nói vì không có cái nào khác được trao cho chúng tôi vào lúc này.

D: Bethlehem ở đâu trong mối quan hệ với bạn ở đâu?

T: Nó là phía bắc so với nơi chúng tôi đang ở bây giờ.

D: Rất xa?

T: Năm mươi dặm ... xấp xỉ.

D: Bạn đã nói rằng Ngài sẽ đến để giảng dạy luật pháp của Đức Chúa Trời. Bạn có thể cho tôi biết luật của Đức Chúa Trời là gì, như bạn đã được dạy không?

T: Luật được nói ra chỉ đơn thuần là giải thích về cảm giác của một người đối với đồng loại của mình. Đối với tất cả các từ không thực hành. Mục đích của luật pháp là nuôi dưỡng thiện chí, tình yêu thương và sự hiểu biết cũng như tính kiên nhẫn và đức tính khiết tịnh.

D: Có nhiều người trong nhóm của bạn không?

T: Có hai mươi lăm đến ba mươi, xấp xỉ ba mươi.

D: Có cả phụ nữ và trẻ em không?

T: Không có trẻ nhỏ, chỉ là anh chị em của những người trong nhóm. Không có trẻ sơ sinh nào, vì cuộc sống này sẽ vô cùng khó khăn đối với một đứa trẻ sơ sinh. (Giọng anh ấy đôi khi nghe rất cộc cằn.)

D: Nhưng có mấy gia đình?

T: Vâng. Chúng tôi coi mình là một gia đình.

D: Tôi hiểu rồi. Bạn có sống trong những ngôi nhà hay kiểu nhà nào bạn có?

T: Có một cái hang trên đỉnh núi thích hợp làm nhà ở. Có những con ong xung quanh lối vào hang động, đôi khi có vấn đề. Tuy nhiên, chúng đã sớm quen với việc chúng ta đi lang thang quanh miệng hang. Chúng không còn là một vấn đề. Hang tối và khô.

D: Có phải mọi người sống trong hang động cùng nhau không?

T: Có những người ở bên ngoài và canh giữ hang động vào ban đêm. Để đề phòng thú dữ hoặc cảnh giác ai đó có thể vấp phải trại của chúng ta.

D: Tôi hiểu rồi. Khi đó bạn chủ yếu ở trong một hang động đó. Nó phải là một hang động lớn.

T: Phần lớn, tất cả đều ngủ quanh quẩn trong và ngoài hang. Một nửa trong và một nửa ra khỏi hang động. Và xung quanh miệng hang cũng có lều để chứa những người sống trong lều.

D: Có nhóm người nào khác sống gần bạn không?

T: Có một nhóm khác ở phía nam và phía đông, sống trên một ngọn núi tương tự như chúng tôi. Chúng tôi biết những người này qua các đoàn lữ hành. Tuy nhiên, chúng tôi đã không gặp họ.

D: Làm thế nào bạn có thể lấy nước của bạn ra khỏi đó?

T: Cái này được mang theo đoàn caravan.

D: Muốn sống cô lập như vậy thì phải kiên trì lắm. Bạn có thể cho mình biết nhóm bạn đã gắn bó với nhau được bao lâu không? Ý tôi là, nó đã được vài năm hay nó được thu thập trước khi bạn được sinh ra?

T: Nhóm này đã chứng kiến nhiều người đến và đi. Tuy nhiên, nó đã là một nhóm gồm nhiều thành viên khác nhau trong mười lăm năm trong các lĩnh vực khác nhau. Vì cả nhóm không phải lúc nào cũng sống ở cùng một nơi, nhưng đã di chuyển khắp vùng hoang dã trong mười lăm năm.

D: Sau đó, nó di chuyển xung quanh. Nó không ở cùng một chỗ.

T: Sẽ có động thái khi các tình huống phát sinh khiến nó trở nên cần thiết. Tuy nhiên, không có việc di chuyển nào được thực hiện chỉ đơn giản là tìm một nơi khác. Nếu một nhóm khác đến đòi đất và xây nhà quá gần nhóm này, thì chúng tôi sẽ chuyển đi tìm một nơi khác biệt lập hơn.

D: Nhưng bạn bè của bạn trên tàu vẫn có thể tìm thấy bạn chứ?

T: Vâng.

D: Tôi tưởng tượng họ sẽ không để bất cứ điều gì xảy ra với bạn.

T: Họ không có gì phải sợ chúng tôi và chúng tôi cũng không sợ họ. Chúng có khả năng tự bảo vệ mình khá tốt.

D: Ý tôi là họ có thể sẽ chăm sóc bạn nếu bạn có nhu cầu.

T: Chúng tôi không chịu trách nhiệm của họ, cũng không phải của chúng tôi. Chúng ta có cuộc sống của riêng mình để sống. Họ chỉ đơn giản là sẽ không can thiệp trong trường hợp xảy ra chiến tranh giữa các bộ tộc hoặc tương tự. Và chúng tôi sẽ không mong đợi họ.

D: Bạn đã bao giờ nghe đến từ Essene chưa? Điều đó có quen thuộc với bạn không?

T: Đây là một nhóm tương tự như chúng tôi ở chỗ họ đang nghiên cứu luật. Tuy nhiên, điều này không áp dụng cho nhóm của chúng tôi, vì nhóm của chúng tôi được phân bổ lỏng lẻo và không thuộc thẩm quyền hoặc quyền hạn hoặc điều lệ. Nhưng chỉ đơn giản là một nhóm được tổ chức để học hỏi và yêu thương.

D: Vậy thì bạn đã nghe nói về chúng. Bạn đã bao giờ thấy họ sống ở đâu chưa?

T: Người ta nói rằng họ đến từ Qumran. (Phát âm: Kum-a-ran.)

D: Đó có gần nơi bạn đang ở không?

T: Không, nó là ở phía tây và phía nam, vì vậy nó được nói.

D: Bạn có biết nếu những người bạn từ trên trời rơi xuống của bạn có liên hệ gì với những người này không?

T: Họ đến thăm nhóm khác, vâng. Vì họ đã nói với chúng tôi điều này. Và có những người khác. Có bốn nhóm trong vùng hoang dã này mà họ nói rằng họ đã đến thăm. Vì đây là một cái gì đó hơi phổ biến tại thời điểm này. Họ đã nói về những nhóm này trong vùng hoang dã.

D: Bạn bè của bạn có nói còn bao lâu nữa thì Đấng Mê-si sẽ đến Bết-lê-hem?

T: Ngay sau đó họ nói, vì công việc chuẩn bị đã được thực hiện. Tất cả đã sẵn sàng. Cha mẹ đã được chọn, và tất cả bây giờ nằm trong tay Cha. Vì còn nhiều việc phải chuẩn bị, trên Trái đất cũng như trên trời. Vì luôn có nhiều việc phải làm.

D: Bạn có thể cho tôi biết một số sự chuẩn bị? Bạn nói rằng cha mẹ đã được chọn? Họ có một phần trong đó?

T: Chúng tôi không biết điều này, vì đây chỉ đơn giản là một cái gì đó chúng tôi đã được nói. Cha mẹ đã được chọn, các công việc chuẩn bị đã được thực hiện. Những người sẽ tham gia đã được cho biết và đã đồng ý, và tất cả đều theo thứ tự tại thời điểm này. Bây giờ chỉ đơn giản là lời cuối cùng từ Cha.

D: Họ chỉ thông báo cho mọi người về sự kiện sắp diễn ra.

T: Đúng vậy. Vì chúng tôi chỉ là những người quan sát và không tham gia tích cực. Chúng tôi gửi nhiều tình yêu và hy vọng cho nỗ lực này. Vì điều này đã được chờ đợi và tìm kiếm, trong nhiều thế hệ.

D: Có ai trong nhóm của bạn sẽ đi đến nơi mà điều này sẽ xảy ra không?

T: Chúng tôi không biết vào lúc này ai sẽ đi du lịch, hay sẽ có chuyến du lịch nào không. Chúng tôi không có bất kỳ kế hoạch nào để làm bất cứ điều gì khác với những gì chúng tôi đã làm trong mười lăm năm qua, vì điều này rất phù hợp với mục đích của chúng tôi. Nếu chúng tôi được yêu cầu, chúng tôi sẽ đi. Bạn bè biết chúng tôi đang ở đâu nếu họ cần chúng tôi hỗ trợ và họ sẽ hỏi chúng tôi.

D: Họ đang chăm sóc mọi thứ.

T: Họ đang hỗ trợ như tất cả những người bằng xương bằng thịt.

D: Những người bạn có giống bạn không?

T: Họ đến từ một thế giới khác và đang hỗ trợ cho sự ra đời này, sự ra đời này của loài người.

D: Những người bạn sẽ cho bạn biết về bất kỳ sự kiện nào trong tương lai xảy ra với Đấng Mê-si không?

T: Chúng tôi không biết họ chỉ nói với chúng tôi những gì họ muốn. Chúng tôi vui vẻ chấp nhận những gì họ đưa cho chúng tôi và không yêu cầu thêm nữa.

D: Họ có bất kỳ thời gian ấn định nào mà họ đến thăm bạn không?

T: Chúng tôi biết khi nào đã đến lúc, vì chúng tôi cảm nhận được điều đó. Và vì vậy họ đến.

D: Họ có nói, có cách nào bạn biết khi nào đến thời điểm Đấng Mê-si ra đời không?

T: Họ chỉ nói rằng thời gian đã gần kề. Đó là nó trong tầm tay. Điều đó chúng ta sẽ biết khi đó là. Họ không nói làm thế nào, họ chỉ nói đơn thuần, chúng tôi sẽ biết. Chúng tôi không đặt câu hỏi về họ, vì sẽ không thể tưởng tượng nổi nếu một người đàn ông đặt câu hỏi về một thiên thần.

D: Tôi hiểu rồi. Họ không bảo bạn xem để làm gì. Tôi đang nghĩ về Ngôi sao của Bethlehem.

T: Họ nói rằng chúng tôi sẽ biết, đó là tất cả.

D: Rõ ràng điều quan trọng là nhóm của bạn phải cách ly với các thành phố. Và điều này rất quan trọng trong giao tiếp với những người bạn này. Họ sẽ không xuất hiện với những người khác sống trong các nhóm gần gũi hơn?

T: Có một số lý do tại sao điều quan trọng là phải cách ly. Vì ở các thành phố có nhiều hoạt động, hoạt động trí óc cũng như thể chất. Và người ta thừa nhận

rằng những suy nghĩ được cảm nhận bởi những người xung quanh chúng ta và chúng ta từ những người xung quanh chúng ta. Và vì vậy, để đóng lại suy nghĩ của mình, người ta phải đặt mình vào một môi trường trong sạch. Vì vậy, vùng hoang dã mang lại sự yên tĩnh này cho những suy nghĩ không bị gián đoạn từ những người hàng xóm và những người cũng sống trong thành phố. Ngoài ra còn có hành động gây hấn, trong các thành phố, mà sẽ được thực hiện cho du khách nếu họ chỉ đơn giản là đi bộ vào các thành phố. Họ sẽ bị ném đá.

D: Tại sao? Mọi người sẽ không hiểu sao?

T: Họ sẽ kinh hãi. Họ sẽ không hiểu. Họ sẽ không thể tiếp nhận trải nghiệm này và vì vậy họ sẽ phản ứng theo cách thông thường của con người.

D: Chà, bạn đã nói rằng bạn cũng đã rất kinh hãi trong lần đầu tiên nhìn thấy chúng. Vì vậy, đó sẽ là một phản ứng bình thường, phải không?

T: Đó là một phản ứng bình thường. Tuy nhiên, chúng tôi không có bản chất bạo lực và vì vậy chúng tôi không phản ứng dữ dội.

D: Có thành phố lớn nào gần nơi bạn sống không?

T: Chỉ vùng hoang dã và dòng sông.

D: Bạn đến từ một thành phố lớn hơn để bắt đầu?

T: Tôi, làm ơn, tôi muốn yêu cầu không trả lời câu hỏi này, vì tôi không nói về quá khứ của tôi. Tôi chỉ nói về hiện tại và tương lai. Vì điều đó được thực hiện là xong và như bụi trên mặt đất. Và không nên để bị đá và làm cho khó thở. Điều đã được thực hiện là xong và không được lặp lại, cũng không được nói đến. Quá khứ đã xong, hãy để nó nằm yên như cũ, cát bụi trên mặt đất. Đây là một trong những niềm tin của chúng tôi và chúng tôi thực hành niềm tin này. Chỉ nhìn về tương lai và thực hành luật pháp của Đức Chúa Trời trong hiện tại.

D: Tôi không có cách nào để biết điều đó, vì vậy tôi không có ý xúc phạm bạn.

T: Chúng tôi hiểu. Chúng tôi muốn giải thích tuy nhiên.

D: Tôi chỉ đặt câu hỏi.

T: Điều đó có thể hiểu được, vì niềm tin của chúng tôi bị coi là lập dị đối với những người xung quanh, những người không hiểu chúng tôi.

D: Tôi tôn trọng niềm tin. Tôi tin rằng bất cứ ai cũng nên tin theo cách họ muốn, đó là lý do tại sao bạn không có gì phải sợ tôi.

T: Không sao đâu, vì chúng tôi chấp nhận bạn như một người bạn và chúng tôi muốn bạn biết niềm tin của chúng tôi, vì chúng tôi không có ý định ép buộc họ vào bạn. Bạn không cần phải chấp nhận chúng. Chúng tôi chỉ muốn bạn hiểu chúng.

D: Đó là những gì tôi đang cố gắng làm. Tôi rất quan tâm đến những thứ như thế này. Bạn đã bao giờ nghe đến thuật ngữ "Watchers"? Điều này có bất kỳ ý nghĩa đối với bạn?

T: Đó là họ. Họ là những Người quan sát, vì họ quan sát vào buổi tối khi mặt trời lặn và các vì sao ở trên cao. Họ luôn theo dõi và chờ đợi. Và khi chúng di chuyển, chúng di chuyển cùng với ánh sáng. Họ bay lượn và lướt đi và không bao giờ chạm đất, vì mặt đất sẽ gây hại cho họ nếu họ chạm vào nó. Nó sẽ nổi đất cho họ. Đây là những Người theo dõi, điều đó chính xác.

D: Đây là lý do tại sao khi đó chúng lướt trên đĩa, chúng không bao giờ chạm đất.

T: Họ không được chạm vào trái đất, vì sẽ có một phản ứng mà chúng tôi không hiểu, nhưng chúng tôi thừa nhận rằng điều này là như vậy. Chúng tôi không bao giờ cố gắng chạm vào chúng vì chúng tôi cũng là người của mặt đất. Chúng ta

thuộc về trái đất, còn họ thì không, và do đó, họ không được chạm vào trái đất. Ai là người nói tại sao? Câu hỏi là ai? Đây là những gì đã được nói và vì vậy chúng ta phải chấp nhận điều này. Vì chúng tôi không biết lý do của họ, ngoài những gì họ nói với chúng tôi và chúng tôi chấp nhận điều đó. Vì họ tốt, họ là thánh. Chúng là của ánh sáng.

D: Nhưng họ không bao giờ đến vào ban ngày, chỉ vào ban đêm?

T: Họ không bao giờ đến vào ban ngày, họ chỉ đến vào ban đêm, chỉ vào ban đêm.

D: Có lý do đặc biệt nào cho việc này mà bạn biết không? Ví dụ, ánh sáng chiếu xuống trái đất vào ban ngày có ...

T: (Bị gián đoạn) Nó quá mạnh đối với cơ thể của họ, vì họ không được trang bị để đối phó với ánh sáng mặt trời như chúng ta. Chúng không thuộc vũ trụ này, vì chúng đến từ một vũ trụ khác có mặt trời hoàn toàn khác với mặt trời này. Và do đó, ánh sáng từ mặt trời này sẽ có tác động gây hại và gây chết người nếu họ tiếp nhận nó với toàn bộ sức mạnh.

D: Có lẽ đó là một trong những lý do khiến chúng có vẻ ngoài rực rỡ này.

T: Sự phát sáng không phải từ mặt trời của họ, nó là từ năng lượng của họ mà họ đang tỏa ra. Đây là một hiện tượng tự nhiên xảy ra do các năng lượng mà chúng truyền qua.

D: Tôi hiểu rồi. Tôi đã nghe nói về những Người theo dõi trong chuyến du lịch của mình và tôi tự hỏi liệu đây có phải là những người giống nhau không.

T: Chúng giống nhau, vì chúng đến từ cùng một hành tinh. Họ có thể được gọi nhiều tên ở những nơi khác, nhưng chúng đều giống nhau.

D: Tôi muốn đếm đến ba và hãy tiếp tục đi đến lần tiếp theo khi những người bạn quay trở lại nhóm của bạn và họ cung cấp cho bạn thêm thông tin về những gì đã xảy ra. 1, 2, 3, chúng tôi đã chuyển sang lần tiếp theo khi họ đến với cộng đồng nhỏ của bạn. Bạn có thể cho tôi biết điều gì đang xảy ra không?

T: (Ngập ngừng lâu) Trong trại có nhiều nỗi buồn vì ông già bị trượt chân ngã đập đầu vào đá và họ đang để tang ông. Và những người bạn đến và nói với họ rằng ông già đang "ở trong ánh sáng" và đừng khóc cho ông ấy, vì ông ấy đang ở trong một thế giới tốt hơn nhiều so với những người đang than khóc ông ấy. Và họ hiểu.

D: Họ có nói gì khác với nhóm về Đấng Mê-si không?

T: Không, vì họ đến để an ủi nhóm, vì ông già là thủ lĩnh của họ, hướng dẫn của họ. Và bây giờ có rất nhiều sự nhầm lẫn về những gì nhóm sẽ làm sau cái chết và sự ra đi của anh ấy. Và vì vậy cuộc gặp gỡ này là để mang lại sự yên tâm và tình yêu và sự hiểu biết.

D: Có phải ông già Hassan không?

T: Vâng.

D: Vậy thì bạn đang xem cái này. Họ quyết định làm gì?

T: Có một người đàn ông trẻ tuổi đang quyết định, suy nghĩ xem liệu anh ta có đủ khả năng để nhận vai trò lãnh đạo không.

D: Nhóm vẫn vậy, tăng trưởng hay suy giảm theo cách nào đó?

T: Hai người đã bỏ đi sống như vợ chồng ở thành phố, vì họ đã quyết định đã đến lúc sống như vợ chồng nên họ đã rời đi. Những người còn lại, tại thời điểm này, tất cả đều quyết định ở lại hay đi.

D: Làm thế nào mà những người bạn, những Người theo dõi, biết ông già đã chết?

T: Năng lượng, năng lượng suy nghĩ ở đó, vì họ theo dõi, quan sát và liên hệ với nhau ở mức độ suy nghĩ. Họ có thể nói.

D: Bạn có bao giờ nghe tin tức nào nữa về Đấng Mê-si không?

T: Anh ấy đã được sinh ra, đã được gửi đi. Anh ta đã sinh ra ở Bết-lê-hem, và vì vậy rất vui mừng. Không có sự cân nhắc để đi đến Bethlehem, vì người ta sợ rằng nó có thể dẫn những người muốn làm hại Ngài đến với Ngài.

D: Tôi hiểu rồi. Đó là tin tức cuối cùng bạn nghe thấy?

T: Anh ấy đã được sinh ra và đó là tất cả.

D: Về ông già, nếu bạn có thể quan sát quá trình chuyển đổi của ông ấy, thì ông ấy đang ở đâu? Hay tinh thần của anh ấy ở đâu?

T: Anh ấy đang nhìn xuống nhóm từ phía trên và bên cạnh họ, và rất vui khi được ra ngoài. Vì cơ thể ngày càng khó di chuyển. Thật khó để di chuyển những chiếc xương đó, vì chúng bắt đầu có cảm giác như bụi, thứ mà chúng sẽ sớm trở thành. Họ khao khát được trở về với cát bụi ... và họ đã làm như vậy.

D: Bạn có thể thấy những gì đã xảy ra với cơ thể?

T: Bây giờ nó nằm trên một cái yếm với hai tay khoanh lại.

D: Khi bạn đang xem này, bạn có liên tưởng gì với ông già này?

T: Chúng tôi giống nhau.

D: Được rồi, tôi cảm ơn bạn rất nhiều vì đã nói chuyện với tôi.

T: Đã đến lúc phải kể câu chuyện. Bây giờ là lúc, trong nhiều thế kỷ đã chờ đợi thời điểm này. Có nhiều việc phải làm giữa hai người, người kể chuyện và người nghe. Đối với người nghe sau đó trở thành người kể chuyện và tiếp tục và tiếp tục. Và thế là từ đó lan rộng ra, vì đây là luật, là kế hoạch, là sự chuẩn bị. Và Ngài sẽ tái lâm chắc chắn như mặt trời mọc và lặn.

D: Các Watchers có đang lên kế hoạch chuẩn bị cho bất kỳ phần nào như họ đã làm lúc đó không?

T: Vâng, chúng giống nhau. Và chúng vẫn đang đến với những người bị cô lập. Có những nhóm vẫn thấy cần phải tự cô lập bản thân, học hỏi và cởi mở nội tâm của họ. Và do đó, có những người vẫn nhìn thấy và nói chuyện với và gặp gỡ những Người theo dõi, Những người bạn. Bạn đã được chọn để được cung cấp thông tin này, vì bạn là người phải sử dụng nó một cách tốt nhất. Họ sẽ tận dụng bất kỳ ai, theo cơ hội, phù hợp nhất. Và bạn đang ở thời điểm này, một trong những người đang được cung cấp thông tin này. Vì đã đến lúc phải nói. Có một câu chuyện được kể từ cả hai khía cạnh. Từ phía ánh sáng và từ phía Trái đất. Vì đây là anh em họ, anh em, ánh sáng và Trái đất là anh em và điều này vẫn chưa được hiểu tại thời điểm này. Và vì vậy cần phải biết rằng những người anh em trong ánh sáng với những người anh em của họ trên Trái đất để xem họ như vậy và không sợ họ. Vì họ chỉ muốn giúp đỡ và hỗ trợ.

D: Thông điệp này có được truyền đi ở những nơi khác của hành tinh chúng ta không?

T: Bản ngã muốn tin rằng điều này là đặc biệt đối với khu vực này, nhưng Trái đất nói chung cũng đang nhận được thông điệp tương tự. Vì nó sẽ mất nhiều thế kỷ để phát triển từ một điểm duy nhất. Thông điệp rằng họ là bạn của chúng ta đang được lan truyền trên toàn thế giới, không chỉ ở điểm này.

Khi Terry tỉnh dậy, chúng tôi đã thảo luận về phiên họp kỳ lạ này. Anh ta không thể tưởng tượng nó đến từ đâu, bởi vì nó chắc chắn không phù hợp với sự giáo dục tôn giáo của anh ta (hoặc với bất kỳ ai khác, về vấn đề đó). Tôi có thể hiểu

điều đó tốt hơn anh ấy có thể vì công việc về tài liệu Chúa Giê-xu có trong sách của tôi. Đầu óc của tôi đã được mở rộng trong quá trình làm việc đó, và đã được mở ra nhiều khả năng không tồn tại trong hệ quy chiếu bình thường của chúng ta. Vì vậy, tôi đã không từ chối thông tin này, nhưng lưu trữ nó để sử dụng trong tương lai. Kể từ phiên họp này vào năm 1984, mô hình ngày càng trở nên rõ ràng với tôi, và bây giờ nhiều phiên đã được xen kẽ vì thông tin tương tự đến từ một số đối tượng.

Việc tổng hợp thông tin trong cuốn sách này giống như ghép một câu đố lại với nhau, và tôi quan sát khi các mảnh ghép tìm được vị trí thích hợp nhỏ của riêng chúng. Có sự liên tục và xác nhận hơn là mâu thuẫn. Trường hợp này đã mở ra một gợi ý rằng có lẽ nhiều vị khách thiên thần được đề cập trong Kinh thánh thực sự là người ngoài Trái đất. Một trong những định nghĩa cho thiên thần là “sứ giả”. Những người sống trong các khu vực trong Kinh thánh có thể đã sử dụng những từ duy nhất họ biết để mô tả những cuộc viếng thăm rất bất thường. Những cuộc gặp gỡ này phi thường đến mức để lại ấn tượng không thể phai mờ trong tâm trí họ, và được chúng tôi truyền tụng qua lời kể và bằng văn bản. Những trường hợp tương tự đã được ghi lại dưới dạng truyền thuyết và văn hóa dân gian trên khắp thế giới.

DI SẢN TỪ CÁC VÌ SAO – CHƯƠNG 3: NGƯỜI BẢN ĐỊA VÀ UFO

Penny là một phụ nữ trẻ hấp dẫn ở độ tuổi hai mươi sống một mình ở Fayetteville, Arkansas, thành phố lớn gần tôi nhất. Cô đã đến New York để thử vận may của mình với tư cách là một diễn viên. Sau một vài năm, cô quyết định thế giới hào nhoáng không thực sự hào nhoáng như mọi người vẫn nghĩ. Cô trở về Fayetteville, nơi cha mẹ cô sống, và đang theo học các lớp đại học kinh doanh.

Khi tôi gặp cô ấy vào năm 1987, cô ấy muốn thử hồi quy tiền kiếp vì tò mò. Cô ấy gặp vấn đề với nhiều loại dị ứng khác nhau và đang dùng thuốc, nhưng cô ấy không thực sự tìm ra nguyên nhân. Vào thời điểm này, UFO là thứ xa vời nhất trong tâm trí tôi. Tôi mới chỉ làm việc với một vài trường hợp với Leu Farish cho đến thời điểm này, và chưa có nhiều kinh nghiệm về nó. Tôi đã sử dụng phương pháp đám mây thông thường của mình để tạo ra trạng thái xuất thần sâu.

Giọng của cô ấy rất nhỏ nên rất khó nghe, và sau đó đã gây ra vấn đề khi tôi chép lại đoạn băng. Khi cô xuống mặt đất từ đám mây, cô thấy mình đang đứng trước một túp lều bằng gỗ thô sơ có hình tròn và mái nhọn. Xung quanh giống như sa mạc và hoang vắng. Khi kiểm tra cơ thể cô ấy, cô ấy thích thú khi thấy mình là một người đàn ông. Cô ấy là một thanh niên gốc Phi hầu như không mặc quần áo, nhưng được trang điểm bằng những dải vàng trên cổ tay và hoa tai. Khi cô nhìn thấy mình đang đứng cầm một ngọn giáo, cô đã rất ngạc nhiên khi thấy đầu mình đã bị cạo trọc.

D: Tôi tự hỏi tại sao nó được cạo.

Câu hỏi của tôi khiến cô ấy nhập cuộc, và cô ấy bắt đầu tường thuật nó từ góc nhìn của người thứ nhất. Cô ấy ngay lập tức trở thành một cá thể khác.

P: Bởi vì bây giờ tôi đang ở đất nước này.

D: Ý bạn là gì?

P: Nó giống như một nơi khác.

D: Có phải tất cả những người trong bộ lạc đều cạo trọc đầu không?

P: Vâng. Đó là tập quán. Đó là để thể hiện danh dự. Đầu của bạn ... nó có nghĩa là ... nó luôn luôn như vậy. Con người của tôi mạnh mẽ. Cô nhận ra rằng những người đồng bộ lạc đang ở gần. Họ đang hát và nhảy và thường gây ra tiếng ồn.

P: Họ có dây đeo quanh cổ, trang sức. Loại có màu hơi vàng. Có thể là đồng thau hoặc thứ gì đó. Tôi không chắc nó thực sự là gì.

D: Bạn có cảm thấy tốt về những người này không?

P: Tôi không chắc. Tôi đứng một mình. Đây là dấu hiệu đầu tiên cho thấy tất cả đều không tốt đẹp giữa anh ta và bộ tộc của anh ta.

D: Tôi muốn bạn đến nơi bạn sống, và bạn có thể xem nó là nơi như thế nào.

P: Đó là túp lều mà tôi đang đứng trước mặt.

D: Bạn có muốn vào bên trong, và xem nó trông như thế nào không?

P: Tôi biết nó trông như thế nào. Tôi có thể vào trong. Tôi nhìn thấy những cái bình với những thứ trong đó. Chậu nhiều màu sắc. Thức ăn trong đó và thuốc nhuộm.

D: Thuốc nhuộm. Có đồ đặc gì không?

P: Không. Có chăn để ngồi.

D: Bạn sẽ ăn ở đâu?

P: Có một buổi lễ khi tôi đi ăn bên ngoài với một nhóm người. Nhưng tôi có thể ăn bên trong nếu tôi muốn.

D: Được rồi. Xem bản thân đang ăn. Tôi đã tự hỏi ai khác sẽ được với bạn.

P: (Tạm dừng) Một người phụ nữ ở đó. Cô ấy cũng cạo trọc đầu và quần trang phục quanh người. Cô ấy là vợ tôi.

D: Còn ai khác trong gia đình bạn không?

P: (Tự hào) Một cậu bé. Tôi yêu anh ấy.

D: Đó có phải là đứa con duy nhất của bạn không?

P: Ồ, có một em bé mới. Một đứa trẻ sơ sinh. Đó là một cô gái.

D: Sau đó bạn có hai đứa con?

P: Vâng, nhưng tôi tự hào về cậu bé của tôi. Anh ấy sẽ đi theo tôi. Anh ấy còn rất trẻ. Anh ấy là ... (không chắc) bốn? Số ba?

D: Tôi muốn bạn thấy bạn đang làm bất cứ điều gì bạn làm với thời gian của bạn. Nghề nghiệp của bạn. Bạn làm gì vậy?

P: Tôi đi săn bằng giáo của mình.

D: Bạn có giỏi không?

P: Vâng, tôi nghĩ vậy.

D: Một số người không phải là thợ săn giỏi lắm. Họ không thể đạt được mục tiêu của họ.

P: Tôi ổn. Khi tôi ném nó, tôi thường đánh nó. (Tạm dừng) Tôi có gia đình của mình. Họ yêu tôi. Nhưng tôi khác với những người khác. (Buồn thay) Tôi cảm thấy cô đơn.

D: Bạn có biết tại sao lại như vậy không?

P: (Buồn thay) Họ xa lánh tôi. Tôi muốn thay đổi mọi thứ. Và họ không thích điều đó.

D: Bạn muốn thay đổi điều gì?

P: Ý tưởng về sự vật.

D: Những loại ý tưởng? Tôi quan tâm, và tôi sẽ không đánh giá bạn.

P: (Nghiêm túc và lặng lẽ) Mặt trời ... và tại sao nó ở đó. Nó có nghĩa là gì. Nó có nghĩa là gì.

D: Ý bạn là bạn nghĩ khác với những người còn lại.

P: (Gần như đau khổ) Vâng, tôi có.

D: Họ có ý tưởng gì về mặt trời?

P: Họ nói rằng nó chỉ dành cho các loại cây trồng. Nhưng tôi biết nó có ý nghĩa hơn thế nữa. Nó có ý nghĩa nhiều hơn. Tôi biết điều đó. (Thì thầm) Nó còn có ý nghĩa hơn thế nữa. Nó nói chuyện với tôi.

D: Bạn có cố gắng giải thích điều này cho những người khác không?

P: Vâng. Họ không muốn nghe nó. Tôi cô đơn. Không ai đứng với tôi. Nó làm tôi sợ. Gia đình tôi yêu tôi, nhưng họ cũng không tin tôi. Họ sợ quá, vì họ có liên quan. Họ lo sợ cho chính họ.

D: Đó có phải là lý do chính không? Ý tưởng của bạn về mặt trời, hoặc bạn có những ý tưởng khác mà họ không hiểu?

P: (Bối rối) Cái gì đó ... cái gì đó nói chuyện với tôi. Và tôi không biết nó có nghĩa là gì. Tôi không hiểu nó.

D: Tôi nghĩ họ nên hiểu bạn nhiều hơn. Làng của bạn có một thủ lĩnh hay một tù trưởng nào đó không?

P: Vâng. Anh ấy đội một chiếc mũ lớn. Anh ấy mạnh mẽ, mạnh mẽ. Anh ấy muốn mọi người đi theo anh ấy.

D: Anh ấy cảm thấy thế nào đối với bạn?

P: Anh ấy không thích tôi bây giờ. Anh ấy không đồng ý với tôi.

D: Ý tưởng của bạn có khác với ý tưởng của anh ấy không?

P: Vâng. Và đó là lý do tại sao

D: Nhưng tôi hiểu, và nếu có điều gì bạn muốn nói với tôi, tôi sẽ lắng nghe.

P: (Vừa đủ nghe) Tôi muốn biết về mặt trời. Tôi muốn biết nó có nghĩa là gì. Tại sao nó nói chuyện với tôi. Tôi muốn hiểu thêm. (Thảm hại) Tôi biết còn nhiều thứ nữa.

D: Nhưng đây là những bí ẩn mà mọi người luôn thắc mắc. Và tôi không nghĩ rằng có ai thực sự biết tất cả các câu trả lời. (Tôi đã cố gắng để có được sự tự tin của anh ấy.) Họ không nên chỉ trích bạn. Tôi nghĩ bạn là một người tốt.

P: (Gần như rơi nước mắt) Nhưng họ đã làm tôi bẽ mặt.

D: Tôi không nghĩ là sai khi đặt câu hỏi, và muốn biết thêm.

Tôi vẫn chưa nhận ra tầm quan trọng của những gì anh ấy đang cố gắng nói với tôi. Tôi yêu cầu anh ấy tiến tới một ngày quan trọng trong cuộc đời. Đó là một lễ kỷ niệm. Con trai của ông đã mười ba tuổi và đã trở thành một người đàn ông.

P: Có khiêu vũ. Và họ đang hát. Anh ấy hạnh phúc. Tôi đang hạnh phúc. Mẹ ở đó. Cô ấy hài lòng. Và bây giờ mọi người vui vẻ trở lại. Tôi tự hào về anh ấy. Khi các phần nhập môn được hoàn thành, anh ta được bắt đầu đến bộ tộc.

D: Họ làm gì khi họ bắt đầu anh ta?

P: Có lông mà họ mặc. Đặt trên lông và sơn. Anh ta phải vượt qua một bài kiểm tra. Anh ta phải mạnh mẽ và không sợ hãi. Để chứng tỏ bản lĩnh đàn ông của mình.

D: Đây có phải là một bài kiểm tra mà tất cả các bạn phải vượt qua không?

P: Vâng. Tất cả những người đàn ông. Anh ta phải đâm một con vật. Anh ta phải ... làm điều gì đó khác. Tôi có thể nhìn thấy nó bây giờ. Anh ta phải uống một thứ gì đó. Anh ta phải chiến đấu với ai đó, và thành công.

D: Bạn có nghĩ anh ấy có thể vượt qua những bài kiểm tra này không?

P: Vâng. Tôi đã làm việc để huấn luyện anh ấy thật tốt.

D: Được rồi. Hãy tiến lên phía trước một chút và xem liệu con trai bạn có vượt qua các bài kiểm tra mà nó phải thực hiện hay không. Anh ấy đã làm bài kiểm tra chưa?

P: Vâng. Anh ấy đã thành công. Nhưng anh ấy bị thương ở chân trong đó. Anh ấy đã cắt nó. Và đôi khi nó làm anh ấy đau lòng. Đó là trong trận chiến. Nó tốt hơn, nhưng nó đau. Anh ấy phàn nàn về nó.

D: Nhưng anh ấy đã có thể vượt qua bài kiểm tra để trở thành người đàn ông.

P: Vâng. Anh ấy dũng cảm.

Sau đó tôi chuyển anh ấy đến một ngày quan trọng khác trong cuộc đời anh ấy. Lần này là đám cưới của con gái ông.

D: Cô ấy có phải ăn mặc theo một cách nhất định không?

P: Vâng. Những bông hoa tô điểm cho cô ấy. Cô ấy có đồ trang sức đặc biệt mà mẹ cô ấy đã cho cô ấy để đeo. Cô ấy rất đẹp.

D: Cô ấy kết hôn với một người mà bạn biết?

P: Vâng. Anh ấy ổn. Tôi mừng cho cô ấy. Họ sẽ có con. Họ sẽ ở bên nhau.

D: Nhưng đây là một điều tự nhiên.

P: Vâng. (Cô ấy có dấu hiệu đau khổ.)

D: Có chuyện gì vậy?

P: Tôi lo lắng cho cô ấy. Tôi không tin hấn ta.

D: Tại sao? Bạn có cảm nhận gì về anh ấy không?

P: Vâng. Nhưng tôi không thể thay đổi suy nghĩ của cô ấy về cuộc hôn nhân. Tôi không muốn cô ấy lấy anh ta. Tôi cảm thấy anh ấy sẽ không đủ tốt với cô ấy. Anh ấy đã nói dối trước đây. Và tôi đã tìm hiểu về nó. Anh ấy không biết tôi biết. Tôi không biết nếu nó sẽ hoạt động, nhưng tôi hy vọng rằng nó sẽ.

D: Vâng, đó là tất cả những gì bạn có thể làm là hy vọng rằng mọi thứ sẽ ổn thỏa. Họ có bất kỳ loại nghi lễ nào mà họ phải trải qua không?

P: Vị linh mục của bộ tộc, anh ta kết hôn với họ. Lời nói được nói ra. Và rồi họ ở bên nhau. Và có một lễ kỷ niệm lớn. Và họ nhảy. Và họ hạnh phúc.

D: Vợ bạn cảm thấy thế nào về cuộc hôn nhân?

P: Cô ấy cũng vui vì họ. Nhưng cô ấy rất buồn khi mất những đứa trẻ. Cô ấy nhớ họ.

D: Nhưng điều này là tự nhiên. Con trai của bạn cũng đi rồi à? (Thở dài) Nó là gì?

P: Không tìm thấy anh ấy. Anh ta ở một mình. Họ cũng xa lánh anh ta. Bởi vì tôi.

D: Tại sao? Anh ấy có nghĩ như bạn không?

P: Vâng, tôi đã dạy anh ấy. Tôi muốn anh ấy nhìn thấy những gì tôi thấy trên bầu trời. (Hầu như không nghe thấy) Tôi đã thấy một cái gì đó.

D: Bạn có thể cho tôi biết đó là gì không? Tôi sẽ hiểu.

P: Không ai hiểu. Không ai tin tôi.

D: Tôi tin bạn. Bạn luôn có thể nói với tôi bất cứ điều gì.

P: Nó đang bay ... nó màu bạc ... xuyên qua bầu trời. Nó đã nói chuyện với tôi. Nói chuyện với tôi.

Giọng của cô ấy rất nhỏ, tôi rất khó nghe thấy cô ấy. Ngay cả trên băng, nó hầu như không nghe được.

D: Đó có phải là mặt trời không?

P: Không, nhưng nó đã bay về phía mặt trời. Tôi nghĩ đó là từ mặt trời.

D: Nó lớn như thế nào?

P: Tôi không thể nói. Nó ở trên cao. Nhưng nó đã nói chuyện với tôi.

D: Với lời nói?

P: Thật khó giải thích. Nó rất thật. Nó đang nói với tôi ... nó đang nói với tôi ... và tôi hiểu một điều mà tôi không thể giải thích. Nó là khó khăn. Không ai tin tôi. Đó là một thông điệp cho tôi, nói với những người khác về mặt trời và ánh sáng. Có nhiều. Tôi biết điều đó. (Kinh ngạc) Tôi đã thấy nó.

D: Ý bạn là nó giống như những từ trong đầu bạn?

P: Vâng, tin nhắn là như vậy. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy bất cứ điều gì giống như nó trước.

D: Có phải chỉ một lần?

P: Vâng. Tôi muốn nó quay trở lại. Tôi đã làm mọi thứ để nó sẽ trở lại. Nhưng nó đã không. Điều đó làm tôi buồn.

D: Đó là điều mà mọi người không tin.

P: Con trai tôi đã tin tôi. (Gần như khóc) Bây giờ họ không tin anh ta. Và anh ấy chỉ có một mình.

D: Nếu bạn chỉ nhìn thấy nó một lần, nó phải thực sự quan trọng để lại tác động đến bạn.

Toàn bộ phần này hầu như không thể nghe thấy. Một số từ gần như là tiếng thì thầm và khó có thể phiên âm. Như thể anh ấy đang nói chuyện với chính mình.

P: Nó đã thay đổi tôi. Nó đã thay đổi tôi. Tôi đã thay đổi tất cả. Tôi phải thay đổi ... theo cách này ... tôi muốn. Nếu tôi làm điều này ngay bây giờ để gieo những ý tưởng quá ... mới. Ý tưởng. (Thở dài)

D: Đó có phải là ý của bạn không, những ý tưởng đã ở trong đầu bạn?

P: Vâng. Nó giống như nó ... vâng. Đó là lý do tại sao họ không hiểu, bởi vì họ không biết làm thế nào một điều như vậy có thể xảy ra.

D: Bạn có nhìn thấy nó trong một thời gian dài trên bầu trời?

P: Nó đã tắt. Tôi đang đi dạo. Đó là thông qua khu rừng. Những cái cây ... Tôi bước đi. Một mình, tôi chỉ có một mình. Tôi đã phải suy nghĩ về mọi thứ. Tôi đã đi đến đỉnh đồi, và nó ở đó. Tôi nghĩ đó là Chúa. Nó ở trên bầu trời. Nó lơ lửng, đại loại như vậy. Những từ này (tiếng Anh) đối với tôi bây giờ là xa lạ. Tôi sử dụng các từ khác. Tôi không hiểu tại sao họ nghe theo cách này.

D: Đúng vậy. Hình dạng của ... vật đó có gợi cho bạn nhớ về bất cứ điều gì bạn đã thấy trong đời không?

P: Không, tôi chưa bao giờ thấy bất cứ điều gì như thế này. Mặt trời chiếu vào nó và nó tỏa sáng. Như mặt trời nó lấp lánh. Tôi nghĩ đó là Chúa đang nói chuyện với tôi. Nó đã tròn. Một cái đĩa, màu bạc, hình tròn. Tròn như mặt trời.

D: Nhưng một màu khác.

P: Vâng. Nó di chuyển rất nhanh. Nó đi về hướng tây về phía mặt trời.

D: Bạn có thấy nó đi qua mặt trời không?

P: Không, nó đã biến mất.

D: Khi nào các từ đến? Khi bạn lần đầu tiên nhìn thấy nó hay gì?

P: Tin nhắn. Tin nhắn. Tôi không hiểu họ. Họ chỉ ở đó. Và tôi đã có những ý tưởng, những ý tưởng mới mà tôi chưa bao giờ hiểu trước đây. Và nó đã thay đổi tôi.

D: Ý tưởng về điều gì?

P: Về tôi. Rằng tất cả mọi thứ sẽ thay đổi. Làm thế nào họ có thể khác nhau. Làm thế nào chúng ta có thể trông trọt khác nhau. Đây là tất cả rất mới. Tôi sợ phải nói với họ. Tôi rất sợ họ sẽ giết tôi. Tôi đã cố gắng không ... Tôi muốn nói với họ vì chính Chúa đã nói với tôi. Tôi biết tôi phải nói với họ, nếu không anh ấy sẽ giận tôi.

Toàn bộ phần này nghe như thể nó đến từ một người có trình độ hiểu biết trẻ con (hoặc sơ khai). Anh ấy đang giải thích mọi thứ theo cách đơn giản nhất, vì rõ ràng đó là cách duy nhất anh ấy có thể hiểu nó.

D: Nhưng đây là những điều tốt có thể giúp ích cho mọi người của bạn.

P: Họ nghĩ tôi bị điên. Họ nói tôi bịa ra. Họ không muốn thay đổi. Họ cô lập tôi và gia đình tôi. Chỉ có con trai tôi là họ chấp nhận, bởi vì họ đã hy vọng nó sẽ không tin tôi. Nhưng anh ấy đã làm. Rồi cuối cùng họ cũng đối xử với anh ấy giống như tôi.

D: Có lẽ trong thời gian anh ấy sẽ có thể làm cho họ hiểu.

P: Tôi hy vọng anh ấy sẽ làm được. Tôi đã cầu nguyện với Chúa. Tôi yêu cầu anh ta xuất hiện lại cho anh ta. Để cho anh ấy thấy những gì anh ấy đã cho tôi xem. Tôi đã khóc. Tôi đã khóc.Ồ, tôi không muốn anh ấy nhìn thấy tôi khóc.

D: Bạn có nghĩ rằng con trai của bạn cũng sẽ được phép xem nó?

P: (Thổn thức) Tôi hy vọng như vậy. Tôi muốn anh ta. Và tôi quay trở lại và tôi đợi trên đồi. (Thổn thức) Tôi đã đợi ở đó.

D: Cùng một nơi?

P: Vâng, tôi đã quay lại nhiều lần. Và tôi đã yêu cầu nó quay trở lại. (Khóc) Và nó đã không.

D: Có lẽ đây là một trong những điều chỉ xảy ra một lần trong đời.

P: Tôi đã cầu nguyện với nó. (Dịu dàng) Tôi đã cầu nguyện điều đó.

D: Mọi người dường như không sẵn sàng để thấy có những cách tốt hơn để làm mọi việc. Chà, ít nhất con trai bạn tin bạn. Điều đó rất quan trọng.

P: Tôi yêu anh ấy rất nhiều.

Tôi có cảm giác sẽ chẳng thu được gì nếu theo đuổi những cảnh này thêm nữa. Vì vậy, tôi đã đưa anh ta đến ngày cuối cùng của cuộc đời anh ta trong cuộc đời đó. Thường thì mọi thứ có thể được làm sáng tỏ khi nhìn từ khía cạnh linh hồn sau khi chết.

D: Hãy tiến tới ngày cuối cùng của cuộc đời bạn, và cho tôi biết điều gì đang xảy ra. Bạn đang nhìn gì thế? P: Vợ tôi đây. Cô ấy giúp tôi. Tôi bị ốm. Tôi già hơn. Tôi có một cái chấn trên người tôi. Con trai tôi ... nó đã đến thăm tôi. Anh

ấy buồn vì tôi không được khỏe. Anh ấy đến, gục đầu vào người tôi và khóc. Nó làm tôi buồn, nhưng tôi biết anh ấy sẽ ổn thôi.

D: Con trai bạn đã từng kết hôn chưa?

P: Anh ấy vẫn chưa kết hôn. Phụ nữ của bộ tộc sợ anh ta vì bộ tộc vẫn chưa chấp nhận anh ta. Và điều đó sẽ khiến họ đau lòng ... họ sẽ bị xa lánh nếu lấy anh ta.

D: Tôi hiểu rồi. Còn con gái của bạn thì sao? Cô ấy đã kết hôn.

P: Đối với đàn ông thì khác với phụ nữ. Cô ấy có một đứa con. Cô ấy thỉnh thoảng khóc. Bây giờ cô ấy buồn vì tôi không được khỏe. Nhưng cô vẫn kết hôn với anh. Tôi cảm thấy tốt hơn về anh ấy bây giờ. Anh ấy đã là một người cha tốt. Anh ấy đã yêu cô ấy. Anh ấy giúp cô ấy. Nhưng tôi cay đắng. Vì vẫn chưa ai tin câu chuyện của tôi. Và tôi biết nó có ý nghĩa gì đó.

D: Nhưng điều quan trọng là bạn đã tin vào điều đó trong suốt thời gian qua.

P: Con trai tôi là người duy nhất. Vợ tôi dù sao cũng yêu tôi, nhưng không hoàn toàn tin vào điều đó. Cô ấy không hiểu nó. Con trai tôi bỏ đi, bây giờ nó là một người đàn ông, giống như tôi đã từng. Và tôi không muốn nó theo cách đó.

Trong lúc lâm chung, bài phát biểu của Penny đã bị sút mẻ và nghe có vẻ thô ráp, không giống như giọng nói bình thường của cô ấy. Tất nhiên, phần chính của phiên này rất nhẹ nhàng đến mức gần như không nghe được, vì vậy giọng nói có thể xuyên suốt như vậy và tôi có thể đã không nghe được.

D: Nhưng kinh nghiệm phải rất mạnh mẽ. Đó là lý do tại sao bạn tin tất cả

P: (Ngắt lời) Nó đã thay đổi tôi ... bên trong.

D: Điều đó rất tốt. Tôi sẽ yêu cầu bạn trôi đi khỏi cảnh đó. Bây giờ đã kết thúc, và bạn có thể nhìn lại cuộc đời đó. Hãy nói cho tôi biết, bạn nghĩ gì đã học được từ điều đó? Bạn nghĩ bài học của cuộc đời đó là gì?

P: Bài học? Nhiều bài học. Tôi đã học được nhiều điều. Thay đổi phải đến. Một sự thay đổi sẽ đến. (Cuối cùng thì giọng cô ấy cũng to hơn.) Đó là điều không thể tránh khỏi. Bạn phải tin những gì là không thể tin được. Dù sao thì bạn cũng phải tin điều đó. Hãy tin vào chính mình. Bạn phải tin vào chính mình, và đừng bao giờ nghi ngờ. Bạn phải giữ chân lý quý giá đó trong trái tim của bạn, cho đến chết của bạn. Bạn không được lo lắng về những gì người khác nói. Đó là tất cả những gì quan trọng.

D: Đó là những bài học quan trọng. Tôi nghĩ điều đó thật tuyệt vời khi bạn đã học được tất cả. Được rồi, tôi muốn bạn rời khỏi khung cảnh đó và trôi đi khỏi nó.

Tôi đã điều chỉnh cô ấy bằng một từ khóa để giúp dễ dàng thực hiện các phiên họp trong tương lai, và sau đó tôi đưa cô ấy về phía trước. Khi Penny tỉnh táo, chúng tôi nói về buổi học. Cô ấy không nhớ nó là gì, xác minh rằng cô ấy là một kẻ mộng du (một đối tượng có thể đi vào mức độ xuất thần sâu nhất có thể). Tôi đã giải thích cho cô ấy về tiền kiếp khá kỳ lạ của một người bản địa nhìn thấy một UFO, và nó ảnh hưởng như thế nào đến toàn bộ cuộc sống của anh ấy sau đó. Cô ấy nói rằng cô ấy không thực sự quan tâm đến UFO, nhưng luôn có mong muốn bí mật được nhìn thấy chúng chỉ vì tò mò. Cô cho biết trải nghiệm gần nhất mà cô có thể liên tưởng đến là một lần khi còn nhỏ khi cô nhìn thấy ánh sáng kỳ lạ trong khu rừng cạnh nhà mình. Tôi không coi điều này quá nghiêm túc như một gợi ý về một cuộc gặp gỡ, bởi vì đây là những ngày đầu tôi làm việc về UFO. Vì vậy, tôi đã gạt bỏ nó.

Tôi vẫn còn rất nhiều điều để tìm hiểu về cách những sự cố này được thao túng, kiểm soát và che đậy. Tôi vẫn chưa học được phần đáng chú ý và không thể tưởng tượng được mà người ngoài hành tinh và tiềm thức của chính con người phải đóng trong kịch bản. Vào thời điểm ban đầu trong các cuộc điều tra, tôi

nghĩ rằng đối tượng phải có trí nhớ tỉnh táo về một lần nhìn thấy hình ảnh hoặc một cuộc gặp gỡ để nó có giá trị. Tôi không biết ký ức có thể bị dập tắt một cách rất khéo léo. Vì vậy, tôi gạt bỏ nhận xét của Penny, cho đến khi tôi nói chuyện điện thoại với Lou Farish sau đó. Anh ấy là nhà xuất bản của UFO Newsclipping Service, và là người mà tôi hợp tác chặt chẽ nhất trong các cuộc điều tra của mình. Ông cho rằng có thể còn nhiều điều hơn nữa trong vụ việc. Tôi không nghĩ vậy, bởi vì tất cả những gì cô ấy nhớ là một thứ ánh sáng kỳ lạ. Không có gì khác đã xảy ra. Nhưng Lou nghĩ tôi nên theo đuổi nó và hỏi cô ấy nhiều hơn về nó bằng cách thoải mái. Tôi không nghĩ rằng bất cứ điều gì sẽ xảy ra với nó, nhưng tôi đã đồng ý thử nó. Điều này dẫn đến một số phiên khi chúng tôi khám phá sự kiện thời thơ ấu và nhận thấy đây là một cuộc gặp gỡ hợp lệ đã bị xóa sạch khỏi bất kỳ ký ức có ý thức nào. Nó không có bất kỳ ảnh hưởng tiêu cực nào đến cô ấy, vì vậy nó không xuất hiện trong những giấc mơ hay theo bất kỳ cách nào khác. Đây là kinh nghiệm đầu tiên của tôi khi phát hiện ra rằng mọi thứ không phải lúc nào cũng như vẻ ngoài của nó.

Những ký ức đó, dù mơ hồ đến đâu, cũng có thể dẫn đến một điều gì đó sâu sắc hơn nhiều. Điều này đã mở ra một cách nhìn hoàn toàn mới về các cuộc điều tra về UFO và người ngoài hành tinh, đồng thời dẫn tôi vào nhiều trường hợp kỳ lạ nhằm kiểm tra toàn bộ nhận thức của tôi về thực tế. Tôi không biết mục đích để tiềm thức của Penny đưa cuộc sống bản địa về phía trước, trừ khi nó là để làm sống lại mối quan tâm đến lĩnh vực kỳ lạ và huyền bí. Đây là một sự cố đã làm thay đổi cuộc sống của cô với tư cách là người bản xứ, và đã khiến cô phải trả giá rất nhiều, trước sự tôn trọng của các đồng nghiệp, khi cô đứng lên vì những gì cô tin tưởng và sẽ không từ bỏ.

DI SẢN TỪ CÁC VÌ SAO – CHƯƠNG 4: XEM LẠI HỒI ỨC LÚC TUỔI THƠ

Vài tuần sau, tôi lại đến căn hộ của Penny cho một buổi khác. Chúng tôi thảo luận về những gì cô ấy nhớ một cách có ý thức về sự kiện thời thơ ấu mà chúng tôi sẽ khám phá. Penny không nhớ mình bao nhiêu tuổi, nhưng cô ấy đang đi học nên không thể quá trẻ. Cô ấy đang sống ở Kansas và cô ấy thích chơi một mình trên cánh đồng và rừng cây gần nhà. Tất cả những gì cô nhớ là nhìn thấy một số ánh sáng kỳ lạ trong rừng. Cô ấy không nhớ lại bất cứ điều gì khác về vụ việc, nhưng cô ấy luôn tự hỏi đèn đó là gì. Cô nghĩ đôi khi nó có thể là trí tưởng tượng của cô hoặc một giấc mơ, nhưng cô nghĩ nó phải có ý nghĩa gì đó nếu cô chưa bao giờ quên nó, nhưng đã bận rộn về nó suốt những năm qua. Vì Lou đã gợi ý rằng có thể có nhiều thứ hơn trong vụ việc nên tôi nghĩ tôi sẽ theo đuổi nó và xem liệu tôi có thể tìm ra điều gì không. Penny đồng ý, mặc dù cô không thể nhớ gì ngoài ánh đèn. Tôi đã sử dụng từ khóa của cô ấy, và nó ngay lập tức đưa cô ấy vào trạng thái xuất thần sâu sắc. Sau đó tôi đếm cô ấy trở lại khi cô ấy sống gần Olathe, Kansas.

D: Bạn là một đứa trẻ và bạn thích chơi một mình. Và trong dịp này, bạn đang ở gần khu rừng, và bạn thấy một số ánh sáng. Tôi sẽ đếm đến ba và chúng ta sẽ quay lại khoảng thời gian đó, hồi tưởng lại nó và tìm hiểu những gì đã xảy ra vào ngày hôm đó. Tôi sẽ đếm đến ba và chúng tôi sẽ ở đó. 1, 2, 3, chúng ta đã quay trở lại ngày đó. Bạn đang làm gì đấy? Bạn thấy gì? (Cô ấy hít một hơi dài, và cô ấy có vẻ bối rối.) Nó là gì? (Tôi có thể biết điều gì đó đang làm phiền cô ấy.) Bạn có thể nói với tôi. Bạn luôn có thể nói chuyện với tôi.

P: Tôi có bím tóc. Bím tóc tết.

D: Tôi cá rằng bạn là một cô gái nhỏ xinh. (Chuyển động mắt của cô ấy cho thấy có điều gì đó đang xảy ra.) Bạn có đi chơi không?

P: Tôi đang đứng hình. Đang nhìn. (Tạm dừng) Tôi đang gặp khó khăn khi nhìn thấy nhiều thứ. Bây giờ tôi nhìn thấy cây cối. Và có một số loại ánh sáng màu cam ngoài kia. Ngay sau gốc cây.

D: Điều gì khiến bạn chú ý đến nó?

P: Nó khác. (Ngừng một lúc lâu) Tôi cảm thấy thứ gì đó ... trông như kim loại. (Dịu dàng, khó nghe.) Như một ... vòm tròn. Tôi không nhìn thấy đèn bây giờ. Ồ, vâng! Xung quanh rìa của nó, có một số loại ánh sáng đỏ. Nó giống như một ... cái gì đó hình chiếc bánh. Và nó thực sự thấp trên mặt đất. Và tôi không biết có gì trong đó. Nó giống như một hình bát giác. Các cạnh được loại bình phương giống như một hình bát giác.

Cô ấy gặp khó khăn với việc mô tả. Cô ấy sử dụng chuyển động tay, nhưng chúng chỉ làm tăng thêm sự bối rối và sự thất vọng của cô ấy khi không thể mô tả nó.

P: Nó giống như một cái chảo ba chiều. Đèn chiếu sáng ở trung tâm và xung quanh mép nơi hai chiếc bánh gặp nhau, giống như một cái thông thường ... (gặp khó khăn) ở vị trí mà bạn có thể đặt một chiếc bánh vào đó. Một theo cách đó, và sau đó có một đi theo hướng ngược lại ngay trên nó. Và bạn đặt chúng lại với nhau. Nhưng các cạnh là loại giống như hình bát giác. Và rồi ngay nơi họ sẽ gặp nhau, ngay đó là một dải ánh sáng màu đỏ.

D: Giống như hai cái chảo ghép lại với nhau. Nhưng loại có hình dạng kỳ lạ. Có đúng không?

Cô ấy lại gặp khó khăn với phần mô tả, nhưng cô ấy dường như quyết tâm làm cho nó chính xác và cố gắng cung cấp càng nhiều chi tiết càng tốt.

P: Vâng. ... Kim loại. ... Nhưng các cạnh. Nó quan trọng. Các cạnh là ... chúng có sự thay đổi rõ nét như một hình bát giác. Và nó là loại phẳng ở trên cùng. Và có một viền màu đỏ với ánh sáng, tất cả xung quanh mép ở trung tâm.

D: Đèn đỏ bây giờ có sáng không?

P: Vâng. Thứ trông có màu đỏ đó nằm xung quanh toàn bộ rìa của nó. Cái vành màu đỏ đó, giống như một ống đèn. Thực ra là một cái ống Và nó không muốn làm hại tôi. Đèn màu cam thăm dò tôi ... thăm dò ... kiểm tra. Đó là

những gì tôi đã thấy trước đó, nhưng nó cao hơn. Họ giống như một người thợ săn người máy. Những ngọn đèn màu cam như đang kiểm tra khu vực này. Để bảo vệ họ.

D: Ý bạn là như thế nào, giống như một người máy?

P: Một cuộc thăm dò. Đó là một kiểu thăm dò để chỉ kiểm tra mọi thứ.

Các sinh mệnh không muốn tự mình ra ngoài, cho đến khi người đi săn này ra ngoài trước. Đó là một thứ ánh sáng màu xanh lơ được chiếu ra từ chiếc máy thủ công. Để tìm kiếm xung quanh, để cho họ biết những loài nào đã có ở đó. Và không mong đợi để chạy ngang qua tôi.

D: Họ không biết bạn ở đó?

P: Họ đã phát hiện ra. (Cười trẻ con) Khi tôi nhìn thấy ánh đèn, tôi đã đi qua để điều tra. Và những ngọn đèn là tất cả những gì tôi nhớ, cho đến thời điểm này. Bây giờ tôi có thể nhìn thấy các thủ công rõ ràng hơn. Nhưng chúng giống như những quả cầu ánh sáng màu cam, đang nhảy múa xung quanh. Bạn biết đấy, giống như ... một điệu nhảy. Kiểu xuất hiện xung quanh.

D: Bên ngoài thủ công?

P: Bên ngoài. Để phân tích các sinh vật và bất kỳ loài nào đã có mặt. Và họ đã nói với tôi điều này. Họ truyền đạt điều này cho tôi trong một trạng thái ý thức nhất định để tôi không sợ hãi. Và tôi đã rút lui tại thời điểm đó. Tôi đã được xuất hiện để bảo vệ ý thức của mình. Cô ấy vẫn gặp khó khăn liên quan đến việc này. Do dự và rên rỉ.

D: Chuyện gì đã xảy ra?

P: (Cô ấy nghe có vẻ choáng váng và chóng mặt.) Ồ, tôi chỉ cảm thấy ... đang ở đó ... tôi đã nhìn thấy họ trong một phút.

D: Ý bạn là gì, bạn đã nhìn thấy chúng?

P: Bên trong một con tàu. Và có một loại ánh sáng đỏ bên trong.

Chúng rất ngắn ... và một cái đầu tròn. ... Và những cánh tay gãy guộc. Và một số ngón tay, nhưng không nhiều trong số chúng, trên mỗi bàn tay. Dài, chúng dài. ... Và họ gần như cúi xuống hoặc cái gì đó. Tôi không biết họ đang làm gì, nhưng tôi đã nhìn thấy ánh sáng màu đỏ ở đó. Và đầu của chúng rất lớn. Và đôi mắt đen. Và ngắn, chúng ngắn.

D: Họ có mặc gì không?

P: (Tạm dừng) Quần áo khó ... Tôi cảm thấy hơi đồ trang sức. Một vật trang sức đeo quanh cổ.

D: Bạn có thể biết nó trông như thế nào không?

P: (Tạm dừng) Một loại đá kết tinh nào đó ... một loại đá trông giống như pha lê được gắn thành một dải quanh cổ. Và một cảm giác thực sự kỳ lạ từ họ như chưa từng có gì tôi từng trải qua.

D: Loại cảm giác nào?

P: (Khó) Zombie. Tôi cảm thấy hơi thây ma, hơi bất tỉnh một chút. Tôi muốn nói chuyện và tôi không thể nói chuyện thực sự. Họ đã kiểm soát ... tôi. Và họ muốn nhìn tôi. Và tôi đủ nhỏ để tôi có thể vào trong nghề bằng cách nào đó. ... Tôi cảm thấy như một ánh sáng chiếu vào tôi.

D: Một ánh sáng?

P: Tôi đã không thể thoát ra khỏi nó. Chắc hẳn phải sau ánh sáng màu cam, những người chuyên nghiệp, ánh sáng này mới chiếu vào tôi. Tôi đã tìm ra tại

thời điểm đó. Và sau đó tôi được đưa lên tàu. Và tôi đã bị đặt lại trong một kiểu tương tự.

D: Bạn bao nhiêu tuổi? Bạn nói bạn còn nhỏ.

P: Ồ, tôi tám.

D: Bạn có lớn bằng những sinh vật mà bạn thấy không?

P: Tôi lớn hơn họ một chút. Và họ cảm thấy ... (cười khúc khích trẻ con) của tôi, họ thực sự thích thú với bím tóc, bím tóc tết của tôi. (Cười) Với tóc, bởi vì họ không có tóc. Và tôi nhớ họ đã kéo bím tóc của tôi lên và nhìn vào nó. Giống như họ nghĩ rằng nó là kỳ lạ.

D: Có nhiều trong số này không?

P: Tôi chỉ có cảm giác về hai người trong số họ. Nghề thủ công này là một nghề thủ công nhỏ xinh, và rất thấp so với mặt đất. Nhưng phần trên cùng của đồ nghề hơi nghiêng lên một chút, với các cạnh trên đó, giống như các cạnh kiểu bát giác. Họ đã thông báo một số điều cho tôi. Họ nói ... để sử dụng sau này. Họ cảm thấy tôi còn quá trẻ để sử dụng nó vào thời điểm đó.

D: Sử dụng những gì?

P: Thông tin từ họ. Những thông điệp khác nhau trong đầu tôi. (Thở dài) Một bản thiết kế về hệ mặt trời của họ ... họ đến từ đâu. Họ nghĩ rằng nó sẽ an toàn trong tiềm thức của tôi, được lưu trữ ở đó.

D: Bạn có thể nhìn thấy nó?

P: Tôi thấy một bản đồ, giống như một thứ dạng bản đồ, nhưng nó thực sự là ... (gập khó khăn) nó trông giống như một bản đồ. Nhưng nó giống như một bản đồ thiên hà. (Cười khúc khích)

D: Nó trên giấy hay sao?

P: Chà. (Tạm dừng khi cô ấy nghiên cứu thứ gì đó.) Nó giống như thể nó đang ở trên một chất dạng giấy, một cái gì đó. Có những nếp gấp trong đó. Một cái gì đó họ có thể gấp lại và mở ra. Tôi không biết ... có lẽ đó không phải là giấy thật. (Cười khúc khích) Có thể là do thứ khác. Nhưng nó là một chất nhẹ, và tôi thấy những nếp gấp trên tờ giấy đó bằng cách nào đó, hoặc bất cứ chất gì. Và tôi thấy những ngôi sao giống như một ... ừm, hệ thống sao chiêm tinh. Nó sẽ tương tự như vậy. Và có một ngôi sao rất sáng ... nó trông giống như một ngôi sao rất sáng. Đó là nơi họ đến từ. Nhưng bạn phải đi qua ... nó đã qua một số ngôi sao và hành tinh khác để đến đó.

D: Bạn có nghĩ rằng bạn có thể vẽ những gì bạn nhìn thấy, hay nó phức tạp?

P: Chà, tôi chỉ thấy phần lớn là những ngôi sao lớn. (Tạm dừng) Nếu tôi nhìn thấy một bản đồ lớn hơn của thiên hà, tôi có thể nhận ra nó. Trong một chòm sao. Đặt nó lại với nhau, nó trông giống như hình tam giác, nhưng ... ngôi sao hàng đầu này. Nó gần giống như truy tìm dấu chấm để chấm. (Cười) Điều đó tôi đã rất giỏi. Đó là một trong những điều tôi thích làm.

D: À, tôi sẽ đưa ra một gợi ý rằng bạn sẽ nhớ mẫu mà họ đã cho bạn xem.

P: Tôi phải xem xét kỹ hơn một lần nữa, vì rất nhanh khi họ cho tôi xem cái này.

D: Bạn có thể nhìn kỹ hơn không?

P: Tôi thấy họ đang giơ nó lên. Và chỉ tay. Những ngón tay dài của họ chỉ nơi họ đến. Họ không thực sự chỉ cho tôi chính xác cách đến đó. Tôi chỉ có thể nhìn thấy ... Tôi nghĩ họ đã chỉ ra hành tinh Trái đất từ đó, vì vậy tôi có thể có một ý tưởng tốt hơn.

D: Vâng, một số điểm tham khảo.

P: Nhưng có rất nhiều ngôi sao ngoài kia. Vâng, tôi sẽ cố gắng hết sức có thể để vẽ nó.

D: Tôi sẽ cho bạn một gợi ý rằng bạn nhớ mẫu để có thể vẽ nó cho tôi sau này. Rằng dù sao thì bạn cũng có thể sửa hình ảnh của mẫu chính, những cái chính nổi bật và cái chính của chúng, để sau này bạn sẽ có thể vẽ nó cho tôi. Được rồi. Bạn nói rằng bạn đang ở trong nghề khi họ đang cho bạn xem cái này. Nó trông như thế nào?

P: Đó là một phòng. Nó có đèn đỏ bên trong. Chúng có màu cam nhiều hơn một chút, nhưng chủ yếu là màu đỏ. Và tôi thấy ... họ có bảng điều khiển mà họ sử dụng để phát triển nghề. Và có một số ánh sáng xanh và trắng cũng như ... đó là một vũ trụ khác. (Cười) Nhưng nó nằm ngay trong ban kiểm soát của họ.

D: Hình giống nhau?

P: Cũng tương tự. Nhưng đây là một thang điểm sáng hơn nhiều. Và họ điều chỉnh và điều chỉnh. (Cười) Tôi nghĩ họ điều chỉnh theo tần số và độ rung nhất định của nơi họ muốn bật lên. Và họ quét nó trước để đảm bảo rằng sẽ không có chướng ngại vật cản đường khi họ xuất hiện ở đó. Đó là lý do tại sao những món đồ thủ công này biến mất khỏi màu xanh lam, bởi vì chúng chỉ cần bật vào và bật ra.

D: Chúng không thực sự di chuyển trong không khí?

P: Chà, họ có thể làm được điều đó. Họ có thể di chuột. Và họ có thể ... (Tích cực) họ có thể di chuyển trong không khí, vâng! Nhưng đôi khi để thực sự đến nơi mà họ phóng to, họ chỉ cần bật lên ở đó. Chúng được điều chỉnh theo tần số rung động đó và chúng đặt các điều khiển của chúng ở cùng tần số của nơi chúng muốn đến. Và chúng chỉ xuất hiện trong vùng lân cận đó, trong một phạm vi rung động nhất định. Và sau đó họ có thể đi xuống. Họ có thể hạ cánh nếu họ muốn, hoặc họ có thể đến bất cứ nơi nào họ muốn.

D: Nghe có vẻ như đó không phải là một phương pháp dễ hiểu, bởi vì họ không biết bạn đang ở đó.

P: Vâng, vâng, họ chọn khu vực chung. Nhưng ít nhất họ đã không hạ cánh xuống tôi. Họ thăm dò khu vực để không hạ cánh xuống thứ gì đó, bạn thấy đấy. Tôi chưa bao giờ nghe nói về bất kỳ kiểu hạ cánh thủ công nào trên bất kỳ ai.

D: Tôi cũng không nghĩ là tôi có. – Tại sao họ lại chọn khu vực cụ thể đó? Họ định làm gì ở đó?

P: Đang lấy mẫu.

D: Loại nào?

P: Trong số mọi thứ ở đó. Đời sống thực vật. Đời sống động vật. Và tôi giống như một dạng sống động vật hơn đối với họ. Tôi là người cao cấp nhất trong đời sống động vật mà họ đã thấy. Có lẽ đó là lý do tại sao họ rất thích tôi. Và với ý thức của tôi, họ không chắc tôi sẽ phản ứng như thế nào. Đây là cuộc gặp gỡ đầu tiên của họ với một con người.

D: Ồ, bạn có nghĩa là họ không thường đối phó với con người?

P: Hai người này chưa du hành đến hành tinh này trước đây, và họ muốn chọn một trạng thái hoang vắng hơn cho mục đích này. Nhưng họ không biết chính xác điều gì sẽ xảy ra. Họ biết có rất nhiều hoạt động đang diễn ra và có những sinh vật đang di chuyển. Họ có thể thấy điều này, và họ biết trước điều này về hành tinh này. Nhưng họ thực sự chưa bao giờ đến đủ gần để thực sự nhìn rõ các sinh vật. Họ không hoàn toàn chắc chắn về cách những sinh vật khác sẽ phản ứng với họ. Và đó là lý do tại sao họ đặt chùm tia này ra ngoài, bởi vì họ không muốn con tàu của mình bị tấn công bởi bất kỳ sinh vật nào. Và điều đó bảo vệ họ khỏi điều đó.

D: Bạn nói họ ngắn, và có đầu lớn hoặc đầu hói?

P: Lớn, nhưng rộng ở hai bên trên đầu của chúng. Chúng có thân hình gần như trẻ con, nhưng lưng chúng có vẻ hơi gù. Cánh tay của chúng dài khủng khiếp, dài hơn cả chân.

D: Cánh tay của họ đang buông thõng?

P: Vâng, các ngón tay và bàn tay rủ xuống vì cánh tay của họ quá dài. Đó là trọng lượng của bàn tay và ngón tay, nhưng chúng có thể di chuyển chúng rất dễ dàng.

D: Bạn có nói rằng họ không có nhiều ngón tay?

P: Không. (Tạm dừng khi cô ấy nghiên cứu chúng.) Ba, và điều thứ tư thực sự là ... nơi bạn nghĩ rằng ngón tay cái sẽ là, nó có nhiều thứ thuộc loại hấp dẫn hơn ở phần cuối của nó. Những ngón tay ... ba, chúng là những ngón tay dài. Nhưng thứ khác này giúp họ có thể cầm nắm mọi thứ. Ngón tay kiểu ngón cái ngắn hơn và có một thứ dạng hút ở cuối ngón. Bàn chân của họ làm tôi nhớ đến một chiếc găng tay.

D: Màu da của họ là gì?

P: Màu hơi trắng. Thực ra là màu trắng hơi vàng.

D: Họ có mặc quần áo gì không, hay họ chỉ khỏa thân? Bạn nói rằng họ có đồ trang sức.

P: Không có quần áo. Một chiếc có gắn một viên pha lê "cổ trụ". Người kia dường như có một chiếc băng quấn quanh cổ, nhưng tôi nghĩ người có tảng đá lớn là người chỉ huy của nghề này, và người phụ trách nhiều hơn người khác. Nhưng cả hai đều ở cùng nhau.

D: Bạn có thể thấy các tính năng của họ?

P: Đôi mắt đen. Tôi thực sự không cảm thấy bất kỳ mí mắt nào. Họ có thể có chúng. Tôi chỉ thấy mắt họ mở. Và hầu như không có mũi nào. Một loại vết sưng nhỏ, mũi sẽ ở đâu. Tôi không nhớ bất kỳ lỗ mũi nào, có thể nói như vậy, nhưng có một loại vết sưng ở đó. Nó có thể là một cái mũi, một cái mũi có thể sẽ được đặt. Tôi không thể nhớ một cái miệng nào cả.

D: Không có gì ở đó cả?

P: Tôi chắc chắn không thấy một cái miệng nào mở ra cả.

D: Sau đó, họ giao tiếp với bạn như thế nào?

P: Chủ yếu là về mặt tinh thần.

D: Còn tai thì sao? Bạn có thể nhìn thấy bất cứ điều gì ở phía bên của đầu của họ?

P: Bây giờ tôi đang hiểu nó. Có, có đỉnh của một tai. Giống như một đường viền của một cái tai, của một lỗ hổng. Nhưng nó không phải là một dải tai đầy đủ, thậm chí nó còn không được xác định, nhưng nó giống như một cái vành, một loại da.

D: Không giống như của chúng ta.

P: Không. Phần vành trên của dải tai hơi lớn. – Và họ đã kiểm tra tôi để biết tôi thông minh đến mức nào.

D: Họ đã làm điều đó như thế nào?

P: Họ đã đặt câu hỏi. (Cười khúc khích)

D: Loại câu hỏi nào? Tôi tò mò.

P: Về du hành vũ trụ. Tôi đã từng thấy những sinh mệnh như họ trước đây chưa?

Loại của tôi có thủ công như họ làm không? Loại máy bay nào được sử dụng trên hành tinh này? Loại phương tiện nào được sử dụng? (Cười) Điều đó dường như cung cấp cho họ rất nhiều thông tin, ngay lập tức, về mức độ thông minh trên hành tinh này, vì hệ thống du hành của họ. Ngay lập tức họ dường như lắc đầu, như thể muốn biết họ đang phải đối mặt với kiểu gì ở đây. Và đó là lý do tại sao tôi được xếp vào hạng động vật. (Cười) Ý tôi là, tất nhiên là loài động vật cao cấp nhất, nhưng chúng còn cao cấp hơn nhiều.

D: Tất nhiên, họ không biết rằng bạn là một đứa trẻ, và bạn sẽ không biết nhiều như một người lớn, phải không?

P: Không. Nhưng họ có thể đọc được suy nghĩ của tôi. Và họ có thể nhìn thấy hình ảnh trong tâm trí tôi về những điều khác đang diễn ra với tôi. Và họ đã có thể nhìn thấy những người khác trong cuộc sống của tôi luôn ở trong tâm trí tôi. Và bằng cách đọc những suy nghĩ bằng hình ảnh của tôi, họ có thể nhìn thấy nhiều thứ. Và thấy rằng có những sinh vật lớn hơn. Và một số loài động vật. Họ đã bị hấp dẫn với cuộc sống của động vật. Trong tâm trí tôi, họ có thể nhìn thấy một con chó. Và họ thực sự tò mò về nó. Họ muốn lấy mẫu. Họ muốn kiểm tra những con vật khác. Họ chủ yếu phải lấy mẫu thực vật ở nơi họ ở, và loại các loài nhỏ hơn, vì không có động vật nào khác lớn hơn xung quanh.

D: Loại nào của loài nhỏ hơn?

P: Ồ, sâu và cuộc sống của côn trùng. Và đất cũng vậy. Họ cho tôi xem mẫu. Và ôi! ... một con chim. (Cười) Họ cười rạng rỡ một con chim và đưa nó lên tàu. Nhưng tôi nghĩ con chim không xử lý chùm tia tốt lắm. Nó làm nó ngạt thở hoặc cái gì đó. Nó chỉ không tồn tại. Đó là một cú sốc quá lớn đối với hệ thống của

nó. Vì vậy, nó đã ở trong đó và họ đang xem xét nó như một loài khác của hành tinh này. Tôi nghĩ họ sẽ mổ xẻ nó vì nó đã hết hạn sử dụng.

D: Bạn có thể thấy họ đang đặt những mẫu này ở đâu không?

P: Vâng. Nó trông giống như hộp đựng bằng thủy tinh. Loại tròn ở phía dưới với chỉ một mặt phẳng trên đó. Một thứ gì đó dạng lọ trong mờ, nhưng nó có hình dạng kỳ dị. Và nắp đây không giống như nắp thông thường. Nó giống như một hình vuông phẳng trên đỉnh. Nó là một loại khác nhau. Họ sẽ đặt mẫu của họ vào những chiếc lọ này.

D: Những cái lọ có rất lớn không?

P: Không. Họ có một loại tủ đặc biệt. Và họ đặt chúng xuống bên trong nó, và đóng nó lại để bảo vệ nó. Vì vậy, trong suốt quá trình di chuyển của họ, họ sẽ không bị xáo trộn quá nhiều.

D: Tôi đang nghĩ đến đời sống thực vật, họ đã giữ nó trong bụi bẩn để nó vẫn sống, hay làm thế nào họ làm điều đó?

P: Họ chỉ đặt nó trong một cái lọ.

D: Bạn có thể hỏi họ tại sao họ đang lấy mẫu không?

P: Tôi sẽ thử.

D: Họ đang hỏi bạn câu hỏi, bạn có thể hỏi họ một số câu hỏi. (Cười)

P: Chà, bạn thấy đấy, trước đây tôi rất khó để nói bất cứ điều gì, bởi vì trạng thái tỉnh táo của tôi khi tôi mới bước lên tàu. Nhưng tôi có thể cố gắng giao tiếp bằng tinh thần.

D: Hãy xem nếu nó hoạt động. Dù sao cũng rất vui khi thử.

Tôi không chuẩn bị cho phản ứng vật lý mà câu hỏi đơn giản sẽ có trên cơ thể Penny. Đó là bằng chứng cho tôi thấy rằng cô ấy đang sống lại một trải nghiệm trong sự hiện diện của những sinh vật vật lý, những người có thể tạo ra một phản ứng vật lý nhất định trong cô ấy. Bởi vì đó là một phản ứng khó chịu, tôi không tin rằng nó đã được viển vông. Có một khoảng thời gian dài dừng lại khi cô cố gắng giao tiếp bằng tinh thần. Sau đó, cơ thể cô ấy giật một cái đột ngột, và cô ấy hít một hơi thật sâu. Nó gần như tạo cảm giác rằng cô ấy đã bị đánh bởi một thứ gì đó. "Ầm ầm!" cô ấy rên rỉ. Penny thở nặng nhọc và có dấu hiệu khó chịu về thể chất.

D: Có chuyện gì vậy?

P: Chà, tôi đã cố gắng điều chỉnh, và ngay lập tức tôi cảm thấy thứ gì đó giống như một tia chớp thu nhỏ phóng ra, tĩnh điện bắn ra từ đầu họ. Đây là lý do tại sao họ có thể giao tiếp tinh thần một cách mạnh mẽ như vậy. Họ có một hệ thống bảo vệ bên trong đầu của họ để những người khác không thể vào nếu không có sự cho phép của họ. Nó khiến tôi bị sốc. Tôi đã cố gắng đọc suy nghĩ của họ. Hãy để tôi thử một cách tiếp cận khác.

D: Tôi không muốn bạn cảm thấy khó chịu.

P: Nó chỉ làm tôi ngạc nhiên.

D: Chỉ cần đặt câu hỏi cho họ và xem họ có thể trả lời bạn không. Như vậy bạn sẽ không có cảm giác như vậy.

P: Vâng, tôi đã cố gắng thăm dò gần như, và họ không thích điều đó.

D: Được rồi. Chỉ cần hình thành câu hỏi tại sao họ thực hiện việc lấy mẫu này. (Tạm dừng lâu)

P: Lần đó nó hoạt động. Đây là thông điệp tôi nhận được, "Chúng tôi đang cố gắng tìm một hành tinh mới để sinh sống. Vì hành tinh của chúng tôi đang bị

phá hủy bởi các nguyên tố ngay bây giờ. Và chúng tôi đang cố gắng tìm một nơi mới để tiếp tục. Chúng tôi đang kiểm tra các hành tinh khác Cũng vậy. Còn quá sớm để can thiệp vào các loài ở đây. Chúng ta phải lấy mẫu để xem chúng có tương thích với cơ thể chúng ta hay không. Nếu chúng ta có thể tồn tại trong loại môi trường này mà không tiếp nhận vi khuẩn có thể gây hại cho sự tồn tại của chúng ta. Đây là Tại sao chúng tôi thích lấy mẫu hơn. Và ở trong một khu vực được bảo vệ, vì vậy chúng được xử lý theo cách mà chúng tôi không bị ô nhiễm bởi chất này. " Và tôi ... ummm, đó là thông điệp tôi nhận được bây giờ. Bây giờ tôi cảm thấy rằng ngay cả bản thân tôi cũng đang ở trong một hình trụ bằng nhựa bao quanh tôi, để không làm ô nhiễm chúng sinh. Tôi nghĩ rằng tôi đã được chiếu sáng với ánh sáng ngay vào điều này. Thủ công đã mở ra và tôi được chiếu vào hình trụ này. Rõ ràng như plexiglass, nhưng nó không phải. Đó là một chất, và nó đang bao quanh tôi. Và họ có thể thâm nhập vào tâm trí thông qua bất cứ điều gì, chỉ về.

D: Điều này là để bảo vệ họ. Sau đó, khi họ cho bạn xem những thứ, bạn đang nhìn qua kính?

P: Chà, chắc chắn là tôi đã từng. Nó rõ ràng, vì vậy tôi có thể nhìn xuyên qua nó. Và đó là lý do tại sao các mẫu cũng được đóng trong chai giống như hình trụ. Bởi vì họ không thực sự chạm vào các chất bằng tay. Họ không thể mạo hiểm điều đó. Tôi không biết chính xác ... Tôi đang cố nghĩ xem họ đã nhặt chúng như thế nào. Họ chỉ rạn vỡ cho tôi. Tôi không biết liệu họ có chiếu các chất vào thẳng hình trụ lớn trước rồi mới chuyển chúng hay không. Tôi không thể nhìn thấy

D: Chà, thật hợp lý khi họ không muốn bị ô nhiễm. Tôi có thể hiểu điều đó.

P: Tôi cảm thấy như một trong số họ đã ra khỏi nghề để quan sát xung quanh một chút. Nhưng anh ấy đã khoắc lên mình một bộ đồ đặc biệt. Nó trông như bạc. Nén phía trước hoặc cái gì đó, một số mở ở phía trước, để bảo vệ cơ thể của họ. Ngay cả khi họ ở ngoài đó, họ không thể để bất cứ thứ gì chạm vào da

của họ, như bạn thường gọi. Điều đặc biệt là, họ nói chuyện bằng một ngôn ngữ mà tôi không quen thuộc.

D: Đã nói chuyện với nhau?

P: Họ tâm lý nói chuyện với nhau rất nhiều, nhưng có một sự truyền tải giống như giọng nói truyền từ người này sang người kia, qua lại, một cuộc trò chuyện.

D: Bạn nói rằng họ không có bất kỳ miệng?

P: Tôi chỉ không nhớ đã nhìn thấy một cái miệng.

D: Ý bạn là họ đã tạo ra những âm thanh cụ thể nào?

P: Một ngôn ngữ, một loại ngôn ngữ.

Penny gặp khó khăn khi mô tả nó nghe như thế nào. Một vài tuần sau buổi học này, cô ấy đã tìm thấy thứ tương tự như nó trên một đĩa nhạc kiểu không gian. Cô ấy nói không chính xác nhưng nghe rất thích. Khi tôi nghe nó, tôi thấy cô ấy đúng, rất khó để diễn tả. Nó nghe giống như một chuỗi âm thanh bập bẹ, vụn vặt. Không theo định hướng máy móc hay máy tính, nhưng tương tự như âm thanh có thể được tạo ra bởi con người nếu cần, mặc dù nó không ở dạng từ như ngôn ngữ của chúng ta trên Trái đất.

D: Bạn có thể hỏi họ, chiếc tàu nhỏ này có phải là tàu chính, tàu duy nhất không?

P: Không.

D: Bởi vì tôi nghĩ nó quá nhỏ. Họ lấy những mẫu này ở đâu?

P: Tôi đang cố gắng lấy nó. (Tạm dừng) Tôi nghĩ nếu tôi ở đó, tôi có thể tìm thấy nơi này. Nếu tôi ở Olathe, tôi nghĩ tôi sẽ bị thu hút bởi khu vực đó. Có cây

cối ở đó, nhưng có một chút đất trống để chúng có thể hạ cánh. Nó ở gần Olathe, và bà tôi sống khá gần. Tôi không hiểu lắm ... nó ở ngoài đường và gần Stephenson ... xa hơn. Và đó là con đường gần nhất, vì nó không phải là khu dân cư. Nó chỉ là một khu vực nhiều cây cối.

D: (Tôi đã cố gắng khiến cô ấy quay lại câu hỏi.) Tôi đang tự hỏi, họ lấy những mẫu này ở đâu trong những chai hoặc hộp đựng bằng thủy tinh này?

P: Đối với một nghề thủ công của mẹ.

D: Họ có thể cung cấp cho bạn một bức tranh tinh thần về những gì trông như thế nào?

P: Kích thước lớn hơn.

D: Nó có một hình dạng nhất định?

P: Hình dạng tương tự, nhưng lớn hơn nhiều. Giống như đây là một con tàu con, và nó giống như mẹ vậy. (Cười) Thay vì chỉ có một viền đỏ xung quanh nó, có một số thứ tối hỗ trợ nó. Ý tôi là, ở giữa có một màu tối hơn, chẳng hạn như màu xanh lam đậm, hoặc có thể là màu đen hoặc thứ gì đó trong bóng tối hơn. Giống như một khoảng trống giữa màu đỏ và ánh sáng đi xung quanh nó. Có lẽ là cửa sổ. Và, ồ, sẽ đáng chú ý hơn nhiều nếu nó hạ cánh. Nó có thể sẽ khiến con người sợ hãi. Nó sẽ quá lớn để không dễ bị chú ý. Chiếc tàu nhỏ hơn này được sử dụng để hạ cánh, vì nó ít được chú ý hơn.

D: Đây có phải là lần đầu tiên tàu mẹ này du hành đến Trái đất không? Bạn nói đó là lần đầu tiên của những sinh vật này.

P: Chà, đây là lần đầu tiên những sinh vật này rời khỏi tàu mẹ và thực sự hạ cánh ngay trên hành tinh với cơ hội ra khỏi con tàu nếu họ muốn. Trên thực tế, đây là lần đầu tiên hai sinh vật này rời hành tinh của họ. Và họ quyết định đi cùng con tàu mẹ để đến đây. Tàu mẹ có hệ thống nguy trang. Những đám mây.

Nó có thể ẩn mình sau những đám mây rất dễ dàng. Và đó là lý do tại sao chúng không thể được nhìn thấy.

Những con tàu nhỏ hơn đi ra khỏi nó. Có một ngăn ở bên cạnh nó, giống như một bức tường kim loại trượt lên, và đồ thủ công nhỏ có thể ra ngay và đi bất cứ nơi nào họ muốn. Thủ công lớn sẽ nằm trong vùng lân cận chung của thủ công nhỏ. Chẳng hạn, họ sẽ ở lại trên cùng một lục địa, bởi vì họ phải để mắt đến nghề thủ công và những sinh vật của họ. Đó là một hình thức bảo vệ họ. Và họ phải cẩn thận để không phá vỡ sự hài hòa trong vũ trụ. Có những lý do nhất định mà họ đã được thông báo trước khi đến thăm Trái đất. Của luật phổ quát. Vì vậy, họ biết các quy tắc.

D: Vậy thì đây không phải là lần đầu tiên tàu mẹ đến?

P: Để xem nào. Nó đã ở đây trước đây. Các khu vực khác. Chủ yếu là Peru. Vào một thời điểm sớm hơn trong lịch sử của con người.

D: Chà, làm thế nào để họ đi qua lại hành tinh mà họ đến? Hay họ quay đi quay lại?

P: Vâng, họ phải quay trở lại. Họ không thể ở lại rất lâu. Họ đi tới đi lui. Họ đến đây để thực hiện một nhiệm vụ, và khi nhiệm vụ hoàn thành, họ sẽ quay trở lại. Đã lâu rồi họ mới quay lại lần này, nhưng điều đó là cần thiết. Bạn thấy đấy, có một quả bom nguyên tử và điều này đã khiến họ cảnh giác.

Họ phải lấy một số dữ liệu nhất định về ảnh hưởng trên hành tinh này, để phục vụ cho việc nghiên cứu của họ. Và những tác động mà nó đã gây ra đối với tự nhiên ở các vùng khác nhau của hành tinh. Đó là một sự gián đoạn trong vũ trụ. Nó đã được cảm nhận khắp vũ trụ. Và một điều ghê tởm đối với kiểu suy nghĩ của họ. Họ đang cố gắng hiểu tại sao điều này lại xảy ra và có thể làm gì để giúp đỡ nó theo bất kỳ cách nào. Nhưng họ quan tâm đến hành tinh của chúng ta. Nó thực sự đã giúp ích theo một số cách.

Nhiều người không biết, sau khi điều này xảy ra, họ và các sinh vật không gian khác – một tập hợp các hệ thống làm việc cùng nhau – đã kết hợp lại với nhau để ngăn chặn bất kỳ loại hoạt động nào nữa. Đó là lý do tại sao bạn không thấy một quả bom nguyên tử nào khác kể từ đó. Họ đã có một ảnh hưởng rất mạnh mẽ. Đó là một lý do khác tại sao có những sinh vật không gian xung quanh bây giờ. Để ngăn chặn một sự gián đoạn khác trong vũ trụ. Nó sẽ không được phép. Và những người tinh thần đang được đặt trong tâm trí của họ để tránh một thảm họa hạt nhân lớn. Và bạn sẽ thấy ảnh hưởng trong các chính phủ của bạn.

D: Nếu họ không đến thường xuyên, liệu họ có mất nhiều thời gian để trở về hành tinh quê hương không?

P: Chà, không có thời gian như bạn biết.

D: Họ không coi thời gian như chúng ta?

P: Không. Và ... (gấp khó khăn) tốc độ ánh sáng rất dễ dàng để họ đi qua, vượt qua nó. Trên thực tế, đầu tiên họ đến gần vùng lân cận của hành tinh. Họ vẫn ở ngoài không gian. Họ không chiếu thẳng vào hành tinh. Nhưng giống như một quả cầu xung quanh hành tinh. Chúng vẫn còn khá nhiều trong không gian vũ trụ xa xôi. Và sau đó họ đi du lịch, tiếp tục phóng chiếu gần hơn và ngày càng gần hơn, cho đến khi họ có thể hạ cánh xuống hành tinh.

Nó giống như những bước nhảy nhỏ. Có một bước nhảy lớn vượt qua tốc độ ánh sáng. Và sau đó là một loạt các bước nhảy nhỏ hơn khi họ ở trong phạm vi gần hơn với hành tinh, mà họ đã điều chỉnh thiết bị rung của mình để ở gần. Và đó là lý do tại sao họ sẽ ở trong vùng lân cận đó. Và họ cũng muốn đảm bảo rằng không có chướng ngại vật nào ở đó khi họ thực hiện cú nhảy siêu tốc đó. (Cười)

D: Sau đó khi họ quay trở lại, đó là một loại thủ tục?

P: Đến hành tinh Trái đất?

D: Hay khi họ trở về hành tinh quê hương?

P: Đó là những gì tôi đã mô tả.

D: Đó là thủ tục tương tự sau đó. Thật khó để chúng ta hiểu được nếu không nghĩ đến thời gian và thời gian là bao lâu.

P: Chà, đó là điều. Thời gian, hãy để tôi xem. Tôi đang nói bằng giọng nói của mình, nhưng tôi đang nhận được rất nhiều hình dung và thông điệp tinh thần. Họ sẵn sàng giao tiếp với tôi nếu tôi không cố ép tâm trí của họ vào họ.

D: Tôi biết có lẽ họ thậm chí không hiểu khái niệm thời gian của chúng ta.

P: Họ không quan tâm đến nó. Ngoại trừ khi có sự gián đoạn trong vũ trụ, và điều đó sẽ thu hút sự chú ý của họ.

Đó là một khoảnh khắc trong thời gian. Những sự kiện lớn xảy ra trên Trái đất. Ví dụ, một sự thay đổi trong trục của Trái đất. Những điều chính yếu. Sóng thủy triều. Những thứ lớn ảnh hưởng đến toàn hành tinh sẽ thu hút sự chú ý của họ. Nhưng nó chỉ là một khoảnh khắc trong thời gian. Họ quan tâm nhiều hơn đến việc nó sẽ ảnh hưởng như thế nào trong một thời gian dài. Nó chỉ phụ thuộc vào chính xác loại sự cố nào đang xảy ra. Không có ngày nào đối với họ. Nhưng năm ánh sáng có một số phép đo, và năm ánh sáng có ý nghĩa gì đó. Họ đo thời gian theo năm ánh sáng theo một cách. Đó là điều tốt nhất tôi có thể nói với bạn.

D: À, bạn đã nói loại sinh vật này, hay loại tàu mẹ này, đang tiến hành lấy mẫu Trái đất, và đời sống động vật. Họ có bao giờ làm bất kỳ mẫu nào đối phó với con người không?

P: Chà, họ đã lấy mẫu tóc của tôi. Và họ muốn lấy mẫu da của tôi. Và tôi thậm chí còn không nhận thấy điều đó. Đó là một mảnh nhỏ. Tôi không cảm thấy đau đớn khi điều này xảy ra. Nhưng từ một tế bào, họ có thể khám phá ra rất nhiều điều về cấu tạo của cơ thể con người. Và họ muốn một con chó như họ đã thấy

trong hình ảnh của tôi, để kiểm tra, để so sánh. Tôi nghĩ rằng không có ai trong lĩnh vực đó, và họ khá thất vọng. (Cười)

D: Làm thế nào họ có thể lấy mẫu nếu bạn ở bên trong chiếc kính đó?

P: Chà, đó là một câu hỏi hay. (Cười) Bởi vì tôi nhớ họ đã chạm vào tóc tôi.

D: Bạn nói rằng họ bị cuốn hút bởi bím tóc của bạn.

P: Vâng. Trên thực tế, vật kính này, bây giờ tôi đã hiểu rõ hơn về nó, giống như một trường lực rõ ràng hơn. Nhưng rất mạnh mẽ, nó giống như bạn nghĩ rằng thủy tinh hoặc thủy tinh sẽ là như vậy. Trường lực đã rõ ràng. Nó có một hình thức và kích thước đối với nó, khi được chiếu. Vì vậy, có nhiều cách mà họ có thể, với gắng tay, luồn một cánh tay qua và kéo một thứ gì đó ra. Và họ đưa ý thức của tôi vào trạng thái thôi miên, bởi vì họ không muốn làm tôi sợ hãi. Họ biết rằng tôi đang sợ hãi. Và thậm chí ở đó, tôi đoán gần như tôi đã có dấu hiệu của cú sốc này. Và vì vậy họ đặc biệt không muốn có thêm cảm giác đó.

D: Chà, dù sao thì đó cũng là sự hiểu biết về họ. Một tình huống tương tự cũng xảy ra trong cuốn sách Những người giữ vườn của tôi. Khi Phil được đưa lên tàu vũ trụ, anh ta có ấn tượng rằng anh ta được đặt trong một cái lọ, hay đúng hơn là tính cách của anh ta ở trong một cái lọ trong khi chúng hoạt động trên cơ thể anh ta. Bằng cách này, anh ta sẽ không có cảm giác thể chất. Sau đó, ông phát hiện ra rằng "cái lọ" thực sự là một trường lực năng lượng mà ông được bao bọc trong đó. Vì vậy, trải nghiệm thực sự có thể tạo ra ấn tượng như đang ở bên trong một vật chứa rắn.

P: Mặc dù tôi đang trong trạng thái thôi miên, họ vẫn có thể cảm nhận được trạng thái sốc. Ý tôi là, một cảm giác sợ hãi đến từ tôi.

D: Vì vậy, họ đã lấy mẫu tóc và mẫu da của bạn. Họ đã lấy mẫu da như thế nào?

P: Chà, ngay bây giờ tôi có cảm giác từ cánh tay của mình rằng có một loại nhạc cụ bằng kim loại được sử dụng cho việc này. Và sau khi chuyện này kết thúc, tôi không thể nhớ được, và tôi chỉ nghĩ rằng mình sẽ đụng phải một cái cây hay một cái gì đó.

D: Nó giống như một vết xước?

P: Vâng, vì vậy tôi thực sự không nghĩ nhiều về nó. Nhưng bây giờ tôi có thể thấy nó có màu đỏ và có chút máu ở đó, nhưng tôi nghĩ nó giống một vết xước hơn.

D: Họ có thực hiện bất kỳ mẫu nào khác đối với bạn không?

P: Chà, họ có một cái máy chạy lên và chạy xuống cơ thể tôi. Và với chiếc máy này, họ có thể nhìn thấy bên trong cơ thể tôi. Thêm vào đó, thiết bị giác quan của chính họ khá tuyệt vời, với những gì họ có thể tự động nhận biết. Họ đã có thể tìm ra rất nhiều điều chỉ từ việc thăm dò tâm trí của tôi. Và mọi thứ đều ở đó, tất cả thông tin họ có thể muốn biết về tôi.

D: Họ có nhận xét gì về cơ thể không, bất cứ khi nào họ nhìn vào bên trong nó?

P: Tôi nghĩ họ đã chỉ vào cơ quan sinh sản của tôi. (Cười xấu hổ.) Họ đã chỉ vào điều đó. Và tôi nghĩ rằng họ chỉ thừa nhận rằng đó là một khu vực cho ... đó là cách con người sinh sôi. (Cười) Giờ nghĩ lại thấy hơi lạ. Nhưng họ cần biết về điều đó. Tôi cảm thấy như tôi đang khóa thân bây giờ. Lúc đầu tôi cảm thấy như tôi có quần áo, bây giờ tôi cảm thấy tôi đang khóa thân trong thứ này. Đó là khi họ chỉ vào phần đó của vùng mu của tôi. Nhưng tôi vẫn đứng sau lĩnh vực này, bởi vì họ không thể chạm vào tôi, nếu không họ sẽ bị ô nhiễm.

D: Đó có phải là điều duy nhất họ nghĩ là bất thường không?

P: Chà, họ chỉ muốn hiểu cách hoạt động của nó. Tôi thực sự không thể cho họ thấy. (Xấu hổ cười)

D: Bởi vì bạn là một đứa trẻ.

P: Tôi cần một con người khác để chỉ cho họ, đúng không. Tôi chưa bao giờ quan hệ tình dục. Họ nhìn thấy một cuốn sách trong đầu tôi, một cuốn sách mà cha mẹ tôi đã cho tôi xem, một cuốn sách kiểu "sự thật của cuộc sống". Nó có những hình ảnh về cách đứa trẻ thoát ra khỏi người mẹ và mọi thứ. Và họ đã tìm kiếm tôi cho điều đó. Và đó là cách họ có thể tìm hiểu về cơ thể nam giới và phụ nữ, bởi vì họ lấy nó từ hình ảnh tâm trí của tôi.

D: Bạn có thể nhầm hỏi chúng sinh sản và nhân lên như thế nào không?

P: Tôi sẽ thử. (Ngừng lâu) Để xem, tôi đang nhận được một số loại hình ảnh khó hiểu. Hãy để tôi cố gắng làm sáng tỏ nó mà không cần ý thức của tôi can thiệp. Tôi sẽ phải hỏi lại để đảm bảo rằng tôi làm đúng. (Tạm dừng) (Thở lớn) Oh, ho, ho, wow!

D: Cái gì?

P: Chà, tôi không đùa khi tôi nói rằng đầu óc của họ rất đẹp. Bạn thấy đấy, khi họ muốn làm điều đó, hai sinh vật xích lại gần nhau hơn, mặc dù chỉ đứng cách xa nhau. Tiếp xúc thân thể là không cần thiết. Nhưng phần đầu của một sinh vật phóng năng lượng, có vẻ như, vào một khu vực tử cung, khu vực phía dưới của sinh vật kia. Và tôi thấy một thứ gì đó sưng lên ở khu vực đó, giống như có một ... ồ, ồ, ồ! Bây giờ tôi nhận được thông điệp rằng cả hai sinh vật đều có khả năng này. Một người có thể đi theo lượt hoặc khác.

D: Không phải là một giới tính sau đó?

P: Không. Loại ái nam ái nữ. Nhưng họ có thể là một trong hai. Cả hai chúng đều có thể sinh sản. Tôi thấy rằng một người sẽ phát ra từ đầu họ thứ gì đó giống như một tia sáng nhỏ. Một màn trình diễn điện như bạn sẽ thấy trên bầu trời, tia chớp. Một cái gì đó cho hiệu ứng đó, khá mạnh mẽ, được dự kiến, với sự hình dung trong đầu về những gì sẽ được tạo ra ở đó. Hai bản thể được kết nối

tại thời điểm đó. Và một cái gì đó sẽ bắt đầu phát triển bên trong một trong những chúng sinh.

Nhưng bản thể mà sinh vật mới lớn lên cũng có thể quay lại và sử dụng tâm trí của họ và bắn ra luồng điện đó vào sinh vật kia. Nó không quan trọng. Tất cả đều là một. Và nó chỉ là vấn đề lựa chọn mà ai muốn sản xuất nó. Những ... em bé, như bạn có thể gọi, được sinh ra với tốc độ rất nhanh. Trên thực tế, ngay sau khi sự chuyển giao tinh thần đó diễn ra, một điện tích thực sự chạm vào vùng bụng của sinh vật kia. Bạn có thể thấy nó bắn ra và thực sự chạm và thực sự đi vào khu vực đó. Ngay sau khi điều đó xảy ra, một vết sưng tấy bắt đầu. Và những loại sinh vật đó được tạo ra với tốc độ nhanh hơn nhiều so với loại chúng sinh của chúng ta.

D: Làm thế nào để chúng đi ra khỏi cơ thể sau đó? Bạn có thấy không?

P: Để tôi xem. Chà, tôi đang có cảm giác ... xuyên qua dạ dày. Không ra ngoài qua chân. Nhưng chúng có thể mở rộng cơ thể ở khu vực dạ dày, và nó sẽ xuất hiện ở đó.

D: Có sơ hở ở đó không?

P: Chà, bạn thấy đấy, có một luồng sáng trên cơ thể của họ, vì vậy bạn không thể thực sự nhìn thấy. Tôi có cảm giác rằng các lỗ mở có thể đóng mở, và bạn sẽ không bao giờ nhìn thấy các lỗ mở. Ý tôi là, nó tự động được niêm phong. Ánh sáng phát sáng đó khiến nó khó nhìn hơn, nhưng tôi đã hình dung ra nó đang phát ra, giống như một ca sinh mổ vậy. Và niêm phong lại ngay lập tức. Và nó nhỏ hơn. Nó bắt đầu nhỏ hơn, và phát triển đến kích thước đầy đủ với tốc độ rất nhanh. Và những đứa trẻ rất tiến bộ rất trẻ.

Chúng được dạy, và ngay lập tức được đưa vào một loại hình huấn luyện, ngay khi chúng có thể đi lại. Tại thời điểm đó, chúng đã được hiển thị hình ảnh của vũ trụ. Họ đã được đào tạo để làm quen với các thiên hà trong vũ trụ. Ngay cả ở độ tuổi đó, họ có thể hiểu những gì được hiển thị cho họ, xa như vũ trụ và thiên

hà. Ngay khi họ vừa mới đi lại được, khả năng hiểu biết của họ thật đáng kinh ngạc.

D: Điều đó rất tốt và tôi cảm ơn bạn. Bạn có thể nhìn thấy bất kỳ loại biểu tượng hoặc phù hiệu hoặc bất kỳ loại thiết kế nào nếu bạn có thể nhìn xung quanh căn phòng đó không? P: (Thở dài) Tôi đang cố nhìn. Hãy xem nào. Đầu tiên, sự chú ý của tôi tập trung vào một viên pha lê ở phần trên của con tàu. Nhưng đây giống như một viên pha lê cắt, có màu đỏ. Nó được đặt trong một hình tròn tròn với một viền vàng xung quanh nó. Trên thực tế, đây có thể là nơi xuất phát của đèn đỏ. Tôi thấy điều đó. Lúc đầu, tôi nghĩ nó là một biểu tượng vì nó được đặt bên trong một thứ có dạng hình tròn. Nhưng hãy để tôi xem tôi có thể làm gì khác ... Tôi sẽ cố gắng nhìn xung quanh. (Tạm dừng) Ummm, à ... Tôi không biết điều đó có nghĩa là gì.

D: Cái gì?

P: Zigzag. Tôi lại thấy ... ở mạn tàu, khu vực phía trên. Tôi đoán nó có thể là một biểu tượng, nhưng đó là một kiểu thiết kế ngoằn ngoèo với kiểu viền hình ống màu vàng nhạt. Có lẽ nó xuất phát từ cách các con tàu bay, chúng ngoằn ngoèo trên bầu trời. Và nó đại diện cho một cái gì đó. Nó cũng đại diện cho một loại hội đồng không gian. Đó là một biểu tượng, một cái gì đó cũng liên quan đến điều đó.

D: Bạn có nghĩ rằng bạn có thể tái tạo nó cho tôi sau đó?

P: Tôi có thể thử. Nó không thực sự rõ ràng. Ý tôi là, tôi chỉ có thể hiểu được một phần của nó, bởi vì có rất nhiều dòng cho nó. Nó không chỉ là một dòng. Đó là ba hoặc một cái gì đó.

D: Vâng, hãy cố gắng khắc phục nó trong tâm trí của bạn theo cách tốt nhất bạn có thể.

P: Được rồi. Hãy để tôi nhìn lại nó một lần nữa và cố gắng làm cho nó được ghi dấu ấn tốt hơn.

D: Được rồi. Vậy thì họ có trả bạn về bên ngoài không?

P: Vâng. Nó giống như không có gì xảy ra. Mắt tôi đã nhắm, và tôi mở ra. Và đối với tôi, nó như thể tôi chỉ cần chớp mắt. (Cười) Mọi chuyện diễn ra quá nhanh. Tất cả những gì tôi nhớ là nhìn thấy những ánh sáng màu cam đỏ di chuyển xung quanh. Tôi đã không nhìn thấy các thủ công vào thời điểm đó. Nó ở sau ánh đèn. Họ đã ở phía trước của nó. Nhưng họ đã biết về tôi.

D: Bạn nói nó chỉ giống như chớp mắt?

P: Vâng. Rõ ràng khi nó biết rằng tôi nhận thấy nó, thì một chùm tia gần như tự động bắn ra, bởi vì nó không muốn tôi nhìn thấy tác phẩm, và nó phải bảo vệ danh tính của chúng.

D: Có phải bây giờ thủ công đã biến mất?

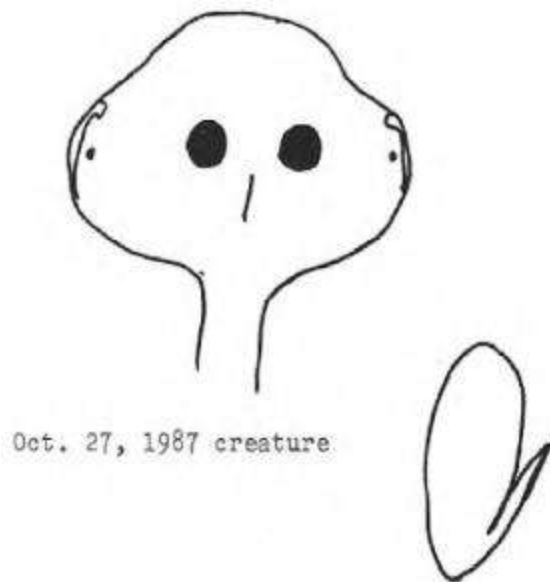
P: Tôi không thấy gì ở đó bây giờ. Oh! Tôi nghĩ rằng nó thuộc loại phi vật chất hóa. Tôi đã có một hình dung về nó. Nó giống như biến mất. Và trong một khoảnh khắc, tôi nghĩ rằng tôi đã nhìn thấy một cái gì đó.

Sau khi mở mắt ra, tôi thực sự nghĩ ... giống như có một tia sáng vụt qua. Và tôi nhìn lại lần nữa, bởi vì tôi nghĩ rằng tôi đã nhìn thấy gì đó. Tôi nghĩ rằng đó là thủ công, nó có thể biến mất nhanh chóng. Và đối với tôi, nó xuất hiện như một tia sáng. Nó vẫn có thể là một tia sáng phát ra nhiều hơn. Tôi không biết. Oh! Tôi có thể thấy nó không còn hiện thực nữa. Oooo, điều này khá bất thường. Tôi nghĩ đó là những gì nó đã làm. Lần này nó không thực sự cắt cánh. Tôi có thể thấy nó tan biến thành hư không. Loại bỏ đi cho đến khi cuối cùng không có gì ở đó.

D: Nhưng dù sao thì, bạn không nhớ gì về điều này sau đó?

P: Vâng, như tôi đã nói, tôi nhìn thấy thứ mà tôi nghĩ là một tia sáng. Và tôi vừa nhớ ra một thứ màu cam. Tôi cảm thấy khá mệt mỏi sau khi trải nghiệm. Tôi chỉ muốn về nhà và đi ngủ. Và sau đó tôi quên đi mọi thứ.

D: Được rồi. Tôi muốn cảm ơn bạn vì những gì bạn đã nói với tôi, và tôi đánh giá rất cao điều đó. Và tôi muốn quay lại và hỏi bạn những câu hỏi như thế này vào lúc khác, nếu nó ổn. Khi Penny trở lại hoàn toàn tỉnh táo, chúng tôi đã thảo luận về phiên họp, và tôi kích hoạt lại các gợi ý rằng cô ấy sẽ nhớ một số chi tiết đủ tốt để vẽ chúng.

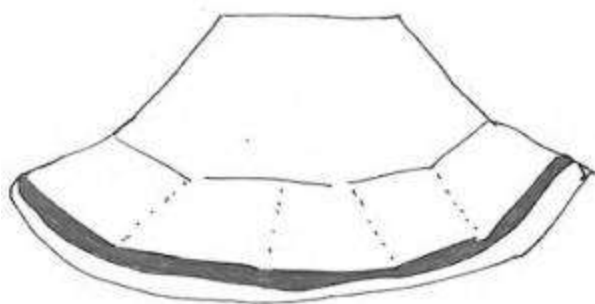
Chân

Mô tả các sinh vật:

Đầu (ngiêng) hình thuôn dài. Đôi mắt rất tròn và đen đặc. Mũi chỉ có một vết sưng, không nhìn thấy lỗ mũi. Tai có vành và chóp, nhưng gắn với đầu. Một cái lỗ nơi âm thanh sẽ lọt vào.

Miệng không nhìn thấy. Sau đó, cô nghĩ rằng miệng có thể nhìn thấy một lần nhưng sau đó nó dường như biến mất một lần nữa. Vào thời điểm đó, nó là một kiểu mở răng cửa không đều hơn. Cô ấy nói, “Điều này có ý nghĩa không? Rằng nó có thể xuất hiện và biến mất?” Cô ấy dường như liên hệ nó với cách các sinh vật có con của chúng. Vùng bụng dường như mở ra và đóng lại. Chúng dường như được bao bọc trong một loại ánh sáng khiến một số chi tiết khó nhìn thấy.

Bàn tay: ba ngón tay và một thiết bị dạng cốc hút ở ngón tay cái. Cánh tay của sinh vật dài hơn chân của chúng. Tư thế và tư thế của họ giống như một con khỉ, khom người với hai cánh tay lỏng lẻo buông thõng xuống. Khi nghỉ ngơi, hai bàn tay được uốn cong ở cổ tay và gần như chạm sàn. Bàn chân được bao bọc trong một loại da bao tay, và một phần phụ giống như ngón tay cái dài hơn. Cô so sánh bàn chân với bàn chân có màng của vịt, vì cô có thể biết có những chiếc xương dài bên trong lớp da bao phủ. Cô nghĩ bàn chân có khả năng nắm chặt.

Cô có cảm giác rằng tâm trí tinh táo của mình không ghi lại những câu trả lời được đưa ra trên cuộn băng. Có vẻ như nó đã bị “dò tìm”, nhưng tiềm thức của cô ấy đang báo cáo những gì nó đang nhìn thấy. Cô nhớ mình đã cảm thấy rùng mình khi lần đầu tiên nhìn thấy những sinh vật này, bởi vì chúng không dễ chịu khi nhìn vào. Cô ấy nghĩ rằng có lẽ còn nhiều việc phải làm với cô ấy hơn những gì cô ấy đã báo cáo.

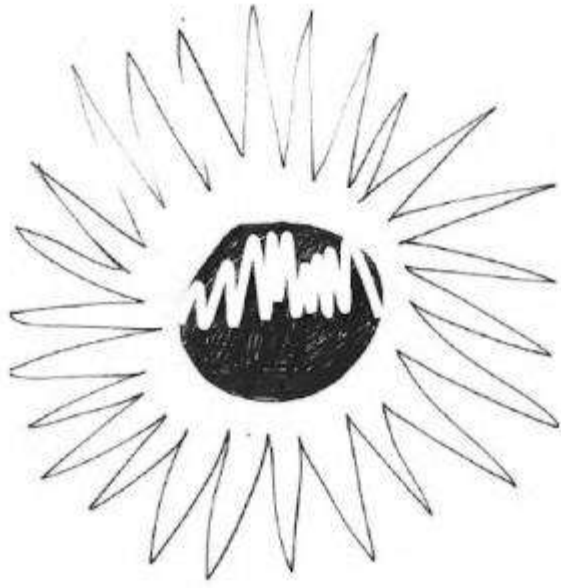
Cô nghĩ trí óc non nớt tám tuổi của mình đã tắt ngấm rất nhiều thứ. Khi tỉnh dậy, khu vực ngay trên khớp khuỷu tay bên trong của cánh tay trái của cô bị đau. Cô nghĩ rằng đây là nơi họ cạo da. Đây là một trường hợp mà cơ thể cũng

đang ghi nhớ một trải nghiệm, cũng như tâm trí. Nhà thơ miên phải cẩn thận để ngăn chặn bất kỳ triệu chứng thể chất nào chuyển sang trạng thái tỉnh táo, vì vậy tôi đã loại bỏ mọi cảm giác khó chịu.

Sau nhiều lần thử và sai, đây là điều tốt nhất chúng tôi có thể nghĩ ra về hình dạng của con tàu vũ trụ. Cô bắt buộc phải miêu tả chính xác hình dạng, nhưng cô cảm thấy nó vẫn chưa chính xác. Cô cho biết mặt bích bị uốn cong hơn so với đường nối, như thể có kết cấu hỗ trợ bên dưới. Một ánh sáng đỏ chạy dọc theo mép của mặt bích. Nó có một bên trong nhỏ, chỉ có một phòng, nhưng nó đủ lớn để đứng bên trong. Nó chỉ chứa hai sinh vật nhỏ. Biểu tượng trên tường của tàu vũ trụ.

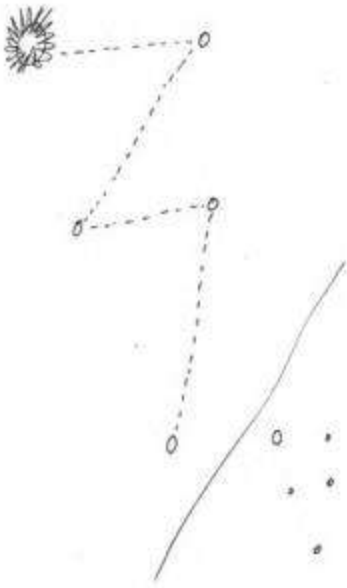
Lưu ý: Bốn thanh trên cùng, sau đó là ba thanh, hai thanh và cuối cùng là một thanh đi xuống. Cô ấy nhấn mạnh nhất về sự sắp xếp này. Biểu tượng giống ngôi sao ở bên phải có nghĩa là con tàu là thành viên của hội đồng không gian.

Phóng to biểu tượng ở bên phải của biểu tượng lớn hơn bao gồm các thanh. Nó cho thấy hình bóng của những ngọn núi lởm chởm, chắc chắn là một dạng đá nào đó, trên nền trời đỏ rực. Cô có ấn tượng từ biểu tượng rằng bầu trời màu đỏ trên hành tinh của họ. Đây là lý do tại sao đèn trên tàu có màu đỏ. Đó là quang phổ ánh sáng mà họ đã quen.

Ở góc dưới bên phải là sự sắp xếp của các ngôi sao trên Bản đồ Sao. Có một cái lớn ở phía trên bên trái, có vẻ là hành tinh quê hương của họ. Sau đó là những cái nhỏ hơn, với cái dưới cùng ở xa nhất. Sau đó, họ rõ ràng đã lần theo mẫu hình ngoằn ngoèo cho cô bé, thứ mà tâm trí cô bé tám tuổi gắn liền với những hình vẽ chấm-chấm.

Họ cố gắng thông báo với cô ấy rằng có những bước nhảy nhỏ từ chấm này sang chấm khác, sau đó là bước nhảy lớn hơn đến điểm cuối cùng (Trái đất?). Lần cuối cùng này đòi hỏi nhiều năng lượng hơn hoặc nhiều nỗ lực hơn hoặc bất cứ điều gì để thực hiện bước nhảy. Đi đến dấu chấm đầu tiên dễ hơn, nhưng khó hơn đến dấu chấm cuối cùng. Gần như thể họ phải chuyển sang một loại tốc độ hoặc quy trình hoặc thứ gì đó khác. (Có thể đi qua một chiều không gian?)

Khi cô ấy thức dậy và đang vẽ cái này, chỉ sau đó chúng tôi mới nhận thấy sự giống nhau giữa bản đồ sao và biểu tượng trên tường. Thiết kế ziczac giống nhau.

Để trả lời cho những người hoài nghi có thể nghĩ rằng phiên này là kết quả của chủ đề liên quan đến một ảo tưởng để làm hài lòng nhà thôi miên, tôi không nghĩ là như vậy. Penny không có trí nhớ tỉnh táo về một trải nghiệm, và do đó không có động lực để tạo ra một câu chuyện. Tôi đã gặp trường hợp trong nghiên cứu về vụ bắt cóc UFO của mình, nơi đối tượng tin rằng họ đã trải qua một cuộc gặp gỡ thực sự, nhưng dưới sự thôi miên sự thật đã lộ ra. Trong nhiều trường hợp, không có UFO hoặc trải nghiệm người ngoài hành tinh, mà là một thứ gì đó bình thường và hoàn toàn bình thường.

Tiềm thức có nhiều lý do để che giấu một trải nghiệm, ít nhất trong số đó là sự tham gia của người ngoài hành tinh. Việc chấp nhận lời giải thích đơn giản trước điều phức tạp hơn luôn là điều khôn ngoan trong liệu pháp. Nhưng tôi phát hiện ra rằng nếu đối tượng ở trong trạng thái thôi miên đủ sâu, tâm trí có ý thức có thể bị đẩy sang một bên và tiềm thức sẽ cung cấp thông tin chính xác nếu các câu hỏi đúng được đặt ra.

Theo tôi đây không phải là một điều tưởng tượng được tạo ra để làm hài lòng tôi. Và phiên tiếp theo vài tuần sau đó càng thuyết phục tôi về tính hợp lệ của ký ức khi tiềm thức cung cấp thêm thông tin. Ở phần tiếp theo, tôi muốn hỏi thêm một số câu hỏi về những người ngoài hành tinh mà Penny đã nhìn thấy khi cô ấy 8 tuổi. Tôi đã sử dụng từ khóa của cô ấy và đưa cô ấy trở lại thời điểm đó.

D: Hãy quay trở lại thời điểm khi bạn khoảng tám tuổi, và bạn đã có một trải nghiệm bất thường với những sinh vật nhỏ bé có vẻ ngoài kỳ lạ. Và bạn đã ở trong căn phòng đó bên trong cái thứ kiểu bao vây. Bạn đang đặt câu hỏi cho họ và nhìn thấy tất cả những thứ khác nhau ở đó. Tôi sẽ đếm đến ba và chúng tôi sẽ ở đó. 1, 2, 3, bạn đã quay trở lại thời điểm đó khi bạn 8 tuổi, và có trải nghiệm đó. Bạn đang làm gì đấy? Bạn thấy gì?

P: (Thở lớn, rồi từ từ) Tôi đang đứng dậy. Hai cánh tay dang ra hai bên. Oh? Tôi thấy cái gì? (Tạm dừng) (Trẻ con) Chúng vẫn đang chỉ vào tôi. Chỉ vào tôi, và tôi không thể đáp lại bằng lời nói. Đang kiểm chế tôi. Họ không muốn làm hại tôi, nhưng họ tò mò về tôi. Bạn còn muốn biết gì nữa không?

D: Tại sao họ chỉ vào bạn?

P: Các bộ phận khác nhau trên cơ thể tôi. Để tìm hiểu cách tôi tái tạo và nghiên cứu cấu trúc cơ quan. Họ đã tìm ra rất nhiều điều với các thí nghiệm. Và họ muốn lấy mẫu. Cơ thể tôi đang chống lại nó. Tôi không thể tin được. Đó là tôi thực sự ở đây, bởi vì tôi chưa bao giờ có trải nghiệm như thế này. Và nó khiến tôi sợ hãi. Và những sinh vật này làm tôi sợ hãi. Họ cố gắng liên lạc với tôi, nhưng tôi không biết họ sẽ làm gì tiếp theo. Bởi vì tôi hoàn toàn không biết họ.

Nó chỉ xảy ra quá nhanh, và tôi đang ở trong tình trạng hơi sốc về tất cả. Tôi cảm thấy lo sợ và không biết họ sẽ làm gì tiếp theo. Và tôi không thích cảm giác đó.

D: Không phải bạn nói rằng họ có một số loại máy có thể nhìn vào những thứ khác nhau bên trong cơ thể bạn?

P: Vâng, có vẻ như cái mà bạn có thể gọi là đèn pin (không chắc về từ ngữ) – loại thứ. Đèn bật sáng, nhưng nó có hình dạng phẳng hơn. Bạn biết đấy, giống như một chiếc đèn pin phẳng, phẳng, phẳng. Nhưng có một chùm ánh sáng phát ra từ đó. Và họ di chuyển nó lên và xuống cơ thể tôi, giống như một máy quét. Nó quét tôi. Và cùng với đó, nó làm cho hình ảnh hiển thị trên màn hình. Và họ có thể nhìn thấy những gì bên trong cơ thể tôi bằng một công cụ cụ thể đó. Bên ngoài nó có màu đen, một công cụ màu đen. Và nó có một tia sáng phát ra từ nó, nó chiếu vào cơ thể tôi. Và họ đi lên và xuống và xung quanh. Chủ yếu là lên và xuống với nó.

D: Nó giống như một tia X?

P: Có, nhưng họ cầm nó trên tay, và hình ảnh hiển thị trên màn hình. Nó tương tự như một loại màn hình máy tính. Giống như mặt trước của một bộ xử lý văn bản, nhưng không có phần còn lại của nó, chỉ là phần màn hình. Không có phím như máy đánh chữ. Có một cái gì đó giống như một thứ máy tính mà họ có với nó, vì vậy họ có thể nhập dữ liệu và phân tích các mẫu vật bằng thiết bị này. Chúng có thể phá vỡ, phân tích cấu trúc tế bào và cấu trúc hóa học. Và họ so sánh nó với cấu trúc của chúng, và thấy sự khác biệt và tương đồng với loại màn hình máy tính này. Nhưng nó giống như không có gì tôi từng thấy trước đây. Có những màu sắc trên màn hình này, cũng có ý nghĩa. Các cơ quan và sự vật trên cơ thể, màu sắc có ý nghĩa khác nhau.

Ban đầu, Penny đã tường thuật tình tiết này qua con mắt và vốn từ vựng của một đứa trẻ. Khi cô ấy tiến bộ, rõ ràng là tiềm thức của cô ấy đang dựa trên những khái niệm trong tâm trí người lớn của Penny để đưa ra những mô tả mà

một đứa trẻ rõ ràng sẽ không hiểu được. Điều này là rõ ràng bởi vì sẽ không có máy tính khi Penny có kinh nghiệm vào năm tám tuổi. Cô ấy đang sử dụng khái niệm hiện đại về máy tính và bộ xử lý văn bản để giúp nhận dạng. Tuy nhiên, ý tưởng về màu sắc trên màn hình đã khiến cô ấy và tôi ngạc nhiên, bởi vì vào năm 1987, máy tính màu vẫn còn là một khái niệm tương lai.

D:Ồ. Điều đó thực sự có vẻ khác biệt. Trước đó, chúng tôi đã đặt câu hỏi cho họ và họ sẽ trả lời cho bạn. Họ nói rằng họ không ngại làm điều đó, phải không?

P: Chỉ với sự cho phép của họ. Tôi không thể chỉ điều chỉnh mà họ không nhận thức được điều đó.

D: Họ nói rằng họ không thích điều đó.

P: Miễn là họ không cảm thấy bị xâm phạm, thì họ sẽ cho phép trao đổi thông tin về tinh thần.

D: Bởi vì tôi có một vài câu hỏi nữa mà tôi muốn hỏi họ. Tôi muốn tìm hiểu thêm về cấu trúc vật lý của chúng. Bạn có thể hỏi họ ăn uống không?

P: Tôi sẽ thử. (Tạm dừng lâu) Hmmm, hmmm. Tôi đang có những hình ảnh tinh thần. Chất lỏng phải được hấp thụ vào hệ thống của họ. Da của họ ... vật chất xung quanh cơ thể này có thể hấp thụ mọi thứ. Và có những chất, ngay cả trong không khí, mà chúng có thể hấp thụ nếu chúng muốn. Có những chất lỏng có thể được thực hiện theo cách này. Họ không cần phải sử dụng ống hút để chứa đầy chất lỏng mà họ cần để tồn tại. Chúng không cần nước như chúng ta. Họ sử dụng thứ gì đó tương tự như một chất nước, nhưng nó trôi trong mờ. Và trên hành tinh của họ có những khu vực tương tự như một cái ao có nước trên Trái đất. Hoặc một hồ nước hoặc đại dương.

Có những nơi trên hành tinh của chúng có các chất lỏng, nhưng chúng có kết cấu và cấu trúc tế bào khác với nước. Họ không cần phải uống nó mà chỉ cần ở bên cạnh nó và hấp thụ nó. Với hệ thống của họ, họ cảm nhận được bất cứ thứ

gì họ cần. Về mặt tinh thần, chúng có thể chuyển các chất này. Và lớp bên ngoài của cơ thể chúng được làm để có thể dễ dàng hấp thụ mọi thứ vào bên trong mà không bị nhìn thấy ... rất nhiều. Đó là một kiểu trải nghiệm sương mù xảy ra. Hơi nước hoặc sương mù được hấp thụ vào phần thanh tao ướt át của cơ thể họ. Và đối với thực phẩm, có một loại chất thực vật mà chúng ăn. Một loại cây xanh đậm hơn, có lá, màu xanh lá cây, mà chúng tham gia với nhiều cảm giác thích thú. Để xem nào ... chúng có một cái miệng đôi khi có thể dùng để ăn những thứ màu xanh lá cây này. Tôi không biết nó được gọi là gì. Nhưng chúng có thể hấp thụ mọi thứ để có được chất dinh dưỡng cần thiết. Họ rất quan tâm đến đời sống thực vật của chúng ta ở đây, và so sánh nó với đời sống thực vật trên hành tinh của họ.

D: Lúc này bạn không chắc họ có miệng hay không.

P: Hãy để tôi nhìn lại chúng. Chỉ là ... họ gần như có thể che đậy nó. Có một phần etheric của cơ thể, bạn thấy đấy. Nó sáng đến nỗi nó bao phủ nó. Có một lỗ hở dưới mũi của họ, nhưng đó chỉ là một lỗ nhỏ thực sự. Nó không lớn lắm ... hình tròn ... về cấu trúc. Nó chỉ là một vết trượt trên da, gần như, mở ra. Họ có thể niêm phong nó để bạn thậm chí không nhìn thấy nó trong hầu hết thời gian. Tôi nghĩ việc nhìn thấy chúng sinh không có miệng là một điều rất kỳ lạ. Nhưng rồi khi tôi nghe họ nói mà không có môi, tôi biết họ có cái miệng nào đó.

D: Họ đang tạo ra một số loại âm thanh.

P: Vâng, và đó là cách họ có thể làm điều đó. Tôi không biết chúng có răng không, vì chúng ăn thực vật. Tôi không nghĩ rằng họ ăn bất kỳ chất nào thuộc loại thịt. Có những thứ trên hành tinh của họ có thể biến thành thức ăn. Nhưng cơ thể của họ không thực sự cần nhiều khối lượng lớn. Trên thực tế, nó giúp họ dễ dàng vận chuyển và làm một số điều tuyệt vời mà họ có thể làm, với ít khối lượng hơn trong hệ thống của họ. Thức ăn thực sự là thứ phụ đối với những sinh vật này.

D: Chúng tôi luôn so sánh với những gì chúng tôi biết về cơ thể của chính mình. Và tôi tò mò không biết chúng khác nhau như thế nào. Bạn nói có những điều tuyệt vời mà họ có thể làm? Bạn có thể nói rõ hơn về điều đó? Ý bạn là điều này xảy ra giữa các hành tinh?

P: Họ có thể phi vật chất hóa. Đó là điều khá quan trọng đối với chúng tôi, nhưng nó lại khá cũ đối với họ. Đối với họ, cơ thể của họ thuộc loại cấu trúc đó. Họ có khả năng làm điều này vì chúng cao cấp hơn. Và họ có thể đi du lịch nhiều nơi dễ dàng hơn những sinh vật khác có bản chất ngoài hành tinh, bởi vì khả năng phi vật chất hóa mang lại cho họ khả năng di chuyển nhiều hơn.

Họ có thể vượt qua những chướng ngại vật lớn trong vũ trụ, trong hệ mặt trời một cách dễ dàng, nhờ sự thăng tiến về mặt tinh thần của họ. Và họ hoàn toàn kiểm soát hệ thống của mình. Cơ thể của họ là một công cụ cho họ. Họ cũng là những người quan sát theo một nghĩa nào đó, những người quan sát vũ trụ. Và rất hiểu biết. Họ đã lấy hồ sơ từ nhiều nền văn minh. Và họ sẽ biên dịch nó thành ... giống như một cuốn sách lớn mà họ có trên hành tinh của họ. Họ cố gắng tìm hiểu càng nhiều càng tốt về mọi loại loài có sẵn. Trên thực tế, họ chuyên thu thập những thứ cho hành tinh của họ.

Có những nền văn minh ngoài hành tinh khác. Một số người trong số họ sẽ nhìn lên những sinh vật này, bởi vì họ ở trên đó khá cao. Kể cả những người có thể đi trong những con tàu của người ngoài hành tinh này. Thậm chí có những mức độ kiến thức khác nhau. Một số cao cấp hơn những người khác. Và đây là một trong những nhóm cao cấp hơn. Họ giống như một trung tâm thông tin cho vũ trụ. Họ chào đón bất kỳ nền văn minh ngoài hành tinh nào khác. Chúng có hệ thống bảo vệ riêng, để không kẻ xấu nào có thể xâm nhập trường lực của chúng.

D: Bạn nói rằng có một con tàu lớn hơn ở trên mây mà họ đến. Bạn có thể hỏi họ, có phải tất cả sinh vật trên con tàu lớn hơn đó đều là loại sinh vật giống như họ không?

P: À, tôi nhận được một thông báo rằng có một số người máy ở đó. người máy như những người máy. Họ thực hiện một số nhiệm vụ mà những sinh vật này không muốn lãng phí thời gian của họ để làm. Họ lập trình người máy và nó sẽ chỉ làm nhiệm vụ. Trên thực tế, họ đang cân nhắc việc tạo ra một người máy giống người, bởi vì họ nghĩ loài người là một loài có vẻ ngoài hấp dẫn.

Họ đang xem xét điều đó vào lúc này, nhưng trước tiên họ cần thêm dữ liệu. (Tạm dừng) Những chiếc người máy mà tôi thấy có nhiều thứ hơn là một loại hộp hình tam giác. Di chuyển xung quanh các lối đi, trông thật sự kim loại hơn với ánh đèn trên chúng. Và họ có thể làm nhiều thứ. Họ thực sự không thích sử dụng quá nhiều trong số đó. Họ dựa vào các kỹ năng của riêng họ mà họ cho là vượt trội hơn so với người máy.

D: Tôi đã nghĩ về một người máy ít nhất là một bộ phận máy móc. Điều đó có chính xác không, hay chúng được làm khác đi?

P: Tôi không biết họ tạo ra chúng như thế nào. Đó là một loại máy rô bốt.

D: Nó không có khuôn mặt hay tính năng hay bất cứ thứ gì?

P: Chà, những cái họ vừa di chuyển quanh sàn nhà. Họ có thiết bị thăm dò, nhưng đó là một chức năng khác. Trên thực tế, một chùm ánh sáng được chiếu ra từ con tàu. Và nó là một máy quét, nó gần giống như đôi mắt từ bên trong con tàu. Họ có thể nhìn xuyên qua nó và di chuyển nó đến bất cứ nơi nào họ muốn. Nhưng có một mật độ ánh sáng khiến nó có thể thu nhận các kết cấu hoặc những thứ mà chúng không thể có được chỉ với tầm nhìn của nó. Điều đó có ý nghĩa?

D: Tôi nghĩ vậy. Đó sẽ là những gì bạn thấy lúc đầu, đó là quét ra khu vực. Nhưng trên con tàu lớn hơn, tất cả những sinh vật thông minh đều giống những sinh vật bạn đã tiếp xúc?

P: Hầu hết chúng. Chà, những thứ kiểu robot thì khác. Nhưng đó không thực sự là những thực thể, chúng mang tính máy móc hơn. Để xem nào (Tạm dừng) Ý thức của tôi đang trộn lẫn các bức ảnh ở đây. (Lầm bầm) Tôi phải lấy những cái chính xác. (Tạm dừng) Tất cả chúng đều khá giống nhau, nhưng có một cái chính nằm trong tầm kiểm soát. Anh ta mặc một chiếc áo choàng có cổ cao và đeo một viên ngọc lớn quanh cổ. Và đôi khi anh ấy tự phóng chiếu mình đến khu vực gần các kim tự tháp ở Ai Cập.

D: Có phải sinh vật này trông giống như những sinh vật khác này không?

P: Vâng. Và anh ta có thể phi vật chất hóa và vật chất hóa và không bao giờ được nhìn thấy. Tôi đã nhìn thấy một bức ảnh tinh thần của anh ấy, và tôi cảm thấy anh ấy đang ở trong một kim tự tháp, thực ra, ở Ai Cập, bởi vì năng lượng đó rất có lợi cho cơ thể của họ. Các kim tự tháp giống như một trạm phát tín hiệu cho người ngoài Trái đất. Tin nhắn có thể được gửi từ những nơi này đến những nơi cao hơn.

D: Tôi đã tự hỏi các kim tự tháp dùng để làm gì.

P: Chúng đã được sử dụng cho nhiều việc khác nhau. Nhưng năng lượng ở đó có lợi cho việc truyền tải năng lượng cũng như rất dễ tiếp thu. Nó có thể cung cấp năng lượng cho bất cứ thứ gì bên trong nó. Nó ổn định mọi thứ. Tin nhắn có thể được gửi đến thủ công, bởi vì nếu bạn ở bên trong kim tự tháp, khả năng ngoại cảm của bạn sẽ tăng lên một cách tự nhiên. Vì vậy, nếu bạn có một sinh vật ngoài hành tinh rất thông minh trong một kim tự tháp, điều hợp lý là họ có thể truyền tần số cao hơn để tiếp cận bất kỳ máy bay nào trong khu vực, nếu họ muốn.

Các tần số khác nhau ảnh hưởng đến hàng thủ công khác nhau. Nó giống như một tín hiệu. Giống như lực lượng không quân có thể gửi một tín hiệu và chỉ có tàu của họ mới nhận ra nó. Và họ sẽ đưa ra thông điệp phù hợp. Ngoài ra, họ còn có các công cụ khác có thể gửi tần số âm thanh cao đến mức thính giác cơ thể thông thường của chúng ta sẽ không nghe thấy. Đó là một hiện tượng tương

tự như cách một con chó có thể bị ảnh hưởng bởi âm thanh cao đến mức con người không thể nghe thấy chúng. Họ có một công cụ điều chỉnh nhỏ mà họ có thể điều chỉnh và chiếu một tần số nhất định. Bây giờ nếu nó được thực hiện trong một kim tự tháp, nó là phóng đại.

Thêm vào đó, đó là một nơi an toàn để họ ở mà không bị nhìn thấy và khiến mọi người khó chịu bởi hình thức của họ. Đó là một lý do khác khiến họ ở một số khu vực hẻo lánh hơn. Họ có thể biết liệu có bất kỳ người nào xung quanh trước khi họ xuất hiện hay không. Một số người đang thu hút loại trải nghiệm đó đã sẵn sàng để xem chúng biểu hiện. Nhưng họ có thể điều chỉnh một tần số nhất định, và nó có thể được chiếu ra ngoài. Và sau đó, các thủ công của dải tần số đó sẽ bị thu hút bởi nó, và có thể gửi một tin nhắn trở lại.

D: Họ có tình cờ phát hiện ra rằng các kim tự tháp sẽ làm được điều này không?

P: Đối với những người đến thăm từ trên cao, khi họ nhìn xuống, các kim tự tháp là thứ mà một phi công sẽ nhận thấy. Chúng nổi bật. Và ai đó trên bầu trời, trên các tầng trời, sẽ chú ý đến nó nhiều hơn là một cấu trúc kiểu khác. Cộng với các kim tự tháp, ngay cả ở những vùng xa của vũ trụ, đều có một ý nghĩa biểu tượng to lớn.

D: Sau đó, họ biết nó sẽ làm điều này.

P: Ban đầu họ rất tò mò. Họ muốn vào bên trong một cái. Và một khi họ ở đó, họ đã thử nó và nó hoạt động. Các kích thích đã được tạo ra một cách hoàn hảo trong các kim tự tháp. Các điều kiện chính xác để tạo ra năng lượng kim tự tháp. Vì vậy, họ có thể biết nó sẽ hoạt động trước thời hạn.

D: Bây giờ chúng ta hãy rời khỏi cảnh đó. Và trôi đi khỏi khung cảnh đó khi bạn tám tuổi, và bạn đã có trải nghiệm kỳ lạ đó. Và bạn sẽ không phải nhớ điều đó chút nào. Chúng tôi sẽ bỏ qua trải nghiệm đó và tiến lên trong thời gian. Tôi muốn hỏi tiềm thức của bạn xem Penny đã từng có trải nghiệm nào khác như

vậy chưa, khi sống trong cuộc đời này? Đó có phải là lần duy nhất cô ấy trải qua bất cứ điều gì như vậy?

P: (Tạm dừng) Không. Đã có những lần khác. Cũng chính những sinh mệnh này đã cố gắng liên lạc lại với tôi. Khi họ cố gắng theo dõi tôi.

D: Làm thế nào họ có thể giám sát bạn?

P: Một cái gì đó đã được đặt trong tôi.

D: Khi nào nó được đặt trong bạn?

P: Thời gian mà thông tin được đặt trong đầu tôi. Đó là một phần của nó. Điều này là tạo ra một tần số nhất định trong hệ thống của tôi, và tần số này thu hút chúng. Nó gần giống như một ăng-ten radio.

D: Ý bạn là khi bạn 8 tuổi?

P: Vâng. Những sinh vật ngoài hành tinh bị thu hút bởi tần số tương tự này, và họ muốn sử dụng tôi để quan sát mọi thứ đang diễn ra, trên hành tinh này và cung cấp thông tin cho họ.

D: Đó có phải là một loại thiết bị nào đó không?

P: Họ không muốn tôi biết trong một thời gian. Tôi không hiểu nó khi tôi còn nhỏ. Bây giờ nó bắt đầu được tiết lộ nhiều hơn với tôi. Để xem, đó là thứ gì đó đã gieo vào đầu tôi. (Tạm dừng) Và nó gần như được chiếu trong tâm trí ở đó, nhưng nó vẫn có hình thức. Nó được dự đoán về mặt tinh thần nhưng nó có kết cấu với nó. Họ có thể biểu lộ mọi thứ bằng tâm trí của họ. Nhưng nó có hình dạng gần như hình tam giác, một mảnh kim loại. Nhưng đối với họ, nó giống như một chiếc ăng-ten.

D: Bạn có biết họ đặt cái này ở đâu không?

P: (Tạm dừng) Phần trên đầu của tôi. Đôi khi tôi cảm thấy ảnh hưởng của nó. Khoảng một năm một lần, tôi có cảm giác kỳ lạ trong đầu. Nó giống như một cơn đau nhói. Nó đã giúp tôi một số thứ, bạn biết đấy. Nó thực sự không can thiệp vào hoạt động sinh học bình thường của tôi. Nó giống như họ có thể theo dõi tôi rất dễ dàng, và tôi có thể gửi cho họ những thông điệp tinh thần. Khi họ muốn khai thác ở đó, họ có thể.

D: Bạn có nghĩ rằng chụp X-quang sẽ tiết lộ bất cứ điều gì như vậy không?

P: Có lẽ nó có thể. Tôi không biết. Nó không phải là một loại kim loại thông thường. Vì vậy, bạn có thể kiểm tra một cái gì đó không phải là một loại kim loại như chúng ta biết không? Bản chất nó trông như kim loại, nhưng nó chỉ dùng để làm dữ liệu.

Nó không thực sự ảnh hưởng đến tôi. Tôi không phải là người máy cho họ. Tôi chỉ theo kịp những điều đang diễn ra trên thế giới. Họ muốn biết chúng tôi đang làm gì ở đây để họ có thể giúp chúng tôi dễ dàng hơn. Những gì họ đặt ở đó không cản trở sự phát triển của tôi theo bất kỳ cách nào. Nếu bất cứ điều gì, đó là một tài sản. Bởi vì họ rất tiên tiến, họ biết những gì họ đang làm.

D: Về cái này lớn bao nhiêu?

P: Tôi nghĩ là ... bây giờ tôi đang có những bức ảnh khác. Đầu tiên tôi nhìn thấy một cái ống trong đầu và sau đó ... có lẽ một cái ống đã được đặt ở đó để đặt nó. Tôi không biết. Thật là kỳ lạ. Và sau đó tôi nhìn thấy một hình tam giác, rất nhỏ, thực sự rất nhỏ, gần như là vi mô. Tôi muốn nói là vi mô. Nhưng tôi phải đặt nó bên cạnh một cái gì đó để thực sự biết nó lớn như thế nào. Và lớp da của tôi được dệt xung quanh nó.

D: Bạn có nghĩ rằng có thể có nhiều hơn một cái trên đỉnh đầu của bạn không?

P: Không. Tôi chỉ cảm thấy có một chiếc được đặt, bởi vì đó là độ tuổi của tôi. Nếu tôi trưởng thành hơn hoàn toàn Hãy xem, họ biết rằng hộp sọ của tôi sẽ

phát triển về kích thước. Và họ không muốn đặt bất cứ thứ gì quá lớn ở đó, để nó có thể phát triển mà không gặp bất kỳ vật cản nào.

D: Đó là lý do tại sao họ đặt nó trên đỉnh đầu của bạn?

P: Vâng, đó là một tín hiệu. Nhưng nó chỉ có thể được kích hoạt bởi một số tần số nhất định. Họ sẽ cố gắng giao tiếp với tôi đôi khi trong trạng thái mơ của tôi. Nhưng họ không thực sự cố gắng can thiệp vào tiến trình hàng ngày của tôi. Giống như tôi là người quan sát loài đặc biệt này. Họ nghiên cứu chúng tôi. Có khá nhiều người trên hành tinh này được sử dụng theo cách này. Đối với người khác, nó có vẻ khá vi phạm, nhưng nó thực sự không gây ra cho tôi bất kỳ vấn đề nào. Nếu bất cứ điều gì, nó đã nâng cao khả năng tinh thần cho tôi.

D: Bạn có cách nào để biết khi nào họ liên lạc với bạn không?

P: Tôi bắt đầu nhận thức rõ hơn về tần suất đó. Khi rung động của tôi được nâng lên một mức độ cao hơn, tôi nhạy cảm hơn và nhận thức được chúng điều chỉnh theo ý mình. Tôi cảm thấy như tim mình đang đập nhanh hơn hay sao đó. Tôi cảm thấy như có một luồng năng lượng rung động tràn xuống người tôi. Những sinh mệnh cao hơn đang rung động ở cấp độ nhanh hơn. Nó rất dữ dội, nhưng cũng là một cảm giác dễ chịu. Nó chỉ tự động xảy ra. Nó không phải là bất cứ điều gì làm tôi đau khổ. Tôi trở nên nhạy cảm hơn với nó khi tôi tiến bộ một cách tự nhiên, đặc biệt là trong thời điểm này của cuộc sống hơn bao giờ hết.

D: Bạn có bao giờ nghe thấy bất kỳ âm thanh hoặc bất kỳ điều gì không?

P: Đôi khi tôi nghe thấy tiếng ồn ào. Nhưng tôi không biết đó có phải là nguồn gốc của nó hay không.

D: Nó có đến từ bất kỳ phần nào đó trong đầu bạn không?

P: Tôi không biết. Nó chỉ là một tiếng ồn rung động. (Cô ấy phát ra một tiếng vo ve liên tục ở mức độ thấp.) Đó là một loại tiếng ồn.

Một trong những lý do tôi muốn biết thêm thông tin cụ thể về giọng điệu đó là tôi đã gặp các báo cáo tương tự trong công việc của mình về các vụ bắt cóc UFO. Một số đối tượng đã báo cáo rằng họ đã nghe thấy âm thanh hoặc tiếng vo ve ngay trước khi trải nghiệm xảy ra. Thường thì nó được báo cáo là the thé, tương tự như âm thanh của Skil-Saw. Trong trường hợp của Penny, cô ấy nói điều đó thật trầm. Nó có thể là một loạt các tông màu được sử dụng.

P: Nhưng điều đó không phải lúc nào cũng xảy ra đồng thời. Tôi có thể cảm nhận được khi có một nguồn năng lượng cao xung quanh. Tôi có thể cảm nhận được sự rung động của nó, bởi vì nó tương tác với của tôi. Nó gần như khiến tôi cảm thấy hơi run, bởi vì tôi đang điều chỉnh với độ rung cao hơn. Nhưng nó không làm cho tôi khó chịu hay bất cứ điều gì. Tôi là loại được lập trình, bạn biết đấy.

D: Ý bạn là gì, bạn được lập trình?

P: Làm người quan sát cho họ. Nhưng họ đã thỏa thuận với ý muốn của tôi trước khi việc này diễn ra.

D: Ý bạn là gì?

P: Chà, tôi đoán tôi đã thu hút được loại trải nghiệm đó. Và trước khi tôi làm hiện thân, tôi đã chọn có một số loại trải nghiệm này. Tôi muốn tiếp cận để giúp đỡ người khác. Trong tiềm thức, tôi muốn trở thành người hòa giải giữa bản chất của con người thấp hơn và bản chất của con người cao hơn. Hoặc giữa các sinh mệnh thấp và các sinh mệnh cao, một trung gian. Vì vậy, theo cách này, tôi giống như một cây cầu, khi ở trong cơ thể này. Và giúp đưa ra những ý tưởng sáng tạo tuyệt vời và trí thông minh tuyệt vời để giúp con người thăng tiến trên nhiều phương diện.

D: Tôi có thể hiểu điều đó. Một số người không thể, nhưng tôi có thể hiểu cách suy nghĩ và cách nhìn nhận đó. Nhưng bạn sẽ không bận tâm khi biết những điều này về bản thân. Họ đã không làm phiền bạn suốt thời gian qua, phải không?

P: Không. Có một lần tôi có thể nói rằng ai đó đang thực hiện một số điều chỉnh trong đầu tôi. Tôi chắc chắn đang cảm thấy mình giống như một con rô bốt, nhưng tôi biết mình không phải vậy. Nhưng tôi đã có một cái gì đó bị thay đổi, và tôi không biết chính xác là gì. Có thể là một sự điều chỉnh đối với thứ đó hoặc thứ gì đó. Tôi không thể nhìn thấy mọi thứ, nhưng tôi có thể cảm thấy nó. Về mặt thể chất, có ý thức cảm nhận những thay đổi đang diễn ra trong đầu mình, như mọi thứ đang được điều chỉnh hoặc điều gì đó.

D: Điều đó xảy ra khi nào?

P: Khoảng ... tám năm trước. Tám hoặc bảy. Tôi đã trải qua một giai đoạn khủng hoảng vào thời điểm đó, và tôi đã nhờ đến sự hỗ trợ, giúp đỡ và điều đó đã xảy ra.

D: Bạn đang gặp vấn đề trong cuộc sống cá nhân của mình?

P: Vâng, tôi đã rất buồn. Tôi đã ở giữa những nơi để ở. Tôi ở với một người bạn, tôi không thực sự hạnh phúc ở đó. Tôi không biết nữa, tôi chỉ đang tìm kiếm một thứ gì đó viên mãn hơn trong cuộc sống của mình. Và rồi điều đó đã xảy ra. Ngay sau đó, rất nhiều điều thực sự thú vị bắt đầu xảy ra với tôi. Nó giống như một bước ngoặt, theo một cách nào đó. Tôi phải hỏi trước khi nó có thể xảy ra.

D: Sau đó, họ đã không can thiệp bằng cách làm điều này mà không có sự cho phép của bạn.

P: Không. Đó là ý chí tự do của tôi.

D: Nhưng bạn không nhớ về điều đó sau đó, phải không?

P: Tôi thực sự không đặt cả hai lại với nhau cho đến bây giờ.

D: Bạn có tiếp xúc cơ thể nào với họ sau khoảng thời gian đó khi bạn 8 tuổi không?

P: (Ngừng lại một lúc lâu, như thể đang suy nghĩ) Không, không phải về mặt thể chất. Nhưng ở các cấp độ khác. Tinh thần, trí tuệ, nhân quả, tâm linh.

D: Tôi tò mò không biết bạn có bao giờ quay trở lại với nghề thủ công như bạn đã làm khi bạn tám tuổi không.

P: Không, không phải với những sinh vật cụ thể này.

D: Với bất kỳ cái nào khác?

P: Không. Nhưng một số điều tôi nghĩ bạn đang thắc mắc, là những điều sắp đến ... và sẽ đến. Trên thực tế, một số sự kiện được trải nghiệm ở cấp độ trung gian hơn là thể chất. Nhưng cái khác là vật chất.

D: Sau đó, bạn nghĩ những người khác là thiên thần, giống như trong một trạng thái mơ?

P: Vâng. Nhưng trên bánh xe lớn. Bánh xe. Nó đã xảy ra trong trạng thái đó, nhưng nó sẽ đến. Nó sẽ biểu hiện đầy đủ hơn và có thể có khá nhiều người sẽ trải nghiệm nó, khi nó rơi xuống Trái đất.

D: Bạn có thể giải thích ý của bạn với khá nhiều người không?

P: Chà, trong tầm nhìn của tôi có rất nhiều người xung quanh. Có nhiều người. Khi lần đầu tiên nhìn thấy, bất cứ khi nào chiếc bánh xe lớn, xuất hiện, nhiều người từ khắp nơi trên thế giới sẽ đến xem và biết rằng có người ngoài Trái đất. Đây có thể là một trong những thủ công sẽ hạ cánh. Đó là một điều kỳ lạ thực sự.

D: Bạn có nghĩa là nó trông khác nhau?

P: Chà, cái bánh xe đó, đó là hình ảnh mà tôi nhận được. (Giọng rất buồn ngủ và uể oải. Khó chuyển âm.) Tôi có cảm giác nó không phải là chiếc duy nhất sắp hạ cánh. Đó là một nghề thủ công đặc biệt hơn, bởi vì nó thực sự đưa mọi thứ ra ngoài không khí để khiến mọi người trở nên thuận lợi hơn để họ không sợ hãi.

D: Một số loại hóa chất hoặc một cái gì đó?

P: Nó có những quả bóng màu xanh lá cây bay ra từ nó. Con tàu này có thể không được nhìn thấy nhiều bằng mắt thường như một số tàu khác. Nhưng nó sẽ đến trước để mọi người chuẩn bị cho sự xuất hiện lớn của những người khác. Chúng ta đang nói chuyện ít nhất ... trong vòng ba mươi năm.

D: Tại sao họ sẽ đến? Họ đã rất bí mật từ trước đến nay.

P: Để giao dịch những tiến bộ công nghệ. Nếu chúng ta từ bỏ chiến tranh, chiến đấu như những con vật ở đây trên hành tinh này, chúng sẽ trao đổi những tiến bộ công nghệ và khoa học với chúng ta, vì vậy chúng ta có thể tiến bộ với tốc độ nhanh hơn. Để giúp chúng tôi vượt qua bệnh tật và những thứ khác với tốc độ nhanh hơn nhiều. Nhưng họ sẽ không đối phó với chúng tôi nếu chúng tôi tiếp tục hành động như động vật. Vì vậy, họ chuẩn bị cho chúng tôi để họ đến trạng thái mơ ước của chúng tôi. Giao tiếp với nhiều người. Và có nhiều hơn một người quan sát. Tôi là một trong. Có những cái khác ra khỏi đó.

Bởi vì họ không thể luôn luôn ở đây trong cơ thể mà không có người báo động. Vì vậy, họ phải làm theo cách này. Đó là một cách họ có thể nghiên cứu thông tin họ cần, về những gì đang diễn ra trên thế giới và tin tức, phương tiện truyền thông và mọi thứ. Nhìn cách họ theo dõi chúng tôi, có thể nói như vậy, vì vậy chúng tôi sẽ không tự làm nổ tung mình. Họ có thể đưa những hình ảnh tinh thần lên màn hình. Và họ có thể đặt câu hỏi. Nó gần giống như bạn làm. Tiềm thức của người nghe nó và câu hỏi của họ được trả lời gần như tự động. Tiềm thức sẽ chỉ đưa nó cho họ, nếu nó được yêu cầu theo một cách nào đó.

D: Ý bạn là họ không cần phải tiếp xúc cơ thể với người đó?

P: Không. Nhưng họ thường ở khu vực lân cận trong một nghề thủ công khi họ thực hiện loại giám sát này. Họ có thể lấy hình ảnh trên màn hình dễ dàng hơn theo cách đó.

D: Người đó có phải ngủ hay trong trạng thái thôi miên để họ lấy thông tin không?

P: Chà, sẽ có ích nếu họ đang trong trạng thái thoải mái suy nghĩ. Trong trạng thái thiền định. Nếu họ thoải mái, họ không lo lắng về những sự kiện này.

D: Ý bạn là họ có thể làm điều này với bất kỳ ai?

P: Không, nếu người đó ở trình độ của họ, một trình độ nâng cao, thì sẽ rất khó nếu không có sự cho phép của người đó.

Bởi vì chúng rất tiên tiến, thế giới của chúng ta sẽ không phàn nàn về nó trừ khi nó cảm thấy bị xâm phạm. Nếu đó là điều gì đó để giúp đỡ họ, và nếu nó không ảnh hưởng đến lối sống thường ngày của họ, nếu nó không mâu thuẫn với mục tiêu bên trong của họ, thì không có lý do gì để phàn nàn. Nếu nó là xung đột, thì nó sẽ không xảy ra. Họ sẽ chỉ giao dịch với những cá nhân đã cho phép trước khi họ nhận hiện thân, vì vậy đó sẽ không phải là vấn đề. Họ có thể điều chỉnh các mức độ rung cao hơn. Thông thường họ thích chọn những sinh mệnh có thể đối phó với loại năng lượng đó.

D: Nhưng ý bạn là họ có thể làm điều đó với bất kỳ ai mà người đó không biết về điều đó?

P: Chà, nhiều người nhận thức được rằng có điều gì đó trong họ. Họ biết điều gì đó khác biệt, nhưng họ không thể nhúng tay vào nó. Nó rất tinh tế. Và theo một cách nào đó, tiềm thức của họ nhận thức được.

D: Vâng, tiềm thức biết mọi thứ.

P: Vì vậy, nó không hoàn toàn ẩn.

D: Nhưng có phải tất cả những người này đều phải có một thiết bị trong cơ thể của họ trước khi những sinh vật này có thể nhận ra suy nghĩ của họ không?

P:Ồ, không. Họ có thể giao tiếp bằng tâm thần và thần giao cách cảm mà không cần một người có một thiết bị như vậy. Nhưng nếu họ muốn nó trở thành “người quan sát” cho họ, thì đó là một vinh dự, theo một cách nào đó. Được sử dụng theo cách này gần như là một vinh dự, bởi vì chúng rất tiên tiến. Chúng ta có thể học hỏi rất nhiều và tiến bộ với tốc độ nhanh hơn nhiều, nếu bạn để mình trở thành một công cụ theo cách này. Nó giống như mở ra cho bạn năng lượng vũ trụ một cách tích cực. Vì vậy, nếu họ muốn nhận được thông tin nhất định từ bạn, thì sẽ rất hữu ích nếu bạn cấy ghép thông tin đó. Và, họ cũng theo dõi những điều khác nhau về cơ thể của bạn.

D: Ý bạn là các chức năng của cơ thể?

P: Cơ thể thay đổi, vâng, và hãy xem loài người tiến bộ như thế nào, với tốc độ như thế nào. Thay đổi cấu trúc tế bào. Và họ cũng có thể theo dõi điều đó, bên cạnh các sự kiện đang diễn ra trên thế giới. Họ quan tâm đến tất cả những điều đó, nhưng các sự kiện thế giới dường như thu hút nhiều sự chú ý hơn. Tại thời điểm này, người ta lo ngại về việc Trái đất bị lệch trục, một phần do thử nghiệm hạt nhân đang diễn ra bên trong Trái đất đã làm đảo lộn trục. Và những thay đổi lớn có thể gây ra nhiều thảm họa trên hành tinh này. Họ lo lắng về nó.

Đã có những điều kiện khác bởi vì tầng ôzôn của chúng ta hiện đang bị rối loạn. Chúng ta đã tự đưa mình vào một bầu không khí khó chịu nếu chúng ta không cẩn thận. Nhưng sự thay đổi trục sẽ là một vấn đề lớn đối với tất cả mọi người trên hành tinh.

Vào thời điểm này năm 1987, tôi đang tích lũy thông tin của mình từ Nostradamus, dẫn đến bộ ba tác phẩm của tôi, Trò chuyện với Nostradamus. Không ai khác biết mức độ và mức độ nghiêm trọng của những lời tiên tri có trong cuốn sách đó. Tuy nhiên, ở đây có một cô gái trẻ xác minh nó bằng cách lặp lại cùng một thông tin về vấn đề thử nghiệm hạt nhân và ảnh hưởng của nó đối với sự chuyển dịch Trái đất. Thông tin tương tự đến từ một nguồn khác.

D: Sau đó, điều này sẽ giải thích tại sao họ không thực sự phải hạ cánh thường xuyên. Họ đang lấy thông tin từ tâm trí của mọi người? Họ không cần phải tiếp xúc cơ thể?

P: Họ không. Họ đã làm, cho một số thử nghiệm nhất định và mọi thứ. Họ cần nó để nghiên cứu các cấu trúc tế bào nhất định. Nhưng họ sử dụng găng tay, họ không thực sự chạm vào tôi vì sợ nhiễm vi khuẩn.

D: Đó có phải là khi họ lấy mẫu da không?

P: Vâng. Họ đã đeo một loại găng tay vì họ không thể nắm bắt cơ hội. Họ phải cẩn thận để không đưa vi khuẩn lên đồ thủ công hoặc bản thân. Họ nói rằng họ sẽ tiếp xúc cơ thể nhiều hơn, nhưng thường chỉ khi người đó thu hút tình huống đó đến với họ. Người đó thực sự muốn tiếp xúc cơ thể. Và do đó, trải nghiệm chỉ đơn giản biểu hiện khi hai năng lượng được kết hợp với nhau. Đôi khi một chúng sinh sẽ thích thú với một người, hoặc bật ra khỏi một người hoặc một cái gì đó tương tự.

Nó chỉ nhận được tất cả thông tin này bằng cách làm điều đó. Đó không phải là một sự cảm động theo cách mà chúng ta nghĩ về việc chạm vào. Đó là sự pha trộn thông tin và họ có thể tách mình khỏi nó rất dễ dàng. Họ có thể tìm ra rất nhiều điều chỉ bằng cách tiếp thu mọi thứ. Thật khó để giải thích rất rõ.

D: Trí óc của họ phải tiên tiến hơn nhiều so với chúng ta.

P: Vâng. Và do đó, khi một tương tác vật lý diễn ra nhiều hơn, đó là bởi vì một con người đã muốn trải nghiệm này. Và có một sinh vật ngoài hành tinh muốn có trải nghiệm gần gũi hơn với con người. Và vì vậy họ trao đổi những khuôn mẫu suy nghĩ này, cấu trúc biểu hiện, và trải nghiệm xảy ra. Suy nghĩ rất mạnh mẽ.

D: Vâng, tôi đã nghe điều đó trước đây. Liệu con người có phải thông minh để chuyển giao tâm trí ... chuyển giao suy nghĩ hay bất cứ điều gì đó, diễn ra?

P: Chà, đối với thần giao cách cảm. Bạn có thể có những ấn tượng trong trạng thái mơ của bạn. Khi một chúng sinh ở gần, bạn sẽ nhận ra những ấn tượng suy nghĩ từ chúng. Càng mạnh mẽ thì họ càng có nhiều khả năng trình chiếu hình ảnh tư duy. Những hình ảnh suy nghĩ này có thể phóng ra và bất kỳ ai cũng có thể nhận ra nó trong tiềm thức của họ. Nó sẽ được thực hiện tự động. Nhưng để trở thành một người quan sát, thông thường một thứ nhất định phải được cấy vào đó, bởi vì người đó đang được nghiên cứu trong một thời gian dài.

D: Còn một người bản địa trong rừng rậm, không được tiến hóa cao thì sao? Nó cũng sẽ hoạt động trên chúng?

P: Ồ, vâng. Họ sẽ bắt đầu trải nghiệm những cảm giác và những điều mà họ không thể mô tả được rõ ràng. Và nó có thể xuất hiện trong nghệ thuật. Nhiều người trong số những người thiếu kinh nghiệm này không có ngôn từ để diễn đạt bản thân, vì vậy nó sẽ xuất hiện thông qua một số loại hình nghệ thuật trừu tượng nhất định. Và âm nhạc đôi khi là ảnh hưởng của những ý tưởng mới này.

D: Nhưng hiện hữu hay công việc phải ở gần người nhặt cái này? Nó không hoạt động trên một khoảng cách dài.

P: Trừ khi người đó đang phóng chiếu bản thân họ đến một hành tinh khác hoặc một cái gì đó. Sau đó, điều đó có thể xảy ra, nhưng một lần nữa bạn đang ở trong một vùng lân cận, nhưng bạn đang ở trong một thể xác không gian. Nếu không, thủ công sẽ phải gần gũi với bạn.

D: Đồ nghề sẽ phải ở đâu đó xung quanh nhà, hay xung quanh nơi người đó ở?

P: Chà, nó không cần phải gần như vậy. Mọi người có một ... (Dịu dàng) Tôi phải tìm những từ thích hợp ngay bây giờ. Mọi người có một ống ánh sáng xung quanh họ. Đúng?

D: Giống như một hào quang?

P: Có một ống ánh sáng. (Chuyển động tay đã qua sử dụng) Có một vầng hào quang xung quanh một người, nhưng cũng có một ống ánh sáng. Và thợ thủ công phải ở trong vùng lân cận có thể điều chỉnh được ống ánh sáng này. Điều chỉnh bản thân cao hơn. Nó giao tiếp với cái tôi cao hơn trước. Nó nằm ở đầu ống. Và cái tôi cao hơn có thể tự chiếu đến nhiều phần của vũ trụ. Nhưng tàu vũ trụ phải nằm trong một khoảng nhất định của ống này, ống cụ thể của bạn, tôi đoán bạn có thể gọi nó như vậy. Nó gần giống như một vòng tròn trong một vòng tròn của không gian. Ống giống như một vòng tròn nhỏ hơn, nhưng sau đó bạn có một vòng tròn lớn hơn xung quanh đó. Nó không nhất thiết phải ở gần nhà của người đó hay bất cứ thứ gì, bằng bất kỳ phương tiện nào. Nó có thể được nhiều hơn nữa. Không thể nhìn thấy trong và ngoài máy bay. Vượt ra ngoài đám mây. Nó có thể ở trên đó và vẫn có thể làm được điều đó.

D: Sau đó họ chỉ chiếu vào một số người nhất định?

P: Vâng, họ điều chỉnh được điều đó. Hãy xem, mỗi chúng sinh đều có một tần số, giống như một giai điệu. Một giai điệu âm thanh. Và những sinh vật không gian sẽ khám phá ra giọng điệu của người đó là gì. Và chúng điều chỉnh theo tần số, đây là một cách khác để mô tả một giai điệu. Họ có nó trên ... Tôi đoán là hồ sơ hoặc cái gì đó. Tôi không biết nó là gì. Nhưng họ sẽ biết rằng hiện hữu là tần suất đó. Và khi ở gần khu vực đó, chúng sẽ phát ra âm thanh ở tần số mà tai thực không thể nghe rõ. Nhưng tiềm thức ngay lập tức sẽ phản hồi lại nó. Bản thân cao hơn đáp lại nó. Cái tôi cao hơn sẽ gửi thông điệp đến cái tôi thấp hơn, và sau đó thông điệp được hấp thụ.

D: Và sau đó nó chỉ phát hành thông tin, bạn có nghĩa là, mà không có người có ý thức vật lý biết về nó?

P: Vâng. Nhưng nếu điều đó không nằm trong lớp trang điểm của người đó, có thể nói, hoặc nếu người đó không muốn trải nghiệm đó, nếu họ không sẵn lòng có trải nghiệm đó, nếu ý chí cản đường, thì điều đó sẽ không xảy ra. Rất hiếm khi một sinh vật ngoài hành tinh có bản chất đó cố gắng xung đột với ý chí tự do của người đó. Trên thực tế, đó là một quy luật của vũ trụ. Đã có một vài người ngoài hành tinh ... lạnh hơn. Chúng ta coi đó là một bản chất lạnh lùng hơn, bởi vì chúng nhìn con người như chúng ta nhìn gia súc.

Và vì vậy chúng không nhạy cảm với cảm xúc và nhu cầu của chúng ta. Họ tiến bộ đến mức họ thấy chúng tôi rất ngu ngốc, tôi đoán vậy. Một số sinh mệnh như thế không quá quan tâm đến sự tự do theo ý muốn của chúng ta. Những sinh vật thực sự cố gắng giúp đỡ và liên quan đến nhóm vũ trụ giữa các vì sao, đều có liên quan.

Họ quan tâm đến chúng ta, những sinh linh bé nhỏ ở đây. Nhưng một số sinh vật khác không nằm trong hội đồng đó có thể truyền năng lượng của họ vào không gian của chúng ta. Nhưng họ không làm điều đó thường xuyên. Chúng tôi chỉ là một sự tò mò đối với họ. Chúng tôi thực sự không thể giúp họ bằng bất kỳ cách nào. Chúng tôi chỉ là dữ liệu cho họ. Nhưng những sinh mệnh lớn tuổi thực sự muốn giúp chúng ta thăng tiến, bởi vì họ nhìn thấy ý thức của chúng ta. Tất cả chúng ta luôn luôn phóng chiếu những suy nghĩ trong đầu cho họ, nhưng tất cả chúng ta đều được bảo vệ rất kỹ lưỡng. Và có một lý do cho tất cả những điều này. Có một kế hoạch tuyệt vời cho con người. Sau đó, nếu ai đó không muốn trải nghiệm điều này, họ sẽ chỉ cần đặt ý chí tự do của họ ...

P: Vâng. Chỉ cần bắt đầu nghĩ về những sinh vật tích cực, cao hơn của một dạng người ngoài hành tinh, và thể hiện sự thu hút đối với họ như thể bạn đang bị thu hút bởi một người bạn.

D: Ý tôi là nếu một số người cảm thấy đây là một sự xâm phạm quyền riêng tư của họ, họ có thể đưa ra một

P: Họ sẽ chặn nó. Họ sẽ tinh thần ngăn chặn nó xảy ra.

D: Bởi vì hầu hết mọi người không biết họ có thể ngăn chặn nó, nếu họ cảm thấy đó là một sự xâm phạm cuộc sống riêng tư của họ. Điều đó sẽ khiến bạn cảm thấy hơi giống như đang ở trong một cái bát đựng cá vàng.

P: Đúng vậy, nhưng những lợi ích mang lại rất xứng đáng. Hoặc tôi sẽ không bao giờ đưa ra quyết định như thế này.

D: Nhưng họ chỉ có thể đạt được bất cứ kiến thức nào bạn có. Nếu bạn không có một loại kiến thức nhất định, họ không thể có được điều đó.

P: Vâng. Nhưng với tư cách là một người giám sát, chúng tôi tiếp xúc với rất nhiều loại kiến thức. Theo một cách nào đó, chúng tôi chỉ là một ngân hàng dữ liệu lớn. (Cười)

D: Tôi đã nghĩ rằng các nhà khoa học và những người trong chính phủ sẽ có một loại thông tin khác với chúng tôi.

P: Vâng. Và họ đã được liên lạc bởi một số sinh vật. Những người ở các bang cao nhất của văn phòng đang bị theo dõi. Mọi thứ được kiểm soát ở một mức độ ở đây. Đây là một hành tinh của những hạn chế. Và chúng tôi hiện thân ở đây trên Trái đất để tìm hiểu cách khắc phục những hạn chế này.

D: Những người này trong chính phủ có biết họ đang được liên lạc không?

P: Một số thì có. Nhưng họ không thể nói điều đó với công chúng nếu không họ sẽ mất chức. Nhưng có, một số đã được liên lạc, ngay cả dưới dạng vật chất, một số qua điện thoại. Nhưng phần lớn nó sẽ đến trong trạng thái mơ của họ.

Họ sẽ bị ảnh hưởng rất nhiều bởi những giấc mơ và nó ảnh hưởng đến rất nhiều người. Ý thức quần chúng bị ảnh hưởng rất nhiều bởi loại điều này.

D: Tôi hiểu rồi. Họ sẽ chỉ lấy ý tưởng và không biết chúng đến từ đâu. Những sinh vật đó có hiểu tôi muốn sử dụng thông tin này để làm gì không?

P: Nghiên cứu.

D: Vâng. Nhưng nếu tôi viết về những điều mà tôi phát hiện ra, liệu họ có phản đối điều đó không?

P: Không. Sợ là nó có thể báo động một số người. Nhưng họ không coi đó là một điều có hại, hoặc họ sẽ không làm điều đó. Bạn phải hiểu, mọi thứ được cấy vào chúng ta mọi lúc: năng lượng, ý tưởng, suy nghĩ, lời nói. Chúng tôi cấy ghép chúng vào bản thân từ môi trường của chúng tôi. Chúng tôi cũng đang tiếp thu mọi thứ. Chúng tôi bị ảnh hưởng bởi mọi thứ liên tục.

D: Chúng tôi không bao giờ thực sự biết chúng đến từ đâu.

P: Đúng vậy! Vì vậy, nó gần như là hài hước đối với họ, bởi vì nếu chúng tôi hiểu bản thân mình hơn, nó sẽ không phải là vấn đề lớn.

Có quá ít hiểu biết về bản thân. Họ nghĩ rằng điều quan trọng là phải viết rằng họ sẽ không mâu thuẫn với ý chí tự do của người đó. Họ có thể hiểu đôi khi mọi người khó chịu về điều gì. Đã có rất nhiều người bị gãy xương, bị mảnh kim loại chèn vào, vẫn tiếp tục sống rất tốt đẹp. Nó không bao giờ thực sự làm rối tung phần còn lại của cuộc đời họ ... quá nghiêm trọng. Và bộ phận cấy ghép này là thứ ít can thiệp hơn rất nhiều. Nó không thực sự gây ra bất kỳ khó chịu về thể chất ... thường là.

D: Tôi đoán con người không thích nghĩ rằng người khác đang điều hành cuộc sống của họ, có thể nói như vậy.

P: Chà, không phải vậy đâu, vì tôi vẫn có ý chí tự do. Tôi muốn làm bất cứ điều gì tôi muốn làm bất cứ khi nào tôi muốn. Họ chỉ điều chỉnh những gì tôi đang làm. Họ không bảo tôi phải làm gì. Tôi không phải là người máy. Chúa đã ban phước cho tôi với ý chí tự do và họ sẽ không can thiệp vào điều đó. Điều quan trọng là điều này được nhấn mạnh trong những gì bạn viết.

D: Vâng. Nhưng bạn có cảm thấy đó là một sự xâm phạm quyền riêng tư không?

P: Không, tôi thực sự không. Bởi vì nó làm cho tôi cảm thấy tốt khi biết rằng ai đó đang quan tâm đến tôi. Nó khiến tôi cảm thấy khác biệt, nhưng tôi cũng quan tâm đến chúng. Ý tôi là, họ cho tôi một cuộc trao đổi. Bằng cách làm điều này cho họ, họ đáp ứng các nhu cầu khác cho tôi.

Penny sau đó đã được đưa về phía trước và định hướng cho ngày nay. Khởi phải nói, tôi và cô ấy đều rất bất ngờ trước thông tin này. Trước phiên họp này, cả hai chúng tôi đều không biết gì về việc cấy ghép thiết bị và giám sát của người ngoài hành tinh. Cô ấy chắc chắn không có dấu hiệu nào cho thấy những điều như vậy đang diễn ra trong cơ thể mình. Nhưng tiềm thức là người bảo vệ cơ thể, và không có gì được che giấu khỏi nó. Khi bắt đầu điều tra UFO, tôi đã nghe điều này lặp đi lặp lại nhiều lần, nhưng vào thời điểm này vào năm 1987, ý tưởng về việc cấy ghép và giám sát là một khái niệm hoàn toàn mới đối với tôi. Sau đó, Penny nói rằng thông tin này không làm cô ấy bận tâm. Cô ấy nói miễn là thiết bị không ảnh hưởng đến cô ấy theo bất kỳ cách nào, tại sao phải lo lắng về điều đó? Và cô đã trở lại cuộc sống bình thường của mình.

DI SẢN TỪ CÁC VÌ SAO – CHƯƠNG 5: MỘT BƯỚC NGOẶT SAI LẦM TRONG QUÁ TRÌNH PHÁT TRIỂN

Trường hợp này xảy ra khi tôi đang ở với một cặp vợ chồng trẻ ở San Francisco vào mùa hè năm 1993. Tôi đang thực hiện một chuyến lưu diễn nói về gió lốc và sẽ thuyết trình và ký tặng sách ở một số thành phố. Họ đã tình nguyện để tôi ở nhà của họ thay vì đến khách sạn. Sách của tôi về Nostradamus đã được in từ năm 1989, và tôi đã nhận được nhiều thư và điện thoại từ những người tin rằng họ vẫn còn sống trong thời gian đó. Một số người nghĩ rằng họ đã được liên kết theo một cách nào đó với nhà ngoại cảm vĩ đại, và một số thậm chí còn nghĩ rằng họ là hóa thân của ông ấy. Tôi đã có cùng một phản hồi từ tất cả các cuốn sách của tôi.

Tôi chỉ có thể phỏng đoán rằng họ đánh vào một hợp âm quen thuộc trong lòng độc giả, và họ đang xác định khoảng thời gian hoặc quốc gia hơn là các nhân vật. Ai biết? Trong một số trường hợp, tôi đã thôi miên những người có tiền án này. Tôi không thực sự ngạc nhiên khi thấy rằng khi họ vào trạng thái thôi miên, họ chuyển sang một khoảng thời gian hoàn toàn khác với những khoảng thời gian được kết nối với sách của tôi. Điều này bổ sung tính hợp lệ cho các hồi quy của họ, bởi vì họ không tìm thấy những gì họ tin rằng họ sẽ làm.

Tôi có cảm giác trường hợp này sẽ tương tự khi Chris nói rằng anh ấy muốn được thoái lui vì anh ấy khẳng định rằng anh ấy có tiền kiếp gắn liền với Nostradamus. Chris là một doanh nhân trẻ thành đạt không gặp vấn đề gì và không cần điều trị. Anh ta muốn hồi quy để xác minh những nghi ngờ của mình và tìm ra mối liên hệ của anh ta. Nó khiến cả hai chúng tôi ngạc nhiên và cho trường hợp này đáng tin cậy hơn khi anh ta không chỉ tuyên không đến thời kỳ Trung Cổ mà thậm chí còn không đi đến một sự sống trên hành tinh này.

Anh ấy ngồi xuống chiếc ghế dài êm ái trong phòng khách với con mèo cưng đang cuộn tròn dưới chân anh ấy, và ngay lập tức bước vào trạng thái xuất thần sâu khi tôi thực hiện cảm ứng của mình. Anh ấy sớm bắt đầu mô tả những ấn tượng đầu tiên của mình. Anh đang nhìn xuống một khung cảnh xa lạ trông hoang vắng và vô hồn một cách kỳ lạ.

C: Có một thành phố. Những tòa nhà tối tăm dường như được làm từ một vật liệu tương tự như đá granit. Chúng có hình dạng giống như những mái vòm và hình khối. Tôi sẽ xem xét chúng. Nó giống như một thành phố trong thung lũng không có bất kỳ cư dân nào.

D: Môi trường xung quanh trông như thế nào?

C: Chúng trông giống như những ngọn đồi cằn cỗi. Giống như Thung lũng của các vị vua ở Ai Cập, nhưng không có lăng mộ. Nó rất lạc lõng. Không có cây cối. Không có nước. (Bối rối.) Và ... dường như không có bất kỳ người nào. Thành phố có những tòa nhà cao chọc trời với những tòa nhà mái vòm hình bán nguyệt xen kẽ nhau. Và bây giờ tôi thấy cửa sổ trên mái của ... chúng trông giống như quảng trường. (Một sự tiết lộ.) Mọi người đều ở dưới lòng đất. Đó là những gì nó được.

D: Ý bạn là gì?

C: Bạn có thể nhìn thấy trong những ... cửa sổ trần này. Chúng trông giống như các tấm pin mặt trời hoặc tấm năng lượng cho khu phức hợp. Bây giờ nó đang thay đổi. Mọi thứ đã chuyển sang màu trắng sáng.

D: Các tòa nhà?

C: Toàn bộ khu phức hợp. Và các tấm đang chuyển. Nó trông giống như một cái gì đó trong một bộ phim khoa học viễn tưởng.

D: Ý bạn là các tấm pin đang chuyển động?

C: Vâng, nó giống như họ đang theo dõi. Tôi không biết phải diễn tả nó như thế nào.

D: Chỉ cần làm tốt nhất bạn có thể.

C: Giống như mặt trời đột nhiên xuất hiện trên khu phức hợp đang tối tăm này. (Chắc chắn.) Chúng ta không ở trên Trái đất.

D: Bạn không nghĩ vậy?

C: Không. Tôi sẽ đi lên thật cao để nhìn rõ hơn. (Tạm dừng) Có vẻ như bề mặt của hành tinh đã bị cháy xém. Có vẻ như có những vòng tròn được khắc trên bề mặt của hành tinh. Giống như đá cẩm thạch ... như fudge trên kem. Có vẻ như toàn bộ hành tinh được bao phủ bởi các thung lũng bất thường. Và trong những thung lũng này có những phức hợp này. Mọi thứ đều ở dưới lòng đất.

D: Bạn nói bề mặt trông như thể nó bị cháy xém? Ý bạn là như thế nào?

C: Nó trông giống như sa mạc. Nó trông khô. Nó trông không có sự sống, thậm chí thực vật, ở những dạng mà chúng ta biết. Và bây giờ mọi thứ đều ở dưới lòng đất.

D: Bạn cho biết khi mặt trời lộ dạng các tấm này bắt đầu chuyển động?

C: Có vẻ như đây là một loại đèn Mặt Trời. Và rồi mặt trời xuất hiện, các tấm lợp trên mái nhà phản ứng với ánh sáng và theo dõi ánh sáng. Như các tấm pin mặt trời với hệ thống theo dõi tự động.

D: Bạn có muốn đi xuống và đứng trên bề mặt không?

C: Vâng. Chúng tôi sẽ đi xuống. Tôi sẽ giữ lại. Chúng tôi phải hạ cánh ở một khu vực cũ. Từng có hoạt động bề mặt ở phần cũ này của hành tinh, khi con người sống trên bề mặt.

D: Tại sao bạn phải hạ cánh ở phần đó?

C: Tôi không biết. Có vẻ như đó là một loại vật liệu khác so với phần còn lại của các tòa nhà. Phần còn lại của các tòa nhà trông giống như được làm bằng tổng hợp, giống như nhựa đúc, nhưng rất lớn. Có một số kim tự tháp cũ trong khu vực này. Chúng có hình dạng khác thường. Đây là một khu vực cũ trên hành tinh giống như trước khi họ xây dựng các khu phức hợp khác.

D: Mặt đất mà bạn đang đứng trông như thế nào?

C: Nó bị cháy xém và ... hoặc tẩy trắng những khối đá khổng lồ. Chúng rất mòn và cháy xém và ... giống như Thung lũng Chết có cặn tinh thể muối trên khắp chúng. Như thể từ một vụ nổ nào đó. Có một sự gia tăng, và trên đỉnh của sự gia tăng này, nó nhìn ra một thung lũng thực sự rộng lớn. Trong thung lũng ... (Tạm dừng) nó thực sự bất thường. Có những thứ trông giống như một cái hồ, nhưng nó thực sự giống một cái ao cạn.

D: Dư ao?

C: Giống như có một miệng núi lửa ở đó, và ở dưới đáy của miệng núi lửa có màu ... đỏ ... và chất cặn dưới đáy của nó có nhiều màu. Tôi hiểu rằng có một vụ nổ lớn ngay tại đây. Bởi vì toàn bộ cơ thể tôi cảm thấy như có thứ gì đó lao qua sườn núi. Cảm giác giống như khi bạn đi bộ trước một ánh nắng. Trời nóng.

D: Cái ao này có nước vào không?

C: Không. Chỉ là chất cặn bã của một số loại. Và khi bạn lùi ra khỏi miệng núi, bạn không thể cảm nhận được sự phát ra của bất cứ thứ gì đang thoát ra từ cái lỗ đó. (Giật mình.)Ồ! Có hai mặt trời. Đó là một hệ thống nhị phân.

D: Hãy cho tôi biết bạn đang nhìn thấy gì.

C: Có hai mặt trời trên bầu trời.

D: Cả hai đều ở trên bầu trời cùng một lúc?

C: Đúng. Đó là một hệ thống sao đôi. Hai mặt trời đã kích hoạt một thứ gì đó ... một kỷ niệm. Điều đó sẽ giải thích tại sao mọi người đều ở dưới lòng đất. Lúc này, anh chuyển từ phóng viên khách quan sang trải nghiệm hiện trường.

C: (Trở nên khó chịu) Chúng ta đã làm nổ tung hành tinh của chúng ta! Và bây giờ chúng ta đang ở dưới lòng đất. Chúng tôi không thể ra ngoài. Bức xạ quá mạnh để sống trên bề mặt. (Một tiếng thở dài sâu thẳm.) Đó là những gì đã xảy ra. (Tạm dừng.) Bây giờ thật tuyệt.

D: Tại sao nó mát mẻ?

C: Bây giờ tôi đang ở bên dưới lớp vỏ này.

D: Bạn đã vào trong chưa?

C: Tôi đã được đưa vào trong.

D: Ai đã đưa bạn đến?

C: Những người sống dưới lòng đất. Bây giờ tôi cũng đang sống dưới lòng đất. Anh ta bắt đầu có những phản ứng thể chất, như thể có điều gì đó đang quấy rầy anh ta. Tôi nghĩ đó là cảnh của những sinh vật ngoài hành tinh.

D: Điều đó sẽ không làm phiền bạn.

C: (Anh ấy thở gấp.) Không. Đó là năng lượng rất khác biệt.

D: Được rồi. Nhưng hãy nhớ rằng bạn được bảo vệ.

C: Tôi đang trải nghiệm điều này từ trí nhớ. Cơ thể anh ta đang run rẩy và thể hiện những cảm giác thể chất.

D: Vâng, cơ thể cũng ghi nhớ. Nhưng nó sẽ không làm phiền bạn về mặt thể chất chút nào. Bạn có thể cho tôi biết cảm giác của nó, nhưng bạn không cần phải trải nghiệm nó. Nhưng đó là một dạng năng lượng khác? Đó có phải là ý bạn không?

C: Vâng. Tôi muốn trải nghiệm điều này. Đó là một kỷ niệm. Không có vấn đề với bất kỳ nguy hiểm.

D: Tôi không muốn bạn khó chịu. Ý tôi là thế.

C: Họ đang cho tôi xem thứ gì đó. Họ đang lùi lại, và tôi đang đi xuống hành lang.

D: Những người này trông như thế nào đã đưa bạn vào thế giới ngầm?

C: Chúng ... ngắn hơn. (Lầm bầm vài từ) Chúng màu xám. Chúng có hộp sọ lớn, đôi mắt đen giống mèo. Màu da của chúng thay đổi từ xám xanh nhạt đến một số con khác trông rất khác biệt.

D: Có nhiều loại khác nhau?

C: Không. Họ trông giống như da của họ đã được tẩy trắng hay gì đó. Có thể họ đã bị nhiễm độc phóng xạ.

D: Họ có mặc quần áo gì không?

C: Không.

D: Còn bản thân bạn thì sao? Cơ thể của bạn trông như thế nào? Bạn có thể nhìn xuống nó.

C: Có vẻ ... (Tạm dừng) có vẻ giống họ, nhưng tôi màu hồng. Và cơ thể của tôi bây giờ là ... thực sự ngứa ngáy. Nó đang điều chỉnh. Có những ánh sáng chiếu

qua cái trong suốt bất thường và thú vị này ... giống như đá thủy tinh và những mái nhà. Tôi chỉ nhìn xung quanh nơi tôi đang ở, và nó giống như một trung tâm mua sắm lớn. Nó rất thú vị vì có những đường dốc đi xuống các đường hầm hỗ trợ cho trung tâm mua sắm.

D: Nhìn vào bàn tay của bạn. Bàn tay của bạn trông như thế nào?

C: Tôi có bốn ngón tay. Ngón tay cái. Bàn tay to, ngón tay ngắn. Giống như tỷ lệ giữa lòng bàn tay và ngón tay là hai lòng bàn tay trên một ngón tay.

D: Còn bàn chân của bạn thì sao? Họ trông như thế nào?

C: Giống nhau, nhưng có hình dạng giống Vees hơn. Giống như tôi đang đeo chân chèo lặn. (Ngạc nhiên.) Có dấu vết trên ngực. Nó trông giống như những vết xước. Chúng là dấu hiệu kiểu mang của cá mập.

D: Trên ngực của bạn, bạn có nghĩa là?

C: Vâng. Tôi đang quan sát cơ thể mình từ bên ngoài. Tôi đang nhìn lại bản thân mình. Nó thực sự trông khác thường. Tôi đang thay đổi màu sắc. Đó là từ bên ngoài.

D: Bạn có màu hồng bởi vì bạn đang ở trên bề mặt?

C: Có vẻ như điều này xảy ra. Tôi không biết liệu tôi có trở về ... (Một hơi thở dài) Cố lên! Năng lượng có thể đã ảnh hưởng đến anh ta một lần nữa.

D: Bạn có phải là một sinh vật tình dục?

C: Dường như không có bất kỳ sự phân biệt giới tính rõ ràng nào giữa các sinh vật tại thời điểm này.

D: Bạn có thể xem bạn có tai hay mũi nào không?

C: Rất ít. Không ai làm.

D: Còn cái miệng thì sao?

C: Vâng. Miệng. Bất cứ khi nào tôi cố gắng nhìn vào những sinh vật khác, chúng dường như thay đổi trong và ngoài thể chất. Bây giờ trời sắp tối.

D: Sẽ ổn thôi nếu họ thay đổi xung quanh. Chỉ cần cho tôi biết những gì bạn có thể. Đó là điều duy nhất bạn có thể làm. Nhưng bạn có rằng không?

C: Không.

D: Bạn dùng để làm gì? Cơ thể sống như thế nào?

C: Hãy đi xuống dốc và xem. Tôi đang ở trong một hành lang. Nó gần như hình vuông, và nó giống như ngói màu xanh lá cây vôi trên tường. Nó khá sáng. Và chúng tôi đang đi đến một ngã rẽ, và nó mở ra thành một ... (Nghĩ cách xác định nó.) Nó là một phần của thành phố. Nó giống như một khán phòng. Và sau đó ... (Bối rối) Tôi không ở cùng một nơi.

D: Tại sao bạn nghĩ vậy?

C: Bởi vì có con người ở khắp nơi. (Cười)

D: Có con người thay vì những người khác?

C: Vâng. (Bối rối) Tôi đã đi qua một đường hầm, và bây giờ tôi đang ở trong một khán phòng.

D: Đây là những người trông giống như con người, ý bạn là? (Không trả lời.) Trông bạn vẫn thế chứ?

C: Không. Bây giờ tôi lại là tôi. Nó gần giống như tôi bước vào một thế giới khác, vào một nhà hát opera, từ khu phức hợp này. Và nó giống như nó bị đóng băng trong thời gian. Có những người đứng xung quanh, và đèn sáng. Giống như tôi đã bước vào giai đoạn chuẩn bị cho một buổi biểu diễn nào đó. Và nó rất khác. Nó rất lạ. Họ không di chuyển.

D: Bạn có muốn quay lại hành lang để đến nơi khác một lần nữa không?

C: Để tôi quay lại.

D: Bạn có thể làm điều đó?

C: Vâng, tôi có thể. Tôi đi ngược lên hành lang, và sau đó chúng ta đi xung quanh. Và sau đó là hành lang ... không có trần trên hành lang lần này. Nó đen. Tối. Tôi không hiểu. Giống như khi chúng tôi đến nơi đầu tiên, tôi không ở trên Trái đất.

Sau đó, tôi bước ra một khán phòng giống như Trái đất, nhưng mọi thứ đã bị đóng băng trong thời gian. Và bây giờ hành lang dường như quay trở lại nơi tôi đã ở. Nhưng có vẻ khác. Nó nhô ra khỏi mặt đất, và là ban đêm, hoặc không có mặt trời. Và có những ngôi sao ra ngoài. Và nó trở lại bề mặt nơi tôi vốn có. Gần đó, nhưng nó giống như một hẻm núi-sa mạc hơn là trên sườn núi. Tất cả đều có màu đen và cháy xém, nhưng cơ thể tôi không cảm thấy ngứa ran hoặc nóng như trước. Tôi chỉ bối rối về những gì tôi đang làm ở đó.

Có phải anh ấy đã vô tình bước vào một ô cửa giữa hai chiều không? Mỗi vật dao động với một tốc độ khác nhau, để một vật dường như đứng yên? Điều này xảy ra một lần trong công việc của tôi với Nostradamus (Tập III), và đã xảy ra trong cuộc điều tra của tôi về các trường hợp UFO, nơi thời gian dường như đứng yên. Nếu đây là các chiều không gian song song, thì một chiều ở Trái đất (quá khứ hoặc hiện tại) và một chiều ở thế giới ngoài hành tinh. Nó cũng có thể là các vũ trụ song song tồn tại cạnh nhau. Loại phức tạp này sẽ được khám phá thêm trong cuốn sách *Convoluting Universe* của tôi.

D: Được rồi. Hãy quay trở lại nơi bạn đã ở. Nó trông giống như một trung tâm mua sắm, và bạn nói rằng bạn đang ở dưới lòng đất. Bạn đã nhìn thấy tất cả các sinh vật khác.

C: Đó là đường hầm.

D: Hãy quay lại điều đó một lần nữa, và khám phá khu vực đó. Bạn có thể làm được việc này. Bạn có muốn tôi đếm bạn, hoặc bạn có thể tìm thấy nó một mình?

C: Ồ, tôi có thể vào lại. Có một lối vào ngay đây. Và chúng tôi đi vào, và lên một thứ giống như một thứ kiểu thang cuốn. Và bây giờ tôi đang nhìn ra khu vực mà tôi đã đứng trước đây. Nó giống như một gác lửng. Đi bộ xung quanh nó.

Và có một loại vườn trong nhà. Nó trông giống như một cái ao tảo nào đó. Họ đang phát triển tảo. Và nó được chiếu sáng từ trên cao bởi đá granit giống như thủy tinh trong mờ. Và bên trong vật liệu mờ là những đốm lớn, giống như nó được làm từ cao su với những đốm lớn của một loại vật liệu nào đó. Đó là một thứ bất thường. Nó che chắn bức xạ và cung cấp ánh sáng và sự ấm áp cho tòa nhà cũng như tảo. Có vẻ như có một loại vườn, nhưng nó có thể thu hoạch. Nó rất bất thường. Vì vậy, tôi sẽ đi xung quanh gác lửng.

D: Nếu cái này được thu hoạch, nó sẽ được sử dụng để làm gì?

C: Thức ăn.

D: Làm thế nào bạn sẽ đưa nó vào cơ thể của bạn?

C: Nó bị bôi lên da của họ. Nó trông giống như một loại kem dưỡng da. Nó được hấp thụ.

D: Họ làm cho nó thành một loại kem dưỡng da, và sau đó nó được hấp thụ?

C: Thức ăn. Có vẻ như mọi người đang lấy nó, giống như bạn cạo mốc trên một tảng đá. Và sau đó họ xoa nó lên ngực nơi có các khe giống như cá mập.

D: Nếu bạn làm điều đó, bạn sẽ cảm thấy như thế nào?

C: Tôi không thể xuống đó từ đây để thử. Nhưng nó có thể sẽ cảm thấy như cọ xát ... Tôi không biết. Tính nhất quán trông giống như nước mũi hơn một chút. Một loại vật liệu nhầy. Đó là thứ trông giống như màu xanh lá cây-tím-đen. Và nó có một chút độ sáng của riêng nó. Nó trông gần giống như những thứ trong một chiếc đồng hồ phát sáng. Thứ gì đó phát ra ánh sáng. Nó giống như một chất điện phân. Tôi tin rằng nó có liên quan gì đó đến nước hoặc quá trình tăng trưởng. Giống như có ánh sáng dưới đáy ao. Năng lượng của việc tạo ra các loại nấm mốc hoặc bào tử hoặc nấm hoặc địa y, hoặc bất kỳ chúng là gì. Và nếu tôi định nói nó trong bối cảnh của những thứ có nguồn gốc từ Trái đất, thì có vẻ như nó sẽ là một quán cà phê.

D: Vì vậy, đây là cách bạn lấy thức ăn, bằng cách bôi chúng lên cơ thể.

C: Đó chắc chắn là một loại thức ăn bổ dưỡng. Không ai nhai bất cứ thứ gì.

D: Được rồi. Bạn làm nghề gì? Bạn làm gì ở nơi đó? Bạn có một nghề nghiệp hoặc một cái gì đó chiếm thời gian của bạn? Thấy mình đang làm gì không?

C: Tôi đang đi vào một khu vực nhỏ. Có những căn phòng nhỏ trông giống như những ống nghiệm khổng lồ. Gần giống như bột điện thoại hình tròn, bạn có thể ra vào. Chúng gần giống như một loạt các ống hơi nước. Đó là một sự tương tự tốt. Chúng thẳng đứng. Nhưng chúng trông giống kem ốc quế hơn.

D: Với một điểm ở trên cùng?

C: Phần dưới cùng. (Anh ấy gặp khó khăn trong việc mô tả.) Nó trông giống như một vườn ươm ong nơi ... có một quá trình mang thai đang diễn ra ở đây.

D: Làm những điều này nhỏ – tôi nên gọi chúng là gì? — hộp đựng? Chúng có gì bên trong chúng không?

C: Vỏ quả. Chúng là cơ thể. Chúng là những cơ thể cần được tách rời.

D: (Tôi không hiểu.) In-what?

C: Đã chèn. Đó là một trung tâm sinh sản di truyền. Có ba bức tường ... nhiều hơn ba bức tường. Nó giống như các thùng chứa phát triển với cơ thể mang thai bên trong. Bắt đầu từ nhỏ, và sau đó chúng phát triển lớn hơn. Và chúng phát triển theo hình vuông. Giống như những con số cụ thể được sản xuất hàng loạt. Chúng được sắp xếp theo từng tầng. Tôi đang nhìn nó qua một vật liệu ngăn chặn, không phải thủy tinh, nhưng nó trong suốt. Và tôi đang đi xuống hành lang bên cạnh nó, kiểm tra tỷ lệ thất bại của chúng.

D: Ý bạn là gì?

C: Đôi khi có một khiếm khuyết và (anh ấy không biết gọi chúng là gì) ... cơ thể không tồn tại trong quá trình này. Giống như sản xuất. Nó rất lạ.

D: Đây có phải là cách cuộc đua của bạn được tái tạo không?

C: Vâng. Đây là nơi quá trình được thực hiện. Nơi mà những sinh vật muốn xâm nhập lựa chọn phương tiện để trải nghiệm.

D: Bạn có thể thấy những cái mới bắt đầu không? Họ trông như thế nào?

C: Đó là nơi tôi đang ở ngay bây giờ. Nó gần giống như một tổ ong, nơi ... (thất vọng) có vẻ như ... chúng bắt đầu nhỏ trong các thùng chứa nhỏ. Và sau đó thùng chứa và các cơ quan phát triển theo quá trình, và nó chuyển sang cấp độ tiếp theo của cơ sở theo tầng. Nó không di chuyển bằng băng chuyền. Nó di chuyển giống như một thứ gì đó bạn thấy trong một nhà máy đóng hộp. Đó là một sản xuất hàng loạt. Theo như tôi thấy thì có lẽ ... hãy xem ... hàng trăm ...

có thể là mười hai trăm đơn vị gì đó đang trong quá trình vào thời điểm này. Chúng được nuôi dưỡng thông qua đáy vỏ. Chúng được giữ giống như một quả trứng, giống như một cái muỗng nạo dưa với các ống nối với đáy nơi chất lỏng đi vào quá trình này. Vì vậy, tôi đang đi bộ ở đó, và bây giờ tôi sẽ đến một cơ sở khác.

D: Có chất lỏng trong những bình chứa này không?

C: Có chất lỏng bao quanh các cơ thể đang được phát triển.

D: Và thùng chứa mở rộng cùng với hiện hữu. Đúng không?

C: Đúng. Đúng.

D: Bạn có thể thấy nó bắt đầu như thế nào không?

C: Chúng đến từ một loạt các cơ sở trông giống như văn phòng ở giai đoạn đầu của quá trình bằng chuyển, nơi có những cơ sở nhỏ thực sự. Và họ đang đi ra khỏi một căn phòng. Quá trình bắt đầu là trong các phòng. Khi mới ra mắt, chúng trông giống như một chiếc đĩa petri có đáy phẳng được nối với đế bằng ống. Sau đó, có một vết sưng trên đầu trang. Nó giống như một lớp vỏ gelatin có thể mở rộng bằng chất nhầy chứa phôi thai và phát triển cùng với nó. Và chúng ta có thể đi xuống ở đầu bên kia và xem điều gì sẽ xảy ra.

D: Khi quá trình kết thúc?

C: Vâng.

D: Điều này có mất nhiều thời gian để nó phát triển đến kích thước thích hợp không?

C: Sự hiểu biết của tôi là họ phát triển chúng nhanh hay chậm tùy theo yêu cầu để cung cấp bình cho sinh vật cách nhiệt.

Có những tỷ lệ khác nhau, vì tỷ lệ tử vong không lớn ở đây. Nhưng mọi người có thể đến và đi. Toàn bộ gia đình có thể đến và đi để có những trải nghiệm khác, và làm như vậy, để tiếp cận các xác suất quốc gia trong thực tế khác. Nhóm chúng sinh ... Tôi đang nhìn thấy gia đình, những ký ức về gia đình tôi được sinh ra cùng một lúc. Tôi thấy sự chèn ép ... ah, ha! đó là ở đầu bên kia. Các phương tiện đầy đủ chỉ chờ quyết định đưa thi thể vào. Và sau đó chúng được đưa vào giống như một vôi hoa sen bằng thủy tinh (Ngạc nhiên)!

D: Vôi hoa sen?

C: Các vật chứa được rửa hoặc xử lý, và sau đó chúng tan ra. Và các phương tiện được hoạt động, và được kiểm tra, và sẵn sàng cho một vòng đời. Nó giống như một trại giống của con người.

D: Chúng có kích thước đầy đủ bất cứ khi nào chúng thoát ra khỏi này không?

C: Không. Gần như vậy. Có một số quá trình tăng trưởng.

D: Sau đó, nếu linh hồn không nhập vào, điều gì sẽ xảy ra với chiếc xe?

C: Nó sẽ chết.

D: Vì vậy, một linh hồn phải nhập vào thời điểm đó.

C: Đây là nơi lựa chọn phương tiện được thực hiện. Quá trình nhân bản này được thực hiện vì bức xạ đã ảnh hưởng đến nguồn gen.

D: Vậy nói cách khác họ có thể tạo ra sự sống cho đến một thời điểm nào đó, nhưng linh hồn mới là yếu tố quyết định cuối cùng? Điều đó có đúng không?

C: Quá trình di truyền ADN cũng giống như quá trình nhân đôi. Không có cách nào mà những chiếc xe này có khả năng giám sát * trước khi lựa chọn trang bị.

* (Có khả năng cảm nhận hoặc tri giác, có ý thức.)

D: Và có một chút tăng trưởng nào xảy ra sau khi chúng thoát ra khỏi vòi hoa sen?

C: Có sự phát triển đến mức độ của số lượng biến thể di truyền được áp dụng cho một lô tàu cụ thể được tạo ra. Điều đó được thực hiện ở đầu bên kia, nơi chúng tôi đã ở trước đây. Đó là nơi tôi làm việc. Chúng ta sẽ quay trở lại bằng chuyển. Tôi đang đi đến phòng thí nghiệm. Đi vào, nó có một cánh cửa bất thường để giữ ô nhiễm ra ngoài.

Chúng ta sẽ vào trong. Đó là một thứ giống như con quay, gần giống như một cửa hàng bách hóa. (Giống như một cánh cửa xoay?) Tôi cảm thấy rất thoải mái khi ở đây. Có một số ... nó trông giống như bảng trộn của Chờ trong khi tôi tìm cách giải thích nó. (Tạm dừng) Có những bảng được đục lỗ. Chúng có các lỗ khoảng ba inch xung quanh. Và nó trông giống như một người khổng lồ ... Tôi không biết làm thế nào để mô tả nó. Nó giống như một cái bàn dày sáu hoặc tám inch, bằng vật liệu rắn được đục nhiều lỗ. Toàn bộ vật phát ra ánh sáng. Nó giống như một hệ thống lạnh nhẹ cho các vật liệu DNA.

Và những vật liệu này được mang ra ngoài. Và có một thiết bị đọc mã DNA trên ... thật khó để mô tả ... đó là một cây đũa phép. Và nó chuyển đến các vùng chứa được chỉ định trước. Dường như ánh sáng phát ra từ các lỗ khác nhau được mã hóa để thông tin vật liệu DNA có tần số ánh sáng. Điều này đi vào thanh. Sau đó, thanh được sử dụng để mã hóa vật chất trong ... quả trứng. Có một cái tên khác. Tôi không thể tìm thấy từ. Không có từ nào cho công nghệ bằng tiếng Anh.

D: Tại sao họ phải dùng đến phương pháp sinh sản này?

C: Điều này không được quyết định để làm điều này. Tất cả đã có một quyết định liên quan đến những vấn đề này. Và khi những thứ này biến mất trong sự tàn phá trên bề mặt ... tôi đang có ký ức về những gì đã xảy ra.

D: Bạn có thể cho tôi biết bạn đang nhớ gì không?

C: Các bức xạ hào quang lớn. Nó giống như ném bom trong đêm, với việc ném bom bão hòa đang diễn ra trên bề mặt trái đất. Đó là phản ứng dây chuyền bây giờ. Tất cả đều đang bị phá hủy. Có những thành phố ngằm. Có một sự hoảng loạn lớn. Đó là ... tôi đang bối rối giữa những gì tôi đang thấy và những gì tôi đang nhớ. Bây giờ tôi đang ở ngoài. Nó ổn và sau đó là sự tàn phá trên bề mặt. Và bây giờ chúng ta đang ở bên trong.

D: Bạn nói nó giống như những quả bom. Họ đến từ đâu vậy? Tại sao chúng được phát nổ? (Tạm dừng) Bạn có thể tìm thấy thông tin đó không?

C: Thông tin được che chắn. Ngay bây giờ, điều quan trọng hơn là phải hiểu những gì đã xảy ra.

D: Tại sao sự hủy diệt lại xảy ra? Bạn có trí nhớ đó hoặc kiến thức đó.

C: Tôi không biết. Có bit và mảnh. Nó liên quan đến lý do tại sao chúng tôi tái tạo trong phòng thí nghiệm. Tôi đang ở hai nơi cùng một lúc, và tôi phải củng cố bản thân.

D: Vâng, chúng tôi chỉ tò mò muốn biết tại sao sự hủy diệt lại xảy ra. Điều gì đã gây ra bức xạ?

C: Tất cả những gì tôi thấy là cánh cửa lớn này che chắn cho tôi khỏi điều này. Việc bạn truy cập thông tin là một trải nghiệm khác trên hành tinh, từ một thời điểm khác. Điều đó đã xảy ra từ lâu, và sự hiểu biết về quá khứ đã có nhiều thay đổi. Nó ẩn. Nó ẩn. Nó không phải là một cái gì đó được thảo luận. Nó cần được chữa lành. Nó không được nhớ.

D: Ý của bạn là lý do tại sao nó xảy ra là một cái gì đó mà không ai nói về? Họ giấu nó?

C: Đó là một cái gì đó đã biến mất.

D: Tôi nghĩ ý bạn là họ không muốn ai biết.

C: Đó là một sự phủ nhận lỗi được thực hiện. Khả năng quay trở lại quá khứ đã bị đóng lại.

D: Vì vậy, thông tin đó đã bị phá hủy. Nói cách khác, nó đã biến mất?

C: Nó được biết đến, nhưng nó không được thừa nhận, về tầm quan trọng của nó. Và làm thế nào nó ảnh hưởng đến nền văn minh và không thể hiểu được làm thế nào họ đến được thời điểm này. Và tại sao dường như không có nơi nào để đi.

D: Họ chỉ không coi nó là quan trọng? Đó có phải là ý bạn không? Hoặc họ không muốn nói về nó.

C: Tất cả đều biết, nhưng trong thực tế, trải nghiệm này không phải là một phần của điều đó. (Đáng buồn thay) Đó là kết quả cuối cùng của một bước ngoặt sai lầm trong quá trình tiến hóa. Có một số quá trình tiếp tục cuộc đua. Có một cảm giác vô vọng, nhưng cuộc sống là ở đó. Đây là một khu vực. Có những người khác, nhưng có cảm giác cô đơn. Có một cảm giác chỉ được chứa đựng, và hiện hữu (Thở dài) ... nó chỉ ở đó. Tôi chỉ không có biến thể của ý thức. Có sự hiểu biết tuyệt vời của nhóm về sự tồn tại, nhưng không có bất kỳ khả năng nào để tạo ra các tồn tại và trải nghiệm cuộc sống bên trên và bên ngoài sự ngăn chặn trong các cơ sở ngầm này.

D: Đó có phải là ý của bạn khi nói về cảm giác tuyệt vọng không?

C: (Buồn thay) Không có nơi nào để đi.

D: Như thế không có gì vượt quá điều đó? Đó có phải là ý bạn không?

C: Có những nhóm người đã di chuyển khỏi hành tinh. Chúng có thể đến và đi theo những chu kỳ nhất định. Họ có một chương trình làm việc khác.

Những câu trả lời sau đây của anh ấy thật khó hiểu. Ý của ông ấy là họ đến và đi [các chu kỳ] bởi luân hồi?

D: Họ đi đâu khi họ đi ra khỏi hành tinh?

C: Họ không đến và đi. Họ chỉ ở đó. Chúng có sự tồn tại của riêng chúng trong không gian, cũng như chúng ta tồn tại dưới lòng đất trong không gian của chính mình.

D: Ý bạn là một phần khác của hành tinh?

C: Họ sống trong phi thuyền của họ. Họ không đến.

D: Họ chỉ đi du lịch trong tàu vũ trụ, bạn có nghĩa là?

C: Vâng. Có một tình huống xảy ra với các quá trình tiến hóa mang lại cho chúng ta hy vọng, nếu điều đó có thể tồn tại. Một cảm giác khao khát một điều gì đó, không phải "hy vọng" như con người vẫn biết. Đó là một mong muốn tồn tại. Mong muốn khám phá những tiềm năng từ những gì chúng ta có và tiến lên phía trước. Chúng tôi rất hạn chế ở đây, và ... một mình.

D: Nhưng bạn có thể sinh sản, bạn đang sống sót.

C: Đó là một sự đơn độc. Nó giống như làm việc trong một nhà máy sản xuất cùng một sản phẩm lặp đi lặp lại và lặp đi lặp lại. Và đó là những thứ rất thú vị. Nhưng không có gì mới thực sự xảy ra. Tôi đoán đó là cách tốt nhất để đặt nó từ quan điểm của con người.

D: Nhưng nếu họ ở trong phi thuyền, họ sẽ đi đâu? Chỉ cần bay vòng quanh hành tinh hay sao?

C: Hành tinh đã chết. Không có gì ở đây. Họ đi ra ngoài và đang nghiên cứu những khả năng mới để tái tạo tiềm năng của nền văn minh, thông qua việc làm lại mã di truyền với sự đa dạng.

D: Nói cách khác, họ muốn quay trở lại như trước đây, hay chỉ quay lại một thứ khác?

C: hần gần quá khứ. Có những thành viên khác trong gia đình trên các hành tinh khác đang thực hiện các dự án khác, nhưng họ làm việc với trái đất, với ... Tôi không thể phát âm tên của hành tinh. Nghe có vẻ giống như Luther, nhưng ... (Anh ấy đã cố gắng phát âm nó, nhưng điều tốt nhất anh ấy có thể làm là tạo ra âm tiết đầu tiên "Luth".) Một số khác. Họ cũng hoạt động (Anh ấy đang hít thở sâu.)

D: Vận hành cái gì?

C: ... cần không gian. Tôi đã trở lại hành tinh. Nó dường như là trọng tâm của trải nghiệm cuộc sống. Cảm xúc của ... tốt, cảm xúc

D: Nhưng bạn không phải là một trong những người đi đi lại lại trong tàu vũ trụ.

C: Chúng tôi ở đây. Chúng tôi không đi đâu cả. Nền văn minh tồn tại. Nó rất thú vị về cách nó được thực hiện.

D: Chà, những cơ thể này, chúng có khả năng chết không?

C: Chắc chắn. Và theo sự lựa chọn. Nó giống như việc sẵn sàng đâm đầu vào cái chết của chiếc xe.

D: Vì vậy, họ không già đi?

C: Không.

D: Họ có bị bệnh không?

C: Nhiễm độc phóng xạ gây rối loạn chức năng di truyền.

D: Nhiễm độc phóng xạ do nguyên nhân nào?

C: Nhiễm độc bức xạ trong quá khứ đã ảnh hưởng đến nguồn gen theo cách mà một số mã đã thay đổi, khiến chúng không thể đoán trước được. Chúng ngẫu nhiên hơn là cụ thể, và đó là nguyên nhân, bạn sẽ gọi nó là gì? Một khiếm khuyết di truyền. Điều này gần giống với bệnh tật mà tôi có thể liên tưởng.

D: Vì vậy, chất độc phóng xạ này vẫn được truyền qua gen, và họ không bao giờ biết chắc liệu nó có phát ra trong xe hay không. Đó có phải là ý bạn không?

C: Đó là lý do tại sao có tỷ lệ thất bại. Không có gì mà chúng ta không thể giải quyết, nhưng nó đang hạn chế khả năng của sự đa dạng.

D: Vì vậy, đó là một cái gì đó có thể hoạt động như một căn bệnh. Nó cũng có thể giết chết phương tiện?

C: Vâng. Nhưng nó không phải là nếu thực thể nhúng đó không thể có được một phương tiện khác theo một phương thức không liên quan đến cảm xúc hoặc cái chết. Và chiếc xe thay thế đã sẵn sàng ngay lập tức, như ban đầu. Ngoài ra còn có một căn phòng, nơi lưu giữ một số khiếm khuyết hoặc biến thể bất thường hơn. Có một số sinh vật trông rất gớm ghiếc, không có lớp vỏ ngoài, chỉ có khiếm khuyết.

D: Họ có giữ họ sống sót không?

C: Không. Nó giống như một bảo tàng hơn là một mẫu vật.

D: Để chỉ ra những gì có thể xảy ra sai? Đó có phải là ý bạn không?

C: Vâng. Loại lịch sử trường hợp của sự vật. Có một số rất, rất cao, và gần như bị cháy xém. Nó giống như bánh mì nướng cháy. Và chúng đã cũ. Rất kỳ quặc.

D: Bạn có nghĩ đây là một số trong những cái đầu tiên, khi họ lần đầu tiên thử quy trình này?

C: Nó có vẻ là sự kết hợp của điều đó và những khiếm khuyết trong các thí nghiệm.

D: Nhưng những cơ thể bạn có vào lúc này, đó có phải là những cơ thể trông như thế nào khi chúng còn sống trên bề mặt không?

C: Không (Một hơi thở sâu.)

D: Hay bạn có thông tin đó?

C: Chỉ là những ký ức ở cấp độ tế bào. Kỉ niệm. Chúng ta có thể đi ra ngoài trong một kiếp trước. Chúng tôi có thể đi đến nơi có những viên gạch, những tòa nhà bằng đá khổng lồ. Phần cũ.

D: Bạn có nghĩ rằng bạn còn sống vào thời điểm đó không?

C: Đây là cách đây rất nhiều, rất nhiều thiên niên kỷ. Nhưng những kỷ niệm được lưu giữ. Nơi đá cũ trước các thành phố mới hơn. Họ đánh dấu đỉnh cao của các nền văn minh. Chúng được mang đến bởi các nhóm hạt giống.

D: Các nhóm hạt giống?

C: Các nhóm hạt giống. Những bản thể nguyên thủy.

D: Đó là nơi họ đã sống trước khi bị tàn phá.

C: Đó là một trung tâm văn hóa tồn tại sau sự trỗi dậy của nhiều hệ thống chính trị và thần học, bạn sẽ gọi là gì. Tôi đang nhận được một hình ảnh ... một đoạn phim chuyển động nhanh thực sự về những gì đã xảy ra. Đó là một hành tinh tươi tốt. Có dân số lớn. Tôi chỉ có thể nhìn thấy một số khu vực nhất định của nó. Đó là từng mảnh nhỏ.

D: Nhưng mọi người trông khác nhau?

C: Họ có giới tính. Họ có làn da sáng hơn. Cơ thể của họ có khối lượng lớn hơn. Họ đã điều chỉnh tần số nhiều hơn trong mức độ cảm xúc. Theo một cách nào đó, có những sinh vật vĩ đại hơn, thậm chí cả bản chất con người. Có những cái rất khác nhau cũng ở đó. Họ có ... tôi đang thấy hình ảnh của ... hình như mũ bảo hiểm hoặc mũ đội đầu. Chúng rất khác thường, giống như có cánh.

D: Có cánh?

C: Họ có thiết bị đầu có cánh. Và có những nhà ngoại giao thuộc loại nào đó. Sau đó, có những hiệp ước được ký kết. Và có ... tôi đang ở một không gian khác. Nó đã thay đổi nhận thức của tôi.

D: Khi bạn đang nhìn nó như vậy, truy cập vào bộ nhớ di động của bạn, bạn có thể thấy điều gì đã xảy ra khiến vụ nổ này xảy ra không?

C: Những bất đồng về công nghệ với thực dân. Và sự tách biệt, đó là chống lại bản chất của ý thức của nền văn minh.

D: Đó là những nhóm người khác nhau hay sao?

C: Nhiều nhóm khác nhau. Thái độ hiếu chiến hơn tạo ra những biến động chính trị. Thực hiện thuộc địa hóa mà không được phép. Có một phản ứng thái quá đối với một quyết định chính trị đã tạo ra một chuỗi phản ứng hủy diệt, xé nát cấu trúc sinh quyển của hành tinh. Các hệ thống hỗ trợ sự sống của hành tinh đã trở nên vô dụng, liên quan đến việc tiếp xúc với các bức xạ của hệ nhị phân. Buộc

lòng dân phải chui. Làm cho ý thức đi xuống liên quan đến các quyết định. Có sự đổ lỗi đang diễn ra. Mọi người đều muốn đổ lỗi cho trải nghiệm. Và sự chia rẽ của các phe phái đã gây ra rất nhiều gián đoạn cho đường dây của nhóm, nó xé nát nền văn minh của chúng ta.

D: Những thành phố ngầm này, chúng đã được xây dựng trước khi điều này xảy ra chưa?

C: Các thành phố đã được xây dựng. Các khu phức hợp dưới lòng đất đã được đào, mở rộng sau sự cố trên bề mặt.

D: Vì vậy, họ không phải bắt đầu lại từ đầu. Họ đã có một số thành phố.

C: Nó đã được biết đến, do sự thay đổi căn bản của ánh sáng và bóng tối trên hành tinh, khi tiếp xúc với hệ nhị phân. Và hệ nhị phân nằm ở phía đối diện cực của hành tinh. Họ cũng biết rằng ánh sáng này có những ảnh hưởng nhất định, và họ có thể sử dụng ánh sáng này. Các tòa nhà có khả năng sử dụng ánh sáng hiệu quả hơn cho quá trình quang hợp của chúng, trực tiếp đến cơ thể để nuôi dưỡng. Họ coi những tòa nhà này như một biện pháp bảo vệ, sau đó mở rộng chúng khi các thuộc địa không còn bề mặt để sử dụng cho các hoạt động.

Điều này nghe có vẻ như họ đã xây dựng các tòa nhà ban đầu để phát triển các loại thực phẩm của họ. Sau đó, chúng được đưa vào phục vụ như những khu sinh hoạt vì chúng có thể che chắn bức xạ.

C: Có rất nhiều đau đớn. Có rất nhiều nghi ngờ và suy ngẫm về những điều đã xảy ra. Và đây là những gì tôi đã có kỷ niệm khi làm việc trong nhà trẻ. Về những gì đã có, và những gì bây giờ là một dự án thú vị không có người quan tâm.

D: Nhưng bạn đã nói rằng họ cũng có một tần số khác nhau. Họ đã có nhiều cảm xúc hơn. Ý của bạn là sau khi họ sống dưới lòng đất trong một thời gian dài, nhiều cảm xúc này không còn nữa?

C: Chúng đã được loại bỏ thông qua công nghệ di truyền, như quy trình ban đầu.

D: Tại sao cảm xúc lại bị loại bỏ bởi quá trình này? C: Bởi vì tâm trí nhóm cảm thấy rằng họ đặt ra một mối đe dọa có thể tiêu diệt hoàn toàn các thành phố ngầm, nếu chúng được giữ lại. Có một phần của điều này mà tôi đang được che chắn ngay từ bây giờ. Tôi không thể nói về điều đó.

D: Nhưng có vẻ như họ nghĩ rằng họ nên loại bỏ phần lớn những cảm xúc này về mặt di truyền để điều này không xảy ra nữa?

C: Để họ không hoàn toàn hủy hoại bản thân.

D: Như thế cảm xúc là nguyên nhân?

C: Đó là nơi đổ lỗi. Đó là nơi mà sự phản ánh của nhân quả và sau đó tâm trí nhóm được sinh ra vào khu vực đó. Không được hiểu đầy đủ là nhóm quan tâm đến vật chất, vật chất là cảm xúc. Trong trường hợp này, người ta đã đồng thuận nghĩ ra cách để tồn tại, mà không nghĩ đến hậu quả.

D: Vì vậy, họ đã được chuyển thành một tâm trí nhóm hơn là cá nhân. Đó có phải là ý bạn không?

C: Nó luôn luôn là tâm trí nhóm.

D: Nhưng cảm xúc đã tạo ra vấn đề.

C: Trong tâm trí nhóm, nhưng như một sự đứt gãy tâm trí của toàn bộ nhóm. Đây là (Anh ta bắt đầu có dấu hiệu bị quấy rầy.) Tôi thực sự nóng! Ngay bây giờ tôi đang ở đâu. Tốt hơn là tôi nên đi xuống những cầu thang này. Chúng tự di chuyển, giống như một cái vặn nút chai. Và tôi đang giảm cấp độ.

D: Bạn đang đi đâu vậy?

C: Có vẻ như các cấp độ khác nhau của các địa điểm là môi trường sống. Và nó vẫn nhẹ. Khi chúng ta đi qua các lớp, vật liệu trông giống như một lớp bánh. Và các phần ánh sáng của các lớp phát ra ánh sáng. Nó rất bất thường. Và nó đi xuống như một cái vặn nút chai đến các lớp khác nhau này. Sau đó, nó giống như một tổ hợp tổ ong lớn, như thể bạn đang nhìn vào một tổ ong bắp cày.

Các lớp, và có một tấm bảng lớn ở phía bên kia, được che chắn từ bên ngoài. Nó giống như khu phức hợp được xây dựng vào một bên của một vách đá. Chúng tôi nhập từ trên cùng, và bây giờ chúng tôi xuống gần cuối mục này. Nó rất thú vị. Mọi thứ giống như bạn sẽ thấy trong lớp trang điểm bằng côn trùng hoặc ong trong suốt.

D: Bộ phận này dùng để làm gì?

C: Đây là nhà ở. Nó giống như một sự tồn tại chung, nơi tất cả chúng ta sống cùng nhau. Nhóm vỏ trong các nhóm lớn hơn mà gia đình, gia đình linh hồn, cư trú.

D: Ý bạn là mỗi người có một buồng riêng, nói vậy?

C: Không, và có. Chúng giống như tổ ong. Họ có một phòng sinh hoạt chung trung tâm với các phòng nhỏ hơn đi ra hai bên. Và chúng được kết nối không có cửa, chúng được kết nối với nhau bằng các bức tường chạy giống như các thiết lập tường ngăn trong các khu phức hợp văn phòng.

D: Chà, bạn ngủ chưa?

C: Vâng.

D: Vậy đó sẽ là những nơi bạn sẽ ngủ?

C: Đây là nơi này.

D: Tôi hiểu rồi. Điều đó giúp tôi hiểu. Được rồi. Bây giờ quay trở lại những gì bạn đã đề cập trước đây. Bạn nói rằng một số người trong số những sinh vật này đã đi vào phi thuyền và sẽ qua lại những nơi khác. Và họ đang tìm kiếm sự đa dạng. Nếu cảm xúc đã bị loại bỏ như một yếu tố an toàn, tại sao họ lại muốn lấy lại những cảm xúc đó? Họ gặp rủi ro nếu họ đang tìm kiếm sự đa dạng.

C: Đó là một sai lầm, và không phải tất cả đều tin rằng cảm xúc là nguyên nhân của sự hủy hoại. Đó là một thời gian dài trước đây. Người ta biết rằng đã có những lựa chọn thay thế cho lộ trình được thực hiện bằng phương pháp di truyền để tiến hành. Đây là một khu vực giống như một khoang trống lớn đối với tôi. Rất nhiều người trong chúng ta không hiểu chính xác lý do đằng sau nó, bởi vì sự bối rối vào thời điểm đó để đối phó với tình huống. Có lẽ vết tích cảm xúc vẫn còn trong một số người cho thấy rằng việc hủy hoại cảm xúc cũng sẽ có lợi cho tất cả các chương trình nghị sự của họ trong tương lai. Điều này không được hiểu.

Ngoài ra còn có các chương trình nghị sự khác được theo đuổi bởi các nhóm khác nhau của chủng tộc khác, để hỗ trợ việc tìm hiểu cách tốt nhất để chữa lành điều này. Cho tương lai. Có một mối liên hệ với các con tàu và nền văn minh khác, liên quan đến những gì sẽ đến từ phần còn lại của nền văn minh. Tôi cảm thấy chúng tôi đã học được tất cả những gì có thể về cuộc đời kỳ lạ này, và thời gian của chúng tôi đã không còn nhiều nữa. Vì vậy, tôi đã chuyển Chris về phía trước cho đến ngày nay và định hướng cho anh ấy trước khi đánh thức anh ấy.

Chúng tôi đã thảo luận về những gì anh ấy đã mô tả sau đó, và cái nhìn sâu sắc hơn đến từ lý luận tinh tảo của Chris. Rất khó để mọi người trong xã hội chúng ta hiểu được khái niệm về linh hồn nhóm. Một trong những phước lành và phần thưởng cho việc sống một cuộc sống trên Trái đất là chúng ta có thể trải nghiệm quá trình cá nhân hóa. Ở nhiều nền văn minh khác trên các hành tinh khác và ở các chiều không gian khác, họ không có đặc quyền này. Ví dụ tốt nhất về linh hồn nhóm trên hành tinh của chúng ta là thế giới côn trùng, đặc biệt là kiến và

ong. Nó đã được chứng minh thông qua các thử nghiệm khoa học khác nhau rằng chúng hoàn toàn liên lạc và hoạt động như một khối gắn kết.

Trong cuốn sách Giữa cái chết và sự sống của tôi, chúng tôi đã khám phá các cấp độ tồn tại khác nhau mà linh hồn phải trải qua trước khi đạt đến cấp độ con người. Trái đất là một trường học, một nơi học tập, và tất cả các bài học phải được học trước khi linh hồn có thể tiếp tục hoặc tốt nghiệp lên cấp độ hoặc lớp học tiếp theo. Các cấp độ là: khí, vật chất, thực vật, động vật, con người, tinh thần, thần thánh. Trạng thái khí sẽ được khám phá trong Chương 9: "Các dạng sống sớm nhất trên Trái đất."

Thực vật và động vật được xếp vào nhóm linh hồn. Điều này có thể được quan sát thấy trong bản năng bầy đàn của nhiều loài động vật. Trước khi con vật có thể thực hiện bước tiếp theo lên bậc thang và tái sinh làm người, nó phải phân lập cá thể hoặc tách khỏi nhóm. Một khi nó đã tách ra và đi vào hóa thân con người, nó không thể trở lại trạng thái động vật, bất chấp những gì các tôn giáo châu Á rao giảng. Một cách để giúp động vật tách biệt và trở thành một cá thể là biến chúng thành vật nuôi và thể hiện tình yêu thương của chúng. Tình yêu luôn là chìa khóa thần kỳ.

Với sự hiểu biết về linh hồn nhóm là gì, tôi đưa ra lời giải thích sau đây về thời gian tồn tại của Chris. Khi một số chủng tộc "già" bắt đầu hành trình ra ngoài không gian, họ tách khỏi linh hồn nhóm và bắt đầu cá nhân hóa. Điều này cuối cùng đã dẫn đến bất hòa và chiến tranh, bởi vì không còn có thỏa thuận tổng thể. Do đó, sự trở lại nhóm linh hồn dưới lòng đất và loại bỏ cảm xúc thông qua thao tác DNA. Họ đổ lỗi cho những rắc rối của họ về việc cá nhân hóa và sự phát triển và củng cố cảm xúc sau đó. Trước thời điểm này, cảm xúc được mọi người đồng thời cảm nhận, và chúng tồn tại cùng nhau như một khối, như một tổng thể. Khi cảm xúc được thể hiện một cách cá nhân và nhóm không còn hoạt động như một khối gắn kết, điều đó gây ra nhiều vấn đề nghiêm trọng và hành tinh của họ bị phá hủy. Do nhiễm phóng xạ, hy vọng duy nhất của họ đối với sự tồn tại của loài là tạo ra các dòng vô tính tương thích về mặt di truyền. Trong nỗ lực hoàn thiện cuộc đua, giải pháp của họ là loại bỏ yếu tố mà họ đồng ý đã

gây ra vấn đề: cảm xúc, và quay trở lại sự tồn tại an toàn hơn của linh hồn nhóm. Họ không nhận ra điều này sẽ khủng khiếp như thế nào trong nhiều thế hệ sau này.

Không có cảm xúc mọi thứ trở nên đơn điệu, không có gì thực sự để sống. Như anh ấy nói, có một mong muốn có thêm một cái gì đó. Những người trong phi thuyền đang tìm kiếm vật liệu di truyền mới để giúp họ có thể tạo lại những gì họ đã mất. Họ chắc hẳn đã rất muốn điều này rất nguy hiểm để có nguy cơ thảm họa tương tự xảy ra một lần nữa.

Cảm xúc gây ra nhiều vấn đề, nhưng việc kiểm soát những cảm xúc này cũng là một phần của quá trình học tập. Trong chủng tộc của chúng ta, cảm xúc là một phần quan trọng của chúng ta và là thứ tạo nên con người chúng ta. Thật đáng buồn khi một chủng tộc cảm thấy cách duy nhất để họ có thể giữ cho một sự kiện khủng khiếp như vậy không xảy ra lần nữa, là phá hủy một phần không thể thiếu như vậy. Chắc hẳn họ đã cảm thấy tội lỗi và tuyệt vọng khi thực hiện một bước quan trọng như vậy. Như Chris đã nói, đó là một bước ngoặt sai lầm trong quá trình tiến hóa. Điều này cũng giải thích tại sao Chris chọn có một cuộc sống trên Trái đất. Để trải nghiệm chính những cảm xúc mà anh ấy đã thiếu trong cuộc đời trần tục, tuyệt vọng và chán nản đó. Một thế giới mà cảm xúc bị loại bỏ như một phương pháp sinh tồn sai lầm. Thật là một cái giá khủng khiếp phải trả.

DI SẢN TỪ CÁC VÌ SAO – CHƯƠNG 6: MỘT PHIÊN MỚI ĐẦY BẤT NGỜ

Trường hợp này là một ví dụ hoàn hảo về việc thông tin bất thường có thể xuất hiện ngay cả khi làm việc với một chủ đề khó. Steve là một doanh nhân đã đi nhiều nơi trong công việc của mình. Anh ấy có tính cách thích kiểm soát mạnh mẽ. Loại này phải duy trì kiểm soát mọi tình huống. Điều này thường bắt nguồn

từ loại công việc mà họ tham gia. Thông thường, một doanh nhân thành đạt luôn tin rằng mình không thể bị thôi miên bởi vì điều này sẽ khiến người khác mất quyền kiểm soát. Tôi thường tự hỏi tại sao loại tính cách này lại mong muốn có sự thoái lui, nếu họ có những nghi ngờ mạnh mẽ về khả năng thôi miên. Trong cuộc thảo luận ở đầu phiên, tôi cố gắng xác định loại tính cách mà tôi đang đối phó, và định kiến của họ về thôi miên. Nếu họ là kiểu tính cách kiểm soát này, thì tôi cố gắng giải thích rằng thôi miên không phải là từ bỏ quyền kiểm soát.

Khi một người bị thôi miên, họ kiểm soát được nhiều hơn bao giờ hết. Tất cả các giác quan của họ đều được nâng cao, và họ nhạy cảm với tất cả những gì đang diễn ra xung quanh họ, ngay cả những điều họ sẽ không nhận thức được trong trạng thái có ý thức. Nếu có bất cứ điều gì xảy ra trong phiên mà họ không chấp thuận, họ sẽ thức tỉnh ngay lập tức. Giống như cách chúng ta thức dậy sau một cơn ác mộng. Điều này chứng tỏ đối tượng có quyền kiểm soát nhiều như thế nào. Tôi không bao giờ thực sự có thể bắt đối tượng làm hoặc nói bất cứ điều gì họ không muốn. Kết quả của tôi trong việc có được những câu chuyện bất thường này được thực hiện bằng cách thiết lập mối quan hệ với tiềm thức của đối tượng và phát triển sự tin tưởng lẫn nhau.

Khi điều này xảy ra, đối tượng không cảm thấy họ đang mất kiểm soát, mà đó là một nỗ lực hợp tác. Tuy nhiên, loại subj ect này khó làm việc hơn và luôn là thách thức đối với nhà thôi miên. Đây là tình huống mà tôi biết mình sẽ phải đối mặt vào năm 1990 khi Steve yêu cầu được quay trở lại cuộc sống trước đây.

Ban đầu anh ấy chống lại thôi miên và không trở thành một đối tượng tốt cho đến khi chúng tôi có hai hoặc ba buổi học. Ngay cả sau đó anh ta vẫn tiếp xúc đủ với tâm trí tỉnh táo của mình để nghi ngờ và đặt câu hỏi về những gì sắp xảy ra. Trong buổi đầu tiên, anh ấy không thể mô tả mọi thứ chi tiết như những gì anh ấy đã làm sau đó. Đến phiên cuối cùng, tiềm thức của anh ta đã đủ thoải mái để cho phép thông tin qua một hình thức chi tiết hơn.

Buổi học đầu tiên này được tổ chức tại căn hộ nhỏ của Steve ở Fayetteville gần trường đại học, cũng như tất cả những buổi học khác. Đó là giữa mùa hè và thời tiết nóng nực và nhộp nháp. Không có máy điều hòa nhiệt độ nên quạt dao động tạo ra tiếng ồn thường khiến việc chép lại các cuộn băng trở nên khó khăn. Sau nhiều nỗ lực, tôi đã có thể tạo ra trạng thái xuất thần thoải mái, và Steve quay trở lại cuộc sống đơn giản và trần tục của một người bản địa sống trong rừng rậm. Nó rất sơ sài và anh ấy gặp khó khăn khi thêm bất kỳ chi tiết nào. Thường thì phiên đầu tiên sẽ diễn ra theo cách này, gần như là tiềm thức đang kiểm tra vùng nước, có thể nói như vậy, trước khi cho phép những thông tin quan trọng hơn được đưa ra.

Sau vài phút, cuộc đời dường như chẳng đi đến đâu, và tôi quyết định chuyển anh ta đến một thứ gì đó phù hợp hơn với cuộc đời này. Tôi hỏi tiềm thức liệu có điều gì khác mà nó nghĩ Steve nên khám phá không. Steve rời bỏ cuộc sống bản địa, và bắt đầu nhìn thấy những cảnh tượng không gắn bó với nhau. Một số cảnh được ghép lại với nhau và tất cả đều bị trộn lẫn. Ví dụ, anh ta nhìn thấy người da đỏ và đồng tepees, và một cỗ máy lớn như một chiếc xe tăng. Tâm trí tỉnh táo của anh biết cả hai không thuộc về nhau, và đang khiến anh nghi ngờ về phiên giao dịch. Tâm trí anh ấy đang làm cái mà tôi gọi là "nhảy cóc".

Nhảy từ cảnh này sang cảnh khác mà không có vẻ gì là quan trọng hoặc liên tục. Tiềm thức thường làm điều này khi nó được hỏi thông tin lần đầu tiên. Nó gần như nghĩ rằng nó sẽ không có cơ hội khác, và cố gắng tiết lộ nhiều thông tin nhất có thể. Do đó nó phóng ra những cảnh tượng chừng như không liên quan đến nhau. Nó cũng sẽ thực hiện điều này bằng cách chuyển từ đời này sang đời khác. Nó dường như luôn luôn là một nỗ lực tuyệt vọng để lấy một cái gì đó ra.

Cũng có cảm giác là miễn cưỡng giải phóng quá nhiều, bởi vì không biết đầu óc tỉnh táo sẽ xử lý như thế nào. Sau đó, khi nó thấy rằng không có tổn hại nào được thực hiện và người đó có thể chấp nhận tiền kiếp, nó sẽ bắt đầu phát hành những cảnh thích hợp hơn. Khi điều này xảy ra, kỹ thuật tốt nhất là tiếp tục với hy vọng rằng nó sẽ ổn định và tồn tại suốt đời sẽ có liên quan. Trong những

trường hợp này, tôi phải tiếp tục theo đuổi bất cứ điều gì mà đối tượng nói đến, ngay cả khi nó (đối với tôi) dường như không có ý nghĩa. Nó có thể có một số tầm quan trọng đối với chủ đề, mặc dù nó có vẻ không quan trọng đối với tôi. Các câu hỏi của tôi sẽ phải nhằm mục đích cố gắng khiến Steve gắn bó với cuộc đời mà chúng ta có thể khám phá.

Tôi quyết định hỏi về một bức vẽ có khung kỳ lạ mà Steve đã treo trong phòng khách của anh ấy. Bản vẽ là một phiên bản cách điệu từ trí tưởng tượng của anh ấy (anh ấy nghĩ vậy). Nó có vẻ ngoài như nhìn ra ngoài qua buồng lái của một chiếc máy bay. Có một bảng điều khiển với các nút xoay, nút bấm, v.v. ở phía trước. Và thông qua các cửa sổ cong phía trên bảng điều khiển có thể nhìn thấy một cảnh quan kỳ lạ có màu sắc rực rỡ như người ngoài hành tinh. Đó là một khung cảnh sa mạc cồn cỏ màu vàng cam và vàng với những tảng đá và vách đá hình thù khác thường ở hai bên. Nó trông giống như chiếc máy bay đang bay xuống một hành lang giữa những vách đá cao. Dù nó là gì, nó không có vẻ ngoài trần thế. Steve cho biết anh bắt buộc phải vẽ nó, nhưng anh không biết nó tượng trưng cho điều gì.

D: Tôi muốn bạn hình dung bức vẽ mà bạn đã thực hiện được treo trên tường trong căn phòng phía trước của ngôi nhà của bạn ở đây. Bạn có thể thấy điều đó trong tâm trí của bạn không? (Có) Và tất cả các chi tiết nhỏ mà bạn đưa vào đó. Tôi sẽ hỏi tiềm thức của bạn, đó có phải là một cảnh tượng không? Hay nó là một cái gì đó bạn đã quen thuộc?

S: Đó là một cảnh tượng trưng. Và tôi khá quen thuộc với nó. Đó là biểu tượng của một tình huống trông có vẻ bình thường không thể điều hướng, giữa tất cả những thứ rác rưởi và giữa hai nửa, những tảng đá, xuyên qua vết nứt và cảnh quan đó. Nhưng hoàn toàn có thể điều hướng giữa nó. Nó chỉ là một vấn đề của sự nhạy bén và kiên nhẫn.

D: Vì vậy, nó là một cảnh tượng trưng, giống như những biểu tượng trong mơ?

S: Có thể.

D: Điều đó có cảm thấy đúng không?

S: Không, đó không phải là một giấc mơ. Nó tượng trưng cho cách mọi thứ đang diễn ra. Nó tượng trưng cho sự chủ quan trong nhận thức của chúng ta về những gì chúng ta đang sống. Nhưng chúng không nhất thiết phải chính xác.

D: Vì vậy, nó không phải là một nơi mà bạn đã thực sự đến hoặc nhìn thấy. Bởi vì tiềm thức có câu trả lời.

S: Đó là nơi này ngay bây giờ trong thời gian này. Bất cứ nơi nào. Đó là hoàn cảnh của tôi.

D: Bởi vì nó trông giống như nội thất của một loại xe nào đó.

S: Tôi không chắc tại sao nó lại xuất hiện theo cách đó. Ngoại trừ điều đó ... tốt, tôi là. Đó là nội thất của ... chính là tôi. Tôi là phương tiện. Cơ thể của tôi là phương tiện, và tôi đang hướng dẫn nó vượt qua tất cả mớ hỗn độn này. Cái mớ hỗn độn này mà chúng ta gọi là cuộc sống.

D: Điều đó rất có ý nghĩa. Được rồi. Tôi sẽ hỏi tiềm thức, có điều gì trong tiền kiếp của Steve mà anh ấy cần nhận thức vào lúc này không?

S: Hoàn toàn có thể! Đó là lý do chắc chắn tại sao chúng tôi ở đây.

D: Nó có thể cho bạn thấy một cái gì đó quan trọng để bạn thấy không?

S: (Tạm dừng) Rất khó để vượt qua, bởi vì ý thức của tôi không buông bỏ.

D: Tôi nghĩ phần lớn điều đó liên quan đến tất cả các vấn đề tình cảm mà bạn đang gặp phải, vào lúc này. Điều đó có thể làm được.

S: Không, tôi không nghĩ vậy. Ý thức của tôi luôn rất ngoan cường. Sẽ có ích nếu chúng ta có thể tạm thời thoát khỏi ý thức của tôi.

D: Thường thì rất khó để buông bỏ. Nhưng nó phải nhận ra đây là một cái gì đó quan trọng mà bạn muốn biết và tìm hiểu về nó. Vì vậy, khi bạn thư giãn, hãy để tâm trí của bạn trôi đi. (Tôi đã đưa ra những gợi ý sâu sắc hơn.) Tôi đang yêu cầu tiềm thức cho bạn thấy một cảnh hoặc một bức ảnh quan trọng để bạn biết vào lúc này. Tôi sẽ đếm đến ba và một cảnh sẽ hình thành, và bạn có thể nhận ra nó đang cho bạn thấy những gì.

S: Làm cho nó năm.

D: Năm? Được rồi. Tôi sẽ đếm đến năm và khi đếm năm bạn sẽ thấy một cảnh quan trọng đối với bạn. 1, 2, 3, nó đang bắt đầu hình thành. Nó đang đến. Bạn biết nó ở đó. 4, 5.

Anh ta trả lời ngay lập tức, trước khi tôi có cơ hội hỏi anh ta những gì anh ta nhìn thấy.

S: Đó là một sa mạc. Đó là một sa mạc màu vàng.

Anh ấy có vẻ vui mừng vì cuối cùng anh ấy đã vượt qua được và đang nhìn thấy một cảnh tượng. Những nghi ngờ của anh biến mất.

D: Được rồi. Nói cho tôi nghe về nó đi.

S: Có một vụ nổ ở phía chân trời.

D: Một vụ nổ?

S: Vâng. Đó là một cảnh quan hoàn toàn xa lạ. Tôi chưa bao giờ thấy điều gì như thế này. Và có một vụ nổ màu đỏ, trắng và vàng ở phía chân trời. Có một số ngọn đồi ở bên phải. Mọi thứ đều căn cỗi.

D: Bạn có muốn đi qua đó không?

S: Theo lẽ thường tình. Tôi muốn loại vấy nó. Tôi cảm thấy mình cần phải thực sự cẩn thận, bởi vì có một số nguy hiểm.

D: Nguy hiểm là gì?

S: Phải có một số loại chiến tranh. Tôi không biết.

D: Được rồi. Hãy nhìn vào cơ thể của bạn bây giờ.

S: (Dịu dàng) Chúa ơi!

D: Cái gì?

S: Tôi dường như không thể nhìn vào cơ thể của mình. Tôi không thể cho bạn biết cơ thể của tôi trông như thế nào.

Tâm trí tỉnh táo của anh ta lại can thiệp và ngăn cản anh ta nhìn thấy điều gì đó mà anh ta có thể không hiểu.

D: Đúng vậy. Nếu nó đến sau, thì bạn có thể nói với tôi. Bạn có cảm giác của một số loại chiến tranh? Và cảm giác nguy hiểm?

S: Tôi có thể xử lý nó.

D: Được rồi. Bạn định làm gì?

S: Tôi sẽ điều tra. Tôi sẽ tìm hiểu ... Tôi biết nó là gì, nhưng tôi không ... nó không đến, nhưng tôi biết rằng tôi biết. Tôi không có bất kỳ cách nào để nói điều đó. Có một loại xung đột nào đó giữa các nhóm hoặc một cái gì đó, và đó là một chặng đường dài, rất lâu, rất lâu.

D: Bạn sẽ đi qua đó và điều tra?

S: Tôi nghĩ vậy.

D: Được rồi. Hãy tiếp tục, nếu bạn cảm thấy thoải mái khi làm điều đó.

S: Tôi không biết cách tự vận chuyển.

D:Ồ, bạn có thể làm điều đó rất nhanh chóng. Đầu óc rất kỳ diệu. Nếu bạn định đi, bạn sẽ đi bộ hay bạn sẽ làm như thế nào?

S: Tôi sẽ bay.

D: Bạn sẽ bay? Bạn có một loại phương tiện nào đó không?

S: Tôi không thể nói.

D: Được rồi, đi thôi. Bạn có thể làm điều đó rất nhanh chóng. Hãy đi đến địa điểm mà bạn đã nhìn thấy vụ nổ.

S: Tôi cảm thấy như mình đang bay, trôi theo. Kiểu bám về phía những ngọn đồi màu vàng phía trên bên phải. Và mọi thứ tiếp tục xa hơn một chút về phía chân trời. Và khi tôi bắt đầu ... có một vụ nổ lớn. Tôi không thấy bất cứ thứ gì còn sống.

D: Bạn thấy gì?

S: Tôi cảm thấy nó có liên quan đến một số loại ... Tôi không muốn nói "du hành không gian". (Bối rối) Nhưng tôi không ... có lẽ tôi là

D: Đúng vậy. Chỉ cần tin tưởng bất cứ điều gì bạn nhận được.

S: Tôi không thể.

D: Cảnh như thế nào?

S: Chà, bây giờ nó bắt đầu giống phim hoạt hình. Nhưng đó là sự thật.

Điều này đôi khi xảy ra khi tâm trí có ý thức không thích những gì đang xảy ra và vẫn còn đủ nhận thức để gây ra can nhiễu. Trong nỗ lực giành lại quyền kiểm soát, nó sẽ biến thành thứ mà Dick Sutphen gọi là "khướu". Nó sẽ xen vào rằng toàn bộ phiên này là ngớ ngẩn. Rằng bạn có thể đã thấy nó trong một bộ phim hoặc đọc nó trong một cuốn sách, rằng những thứ bạn đang thấy chắc chắn là không có thật. Nếu mưu mẹo đó không hiệu quả, đôi khi nó sẽ thay đổi nhận thức của đối tượng về cảnh bằng cách biến chúng thành hình ảnh hoạt hình. Đó là một gợi ý thêm rằng các cảnh không có thật, trong nỗ lực làm cho phiên dừng lại. Công việc của tôi sau đó là lấy tâm trí của đối tượng và tập trung trở lại vào các cảnh thực, và bỏ qua bất kỳ hình ảnh hoạt hình nào. Khi đối tượng ngày càng đi sâu vào trạng thái "nhảy vọt", phim hoạt hình và các hình ảnh và suy nghĩ gây mất tập trung khác sẽ dừng lại, bởi vì sự can thiệp của tâm trí có ý thức bị loại bỏ. Những điều này không còn là vấn đề nữa khi subject có nhiều phiên và đã quen với trạng thái thôi miên. Anh ta có thể vẫn thắc mắc về thực tế của nó, nhưng sẽ có thể giữ khách quan trong suốt phiên họp.

D: Được rồi. Bạn nói nó trông giống như một vụ nổ, nhưng bạn không nhìn thấy bất kỳ người nào?

S: Không. Tôi cảm thấy có mối nguy hiểm từ một số người hoặc một cái gì đó rất khác với tôi.

D: Nhưng bạn có thể nhìn lại cảnh đó.

S: (Cười) Điều này hơi xa vời. Tôi đoán đó là một loại tàu vũ trụ nào đó đã bị rơi, hoặc bị bắn hạ hoặc ... Tôi có cảm giác rằng có một loại xung đột nào đó. Một cuộc chiến hay những thứ tương tự. Và rằng nó có thể hoàn toàn ở một nơi khác, không phải trên Trái đất. Tôi đang phân tích nó và phủ nhận nó.

D: Chà, điều đó xảy ra. Nhưng bạn có cảm thấy mình có liên quan gì đến vụ nổ không?

S: Vâng. Tôi không nghĩ rằng tôi đã gây ra nó. Tôi không chắc. Có lẽ tôi đã làm. Tôi cảm thấy như thế ... "Chúa ơi, họ đang theo dõi tôi."

D: Tại sao họ theo đuổi bạn?

S: Tôi không biết. Họ không giống tôi. (Anh ấy bất ngờ mở mắt.) Tôi nghĩ chúng ta vừa mới đi qua một đầm lầy hoang tưởng.

D: (Cười thầm) Ai biết được? Không sao đâu. Nhắm mắt lại.

S: Chắc chắn.

D: Bạn biết đấy, bất cứ điều gì cũng có thể xuất hiện, bất kể nó kỳ lạ như thế nào. Chỉ đi với những gì bạn cảm thấy. Ai biết? Được rồi. Nhưng bạn nói cảnh này có vẻ rất thật. S: Vâng, nó đã làm. Đó là một phong cảnh giống như sa mạc màu vàng. Tôi có thể nhớ. Và tôi đã bay. Không nhanh, chỉ là

D: Được rồi. Tôi muốn bạn nhìn thấy cảnh đó một lần nữa. Tập trung vào chuyến bay của bạn, và tiềm thức của bạn sẽ cho bạn biết. Bạn đang bay như thế nào? Làm thế nào bạn có thể làm điều đó? Tiềm thức của bạn biết, hãy tin tưởng vào nó.

S: Gần như tôi có thể nói, tôi có thể làm được. Tôi không thể nói rằng tôi có bất kỳ loại thủ công nào liên quan. Tôi muốn nói rằng đó là một cỗ máy, nhưng tôi không ở trong đó. Tôi là một phần của nó.

D: Một phần của nó. Chỉ cần giải thích thêm một chút và chúng ta hãy xem những gì bạn muốn nói. Câu trả lời sẽ đến.

S: Tôi đang kết nối với một cái máy. Tôi ở bên trong nó và kết nối với nó, để tôi vận hành nó. Nhưng tôi không sử dụng bất kỳ điều khiển hoặc bất kỳ điều gì tương tự. Trong quá trình điều tra các trường hợp UFO, tôi nhận thấy rằng các tàu vũ trụ thường được thúc đẩy bởi ý nghĩ. Đôi khi nó là sức mạnh tâm trí kết

hợp thống nhất của tất cả chúng sinh trên nghề. Nhưng sự việc này nghe có vẻ khác.

D: Có gì xung quanh bạn không?

S: Da của máy là da của tôi. Điều duy nhất bao quanh tôi là bất cứ bầu không khí nào ở đó.

D: Bạn đã do dự khi nhìn vào cơ thể của mình, nhưng cảm giác của nó như thế nào?

S: Tôi không có.

D: Bạn không có một cơ thể? Ý anh là gì?

S: Tôi là một loại thủ công.

D: Tôi đang cố gắng hiểu. Hãy làm cho nó rõ ràng hơn một chút. Ý bạn là thay vì có một cơ thể bằng xương bằng thịt, nó giống như một cơ thể máy móc? Đó có phải là ý bạn không?

S: (Tạm dừng) Nếu tôi có một cơ thể, nó ở bên trong chiếc máy này, và tôi không hề ý thức về nó. Tôi không biết nó như thế nào hay bất cứ điều gì về nó. Toàn bộ năng lực trí óc của tôi liên quan đến bản thân máy móc, với công nghệ, những gì tôi đang bay. Và tôi là nó. Và tôi biết rằng tôi có một cơ thể hoặc một cái gì đó tương tự. Nhưng nó hoặc là ra khỏi bức tranh hoặc biến mất hoặc tôi chỉ không đối phó với nó.

D: Được rồi. Bây giờ tôi vẫn đang nói chuyện với tiềm thức của bạn, bởi vì đây là những câu trả lời mà dường như bạn cần phải tìm ra. Cơ thể của bạn có thể tồn tại mà không có máy móc?

S: Không. Không phải ở đây.

D: Không phải nơi bạn đang ở đó?

S: Không, không, không thể nào, không. Tôi hoàn toàn phụ thuộc vào máy móc. Tôi không biết tôi đến từ đâu, nhưng dù ở đâu, tôi vẫn có thể tồn tại ở đó. Nhưng không, ở đây tôi thậm chí không thể nghĩ đến việc ở bên ngoài cái máy.

D: Vì vậy, bạn hoàn toàn phụ thuộc vào nó.

S: Tôi là nó.

D: Bạn là cái máy mà bạn đang ở đây. Nhưng nếu bạn quay trở lại nơi bạn xuất phát, bạn sẽ không cần nó.

S: Không. Họ sẽ tách tôi ra khỏi nó.

D: Ai sẽ buông tha cho bạn?

S: Người của tôi. (Ngạc nhiên) Tôi nghĩ tôi là một người lính.

D: Nhưng ở nơi bạn đang nhìn thấy cảnh đó, bạn cần chiếc máy này tồn tại.

S: Vâng, hoàn toàn. Tôi đang trong một cuộc chiến, và tôi là một người lính. Và tôi gắn bó với nghề này. Đối với tôi, dường như có rất nhiều đồ thủ công và chúng chuyên biệt. Tôi không phải là người tham gia vào cuộc chiến thực sự. Tôi không bắn ai hay làm bất cứ điều gì. Tôi thu thập thông tin.

D: Đó là lý do tại sao bạn không thực sự liên quan gì đến vụ nổ đó?

S: Không. Tôi là trinh sát.

D: Bạn chỉ cần thu thập thông tin về khu vực?

S: Về những gì đang xảy ra. Tôi muốn nói "kẻ thù".

D: Nơi mà cuộc chiến này đang diễn ra, có gần nơi bạn đến không?

S: Không, không, không, không. Tôi không biết nó ở đâu.

D: Tôi đã tự hỏi tại sao bạn sẽ ở đó nếu chiến tranh không đe dọa vùng đất của bạn.

S: Tôi là một người lính.

D: Bạn phải đi đến đâu là chiến tranh? Đó có phải là ý bạn không?

S: Vâng. Tôi không quan tâm đến chiến tranh, nhưng tôi phải làm những gì tôi phải làm. (Ngạc nhiên) Dolores, đây phải là nơi mà bức ảnh đó đến từ!

D: Bạn có nghĩ vậy không?

S: Tôi không biết, nhưng có thể là như vậy.

D: Điều gì cảm thấy đúng?

S: Chà, điều này có vẻ thực kinh khủng. Và nó không giống như bức tranh đó. Hình đó có điều khiển. Và tôi không cảm thấy ... trải nghiệm mà tôi vừa mô tả – và tôi dường như tách biệt với nó bây giờ – nhưng trong trải nghiệm tôi vừa mô tả, không có bất kỳ điều khiển hoặc đồng hồ đo hoặc mặt số thủ công nào hoặc bất kỳ thứ gì tương tự .

D: Nếu không thì nó giống như bức tranh đó?

S: Hoặc là tôi đang ở trong một loại tàu vũ trụ nào đó, và vận hành một tàu quan sát từ xa ... chắc chắn là vậy! Vâng, đó là nó! Và tôi không chắc bao nhiêu phần trăm trong số này thực sự nằm trong tiềm thức, nhưng có vẻ đúng rằng, vâng, tôi đang ở trong một lĩnh vực nào đó. Và tôi đang kết nối với một loại máy

phát nào đó, và tôi đang vận hành chiếc máy này từ xa. Và nó liên quan đến cuộc xung đột ở nơi có màu vàng này.

D: Vì vậy, bạn không thực sự bay xung quanh, nhưng bạn đang làm điều đó thông qua

S: Tôi cảm thấy như vậy, bởi vì hookup rất tốt. Tôi phải bịa ra chuyện này, nhưng có vẻ như tôi không phải vậy. Nó chắc chắn có vẻ như thật. (Cười) (Anh ấy lại mở mắt ra một cách bất ngờ.)

D: (Cười) Không sao đâu. Bạn có thể nhắm mắt lại. Được chứ. Nhưng thật thú vị khi suy đoán xem cảnh đó đến từ đâu.

S: Đó là những gì tôi đã có. Bây giờ tôi không còn nữa.

D: Vâng, hãy suy nghĩ lại về nó. Bạn đã nói rằng bạn nghĩ rằng bạn có một xác chết ở đâu đó. Hãy thử tưởng tượng cảm giác của cơ thể đó. Nó có cảm giác như nó có cá tính không? Một quan hệ tình dục?

S: (Tạm dừng) Cơ thể của tôi. Tôi là một con người. (Nghe như thể anh ấy đang cố thuyết phục bản thân.) Tôi tin là như vậy.

D: Tôi đã tự hỏi liệu bạn có cảm thấy giống máy móc hay giống rô bốt hay không, hay cảm giác đó giống một con người hơn.

S: Tôi cảm thấy ... giống như một người. Máy đó là điều khiển từ xa, nhanh chóng, và công việc của tôi là vận hành nó. Ít nhất đó là những gì tôi đang trải qua.

Có vẻ như anh ấy đang cố gắng biện minh cho trải nghiệm đó và diễn đạt nó thành những thuật ngữ mà anh ấy có thể hiểu được.

S: Thật thú vị!

D: (Cười) Dù sao thì cũng khác. Tôi sẽ yêu cầu bạn đi đến ngày cuối cùng của cuộc đời bạn trong cuộc đời đó, và xem điều gì đã xảy ra với bạn. Nhưng nó sẽ không làm phiền bạn chút nào. Bạn có thể nhìn nó như một người quan sát nếu bạn muốn. Và bạn có thể thấy những gì đã xảy ra với bạn trong cuộc đời đó. Tôi sẽ đếm đến ba và chúng tôi sẽ ở đó. 1, 2, 3, chúng ta đã đi đến thời điểm đó.

S: Vụ nổ đó đã giết chết tôi. Một cái gì đó về nó. Tôi đã thấy nó xảy ra.

D: Nhưng bạn không ở trong vụ nổ, phải không?

S: Không. Nhưng đó là bức xạ.

D: Khi bạn đi qua đó để xem xét nó?

S: Tôi nghĩ nó đã giết tôi trước khi tôi làm điều đó. Tôi không thể hình dung ra cái chết.

D: Nhưng bạn không nghĩ rằng bạn đang ở bên trong cái máy đó?

S: Có lẽ tôi đã. Có lẽ vậy thôi. Có lẽ tôi đã ở trong đó. Bây giờ tôi không chắc nữa.

D: Đúng vậy. Nó rất lạ, nhưng thú vị. Hãy để tôi đưa ra một gợi ý. Nếu bạn muốn, đêm nay khi đang ngủ, bạn có thể có một số giấc mơ sẽ mang lại nhiều cảnh hơn và làm rõ hơn. Đó là một ý tưởng tốt chứ?

S: (Dịu dàng) Tôi nghĩ có lẽ tôi sẽ làm vậy, cho dù đó có phải là một ý tưởng hay hay không.

D: Khi bạn đã mở cửa, bạn có thể để thêm một số cảnh vào để giúp làm sáng tỏ.

S: Vâng, tôi sẽ phải tìm ra điều gì đó về điều đó.

Trước khi đưa Steve ra khỏi trạng thái mê man, tôi đã điều chỉnh anh ấy bằng một từ khóa để làm cho việc cảm ứng trở nên dễ dàng và nhanh chóng hơn trong lần làm việc tiếp theo. Tôi thường yêu cầu đối tượng cho tôi một từ (hoặc các từ) mà tôi có thể nói. Tôi tin rằng nếu họ chọn từ đó sẽ hiệu quả hơn vì nó sẽ mang tính cá nhân. Không quan trọng từ đó là gì bởi vì một khi chủ thể có điều kiện chấp nhận từ đó, các hướng dẫn sẽ tồn tại trong một khoảng thời gian dài đáng kinh ngạc. Tôi đã sử dụng phương pháp này để nói từ khóa cho các đối tượng một năm hoặc lâu hơn sau khi hướng dẫn được đưa ra, và nó vẫn hiệu quả như thể nó đã được đưa ra ngày hôm trước.

Tôi cảm thấy khó chịu vì từ mà Steve chọn thật kỳ lạ. Từ mà anh ấy nghĩ ra là "Thermo-Docular." Anh ấy tiếp tục lặp lại, "Thermo-Docular", để đảm bảo rằng chúng tôi đã hiểu chính xác. Sau đó, khi tỉnh dậy, anh ấy nói rằng anh ấy không biết từ đó đến từ đâu, nó có nghĩa là gì, hoặc tại sao anh ấy lại chọn sử dụng nó.

Trong những tuần sau đó, từ đó có hiệu quả trong việc tạo ra trạng thái thôi miên ngay lập tức, và tôi không bao giờ gặp rắc rối nào nữa khi Steve chống lại thôi miên. Anh ấy đã chứng minh với bản thân rằng anh ấy đã kiểm soát được phiên khi anh ấy mở mắt hai lần, và sau đó có thể quay lại cảnh anh ấy đã xem. Kiến thức này cho phép anh ấy thư giãn và hợp tác với tôi.

Trong các phiên tiếp theo, Steve đã hồi tưởng lại rất chi tiết về cuộc đời của một người chơi saxophone người da đen ở Chicago trong những năm 20 và 30. Nó đã giúp giải thích nhiều vấn đề trong cuộc sống của anh ấy. Thông tin thêm về cuộc sống của người ngoài hành tinh bất ngờ được đưa ra vài tuần sau đó. Đây là buổi học cuối cùng của chúng tôi, bởi vì Steve đã rời khỏi Fayetteville để sống và làm việc ở Seattle. Bây giờ anh ta đã quen hơn với trạng thái thôi miên và có thể bỏ qua sự gián đoạn của tâm trí có ý thức. Yêu cầu của anh ấy sử dụng "Thermo-docular" cho một từ khóa khiến chúng tôi tò mò và chúng tôi quyết định truy tìm ý nghĩa hoặc nguồn gốc.

D: Tôi muốn cho bạn trôi đi và trôi nổi và tìm một thời gian và địa điểm mà bạn đã gắn liền với những từ đó: Thermo-docular. (Tôi đã hướng dẫn thêm.) Bạn đang làm gì? Bạn thấy gì?

S: Tôi đang ở trong một tòa nhà. Không phải là một tòa nhà, một công trình kiến trúc. Tôi đang ở trong một cấu trúc nào đó, và bên trong nó tối.

D: Hãy kể cho tôi nghe về nó.

S: Nó rất lớn. Tôi có thể nhìn thấy các thành viên cấu trúc, và họ giống như đang ở đằng xa. Tôi nghĩ đó là những gì họ đang có. Tôi đang ở trong một cái gì đó. Vì lý do nào đó, tôi dường như không cần nhiều ánh sáng. Có lẽ tôi đang ở trong Thermal-Docular. Tôi không biết.

D: Có gì xung quanh bạn?

S: Đó là ... tôi đang ở trong một loại chất lỏng nào đó.

D: Chất lỏng?

Đây là một bất ngờ. Tuy nhiên, trong công việc này, bạn học được cách không cho phép bất cứ điều gì làm bạn khó chịu. Điều bất thường trở thành bình thường. Bạn chấp nhận nó và tiếp tục đặt câu hỏi.

S: Vâng, tôi bị lơ lửng trong một loại chất lỏng nào đó. Đó là nó.

D: Ý bạn là bạn không đứng hay ngồi?

S: Không, không có chỗ đứng nào cả. Chỉ là ... tôi bị lơ lửng trong chất lỏng này. Tôi có tay.

D: Bạn có thể nhìn thấy chúng không?

S: Không, nhưng tôi có thể cảm thấy chúng. Và gần như tôi có thể nói, tôi có một cơ thể con người.

D: Chất lỏng có cảm giác như thế nào trên da của bạn?

S: Chính xác là đúng. Đó là một số loại hệ thống hỗ trợ.

D: Ý bạn là gì?

S: Tôi không ở trong một con tàu vũ trụ ... chính xác. Tôi đang làm một nghề thủ công nào đó. Một chiếc tàu được tạo ra để đi du lịch. Tôi không biết loại nào. Và tôi đang ở bên trong nó. Và thay vì chứa đầy không khí, nó chứa đầy chất lỏng.

D: Toàn bộ bên trong?

S: Vâng. Rõ ràng đó là một bầu không khí lỏng.

D: Nhưng bạn cảm thấy thoải mái với nó.

S: Vâng. Không có nhiều ánh sáng trong đó. Và tôi không thể biết liệu tôi có thực sự đang vận hành bất cứ thứ gì hay không, hay có thể tôi chỉ là một hành khách. Tôi nghĩ cũng có thể có một số người khác ở đó. Tôi nghĩ mọi người đều đang ngủ.

D: Tại sao? Bạn có biết?

S: Một chuyến đi rất, rất dài. Và không cần phải thức.

D: Bạn có nghĩ đó là những gì bạn đang làm?

S: Rõ ràng là vậy. Ai đang điều hành chương trình này có lẽ sẽ khó chịu nếu họ biết tôi đang suy nghĩ. Tôi đoán không có cách nào để họ biết. Tôi không biết.

Có thể có. Nhưng tôi không nghĩ rằng bất kỳ ai trong số những người xung quanh tôi đang có những suy nghĩ tinh táo. Tôi không biết mình đang đi đâu và đến từ đâu. Tôi biết đó là một chặng đường dài, rất dài. Tôi không biết tại sao, nhưng tôi có cảm giác đó không phải là điều tôi muốn làm.

D: Đó là điều mà bạn không muốn trở thành một phần?

S: Có lẽ tôi đã được giới thiệu. Được giới thiệu có thể không phải là từ phù hợp. Họ đang đưa tôi đến một nơi nào đó để làm điều gì đó cho họ, nhưng tôi sẽ không thu được gì từ nó. Nhưng không có gì nhiều để làm ngoại trừ đi cùng với họ, tôi đoán vậy.

D: Còn những người còn lại đi cùng bạn thì sao? Bạn có nghĩ nó giống nhau hay bạn có nhớ được gì không?

S: Tôi nghĩ tất cả chúng ta đều phải bất tỉnh. Đó có lẽ là lý do tại sao tôi rất khó để giải quyết vấn đề này. Và tôi vẫn chưa sắp xếp nó tốt lắm.

D: Nhưng chúng ta biết tiềm thức luôn thức. Và đó là phần chúng ta đang nói chuyện. Vì vậy, bạn không tuân theo bất kỳ quy tắc hay bất cứ điều gì.

S: Tôi không quan tâm nếu tôi là.

D: Tôi tự hỏi con tàu đang được vận hành như thế nào.

S: Chà, bất cứ ai hay bất cứ thứ gì đang vận hành nó ... Tôi không chắc liệu có cách nào để tôi liên lạc trực tiếp với nó thông qua họ không. Vì tôi đang ở đây, và vì nó là gì. Tôi không biết rằng có mối tương quan nào để tôi khái niệm hóa chúng hay nó rất tốt.

D: Chà, bạn có muốn tìm hiểu làm thế nào bạn đến đó không?

S: Tôi nghĩ đó có thể là một ý kiến hay.

D: Chúng ta có thể quay trở lại sự kiện, khi bạn lần đầu tiên gặp tình huống này. Bạn có thể thấy những gì đã xảy ra. Bạn có thể làm điều đó bởi vì tiềm thức của bạn có tất cả các câu trả lời. Chỉ cần tin tưởng bất cứ điều gì nó cho bạn thấy. Hãy quay trở lại phần đầu của tập này, và bạn có thể thấy bạn đã đến đó như thế nào. Bạn có nhìn thấy gì không, hay tôi phải đếm bạn?

S: Tôi nghĩ rằng tôi đã được tuyển dụng theo một cách nào đó. Tôi không chắc mình đã được tuyển dụng một cách tự nguyện.

D: Bạn đang nhìn thấy gì?

S: Tôi đoán là tôi đang nhìn thấy các kim tự tháp, nhưng chúng không phải là kim tự tháp Ai Cập. Chúng mịn hơn, bóng bẩy hơn rất nhiều.

D: Bất kỳ màu sắc nhất định?

S: Không có màu cụ thể. Giống như một màu đen rất bóng bẩy sẽ trông như thế nào nếu nó có nhiều ánh sáng chiếu vào.

D: Bạn có thể thấy họ đang ở đâu không?

S: Không có nhiều ánh sáng ở đây.

D: Nhưng bạn có thể phát hiện ra chúng, ngay cả khi không có nhiều ánh sáng.

S: Vâng. Chỉ có các kim tự tháp, và tôi đoán có khá nhiều kim tự tháp trong số đó. Tôi đang cố gắng nhìn thấy mặt đất. Tôi không biết liệu chúng có trên một loại bề mặt được sản xuất nào đó hay trên đất, bụi bẩn hay thứ gì.

D: Bạn có thể cảm thấy nó dưới chân của bạn không?

S: (Tạm dừng) Có vẻ như nó là bụi bẩn, nhưng nó đã được xử lý và nén chặt. Nó gần giống như vỉa hè. Không có gì tôi thích lắm.

D: Bạn đang ở bên ngoài hay bên trong?

S: Tôi đang ở ngoài. Tôi đang đứng trên bề mặt này. Và có rất nhiều đồ vật hình kim tự tháp này, lớn như những tòa nhà cỡ lớn. Cao vài tầng.

D: Được rồi. Bầu trời trông như thế nào?

S: Màu đen, và nó có các ngôi sao trong đó. Nó không nhất thiết phải quen thuộc với tôi. Tôi không biết các chòm sao. Và tôi không thấy cái nào quen thuộc cả. Tôi không nghĩ đây là Trái đất.

D: Tại sao nó không rất nhẹ? Đây có phải là tình trạng bình thường không?

S: Tôi tin rằng nó nằm trên một hành tinh nhỏ hoặc một mặt trăng, và không có nhiều ánh sáng. Nó khá yếu.

D: Bạn có thể tiết lộ bất cứ điều gì về cơ thể của bạn không?

S: (Tạm dừng) Cơ thể tôi hoàn toàn được bao bọc trong một lớp màng rất, rất mỏng. Có thể là một trường lực. Tôi không biết nó là gì. Nhưng tối quá, tôi không nhìn thấy tay mình. Tôi rất gầy.

D: Nó có bao phủ tất cả các bộ phận của cơ thể bạn không?

S: Mọi thứ. Toàn bộ. Ý tưởng kỳ lạ về một lớp màng bao phủ này được lặp lại trong câu chuyện về bản thể tương lai (Chương 12.)

D: Đầu và mặt của bạn cảm thấy như thế nào? Nó cũng được bảo hiểm?

S: Vâng. Tôi đang cố gắng tìm hiểu xem mình đang hô hấp như thế nào.

D: Bạn có đang thở không?

S: Tôi phải như vậy. Tôi không biết liệu mình có bị như vậy hay không. Tôi đoán là tôi không. Tôi không biết.

D: Điều gì cảm thấy đúng?

S: Tôi không thích nó. Ồ, nó không tệ lắm đâu, tôi đoán vậy. Nó chỉ là ... khác nhau. Tôi rất gầy. Cánh tay của tôi quá dài. Tôi đoán là chân của tôi cũng vậy. Và mỏng. Tôi luôn muốn gầy, nhưng điều này rất mỏng.

D: Bạn có bao nhiêu ngón tay?

S: Nếu tôi giơ tay trước mặt? (Tạm dừng, như thể đang kiểm tra.) Tôi có năm ngón tay đếm ngón tay cái của tôi. Nhưng ngón tay út của tôi không đúng. Không phải trên cả hai tay. Tôi không sử dụng nó. Nó yếu.

D: Ý bạn là nó ở đó, nhưng nó không được sử dụng?

S: Tôi nghĩ đó là nó. Nó không phát triển như phần còn lại của bàn tay tôi.

D: Nó có cùng kích thước không?

S: Không, không, không. Tôi có các ngón tay và ngón cái dài, ngoại trừ ngón út. Cả hai đều không phát triển. Nó không hơn một chồi non. Nó chỉ không hoạt động.

D: Bạn có thể xác định bàn chân của bạn như thế nào không?

S: Chân tôi ... rất mỏng. Rất mỏng. Trọng lượng của tôi là trên các quả bóng của bàn chân của tôi, trên ngón chân của tôi. Và các ngón chân út giống như ngón tay út của tôi. Họ không làm được gì nhiều.

D: Còn những ngón chân còn lại thì sao?

S: Chúng không lớn lắm. Chúng mỏng. Họ mạnh mẽ.

D: Còn khuôn mặt của bạn? Bạn có thể kể bất cứ điều gì bằng cảm giác? Hay chỉ bằng cách biết?

S: (Giật mình) Chúa ơi !! Tôi là một con khi!!

D: Một con khi? (Anh ấy cười.) Ý bạn là gì? (Anh ấy cười lớn.) Đó có phải là khuôn mặt của bạn trông như thế nào không?

S: Không chính xác. Đại loại. (Anh ấy thấy điều này thật thú vị.)

D: Ý anh là gì?

S: Chà, nếu bạn ... đầu của tôi ...

Anh ta đang mỉm cười, rõ ràng là thích thú nhưng cũng thấy xấu hổ vì những gì mình đang báo cáo.

D: Đúng vậy. Chỉ cần nói với tôi về nó. Bạn đang nhìn thấy nó hay bạn đang cảm thấy nó?

S: Tôi đoán tôi đang hình dung nó. Đầu của tôi không có hình dạng giống đầu người. Nó có hình dạng giống đầu khi hơn, ngoại trừ nó có nhiều năng lực sợ hãi hơn khi. Hơn rất nhiều. Nhưng nó không phải là một con khi, nó chỉ giống ... một con khi. (Cười) Và da tôi đen.

D: Cái màng này, ý bạn là?

S: Không, tôi có cảm giác như làn da của tôi bị đen bên dưới lớp màng. Bạn không thể nhìn thấy màng. Nó không có bất kỳ màu nào. Nó chỉ có một chút ánh sáng.

D: Bạn có tóc không?

S: (Tạm dừng) Tôi không thể nói rằng tôi làm, không. Tôi da đen.

D: Đôi mắt của bạn trông như thế nào?

S: Chà, chúng chắc chắn không giống mắt.

D: Tại sao không?

S: Mí mắt được chau chuốt hơn, phát triển hơn. Có nhiều da, nhiều nếp nhăn hơn. Tôi đoán nó để bảo vệ. Nhưng không phải bảo vệ giống như một con vật được bảo vệ khỏi chiến đấu với những con vật khác. Nó không phải như vậy. Nó bảo vệ chống lại một số loại bầu khí quyển, hoặc nguyên tố hoặc ánh sáng hoặc bất cứ điều gì. Tôi không biết.

D: Con mắt thực tế bên trong trông như thế nào? Bạn có thể làm cho điều đó ra?

S: (Ngừng lại một lúc lâu khi anh ấy xem xét nó, rồi lẩm bẩm.) Tôi nghĩ nó màu đen.

D: Không có đồng tử?

S: Tôi không ... Tôi không thể biết liệu có học sinh nào không. Có thể có. Ồ, tôi không thể nói.

D: Còn mũi và miệng của bạn thì sao? Bạn có thể nhìn thấy chúng không?

S: Mũi của tôi không phát triển lắm. Đó là phần trông giống một con khỉ hơn. Mũi và miệng. Tôi không nghĩ nó có răng. Tôi không nghĩ quý ông này có nhiều niềm vui. (Cười khúc khích)

D: Bạn có đôi tai nào không?

S: Tai, nhưng không giống khi. Tôi không thể nói về đôi tai.

D: Được rồi. Bạn có thể cho biết nếu bạn có một hệ thống tim và máu? Tôi đã nghĩ rằng bạn có thể cảm thấy nó đang đập.

S: (Tạm dừng) Vâng. Bất kể thứ này là gì, nó có một trái tim và một hệ tuần hoàn nào đó. Tôi đoán sự lưu thông không hoàn toàn tập trung như ở con người.

D: Ý bạn là gì?

S: Hệ thống tuần hoàn tự bơm máu mà không cần quá nhiều tim.

D: Cơ thể có máu không?

S: Nó có chất lỏng. Nó không phải là cơ thể người, vì vậy nó không có máu người. Nó có một số loại chất lỏng lưu thông trong đó. Và tôi không biết loại chất lỏng đó có thể là gì, nhưng tôi sẽ tưởng tượng rằng nó có thể so sánh được về chức năng của nó.

D: Bạn có cảm thấy như cơ thể này tiêu thụ bất cứ thứ gì không?

S: Nó phải có một cái gì đó.

D: Điều gì xuất hiện trong tâm trí?

S: Không có gì.

D: Cơ thể sử dụng gì để cung cấp nhiên liệu? Bởi vì mỗi cơ thể phải có một cái gì đó để tạo ra năng lượng. Điều gì xuất hiện trong tâm trí?

S: Chết lòng. Không có gì ngoài trái cây và chết lòng. Nhưng nó không phải là loại trái cây bạn sẽ nhận ra. Tôi đoán rằng có một số loại thực vật hiển nhiên, mặc dù tôi không nhìn thấy bất kỳ loài thực vật nào. Mọi thứ đều đen.

D: Bạn nghĩ tại sao bạn có lớp màng thừa bao phủ cơ thể?

S: (Một sự mặc khải.) Bởi vì không có bầu không khí.

D: Bạn có nghĩ rằng bạn có màng đó khi bạn đang ở một nơi khác không? Hay bạn luôn có nó?

S: Mọi thứ đều có.

D: Mọi thứ?

S: (Ngạc nhiên) Yeah!

D: Bạn thấy gì khác mà có nó?

S: Tôi không nhìn thấy bất kỳ loài thực vật nào, nhưng tôi đang tưởng tượng ra ... những đám rêu, những bụi cây khô nhỏ. Và hoa quả mọc lên như nấm. Có thể chúng là nấm. Tôi không biết. Tôi biết rằng nấm tiêu tan

D: Bạn nói mọi thứ đều có màng?

S: Vâng, đó là điều khiến tôi khó chịu, bởi vì tôi biết rằng nấm sinh sản bằng cách gửi ra các bào tử. Và không có cách nào có thể xảy ra ở đây. Mọi thứ di chuyển bên dưới lớp màng này.

D: Đây có thể là một cái gì đó khác mà bạn không quen.

S: Tôi thực sự không có bất kỳ ý tưởng nào. Có thể tôi sẽ làm. Tôi không biết. Tôi không thích điều này. Nó không khó chịu. Chỉ là ... quý ông này chắc chắn

không có chút vui vẻ nào. (Cười thầm) Tôi không thấy bất kỳ phụ nữ nào xung quanh. (Cười) (Tôi cười.) Anh ấy cứ đứng đó ở chỗ cũ suốt thời gian tôi nói về anh ấy. Và tôi không biết đó có phải là tôi hay không.

D: Được rồi. Nhưng hãy xem điều gì sẽ xảy ra với anh ấy. Làm thế nào anh ta lên được con tàu đó hoặc chiếc thuyền có chất lỏng đó. Bạn có thể thấy nó đang xảy ra.

S: (Tạm dừng) Anh ấy vào trong. Bằng cách này hay cách khác, anh ta vào bên trong một kim tự tháp, nhưng tôi không biết bằng cách nào anh ta vào bên trong nó. (Ngạc nhiên) Tất cả những kim tự tháp đó đều là tàu vũ trụ, hoặc một loại thủ công nào đó. Tôi không biết liệu họ du hành xuyên không gian hay du hành theo cách nào đó khác. Nhưng chúng là một số loại cơ chế du lịch. Tôi không thể biết liệu tôi có ở bên trong nó hay không, nhưng tôi biết rằng bất cứ thứ gì mà sinh vật đó chúng ta đang nói đều đi vào bên trong nó. Tôi không biết làm thế nào anh ta vào được bên trong nó. Họ không có bất kỳ cánh cửa nào.

D: Có đồ vật hay đồ đạc gì hay không?

S: (Từ từ) Tôi không thấy gì cả. Nó chỉ là một kim tự tháp, và không gian bên trong kim tự tháp đó. Đây không phải là kim tự tháp bằng đá. Tôi không chắc chúng thậm chí còn quan trọng.

D: Tại sao bạn lại nói như vậy?

S: Chúng không có độ dày. Và chúng không có cùng kích thước bên trong mà chúng ở bên ngoài.

D: Ý bạn là gì?

S: Bên trong chúng rất lớn.

D: Ý bạn là bên trong chúng lớn hơn so với bên ngoài?

S: Đó là cảm giác mà tôi nhận được. Hoặc có thể một người, hoặc bất cứ điều gì đó, đã đi vào bên trong, chỉ nhỏ đi rất nhiều. (Cười khúc khích)

D: Những bức tường trông như thế nào?

S: Bạn không thể chạm vào nó.

D: Tại sao không?

S: Nó không có ở đó.

D: Ý bạn là gì, nó không có ở đó?

S: (Tạm dừng, như thể đang nghiên cứu nó.) Nếu bạn đưa tay ra và cố gắng chạm vào nó, bạn sẽ không thể chạm tới được.

D: Ý bạn là nó rời xa bạn?

S: Không chính xác. Nó chỉ là không có ở đó. Bất kể bạn sẽ đi bộ hay du lịch trong bao lâu, khi bạn ở bên trong thứ này, bạn sẽ không bao giờ đến được bức tường.

D: Bạn có bất kỳ ý tưởng làm thế nào điều đó là có thể?

S: Chà, từ "khái niệm", "khái niệm" là trong đầu tôi, nhưng tôi không biết nó áp dụng như thế nào. Nó không hợp lý. Tôi đã bắt gặp ý tưởng về sự biến dạng của không gian và thời gian trong tác phẩm của mình về các vụ bắt cóc UFO. Đã có lúc người đó bước vào thứ mà họ nghĩ là một món đồ thủ công nhỏ, chỉ để thấy rằng bên trong nó lớn gấp năm lần. Thời gian cũng bị cô đặc hoặc bị bóp méo, và các sự kiện xảy ra trong một khoảng thời gian ngắn hơn bình thường. Rất nhiều cuộc điều tra đã được thực hiện với các trường hợp liên quan đến thời gian mất tích.

Tôi đã gặp những điều này, nhưng tôi cũng tìm thấy những thứ có thời gian cô đọng, điều mà tôi thấy khó hiểu hơn nhiều. Một người sẽ lái xe và sẽ đến đích trong một khoảng thời gian ngắn hơn bình thường có thể. Ví dụ, một giờ hành trình sẽ chỉ mất mười hoặc mười lăm phút. Trong mỗi trường hợp này, việc nhìn thấy UFO có liên quan theo một cách nào đó. Mặc dù tôi đã nghe nói về những khái niệm này, tôi không thể giải thích chúng.

D: Có bất kỳ người nào khác với bạn?

S: Không phải với tôi. Có những người khác. Họ không phải là người. Tôi không phải là người. Dù chúng là gì hay chúng ta là gì, vẫn có những cái khác. Tôi biết họ ở đó và tôi không thể nhìn thấy họ. Tôi không thể chạm vào chúng, nhưng chúng ở đó.

D: Bạn có biết họ đang làm gì không?

S: Chúng đang được vận chuyển.

D: Được rồi. Chúng ta hãy tiếp tục và xem làm thế nào bạn có được trong chất lỏng. (Tạm dừng) Điều đó xảy ra như thế nào?

S: Khi vật này di chuyển, nó đạt vận tốc cao đến mức ... không phải khí quyển. Không có bất kỳ bầu không khí nào. Macma – không, không phải vậy. Có một từ. – Bất kể nó là gì trong đó. Đó không phải là bầu không khí. Bạn thậm chí không thể cảm nhận được nó, nhưng khi chúng di chuyển rất nhanh hơn rất nhiều, khối lượng đó tăng lên cho đến khi nó chỉ còn là một hỗn hợp đặc sệt như siro. Nó bao quanh bạn. Nó hạn chế chuyển động của bạn, nhưng nó không giống như chất lỏng.

D: Lúc đầu bạn nghĩ nó là một chất lỏng?

S: Nhưng nó không phải. Không phải ... có một từ mà tôi biết. Đó là một từ mà tôi biết.

D: Có lẽ bạn sẽ nghĩ ra nó. Nếu đó không phải là bầu không khí, có vẻ như không gian bên trong chiếc máy đó thay đổi tính nhất quán?

S: Vâng, vâng. Không gian gần như đông cứng lại.

D: Ngoại trừ việc nếu nó đông tụ hoàn toàn thì nó sẽ rắn. Nhưng nó đang ở giai đoạn lỏng. Có đúng không?

S: Nó đang ở giai đoạn lỏng, nhưng nó không lỏng. Nó lỏng hơn chất lỏng, nếu điều đó có ý nghĩa.

D: Nhưng đây là điều xảy ra khi tàu di chuyển với tốc độ rất cao.

S: Vâng.

D: Và điều này không làm phiền bạn đang ở trong cơ thể của ai. Nó có thể mất điều này.

S: Rõ ràng là vậy. Không khó chịu. Chán vô cùng.

D: Nhưng anh ấy cũng được yêu cầu đi ngủ?

S: Chán nản vô cùng. Lâu, rất lâu. Thời gian không ... nó không ... nó tồn tại, nhưng không có cách nào để hình thành nó. Nó chỉ dài như vậy. Và tốc độ không thể tưởng tượng được.

D: Vì vậy, điều dễ dàng nhất để làm là chỉ cần tắt máy và nghỉ ngơi. Điều đó có ý nghĩa?

S: Vâng.

D: Được rồi. Sau đó, chúng ta hãy tiến lên phía trước. Tôi có thể đếm bạn ở đó

S: Ồ, tôi muốn thế. Hãy làm điều đó. (Cười)

D: Đó là những gì tôi đã nghĩ. Chúng ta có thể thoát khỏi tình trạng đó. Tôi chỉ tò mò làm thế nào bạn có được vào nó. Hãy tiến về phía trước cho đến khi thủ công này đến được bất cứ nơi đâu. Và bạn sẽ có thể đi ra ngoài nó, và xem điều gì xảy ra ở đó. Tôi có nên đếm bạn không, hay bạn có thể nhìn thấy nó?

S: Cho đến khi nó đi đến đâu.

D: Vâng. Bạn nói rằng nó sẽ đi đâu đó trong một cuộc hành trình dài. (Tạm dừng) Bạn đang nhìn thấy gì?

S: Thứ này đến từ đâu, du hành vũ trụ là không thể. Khái niệm này là không thể. Du lịch, như chúng ta thường quan niệm, thậm chí không thể thực hiện được. Chỉ có loại mà tôi vừa mô tả, và nó không phải là một mô tả rất hay. Và nơi nó sẽ đến là một số điểm đến, nơi có thể du hành vũ trụ. Và khi nó đến đích, sau đó tôi rời khỏi nó và lên một loại tàu vũ trụ nào đó. Không hoàn toàn theo ý muốn của tôi. Và đi tiếp ở một nơi khác.

D: Bạn có nghĩ rằng vật thể hình kim tự tháp đó thực sự đang du hành trong không gian?

S: Không phải không gian như cách bạn nghĩ về nó. Tôi không có bất cứ điều gì trong kinh nghiệm của tôi để đặt tên cho điều đó.

D: Nó đã rời khỏi bề mặt của hành tinh, mặt trăng, bất cứ thứ gì mà nó đã nhìn thấy? Nó đã thực sự di chuyển?

S: Nó không cần phải rời khỏi đó để đi một nơi khác. Nó có thể tồn tại ở nhiều nơi. Nó di chuyển rất nhanh.

D: Vậy thì nó không cần phải di chuyển bất cứ đâu. Đó có phải là ý bạn không?

S: Chà, những từ đó, câu hỏi đó, chỉ là không áp dụng.

D: Tôi sợ điều đó. Phần lớn ngôn ngữ của chúng tôi là không đủ. Nhưng khi anh ta đến nơi anh ta sẽ đến, anh ta đã lên một con tàu vũ trụ bình thường – nếu chúng ta có thể coi một con tàu vũ trụ là bình thường?

S: Vâng. Anh ta đã vào một loại tàu du lịch nào đó đi từ nơi này đến nơi khác. Và sử dụng thời gian thực và không gian thực. Đó là phần lớn lý trí, logic, mặc dù tôi không thực sự hiểu nó. Đầu tiên ... kim tự tháp không hợp lý.

D: Chà, bạn có thể thấy cái thủ công nhỏ này trông như thế nào không?

S: Đó là nhựa.

D: Ý bạn là gì?

S: Nó được làm từ một số loại nhựa.

D: Tại sao bạn nghĩ “nhựa”.

S: Nó không phải kim loại. Và mọi thứ phải là một cái gì đó.

D: Đúng vậy. Chà, thủ công nhỏ bé này sẽ đi về đâu?

S: (Ngập ngừng lâu) Tôi vẫn là kiểu nhân vật khi đen gầy gò, gầy gò này. Và nó sẽ đi đâu đó. Và trong khi tôi đang trên đường đi ... một số người trong chúng ta đang được dạy để vận hành nó hoặc vận hành một cái gì đó.

D: Nó có khó hoạt động không?

S: Không. Chúng tôi đang được dạy ... tất cả chúng tôi đang được truyền dạy. (Tạm dừng) Tôi phải làm điều gì đó cho những người này, và tôi lo rằng họ có thể xảy ra chiến tranh, và tôi đang tham gia vào một cuộc chiến nào đó. Và

điều đó không có ý nghĩa. Nó giống như ở trong một quân đội. Và tôi không biết liệu có chiến tranh hay xung đột hay không. Tôi cho rằng phải có. Đó có thể chỉ là một thực tế của cuộc sống.

D: Và bạn không thích ý tưởng?

S: Nó không thu lợi cho tôi bất cứ điều gì. Tôi không quan tâm đến những thứ này, dù họ là ai, dù họ là ai. Tất cả những gì tôi có thể làm là bất cứ điều gì cần thiết để tồn tại. Và xây dựng mối quan hệ của tôi với các đồng nghiệp của tôi. Tôi thực sự không thể biết chắc liệu tôi có bạn bè nào mà tôi quen biết hay không. Nhưng tôi có cảm giác bồi hồi. Tôi không thích nó. Tôi đoán tôi cần phải nói với bạn rằng bất cứ điều gì tôi đang làm, nếu đó là quá khứ đối với tôi, tôi không thích sự ghi lại, không thích sự nô lệ hoặc bất cứ điều gì bạn có thể gọi nó. Vậy là đủ rồi ... Tôi đã không kết thúc cuộc sống của chính mình, nhưng tôi cũng không cố gắng tiếp tục kết thúc nó. Tôi đã không thực sự quan tâm.

D: Được rồi. Bạn có thể thấy những gì nó đang hoạt động? Bạn phải làm gì để vận hành nó?

S: (Ngừng lâu) Khi bạn học xong cách thực hiện, bạn phải điều khiển được gắn chặt vào cả hai tay và cả hai bàn chân, và đầu gối của bạn. Bạn càng tham gia vào quá trình đào tạo của mình, các kiểm soát càng bao bọc bạn, cho đến khi bạn hoàn thành khóa đào tạo của mình, các kiểm soát giống như một lớp da. Và việc vận hành bất kỳ loại phương tiện hay tàu thuyền nào, hay thủ công, là một vấn đề về khái niệm những gì bạn muốn nó làm và thực hiện các chuyển động bằng cơ bắp của bạn, mà bạn thường làm để thực hiện loại chuyển động đó. Và tàu phản hồi lại bằng cách di chuyển theo hướng đó hoặc di chuyển theo hướng đó.

D: Bằng cách khái niệm hóa, bạn có nghĩa là bạn có thể sử dụng suy nghĩ của bạn?

S: Nó không được vận hành bởi suy nghĩ. Nó hoạt động bằng xung điện và căng cơ, xung điện nhỏ và căng cơ trên bề mặt da của bạn. Và tất nhiên các cơ chính của bạn cũng vậy. Khi bạn di chuyển cơ thể, nó sẽ di chuyển các bộ phận điều khiển bao quanh cơ thể bạn gần giống như da. Và những điều khiển đó di chuyển thủ công.

D: Đó là lý do tại sao bạn phải học những cơ nào và những chuyển động nào để thực hiện.

S: Bạn phải học ở một mức độ nào đó, nhưng nó không phải là thứ bạn học. Bạn không học nó như học thuộc lòng trong sách. Bạn thực hành nó. Và bạn đang làm nó, nó giống như đi xe đạp. Đó là điều tự nhiên. Và tôi không thể thoát khỏi quan niệm rằng nó phải có loại phản ứng nhạy cảm và khả năng cơ động bởi vì nó là một loại thủ công liên quan đến chiến đấu.

D: Nghề thủ công trông như thế nào mà bạn vận hành? Nó lớn hay nhỏ hay cái gì?

S: Tôi gần như không thể nói với bạn. Tôi không thể biết bên ngoài của nó trông như thế nào. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy bên ngoài của nó. Và khi bạn vận hành nó, cảm giác như bạn đang vận hành cơ thể của chính mình. Bạn không sử dụng mắt của bạn. Tất cả đều là điện tử. Những gì bạn thấy là những gì con tàu nhìn thấy bằng các cảm biến của nó và chúng được đưa vào qua mắt bạn. (Băn khoăn) Tôi không thích điều này.

D: Vâng, bạn sẽ chỉ là một phần của nó. Nhưng nó sẽ không làm phiền bạn.

S: Không, không phải như vậy.

D: Bạn chỉ không thích phải làm điều đó. Đó có phải là ý bạn không?

S: Vâng. Bất cứ điều gì tôi phải làm lúc đó, tôi không thích nó. Tôi không chắc mình cảm thấy thế nào về mặt khác của cuộc xung đột. Đó không phải là xung

đột của tôi. Tôi muốn cứu mạng nếu có thể. Nhưng tôi không quan tâm đến nó nhiều như vậy. Tôi đang tự hỏi

D: Cái gì?

S: Mặt khác của cuộc xung đột là gì.

D: Có thể bạn chưa bao giờ được nói.

S: Ồ, tất nhiên là tôi sẽ không như vậy.

D: Vẫn còn đó để tìm hiểu tất cả những gì nó là về?

S: Tôi không biết.

D: Bạn chỉ nhìn thấy một phần rất nhỏ. (Tạm dừng) Có điều gì nghĩ đến không?

S: Vâng. Khái niệm xung đột khủng khiếp. Nó giống nhau ... giống nhau. Vẫn giống nhau. Ý tôi là, họ đã bắt tôi và đặt tôi vào một tình huống. Và tôi đang chiếm một chỗ với chiếc xe này. Và họ biết rằng tôi sẽ cố gắng bảo vệ bản thân. Họ biết rằng tôi không quan tâm đến họ. Và bằng cách tự bảo vệ mình, tôi chiếm không gian này, để bất cứ thứ gì bên kia là không thể chiếm được. Đó là điều họ làm với những người lính bây giờ.

D: Đó là một tình huống mà bạn phải chiến đấu sau đó.

S: Vâng. Tôi không thích điều đó. Nếu tôi có thể thực hiện bất kỳ hình thức liên lạc nào với phía bên kia, tôi có thể sẽ làm được. Tôi muốn biết liệu tôi có làm như vậy hay không. Tôi không biết.

D: Chà, nếu đây là một kiểu chiến đấu nào đó, bạn có thể làm gì với thứ thù công có thể gây hại đó?

S: Nếu có bất cứ điều gì đe dọa tôi, tất cả những gì tôi phải biết là liệu nó có đang đe dọa tôi hay không. Và nó bị phá hủy. Tôi không biết làm thế nào.

D: Nó bị phá hủy như thế nào? Bạn có thấy không?

S: Chà, nếu nghề thủ công làm được điều đó, nó sẽ không còn nữa.

D: Vì vậy, bằng cách đặt bạn vào một tình huống mà họ cảm thấy bạn sẽ bị đe dọa, bạn sẽ tự động phá hủy bất cứ điều gì đó.

S: Vâng. Tôi nghĩ đây là một con tàu vũ trụ. Và có lẽ có một loại hệ hành tinh nào đó ... đó là đối tượng của cuộc xung đột. Có thể có một con tàu khác. Tôi không biết. Tôi không thích điều đó.

D: Bạn không thích toàn bộ ý tưởng. Chà, bạn đang ở trong một tình huống rất khó chịu ở đó. Tôi có thể thấy rằng. Nhưng bạn không có sự lựa chọn, phải không? Không có cách nào bạn có thể thoát ra khỏi điều đó?

S: Không phải tôi biết. Trừ khi tôi mặc định sang phía bên kia. Và ý tưởng đó tiếp tục xảy ra với tôi. Tôi tự hỏi nếu tôi đã làm. Tôi có thể. Tôi không có lý do gì để không.

D: Đó sẽ là một lựa chọn mà bạn muốn thực hiện, phải không?

S: Chà, không nhất thiết. Tôi tưởng tượng phía bên kia cũng vậy. Tôi đoán bản năng của tôi là chỉ cần lấy thứ và thoát khỏi cả hai bên.

D: Có cách nào để làm điều đó không?

S: Cứ làm đi. Tôi nghĩ đó là nơi mà sự tồn tại đã kết thúc.

D: Chà, cấp trên đã đặt bạn vào cái máy đó, họ có phải là những sinh vật giống như bạn không? S: Tôi không biết. Tôi không thể nói. Tôi không nghĩ vậy. Nhưng tôi nghĩ đó có lẽ là cách mà sự tồn tại đó kết thúc.

D: Bạn có muốn tiếp tục và tìm hiểu không?

S: Không có bất kỳ phía trước.

D: Bạn thấy gì?

S: Tôi chỉ đi theo hướng mà tôi không nên đi. Và ý tưởng mà tôi nhận được thể hiện một cách dễ dàng nhất bằng cách nói rằng họ đã làm bùng nổ nó. Điều đó không hoàn toàn chính xác, nhưng đối với các mục đích thực tế, nó sẽ đúng.

D: Vì vậy, bạn sẽ không thể đào tẩu, ngay cả khi bạn muốn. Đó có phải là ý bạn không?

S: Tôi chắc chắn rằng tôi sẽ không thể. Tôi sẽ được coi là một mối đe dọa bởi phía bên kia. Và bên còn lại sẽ không theo ý thích của tôi hơn bên mà tôi đang ở. Tôi không muốn bất cứ điều gì liên quan đến bên nào. Và tôi chỉ sáng ra.

D: Nhưng bạn cũng không làm được điều đó.

S: Không, tôi đã tránh được một cách nào đó.

D: Đó là một cách để thoát ra. Nhưng bạn có khái niệm gì về những sinh vật như thế đã kết nối bạn với tất cả những điều này không? Và đã đào tạo bạn?

S: Bất cứ khi nào tôi cố gắng khái niệm hóa chúng, tôi đều có ý tưởng về một

D: Của cái gì?

S: (Anh ấy gặp khó khăn trong việc tìm ra các từ.) Loại thông minh giống như côn trùng. Chỉ là người ngoài hành tinh, hoàn toàn xa lạ.

D: Ý bạn là, xa lạ với bất cứ thứ gì mà bạn quen thuộc? Hay bất cứ thứ gì mà chúng sinh quen thuộc?

S: Vâng. Hiện tại, dù nó là màu đen, không có bất kỳ ý tưởng nào khác để mô tả những kẻ bắt giữ anh ta, hoặc bất cứ điều gì bạn gọi chúng, hơn tôi. Anh ấy chỉ biết rằng họ rất mạnh, hoặc nó rất mạnh, hoặc bất cứ điều gì.

D: Anh ấy đã bao giờ nhìn thấy chúng, bạn có nghĩ vậy không?

S: Điều đó sẽ không thể xảy ra.

D: Sau đó, họ huấn luyện anh ta mà anh ta không nhìn thấy họ, hoặc có bất kỳ liên hệ nào với họ. Nghe có đúng không? (Anh ấy gật đầu.) Nó có. Nhưng bạn đã nói một trí thông minh kiểu côn trùng. Ý bạn là như thế nào?

S: Ý tôi không phải là chúng là côn trùng. Ý tôi là họ ... nó đã từng hoặc là – tôi thậm chí không biết nó có phải là số nhiều hay không. Tôi không biết mục đích của nó. Tôi không biết nó thậm chí được làm bằng gì. Tôi thậm chí không biết chắc liệu nó có phải là nguyên sinh chất hay không.

Anh ta có thể đang cố gắng mô tả một khái niệm tâm trí nhóm, mà tiềm thức của anh ta đánh đồng với trí thông minh kiểu côn trùng. Tương tự như cách thức hoạt động của ong và kiến.

S: Plasma là từ mà tôi đã cố gắng nhớ trước đó để mô tả bên trong của kim tự tháp đó. Huyết tương bên trong nó đông lại.

D: Điều đó có lý. Chúng tôi sử dụng từ tốt nhất có thể để mô tả mọi thứ. Nhưng tôi tò mò không hiểu tại sao bạn lại gọi nó là trí thông minh kiểu côn trùng.

S: Bởi vì nó hoàn toàn không quan tâm đến hạnh phúc của tôi, ngoài mục đích riêng của nó. Nó có sự hiểu biết về thói quen, giá trị, hệ thống cuộc sống của tôi – rất rộng rãi – nhưng sự hiểu biết đó chỉ ở mức độ nó phục vụ cho mục đích của nó, mục đích của chúng. Và tôi không biết những mục đích đó là gì.

D: Vì vậy, theo cách đó, nó là người ngoài hành tinh hoặc giống côn trùng. Chà, điều gì đã xảy ra với bạn sau vụ nổ? Khi bạn nói sinh vật đã bị phá hủy?

S: Chà, tôi không chắc đó là tôi. Tôi đoán nó là như vậy, nếu có bất kỳ loại liên tục nào. Tôi cảm thấy một sự đồng nhất với sinh vật đen đó. Và tôi không biết kết nối có thể là gì. Nó có thể chỉ là khái niệm.

D: Được rồi. Đây có phải là cuộc sống mà thuật ngữ mà bạn sử dụng, Thermo-docular, bắt nguồn từ đâu?

S: (Ngừng lâu) Đáng lẽ phải như vậy. Đó là những gì chúng tôi đặt ra.

D: Nhưng không có gì nghĩ đến? (Không) Sau đó, hãy làm cho tâm trí có ý thức của Steve bị đẩy ra khỏi đường đi và nói chuyện với người có ý thức phụ của anh ấy. Lý do cho Steve thấy sự tồn tại đó là gì?

S: Đó là sự tồn tại đầu tiên của anh ấy trong thực tế này.

D: Anh ấy dường như là một dạng sinh vật vô tội trong cuộc sống đó. Có cách nào để biết sự tồn tại đó xảy ra ở đâu không? Hoặc là có thể?

S: Nó không liên quan.

D: Có phải nó nằm trong ... của chúng ta, tôi sẽ nói “thiên hà của chúng ta”?

S: Chắc chắn. Về không gian, nó không xa lắm.

D: Bạn có biết gì về những gì đã xảy ra với cuộc chiến này không? Anh tò mò về phía bên kia.

S: Không có bất kỳ mặt nào khác.

D: Ý bạn là gì?

S: Cả hai bên đều giống nhau.

D: Tôi đang cố gắng hiểu. Tại sao họ đánh nhau lúc đó? (Ngừng lâu) Có cách nào để giải thích những gì bạn đang cố gắng nói không?

S: Việc giải thích và trả lời câu hỏi đó luôn luôn thấm nhuần ý tưởng ... bất kể tôi trả lời câu hỏi đó như thế nào, và nó được trả lời lặp đi lặp lại, mọi người luôn lấy câu trả lời và vắn chúng và uốn chúng thành hình dạng con người. Họ đặt khuôn mặt của con người lên chúng, và mang lại cho chúng những giá trị nhân văn, và động lực của con người. Và nếu chúng rất, rất mạnh, chúng sẽ biến chúng thành những vị thần. Tôi cho rằng cuối cùng nó không có hại, nhưng nó chỉ không liên quan nhiều đến câu trả lời thực sự cho những câu hỏi bạn đặt ra.

D: Tuy nhiên, chúng ta phải đặt giá trị con người lên trên đó, bởi vì đó là cách chúng ta nghĩ với tư cách là con người. Nhưng tôi vẫn đang cố gắng hiểu làm thế nào một bên có thể là cả hai, và tại sao lại phải chiến đấu.

S: Vị thần đó Chà, hiện hữu hay là ... Tôi cũng có thể nhảy vào đó và bắt đầu đặt tên cho mọi thứ, bởi vì nó sẽ không ổn như thế nào. Nhưng bản thể mà bạn đang nói đến đã đưa toàn bộ chương trình nhỏ này lên, mà người này đã tham gia vào. Bản thể đó, bạn sẽ gọi là một vị thần, bạn sẽ gọi nó là vị thần. Và điều đó được tạo ra cho cả hai bên của cuộc xung đột. Đó là, và là cả hai bên của cuộc xung đột. Và hỏi tại sao ... không có bất kỳ lý do nào.

D: Chỉ để giải trí của riêng nó?

S: Đó là một câu trả lời tốt như bất cứ điều gì.

D: Tôi biết không thể có câu trả lời cho một số điều này. Ít nhất, một câu trả lời mà chúng ta có thể hiểu được. Nhưng bạn đã nói rằng đó là sự tồn tại đầu tiên của anh ấy trong thực tế này.

S: Đúng vậy.

D: Và chúng ta đã trải qua những kiếp sống khác mà anh ấy đã có ở nơi anh ấy ở trên Trái đất. Có phải những điều đó đã xảy ra ngay sau cái kia không? Tôi đang nghĩ theo nghĩa tuyến tính.

S: Chà, theo nghĩa phi tuyến tính thì mọi thứ xảy ra đồng thời.

D: Vâng, tôi đã nghe lý thuyết đó. Nhưng có những trải nghiệm nào khác ngoài những trải nghiệm mà chúng tôi đã đề cập không?

S: Vâng. Vô số. Bạn đang gọi anh ấy là "anh ấy" hoặc "nó", và chỉ là

D: Đó không phải là một trong những cái tên đó?

S: Cái mà bạn gọi là "linh hồn", hay cái mà bạn gần như gọi nhầm là "linh hồn", không liên quan rất nhiều đến cách bạn quan niệm nó. Bạn đang đặt tên cho một thứ gì đó quá phức tạp để có một cái tên. Hãy hình dung thế này: nếu bạn có nhiều nguyên liệu và bạn trộn tất cả lại với nhau, vì vậy lần này nó có màu đỏ, và lần sau nó có thể có màu xanh lá cây hoặc xanh lam hoặc cam. Và bạn trộn đi trộn lại nhiều lần. Tất cả những lần nó xuất hiện màu đỏ, thì bạn sẽ nói rằng tất cả những tồn tại đó đều là cùng một người. Họ có điểm chung. Họ có một thái độ đặc biệt. Tất cả những thời điểm đó đều có cách để tự tạo ra, nhưng chúng không phải tất cả đều giống nhau. Người nằm đây trên tấm chăn nhỏ này không phải là người đã sống trong các kiếp khác, hoặc đang lái một loại đồ nghề nào đó.

D: Vâng, tôi có thể hiểu điều đó.

S: Điểm chung duy nhất thực sự là tập hợp các đặc điểm – và thậm chí không phải đặc điểm, không phải đặc điểm vật lý, mà là khái niệm (khó giải thích)

D: Tôi đang nghĩ về tâm linh, đó là cái gì ý bạn là?

S: (Ngắt lời) Không, không, không, không, không, không, không. Có những khuynh hướng khái niệm. Một tập hợp các khuynh hướng khái niệm là tuyến tính mà bạn đang nói đến.

D: Được rồi. Tôi nghĩ chúng ta sắp hết thời gian và vướng vào một số ý tưởng phức tạp. Nhưng tôi muốn cảm ơn bạn đã chia sẻ điều đó với tôi, mặc dù nó rất phức tạp.

Được rồi, tôi muốn thực thể đó rời đi, và tôi muốn tất cả ý thức và nhân cách của Steve một lần nữa trở lại cơ thể của Steve. Khi thức dậy và thảo luận về phiên họp, một trong những nhận xét đầu tiên của Steve là, "Chà, anh ấy chắc hẳn không quan tâm đến cuộc chiến chết tiệt của họ." "Vâng," tôi nói, khi chúng tôi bật cười về sự quan sát của anh ấy. "Anh ấy thực sự đã được nhập ngũ."

DI SẢN TỪ CÁC VÌ SAO – CHƯƠNG 7: BỊ MẮC KẸT TRÊN TRÁI ĐẤT

Trường hợp kỳ lạ này xảy ra trong chuyến đi đầu tiên của tôi đến Anh vào năm 1992, và phiên họp được thực hiện tại nhà của đối tượng ở London. Nó cho thấy những sự việc kỳ lạ này không chỉ giới hạn ở người Mỹ. Tôi đã gặp chúng trên khắp thế giới. Đối tượng trong trường hợp bất thường này là Mona, một phụ nữ trẻ tóc đen đã ly hôn ở độ tuổi ba mươi. Thời gian của cô dành để nuôi dạy một

cậu bé và tham gia vào công việc bất thường là cố gắng dạy người khác cách phát triển khả năng tâm linh tiềm ẩn của họ.

Cô ấy đã nghĩ ra một phương pháp đơn giản và có nhu cầu dạy mọi người, chẳng hạn như nhân viên bảo vệ và cảnh sát, cách nhận ra những người có khả năng nguy hiểm bằng cách sử dụng khả năng ngoại cảm tự nhiên mà họ thậm chí không biết họ sở hữu. Cuộc sống của cô ấy rất đầy đủ và thú vị, và điều phàn nàn duy nhất của cô ấy là cô ấy đã cố gắng giảm cân. Cô ấy đã không thành công mặc dù cô ấy đã thử một số phương pháp. Cô ấy đang tìm kiếm câu trả lời trong một kiếp trước có thể ảnh hưởng đến điều này.

Giảm cân là một lý do rất phổ biến để yêu cầu liệu pháp tiền kiếp. Thường thì nguyên nhân có thể bắt nguồn từ nạn đói trong các kiếp sống khác. Đây có lẽ là câu trả lời rõ ràng nhất, nhưng có thể có những nguyên nhân không thể ngờ tới. Trong một trường hợp của tôi, người phụ nữ là thủ lĩnh nam giới của một gia tộc quyền lực ở Scotland.

Những trách nhiệm rất lớn, và chúng không chấm dứt sau cái chết của cá nhân. Trong khi người đàn ông năm hấp hối, tiềm thức của anh ta đã tiết lộ một manh mối rất quan trọng và cốt yếu dẫn đến việc mang trọng lượng quá mức, khi anh ta nói, "Tôi sẽ không bao giờ thoát khỏi gánh nặng của trách nhiệm của mình." Tiềm thức rất theo nghĩa đen và phản ứng với những gì nó được yêu cầu. Nó không hiểu khái niệm về thời gian, và thực hiện các chỉ dẫn vô thức, bất kể người đó đang mặc cơ thể nào vào thời điểm đó. Trong công việc chính của nó với tư cách là người bảo vệ, nó cảm thấy cần phải bảo vệ cơ thể, bất kể tâm trí có ý thức tầm thường muốn nó làm gì. Đây là lý do tại sao việc nhận ra sức mạnh của tiềm thức và đối phó trực tiếp với tiềm thức trong liệu pháp là rất quan trọng. Nếu phần quan trọng này của tâm trí không hiểu nó đang thực sự gây hại cho cơ thể, và đồng ý làm việc để giải quyết vấn đề, thì sẽ không có liệu pháp nào có tác dụng. Nhà trị liệu phải thuyết phục tiềm thức rằng, mặc dù nó chỉ làm nhiệm vụ bảo vệ, nhưng đây là một cơ thể khác không cần kiểu bảo vệ gây rối. Nó phải được cung cấp một bộ hướng dẫn khác sẽ hữu ích hơn và có lợi cho đối tượng. Nó phải được nói như một người sẽ nói với một đứa trẻ, và kết

quả đáng ngạc nhiên có thể xảy ra khi nó đồng ý hợp tác. Trong số tất cả các lý do khác nhau dẫn đến béo phì, trường hợp này là trường hợp kỳ lạ nhất của tôi. Và gợi ý mà tiềm thức đưa ra để giải phóng vấn đề thừa cân cũng kỳ lạ không kém. Trong công việc của tôi, bạn phải chuẩn bị cho những điều bất thường và có thể tự thích ứng với những điều bất ngờ.

Khi Mona ở trong trạng thái xuất thần sâu sắc, tôi đã sử dụng phương pháp đám mây của mình để đưa cô ấy lùi lại phía sau để tìm kiếm cuộc đời sẽ nắm giữ câu trả lời cho vấn đề của cô ấy. Trong phương pháp này, đối tượng trôi từ từ khỏi đám mây cho đến khi họ đứng trên mặt đất. Gợi ý luôn được đưa ra rằng bạn sẽ có cảm giác như thể họ là một chiếc lá đang trôi ra khỏi cây, một cảm giác bay bổng và chậm rãi, nhằm tạo ra một bầu không khí yên bình. Đây là phản ứng bình thường mà tôi đã trải qua trong hàng trăm trường hợp sử dụng phương pháp này. Vì vậy, tôi đã rất ngạc nhiên khi dòng dõi của Mona hoàn toàn khác. Cô ấy đi xuống từ đám mây và trải qua một chuyển động quay tròn, như thể cô ấy đang rơi xuống.

M: Tôi nhìn thấy những ngọn núi trên nền trời trắng. Bây giờ nó đến rất nhanh. Gần như thể tôi đang trượt xuống một sườn núi.

Tôi đã cố gắng trấn an cô ấy rằng cô ấy hoàn toàn an toàn, mặc dù những tác động mà cô ấy đang gặp phải là ngoài mong đợi.

M: Ồ, vâng. Nó cảm thấy rất nguy hiểm, nhưng tôi không lo lắng về nó. Tôi đang di chuyển rất nhanh.

Cô đang cố gắng kiểm soát chuyển động quay chóng mặt. Lời nói của cô bị cắt ngang bởi những tiếng kêu thảm thiết. Mỗi khi tôi yêu cầu cô ấy quan sát xung quanh cô ấy, cô ấy không thể tuân theo. Ngẩng đầu nhìn xung quanh chỉ khiến cô quay cuồng hơn.

M: Bây giờ tôi có cảm giác này, đi nhanh hơn và nhanh hơn và nhanh hơn, xuống một góc. Nhưng một đường trượt tự do của góc xuống. Trượt, trượt. Và

tôi biết nếu tôi nhìn lên – thật khó vì tôi đang di chuyển xuống rất nhanh – tôi nhận biết được bầu trời xanh và một vài đám mây trắng và những ngọn núi. Giống như tôi đang trượt xuống giữa sông băng. Nó thực sự kỳ lạ. Một vực sâu. Thật là kỳ lạ. Và bây giờ tôi đang quay một chút. Tôi cảm thấy thể chất như thể tôi đang quay cuồng. Tôi không biết tại sao tôi lại ngã. Và bây giờ tôi đang thả theo một đường thẳng xuống. Tôi thực sự ... dường như tôi đang bị bao quanh bởi một thứ gì đó rất nặng. Đó là trọng lượng. Và tôi chắc chắn là vậy, bạn biết đấy. Và tôi chỉ đang rơi như một hòn đá. Nó không đáng sợ. Tôi chỉ biết.

D: Thường thì tôi yêu cầu bạn thả như một chiếc lá, vì vậy nó sẽ không cảm thấy đột ngột.

M: Không lạ là tôi đang rơi như một hòn đá sao?

D: Vâng, thay vì giống như một chiếc lá từ cây.

Cô ấy tạo ấn tượng về một người nào đó đang bám vào trong một chuyến đi dạo trong công viên giải trí. Đó là cảm giác hoàn toàn mất kiểm soát. Tôi đã bắt lực trong việc ngăn cản sự xuống dốc của cô ấy cho đến khi cô ấy có thể tự mình điều khiển đường trượt.

M: (Đột nhiên) Tôi dừng lại. Tôi đã hạ cánh.

D: Bạn đang ở trên đôi chân của bạn hay sao?

M: Chà ... nó chỉ là màu trắng. Và ... điều này nghe có vẻ kỳ lạ (Cười thầm) ... Tôi đang ở trong một loại hình kim tự tháp bị rơi nước mắt ... điều đó thật thú vị. (Ngạc nhiên) Đó là một con tàu vũ trụ!

D: Một con tàu vũ trụ?

M: Nó đang quay. Cơ sở đang quay. Và nó trắng xung quanh tôi. Nó không đáng sợ. Nó không đáng sợ. Đó là một con tàu vũ trụ. (Ngạc nhiên) Tôi là phi thuyền! Điều đó có ý nghĩa?

D: Đúng vậy. Nó làm với tôi.

M: Rất tiếc! Tôi đang quay. Đây rồi. Tôi đang quay. Tôi có thể cảm nhận được cơ thể mình đang chuyển biến theo đúng nghĩa đen.

D: Bạn đã hạ cánh xuống đất chưa?

M: Tuyệt.

D: Đó là lý do tại sao nó có màu trắng. Hãy cho tôi biết ý của bạn về việc trở thành phi thuyền. Tại sao bạn nghĩ rằng?

M: Bởi vì tôi là vậy. Tôi biết rằng tôi có một tâm trí, và tôi biết rằng tôi tách biệt. Nhưng tôi cũng biết rằng tôi là con tàu ... bởi vì tâm trí của tôi điều khiển nó. Đó là lý do tại sao.

D: Điều khiển tâm trí của bạn? (Yeah) Nó không thể bay nếu không có bạn? (Không) Được. Nhìn xuống bản thân. Bạn có quần áo nào trên không?

M: Không. Tôi cũng rất trắng. Ái chà! Tôi thậm chí còn quay nhiều hơn nữa. Và tôi đang cố gắng làm chậm lại bản thân. Ái chà! (Cười) Whoa, whoa, whoa! Và bây giờ tôi đang cắt cánh. Ái chà!

D: Chúng tôi không muốn bạn làm điều đó. Hãy làm cho nó dừng lại và giữ yên.

M: Chà! Lấy làm tiếc! Treo lên! Ái chà! (Cười) Điều này giống như đang ở trên người lái xe trượt tuyết. Nó rất, rất bối rối.

D: Nếu bạn đang kiểm soát nó, thì bạn có thể làm cho nó chạy chậm lại.

M: Vâng. Chỉ là khi bạn nói hãy nhìn lại bản thân mình, toàn bộ sự việc đã biến mất. Ái chà! Đợi tí.

D: Bảo nó dừng lại. Nó đã dừng và hãy tắt nó đi, vì vậy nó sẽ đứng yên.

Tôi biết mình sẽ không thể nhận được bất kỳ câu trả lời nào cho đến khi động tác đánh lạc hướng dừng lại.

M: Được rồi. Chà, chà! Tôi biết tôi nên ngừng quay. Chà! Tốc độ! Tốc độ!

D: Nghe một phút. (Tôi không muốn cô ấy đi ra ngoài mà không có tôi.)

M: tôi đang nghe đây. Không sao đâu. Tôi đã có bạn. Nghe! Tôi đang quay hai chiều cùng một lúc. Theo nghĩa đen. Phần trung tâm của tôi đang quay theo hướng thuận chiều kim đồng hồ, và các chi của tôi đang quay theo hướng ngược chiều kim đồng hồ. Và đó là cách tàu vũ trụ di chuyển. Được chứ?

D: Đây có phải là một con tàu vũ trụ lớn không?

M: Không. Một cái nhỏ.

D: Bạn có thể nhìn vào cơ thể của mình mà không bị chóng mặt không?

M: Tôi có thể nhìn vào bàn tay của mình. Nó khá khó khăn bởi vì ... nó gần như là nếu tôi minh bạch, nhưng tôi không. Tôi trắng sáng, nhẹ nhàng. Tôi phát quang. Và ... tôi không thể nói cho bạn biết đó là bàn tay to hay bàn tay nhỏ, nhưng tôi có thể nói với bạn rằng các đầu ngón tay là hình củ. Chúng hơi sưng lên, gần giống như thể chúng sẽ có người hút vào chúng, nhưng chúng không. Điều đó có ý nghĩa?

D: Kiểu giống như bóng đèn trên nhiệt kế, ý bạn là?

M: (Chắc chắn.) Vâng! Và khá đốt ngón tay nữa.

D: Bạn có bao nhiêu ngón tay.

M: (Đếm) Một, hai, ba, bốn, giống như bàn tay con người. Năm bằng ngón tay cái. Tôi có một ngón tay cái. Nhưng những lời khuyên là khác nhau. Và chúng cũng béo hơn và nhiều thịt hơn. Chúng có nhiều đường viền hơn. Trên thực tế, nó khá ổn định khi nhìn vào bàn tay của tôi. Tôi ít nhận thức được sự quay của xe.

D: Hãy cho tôi biết đặc điểm khuôn mặt của bạn cảm thấy như thế nào.

M: Ồ, được rồi. Cằm nhọn, đầu hình quả trứng tròn, đôi mắt nhỏ – à, không quá nhỏ, nhưng chúng xé lên như quả hạnh. Một chiếc mũi dài được điêu khắc rất nhỏ chỉ có hai lỗ. Và một cái miệng nhỏ.

D: Bạn có tóc không?

M: Không, không có gì. Không tóc. Không ở đâu, ở bất cứ đâu. Tôi có một bộ não lớn.

D: Bạn biết điều đó? (Uh-huh) Bạn có nghĩ đó là lý do tại sao đầu lại có hình dạng như vậy không? (Uh-huh) Tại sao bạn lại ở trên con tàu đó?

M: (Tạm dừng) Điều tôi muốn nói là đó thực sự là công việc của tôi. Và tôi đã bị rơi, bạn biết đấy. Tôi bị rơi. Điều này giống như tôi đang bị mắc kẹt. Và hiện tại tôi đang rất bối rối.

D: Tại sao con tàu bị tai nạn?

M: Có điều gì đó đã xảy ra với lực hấp dẫn ... Tôi không biết. Nó rút xuống. Nó vừa rơi xuống, nổ! Nó không nên làm điều đó.

D: Đó có phải là nguyên nhân gây ra quay và mất phương hướng không?

M: Nó rất lạ, bởi vì tôi đang bối rối ở đây. Tôi bị bao quanh bởi lớp băng lạnh giá. Tôi chắc chắn đang ở trên núi ở đâu đó. Và ... tôi là tàu trinh sát. Đó là những gì nó được, nhưng tôi đã bị rơi. Nó rất đột ngột. Nó giống như va vào một bức tường, và sau đó toàn bộ sự việc vượt khỏi tầm kiểm soát. Nhưng tôi không đánh gì cả.

D: Bạn sẽ có thể sửa chữa nó?

M: Hiện giờ tôi không có thời gian để kiểm tra mọi thứ, nhưng tôi rất biết rằng ... tôi đã đập đầu.

D: Bạn có chảy máu không?

M: Không giống như ý bạn. Nhưng có một sự xáo trộn. Có một sự rò rỉ.

D: Của chất lỏng hay gì?

M: Nó ... (khó giải thích) nó là hữu hình. Nhưng nó không ... nó không nhỏ giọt, nó trôi nổi. Giống như huyết tương gần như.

D: Nó có màu gì?

M: Nó màu trắng. Nó cũng phát quang. Hơi tối hơn da của tôi.

D: Nó ra khỏi đầu bạn?

M: Nó bị rò rỉ. Nó lên. Nó hoàn toàn ở lại.

D: Nổi lên? Bởi vì nó bên trong thủ công?

M: Tôi chưa bao giờ ở ngoài này. Tôi không biết điều gì sẽ xảy ra nếu tôi bước ra ngoài này.

D: Tôi hiểu rồi. Chà, bạn có cách nào để triệu tập sự giúp đỡ không, nếu bạn là tàu trinh sát?

M: Tôi có một bảng điều khiển trước mặt mà tôi có thể kiểm soát. Nhưng đèn sai màu. Có gì đó đã xảy ra. Các tần số đều trở nên điên cuồng. Nó có màu vàng và xanh lục, và nó không nên có màu đỏ. Không có màu đỏ.

D: Nó được cho là màu đỏ?

M: Vâng. Nó rất khó hiểu.

D: Có nhiều đèn nhỏ hay gì?

M: Vâng, giống như bóng đèn nhỏ. Tôi rất biết rằng phần đầu bên trái của tôi thực sự bị tổn thương khá nhiều. Bên trong tai của tôi cũng bị tổn thương khá nặng, và tôi rất bối rối.

D: Bạn có loại tai gì? Họ trông như thế nào?

M: Đại khái là ... làm sao tôi giải thích được? Nó giống như một khối nhô lên chỉ với một cái lỗ. Không giống như đôi tai của bạn. Khác nhau. Giống như một cây nấm thực sự với một lỗ ở giữa.

D: Tôi hiểu rồi. Nhưng bạn nghĩ rằng bạn đã bị tổn thương bên đó của đầu và tai cũng vậy.

M: Vâng. Đau quá. Đau quá! Nhưng nó có cảm giác Có một điểm thực sự gây tổn thương khá nhiều.

Tôi ngay lập tức đưa ra gợi ý để giảm bớt cảm giác đau thực sự.

D: Tôi không muốn bạn trải qua bất kỳ sự khó chịu nào về thể chất. – Bạn có biết, bạn đã định đến phần này của Trái đất?

M: Tôi đã lập bản đồ các đường sức từ. Đó là những gì tôi đã làm. Tôi đang ghi lại các đường sức từ. Và sau đó một điều gì đó đã xảy ra.

D: Chà, bạn định làm gì?

M: Tại thời điểm này, tôi cảm thấy tôi nên ra ngoài, và chỉ cần kiểm tra xem tôi đang ở đâu. Vì đầu tôi rất đau và tôi không thể kiểm soát được điều này. Con quay hồi là tại sao tôi đập đầu vào. Bởi vì nó mất kiểm soát trong vài giây, và đáng lẽ nó không nên làm như vậy. Tôi rất có kinh nghiệm, và điều đó đã nằm ngoài tầm kiểm soát.

D: Vì vậy, bạn không thể vận hành nó hoặc triệu tập sự trợ giúp, hoặc cất cánh một lần nữa, miễn là có gì đó không ổn với đầu của bạn?

M: Vâng ... tôi phải sửa chữa. Tôi phải hàn gắn.

D: Bạn có thể làm điều đó?

M: Tôi hy vọng như vậy. Tôi không muốn bị mắc kẹt ở đây. Nó rất lạ bởi vì tôi ... (Thở dài) Tôi đang trải qua gần như một nỗi đau, một tiếng hú bên trong cơ thể. Tôi nghĩ rằng tôi đã bị bỏ rơi.

D: Nó giống như nỗi sợ hãi, hay bạn có biết đó là gì không?

M: Sợ hãi? Không, nó giống như than khóc. Thật đau buồn.

D: Tại sao nó lại cảm thấy như vậy?

M: Tôi không biết.

D: Chà, con tàu của bạn đến từ đâu?

M: (Cười khúc khích) Nếu tôi nói “thăng lên và sang phải” (Cười) Còn một chặng đường dài. (Thở dài) Tôi đang nghe một ngôn ngữ. Nghe gần giống như ruột, cổ họng ... Tôi thậm chí không thể làm được. Hộp thoại của tôi không thể làm được điều này, Dolores. Tôi có thể nghe thấy nó trong đầu, nhưng tôi không thể

D: Chà, dịch đi. Nói cho tôi biết nó đang nói gì. Đừng cố bắt chước nó. (Ngừng lại một lúc lâu, khi cô ấy lắng nghe.) Nó đang cố cho bạn biết bạn đến từ đâu?

M: Vâng. Nhưng nó có vẻ (Cô ấy thất vọng vì cô ấy không thể phát ra âm thanh.) Không phải từ vũ trụ này.

D: Nó có đến trực tiếp không?

M: Không. Hai điểm dừng. Hai điểm dừng. Hành trình dài, dài.

D: Bạn có biết hai điểm dừng kia ở đâu không?

M: Sirius một.

D: Cái kia là gì?

M: Vùng ngoại vi của hệ mặt trời. Trên vành đai của sao Thổ.

D: Tôi nghĩ bạn có thể đến từ một nghề thủ công lớn hơn.

M: Không. Suy nghĩ, suy nghĩ nhanh hơn.

D: Nghề này có khả năng đi xa đến thế.

M: Chúng tôi không ăn như bạn.

D: Ồ? Làm thế nào để bạn nhận được dinh dưỡng của bạn?

M: Đèn.

D: Ánh sáng? Làm thế nào để bạn có được ánh sáng trên một thủ công?

M: Bức xạ.

D: Điều đó đến từ đâu?

M: Mọi nơi.

D: Tôi đang nghĩ nếu bạn được bao bọc trên một món đồ thủ công thì sẽ không có bất kỳ loại ánh sáng nào bên trong nó.

M: Không, nó không giống như bạn nghĩ. Không giống như bạn nghĩ. Họ chuyển hướng ... nó không giống như Một, giải thích mọi thứ. Bức xạ không có hại. Đó là sự nuôi dưỡng. Xe cộ là để đi lại dễ dàng hơn là cần thiết. Thật là kỳ lạ.

D: Vậy thì ánh sáng, bức xạ, có phát ra từ bên trong chiếc máy không?

M: Bên trong và bên ngoài.

D: Bên ngoài không gian, hay cái gì?

M: Vâng. Tôi chỉ tiếp thu nó. Nó ở mọi nơi. Da tôi ... độ ẩm. Đó là lý do. Thủ công giữ độ ẩm.

D: Được rồi. Bạn nói bạn nghĩ bạn phải đi ra ngoài để định hướng bản thân, để xem bạn đang ở đâu. Nhưng bạn không nói rằng bạn chưa bao giờ làm việc bên ngoài?

M: Không lâu đâu. Tôi đã đi du lịch.

D: Vì vậy, bạn có thể tồn tại miễn là bạn còn trong nghề. Khoảng cách xa hay dài không có gì khác biệt.

M: Tôi biết bao lâu cho đến khi tôi bị rơi.

D: Bạn có giao tiếp với ai trước đó không?

M: Tôi luôn liên kết với mọi suy nghĩ ... với tất cả những người khác, với mọi người.

D: Họ sẽ không thể nhận ra rằng có điều gì đó không ổn?

M: Tôi cảm thấy hoàn toàn mất kết nối. Điều xấu đã xảy ra.

D: Nếu họ vẫn có thể kết nối với bạn, họ có thể đến và tìm bạn.

M: Tôi cảm thấy hoàn toàn mất kết nối. Tôi rất buồn.

D: Vâng, hãy tiếp tục và xem những gì bạn làm. bạn sẽ làm gì tiếp theo?

M: Bây giờ tôi là ... một số, một số thứ đã cho tôi lông.

D: Lông?

M: Tôi đang ngồi trong một cái hang với lông xung quanh cơ thể và một ngọn lửa. Và nó cảm thấy kỳ lạ, nhưng nó có vẻ cần thiết. Tôi bị mất một ngón chân. Nó đóng băng. Nó đi rồi.

D: Sau đó, bạn đã đi ra ngoài tàu vũ trụ. Đó có phải là ý bạn không? (Có) Bạn cảm thấy thế nào khi làm điều đó?

M: Sốc!

D: Theo cách nào?

M: Như hít thở không khí. Ngọn lửa bùng cháy trong tôi. Trời lạnh, nhưng cảm giác như có lửa.

D: Hít thở không khí lạnh có bị sốc không? (Có.) Bạn có thở bằng hệ thống hô hấp không?

M: Tôi có một hệ thống để thích nghi với môi trường. Tôi có thể thở nếu cần. Chủ yếu qua da, nhưng có thể thở nếu lượng khí cần thiết.

D: Tôi hiểu rồi. Vì vậy, bạn thích nghi với bất cứ nơi nào bạn thấy mình.

M: Gần như vậy. Không phải tất cả các nơi. Một số có thể là thù địch. Axit sẽ được. Sulphur không ổn đâu. Sulphur có tính axit.

D: Nhưng những khí mà bạn đang ở bây giờ không có hại? Ban đầu họ chỉ bị bỏng, hay là cái lạnh đang thiêu đốt?

M: Cả hai. Người ta cần thời gian để điều chỉnh. Có thể điều chỉnh, nhưng nó ... đau một cái gì đó.

D: Bạn có đang đi bộ trong trời lạnh không? Đó là khi bạn bị mất ngón chân?

M: Tôi nhớ ít. Chỉ rơi xuống, và thức dậy ở nơi này với lông thú, và ... mọi người đều có lông thú.

D: Có những người khác?

M: Một, hiện tại. Tôi biết, nhưng tôi tin nhiều hơn.

D: Bạn có thoải mái ở đó không?

M: Tôi bị mắc kẹt. Làm sao bạn có thể thoát mái khi bị mắc kẹt?

D: Ý tôi là, bạn không còn lạnh lòng nữa, phải không?

M: Tôi tê tái.

D: Sau đó, ngọn lửa không được giúp đỡ?

M: Tôi nghĩ ... (Chuckle) bạn sẽ gọi tình hình là "trầm cảm". Tôi nghĩ rằng tôi đang rất chán nản và thất vọng. Tôi vẫn còn mắc kẹt.

D: Vâng. Chà, người này trông như thế nào khi đi cùng bạn?

M: Có lông. Tóc ở khắp mọi nơi. Tóc.

D: Trên da của anh ấy? (Có) Tôi nghĩ bạn muốn nói là lông giống như chúng có trên bạn. M: Không. Tôi đang mặc đồ lông thú ... nhưng đây là lông trên da. Anh ấy to, cao. Lớn hơn tôi rất nhiều. Tôi đến ngực cao. Bốn để ... Vui lòng đợi. Cao năm tạ (?). (Gặp khó khăn trong việc tìm từ) Tele Bạn nói "thần giao cách cảm". Làm việc, nói bằng tâm trí. Đó là một sinh mệnh nhân ái nhất. Thông minh nhất.

D: Anh ấy phải từ bi nếu anh ấy chăm sóc bạn.

M: Có một liên kết xảy ra. Tình bạn. Tôi rất cô đơn. Tôi không thể tiếp cận người của tôi. (Thở dài) Tôi cần kỹ năng để làm điều đó. Nó bị hư hỏng. Đầu tôi bị hư. Tôi không thể tự kết nối trở lại.

D: Bạn có thể giao tiếp với sinh vật khác này không?

M: Có, có và không. Đại loại là ... chúng tôi hiểu nhau, nhưng không có chi tiết trong cách nói. Nó từ tâm trí đến tâm trí. Bạn nghĩ rằng "đói, ấm áp, bầu bạn, tình bạn." Những điều đó xảy ra. Không có khả năng cho cuộc trò chuyện.

D: Tôi hiểu rồi. Các khái niệm đơn giản?

M: Vâng. (Gặp khó khăn khi giải thích.) Có một chia sẻ tuyệt vời, nhưng không Có một chia sẻ tuyệt vời. Tôi hiểu nhiều về người bạn này, và anh ấy cố gắng hiểu tôi. Anh ấy hiểu nhu cầu bảo vệ của tôi, và cho tôi lòng thú. Tôi không biết họ đến từ đâu, vì anh ấy không thể hiểu câu hỏi.

D: Vì vậy, có vẻ như anh ấy chỉ có thể hiểu những điều cơ bản, đơn giản.

M: Không. Nhưng chúng là những khái niệm, không có Làm thế nào bạn có thể giao tiếp về bản đồ sao và du hành vũ trụ, khi sinh vật này, với tất cả lòng từ bi và trí tuệ của mình, chưa bao giờ ở đâu khác ngoài ngọn núi này?

D: Vâng. Nhưng nó là một loại người? Nó không phải là một con vật? Đúng không?

M: Tôi không hiểu "con người".

D: Nó giống bạn hơn là một con vật? Hay bạn có biết con vật là gì không?

M: Không (Tạm dừng, như thể đang cố gắng hiểu.) Năm người to lớn (?), Cao, nhiều lông, tốt bụng, khôn ngoan, ngoại cảm.

D: Với nhiều lông.

M: Dày. Ah! Nhiều hơn một. Một màu trắng, một màu đen.

D: Có người khác vào không?

M: Vâng. Một chiếc ghế hơn một chút. Họ có vẻ lo lắng về đầu của tôi. Họ đang cùng nhau cố gắng thực hiện một số việc chữa lành bằng tâm trí của họ. Bây giờ khác và khác. Năm giờ đã đến.

D: Có phải tất cả chúng đều có bộ lông màu khác nhau?

M: Chủ yếu là màu đen và trắng. Một số màu nâu, nhưng không phải tất cả.

D: Giống như đốm?

M: Không, chỉ là các bản vá lỗi. Chủ yếu là màu đen và trắng.

D: Và họ đang giao tiếp với tâm trí của bạn và cố gắng chữa lành cho bạn. Nó có hoạt động không?

M: Ít đau hơn. (Dịu dàng) Tôi nghĩ bây giờ tôi đã ngủ.

D: Nhưng bạn sẽ có thể nghe thấy tôi. Thật tốt, phải không, rằng họ đã có thể giúp bạn? (Uh-huh) Điều đó rất tốt. (Rõ ràng là cô ấy sẽ đi ngủ.) Được rồi. Tôi muốn bạn tiến về phía trước một lần nữa. Hãy tiến về phía trước cho đến khi điều gì đó quan trọng khác đang xảy ra. Hãy cho tôi biết bạn đang nhìn thấy gì.

M: Con người! Bây giờ tôi hiểu chúng là gì. Mọi người, mọi người. Da hói giống như của tôi.

D: Bạn có thấy ai đó khác không?

M: Vâng, vâng. Tôi vẫn còn lông của tôi, nhưng bây giờ tôi đã xuống thấp hơn, từ những ngọn núi. Chúng nói nhảm như những con khỉ.

D: Ai làm gì?

M: Con người. Ổn ào, ổn ào, ổn ào. Họ ổn ào quá. Không có thần giao cách cảm im lặng. Những người khác im lặng, khác biệt, mềm mỏng, từ bi. Đây là những ổn ào.

D: Chúng không có lông?

M: Không – Trên đầu! Họ có trên đầu.

D: Và đây là những gì bạn nghĩ tôi có ý nghĩa với con người?

M: Ồ, vâng!

D: Vì vậy, họ trông giống bạn hơn?

M: Chúng xấu quá. (Cười) Xấu quá.

D: Tại sao họ xấu xí?

M: Họ có những chiếc mũi to như vậy.

D: Tóc của họ màu gì? Hay lông thú?

M: Đen.

D: Lông đen trên đầu của chúng? Và những chiếc mũi to. Họ có mặc gì không?

M: Họ có ... xung quanh đầu chân và cơ thể của họ, vài dẹt thôi.

D: Làm thế nào bạn xuống đó với họ?

M: Những người khác đã gửi cho tôi, trong giấc mơ.

D: Trong giấc mơ? Ý bạn như thế nào?

M: Sau khi chữa bệnh, tôi tỉnh dậy ở nơi này. Họ đã gửi tôi trong giấc mơ.

D: Bạn có nghĩ rằng có thể họ đã mang bạn xuống đó?

M: Trong giấc mơ, tôi bay bổng.

D: Vì vậy, bạn thực sự không biết? Bạn vừa thức dậy với những sinh vật huyền thuyên này?

M: (Cười) Và những cái mũi. Quá xấu xí.

D: Nhưng những người có lông đã biến mất?

M: Chỉ trong tâm trí của tôi.

D: Họ không ở với bạn bây giờ. (Không) Chà, những người này đang làm gì vậy? Những người nói chuyện phiếm?

M: Họ đang cầu nguyện. Họ đang quỳ gối và cầu nguyện. Xuống ... tay, cúi đầu xuống đất. Ừm.

D: Tại sao họ cầu nguyện?

M: Họ nghĩ tôi là thần thánh hay gì đó. Tôi tỏa sáng. Tôi phát quang. Họ không phải như vậy.

D: Đây là cách tự nhiên của bạn?

M: Ồ, vâng.

D: Vì vậy, đó là thứ mà họ chưa bao giờ thấy, tôi cho là vậy. Đâu bạn sao rồi? Nó có tốt hơn không?

M: Cảm giác như thể thiếu một phần, nhưng không đau.

D: Nó có thể được gây ra bởi thiệt hại. Chà, ít nhất chúng không có hại cho bạn, phải không?

M: Không, như trẻ con. Như trẻ nhỏ.

D: Trước khi bạn cảm thấy chán nản và bế tắc. Bạn cảm thấy thế nào bây giờ?

M: Tôi ... tôi có một chỗ trống. Và nỗi buồn đến và đi.

D: Bạn có nghĩ rằng có cách nào bạn có thể liên hệ với người của mình và cho họ biết bạn đang ở đâu không?

M: Tôi có thể xây dựng một vệ tinh với thời gian. (Thở dài) Nhưng họ không biết gì về cách nấu chảy kim loại.

D: Tôi hiểu rồi. Tôi nghĩ rằng người của bạn sẽ đến tìm bạn.

M: Chà chà. Chà chà. Khi bạn rời khỏi con tàu, nó giống như ánh sáng tắt.

D: Ồ. Vì vậy, họ sẽ không thể liên lạc với bạn, hoặc theo dõi bạn?

M: Không trừ khi họ ở rất gần. Và tôi đã đi một quãng đường dài để về nhà.

D: Tôi hiểu rồi. Chà, bạn nghĩ mình sẽ làm gì?

M: (Tạm dừng) Tôi không thể nghĩ được.

D: Dù sao thì bạn cũng không thể đi đâu được, phải không?

M: (Buồn thay) Không.

D: Bạn phải ở lại đó.

M: Tôi không muốn. Nhưng tôi không có sự lựa chọn.

D: Hãy tiếp tục và tìm hiểu những gì bạn làm. Di chuyển trước trong thời gian.

M: (Tâm trạng của cô ấy thay đổi đột ngột. Cô ấy không còn nghe buồn nữa.)
Chúng tôi đang xây dựng mọi thứ.

D: Bạn là?

M: Ồ, vâng, chúng học nhanh.

D: Bạn đang xây dựng những thứ gì?

M: Những cây cầu. Những ngôi nhà.

D: Họ đã có điều đó trước đây?

M: Không, tôi đã chỉ cho họ bằng gậy và sợi xe. Họ sử dụng vỏ cây và dùng đá chà xát để làm dây thừng. Họ đã cho tôi thấy, và tôi đã cho họ xem.

D: Bạn lấy ý tưởng từ đâu? Đó là một cái gì đó bạn có nơi bạn đến từ?

M: Tôi đã thấy những thứ này. Và chúng ta có cấu trúc là ... (Cô ấy gặp khó khăn với các từ.) Là ... cấu trúc, nhưng không phải như thế này.

D: Mà bạn đang sống?

M: Trường, kết nối, điểm năng lượng có thể được sử dụng. ... Hình học là quan trọng. Vâng, tôi cần phải bận.

D: Vâng, bạn cần phải có một cái gì đó để làm. Điều đó có lý.

M: Có một hẻm núi, một hẻm núi lớn. Và chúng tôi, tôi, tôi, dự định xây một cây cầu.

D: Bạn sẽ chỉ cho họ cách làm điều đó?

M: Ồ, vâng!

D: Điều đó sẽ hữu ích cho họ, phải không?

M: À, tôi không biết. Họ có vẻ đủ hạnh phúc. Tôi đang chán. Và tôi cần phải làm điều này.

D: Chúng có cấu trúc nào trước đây không?

M: Một vài. Không, rất ít. Hang động, cây cối. Đôi khi chúng ngủ trên cây, những cái này. (Cười)

D: Vậy bạn đang cố gắng chỉ cho họ một cách tốt hơn?

M: Không, tôi chán.

D: Vậy là bạn đang dạy chúng. Bạn đang làm nó như thế nào? Với thần giao cách cảm, như bạn nói bạn đã giao tiếp với những người khác?

M: Không, với việc cho chúng xem. Bằng cách lấy que và sợi xe, và cho chúng xem Và vẽ trên mặt đất. Những người khác vẫn còn trong tâm trí tôi; họ có thể giao tiếp tốt hơn với tôi. Tôi có một ngôn ngữ với bàn tay của tôi bây giờ. Họ cũng vậy. Họ nói rất nhiều với đôi tay của họ.

D: Bằng cách đó họ có thể hiểu bạn?

M: Đủ rồi.

D: Chà, điều đó rất tốt. Mặc dù bạn đang buồn chán, nhưng bạn đang làm một số điều tốt cho họ.

M: Chà, ích kỷ.

D: Họ đang đối xử tốt với bạn. Đó là điều chính yếu. Bạn vẫn mặc bộ lông? (Có) Vì trời lạnh?

M: Không, bởi vì nó che giấu sự khác biệt, sự phát quang. Ngoại trừ tôi không thể giấu đầu của mình. Vì vậy, họ thỉnh thoảng cầu nguyện. Họ nghĩ rằng tôi hơn tôi, bởi vì tôi có thể khác với họ. Nếu tôi cởi áo choàng, tôi sẽ nổi. (Cười) Vì vậy, tôi tiếp tục nó.

D: Nó có làm họ sợ không?

M: Họ có xu hướng cầu nguyện rất nhiều. (Cười) Nếu tôi nổi. Và họ tụng kinh nếu tôi nổi. Đó là một âm thanh dễ chịu.

D: Chà, ít nhất họ không đe dọa.

M: Chúng rất đơn giản.

D: Điều đó tốt. Được rồi. Hãy tiến xa hơn về thời gian và xem bạn đang làm điều quan trọng nào khác.

M: Có một cấu trúc. Tôi dường như dành phần lớn thời gian để xây dựng. Đây là đá. (Thật đáng buồn.) Tôi lo lắng. Tôi không phát sáng nữa.

D: Tại sao không?

M: Tôi không biết.

D: Bạn nghĩ vì bạn đã quen với nơi đó?

M: Không. Tôi nghĩ tôi bị ốm.

D: Vâng, cấu trúc đá là gì? (Tạm dừng) Bạn có đến được không?

M: Được hỗ trợ.

D: Nó trông như thế nào?

M: Nó là một loại hình khối có các bước. Phía trước là lối vào một khe hở trên núi. Nhưng nó rất lớn và nó có chạm khắc và các bước.

D: Làm thế nào bạn làm cho nó? Nghe có vẻ như nó sẽ khó hơn nhiều so với các cấu trúc bằng gỗ.

M: Vâng. Tôi cảm thấy rằng những người khác cũng hỗ trợ. Giống như di chuyển các khối bằng tâm trí. (Có phải cô ấy đang đề cập đến những sinh vật có lòng không?)

D: Để đưa chúng vào đúng vị trí.

M: Vâng. Và chúng tôi có một cách để làm cho bề mặt sáng bóng.

D: Làm thế nào để bạn làm điều đó?

M: Bạn dùng ống hút và một tảng đá khác, bạn vừa xoa vừa xoa. Và nó xảy ra đúng lúc.

D: Làm thế nào bạn có được các hình chạm khắc trên đó?

M: Bây giờ chúng tôi có một cái lò.

D: Bạn đã làm điều đó?

M: Ồ, vâng. Chúng tôi có các công cụ.

D: Bạn đã chỉ cho họ làm thế nào để làm điều đó? (Có) Sau đó họ có tạo ra các bức chạm khắc không?

M: Vâng. (Cười) Họ có một người trong số tôi. Rất lạ. Khác với họ, quá lớn. Cái đầu quá lớn. Một số trẻ em làm những chiếc đầu dẹt như của tôi và tự đặt chúng. (Cười)

D: Bạn có nghĩ hình khắc giống bạn không?

M: À, tôi nhìn thấy bóng của mình, và bàn tay của tôi. Nhưng nó không giống nhau.

D: Đó là điều tốt nhất họ có thể làm, tôi đoán vậy.

M: Tôi đoán vậy.

D: Tại sao bạn dạy họ tất cả những điều này? Bạn vẫn còn buồn chán?

M: Chà, tôi cảm thấy được chăm sóc. Tôi thật cô đơn. Nhưng có quá nhiều thứ để dạy. (Cười) Ngay cả lò nướng để nướng bánh mì. Về các loại ngũ cốc và cách gieo hạt, phát triển và thu hoạch. Bởi vì trước đây tất cả đều rất hoang dã. Vì vậy, chúng tôi có một cách nối, thay đổi các hạt để làm cho chúng đáng kể hơn.

D: Bạn biết làm thế nào để làm điều đó?

M: Ồ, vâng. Bạn chỉ cần sử dụng hai ngón tay.

D: Ồ? Và bạn có thể thay đổi cấu trúc của một cái gì đó. Đó có phải là ý bạn không? (Uh-huh) Tôi hiểu rồi. Điều đó giống như phép thuật, thực sự.

M: Đối với họ, có. Đối với tôi, không.

D: Đối với bạn, điều đó rất tự nhiên. (Có) Vậy thì bạn đã làm được nhiều điều tốt cho họ.

M: Tôi nghĩ họ đã làm nhiều điều tốt cho tôi.

D: Nếu bạn không có nó, nó sẽ thực sự cô đơn, phải không? Và nhàm chán.

M: Chà, nó cô đơn. (Thở dài) Tôi ở đây lâu rồi. Nhiều người trong số họ đã đến rồi đi và chết. Nhiều thế hệ.

D: Bạn có nói rằng bạn nghĩ rằng bạn có thể bị ốm, bởi vì bạn không còn phát sáng nữa không? (Có) Bạn nghĩ điều gì sẽ xảy ra? Bạn có thể tự chữa lành?

M: Tôi không biết. Không ai khác đã từng nói với tôi về điều này.

D: Nhưng không ai khác trong loại của bạn đã từng ở trong tình huống như thế này trước đây.

M: Không. Nhưng tôi có cảm giác rằng những cái đó sẽ sớm ra mắt. Tôi có thể cảm thấy điều gì đó. Tôi hy vọng nó sẽ sớm đủ. Họ đang tiến gần hơn nhiều.

D: Bạn có nghĩ vậy không?

M: Tôi cảm thấy nó.

D: Được rồi. Hãy tiếp tục tiến lên và xem điều gì sẽ xảy ra với bạn.

M: Ôi trời!

D: Chuyện gì đã xảy ra?

M: (Thở dài) Chà, một số người khác đã đến. Và họ không thích tôi.

D: Họ không?

M: Ồ, không.

D: Những người khác này có giống bạn không?

M: Không, không.

D: Chúng khác nhau như thế nào?

M: Chà, họ cảm thấy khác nhau. Và họ trông giống những người mà tôi sống cùng hơn. (Thở dài) Nhưng họ ... (Thở dài) Chà ... (khó giải thích) họ có vấn đề, bởi vì họ ... họ vấp ngã.

D: Rơi qua đồ vật?

M: (Nhấn mạnh) Vâng! Họ muốn ngồi xuống và họ rơi qua ghế.

D: Sao lại thế?

M: Tôi không biết. Nó không thể giữ chúng. Họ có thể rơi qua nó, và nó có thể là một phần ... trong cơ thể họ.

D: Trong cơ thể của họ?

M: Đó là cách chúng khác nhau. Chúng không chắc chắn như vậy. Họ nói tôi đã can thiệp. Và họ không thích tôi. Tôi sắp đi.

D: Chà, những người này có thuộc về đó không?

M: Họ đã đến trước đây.

D: Họ đến từ một nơi khác?

M: Ồ, vâng. Họ có một tên lửa.

D: Một tên lửa?

M: Ồ, vâng.

D: Nhưng họ giống những người này hơn là người của bạn?

M: Ồ, vâng. Họ nói rằng tôi đã can thiệp. Vì vậy, tôi đi đây.

D: Những người khác có thể nhìn thấy chúng không?

M: Ồ, vâng. Họ nghĩ rằng họ cũng là thần. Thạc sĩ. Bậc thầy hơn cả thần thánh.

D: Bạn sẽ đi với họ, hay bạn sẽ rời đi như thế nào?

M: Tôi chỉ định đi bộ thôi.

D: Bạn không đi với họ trong tàu của họ?

M: Họ không thích tôi. Tôi can ngăn. Tôi không thích chúng. Họ không có sự tôn trọng đối với bất cứ điều gì.

D: Bạn có nghĩ họ đến từ một nơi khác với bạn không?

M: Ồ! (Cười) Đây là một nơi khác.

D: Tôi hiểu rồi. Có thể bạn là hai loại khác nhau hoặc một cái gì đó.

M: Chà, những con khỉ trông khác. Có rất nhiều khỉ ở đây.

D: Chà, bạn làm nghề gì? Bạn mới bắt đầu đi bộ?

M: Tôi sẽ quay lại với những người khác trong hang động.

D: Còn những người bạn đã giúp đỡ và chỉ cách làm mọi việc như thế nào? Họ có muốn bạn đi xa không?

M: Họ không nói gì.

D: Được rồi. Vì vậy, bạn đang đi đến những người trong các hang động. Chuyện gì xảy ra sau đó?

M: Tôi ở đó. Tôi được chào đón.

D: Vâng, hãy tiến tới ngày cuối cùng của cuộc đời bạn trong cuộc đời đó. Bạn có thể muốn nhìn nhận nó một cách khách quan. Nó sẽ không làm phiền bạn chút nào. Bạn sẽ chỉ nhìn thấy nó và cho tôi biết những gì đã xảy ra. Điều gì xảy ra vào ngày cuối cùng của cuộc đời bạn trong cuộc đời đó?

M: Tôi đang nằm trong hang, nghe gió. Và tôi chỉ tan rã.

D: Tan rã?

M: Như bụi.

D: Có phải một phần là do bạn không còn phát sáng nữa không?

M: À, vâng. Tôi chỉ có thể thấy mình bị thổi bay.

D: Không còn xác nữa à?

M: Không có cơ thể, nhưng tôi ở đây.

D: Được rồi. Hãy nhìn vào cuộc sống đó và xem xét nó. Bạn nghĩ bạn học được gì từ điều đó?

M: Chà ... cảm xúc.

D: Đó có phải là điều mà bạn không biết trước đây?

M: Không. Tôi không biết.

D: Bạn đến từ đâu, bạn không có những cảm xúc đó?

M: Không. Mọi thứ đều ... (Cười) buồn tẻ.

D: (Cười) Vậy là bạn đã học được cảm xúc. Bạn có học được bài học nào khác từ cuộc đời đó không?

M: Có rất nhiều lạm dụng, và nhiều kẻ thao túng. Và tôi không nghĩ rằng nên cho phép khám phá.

D: Tại sao không?

M: Bởi vì nó làm rối loạn trật tự tự nhiên của mọi thứ.

D: Ý bạn là khám phá như bạn đang làm?

M: Ồ, vâng. Và những người khác nữa.

D: Những người khác đã đến?

M: Ồ, họ đã đến. Và họ đã ăn cắp và họ đã lấy và họ ... (Thở dài) không được tôn trọng.

D: Vì vậy, bạn không nghĩ rằng điều đó nên được cho phép. Nhưng trong trường hợp của bạn, đó không phải là vấn đề cho phép. Bạn chỉ không thể quay lại. Bạn không cố ý làm điều đó.

M: Tôi có một công việc phải làm. Tôi đã tạo bản đồ của nơi này.

D: Vâng, nhưng bất cứ khi nào bạn bị mắc kẹt ở đó, đó không phải là lỗi của bạn. Bạn phải tìm một cái gì đó để chiếm thời gian của bạn.

M: Vâng, vâng. Nhưng nó không nên xảy ra. Tôi đã không nên ở đó ngay từ đầu.

D: Đó vẫn không phải là lỗi của bạn.

M: Không. Đó chỉ là ý kiến của tôi. Nơi này thật kỳ lạ. Sự kéo ở đây là rất bất thường. Đó là một nơi dày đặc, rậm rạp.

D: Có lẽ điều đó liên quan đến lý do tại sao vụ tai nạn xảy ra.

M: Tôi nghĩ vậy. Nó không quan trọng dù sao. Tôi bị mắc kẹt. Tôi không thể về nhà.

D: Ngay cả bây giờ? Ngay cả sau khi cơ thể đã tan rã?

M: Ngay cả bây giờ. Bây giờ tôi phải tìm cách kết hợp với thứ gì đó nếu tôi muốn trở thành vật chất.

D: Tôi hiểu rồi. Vâng, tôi muốn cảm ơn bạn đã nói với tôi những điều này và chia sẻ nó với tôi. Tôi muốn bạn rời khỏi cảnh đó.

M: Đến đâu?

D: Ồ, chỉ để tiến về phía trước đúng lúc, tránh xa cảnh đó.

Khi Mona tiếp tục, cô ấy bắt đầu mô tả cuộc đời của một linh mục Inca với chiếc mũ lông vũ. Chúng tôi đã hết thời gian cho phiên, vì vậy tôi đang cố gắng kết thúc phiên. Tôi không có thời gian để khám phá một kiếp sống khác. Nhưng ít nhất chúng tôi đã xác định được rằng lực kéo của Trái đất lớn đến mức cô ấy tiếp tục có thêm nhiều kiếp sống trên hành tinh này, thay vì quay trở lại của chính mình. Tôi nghĩ rằng cô ấy có thể đã gánh chịu nghiệp chướng với người dân Trái đất vì cô ấy đã "can thiệp" bằng cách dạy họ văn hóa trước khi đến thời điểm thích hợp để họ học hỏi. Trải qua sự buồn chán của chính mình, cô không

gây ra thiệt hại nào rõ ràng, nhưng sẽ phải ở trong một cơ thể vật lý để trả nợ nghiệp.

Tôi cũng chưa tìm hiểu nguyên nhân khiến cô ấy béo phì, và điều đó sẽ phải được thực hiện trước khi buổi tập kết thúc. Cá nhân tôi không thể thấy bất kỳ mối liên hệ nào với cuộc đời mà cô ấy đã mô tả, nhưng tôi đã không tính đến logic kỳ lạ của tiềm thức.

D: Tôi muốn bạn rời khỏi tất cả những cảnh bạn đang nhìn. Và tôi muốn bạn tiến về phía trước trong thời gian.

M: Chuyển tiếp trong thời gian.

D: Và tôi muốn tất cả ý thức và tính cách của Mona một lần nữa quay trở lại cơ thể này. Và tôi muốn sinh vật nhỏ bé mà chúng ta đang nói chuyện phải lui tới bất cứ nơi nào nó thuộc về. Và tôi muốn cảm ơn anh ấy vì đã chia sẻ câu chuyện của anh ấy với tôi. Tôi thích nói chuyện với anh ấy.

M: (Cô ấy ngắt lời tôi.) Không!

D: Cái gì?

Điều này thật bất thường. Thông thường ở giai đoạn hồi quy này, đối tượng không nói chuyện. Họ chỉ đơn thuần tuân theo mệnh lệnh để trở về hiện tại.

M: Bởi vì bạn không hiểu. Nó không biến mất!

D: Được rồi. Nhưng tôi vẫn muốn nó lùi vào hậu cảnh, vào tiềm thức. (Một tiếng thở dài.) Và tôi cảm ơn nó, bởi vì tôi đã thích nói chuyện với nó. Tôi rất vui vì nó đã nói chuyện với tôi. Và tôi muốn tất cả ý thức và tính cách của Mona một lần nữa quay trở lại tiền cảnh của tiềm thức. Tôi muốn nói chuyện với tiềm thức của Mona. Tôi có được phép hỏi tiềm thức của bạn một số câu hỏi không? (Đúng)

Câu chuyện rất thú vị và khác biệt, nhưng nó có liên quan gì đến vấn đề thừa cân hiện tại của cô ấy?

D: Cuộc sống mà cô ấy đang khám phá có liên quan gì đến vấn đề cân nặng mà cô ấy đang lo lắng không? Có mối liên hệ nào với cuộc sống đó không?

M: Cô ấy không muốn trôi đi đâu.

D:Ồ! Cô ấy sợ điều đó?

M: Của sự khác biệt.

D: Tôi hiểu rồi. Cô ấy đang làm cho cơ thể cô trở nên dày đặc và nặng nề hơn. Cô ấy có sợ nếu cô ấy giảm cân thì cô ấy sẽ trôi đi như một sinh linh nhỏ bé kia không? Đúng không?

M: (Thở dài) Cô ấy khác.

D: Nhưng cô ấy là một người tốt. Cô ấy hạnh phúc trong cơ thể này. Vấn đề là cô ấy muốn giảm bớt số cân nặng thêm đó. Bây giờ cô ấy không cần nó nữa, phải không?

M: Chà, không.

D: Bạn có thể làm cho cô ấy nhận ra rằng trong kiếp này, trong cơ thể này, cô ấy không cần phải có thêm trọng lượng đó?

M: Chà, có lẽ chúng tôi không nghĩ vậy. (Thở dài) Chúng ta sẽ phải xem.

D: Bạn có nghĩ rằng bạn có thể làm việc với cô ấy và làm cho cô ấy hiểu rằng đó hoàn toàn là một cơ thể khác không? Bây giờ cô ấy không cần phải sợ hãi, và cô ấy không cần thêm trọng lượng đó nữa.

M: Cô ấy có thể cởi áo khoác.

D: Vâng, cô ấy có thể cởi áo khoác lông đó. Trong vòng sáu tháng tới của thời đại chúng tôi, cô ấy sẽ muốn trút bỏ chiếc áo khoác đó. Cô ấy muốn cởi bỏ khoảng năm mươi, sáu mươi cân, và trông rất đẹp. Bạn có nghĩ rằng bạn có thể giúp cô ấy nhận ra rằng đây là một cơ thể con người giống như tất cả những con người khác, và nó được gắn với mặt đất bằng trọng lực. Cơ thể này sẽ không trôi đi.

M: Chà, vấn đề dường như nằm ở chỗ ... (thở dài) ý thức không phải của con người, mà là của bản thể.

Tiềm thức tiếp tục tranh luận với tôi bằng cách sử dụng hình thức logic độc đáo của riêng nó. Tôi tiếp tục cố gắng thuyết phục nó bằng cách kêu gọi mối quan tâm của nó đối với cơ thể của Mona, và việc giám sát bảo vệ hệ thống của nó. Sau đây là một bản ghi lại rất cô đọng về số lượng những lời ca cẩm và đồ dành mà tôi đã phải làm trước khi tiềm thức cuối cùng đưa ra một giải pháp bất thường.

D: Cô ấy cảm thấy cô ấy sẽ hạnh phúc và thoải mái hơn nếu cô ấy không có quá nhiều cân. Nó khó trên cơ thể của cô ấy.

M: Vâng, điều này là đúng. Các khớp xương.

D: Các khớp, sự hoạt động của cơ thể. Đó là lý do tại sao cô ấy muốn giảm khoảng năm mươi, sáu mươi pound.

M: Vâng, điều này là đúng! Đúng.

D: Vậy tại sao chúng ta không tách rời ý thức của bản thể, những ảnh hưởng của nó, và làm cho nó hiểu rằng đây là một cơ thể khác.

M: Chà, chúng ta có một vấn đề. Vì hiện tại ... là cô ấy. Đây là Mona. Và sinh mệnh cuối cùng có thể về nhà. Và bây giờ có những mối liên hệ với những người khác như cô ấy. Và cô ấy nói chuyện với anh ta. Và cô ấy ... Ummm, chúng ta sẽ phải suy nghĩ về điều này. ... Chà, chúng ta có thể sửa đổi hệ thống năng lượng.

D: Của cơ thể?

M: Không, hiện tại.

D: Được rồi. Bởi vì chúng ta không muốn nó mất đi nếu nó không cần thiết phải biến mất. Nhưng chỉ cần giúp nó hiểu và làm việc với cô ấy.

M: Nó không thể biến mất. Nó là một khía cạnh. Nó là một phần. Nó có tính chất di truyền. Món quà đến từ lịch sử khác thường. Món quà đề cập đến khả năng tâm linh tuyệt vời của cô ấy, và cô ấy đang dạy những người khác cách sử dụng khả năng tâm linh tiềm ẩn của chính họ.

M: Vì vậy, chúng tôi sẽ xây dựng lại cơ thể.

D: Nói với nó rằng nó không phải lo lắng nữa. Đã đến lúc trút bỏ lớp lông. Chúng ta không cần chiếc áo khoác nặng nề đó nữa.

M: Nó sẽ làm cho cô ấy rất hạnh phúc. Nhưng tôi phải nói rằng bức tranh là như vậy: khi chiếc áo khoác được cởi bỏ, cơ thể nổi lên.

D: Có, nhưng không phải trong cuộc sống này. Nó sẽ không, bởi vì nó được gắn vào mặt đất bởi trọng lực. Nó thực sự là như vậy.

M: Hình ảnh sẽ không biến mất.

D: Tôi hiểu rồi. Chà, có lẽ bạn có thể giúp cô ấy làm việc trên bức tranh đó.

M: Chà ... thay vào đó chúng ta sẽ thử ửng.

D: Ủng hộ? Cô ấy đã đi ủng chưa?

M: (Rất hài lòng.) Vâng. Đó là tốt nhất. Tốt hơn nhiều. Chúng tôi cũng có thể làm việc trên cơ thể, làm cho nó nhẹ hơn. Điều này có thể được thực hiện, vâng, nó có thể được. Lột xác. Có, điều này có thể được thực hiện.

D: Và nếu bạn muốn cô ấy đi ủng để giữ cô ấy trên mặt đất, đó là một ý kiến hay.

Thật là một ý tưởng mới lạ và độc đáo. Đây là một trong những điều mà tôi sẽ không bao giờ nghĩ đến để đề xuất như một giải pháp để giảm cân. Vì nó được cung cấp trực tiếp từ tiềm thức nên nó sẽ hoạt động, bất kể nó có vẻ kỳ lạ như thế nào. Đây là bức tranh mà tiềm thức cần, vì vậy nó sẽ có một cái gì đó để làm việc với. Trọng lượng thêm đã được tương đương với chiếc áo khoác nặng.

Trong kiếp sống khác, chiếc áo khoác đã giữ cho sinh vật không trôi nổi, và cũng che đi vẻ ngoài rục rở của anh ta. Tiềm thức cảm thấy rằng nếu chiếc áo khoác (trọng lượng dư thừa) được cởi bỏ, cơ thể sẽ nổi, và mọi người một lần nữa sẽ thấy cô ấy khác, và vì thế sợ cô ấy. Logic kỳ lạ gì? Việc thay thế đôi ủng sẽ tạo cho cô ấy một thứ khác để giữ cô ấy trên mặt đất, và nó sẽ không ảnh hưởng đến sức khỏe của cô ấy nhiều như béo phì. Tiềm thức đã cung cấp giải pháp hoàn hảo để bảo vệ cơ thể. Thật thông minh!

M: Chúng tôi sẽ sử dụng nó cho đến khi cô ấy cảm thấy an toàn mà không có ủng.

D: Đó là một ý kiến hay. Bằng cách đó, cô ấy sẽ biết mình sẽ không nổi, bởi vì họ sẽ giữ cô ấy trên mặt đất.

M: Chúng tôi cũng sẽ dành thời gian để mở rộng bộ não. Đúng. Chúng tôi đã bắt đầu lột xác rồi.

D:Ồ, điều đó rất tốt. Tôi biết cô ấy sẽ rất vui khi nghe điều đó. Và tôi thực sự cảm ơn bạn đã hợp tác với tôi.

M:Chà ... chúng tôi rất thích bạn.

D:Và bạn nhận ra rằng tôi có phúc lợi của cô ấy trong tim.

M:Chà, chúng tôi cũng vậy.

D:Chúng tôi luôn muốn những gì tốt nhất cho cô ấy.

M:Cô ấy rất cứng đầu. (cười khúc khích)

D:Cô ấy bướng bỉnh, phải không? Đó là lý do tại sao tôi rất vui vì bạn đã có thể nói chuyện với tôi để chúng tôi có thể giải quyết vấn đề. Cảm ơn bạn. M:
Không, cảm ơn.

Sau đó, tôi có thể có được nhân cách của một đứa trẻ nhỏ, và nhân cách và ý thức của Mona để hòa nhập hoàn toàn vào cơ thể trước khi tôi đánh thức cô ấy. Giờ đây, không còn phản đối nữa vì tiềm thức đã đồng ý làm việc này theo cách riêng của nó. Trong hai chương cuối này, tôi đã khám phá ra những trường hợp mà đối tượng thực sự là một phần của tàu vũ trụ trong các kiếp sống của người ngoài hành tinh.

Có vẻ kỳ lạ, khái niệm này bắt đầu làm tôi băn khoăn vì tôi tự hỏi liệu chúng ta có đang ở ngưỡng cửa đưa một khả năng như vậy vào tương lai của chính mình hay không. Liệu trò chơi máy tính mới có tên "Thực tế ảo" có thể là bước đầu tiên bằng cách đặt người chơi vào một tình huống mà anh ta đang điều khiển môi trường của trò chơi bằng chính tâm trí và phản ứng cơ bắp của mình?

Tôi đã bắt gặp một ví dụ khác về điều này khi tiến hành hồi quy về một phụ nữ trẻ khác, người mà tôi sẽ gọi là "Laura", ở London. Vì nó ngắn nên tôi sẽ bao gồm phần có liên quan của nó ở đây. Mọi thứ vẫn diễn ra bình thường trong phiên cho đến khi cô chuyển từ kiếp sống trần tục mà cô đang quan sát thành một cuộc sống có bầu không khí ngoài hành tinh. Cô ấy báo cáo rằng đã nhìn thấy một con tàu vũ trụ khổng lồ.

Sau đó, cô cảm thấy cơ thể bị hạn chế rất nhiều. Một cảm giác được gói gọn rất chặt chẽ. Sau khi tôi đưa ra hướng dẫn để giảm bớt cảm giác khó chịu, cô ấy có thể mô tả những gì cô ấy nhìn thấy khi cô ấy nhìn xuống bản thân mình. Cô thấy cô với một thân hình thon dài, mặc một bộ đồ bó sát bằng vải màu bạc. Đôi tay dài và hẹp của cô ấy đang cầm thứ thoát nhìn có vẻ là một cuốn sách đang mở. Nó có hai phần và mở giống như một cuốn sách, nhưng cô sớm phát hiện ra nó thực sự là một cái máy. Sau đó, cô được thông báo rằng cô đang ở trong một viên nang "time meld", và phần máy móc trên tay cho phép cô di chuyển xuyên thời gian và không gian.

L: Có vẻ như tôi không chỉ là một cá nhân, mà là một phần của toàn bộ hệ thống.

D: Của những cá nhân khác hay cái gì?

L: Không. Nó giống một cỗ máy lớn hơn. Con tàu mà tôi đã đề cập trước đây, tôi đang ở trong con tàu này. Tôi là một phần của con tàu này. Tôi và nó là một. Có một lối đi tối, một hành lang, được thắp sáng bởi một số loại ánh sáng bạc. Tôi đang đi bộ mang theo và cũng là một phần của công việc này trong tay.

D: Các tính năng của bạn trông như thế nào?

L: Tôi có đôi bàn tay rất dài và dài này. Những ngón tay dài này có màu hơi xám, nhưng được phân biệt với bộ quần áo màu bạc mà tôi đang mặc.

D: Còn các đặc điểm trên khuôn mặt của bạn?

L: Các đặc điểm trên khuôn mặt của tôi ... hơi khó, vì tôi nhận thức được chiếc mũi của chính mình. Nhưng tôi nghĩ mũi của tôi dài hơn. Mặt tôi hơi giống mặt người nhưng thon dài hơn. Tôi không biết mình có tóc hay không, vì tôi đang đội mũ bảo hiểm, cùng màu với quần áo của tôi. Tôi biết rằng chúng ta rất gần gũi với con người.

D: Bạn có quan hệ tình dục không?

L: Chúng tôi là một và giống nhau. Người đồng tính luyến ái.

D: Bạn không có một giới tính nào có thể phân biệt được.

L: Chúng tôi không phân biệt giữa hai thứ. Chúng tôi là một và giống nhau.

D: Làm thế nào để bạn tái sản xuất sau đó?

L: Chúng ta sinh sản bằng cách thẩm thấu. Nếu chúng tôi chọn tái tạo, chúng tôi chia sẻ một suy nghĩ và nó đã được thực hiện. Không khó để chúng tôi nhận ra nó, nhưng khó trong khung thời gian của bạn để hiểu nó được hoàn thành như thế nào. Thật khó cho chúng tôi để truyền đạt thời gian của bạn mà chúng tôi đang có. Chỉ điều đó bằng suy nghĩ nó được hoàn thành.

D: Sinh vật mới, có phải là một đứa trẻ không? Hay nó phát triển như thế nào?

L: Sinh vật phát triển những đặc điểm riêng của mình bằng cách chia sẻ với cha mẹ trong suy nghĩ. Hãy nhớ nó là do sự thẩm thấu, sự chuyển tải của suy nghĩ. Giao tiếp thể chất là không cần thiết. Bởi suy nghĩ một mình. Sau đó, đứa trẻ sẽ chọn những đặc điểm cá nhân mà nó mong muốn mang theo trong các hình thức suy nghĩ của nó. Bây giờ chúng tôi nhận ra rằng rất khó để bạn hiểu chúng tôi là ai.

D: Nhưng nó có bắt đầu từ khi còn bé và lớn lên không? Hay nó đã là một kích thích người lớn phát triển đầy đủ khi nó được tạo ra lần đầu tiên?

L: Nó đã được phát triển đầy đủ. Không cần thiết phải có thời thơ ấu và sinh ra như bạn biết.

D: Bạn có phải ăn không? Để tiêu thụ bất kỳ loại thực phẩm hoặc bất kỳ thứ gì?

L: Nó không cần thiết. Chúng ta có thể, nếu chúng ta chọn, trải nghiệm một khái niệm ăn uống. Để kết nối lại với các dạng sống, như bạn đã biết, chúng ta có thể làm được điều này. Và chọn trải nghiệm ăn uống, như bạn đã biết. Nhưng về phần chúng ta, việc tiêu thụ thức ăn là không cần thiết hoặc không mong muốn. Nó không cần thiết chút nào. Chúng tôi phát triển và phát triển mà không cần thực phẩm, như bạn đã biết.

D: Khi đó bạn cần phải bồi bổ gì để giữ cho bạn sống?

L: Sức sống, như bạn biết. Hãy coi nó như ánh sáng bao bọc cơ thể bạn và tràn ngập con người bạn. Nó luôn ở xung quanh chúng ta khi chúng ta cần. Tiêu thụ bất cứ thứ gì sẽ là hoàn toàn không cần thiết.

D: Bạn cũng nói về việc hòa làm một với con tàu?

L: Đúng vậy.

D: Điều đó có nghĩa là bạn không thể tồn tại tách biệt với con tàu?

L: Không, không. Nhưng khi chúng ta du hành đến những thiên hà xa xôi, nó cần phải là một phần của hệ thống đó. Trong khi tôi ở trong tàu, sau đó tôi được gói gọn.

D: Tôi hiểu rồi. Khi đó con tàu không thể hoạt động nếu không có bạn.

L: Đúng vậy.

D: Giờ thì tôi hiểu rồi. Nhưng bạn có thể đến và đi mà không cần nó. Bạn có thể đi bất cứ nơi nào bạn muốn.

L: Đó là sự thật.

D: Có những người khác trên tàu ngoài bạn?

L: Quả thực có rất nhiều người trong chúng tôi có mặt tại thời điểm này trên con tàu này. Một số người trong chúng ta tích hợp trực tiếp với cơ chế di chuyển con tàu của chúng ta từ nơi này sang nơi khác. Đó là công việc của tôi để hòa nhập với máy móc, di chuyển nó từ nơi này sang nơi khác.

D: Bạn đi đâu trong chuyến du lịch của mình?

L: Chúng tôi đến thăm nhiều thiên hà. Theo thời gian, chúng tôi tương tác trực tiếp với mọi người trong các khung thời gian khác nhau. Bạn phải hiểu rằng, chúng ta di chuyển theo các chiều của suy nghĩ. Sau đó, những suy nghĩ di chuyển vào các khung thời gian. Sau đó, chúng ta có thể tương tác với những người khác nhau mà chúng ta gặp trên hành trình của mình.

D: Có mục đích gặp gỡ với những người này và tương tác với họ không?

L: Vâng, có. Những suy nghĩ họ có sẽ tương tác với chúng ta. Sau đó, sự phát triển diễn ra khi chúng ta tương tác trong các chiều không gian của suy nghĩ. Điều này mở ra các kênh liên lạc để chúng tôi có thể hỗ trợ sự phát triển của họ. Đó là một phần nhiệm vụ của chúng tôi, hỗ trợ sự phát triển trên khắp các thiên hà mà chúng tôi đến thăm. Công việc của chúng tôi là giúp đỡ và hỗ trợ trực tiếp những hình thức tư duy cần sự hỗ trợ và phát triển của chúng tôi.

D: Bạn đã bao giờ tương tác với người trên Trái đất chưa?

L: (Nghiêm túc và có chủ đích) Quả thực là chúng tôi có! Các dạng suy nghĩ phát ra từ Trái đất liên quan trực tiếp đến công việc chúng ta làm trên con tàu của mình.

D: Bạn đã từng phản ứng với Trái đất – cá nhân bạn – trong quá khứ chưa?

L: Đúng là chúng tôi có. Khung thời gian khác nhau, nhưng thông tin liên lạc mà chúng tôi có (Cô ấy đột ngột dừng lại và có dấu hiệu cho thấy điều gì đó đang xảy ra.) (Nhẹ nhàng) Tôi đang di chuyển.

D: Bạn đang chuyển đến ở đâu?

L: Đến một khung thời gian khác. Cơ thể tôi ngứa ran, đặc biệt là ở bên trái của tôi. Tay trái của tôi đang ngứa ran, tất cả các cách xuống bên trái. Tôi bình yên. Thoải mái.

D: Tại sao nó ngứa ran?

L: Bởi vì khung thời gian tôi đang ở hiện tại không yêu cầu tần số năng lượng mà tôi đã nói đến lần cuối. Khi quá trình chuyển đổi hoàn tất, tôi sẽ không thể nói chuyện với bạn được nữa.

D: Bạn có biết điều gì đã xảy ra với bạn khi bạn còn sống trên con tàu vũ trụ đó không? Điều gì đã xảy ra với cơ thể đó vào cuối kiếp đó?

L: Nó vẫn chưa kết thúc.

D: Ý bạn là gì? Có phải nó đang diễn ra cùng lúc mà hiện tại của Laura đang diễn ra?

L: Đúng vậy.

D: Có thể làm điều đó, sống hai cuộc sống cùng một lúc?

L: Không nghi ngờ gì nữa, điều đó là có thể.

D: Mà không có một trong những nhận thức của khác?

L: Đúng vậy. Tôi biết rằng trong khi tôi là Laura nằm đây trong cơ thể này, thì tôi cũng là một thực thể khác. Đó là con người thật của tôi.

D: Bạn có nghĩ rằng đó là một trong những đã tiếp tục qua thời gian?

L: Đúng vậy.

D: Phần đó có nhận biết được Laura không?

L: Thật vậy.

D: Nhưng Laura không biết về nó. Đúng không?

L: Ở một cấp độ khác, vâng, Laura biết. Không phải là một trong những ý thức. Và điều đó không hoàn toàn đúng. Tôi biết rằng tôi là Laura trong hình dạng trần thế này, nhưng với tư cách là người khác, tôi vượt qua thời gian và không gian, và di chuyển theo một tần số khác. Viên nang thời gian, mà chúng ta đã nói đến, là một phần của hệ thống tần số năng lượng này. Mỗi người sẽ nhận thức được tần số cụ thể của riêng họ trong cơ thể của họ. Khi Laura, tôi đang tương tác ngày càng nhiều với tần số khác này, tần số ngoài hành tinh. Khi tôi thiền, tôi hòa nhập với tần số này, và tôi học hỏi và phát triển. Tôi ngày càng hiểu được con người thật của mình. Công việc của tôi và tôi thực sự đến từ đâu. Điều này có một mục đích sẽ bộc lộ dần dần trong tiềm thức, và trực tiếp hơn trong tâm trí có ý thức của Laura. Cô ấy sẽ hiểu nhiều hơn về điều này khi cô ấy lớn hơn về hình thể của mình. Cô ấy cần biết, đó là lý do tại sao chúng tôi đã chia sẻ với cô ấy ngày hôm nay. Cô ấy đã hỏi nhiều lần để biết thêm về bản thân, cô ấy là ai và nhiệm vụ của cô ấy trong cuộc đời này. Nó bắt đầu từ rất lâu trước đây. Bây giờ cô ấy sẽ biết rằng chúng ta là một phần của nhau, là người ngoài hành tinh và là chính mình. Chúng ta không bao giờ có thể tách rời,

bởi vì chúng ta là một. – Bây giờ tôi phải cắt đứt đường truyền này vì nghề của chúng tôi đang đi vào một chiều không gian thời gian khác, một tần số năng lượng khác, và chúng tôi không thể liên lạc được nữa.

Khi tôi phát lại cuốn băng này để phiên âm, tất cả các từ sau lời nhận xét này đều bị cắt xén một cách kỳ lạ và không thể phiên âm được. Điều này đã xảy ra trong những trường hợp khác khi tĩnh điện quá mạnh trên băng đến mức làm lu mờ các từ. Tôi cũng có những cuốn băng bị trống không có bản ghi và giọng nói bị chậm lại thành âm thanh sâu lắng hoặc tăng tốc độ để tạo ra hiệu ứng “sóc chuột”. Trong mọi trường hợp, không có trục trặc nào với máy ghi âm. Hầu như các năng lượng khác nhau thường xuất hiện trong các phiên và những năng lượng này có thể ảnh hưởng đến thiết bị ghi âm.

Điều thú vị là đây là ba trường hợp mà đối tượng được kết nối với và một bộ phận hoạt động của máy móc cần thiết để vận hành tàu vũ trụ. Một khía cạnh thú vị khác là sự lặp lại của mô tả vật lý và các chức năng của cơ thể (ăn uống và sinh sản hữu tính). Đây có thể là những sự trùng hợp ngẫu nhiên, những báo cáo tương tự một cách tình cờ? Hay những người trong cuốn sách này thực sự đang mô tả một xã hội có thật, đang hoạt động ở các cõi và không gian khác?

DI SẢN TỪ CÁC VÌ SAO – CHƯƠNG 8 SỰ CAN THIỆP TẠO RA BẦY

Tôi đã trở lại London vài lần sau buổi học của Mona. Tôi bắt đầu thực hiện các chuyến đi thường xuyên liên quan đến cuốn sách của tôi, Chúa Giê-su và các nhà luận văn. Tôi trở nên liên kết chặt chẽ với Mạng lưới Essene ở Anh, và phát biểu mỗi năm tại hội nghị mùa hè Essene của họ. Vào một trong những chuyến đi này vào năm 1994, tôi đã gặp Caroline.

Người phụ nữ trẻ này muốn có một buổi, và đó là một trường hợp khác khi cố gắng tìm ra nguyên nhân của việc thừa cân. Caroline là một cô gái tóc vàng hấp dẫn về mặt nặng, nhưng không béo phì.

Ngoài ra, cô ấy nói rằng cô ấy quan tâm đến Ai Cập cổ đại, và nghĩ rằng cô ấy có thể đã sống trong thời gian đó. Cô cũng muốn tìm hiểu về những mối nhân duyên trong cuộc đời mình. Hóa ra lý do kỳ lạ cho việc thừa cân là lý do duy nhất được đưa ra trong suốt phiên. Những sở thích khác có thể đã có trong tiền kiếp khác của cô ấy, nhưng vì bất cứ lý do gì, tiềm thức của cô ấy đã chọn tập trung vào vấn đề cân nặng. Có lẽ đó là điều quan trọng nhất trong cuộc đời cô, mặc dù cô không nhận ra điều đó. Buổi học được tổ chức trong phòng khách sạn nhỏ của tôi ở London.

Trong toàn bộ quá trình thoái lui này, tiếng ồn giao thông bên ngoài khách sạn rất lớn. Đôi khi điều này làm cho việc nghe những lời nhẹ nhàng của cô ấy trở nên khó khăn. Các khách sạn ở London nổi tiếng là không có máy lạnh (ở đó họ không cần nó), vì vậy tôi phải để cửa sổ mở một phần để không khí lưu thông. Không có cách nào để chặn tiếng ồn mà không cắt không khí.

Tôi đã sử dụng phương pháp đám mây thông thường của mình và yêu cầu cô ấy đi đến quãng đời phù hợp nhất với cuộc đời này. Cô ấy bước ra khỏi đám mây vào một cảnh tượng kỳ lạ. Cô ấy chưa chạm đất, nhưng dường như đang lơ lửng, và có thể nhìn thấy một đôi tay đang đưa một đứa trẻ của cô ấy lên không trung.

D: Tại sao họ lại giao cho bạn đứa bé này?

C: Họ không thể chăm sóc nó.

D: Họ nghĩ bạn sẽ làm gì với nó?

C: Họ nghĩ rằng tôi sẽ chăm sóc nó.

D: Bạn nghĩ gì?

C: Tôi tự hỏi làm thế nào tôi sẽ có thể. Không có nhiều thức ăn xung quanh. Tôi không biết mình sẽ cho nó ăn như thế nào.

D: Tại sao không có nhiều thức ăn xung quanh? Có một lý do?

C: Mặt đất khô cứng. Tôi nghĩ chúng ta đang ở trong một lĩnh vực. Tôi nhìn thấy những thân cây đang héo úa.

D: Bạn có ấn tượng rằng mọi người đang đói không? (Có) Bạn có cảm thấy mình thuộc về nơi đó không?

C: Không. Tôi đến từ một nơi khác. Đó là lý do tại sao họ sinh con cho tôi. Họ nghĩ rằng tôi sẽ có thể chăm sóc nó, bởi vì tôi đến từ một nơi khác, nơi có thể tốt hơn để chăm sóc nó. Họ đang rất tuyệt vọng. Nếu điều đó có nghĩa là giúp đỡ em bé, họ sẽ muốn tôi nhận lời.

D: Bạn đã đi đến một nơi khác?

C: Tôi không cảm thấy mình ở đó lâu lắm.

D: Bạn có nghĩ rằng bạn đang đi du lịch một mình?

C: Có thể có những người khác sau lưng tôi. Nhưng tôi đang ở đâu, vào lúc này, tôi đang ở một mình.

Cô ấy nhận thức được cơ thể của mình, và nói rằng cô ấy có vẻ là một nam giới, mặc quần áo rất rộng như một chiếc áo toga ngắn, và đôi bốt lưới buộc dây. Tóc cô ấy màu vàng và da cô ấy rất trắng.

D: Bạn định làm gì?

C: Tôi muốn giúp họ. Nếu tôi không giúp họ, đứa bé sẽ chết. Nhưng tôi không biết cách chăm sóc em bé. Oh! Nhưng tôi kết nối với (Tạm dừng) Họ đang lấy mẫu đất, hoặc họ đang xem xét đất để dạy cho họ biết nguyên nhân gây ra vấn đề. Và để chăm sóc một em bé ... chúng tôi không chỉ không biết cách chăm sóc như vậy, mà chúng tôi còn có việc phải làm.

D: Có nhiều người trong nhóm của bạn không?

C: Không. Khoảng sáu.

D: Và bạn nghĩ rằng nhiệm vụ của bạn là chỉ cho họ cách họ có thể trồng thực phẩm để họ có thể sống? Có đúng không?

C: Không phải ở giai đoạn này. Chúng tôi ở đó để tìm hiểu lý do tại sao cây trồng không phát triển.

D: Tại sao bạn đến để làm điều này? Bạn có liên kết với những người này theo một cách nào đó không?

C: Không. Chúng tôi không biết họ. Nó chỉ là một công việc.

D: Tại sao bạn đến đó nếu bạn không biết những người này?

C: Đó là một vấn đề xuyên suốt nơi này. Chúng tôi không phải là đội duy nhất được cử đến để thử và hiểu những gì đang giết chết mùa màng. Và động vật hoang dã.

D: Động vật hoang dã cũng đang chết? Điều đó có nghĩa là người dân cũng không thể đi săn. Đúng không?

C: Nó ngày càng khó khăn hơn. Chúng ta sẽ không ở đó lâu đâu. Đủ thời gian để thực hiện một số xét nghiệm, lấy một số mẫu, phân tích và quay trở lại cơ sở của chúng tôi.

D: Làm thế nào bạn đến nơi này? (Tạm dừng) Bạn đã đi bộ hay sao? (Không)
Bạn có thể thấy bằng cách nào bạn đến đó không?

C: Tôi muốn nói "trong bong bóng."

D: Một bong bóng? Các bạn xem rồi có thể mô tả ý của mình được không? (Tạm dừng. Cô ấy đang gặp khó khăn.) Bạn có thể thấy nó trông như thế nào không?

C: Nó dường như thay đổi hình dạng.

D: Vâng, hãy cho tôi biết những gì bạn nhìn thấy.

C: Đó là một chiếc xe đa dụng. (Tạm dừng) Nó ... nó thay đổi hình dạng theo các chiều khác nhau. Nó di chuyển.

D: Ý bạn là nó không giống như bong bóng mọi lúc?

C: Không.

Cô ấy đang chuyển động tay để tạo hình tròn và sau đó là dẹt. Thật là khó hiểu khi xem.

D: Tôi đang cố gắng hiểu từ chuyển động tay của bạn. Có khi nào nó tròn không? Và rồi chuyện gì xảy ra?

C: Nó tròn khi nó ở trên mặt đất. Và khi nó di chuyển khỏi mặt đất, nó sẽ thay đổi hình dạng.

D: thành dạng gì của một hình dạng?

C: Để di chuyển ...

Chuyển động của tay. Cô đặt hai tay với lòng bàn tay úp vào nhau, cách nhau vài inch. Hiệu ứng bóp méo.

D: Tôi đang cố gắng hiểu chuyển động tay của bạn. Gì? Nó làm phẳng?

C: Có vẻ như ... phẳng. Bong bóng đó dường như xoắn và phẳng (chuyển động của bàn tay).

D: Loại nén như vậy?

C: Nén! (Đó rõ ràng là từ mà cô ấy đang tìm kiếm.)

D: Điều này có làm phiền mọi người khi họ ở trong đó không?

Nó dường như là một chuyển động kỳ lạ. Từ chuyển động tay của cô ấy, nó sẽ xoắn và nén xuống hình dạng phẳng ngắn hơn nhiều so với hình dạng bong bóng ban đầu. Đó là một sự thay đổi mạnh mẽ.

C: Không, bởi vì họ có thể làm điều tương tự với sức lực của họ.

D: Ý bạn là gì?

C: Họ có thể thay đổi hình dạng của cơ thể mà họ đang có.

D: Vì vậy, họ không phải lúc nào cũng giống nhau, ý bạn là?

C: Không phải lúc nào họ cũng cần cơ thể.

D: Ý bạn là họ cần xác khi họ đến gặp những người này?

C: Vâng, bởi vì nếu không thì họ không thể giao tiếp với họ.

D: Liệu những người khác có thể nhìn thấy họ như bình thường không?

C: Không. Họ sẽ (Tạm dừng, gấp khó khăn.) Tôi muốn nói rằng ... họ ở đó, nhưng nó giống như có một chiều không gian khác. Gần giống như một ngưỡng cửa. Vì vậy, họ có thể nhìn thấy chúng nếu chúng ở đúng tần số dao động.

D: Vậy trừ khi bạn "làm cho" cơ thể này xuất hiện, họ không thể nhìn thấy bạn?

C: Đúng vậy.

D: Có phải tất cả mọi người của bạn đều giống nhau?

C: Ồ, vâng.

D: Khi nhìn nhau, ở dạng tự nhiên, bạn thấy gì?

C: Ồ, đó chỉ là năng lượng.

D: Bạn có thể nhìn thấy năng lượng?

C: Nó giống như ... (gấp khó khăn). Nó giống như một khoảng không trên không trung. Không thích ánh sáng. Nó giống như các phân tử không khí được phân tán ở nơi có năng lượng này. Vì vậy, có một lỗ trong không khí.

D: Đây là cách bạn biết có một bản thể khác giống như bạn ở đó. Vì vậy, bạn không cần phải thực sự nhìn thấy nhau.

C: Không. Nhưng chúng ta có thể giao tiếp.

D: Bạn đến từ đâu khi bạn thực hiện những cuộc hành trình đến khu vực này? (Tạm dừng) Bạn có nói điều gì đó cách đây không lâu về căn cứ hay điều gì đó không?

C: Một bazơ.

Một chiếc xe cấp cứu đang chạy trên con phố phía dưới với tiếng còi hú của nó, và rất khó để nghe thấy tiếng cô ấy. Có một bệnh viện cách đó khoảng một dãy nhà. Tiếng ồn không làm phiền cô chút nào. Khi đối tượng ở trong trạng thái xuất thần sâu, họ hoàn toàn tắt môi trường xung quanh. Tôi tiếp tục cuộc trò chuyện khi còi báo động dừng lại.

D: Một cơ sở? Có gần đây không?

C: Không mất nhiều thời gian để đến đó, nếu bạn đi theo cách chúng tôi đi.

D: Bạn đi du lịch bằng cách nào?

C: Chúng tôi di chuyển bong bóng vào cái này (Khó khăn). Chúng tôi xoắn nó vào không gian khác này. (Lại chuyển động của tay, vặn và nén.)

D: Và bạn nén nó, ý bạn là, và thay đổi hình dạng. Sau đó, bạn có thể di chuyển nó sang một không gian khác? (Có) Và chiều không gian đó là cơ sở của bạn ở đâu? (Có) Là cơ sở trên một địa điểm thực tế? (Có) Đó có phải là một địa điểm thực tế khác với địa điểm mà bạn đang đến thăm bây giờ không? (Đúng) Vậy bạn đang nói, bạn, chính bạn, ở dạng tự nhiên không phải là vật chất, nhưng bạn đang sống trên thế giới vật chất khác này?

C: (Tự tin) Có.

Mặc dù khái niệm này có vẻ khác thường đối với tôi, nhưng nó lại rất tự nhiên đối với cô ấy. Cô ấy gặp khó khăn trong việc giải thích nó theo cách mà tôi có thể hiểu được.

C: Chúng ta có thể chọn là vật lý hoặc phi vật lý.

D: Nhưng bạn có sống ở các thành phố và những thứ như vậy ở nơi tự nhiên của bạn không? (Tạm dừng) Hay bạn biết tôi muốn nói gì không?

C: Có công trình xây dựng. Chúng có tần số. Rất nhiều điều giống như ... chúng ta có bong bóng để du lịch (Tạm dừng) Cách chúng ta sống là một phần mở rộng của bong bóng du lịch. Chúng tôi có thể làm cho các công trình xây dựng theo cách chúng tôi muốn.

D: Bạn có lấy bất kỳ loại thực phẩm, hoặc bất kỳ loại thực phẩm nào, để sống không?

C: Không. Chúng tôi lấy năng lượng từ nguồn. Vì vậy, chúng tôi chỉ cần khai thác vào nguồn.

D: Bạn có biết nguồn năng lượng của bạn là gì không?

Cô ấy gặp khó khăn trong việc giải thích, và phải bắt đầu và dừng lại nhiều lần.

C: Đó là một nơi, nhưng nó là một năng lượng. Nó giống như một luồng năng lượng, một luồng ánh sáng. Giống như một ánh đèn sân khấu ... một ánh đèn sân khấu.

D: Làm thế nào để bạn có được năng lượng từ đó?

C: Chúng tôi có thể đứng trong ánh đèn sân khấu. Vì vậy, chúng ta có thể hồi sinh và nhận được năng lượng và dinh dưỡng từ nguồn này.

D: Bạn có phải ở đó với nó mọi lúc không?

C: Không. Nguồn có kiến thức riêng của nó. Chúng tôi tôn kính năng lượng này.

D: Sau đó, bạn có thể đi trên con tàu mà bạn đã mô tả và tránh xa nó, và nó sẽ không gây hại cho bạn?

C: Không. Chúng ta chỉ cần chạm vào nó theo định kỳ.

D: Vì vậy, khi bạn đến những nơi khác, bạn có thể làm cho mình giống như những người ở đó, vì vậy họ sẽ nhìn thấy bạn? Và đó là những gì bạn đang làm vào lúc này?

C: Vâng. Chúng tôi đang cố gắng giúp đỡ, nhưng chúng tôi cũng đang cố gắng học hỏi.

D: Bạn đang cố gắng học hỏi điều gì từ những người này?

C: Chúng tôi là những người tìm kiếm sau kiến thức. Chúng ta không cần cây trồng để tồn tại. Chúng tôi tò mò và tử bi.

D: Bạn đã làm việc này trong một thời gian dài?

C: Ồ, vâng.

D: Nơi này có những người này, có tên không? Bạn có gọi nó là gì không?

C: Nó từng được gọi là cái gì đó. Tôi không biết nó ở đâu.

Không còn nhiều người. Họ đã không thể sống sót. Một nạn đói. Nó đang ảnh hưởng đến tinh thần của họ. Và họ đang chết vì đói.

D: Ai bảo bạn đến đây và làm điều này?

C: Nguồn.

D: Nguồn có nói chuyện với bạn không, hoặc làm thế nào bạn biết nó?

C: Khi bạn ở trong ánh sáng, bạn nhận được thông tin liên lạc. Vì vậy, nó đi vào tâm trí bạn, và bạn biết mình phải làm gì.

D: Bạn đã làm điều này trước đây ở nơi này chưa? (Không) Vậy bạn và những người khác đang làm bài kiểm tra nào?

C: Chúng tôi phải cho mọi thứ vào đất, và mang ra các mẫu để kiểm tra trong phòng thí nghiệm của chúng tôi. Chúng ta phải xem liệu có chất độc cũng như hạn hán hay không. Chúng tôi nghĩ rằng mặt đất đã bị nhiễm độc.

D: Phòng thí nghiệm mà bạn lấy những mẫu này ở đâu?

C: Chúng tôi có thể làm việc trong bong bóng.

D: Bạn có thiết bị bên trong bong bóng.

C: Ồ, vâng.

D: Bạn sẽ làm gì nếu bạn phát hiện ra nó là gì?

C: Chúng tôi sẽ cố gắng tìm ra cách để chữa trị vấn đề, để giúp đỡ mọi người và nâng cao kiến thức của chúng tôi. Tôi không phải là người đưa ra các đánh giá. Tôi là một người giao tiếp với mọi người.

D: Đó là công việc của bạn. Nhưng bạn nói rằng không còn nhiều người còn sống ở nơi này?

C: Không nhiều lắm. Chúng tôi không biết có bao nhiêu người ở các cộng đồng khác vẫn còn sống sót.

D: Bạn có thể thấy những người này trông như thế nào không?

C: Rách rưới. Bụi bặm, rất bụi. Tóc của họ rất bụi.

D: Những gì về các tính năng của họ? Họ có giống người không?

C: Vâng. Chúng có đôi mắt màu nâu. Tất cả chúng đều có mắt nâu.

D: Bạn có thể thấy những loại cấu trúc họ sống trong?

C: Họ đã phải tự xây dựng chúng. (Có phải cô ấy đang đề cập đến thực tế là người của cô ấy đã tạo ra các cấu trúc bằng trí lực chứ không phải vật chất?) Họ xây dựng chúng từ đất nung cứng.

D: Vì vậy, chúng đã tồn tại bình thường trước khi điều này xảy ra. Nhưng bây giờ có điều gì đó không ổn.

C: Có điều gì đó rất không ổn.

D: Được rồi. Tôi muốn bạn tiến lên phía trước và cho tôi biết bạn đã khám phá ra điều gì. Họ có lấy đất thử không?

C: Vâng. Nó không phải là chất độc. Mọi thứ đang ăn mòn rễ của tất cả các loại cây trồng. Nó là một số loại côn trùng.

D: Có phải điều tương tự là giết động vật không?

C: Không. Động vật đang chết vì đói và thiếu nước. Cũng giống như mọi người.

D: Người của bạn đề xuất làm gì? Họ có thể giúp gì không?

C: Chúng tôi tin rằng sẽ rất khó để loại bỏ đất nước bị lây nhiễm. Có quá nhiều loại côn trùng này. Chúng tôi đang ở trong tình thế tiến thoái lưỡng nan.

D: Bạn có ai đó bạn có thể tham khảo, hoặc yêu cầu lời khuyên?

C: Chúng ta có thể quay trở lại nguồn.

D: Bạn định làm gì?

C: Chúng tôi có thể đưa mọi người đi cùng. Họ sẽ thấy rất khó chịu. Họ sẽ không quen với những gì họ sẽ phải làm.

D: Có giải pháp nào khác không?

C: Ngay cả khi chúng tôi đã cố gắng làm điều gì đó để chống lại sự xâm nhập của côn trùng, chúng vẫn cần mưa để làm cho cây trồng phát triển. Cho đến khi cơn mưa đến ... họ có một vấn đề.

D: Vâng, có vẻ như họ có một số vấn đề. Bạn định làm gì?

C: Chúng ta phải nói về nó và đưa ra quyết định. Và trong buổi sáng, dựa trên số đông, chúng tôi sẽ đưa ra kế hoạch.

D: Vậy thì hãy tiếp tục cho đến sáng, và bạn đang thảo luận về điều này. Nói cho tôi biết chuyện gì đang xảy ra.

C: Chúng tôi đã quyết định cho họ cơ hội đến với chúng tôi. Có thể chờ chúng theo nhóm nhỏ. Họ tự nhiên được cảnh báo về chiều có thể thay đổi.

D: Tất nhiên, họ không hiểu nó. Đó có phải là quyết định duy nhất mà bạn có thể đưa ra?

C: Tất cả họ sẽ chết nếu họ ở lại.

D: Điều gì xảy ra khi bạn đưa ra quyết định đó cho họ?

C: Chỉ có hai người đi với chúng tôi. Những người còn lại quyết định chờ đợi số phận của họ. Họ sợ phải đến.

D: Nhưng bạn đã làm tất cả những gì bạn có thể, phải không?

C: Chúng tôi đã làm.

D: Vì vậy, đó là quyết định của họ. Bạn nói có hai người quyết định đi?

C: Mẹ và con.

D: Đó có phải là cùng một đứa trẻ đã được tặng cho bạn không?

C: Đứa bé.

D: Họ đã tham gia vào nghề với bạn chưa, hay sao?

C: Chúng tôi đang chuẩn bị chúng. Họ sẽ cần phải có thể thay đổi hình dạng của họ. Nó sẽ không được thoải mái cho họ. Và chúng ta phải làm điều đó sớm. Chúng tôi không thể chờ đợi quá lâu. Tôi lo lắng cho sakes của họ. Nó có thể cho nó không hoạt động.

D: Điều gì sẽ xảy ra nếu nó không hoạt động?

C: Họ sẽ chết.

D: Loại thủ tục nào là cần thiết để giúp chúng thay đổi hình dạng?

C: Họ cần phải cảm thấy bị ngắt kết nối khỏi cơ thể của họ. Vì vậy, họ nhìn thấy mọi thứ diễn ra ở khoảng cách xa. Một khi họ đã bước ra khỏi cơ thể của họ, không có vấn đề gì. Nhưng nó đang khiến họ phải bước ra ngoài ngay từ đầu. Đó là vấn đề chính.

D: Làm thế nào bạn có thể làm cho họ rời khỏi cơ thể của họ?

C: Chúng tôi dạy họ.

D: Nhưng bạn đã nói rằng bạn không có nhiều thời gian.

C: Không. Chúng tôi có thể làm điều đó, nếu họ tiếp thu nó, giống như tôi.

D: Hãy cho tôi biết điều gì sẽ xảy ra.

C: Họ sợ hãi về những gì họ sẽ làm. Họ biết không có cơ hội cho họ theo bất kỳ cách nào khác.

D: Tôi nghĩ họ rất dũng cảm. Họ là những người duy nhất muốn nắm lấy cơ hội. Sau đó, bạn nói bạn có thể làm cho họ đi ra khỏi cơ thể của họ, mặc dù họ sợ hãi?

C: Đúng vậy. Vì vậy ... một trong số họ thực sự ngớ ngẩn.

D: Ý bạn là gì?

C: Bởi vì ... tôi nghĩ đó là một phụ nữ, nhưng đó là một người đàn ông. Và anh ấy đang bay xung quanh. Anh ấy nghĩ nó rất thông minh. Tôi đã vượt qua, bởi vì chúng ta phải bắt đầu, và anh ta đang lừa xung quanh.

D: Bạn có làm gì đó với cơ thể của anh ấy không?

C: Chúng tôi nén nó. Điều này sẽ không được thoải mái. Chỉ cho đến khi anh ấy quen với nó một vài lần. Thật khó để tìm ra các từ, nhưng ... có cảm giác rằng con tàu nén và xoắn (chuyển động của tay một lần nữa), và nâng sang một không gian khác. Vì vậy, đó là những gì mọi người phải làm. Tôi đưa em bé đi. Có thể giúp người kia làm việc đó.

D: Còn em bé thì sao? Em bé có làm được không?

C: Em bé vẫn ổn. Tôi quan tâm đến người lớn hơn. Tôi đã có vài năm để quen với cách sống của mình. Người lớn cũng vậy. Tôi nghĩ ý của anh ấy là người lớn sẽ khó hơn vì anh ấy đã được sắp xếp theo cách thể chất của mình, trong khi em bé linh hoạt hơn để thay đổi.

D: Đó là điều tự nhiên. Có lẽ họ sẽ không phải làm điều đó rất lâu. Hãy tiến về phía trước khi bạn đến nơi. Chuyện gì xảy ra sau đó? Họ có thể thực hiện cuộc hành trình không?

C: Vâng. Và mọi người đều thực sự mệt mỏi.

D: Trong số tất cả những gì làm việc với họ? (Có) Nhưng những người này có thể tồn tại trong thế giới của bạn không? (Có) Sẽ không khó đối với họ với một cơ thể khỏe mạnh chứ? (Có) Điều gì đã xảy ra khi bạn đến đó? Cơ thể có trở lại bình thường không? (Có) Còn tinh thần của họ thì sao? Bạn nói họ phải bước ra ngoài cơ thể? (Có) Điều gì đã xảy ra khi họ đến chỗ của bạn?

C: Tất cả đều muốn tắm, bởi vì họ chưa có.

D: Họ đã nhập trở lại cơ thể của họ một lần nữa?

C: Về mặt tình cảm, họ đã làm.

D: Nhưng làm thế nào họ có thể sống trong thế giới của bạn? Liệu họ có thể thở và ăn, và những thứ tương tự không?

C: Tôi hy vọng như vậy.

D: Vậy thì bạn thực sự không biết điều gì sẽ xảy ra với họ?

C: Chúng tôi chưa bao giờ đưa những người như thế này đi cùng.

D: Và tất cả những người khác bị bỏ lại, tất cả họ sẽ chết? (Có) Chà, chúng ta hãy đi trước thời gian, nếu bạn nhận ra thời gian. Và cho tôi biết, những người này đã điều chỉnh? Họ có thể sống không?

C: Với khó khăn. Họ cảm thấy không trung thành.

D: Không trung thành? Ý bạn là như thế nào? Caroline dường như đang buồn ngủ hơn, và câu trả lời của cô ấy đến chậm rãi.

D: Làm thế nào họ có được thức ăn?

C: Họ ăn những gì không bị ô nhiễm trong sông, và họ làm bánh từ hạt.

D: Ý bạn là trên thế giới của bạn mọi thứ có thể phát triển? (Có) Vì vậy, họ có thể tạo ra thức ăn trên thế giới đó? (Có) Bạn có giúp họ biết phải làm gì không?

C: Vâng. Yêu quá.

D: Vậy thì bạn có bao giờ quay trở lại thế giới đó, nơi họ đã đến không?

C: Tôi nghĩ tôi phải quay trở lại.

D: Tại sao bạn cảm thấy bạn phải quay trở lại đó?

C: Có điều gì đó đang kéo tôi lại.

D: Ý bạn là gì?

C: Tôi có thể nhìn thấy những người khác trong hang động và trong những ngôi nhà khác. Và tôi không biết rằng có rất nhiều người đang ở xung quanh. Nếu chúng ta bỏ chúng, chúng sẽ chết.

D: Bạn định làm gì?

C: Tôi sẽ ở lại và giúp đỡ họ.

D: Bạn có thể làm điều đó?

C: Tôi không nên làm điều đó. Nhiệm vụ đầu tiên của tôi là đối với con tàu và hành tinh.

D: Nhưng bạn cảm thấy bạn phải ở đó và giúp đỡ họ?

C: Nếu tôi có thể.

D: Nhưng bạn có thể tránh xa nguồn đó lâu không?

C: Tôi có thể để nó bao lâu tôi còn dám.

D: Điều gì sẽ xảy ra nếu bạn ở xa nguồn quá lâu?

C: Năng lượng của tôi sẽ giảm dần cho đến khi ... không còn gì cả.

D: Bạn có sẵn sàng nắm lấy cơ hội đó không?

C: Tôi không có sự lựa chọn.

D: Tại sao bạn không có sự lựa chọn?

C: Những người này đã đánh thức một số cảm xúc trong tôi, mà chúng tôi không được khơi dậy (?) Cho. Mặc dù tôi thấy những sai lầm, một mớ hỗn độn mà tôi đã mắc phải. Tôi muốn có cơ hội giúp đỡ nó, trở lại cộng đồng của họ.

D: Vì vậy, họ đã tạo ra sự khác biệt trong bạn, bạn có nghĩa là. Chà, bạn định làm gì?

C: (Ngừng lâu) Tôi sẽ không thay đổi hình dạng nữa. Tôi sẽ ở trong cơ thể.

D: Nếu bạn làm điều đó, làm thế nào bạn có thể duy trì năng lượng của mình? Làm thế nào bạn có thể sống?

C: Cách tôi đã sống trước đây.

D: Đó là như thế nào? (Không trả lời) Bạn đã sống như thế nào trước đây?
(Không trả lời) Bạn có thể cho tôi biết ý bạn là gì không?

C: Không phải lúc này.

D: Tại sao không?

C: Tôi dường như không thể kết hợp các thông tin lại với nhau.

D: Được rồi. Ý bạn là tại một thời điểm khác bạn có một cơ thể? (Có) Và bạn sẽ nhớ như thế nào trong những thời điểm đó? (Có) Nhưng nếu bạn làm vậy, bạn sẽ không thể quay lại nơi khác của mình, phải không? (Không) Bạn có sẵn sàng nắm lấy cơ hội đó để giúp đỡ những người này không? (Có) Tôi nghĩ điều đó rất tốt.

C: Có một cảm giác trong họ mà tôi muốn trải nghiệm. Một cảm giác mà chúng tôi không có. Một loại cảm xúc nào đó. Chúng ta có lòng từ bi, nhưng chúng ta không có chấp trước.

D: Tập tin đính kèm? Đó có phải là cảm giác bạn muốn trải nghiệm? (Có) Vì vậy, đó là lý do tại sao bạn muốn sống với họ. (Có) Và bạn nghĩ nó sẽ xứng đáng?

C: Đây là niềm tin của tôi.

D: Được rồi. Sau đó, hãy di chuyển trước thời gian và tìm hiểu điều gì đã xảy ra với bạn. Bạn đã ở trong cơ thể đó? (Có) Bạn có sống giữa những người này không? (Có) Sau đó, điều gì đã xảy ra?

C: Chúng tôi đã sống tốt nhất có thể, nhưng không lâu.

D: Những người khác cũng đã thử điều này?

C: Những người khác có thể đã thử nó, nhưng không phải từ nhóm của tôi.

D: Điều gì đã xảy ra sau đó, nếu bạn không làm điều đó rất lâu?

C: Mọi người vừa ngã xuống đất, và không bao giờ đứng dậy được nữa.

D: Chuyện gì đã xảy ra với bạn?

C: Cơ thể tôi dường như mất chất. Nó dường như thu nhỏ lại.

D: Sau đó, điều gì đã xảy ra với bạn?

C: Tôi đã chết cùng họ.

D: Sau khi bạn qua đời, bạn có quyết định quay trở lại nơi ở của mình không, hay là gì?

C: Tôi thấy ... ánh sáng rất lớn. Giống như đang ở trên một chiếc võng ngập tràn ánh sáng.

D: Bạn có biết bạn đang ở đâu không?

C: Đây là ... chuẩn bị đến với một cơ thể khác. Tôi hoàn toàn hạnh phúc ở nơi tôi đang ở.

D: Bạn có nghĩ rằng bạn phải quay trở lại một cơ thể khác?

C: Có một thời gian hữu hạn mà tôi được phép ở nơi này, trước khi tôi có thể bị đẩy vào trải nghiệm tiếp theo.

D: Nhưng bạn có phải nhập vào một cơ thể khác không? Bạn không thể quay lại kiểu tồn tại trước đây sao?

C: Tôi đã đánh mất cơ hội khi ở lại với người kia. Tôi đã có sự lựa chọn của mình, và tôi đã chọn ở lại với những người khác. Và tôi đã được thông báo rằng tôi sẽ không được phép trở lại.

D: Bạn đã được nói điều này khi bạn đưa ra quyết định của mình? (Có) Vì vậy, đó là một quyết định rất quan trọng. (Có) Và bây giờ bạn phải nhập vào một cơ thể khác trong một thế giới vật chất hay sao?

C: Đó là một thế giới vật chất. Và một cơ thể vật chất.

D: Bạn cảm thấy thế nào về nó? Bạn có nghĩ rằng bạn đã lựa chọn đúng?

C: (Nhấn mạnh) Không!

D: Tại sao không?

C: Đó là công việc khó khăn. Tôi không có những món quà mà tôi đã có trước đây. Mọi thứ diễn ra quá chậm.

D: Có cơ hội nào mà bạn có thể quay lại con đường khác trong một kiếp sống khác không?

C: Không phải như vậy.

D: Tại sao? Bởi vì bạn đã đưa ra quyết định?

C: Vâng. Đó là một lần và mãi mãi.

D: Vì vậy, bạn không bao giờ được phép quay trở lại khi đó, vì điều đó?

C: Đúng vậy.

D: Sau đó, bạn có phải tiếp tục tái sinh vật lý mỗi lần? Bạn có hiểu từ này không?

C: Cho hiện tại.

D: Được rồi. Tôi muốn bạn rời khỏi khung cảnh đó, rời xa nó, để bạn có thể nhìn lại quãng đời đó một cách khách quan. Nhìn vào nó và quan sát nó. Bạn nghĩ mục đích của cuộc đời đó là gì?

C: Cảm xúc mạnh mẽ, gắn bó, kết nối. Cuộc sống kia không có cảm xúc gì với nó.

D: Nhưng bạn đã nói rằng tại một thời điểm bạn đã có một cơ thể trở lại trước khi loại năng lượng tồn tại. Cơ thể kia có cảm xúc không? (Có) Vậy là bạn đã trải qua các chu kỳ? Điều đó có đúng không? (Đúng) Khi bạn nhìn vào cuộc đời đó, bạn đã đưa ra lý do của nó, để áp dụng nó vào cuộc đời bây giờ với tư cách là Caroline. Bài học rút ra từ cuộc đời như vậy là gì?

C: Tôi đang cố gắng đưa những suy nghĩ vào tâm trí của mình.

D: Bởi vì bây giờ bạn có thể nhìn nó một cách khách quan, và bị loại bỏ khỏi nó.

C: Tôi đã chọn ở một nơi không có thức ăn, để cảm nhận được sự liên kết và tình cảm mạnh mẽ của những người đang cố gắng tồn tại trong những điều kiện không thể.

D: Bạn có nghĩ đó là một bài học mà bạn đang cố gắng học không?

C: Tôi nghĩ vậy, bởi vì không thể có lý do nào khác để rời bỏ cuộc sống được xây dựng tốt, có trật tự mà tôi đã bỏ lại.

D: Làm thế nào để trải nghiệm đó áp dụng cho cuộc sống mà bạn đang sống bây giờ với tư cách là Caroline? Cho phép tiềm thức của bạn giúp bạn tìm ra câu trả lời. Tại sao bạn lại xuất hiện trong cuộc đời đó, liên quan đến cuộc sống hiện tại của bạn?

C: Tôi dường như đang nghĩ rằng tôi đánh đồng cảm xúc sâu sắc với việc thiếu dinh dưỡng thể chất. Nhưng tôi đã trải nghiệm đó từ một không gian khác mà không quan tâm đến thức ăn. Vì vậy, tôi đang gặp khó khăn trong việc tương quan.

D: Bạn có nghĩ rằng điều này có liên quan đến vấn đề cân nặng của bạn không?

C: Tôi nghĩ rằng có một liên kết.

D: Vì cảm xúc mạnh mẽ liên quan đến những người này chết vì thiếu thức ăn? (Đúng) Nhưng bây giờ bạn có thể thấy rằng nó không liên quan gì đến bạn trong cơ thể này không? (Có) Đặt điều đó lại với nhau. Đây là một cơ thể khác. Và cơ thể này không cần những cảm xúc tương tự kết nối với kiếp sống kia. Điều đó có ý nghĩa đối với bạn? (Đúng) Bạn đã rất cố gắng để giúp đỡ họ, nhưng đó là một người khác trong một kiếp sống khác. Và bây giờ bạn đang ở trong cơ thể này, rất khỏe mạnh và có nhiều thức ăn. Vì vậy, không có nguy cơ chết đói. Bạn có thể thấy mối liên hệ đó không? Điều đó có ý nghĩa đối với bạn? (Có) Sau đó, bạn nghĩ giải pháp sẽ là gì để bạn có thể giảm cân mà bạn mong muốn? (Tạm dừng) Cho phép tiềm thức của bạn giúp bạn đưa ra câu trả lời. C: Tôi cho rằng tôi vẫn đang nghĩ rằng nếu tôi cho phép mình giảm cân quá mức, tôi sẽ chết đói.

Phải mất khá nhiều thời gian nói chuyện và lặp đi lặp lại các gợi ý để thuyết phục tiềm thức của Caroline rằng không có nguy cơ cơ thể chết đói trong thế giới hiện tại. Cuối cùng nó đã đồng ý giúp cô ấy giảm cân, và tôi biết liệu pháp này đang được chấp nhận. Khi Caroline trở lại hoàn toàn ý thức, cô ấy muốn mô tả bong bóng. Cảnh tượng đó vẫn còn trong ký ức của cô.

D: Bạn đã nói nó rất khó diễn tả.

C: Giống như bong bóng có thể di chuyển trong và ngoài không gian và thời gian theo ý muốn. Theo ý muốn của bất kỳ ai kiểm soát bong bóng. Bong bóng không phải là từ hoàn toàn phù hợp. Tôi không thể tìm thấy từ để mô tả nó. Nhưng nó có thể thay đổi ... nó gần giống như ... trong các phân tử không khí hay bất cứ thứ gì, các hạt không khí. (Chuyển động của tay) Giống như bạn có thể chui vào giữa chúng ... bằng cách nào đó.

D: (Cười khúc khích) Cách nào đó. Bởi vì bạn tiếp tục tạo ra các chuyển động như nó tròn, và sau đó nó sẽ nén theo một cách nào đó và xoắn lại, đó là những gì bạn đã nói.

C: Vâng. Cảm giác như thể nó phải xoay người để đi vào không gian khác.

D: Để trượt qua hoặc một cái gì đó. (Có) Nhưng đó là một phần bạn nhớ?

C: Vâng. Bởi vì tôi đã nhìn thấy điều đó nhiều lần. Và tôi nhớ cánh đồng. Và đứa bé được bế lên. Đó là hình ảnh đầu tiên. Mọi thứ khác khá mơ hồ.

D: Nhưng đó là bởi vì bạn đã rất sâu sắc. Đó là một câu chuyện rất lạ. Và nó dường như liên quan đến những gì bạn đang hỏi về việc giảm cân.

C: Điều đó có lạ không.

D: (Cười) Đó là những gì chúng tôi đang theo đuổi. Nó không chính xác là những gì bạn thường coi là nguồn gốc của sự tăng cân.

Sau đó, tôi mô tả cuộc đời cho cô ấy, và cô ấy cảm thấy mình phải ở lại với mọi người như thế nào. Sự can thiệp của cô vào cuộc sống của họ rõ ràng đã tạo ra nghiệp chướng, và cô bị mắc kẹt khi trở thành con người trong những kiếp sau.

C: Vâng. Nó giống như một bước lùi. Và tôi cần kết nối cảm xúc. Mọi thứ ở không gian khác quá dễ dàng. Không có cuộc đấu tranh. Đây là cách mà mọi thứ đã xảy ra. Có một dòng chảy liên tục. Nhưng không có sinh khí.

D: Cứ như thể bạn đã đánh mất thứ gì đó khi tham gia vào phần đó. (Ừ) Nhưng để lấy lại nó, bạn cũng phải hy sinh. (Có) Để trở lại sống trong một cơ thể. Cứ như thể một khi bạn đã làm điều đó, thì ít nhiều bạn đã bị mắc kẹt, và bạn phải trở lại một cơ thể lần nữa. Vì vậy, đó là một cái giá lớn phải trả.

C: Rất.

D: Và đó là lý do cho việc tăng cân, bạn đã liên kết điều đó với sự đói khát.

C: Tôi đã có những ý tưởng trước về những gì sẽ xuất hiện một cách hợp lý trong phiên họp, và tôi phải nói rằng điều này không giống như tôi mong đợi. Thật là kỳ lạ.

Hai trường hợp riêng biệt, mỗi phụ nữ tìm kiếm nguyên nhân của tình trạng thừa cân. Và trong mỗi trường hợp, nó được bắt nguồn từ việc một người ngoài hành tinh trở nên bị cuốn vào và do đó liên quan đến Trái đất của chúng ta, và phải trả giá nghiệp báo là quay trở lại nhiều lần trong một cơ thể vật lý. Tôi nghĩ rằng tỷ lệ cược của hai trường hợp như vậy xuất hiện ngẫu nhiên phải là thiên văn. Vì vậy, tôi không coi một trong hai điều này là tương tự. Có quá nhiều điểm giống nhau, và chúng cũng theo khuôn mẫu của tất cả những câu chuyện khác trong cuốn sách này. Caroline đã đúng khi cô ấy nói rằng điều đó thật kỳ lạ.

DI SẢN TỪ CÁC VÌ SAO – CHƯƠNG 9: CÁC HÌNH THỨC SỐNG SỚM NHẤT TRÊN TRÁI ĐẤT

Vụ án này xảy ra vào mùa thu năm 1986. Fred đã lấy tên tôi từ một người nào đó và mất vài ngày để tìm kiếm tôi. Mẹ tôi đang ở bệnh viện ở thành phố gần đó, vì vậy ông ấy thậm chí đã đến bệnh viện để tìm tôi ở đó, nhưng cuối cùng lại mất tích. Với sự kiên trì của mình, anh ấy đã chạy xe máy đến thị trấn nhỏ nơi tôi sống. Nhưng ngay cả trong môi trường mà mọi người đều biết tất cả mọi người, anh ấy vẫn không thể liên lạc với tôi. Sau khi để lại một số ghi chú ở những nơi khác nhau, cuối cùng chúng tôi đã có thể nói chuyện qua điện thoại và thiết lập một cuộc hẹn.

Fred là một sinh viên đại học tại trường Đại học, nhưng vì thời gian ở trong Quân đội, anh ấy già hơn phần lớn các bạn cùng lớp. Tham vọng chính của anh ấy là trở thành một nhà tâm lý học và thực hành nó từ góc độ siêu hình. Nhưng anh ấy đã gặp rất nhiều vấn đề về tình cảm và thể chất, anh ấy đã rất khó khăn ngay cả khi hoàn thành một học kỳ. Mỗi khi anh ấy sắp hoàn thành và nhận được các khoản tín dụng, anh ấy sẽ phát ốm. Thường thì cái bụng khiến cậu ấy gặp rắc rối, nhưng cậu ấy đã được biết đến là người bất tỉnh trong lớp.

Anh ta thường không thể ăn trong nhiều ngày liền. Anh gặp khó khăn trong việc tìm một bác sĩ thông cảm cho những vấn đề của mình. Tất cả họ đều nghĩ rằng nó có nguồn gốc từ bệnh tâm thần, mặc dù anh ta đang trải qua các triệu chứng thực tế về thể chất. Tôi nghi ngờ từ cuộc trò chuyện rằng những rắc rối của anh ấy có thể đến từ một thứ gì đó liên quan đến cảm xúc, có thể là liên quan đến căng thẳng, nhưng cho đến khi tôi hiểu rõ hơn về anh ấy thì điều đó rất khó nói.

Anh ta có một thái độ dứt khoát chống đối, như thể nó không đáng để nỗ lực vì dù sao thì không ai có thể giúp anh ta. Ông quan tâm đến siêu hình học và muốn khám phá lộ trình đó, hy vọng tìm ra giải pháp trong quá trình hồi quy tiền kiếp. Anh nghi ngờ rằng mình có thể bị thôi miên, và càng hoài nghi rằng mình có thể bị thụt lùi. Anh ấy nói bất cứ khi nào anh ấy thử thiền, tất cả những gì anh ấy sẽ thấy là cái mà anh ấy gọi là "chương trình hoạt hình" của mình, một loạt các nhân vật hoạt hình hoặc những cảnh được phác thảo không có sự sống hoặc thực chất đằng sau chúng. Khi tôi hỏi liệu có điều gì cụ thể mà anh ấy muốn tìm kiếm hay không, anh ấy nói rằng anh ấy quan tâm đến những lý do có thể xảy ra trong tiền kiếp cho những rắc rối về thể chất của mình. Anh ấy nghĩ rằng họ có thể được gây ra bởi một loại nghiệp nào đó. Ngoài ra, anh luôn tự hỏi cuộc sống đầu tiên của mình trên Trái đất là gì. Vào thời điểm đó, chúng tôi không biết liệu anh ấy có đạt được mong muốn của mình hay không, và chúng tôi chắc chắn không biết quãng đời đầu tiên đó là bao xa.

Trong khi thực hiện buổi học đầu tiên này, tôi không biết rằng máy ghi âm và micrô của tôi bị trục trặc. Nó đã làm xáo trộn một vài cuốn băng khác, nhưng tôi không biết điều này vì tôi không có lý do gì để phát lại chúng. Các bánh xe bị dính và gây ra các khoảng trống trên băng. Khi tôi phát hiện ra vấn đề sau buổi học này, tôi đã phải mua một máy ghi âm và micrô khác. Tôi chỉ đơn giản là đã làm mòn những cái khác. Vì vậy, có nhiều khoảng trống trên băng này, đặc biệt là ở phần cuối. Tôi đã phải điền vào những phần đó của phiên từ bộ nhớ.

Khi tôi bắt đầu cảm ứng của mình, rõ ràng là Fred đang chống lại tôi và chống lại việc thả lỏng và thả lỏng. Sau nhiều nỗ lực, tôi đã có thể đưa anh ấy vào trạng thái xuất thần thoải mái, và tôi bắt đầu đặt câu hỏi. Để đáp lại, anh đã nhìn thấy nhiều loại nhân vật hoạt hình. Đây là những gì anh ấy đã gọi là kênh phim hoạt hình của mình. Điều này đã xảy ra trong những trường hợp hiếm hoi, và luôn cho tôi thấy rằng tâm trí có ý thức đang gây ra sự phản kháng.

cố gắng thuyết phục đối tượng rằng toàn bộ tình huống là ngớ ngẩn và nên dừng lại, thường là vì họ sợ bị lộ thông tin mà họ không thể xử lý được. Bằng cách chỉ cho phép các cảnh phi lý xuất hiện, nó giả định rằng đối tượng sẽ dừng

phiên hoặc tự ý thức dậy. Khi sự can thiệp này xảy ra, tôi cố gắng đánh lạc hướng đối tượng bằng cách phớt lờ những lời phản đối và tiếp tục thẩm vấn cho đến khi có điều gì đó quan trọng.

Thông thường, với sự kiên trì, tại thời điểm này, phim hoạt hình sẽ chuyển sang các cảnh có thể nhận dạng được. Fred cho biết bình thường “kênh” của anh ấy sẽ di chuyển rất nhanh từ khung hình này sang khung hình khác và không cho phép anh ấy làm chậm nó để tập trung vào một sinh vật hoặc cảnh. Lần này có một sự khác biệt. Lần đầu tiên nó chạy chậm lại và tạm dừng ở một cảnh hoặc một khung hình (mặc dù khung hình đó có vẻ nguy hiểm) và cho phép anh ta nhìn vào nó. Anh ta nhìn thấy một con chuột hoạt hình mặc trang phục theo phong cách Robin Hood thời trung cổ.

Sau đó, một con la hoạt hình với một khuôn mặt cầu vồng. Anh ấy nói, “Chúng thường lướt qua rất nhanh. Thật thú vị khi thực sự nhìn thấy chúng.” Điều này thật thú vị đối với Fred, nhưng nó không đi sâu vào lý do giải thích cho các vấn đề của anh ấy, hay giúp chúng tôi tìm ra câu trả lời cho các câu hỏi của anh ấy. Tôi chuyển đổi kỹ thuật để tạo ra các hiệu ứng hình ảnh khác nhau, và tâm trí tỉnh táo của anh ấy tiếp tục chống lại tôi bằng cách xen vào các cảnh phim hoạt hình. Nhưng bây giờ nó đã thay đổi một lần nữa. Anh ta cho biết anh ta có hai kênh chạy đồng thời. Anh ấy có thể nhìn xuyên suốt từ trạng thái phim hoạt hình đến các cảnh khác.

Anh ấy nói, “Tôi là một người trong phim hoạt hình trong điều này, và tôi cũng đang nhận thức sự vật thực tế. Người trong phim hoạt hình của tôi đang nhìn một con bướm. Nhưng tôi đang nhìn nhận con bướm theo cách vật lý. Giống như nhìn qua phim hoạt hình với ESP. Bây giờ có một đường hầm hình tam giác, và tôi nhìn thấy Trái đất ở cuối của nó. ” Rõ ràng là bây giờ sự can thiệp của phim hoạt hình bắt đầu tan biến khi Fred chìm vào một trạng thái sâu hơn. Anh đi qua đường hầm bất thường, và chỉ thấy không gian rộng mở khi anh đến đầu bên kia. “Chỉ là không gian mở, rất ít ngôi sao. Tôi không nhìn thấy bất kỳ chòm sao hay bất kỳ thứ gì quen thuộc. Tôi nghĩ đó là không gian bên ngoài.”

D: Chà, bạn biết bạn có thể tự do đi bất cứ đâu bạn muốn và xem bất cứ thứ gì bạn muốn.

F: Tôi hiểu ... một số nữa, quá. Đó cũng là một thế giới phim hoạt hình. Bởi vì ai đó đang đứng ở đó. Mặt anh ta giống như một chiếc áo choàng. Và tôi đang cố nhìn mặt anh ấy. (Nhẹ nhàng) Nó đã được thay đổi. Đó là một người thánh thiện. Tóc vàng hoe nhưng hơi giống hoạt hình. Một người thánh hoạt hình.

D: Bạn có biết anh ấy muốn gì không?

F: Anh ấy nói anh ấy là hướng dẫn viên của tôi. Anh ấy nói, "Không sao đâu. Bạn có thể tin tưởng cô ấy. Hãy thư giãn. Đừng cố gắng." Anh ấy đang trấn an tôi. Anh ấy nói với tôi rằng mọi chuyện sẽ ổn khi ở ngoài không gian. Tôi thường sợ không gian bên ngoài.

D: Chà, đó sẽ là lẽ tự nhiên. Điều gì cảm thấy phù hợp với bạn?

F: Để cảm thấy tự do khi tôi đang bay lơ lửng trong không gian. Bởi vì trong những giấc mơ trước đây, tôi đã cảm thấy sợ hãi khi trôi nổi. Tôi phải đi ra ngoài hành tinh hoặc bất cứ điều gì và trở lại nhanh chóng. Anh ấy nói, "Đừng sợ."

D: Bởi vì bạn biết bạn an toàn, và bạn có thể khám phá bất cứ thứ gì bạn muốn, và sau đó bạn sẽ có thể quay lại. Có nơi nào bạn muốn xem không?

F: Vâng. Tôi đã đi trước bạn ... luôn là tôi biết bạn đang nói gì trước thời hạn. Tôi thấy một mặt trời ở bên trái. Và tôi đang đi qua vòng hào quang của nó.

D: Hướng dẫn của bạn có đi cùng bạn không?

F: Anh ấy đang dừng ở một khoảng cách bên phải. Anh ấy không đi vào vòng hào quang. Đó là một vầng hào quang màu xanh, với ánh sáng màu da cam ở

gần chân ngọn lửa. Tôi đang bay ngang qua tầng cao của bầu khí quyển, được bao bọc hoàn toàn trong ngọn lửa. Tôi đang bay ngang như một tấm ván cứng.

D: Bạn đang đi đâu vậy? Bạn có biết?

F: Đang đi xuống. Gần bề mặt hơn.

D: Và không có gì có thể làm hại bạn cả, về tinh thần hay thể chất. Bạn được bảo vệ và bạn có thể nói những gì bạn thấy.

F: Tôi thấy một người đang nhìn tôi. Anh ấy có ... gần giống như một chiếc cầu vồng. Nó trông giống như mũi xe của loài viper, hoặc mũi trùn của một con rắn. Hoặc có thể anh ta là vị thần trong khu vực đó. Anh ấy là một thiên thần như một thiên thần trong ánh mặt trời. Đôi mắt của anh ấy có màu vàng. Chúng đang phát sáng. Tôi đang nhìn thẳng vào chúng. Tôi cảm thấy muốn đi vào chúng.

Tôi không chắc liệu đây có phải là hình vẽ hoạt hình của thứ gì đó mà anh ấy không thể hiểu được hay đó là hình dáng thực tế. Nó không thành vấn đề. Tôi sẽ không dừng lại để đặt câu hỏi, bởi vì anh ấy rõ ràng đang đi sâu hơn và bỏ quên kênh phim hoạt hình của mình.

D: Đó có phải là một cảm giác tốt? (Có) Chúng tôi muốn bạn luôn cảm thấy thoải mái. Nói cho tôi nghe về nó đi.

F: Nó gần giống như phim hoạt hình. Nó muốn thay đổi thành một điều tiêu cực. Và tôi nói, "Bây giờ điều này là tiêu cực." Nhưng nó cổ xưa, không phải tiêu cực. Tôi cảm thấy như tôi là người đó. Là chúa tể của khu vực này. Tôi đã có quy tắc đối với phần này của quả cầu mặt trời này.

Câu nói này không làm tôi sốc hay ngạc nhiên, bởi vì tôi đã từng gặp trường hợp tương tự trong cuốn sách Những người giữ vườn. Trong cuốn sách đó, Phil tự coi mình là người có chủ quyền đối với toàn bộ hệ mặt trời trước khi một sai lầm

nghiêm trọng trong phán đoán khiến anh rơi xuống hành tinh vật lý Trái đất của chúng ta. Vì vậy, tôi biết một linh hồn hoặc linh hồn có thể trải qua bất kỳ số lượng hóa thân nào mà chúng ta có thể cho là không thể.

D: Đó sẽ là rất nhiều sức mạnh. Đó có phải là ý bạn không? Hay nó đã được xem xét theo cách đó?

F: Nó được coi là một cuộc hẹn. Đó là thứ mà tôi đã được chọn. Và tôi muốn được tự do. Tôi không muốn ở lại đó.

D: Quá nhiều trách nhiệm?

F: Không. Đó là một cảm giác bị mắc kẹt. Tôi đã bị mắc kẹt trong nhiệm vụ của mình. Tôi đã hoàn thành một thời gian nhất định, một chức năng nhất định. Nhiệm vụ của nơi tôi đã ở. Nhưng đó không phải là cảm giác muốn ở đó theo ý mình. Tôi muốn trở thành ... khác

D: Tôi có thể hiểu điều đó. Đôi khi bạn có những nhiệm vụ mà bạn không thực sự thích thú.

F: Tôi không ... tôi đoán là con người. Tôi đã hơn ... cơ thể của tôi mà tôi thấy đang thay đổi. Tính ngông cuồng. Nó tỏa ra từ một điểm trung tâm, giống như một hình bầu dục.

D: Như thế nó không có hình thức?

F: Vâng. Hình bầu dục đó không phải là một hình thức.

D: Rõ ràng là một hình thức không cần thiết để thực hiện các nhiệm vụ, ý bạn là?

F: Không. Tôi thấy rằng những gì tỏa ra từ cơ thể tôi đang tạo nên bầu không khí mà tôi đã trải qua. Nó giữ bầu không khí với nhau. Những lưỡi lửa này. Tôi đang làm nhiệm vụ của mình.

D: Đôi khi điều đó có thể trở thành một gánh nặng, phải không? Đó có phải là ý bạn không? (Có) Bạn có kiểm soát được một khu vực rộng lớn không?

F: Điều này đang đi thẳng qua. Tôi không hiểu nó. Đó là năm dậm. Năm dậm. Tôi sẽ không nói đó là điều đó. Nó dường như muốn nói một từ khác. Năm cái gì đó.

D: Đó là một từ mà bạn không quen thuộc? (Có) Bạn có ai đã giúp bạn việc này không?

F: Ai đó đã trông chừng tôi, nhưng không giúp tôi.

D: Điều đó có thể rất cô đơn khi cố gắng làm điều đó một mình.

F: Rất ... cô đơn.

D: Bạn có nghĩ đó là lý do tại sao nó trở thành một gánh nặng?

F: Chỉ cần không có ai để giao tiếp. Không có ai để nói chuyện cùng. Chỉ cần tỏa ra. Chỉ cần tỏa ra.

Điều ước của anh đã được thực hiện. Anh đã quay trở lại để tìm lại cuộc sống đầu tiên của mình. Tuy nhiên, nó không phải là một con người vật lý. Trên thực tế, anh ta thậm chí không có một cơ thể mà chúng ta có thể nhận ra. Là những gì ông?

D: Tôi có thể hiểu điều đó. Bạn sẽ cần một loại của riêng bạn để giao tiếp.

F: Họ có những nhiệm vụ khác.

D: Chà, khi nào bạn quyết định không muốn làm điều đó nữa?

F: Tôi không bỏ cuộc. Tôi không thể bỏ cuộc cho đến khi hết thời gian. Sau đó tôi đã được giải thoát. Tôi đã bị ràng buộc với nó cho đến lúc đó.

D: Bạn đã thực hiện nhiệm vụ của mình một cách đáng ngưỡng mộ?

F: Tôi vừa mới làm. Không có phán xét nào. Tôi không thể đánh giá nó. Không có suy nghĩ.

D: Chỉ thực hiện các nhiệm vụ mà bạn phải làm.

F: Chỉ là. Công cụ này đã thoát ra khỏi tôi vào bầu không khí. Không có phán xét nào. Tôi chỉ tỏa ra.

D: Sau đó khi hết thời gian, bạn đã đi đâu?

F: Bây giờ tôi đã ra ngoài. Đi xa, nhìn hành tinh từ xa. Cảm thấy lạnh một lần nữa, để ở trong không gian.

D: Hành tinh trông như thế nào?

F: Nó giống như hàng triệu màu sắc. Tôi đi đây. Tôi đang ở một nơi khác có đèn xanh.

D: Bạn có quyền lựa chọn nơi bạn đi, hay ai đó nói với bạn?

F: Tôi vừa đi từ đó đến đây. Tôi muốn đi khỏi đó càng nhanh càng tốt. Đây là nơi có đèn xanh.

D: Hãy kể cho tôi nghe về nó.

F: Cảm giác rất yên bình. Tôi đang nói chuyện với những người khác.

D: Thật tuyệt vời khi có thể giao tiếp trở lại. Những người khác trông như thế nào? Bạn có thể nhìn thấy chúng không?

F: Tôi quay lại sử dụng các nhân vật hoạt hình vì tôi vẫn không thể nhìn thấy các biểu mẫu. Tôi phải tạo ra các biểu mẫu bằng tâm trí của mình để biết biểu mẫu là gì.

D: Tôi có thể hiểu điều đó. Và đó là lý do tại sao tâm trí của bạn đặt vào phim hoạt hình, bởi vì đó là thứ mà nó có thể hiểu được. Nhưng không sao đâu. Bạn đang nói gì với những người khác, bây giờ mà cuối cùng bạn có thể giao tiếp?

F: Họ đang nói, "Chào mừng trở lại. Chào mừng trở lại." Và sau đó một cái gì đó như "nhớ bạn", nhưng không bỏ lỡ. Họ cũng có công việc phải làm. Nhưng họ khiến tôi cảm thấy được chào đón.

D: Họ rất vui khi gặp lại bạn.

F: Vâng. Rất vui.

D: Bạn định làm gì bây giờ?

F: Tôi đang đi làm một công việc khác.

D: Có ai giao những công việc này không, hay bạn chỉ tự mình quyết định?

F: A ... sức mạnh. Tôi sẽ nói "một hội đồng" quyết định. "Bạn đi đây. Bạn đến đó. Điều này tốt cho sự phát triển của bạn. Cái này là cho bạn. Bạn được ban cho cái này." Sau đó, nó đưa ra nhiệm vụ.

D: Bạn có gì để nói về nó không?

F: Tôi không cảm thấy mình có cách nào để nói bất cứ điều gì về nó. Tôi không cảm thấy thể chất như tôi ở một nơi khác. Tôi không biết nơi nào khác.

Fred chắc chắn đã tách khỏi cơ thể đang nằm trên giường trong căn hộ của mình, và trở thành một thực thể khác.

D: Nếu bạn nói, "Chà, tôi không biết mình có muốn đến đó không." Nó không phải như vậy?

F: Không, không. Không, bạn cứ đi. Đó là một mệnh lệnh. Họ quyết định. Vì vậy, tôi có thể nhận thức tất cả các trạng thái này cùng một lúc.

D: Điều đó rất tốt. Và bạn nói rằng họ đã giao cho bạn một công việc khác?

F: Vâng. Tôi cảm thấy nó đã trở lại Trái đất.

D: Họ có nói cho bạn biết họ muốn bạn làm gì không?

Đây là lúc máy, máy ghi âm, bắt đầu trực trực và cắt âm thanh. Nó đã rời rạc. Tôi cố gắng điền vào chỗ trống trong bộ nhớ khi chép lại đoạn băng.

F: Họ đang cố gắng hoàn thành một số công việc.

D: Ý bạn là gì?

F: Tôi đi và làm mọi việc. Tôi biết làm thế nào để làm việc.

D: Đây có phải là những gì họ đã nói với bạn?

F: Đi! Đúng. Không có nghĩa lý gì.

D: Nó phải có ý nghĩa đối với họ.

F: Họ đã làm điều đó trước đây.

D: Bạn có thể cho tôi biết điều gì xảy ra sau đó không?

F: Tôi đang nhìn Trái đất. Nó trông giống như một quả bóng khác giống như quả bóng kia. Và tôi không muốn đến đó.

D: Tại sao không?

F: Bởi vì tôi sợ bị mắc bẫy một lần nữa. Tôi đang ở trên Trái đất. Nhưng nó không phải là lúc này. Nó trông khác. Không có gì ngoài ngọn lửa lỏng phát sáng. Bề mặt chưa có vẻ rắn chắc. Tôi thích ngọn lửa. Cảm giác như ngọn lửa tôi đã quen trên ngôi sao đó.

D: Ồ, vâng, nó sẽ tương tự.

F: Thật tuyệt khi có một cảm giác quen thuộc.

D: Bạn có thể nhìn thấy gì khác?

F: Bây giờ tôi có thể nhìn thấy những ngọn núi. Nước. Nhưng chỉ một chút nước. Những vũng nước nhỏ trên mặt đất. Mặt đất rất cứng và nứt nẻ.

D: Bạn có nhìn thấy bất kỳ sinh vật nào không?

F: Tôi không thấy gì còn sống theo cách đó. Bầu không khí này không có lợi cho cuộc sống. Trái đất vẫn đang nguội, và khói và lửa này rất nguy hiểm cho sự sống.

D: Còn về cây cối hay bất cứ thứ gì tương tự?

F: Chỉ là hơi nước và khói. Và ngọn lửa này. Trên khắp mặt đất, quá. Vừa mới ra lò. Ngay tại chân và đỉnh núi này, thứ này. Tôi không có lời cho nó ... sau đó. Núi lửa. Đó là những gì nó được. Tôi đang đi vào lửa, dung nham. Cảm giác thật tuyệt khi lại ở bên trong cái nóng này. Nó ấm áp. Đó là chất lỏng. Nó nặng. Nó dày đặc. Dày đặc hơn. Bây giờ tôi đã trở lại.

D: Bạn chỉ muốn trải nghiệm nó.

F: Vâng, tôi có thể đi sâu vào mọi thứ. Và quay lại. Ai đó đã nói với tôi rằng tôi có thể làm điều này.

D: Hướng dẫn hay gì?

F: Người ở đằng xa, mà chúng ta đã nhìn thấy.

D: Anh ấy đang giúp bạn với những kinh nghiệm này?

F: Vâng. Anh ấy nói tôi không muốn tiếp tục trải nghiệm.

D: Bạn định làm gì bây giờ?

F: Tạo thành đám cháy thành không khí. Một cái gì đó để làm với khói. Để biến nó thành một chất khác.

D: Như hơi nước, ý bạn là hay sao?

F: Tôi đoán, bạn sẽ gọi nó là gì ... Tôi có thể biết nó là gì. Trở lại đây ... nó là không khí. Đó là những gì nó sẽ là trong tương lai. Trong tương lai nó là không khí.

D: Tại thời điểm đó không có không khí như chúng ta đã biết?

F: Nó chỉ là ... một cái gì đó khác.

D: Sau đó một trong những công việc của bạn là làm việc với cái này?

F: Tôi nhào nặn nó. Tôi thực sự biến đổi, biến đổi nó thành một thứ khác. Không khí. Tôi phải loại bỏ bụi bẩn, sự đen đui của nó. Tôi sẽ hoạt động như một bộ lọc

cho nó. Công việc mới của tôi là dẫn dụ muối muối. Và truyền chất qua tôi. Tôi phải thoát khỏi sự đen đui. Tôi có vấn đề với điều này.

D: Giống như một bộ lọc?

F: Nào. Tự đẩy nó ra, bất kể tôi là gì.

D: Tôi có thể hiểu tại sao bạn không nhìn thấy bất kỳ sinh vật sống nào. Bầu không khí này sẽ là chất độc đối với bất cứ thứ gì vật chất.

Điều này khó hình dung và khó hiểu. Chúng ta đã quá quen với việc nghĩ về một tinh thần được bao bọc trong một cơ thể vật chất. Đây là điều mà tôi chưa bao giờ gặp phải trước đây, vì vậy đôi khi rất khó để nghĩ ra cách thích hợp để hình thành câu hỏi. Anh ta dường như đang mô tả bản thân như một loại màng có thể lọc, mặc dù anh ta không phải là vật chất theo nghĩa đó. Mặc dù không hẳn chắc nhưng anh ấy vẫn thông minh và có cá tính.

Công việc của ông rõ ràng là giúp làm sạch các tạp chất ra khỏi bầu khí quyển và biến nó thành không khí. Đây sẽ là một nhiệm vụ chiếm một khoảng thời gian rất lớn. Nhưng tất nhiên anh hoàn toàn không có khái niệm về thời gian. Chỉ trong số j ob được thực hiện. Tại thời điểm này, anh ta bắt đầu nói về một dạng sống trong bầu khí quyển. Đây là sinh vật sống duy nhất mà anh ta có thể nhìn thấy. Đối với tôi, nó giống như một loại vi khuẩn hoặc một loại vi trùng nào đó. Có lẽ là một trong những hình thức đầu tiên của cuộc sống một tế bào. Anh ấy mô tả nó như một thứ nhỏ bé. Nó đang di chuyển xung quanh anh ta trong bầu không khí đang phát triển. Anh ta đã chỉ dẫn không được làm hại nó, nhưng để nó đi vào và ra khỏi anh ta như làn khói mà anh ta đang lọc.

F: Chúng rất nhỏ. Tôi đang quan sát một trong số chúng. Tôi đoán là chúng chỉ bay trong không khí, giống như một con ruồi.

D: Chúng có phải là những thứ có thể sống trong loại khí quyển này không?

F: Họ sống trong một thời gian ngắn. Họ ăn ... Tôi không muốn đặt sai từ. Amoniac? Chúng ăn ... khí? Ngôn ngữ khó. Thật khó để tìm các từ.

D: Tôi đã được nói điều đó trước đây.

F: Chúng ăn không khí. Chúng lơ lửng trên không. Chúng không bao giờ ở trên mặt đất. Họ không bao giờ ở dưới đó. Tôi đang ở trong không khí, chính mình.

D: Bạn có nghĩ rằng mặt đất quá nóng để hỗ trợ sự sống vào thời điểm này, hay đó là loại điều kiện sai?

F: Nó sẽ giết chết những sinh vật nhỏ bé nếu chúng đi vào chất lỏng mà chúng gọi là "dung nham". Bạn sẽ gọi là "dung nham". Nó sẽ giết họ. Tôi sẽ khóc. Tôi sẽ cảm thấy buồn về cái chết của họ.

D: Vậy thì đây là thứ duy nhất bạn có thể thấy nó còn sống. Và bạn phải để chúng yên.

F: Họ có thể đi qua tôi, vâng.

D: Có thể nói, không có dạng sống nào khác. Mặc dù tôi nghĩ ngọn lửa vẫn còn sống. Nhưng không có dạng sinh vật nào khác, như tôi nghĩ là một mầm sống.

F: Tôi không Cháy? Tôi biết bạn đang nói gì nhưng tại thời điểm này, tôi không biết đó là gì. Tôi nhận thức được nó. Tôi thấy nó. Tôi cảm thấy nó. Không có sự phán xét nào trong tâm trí tôi về việc sống hay chết hay bất cứ điều gì. Nó là thứ mà tôi có thể đi vào và thoát ra.

D: Đó là một yếu tố giống như không khí. Bạn có biết bạn sẽ phải ở đó bao lâu để thay đổi các chất khí thành không khí không?

F: Tôi đã phải ở đó, cái mà bạn gọi là "nhiều năm". (Anh ấy cười toe toét.) Điều này thật ngớ ngẩn.

D: Các từ không áp dụng. Tôi hiểu bạn muốn nói gì.

F: Vâng. Tôi đã ở đó, tôi có thể nói ... hàng ngàn và hàng ngàn năm. Không phải là một thời gian ngắn.

D: Đó có phải là công việc duy nhất của bạn vào thời điểm đó không?

F: Vâng.

D: Có ai giúp bạn việc này không?

F: Tôi thấy những người khác đang làm việc dưới mặt đất. Họ đang làm nguội ngọn lửa, đồ vật, ngọn lửa thành ... đá. Họ đang giúp làm mát nó. Gần giống như thổi vào nó. Để tạo đá. (Anh ấy tạo ra âm thanh thổi.) Họ đang thổi trên đó. Buộc không khí trên nó.

D: Vậy thì tất cả họ đều có những công việc khác nhau để làm, đó là ý của bạn?

F: Vâng. Tôi đang làm của tôi. Họ đang làm của họ. Tôi không còn cảm thấy cô đơn như trước nữa. Họ đang ở đó. Họ đang làm công việc của họ.

D: Ít nhất bạn có thể nhìn thấy họ và giao tiếp với họ.

F: Tôi dường như không giao tiếp với họ. Tôi làm việc của tôi.

D: Bạn đoán có bao nhiêu người đang giúp bạn trong công việc.

F: Tôi sẽ nói ... hàng trăm.

D: Tôi đã nghĩ rằng nó sẽ là một công việc rất khó khăn để làm tất cả một mình.

F: Không, có những người khác như tôi ở nơi khác. Họ cũng đến để giúp tôi. Không có cuộc nói chuyện nào. Có một cái tôi biết. Một cái khác mà tôi biết.

D: Nhưng một số trong số những người khác đang làm mát trái đất. Có bất kỳ công việc nào khác mà bạn thấy đang được hoàn thành không?

F: Làm gì đó với nước. Làm cho nước ... tạo ra nhiều nước hơn. Làm việc đó, mở rộng nước từ bên trong. Tôi ở trên và xem điều này, nhận thức điều này. Và họ đang mở rộng giống như tôi đang mở rộng ở nơi khác. Chúng đang mở rộng và làm cho nước ra khỏi các nguyên tố. Tôi đoán các yếu tố của đất đá này. Nó giống như những vụ nổ nhỏ và chúng đang tạo ra nước từ ... tảng đá này. Bạn thấy đấy, có tất cả những nguyên tử này và sau đó nước chảy ra khỏi chúng. Từ một điểm trung tâm, có nước chảy ra từ những người bạn đồng hành của tôi trên mặt đất.

D: Từ bên trong của những tảng đá?

F: Không. Họ giống như ăn đá. Nhai nó. Đang tiêu hóa nó. Và sau đó bắn nước ra ngoài như một yếu tố mới, bạn sẽ nói.

Anh ấy đang cười toe toét. Ngay cả trong trạng thái xuất thần này, điều đó có vẻ nực cười, nhưng anh ta vẫn phải báo cáo những gì anh ta đã thấy.

D: Tôi cho là nó có liên quan gì đó đến các chất hóa học và nguyên tử.

F: Tôi không thích công việc đó. Tôi thấy người này như thể tôi đã ở đó để giúp anh ta. Và sau đó tôi quay trở lại công việc của mình.

D: Có vẻ như công việc mà tất cả các bạn đang làm là cố gắng làm cho thế giới này có thể sống được để cuộc sống có thể tồn tại? Bạn có nghĩ đó là những gì nó là?

F: Tôi đoán đó là những gì họ muốn chúng tôi làm. Chúng tôi chỉ làm điều đó. Nó không tạo ra sự khác biệt nào cả. Tôi không thể cưỡng lại việc nói chuyện. Một phần tâm trí của tôi cảm thấy như nó phải giải thích. Thời gian chắc đã trôi qua. Mọi thứ đã thay đổi. Bây giờ có cây cối và nhiều bầu không khí hơn.

D: Mọi thứ đang bắt đầu phát triển?

F: Vâng, tôi đã hoàn thành việc đó bây giờ. Đó là lý do tại sao tôi có thể nhìn thấy điều này. Tôi lại được thả.

D: Các cây trông như thế nào?

F: Tôi muốn nói một cây cọ sẽ trông như thế nào. Tuy nhiên, nó giống một bụi rậm hơn, một bụi cây ngắn. Đối với tôi nó trông ngắn, mập, với những chiếc lá mỏng màu xanh lục. Nhưng sau đó chúng chuyển sang màu cam.

D: Chúng chuyển sang màu cam sau một thời gian?

F: Vâng. Sau chu kỳ ... gì đó của họ.

D: Còn trái đất thì sao?

F: Bây giờ nó được bao phủ bởi những thứ màu xanh lá cây này.

D: Ngoài thực vật còn có những dạng sống nào nữa không?

F: Có một cái gì đó giống như nhện dưới nước. Chúng ở dưới cùng. Tôi cảm thấy mình là một trong những sinh vật. Tôi nhìn ra khỏi mặt nước, nhưng tôi không bao giờ mạo hiểm ra khỏi nước.

D: Sau đó họ phải ở trong nước.

F: Tôi thở trong nước.

D: Thôi, quay lại đất liền. Được rồi. Tôi muốn cảm ơn bạn vì tất cả những gì bạn đã nói với tôi. Nó được cung cấp thông tin. Mọi chuyện sẽ ổn nếu tôi đến lần nữa và hỏi thêm câu hỏi chứ?

F: Anh ấy đang cho phép.

Sau đó, tôi điều chỉnh Fred bằng một từ khóa để làm cho quá trình cảm ứng trong tương lai nhanh hơn và đưa anh ta ra khỏi trạng thái thôi miên. Tôi cảm thấy anh ấy đã tiến bộ đáng kể nhờ tiến bộ từ kênh phim hoạt hình của mình để có thể mô tả những cảnh hấp dẫn. Tôi cảm thấy chúng ta có thể tiếp tục khám phá vấn đề này trong phiên tiếp theo. Tôi thực sự khó chịu khi phát hiện ra rằng tôi đã mất rất nhiều thông tin và phiên họp bất thường này. Tôi nghĩ tôi sẽ cố gắng lấy lại một phần trong số đó vào buổi tiếp theo bằng cách đưa anh ta trở lại thời điểm sau khi trái đất nguội đi và một số dạng sống đang phát triển. Tôi không thể hiểu đầy đủ về dạng sống của anh ta. Một hoá chất? Một yếu tố? Một chất khí? Hay chỉ là năng lượng?

Khi buổi học của tuần tiếp theo bắt đầu, tôi sẽ cố gắng lấy lại một số bộ phận bị thiếu và bị cắt xén ở gần cuối cuộn băng, chúng đã bị xóa do lỗi cơ học. Tôi đặc biệt muốn có thêm thông tin về thời điểm thế giới bắt đầu sản sinh ra sự sống. Tôi đã sử dụng từ khóa của Fred và đếm anh ta quay lại cảnh đó. Lần này anh ấy đi nhanh chóng mà không có sự can thiệp của "kênh phim hoạt hình" của mình. Chúng tôi không bao giờ gặp khó khăn nữa khi đưa anh ấy nhanh chóng vào trạng thái xuất thần sâu và nhập cảnh.

D: Bạn có một công việc phải làm vào lúc đó, một công việc rất quan trọng, chăm sóc trái đất. Tôi muốn quay lại khoảng thời gian đó và chúng ta có thể khám phá thêm một số điều nữa. Hãy đi đến thời điểm mà những dấu hiệu đầu tiên của sự sống bắt đầu xuất hiện trên trái đất. Chúng dường như là những cây cỏ và bụi cây nhỏ. Tôi sẽ đếm đến ba và tôi muốn bạn quay lại cảnh đó một lần nữa. 1, 2, 3, bạn đã quay ngược thời gian một lần nữa. Bạn thấy gì? Bạn đang làm gì đấy?

F: Tôi đang ở trên không trung ... đang nhìn xuống. Và tôi nhìn thấy những cái cây này, ngắn và thấp.

D: Bạn nói lá của chúng giống cây cọ hay cái gì đó tương tự?

F: Vâng. Nhưng tôi thấy một loại cây khác. Nó trông giống như chồi hoặc giữa của một cây bồ công anh. Với những chiếc gai mọc ra xung quanh nó.

D: Màu giống như hoa bồ công anh?

F: Không. Đây là một loại màu hơi đỏ.

D: Nó có những tán lá nào khác không?

F: Nó giống như một bụi khác trong số những bụi cây này. Ngắn gọn, nó trông giống như một quả dứa. Nó có ít lá mọc xung quanh các mặt của thân cây.

D: Cái chồi mà bạn đang nói đến, nó nằm trên mặt đất hay trên thân cây?

F: Nó nằm trên một thân cây, giống như một quả dứa và sau đó bạn đặt cây bồ công anh lên trên. (Anh ta cười khúc khích trước sự vô lý của mô tả này.) Và sau đó nó có những hình chiếu này, và chúng có một chút kết thúc mờ nhạt đối với chúng, đó là vàng ở giữa. Và trở nên mềm mại khi kết thúc.

D: Tôi đang cố gắng để xem những gì bạn đang thấy. Đó là lý do tại sao tôi hỏi rất nhiều câu hỏi. Điều đó nghe có vẻ khác với những cây cọ nhỏ.

F: Đây là một cái khác. Nó ngắn hơn cái khác.

D: Bạn có thấy loại cây nào khác không?

F: Tôi thấy cỏ, giống như cây chà là. Một kết cấu cứng rắn thực sự. Sẽ rất đau khi bước tiếp.

D: Bạn có nghĩa là các lưỡi lớn hơn?

F: Khó hơn, giống như giấy nhám. Tôi sẽ cảm thấy có giấy nhám trên bàn chân của mình ... nếu tôi có bàn chân. (Anh ấy cười.)

D: Sau đó, nó là một kết cấu thô hơn. Nhưng nó cùng màu với cỏ?

F: Tôi thấy màu xanh lá cây đậm.

D: Các lưỡi dao có dài không?

F: Hmm, không, ngắn. Chà chà ... nó giống như cỏ còng cua, chùm lên. Nhưng trong các phần. Rất nhiều đá, nhiều cỏ xung quanh, và những cây giống bụi rậm khác này. Đó là một loại cát, hoặc tôi đoán là đất núi lửa. Loại vụn. Nó gần giống như một bờ biển. Cát và đá.

D: Đường chân trời trông như thế nào? Nó là đồi núi hay bằng phẳng?

F: Tôi thấy nước. Tôi đang ở gần một bờ biển. Và đường chân trời là ... không có đá, không có đồi, loại bằng phẳng.

D: Bạn có thấy dấu hiệu nào của sự sống ngoài thảm thực vật không?

F: (Tạm dừng) Tôi thấy chim.

D: Bạn có thể mô tả chúng cho tôi không?

F: Trông chúng gần giống như những con bồ nông với đôi cánh nhọn. Điểm là ở phần trước của cánh rồi thuôn về phía sau chứ không giống như cánh máy bay.

D: Chúng có lông không?

F: Không. Những con này có đôi cánh dài. Tôi có thể nhìn thấy một hình chữ V. Với đôi cánh buông xuống từ đỉnh chữ V. Và sau đó là một chiếc cổ chim bồ nông với một cái mỏ dài.

D: Con chim lớn bao nhiêu?

F: Tôi có thể mang nó trong tay. Nó khá lớn. Tôi nghĩ rằng có ba kích thước của loài chim mà tôi nhìn thấy. Một con trông giống như kích thước của một con dơi và có một loại cánh tròn. Không chân. Và nó có nắp hộp sọ này giống như xương nhô ra sau, sau đó là da, sau đó là một cái mỏ tròn, giống như một con vẹt. Nhưng không có lông ở phía trên, chỉ có da, da đen. Và một cái đầu xương xẩu. Thực sự là một loại đầu bò sát. Và đôi cánh bằng da.

D: Và đây là loài nhỏ nhất trong ba loại chim này?

F: Vâng, tôi thấy một số côn trùng nhỏ. (Khẽ) Oooo, con chim vừa ăn một con. (Cười toe toét) Chỉ là một loại "chomp".

D: Những con côn trùng trông như thế nào?

F: Tôi không thể nói với bạn bây giờ, bởi vì anh ấy đã đi.

D: Nhưng bất kỳ cái nào khác. Chúng có phải là côn trùng lớn không?

F: Hừm. Giống như một loại muỗi. Nó có đôi cánh tròn. Thay vì có hình dạng giống như cánh tròn của con bướm, ở các cạnh. Nhưng nó giống như đầu của một con muỗi, với một thứ dài nhọn. Máy khoan, tôi không biết bạn gọi nó là gì.

D: Nó có to bằng con muỗi không?

F: Lớn hơn một chút. Giống như kích thước của một con bướm đêm.

D: Được rồi. Bạn nói có một con chim kích thước khác giữa con nhỏ và con lớn hơn?

F: Không, một cái lớn hơn.

D: Một cái lớn hơn cái mà bạn đã đề cập trước đó?

F: Vâng. Tôi đoán nó giống như những thứ đó, được gọi là ... pterodactyl (Dực long : thằn lằn có cánh). Nó thực sự lớn. Hai chiếc còn lại nhỏ hơn.

D: Được rồi. Lần trước bạn nói rằng bạn đã nhìn thấy một loại sinh vật ở dưới nước. Bạn có thể nhìn thấy điều đó một lần nữa?

F: Tôi gần như là nó. Nhìn ra khỏi mặt nước với đôi mắt của tôi. Giống như thân cây. Và ... tôi có một cơ thể. ... (Nhẹ nhàng) Tôi không nhớ nó.

D: Bạn nói nó có chân, nhưng nó không có móng vuốt. Nó sống dưới đáy nước?

F: Ồ, cái đó, vâng. Tôi đang nhìn vào một cái khác. Cố gắng làm cho trí nhớ của tôi trở nên rõ ràng.

D: Sau đó, có nhiều hơn một loại ở đó.

F: Vâng. Có cá. Và có một loại khác trông giống như một con nhện dưới nước. Nó có cơ thể và chân giống như một con nhện. Nó đang bò xung quanh. Nó có kích thước bằng một con nhện. Tôi không hiểu tại sao nó ở dưới nước. Nó không muốn ra khỏi nước.

D: Đó phải là cách nó phải sống. Vậy thì con khác mà bạn đang nhìn thấy bằng mắt trên thân cây có phải là một loại sinh vật nước khác không?

F: Nó giống như một con ếch, nhưng nó chỉ có thân lớn hơn một chút. Đôi mắt lồi ra to hơn một chút, để có thể nhìn ra khỏi mặt nước. Tôi đang nhìn ra khỏi mặt nước. (Cười khúc khích)

D: Đó là một sinh vật kiểu ếch?

F: Cuống ngắn, thuôn xuống đầu. Và mắt ở cuối cuống, nhưng ngắn, mọc xuống thành một thân nhỏ. Nó có một cái miệng nhỏ trên khuôn mặt của nó. Và tôi đang (thối) đẩy ra (thối) sỏi. Nó dường như có một cơ thể và miệng và cuống mắt.

D: Nó có chân hay tay?

F: Tôi cảm thấy như thể tôi có thể đẩy cơ thể mình bằng cách di chuyển nó trong nước. Và tôi chỉ lắc lư trong nước.

D: Nó có da giống ếch không?

F: Da giống da cá hơn. Tôi đoán là cứng rắn hơn, hoặc sắc bén hơn. Nó không mềm như ếch.

D: Điều đó rất thú vị. Chà, bây giờ bạn có thể lên khỏi mặt nước, trở lại đất liền. Bạn có nhìn thấy bất kỳ loại cuộc sống động vật nào không?

F: Ummm, anh ấy nhỏ. Một loại ... nó gần giống khi, nhưng nó gần giống chuột. Thật khó hiểu.

D: Ý bạn là nó nhỏ như một con chuột, nhưng nó trông giống một con khi?

F: Vâng. Tôi không biết chúng được gọi là gì. Họ có thể có chúng ở một nơi khác. Tôi đoán là một con chuột, một con thú có túi nào đó. Nó trông giống như một con thú có túi. Nó không phải là một con khi vì tôi đã nhìn thấy cái đuôi đó.

Đó là một loại lông. Và nó có thể tự ngồi dậy và cào cấu như một con khỉ. Nó giống một con thú có túi hơn. Tôi thấy nó chạy trên mặt đất, bốn chân.

D: Nó có một khuôn mặt giống như một con thú có túi hay một con chuột, với cái mũi nhọn?

F: Nó hơi tròn. Nó gần giống như mặt khỉ, nhưng dài hơn một chút. Cằm dài. Khuôn mặt giống như một con khỉ nhưng nó dài và thuôn xuống giống như mặt của thú có túi. Nhưng một cái mõm nhỏ, không dài, ngắn, giống như khuôn mặt của thú có túi. Tôi chưa bao giờ thấy điều gì như vậy.

D: Nó có màu gì?

F: Bộ lông nâu đẹp. Mềm mại.

D: Chà, bây giờ bạn đã hoàn thành công việc khác mà bạn phải làm, bạn có nhiệm vụ gì trong thế giới như hiện tại không, với những con vật và những loài thực vật này?

F: Không.

D: Bạn chỉ loanh quanh và quan sát?

F: Vâng. Tôi cảm thấy dày đặc hơn bây giờ.

D: Tại sao, vì bạn đã ở đó quá lâu hay sao?

F: Đúng vậy

D: Đó có phải là công việc duy nhất bạn phải làm khi ở đó, giúp làm sạch không khí không?

F: Có, trước đây, nó là như vậy. Tôi không có việc làm bây giờ. Không khí không giống như bây giờ. Nó vẫn khác. Có nhiều mùi hơn trong đó. Nhiều hơn nữa ... tôi đoán vậy, muối muối. Nó có mùi buồn cười.

D: Mùi có gợi cho bạn nhớ về bất cứ điều gì mà bạn quen thuộc không?

F: Tôi đoán đó là trứng thối hoặc mùi như vậy, mùi lưu huỳnh. Tôi chưa bao giờ ngửi thấy nó. Tôi đã ngửi thấy không khí công nghiệp bẩn thỉu. Đó là những gì nó nhắc nhở tôi.

D: Nhưng nó phải được thanh lọc đủ để duy trì sự sống.

F: Các sinh vật đang thở.

D: Trước khi Trái đất rất nóng, bạn nói, và không có gì có thể sống ở đó.

F: Vâng. Tôi đã rất ấm áp.

D: Và có cuộc sống ở đó bây giờ. Vì vậy, dù sao nó cũng được thanh lọc đến mức đó. Được chứ. Tôi muốn bạn nhìn xung quanh và xem liệu bạn có thể nhìn thấy bất kỳ dạng sống nào khác không. (Tôi đang nghĩ về khủng long.)

F: (Tạm dừng) Kiến.

D: Côn trùng?

F: Côn trùng. Ý tôi là, những con kiến. (Cười thầm) Đối với tôi, chúng là những con kiến. Kiến đen.

D: Chúng có rất lớn không?

F: Không. Kích thước tương tự như bây giờ.

D: Bạn có thể trôi đi khắp thế giới này và nhìn thấy những thứ khác nhau không?

F: Tôi gần như cảm thấy mình có một cơ thể. Nó giống như cơ thể tôi có ... ở một nơi khác. Ở đây, tôi không nghĩ rằng tôi là thể chất. Tôi nghĩ rằng tôi nhẹ hơn thể chất. Tôi có thể nhảy lên không trung thật cao và quay trở lại. Tôi có thể bay trong cơ thể này. Nó không phải là một cơ thể vật lý. Những con vật không thể nhìn thấy tôi.

D: Nhưng bạn đang dày đặc hơn so với trước đây khi bạn giúp làm sạch bầu không khí.

F: Vâng.

D: Chà, nếu bạn có thể bay, bạn có thể bay vòng quanh thế giới và xem có giống nơi này không?

F: Vâng. Tôi đang bay trên không. Bây giờ tôi đang xuống. Khu vực này có nhiều đá hơn, nhiều núi hơn. Tôi thấy rất nhiều gió thổi trong khu vực này. Có rất nhiều bụi. Tôi sẽ đi một nơi khác.

D: Không có dấu hiệu của sự sống ở đó?

F: Không. Tôi đang bay cạnh những con chim cỡ vừa. Họ có vẻ thân thiện. Nó gần giống như tôi đang đi nhờ xe. (Cười toe toét) Đó là một trải nghiệm tuyệt vời. Tôi đang giữ chặt cổ nó.

D: Họ không thể nhìn thấy bạn, họ có thể?

F: Không. Họ cũng không thể cảm nhận được tôi.

D: Những con chim này có răng không?

F: Không. Một hóa đơn, một hóa đơn dài. Nó gần giống như một hóa đơn chim hồng hạc. Dài.

D: Tôi biết bạn muốn nói gì. Chà, bạn thấy gì từ trên đó?

F: Rất nhiều nước. Không quá nhiều đất. Đủ đất, nhưng giống như những hòn đảo hơn. Giống như một biển đầy đảo. Các đảo lớn. Bây giờ nhiều nước hơn đất. Trái đất chắc chắn đã thay đổi kể từ nhiệm vụ đầu tiên của anh ấy. Lúc đó nó chủ yếu là chất lỏng nóng chảy. Bây giờ nó có nhiều nước hơn tương ứng với đất. Những sinh vật nhỏ tạo ra nước đã làm rất tốt nhiệm vụ của chúng.

D: Bạn có thể thấy vùng đất nào trông khác không?

F: Không.

D: Sau đó, bạn có thể quay lại nơi bạn đã ở, nếu bạn muốn. Tôi chỉ tò mò liệu cả thế giới có giống nhau không.

F: Tôi đang đứng trên mặt nước.

D: Ồ? Bạn có đang ở gần bờ nơi bạn bắt đầu?

F: Không. Tôi ... bây giờ tôi đã trở lại. Tôi vừa đi "zip" trở lại. (Cười toe toét)

D: (Cười) Được rồi. Sau đó, bạn có nghĩ rằng vùng đất giống như nó ở đó với những cây nhỏ, hoặc là đá giống như nơi khác có gió?

F: Hướng dẫn viên của tôi ở đây cũng nói chuyện và giúp tôi hiểu cũng như dịch. Anh ấy nói đó là một dạng đảo nhiệt đới. Tôi đoán nó nhiệt đới hơn.

D: Hơn phần khác mà bạn đã thấy với đá và gió.

F: Đó là một khu vực thực sự hoang vắng, gần như là một loại cảnh quan mặt trắng. Nó chỉ không cảm thấy tốt. Giống như những rung động xấu.

D: Có lẽ cuộc sống vẫn chưa đến được phần đó.

F: Tôi không thấy bất cứ thứ gì còn sống ở đó.

D: Nhưng bạn nói không khí vẫn khác, và nó rất ấm.

F: Vâng. Đó là một ... trăm độ. Trời nóng. Tôi chỉ biết từ một nơi khác nó sẽ ấm áp. Đối với tôi, nó sẽ thật ấm áp khi ở một nơi khác.

D: Chà, bạn có ở đó trên hành tinh này khi nó đang phát triển không?

F: Tôi đã trở lại ngoài không gian. Ah, cảm giác thật tuyệt. Bây giờ tôi đang bay rất nhanh.

D: Bạn đang đi đâu vậy?

F: Tôi đang đi vào một ánh sáng rực rỡ. Nó có những vòng tròn xung quanh nó.

D: Bạn đã được yêu cầu làm điều này?

F: Hừm, không. Nó vui. Tôi thích tự do bay ở đây. Tôi cảm thấy nó thư giãn cho tôi. Không cần chăm sóc ở đây.

D: Bạn có nghĩ rằng bạn đã được thả bây giờ, và bạn có thể đi đến những nơi bạn muốn?

F: Tôi sẽ quay lại sau. Ánh sáng này giống như nhà của tôi hơn. Giống như một nơi để yên tĩnh. Một Minh. Có những người khác ở đây, nhưng ý tôi là, được ở với đồng loại của tôi. Các nghị lực. Không phải người.

D: Đó có phải là nơi bạn thực hiện giữa các bài tập không?

F: Tôi cảm thấy rất như ở nhà ở đây. Nó không giống như một nơi. Nó giống như một trường năng lượng. Nó giống như ánh sáng vàng, và bạn đi vào bên trong nó để trú ẩn. Nó giống như một quả bóng mà bạn đi vào bên trong, nhưng có một đường hầm dẫn ánh sáng vào nó. Như một cơn lốc. Giống như một mặt phẳng khác bên trong mặt phẳng vật chất đang lấn chiếm. Bạn đi vào đường hầm này và sau đó có một nơi kiểu thiên đường này. Cảm giác thật tốt khi ở đây.

Mô tả này nghe rất quen thuộc với tôi, và được mô tả trong cuốn sách Giữa cái chết và sự sống của tôi. Nó đã được mô tả theo nhiều cách khác nhau bởi tất cả những người tôi đã trải qua trải nghiệm cái chết. Ở trạng thái giữa các kiếp sống, hay trạng thái linh hồn, hay còn gọi là trạng thái "chết", có rất nhiều nơi mà linh hồn có thể đi đến. Thường thì họ quay lại những gì quen thuộc. Đây có thể là một ngôi nhà thoải mái có thể so sánh với cuộc sống mà họ vừa rời đi, hoặc nó có thể là những trường học hoặc hội trường lớn để học tập. Những lần khác họ có thể đến "nơi an nghỉ." Đây là nơi mà họ có thể đóng cửa mọi thứ và chỉ cần ngủ một lúc. Đây là một nơi không có gì cả, và thực sự được mô tả như một nơi ẩn náu. Họ có thể ở đó bất kỳ khoảng thời gian nào trước khi phải quay trở lại bánh xe nghiệp chướng, và những bài học về bất cứ sự tồn tại nào mà họ tìm thấy trong đó. Điều này nghe có vẻ giống như nơi Fred mô tả là nơi ẩn náu của mình giữa các nhiệm vụ. Nó được nhiều người mô tả là "về nhà." Họ luôn cảm thấy an toàn và được chào đón ở đó.

D: Sau đó, bạn biết các năng lượng khác ở đó. Bạn cảm thấy thoải mái với chúng.

F: Vâng. Tôi chỉ đang hồi phục trong một phút. Bây giờ tôi cảm thấy mình đang đi đến một nơi khác. Tôi trở lại ngoài không gian.

D: Ai đó đã nói với bạn những gì bạn phải làm?

F: Vâng. Giống như tôi không thể ở lại nơi hồi phục quá lâu. Nó gần giống như một ngón tay trở. Ai đó có kiến thức bên trong bảo tôi quay trở lại. Tôi không thể ở đó quá lâu hoặc tôi ... Tôi đã không ở đó lâu lắm.

D: Giống như một điểm dừng tạm thời.

F: Vâng, hoặc tiếp nhiên liệu.

D: Hoặc nơi nghỉ ngơi.

F: Nơi nghỉ ngơi. Nó rất giống như nằm trên một chiếc giường ở đó, nhưng chiếc giường ở tất cả các hướng xung quanh bạn.

D: Nhưng bạn đã được nói rằng bạn phải đi một nơi khác bây giờ?

F: Vâng. Tôi đang đi đến một nhóm ba ngôi sao. Tôi đang ở trong không gian. Không có ngôi sao nào xung quanh tôi, ngoại trừ tôi dường như đang ở giữa ba ngôi sao này. Có hai nhóm cùng nhau và một bên. Tôi đã đến đó ... chưa, nhưng trong tương lai tôi nhớ một số nơi đã đến đây trước đây. Nhưng tôi đang ở trong quá khứ đến sự kiện tương lai này.

D: Vâng, tôi có thể hiểu.

F: (Cười toe toét) Tôi không thể.

D: Đúng vậy. Đừng lo lắng về nó.

F: Tôi đang ở trong hệ thống sao này. Tôi đang ở trên thế giới. Đây là nơi tôi đã đến. Có điều gì đó về việc nhận nhiệm vụ cho Trái đất. Trước đây tôi đã nhìn vào mẫu hình ngôi sao này khi tôi ở trong trạng thái mơ. Và đó là hệ sao Sirius. Nhưng tôi đang ở trên một hành tinh bầu trời xanh, không, xanh. Và có những tòa nhà hình tròn. Chúng trông giống như bong bóng, nhưng thôn dài như hình

bầu dục và trên một thân cây. Mọi người có thể bay ở đây. Họ không cần phải ở trên mặt đất.

D: Đây là một trong những hành tinh xung quanh hai ngôi sao hay

F: Tôi nhìn thấy hai ngôi sao và một ngôi sao ở ... đây. Có ba ngôi sao. Hai điểm song song với nhau, hai dấu chấm trên một đường thẳng. Và sau đó một ở đây.

D: Giống như hành tinh này có ba mặt trời? Đó có phải là một cách nói không?

F: Hành tinh này có hai mặt trời, nhưng ngôi sao thứ ba được coi là một phần của nhóm. (Anh ấy cười khúc khích) Tôi không biết.

D: Những tòa nhà đó được làm bằng gì? Bạn còn ý kiến nào không?

F: Có vẻ như thứ tôi gọi là "nhựa". Một vật liệu cứng như sứ, giống như răng của tôi. Nó gần giống như bạn có thể nhìn thấy nó. Nó sẽ giống như nhựa, giống như nhựa.

D: Vậy thì bạn không thể nhìn xuyên qua nó.

F: Không, nó màu trắng, nhưng nó cứng, dễ uốn. Ý tôi là, nó có thể bị cưa. Nó có thể được làm nóng và thay đổi hình dạng.

D: Bạn nói có những người ở đó có thể bay? Những sinh vật này trông như thế nào?

F: Họ trông giống tôi. (Anh ấy cười)

D: (Cười) Bạn trông như thế nào? Hãy đặt nó theo cách đó.

F: Tôi trông ... giống như một cơ thể, một quả bóng tròn. Nhưng sau đó tôi có một lớp khí bao phủ bên ngoài. Như cơ thể có khí bên ngoài. Tôi chưa bao giờ

nhìn thấy hình ảnh này trước đây. Ý tôi là, tôi là nó. Tôi đang nhìn chúng. Chúng hơi tròn, gần giống như một quả hạch, và sau đó chúng có hình dạng bên ngoài như thế này. Đây là hình thức thật của chúng tôi.

D: Sau đó, họ nhiều hơn hoặc ít hơn nổi?

F: Chúng tôi có thể điều hướng xung quanh, bay vòng quanh. Không nổi. Đó là chuyển bay có mục đích.

D: Chà, bạn có tiêu thụ gì không?

F: (Ngừng suy nghĩ.) Không. Tôi lấy bất cứ thứ gì tôi cần từ năng lượng vũ trụ. Đây không phải là lời nói của tôi. Năng lượng vũ trụ. Giống như ai đó đang nói chuyện với tôi.

D: Đúng vậy. Nhưng tôi rất tò mò. Nếu bạn nhìn thấy các tòa nhà, tôi nghĩ có thể có người.

F: Không. Tôi thấy ba tòa nhà. Không có ô cửa. Có cửa sổ. Bạn lướt qua cửa sổ đang mở này, và đây là cách bạn vào bên trong. Không có đồ đạc. Có các trạm làm việc, để làm việc với một máy. Nhưng không có tay để làm việc với máy. Bạn suy nghĩ về nó và máy sẽ phản hồi. Nhưng máy móc không được tạo ra bằng tay.

D: Nó được tạo ra sau đó như thế nào?

F: Tôi đã suy nghĩ trong khi nói điều đó, nó được tạo ra nhờ sức mạnh của suy nghĩ. Thông qua tinh thần sáng tạo. Tôi thấy một ý nghĩ và sau đó nó được biểu hiện trong một hình thức, giống như tôi đã được biểu hiện trong hình thức này. Và sau đó có một cái máy ở đó.

D: Máy làm gì?

F: Cái này dùng cho máy tính ... nó điều khiển ... một bảng điều khiển. Nó làm một cái gì đó ... một số loại điều thử nghiệm. Nó đang kiểm soát ... một cái gì đó.

D: Trong khí quyển hay trong môi trường hay cái gì?

F: Đó là một thử nghiệm để kiểm soát ... một cái gì đó như nhiệt độ. Tôi thấy các sóng dao động bên trong, giống như một máy hiện sóng. Nó kiểm soát những làn sóng này, có liên quan gì đó đến chính tòa nhà. Nó gần giống như ... không duy trì cấu trúc, nhưng cấu trúc nhạy cảm. Nó là một phần của máy. Nó gần giống như đi vào bên trong tòa nhà và bị điều khiển ... giống như đi vào bên trong xe tăng và điều khiển chuyển động của xe tăng từ bên trong.

D: Điều đó nghe có vẻ phức tạp. Nhưng nếu bạn có thể thể hiện những điều này bằng tâm trí bằng suy nghĩ, thì tại sao bạn lại cần đến máy móc.

F: Lời nói vừa được chuyển qua từ người khác. Họ đang chuẩn bị cho tương lai có nhiều hình thức phức tạp hơn. Đây là những lời của người khác.

Fred cho biết sau đó, cứ như thể có ai đó đang đứng cạnh anh ấy, và ở đó để cho anh ấy câu trả lời cho bất cứ điều gì tôi không hiểu. Có lẽ người hướng dẫn anh ta đã nói đến trước đó.

F: Họ đang chuẩn bị cho tương lai của những sinh vật có hình dạng phức tạp hơn. Vì vậy, chúng tôi đang thử nghiệm cho tương lai.

D: Tôi đang cố gắng hiểu. Đó là lý do tại sao tôi đang hỏi rất nhiều câu hỏi.

F: Đó là lý do tại sao chúng tôi lặp lại nó. (Cười toe toét)

D: (Cười) Nghe có vẻ phức tạp. Vậy thì bạn có nghĩa là bản thân những sinh vật này không cần nơi trú ẩn, hoặc không cần bất kỳ chất nào.

F: Không, chúng tôi không cần thêm nữa ... (Cười) xin lỗi, tôi đang nói theo cách này. Đây là cách tôi sẽ nói chuyện ở đó. Đó không phải là lời nói của tôi. Nó gần giống như dịch thuật.

D: Không sao đâu. Tôi đang theo dõi nó. Tôi hiểu nó. Bạn đã nói rằng họ không thực sự cần những tòa nhà này khi đó.

F: Không, hào quang bên ngoài, tấm phim này xung quanh chúng ta hấp thụ từ khí quyển, từ ánh sáng vũ trụ. Và sau đó chuyển đổi nó để duy trì dạng vỏ này. Dạng này thuần dài. Nó không phải là một hạt đậu phộng, nhưng nó gần như hình dạng của một hạt đậu phộng. Nó có các cạnh sắc nét, nhưng nó to và phồng ở giữa, giống như một cái gối. Đây là những gì tôi và những người khác trông như thế nào. Tôi đang nhìn những người khác thông qua một giác quan, không phải như một con mắt, một nhãn cầu. Tôi đã nhìn họ thông qua cảm giác tôi là gì và biết họ là gì.

D: Và chúng không cần thức ăn hay chỗ ở.

F: Không, chúng tôi không.

D: Tôi đã tự hỏi tại sao họ lại có những tòa nhà và máy móc này, nếu rõ ràng bạn có thể thể hiện những gì bạn muốn bằng trí óc của mình, bằng cách tạo ra bằng suy nghĩ. Bạn chỉ có thể tạo ra, bạn sẽ không cần phải có máy móc để làm điều đó. Hãy để tôi xem nếu tôi có nó chính xác. Bạn nghĩ rằng đó là bởi vì trong tương lai sẽ có cơ thể?

F: Đúng vậy, trong tương lai sẽ có những cơ thể khác nhau, nhưng có lẽ không phải với những người này. Điều này đến từ người khác. Tôi đang nghe những lời nói.

D: Đúng vậy. Chỉ cần lặp lại những gì họ đang nói. Sau đó, những chiếc máy này là thử nghiệm cho những người trong tương lai này?

F: Dành cho những người từ nơi khác đến. Họ đang thử nghiệm ở đây cho những người trên Trái đất hoặc một số hành tinh khác, điều đó sẽ có ... Tôi đoán bạn sẽ gọi là cơ thể "con người". Nhưng thử nghiệm của họ cũng là để làm với nơi tôi đang ở. Những sóng này là thứ để duy trì nhiệt độ của nơi tôi đang ở. Họ cũng đang thực hiện các thí nghiệm cho tương lai. Tòa nhà này giống như một tháp vô tuyến, để bắn ra hoặc giám sát các sóng phổ quát và biến đổi chúng thành một thứ giống như nhiệt độ và thứ sẽ được gọi là ... gần giống như gió. Nhưng đó là một nơi rất ổn định, yên bình, nên không có gió, tôi đoán bạn sẽ gọi như vậy.

D: Sau đó, nơi này phải được duy trì nhiệt độ của nó, để có thể sống ở đó?

F: Không. Để duy trì một nhiệt độ tốt nhân tạo. Nó sẽ giống như thể tôi đang sống ở một nơi nóng, và chúng tôi đang hạ nhiệt nó. Hoặc sống ở một nơi mát mẻ và chúng tôi đang sưởi ấm nó, để duy trì nhiệt độ lý tưởng. Nó kiểm soát bầu không khí của nơi tôi đang ở. Phần đó của tòa nhà cũng có liên quan đến hành tinh mà tôi đang ở.

Những điều thử nghiệm khác đang được thực hiện ở đây là để tìm hiểu xem con người sẽ sống tốt như thế nào trong hình dạng con người. Bằng cách nào đó, họ đang thử nghiệm một trường hợp về việc linh hồn sẽ sống tốt như thế nào trong một cơ thể. Có một bài kiểm tra để đảm bảo rằng cơ thể đủ ổn định để duy trì – đây không phải là lời nói của tôi – để duy trì linh hồn con người này. Nó giống như xây dựng một cơ thể. Không thử nghiệm bất cứ điều gì, chúng tôi đang tập hợp nó lại với nhau.

D: Tôi nghĩ rằng tôi đang bắt đầu hiểu. Tôi hi vọng là tôi. Sau đó, bạn nghĩ đây giống như một nơi kiểu phòng thí nghiệm, nơi họ sẽ thử nghiệm

F: Tòa nhà này, vâng.

D: Nơi họ sẽ thử nghiệm với các tế bào hoặc những thứ tương tự để?

F: Nó sẽ giống như một tương lai hơn ... giống như nếu chúng ta đang chế tạo một con robot, như một phép tương tự. Chúng tôi phải bắt đầu với hệ thống dây điện bên trong, và sau đó đi ra bên ngoài. Và làm cho não tương thích với cấu trúc. Vì vậy, những gì chúng tôi đang làm trong thí nghiệm này là đảm bảo linh hồn tương thích với cơ thể vật chất bên ngoài. Để giao phối chúng, để đảm bảo chúng tương thích với nhau. Rằng linh hồn có thể làm cho hình thức bên ngoài hoạt động chính xác.

D: (Tôi vẫn không hiểu.) Đó là lý do tại sao nó phải có một bầu không khí nhất định với nhiệt độ nhất định.

F: Đây là một phần trong những thử nghiệm của chúng tôi mà chúng tôi đang thực hiện bên trong tòa nhà. Bản thân tòa nhà được duy trì cho chúng tôi. Chúng ta đang duy trì bầu khí quyển, vì vậy nó sẽ là nhiệt độ lý tưởng để chúng ta sinh sống trên hành tinh này. Nó giống như bạn có một cái lò sưởi trong tòa nhà này, nhưng cũng trong tòa nhà này, bạn làm thí nghiệm. Vì vậy, máy sưởi đang cung cấp nhiệt độ của chúng ta, và chúng tôi đang thực hiện các thí nghiệm trong tương lai trên con người.

D: Họ có bất kỳ cơ thể người nào ở đó mà họ đang sử dụng không, hay nó chỉ là lý thuyết?

F: Nó giống như một suy nghĩ. Tôi thấy một nhóm chúng tôi – vâng, tôi đoán ý tôi là chúng tôi. Bởi vì tôi đang nghe điều đó từ một người khác, anh ấy là "chúng tôi". Và một nhóm chúng tôi, chúng tôi đang nhìn thấy những suy nghĩ, và chúng tôi đang nghĩ về những suy nghĩ của một linh hồn. Và sau đó chúng ta xem cách hình thành cấu trúc xung quanh linh hồn. Vì vậy, ví dụ, các ngón tay sẽ được kết nối với kiến thức bên trong về nó. Tôi chưa thấy những tính cách như vậy. Nó giống như một cấu trúc tinh thần. Và họ đang nghĩ những điều này thành những gì cuối cùng sẽ trở thành một sinh vật vật chất. Nhưng nó giống như chạy một chương trình vào máy tính để kích thích sự giao phối của các đơn vị này.

D: Nó giống như cố gắng tìm ra loại cơ thể, hoặc hình dạng gì, hoặc chức năng của nó như thế nào?

F: Vâng. Chạy một chương trình hoàn chỉnh.

D: Cũng giống như việc xây dựng một cơ thể từ các khối xây dựng khác nhau để xem nó sẽ hoạt động như thế nào.

F: Vâng. Bây giờ mọi chuyện tốt hơn rất nhiều khi tôi tránh xa bất kỳ sự can thiệp nào của tâm trí này.

D: Cứ như thể họ đang thử nghiệm để xem loại cơ thể nào sẽ hoạt động tốt nhất trong bầu khí quyển mà nó phải ở trong đó.

F: Vâng. Có các cơ quan khác nhau. Chúng tôi không chỉ làm việc trên con người. Chúng tôi đang nghiên cứu về động vật, chim chóc, nhưng động vật bằng thịt hữu cơ. Không phải rau.

D: Nhưng chúng không rắn.

F: Chưa.

D: Nói cách khác, chúng chỉ là những cấu trúc tâm trí.

F: Hiện tại là họ. Trong tương lai, chúng sẽ là dạng vật chất, nếu phần sáng tạo của vũ trụ muốn phóng chiếu chúng thành vật chất.

D: Bạn có phải là một số người sẽ đưa ra quyết định về loại cơ thể nào sẽ được đặt trên các hành tinh khác nhau không?

F: Nó giống như nghĩa vụ của chúng tôi khi làm công việc bản thủ. (Cười nhẹ) Mặt đất hoạt động. Các thử nghiệm sơ bộ. Để chạy các chương trình tốn nhiều công sức, tôi đoán ai đó sẽ nói. Sau đó, nó được trao cho một hội đồng, có thể

nói. Và sau đó nó được chọn những hình thức sẽ được sử dụng và ở đâu. Chúng tôi không có bất cứ điều gì để làm với phần đó. Chúng tôi chỉ đang tạo ra cơ chế làm thế nào để kết hợp chúng lại với nhau. Chúng tôi đang xây dựng trong phòng thí nghiệm của mình, phòng thí nghiệm tinh thần này.

D: Bởi vì một số loại nhất định sẽ không hoạt động trong các bầu khí quyển khác nhau, hoặc chúng sẽ không thích hợp.

F: Đúng vậy. Và đó là phân công công việc của chúng tôi, để làm những việc này.

D: Vậy thì những thiên thể này sẽ không được phát triển ở dạng hoàn chỉnh và được đặt xuống các hành tinh này. Bạn có biết gì về những gì xảy ra sau khi nó rời khỏi bạn, và những người khác bắt đầu ... xây dựng cơ thể?

F: (Tạm dừng) Đó sẽ là quá trình phát triển, giống như quá trình tiến hóa. Tôi thấy một hình thức chuyển sang một hình thức khác. Một dạng nhỏ phát triển, sau đó lớn dần và nhiều lớp hơn, và ngày càng nặng hơn. Và cuối cùng là có dạng rắn.

D: Tôi đã tự hỏi liệu họ sẽ bắt đầu nó từ các loại tế bào và để nó tiến hóa, hay nó sẽ được hình thành hoàn chỉnh.

F: Tôi xem nó như một dạng tự nhiên từ hành tinh có liên quan.

Bằng cách nào đó có một động vật bắt đầu. Động vật khởi đầu này được biểu hiện bằng cách nào đó. Tôi đang cố gắng nhìn vào tương lai từ nơi tôi đang ở đây. Con vật được biểu hiện thành một hình thức. Và sau đó bắt đầu phát triển, tôi đoán, bạn sẽ như thế trong quá trình sinh con của mình. Và lớn lên thành hình người qua các giai đoạn phát triển khác nhau.

D: Bạn có thể xem một số hình thức mà chiếc máy này đang thiết kế không? Bạn đã nói rằng bạn có thể làm cho một cái xuất hiện rồi biến mất và tạo một cái khác nếu điều đó không đúng.

F: Nó gần giống như một nỗ lực của cả nhóm khi nghĩ về điều này, vì vậy sẽ không chỉ có tôi làm được. Nó sẽ là tất cả chúng ta.

Anh ta hoặc đang mô tả một bộ óc tập thể hoặc bộ óc cá nhân hoạt động song song với nhau. Một tâm trí sẽ không đủ mạnh để hoàn thành nhiệm vụ. Giống như cách một số nhóm người ngoài hành tinh vận hành tàu vũ trụ của họ bằng sức mạnh tư duy tổng hợp.

D: Phải mất nhiều trí óc để làm cho cái máy này hoạt động? Sau đó, ít nhiều những gì bạn đang làm ở đó là tính toán một bản thiết kế?

F: Vâng. Chúng tôi đang đặt mọi thứ lại với nhau. Tách rời mọi thứ.

Kết hợp cái này lại với nhau. Hầu như có nhiều loại khác nhau. Như nhiều cánh tay hơn, nhiều ngón tay hơn, ít cánh tay hơn, ít ngón tay hơn. Tôi thấy như thể chúng ta đang đấu dây ... một cái gì đó. Chúng ta đang kết nối linh hồn, để khi linh hồn ra lệnh cho một điều gì đó làm điều gì đó, nó sẽ di chuyển. Linh hồn – tôi đoán tôi có thể có nghĩa là “bộ não” – cuối cùng. Nhưng tôi đang nói “nội lực”. Bạn biết đấy, giống như chúng ta có một linh hồn bên trong cơ thể của mình.

D: Sau đó, nó là một cái gì đó ít nhiều điện sẽ chỉ dẫn các bộ phận khác nhau hoạt động.

F: Vâng. Tôi thấy nó tương tự như cách bạn lập trình các đường dẫn khác nhau trên một chip tích hợp.

D: Nghe có vẻ rất phức tạp.

F: Nó thực sự rất đơn giản, bởi vì chúng tôi nghĩ điều gì đó và sau đó nó xuất hiện trước chúng tôi. Hãy suy nghĩ điều gì đó khác và sau đó chúng tôi xóa nó. Đó là một cấu trúc tinh thần mà tôi đang làm việc.

D: Nhưng bạn cần chiếc máy này để trợ giúp.

F: Vâng. Bằng cách nào đó, nó kết hợp năng lượng của chúng ta để có một nỗ lực nhóm.

D: Bạn nói rằng bạn đang nhìn vào tương lai và những thứ này sẽ phát triển như thế nào. Bạn có thể thấy bất cứ điều gì hoặc bất kỳ ai sẽ chỉ đạo quá trình loại tiến hóa này không? Hoặc đảm bảo rằng nó biến thành kế hoạch chi tiết mà bạn đã bắt đầu?

F: Có một hội đồng giám khảo, những sinh vật rất sáng sủa, lựa chọn. Nói, "Vì vậy, hãy nói với chúng tôi rằng điều này sẽ ở đó. Và như vậy hãy nói với chúng tôi rằng điều này sẽ ở đây." Họ chọn, gần giống như một con trỏ. Và hình thức đó xuất hiện trong một quá trình bắt đầu, trên thế giới hoặc mặt trăng hoặc bất cứ nơi nào. Những dạng này cũng có thể là dạng hành tinh, giống như xây một tảng đá.

D: Ý bạn là giống như chính các yếu tố? Khi đó nó không nhất thiết phải là con người, hay hữu cơ.

F: Không. Mọi thứ đều được hình thành theo cách này trong giai đoạn đầu.

D: Khi những thứ này được đặt trên các hành tinh này hoặc ở bất cứ đâu, có ai để mắt đến chúng hoặc hướng dẫn sự phát triển của chúng không?

F: Ai đó đang nói giúp tôi. Đúng. Tôi nghe thấy những lời, "Mọi người đều có công việc của mình và vị trí của mình để làm nhiệm vụ của mình."

D: Sau đó, bạn đã có một phần nhỏ trong đó. Bạn là một trong những người đã chỉ đạo

F: Công việc chân, vâng.

D: Và phát triển các bản thiết kế. Và sau đó nó sẽ được gửi đến ban hội thẩm và họ đưa ra quyết định. Tôi tin rằng bạn cũng đã nói rằng có một hội đồng ở đâu đó chịu trách nhiệm đưa ra các quyết định. Chà, khi bạn đưa ra những kế hoạch phù hợp mà bạn nghĩ sẽ hiệu quả, làm thế nào để chúng đến được với hội đồng quản trị?

F: Có vẻ như tôi đang được yêu cầu làm điều này theo một cách nào đó, hoặc người đứng đầu khác đang được chỉ bảo. Và sau đó chúng tôi đưa thiết kế thích hợp đến hội đồng. Sau khi chúng tôi hoàn thành nó, sau đó chúng tôi đưa sản phẩm hoàn chỉnh cho họ. Không có đánh giá về nó.

D: Bạn đã bao giờ phải đưa nó ra hội đồng chưa?

F: Không. Tôi không có. Người đứng đầu đã lấy nó. Tôi là một người nhỏ bé. Tôi không biết lắm. Tôi giống như một con kiến thợ, không phải là một chỉ huy.
(Cười)

D: Nhưng tâm trí của bạn quan trọng đối với dự án đó, vì vậy bạn quan trọng theo cách đó.

F: Vâng. Nó giống như một ống radio quan trọng đối với TV, nhưng không phải là một phần của nhóm điều khiển chính.

D: Có, nhưng đài sẽ không hoạt động nếu không có ống. Mọi người đều có một nơi nhỏ của riêng mình. Tôi tò mò không biết hội đồng ở đâu, và họ như thế nào. Nếu ai đó có thể cho bạn biết câu trả lời cho điều đó.

F: Có ba người. Tôi nghĩ gần giống như thiên thần hơn. Nó gần giống như chúng tôi đã làm cho mọi người trông giống như ba người này. Họ giống như tôi bây giờ hơn. Và họ giống như, vâng, họ giống như những thiên thần.

D: Ý bạn là bạn đang cố gắng mô phỏng theo họ?

F: Đó là lệnh.

D: Để làm cho ngoại hình giống như những người chính trong hội đồng?

F: Giống các thiên thần hơn. Họ chỉ tình cờ trở thành, đó là chính họ.

D: Tôi tự hỏi tại sao họ muốn họ trông như vậy?

F: Bởi vì họ đã được người khác nói rằng đó là kế hoạch.

Có một trật tự trong tâm trí của Đức Chúa Trời. Và điều này đã được giải thích bởi một người khác, sau đó nó được trao cho nhóm hành tinh này. Họ đã giao đơn đặt hàng công việc cho chúng tôi. Và sau đó chúng tôi đưa mô hình làm việc trở lại, như thể chúng tôi là kỹ sư. Có những người lập kế hoạch và có những kỹ sư, và sau đó chúng tôi đưa sản phẩm trở lại cách hoạt động của nó. Chúng tôi đã xây dựng nó, dù ít hay nhiều.

D: Bạn đang nói rằng bạn có thể nhìn thấy những hình ảnh này từ tâm trí với máy tính, nhưng bạn cũng có thể xây dựng mô hình làm việc để hiển thị chúng?

F: Có một hình thức mà tôi nhận thấy. Nó gần giống như một mô hình đất sét được tạo ra từ năng lượng. Một số loại hình thức, mật độ. Và chúng tôi có thể cho thấy các dây thần kinh, chẳng hạn, và chúng sẽ hoạt động như thế nào. Mỗi liên hệ giữa linh hồn và dòng năng lượng đi vào con người.

D: Nghe có vẻ phức tạp. Nhưng nếu họ muốn thay đổi, bạn có phải thực hiện thay đổi không?

F: Hừm. Không có thay đổi.

D: Vào thời điểm bạn đưa nó vào biểu mẫu này, nó đã được chấp thuận?

F: Giống như yêu cầu một thứ gì đó được hoàn thành một cách hoàn hảo, bạn sẽ có được một thứ đã được làm sẵn. Bạn đặt tiền vào máy và bạn nhận được Coke. Không hề thay đổi. (Anh ấy cười.)

D: Yeah, tôi hiểu ý bạn. Tôi nghĩ có lẽ nếu hội đồng không chấp thuận nó, bạn sẽ phải thực hiện một số thay đổi.

F: Đúng vậy. Không, không có sự phản đối.

D: Sau đó, bạn đã giải quyết nó khá tốt.

F: Chúng tôi chỉ làm những gì chúng tôi được bảo. Nó xuất hiện một cách hoàn hảo. Và chúng tôi đã mang về thành phẩm. Chúng tôi đã không đến được đó. Chúng tôi đã làm một mô hình của nó, nhưng chúng tôi chưa tạo ra mẫu cuối cùng. Đó không phải là công việc của chúng tôi. Chúng tôi chỉ đang tìm ra các khả năng.

D: Vâng, như bạn đã nói trước đây, những cách có thể khác nhau, để đảm bảo rằng não hoặc linh hồn có thể làm cho cơ thể hoạt động. Sau đó, ai là người chịu trách nhiệm tạo ra thành phẩm? Bạn có biết?

F: (Tạm dừng) Tôi đang tìm nó. Nó dường như không có ở đây. Có lẽ nó ở một nơi khác. Xa hơn nữa trong tương lai.

D: Sau đó bạn có nhìn thấy thành phẩm sau khi nó đi đến hội đồng không?

F: Những gì chúng tôi tạo ra, tôi đã thấy trước khi nó đi. Những quyết định của họ mãi về sau mới có người đưa nó đến ... nơi đó.

D: Biểu mẫu trông như thế nào khi bạn hoàn thành nó? Nó giống hình dạng con người hay sao?

F: Vâng. Tôi đã biết bạn sẽ nói gì trước khi bạn nói. Tôi đã định trả lời trước khi bạn nói.

D: Nó không sai lệch so với những gì chúng ta biết về hình dạng con người?

F: Hừm. Tôi không thấy nó như vậy. Nó khác, nó nhiều lông hơn. Tôi đoán nó giống một con khỉ hơn. Nhiều lông hơn, nhưng không phải là một con khỉ. Tôi thấy rất nhiều tóc.

D: Vì vậy, theo cách đó, nó khác với mô hình chúng ta có ngày nay, có thể nói.

F: Vâng, những sinh vật mà chúng tôi tiếp nhận, họ giống chúng tôi hơn. Họ giống như cơ thể ở đây trên giường. Nhưng cái mà chúng tôi tạo ra thì có nhiều lông hơn, và tôi cứ thấy trong đầu mình một thứ giống như khỉ đột. Nhưng không phải là một con vật. Ý tôi là nó là một con vật theo một nghĩa nào đó, nhưng không phải là một con khỉ. Đó là con người, nó có tóc trên đó.

D: Sau đó, khuôn mặt không quá khác biệt?

F: Có một chút khác biệt.

D: Rất thú vị. Bây giờ tôi muốn hỏi một số câu hỏi về bản thân bạn. Nếu bạn chỉ phát triển thành dạng năng lượng toàn diện của quả bóng hoặc hình dạng hạt lạt này, thì lúc đó bạn chưa được sinh ra hay bất cứ thứ gì. Bạn vừa phát triển hình thức này ở đó trên hành tinh đó. Đúng không?

F: Tôi, tôi cho rằng, được sinh ra khi đi thăm những nơi khác nhau khiến tôi có hình thức dày đặc hơn. Tôi có cảm giác tràn đầy năng lượng trong tôi lúc này.

D: Nhưng hình dạng của bạn, quả cầu phát sáng với lớp khí bên ngoài, không được sinh ra. Nó chỉ được vật chất hóa ở đó?

F: Tôi đã, một thời gian dài trước đây, được cho là tách biệt với những người khác.

Đó là lần đầu tiên tôi tách khỏi mọi thứ, vào thứ mà tôi đoán bạn sẽ gọi là linh hồn. Nhưng sau đó tôi phải trải qua các trạng thái thể khí. (Như đã mô tả trước đó.) Bây giờ tôi đang ở trong một vật lý, tôi cho rằng, quả bóng với không khí này xung quanh tôi. Không phải không khí, mà là khí.

D: Sau đó, đây là hình thức đầu tiên của bạn về bất kỳ loại nào.

F: Hình dạng đầu tiên của tôi ở hành tinh Trái đất là một dạng thể khí dày đặc hơn, nhưng những dạng khác của tôi ở dạng khí hơn.

D: Đó là những gì tôi đang cố gắng tìm ra. Đây là lần đầu tiên bạn ở dạng rắn của bất kỳ loại nào.

F: Vâng.

D: Nhưng hình thức đó không được sinh ra hoặc không chết trên thế giới mà bạn đang ở đó. Nó chỉ tồn tại cho đến khi ... Tôi cứ nghĩ về những thứ sinh ra và chết đi. (Cười) Tôi đoán nó không hoạt động theo cách đó.

F: Thấy rằng tôi có thể di chuyển tự do, khi tôi quay trở lại Trái đất, tôi có thể thay đổi hình dạng mà tôi bay trong không gian. Và sau đó tôi đi đến bất cứ thứ gì được chọn cho tôi khi tôi đến hành tinh. Nó giống như đi đến một thành phố mới và nhận quần áo mới. Họ có một cửa hàng quần áo và họ mặc cho bạn những bộ quần áo của nền văn minh mà bạn sẽ ở. Tôi chỉ đi vào dạng khí giống như quả bóng này, bởi vì điều đó là tự nhiên ở nơi này.

D: Khi đó bạn cần một thứ gì đó tự nhiên với môi trường. Bạn có thích công việc của mình với những chiếc máy này và những thí nghiệm này không?

F: (Tạm dừng) Tôi không biết bạn muốn nói gì.

D: Bạn có thích những gì bạn đang làm?

F: Tôi làm điều đó. (Cười) Tôi không cảm thấy vui hay buồn.

Không có vui hay buồn. Tôi cảm thấy biết ơn vì tôi được phép làm điều này. Vâng, tôi cảm thấy biết ơn đối với vạn vật – bất cứ điều gì thúc đẩy mọi thứ – mà tôi đã được trao cơ hội trải nghiệm này. Giúp với – Tôi đoán bạn sẽ nói kế hoạch -divine.

D: Vậy thì đó là một cảm xúc mà bạn đang cảm thấy. Rằng bạn rất vui vì bạn ở đó.

F: Vâng. Nhưng như trong câu "Whoopee, yes, I love my job," tôi không hiểu. (Tôi cười.)

D: Sau đó, bất cứ khi nào công việc của bạn ở đó hoàn thành, bạn sẽ được gửi đến một nơi khác. nó vận hành như vậy sao?

F: Vâng. Tôi không cảm thấy mình phải nói quá nhiều về bất cứ điều gì. Tôi có ý chí. Tôi không thể đi đâu đó. Nhưng tại sao tôi không muốn làm điều gì đó mới mẻ và độc đáo mà tôi chưa từng làm trước đây? Vui vẻ tương đương với thử thách. Thật khó để làm những điều khác biệt, bởi vì bạn trải nghiệm những điều đó. Nó không giống như thể khí mà tôi cảm thấy mình bị mắc kẹt vào việc làm một việc cụ thể. Đây là những thả nổi tự do hơn.

D: Tôi có thể thấy điều đó. Tại sao bạn không muốn tiếp tục và thử một cái gì đó mới?

F: Có vẻ như tôi đã có được đặc ân là có thể làm mọi thứ.

D: Sẽ rất nhàm chán nếu bạn chỉ ở cùng một chỗ làm những việc tương tự.

F: Tôi không hiểu.

D: Nếu bạn có cơ hội đi tiếp ở một nơi khác, tôi nghĩ đó sẽ là một thử thách. Sẽ rất thú vị khi xem điều gì sẽ xảy ra ở địa điểm tiếp theo.

F: Vâng, tôi đoán vậy. Tôi không nghĩ về nó. Tôi làm công việc của mình, và sau đó khi hết thời gian giao nhiệm vụ, nó sẽ giống như luân chuyển quân sự. Bạn làm công việc của mình tại một trạm nghĩa vụ – tôi không biết điều này đến từ đâu – nhưng hãy làm công việc ở nhà ga hoặc căn cứ quân sự, và sau đó bạn nhận được nhiệm vụ mới, và sau đó đi đến một nơi khác.

D: Vâng, điều đó có ý nghĩa. Đôi khi, tốt hơn là để nó cho người khác, bởi vì họ có thể nhìn thấy bức tranh tổng thể.

F: Đó là công việc của người khác để đưa ra tất cả những quyết định này. Tôi không cảm thấy mình có đủ trình độ để đưa ra quyết định của mình.

D: Chà, tôi thực sự đánh giá cao việc bạn nói với tôi tất cả những điều này. Tôi muốn quay lại và tiếp tục đặt những câu hỏi kiểu này. Nếu tôi làm như vậy sẽ ổn chứ?

F: Nếu mọi chuyện ổn với họ, thì với tôi là ổn. (Anh ấy cười.) Vâng, tôi cũng vậy thôi. (Cười) Xin lỗi.

D: Sau đó họ không quan tâm nếu tôi đến và hỏi thêm câu hỏi?

F: (Từ từ) Họ nghĩ rằng việc đặt câu hỏi về tôi sẽ là hướng dẫn cho bạn. – Điều đó có vẻ ngược. Tôi không hiểu. (Cười thầm) Nhưng đó là những gì tôi đã nghe. Họ ... ai đó có thể cung cấp cho bạn nhiều hơn nếu điều này tiếp tục. Đường

như, tôi không biết, định mệnh cho bạn sẽ đến vài lần nữa. Bất cứ điều gì được cả hai bạn đồng ý.

D: Vẫn còn nhiều điều mà tôi cần tìm hiểu. Tôi có một sự tò mò rất lớn. Và tôi đánh giá cao thông tin bạn đã cung cấp cho tôi. Được rồi. Sau đó tôi sẽ trở lại vào một thời điểm khác.

F: Vâng, bạn được chào đón.

Câu chuyện tiếp tục vào phiên họp tiếp theo của chúng tôi một tuần sau đó. Tôi đưa Fred trở lại cảnh cũ, và câu trả lời đến như thể không hề bị gián đoạn.

D: Công việc của bạn ở đó là gì sau khi bản thiết kế hoặc bản thiết kế này được hoàn thành và gửi đến hội đồng?

F: Hừm. Tôi không thấy mình đang làm gì cả. Đang chờ đợi. Tôi trở lại không gian. Tôi sẽ đến khu nghỉ ngơi đó một lần nữa.

D: Có vẻ như đó là một nhà ga mà bạn có thể quay lại mọi lúc, phải không?

F: Không phải lần nào cũng vậy, nhưng cảm giác thật sáng khoái. Nhiều bạn bè của tôi ở đó hơn những nơi khác. Nhưng tôi sẽ không ở lại đây lâu nữa.

D: Bạn có biết nhiệm vụ tiếp theo của bạn sẽ là gì không?

F: Tôi cảm thấy rằng tôi là một trong những thứ đang được tạo ra. Động vật hơn tôi trước đây.

D: Đây có phải là trải nghiệm đầu tiên của bạn khi ở trong một cơ thể thuộc loại này không?

F: Có, loại này. Tôi định nói: "Không," vì tôi được coi là một thân hình khi tôi là một người có thân hình tròn trịa.

Đây có thể là một dạng nghiệp? Bởi vì anh ta đã tham gia vào việc tạo ra sinh vật này, sau đó anh ta phải trở thành sinh vật đó?

D: Cảm giác của cơ thể này như thế nào?

F: Tôi cầu nài rất nhiều. Tôi xin lỗi.

Lời xin lỗi nhắm thẳng vào tôi, như thể anh ta đang xin lỗi về bản chất động vật của mình.

F: Tôi cảm thấy rộng lớn. Không quần áo. Tôi có thể gặm gù. Không phải bài phát biểu. Tôi không nghĩ tốt lắm.

D: Bạn được cho là học được gì bằng cách trải nghiệm điều đó?

F: (Tạm dừng) Tôi cảm thấy tính di động. Những thứ cảm động. Bàn tay, bàn chân. Tôi đang mang cỏ, ăn nó. Tôi có thể di chuyển xung quanh.

D: Bạn đang ở đâu?

F: Tôi ở đây. Trên trái đất.

D: Bạn có thấy chúng sinh nào khác giống bạn không?

F: Vâng. Có một kiểu phụ nữ đang ở gần tôi, ở bên phải.

D: Có nhiều người khác không?

F: Tôi hiểu, tôi nghĩ, 10. Tôi được cho biết có mười trong nhóm này.

D: Có những dạng sống nào khác xung quanh không?

F: Tôi thấy cây bây giờ lớn hơn rất nhiều.

D: Các loại lá khác nhau hay cái gì?

F: Không, chúng giống như những cây cọ nhưng lớn hơn. Họ bận rộn hơn. Và có một số cây giống bây giờ hơn. Chúng có lá. Tôi ném thử chúng. Chúng không ngon.

Anh cau mày và sau đó cười khúc khích vì hành động của anh có vẻ vô lý đối với tâm trí đang hoạt động một phần của anh.

D: Bạn có thấy dạng sống nào khác ngoài đời sống thực vật không?

F: Động vật nhỏ và động vật lớn.

D: Bạn nhìn thấy loại động vật lớn nào?

F: Tôi thấy những gì tôi đoán sẽ được coi là một loại khủng long. Tôi biết rằng tôi sợ họ. Tôi găm gừ với họ. (Cười khúc khích) Nhưng chúng lại găm gừ. Và tôi chạy trốn.

D: Họ có lớn hơn bạn không?

F: Hmmm, vâng. Một số người trong số họ, nhưng không nhiều. Nhưng tôi không biết làm thế nào để hại chúng.

D: Tất cả chúng đều có kích thước khác nhau, ý bạn là?

F: Kích thước trung bình, không phải siêu lớn.

D: Bạn nói loại khủng long, nhưng hãy cho tôi mô tả về chúng trông như thế nào.

F: Người tôi đang nhìn có cái cổ gầy trên thân hình to lớn. Tôi đã thấy cái này trước đây. Cổ gầy, thân hình to, bàn chân to và đuôi dài. Nhưng da của nó thực

sự rất thô ráp. Tôi cảm thấy nó khi nó không còn sống, và nó thực sự là làn da thô ráp, không mịn màng. Như da voi. Nó có cảm giác gồ ghề hơn ở phía dưới, giống như nó đang kéo qua cỏ. Đó là cách mà da trở nên thô ráp, bởi vì nó kéo phần dưới, bụng, xuyên qua lá và bụi cây. Nó thô ráp hơn ở phía dưới nơi nó đang nằm. Nhưng con này đã chết nên trời lạnh.

D: Bạn sẽ làm gì với nó?

F: Tôi không biết. Chỉ cần nhìn vào nó. Nó quá to. Tôi có thể trèo lên và nhìn xuống.

D: Sau đó, đây là một cái lớn.

F: Nó đang nằm nghiêng, vâng. Nó đã chết.

D: Bạn có biết những loại đó ăn thịt hay thực vật không?

F: Họ ăn những gì tôi ăn, thực vật. Tôi không ăn thịt. Hmmm, tôi nghĩ rằng tôi ăn một cái gì đó thực sự nhỏ. Nhưng nó có rất nhiều lông trên đó. Thật khó để ăn. Răng của tôi có vẻ không ổn. Tôi xé nát mọi thứ và gặm gù rất nhiều. (Anh ấy cười.)

D: (Cười) Tôi đang nghĩ nếu con vật lớn không ăn thịt, tại sao bạn lại sợ nó?

F: Nó lớn hơn. Tôi sợ nó. Tôi nghĩ đôi khi nó đuổi theo. Tôi biết chúng tôi không thích đi xung quanh họ. Họ chạy theo mọi người. Họ là ... Tôi đoán tôi sẽ nói kích thước trung bình. Chúng là ... thứ gì đó ... voi? Lớn hơn con voi một chút. Nhiều hơn trên phương tiện.

D: Điều đó cho tôi một ý tưởng sau đó. Bạn có thấy con vật nào khác có kích thước như vậy hoặc lớn hơn không?

F: Tôi hiểu rồi ... thật khó để đầu óc tôi tỉnh táo khỏi sự hiểu biết, và một số phần khác muốn can thiệp.

D: Đúng vậy. Bạn đang làm rất tốt. Tôi chỉ muốn mô tả về một số loại động vật khác.

F: Có một cái với hóa đơn trên đó. Nó có đuôi và tay, đi bằng hai chân. Nhưng nó có hóa đơn phẳng. Nó nhỏ hơn con vật kia. Tôi không nhớ những cái tên này.

D: Lớn hơn bạn? (Có) Con vật đó có ăn thịt hay thực vật không?

F: Thực vật. Tôi không thể nghĩ ra những cái tên này.

D: Đừng lo lắng về nó. Nói cách khác, kích thước của chúng là tất cả những gì đe dọa.

F: Tôi nghĩ nếu bạn cản đường những con vật này, chúng sẽ làm bạn bị thương. Tôi đoán là dẫm lên bạn. Họ có thể va vào bạn, nằm trên bạn. Nếu bạn đang nằm và họ muốn nằm xuống, họ sẽ nghiền nát bạn. Tôi cảm thấy ai đó đã bị nghiền nát bởi một người. Chúng tôi đã tìm thấy chúng và chúng đã bị nghiền nát.

D: Và đó là lý do tại sao bạn sợ chúng. Có loài động vật nào có thể gây nguy hiểm cho bạn theo những cách khác không?

F: Tôi cảm thấy ... một con vật nhỏ. Tôi đoán, một con mèo? Một con vật nhỏ bằng kích thước của một con mèo. Một phần của tôi cứ muốn ném vào, "Ồ, vâng, tôi biết điều này." Một cái gì đó giống như một con mèo, có thể là một con linh miêu. Và tôi cảm thấy nó có thể cắn bạn. Có những động vật nước khác, như cá sấu, rất nguy hiểm ở dưới nước. Bạn không đến gần mặt nước. Và có một động vật nước khác giống như động vật lớn. Nó có thể cắn bạn nếu bạn ở gần mặt nước. Nhưng thường thì nó không bao giờ ra khỏi nước. Nó bơi xung quanh trong nước. Nó có vây và đuôi.

D: Ý bạn là có một cái tương tự như cái lớn với cái cổ dài.

F: Vâng, tôi đã xem ảnh, nhưng rất khó nhớ. Tôi không biết tên bây giờ ở đây.

D: Vậy thì có một loại sống trên cạn và một loại sống dưới nước?

F: Đúng, nhưng con nước có những chiếc răng sắc nhọn, và vây thay vì chân.

D: Được rồi. Bạn làm gì với thời gian của mình?

F: Tôi đi vòng quanh với một nhóm. Và trong nhóm chúng tôi ăn. Và nhìn xung quanh, tôi đập đá vào nhau. Tôi ném đồ đạc. Tôi đang cố gắng làm một cái gì đó. Nó trông giống như ... Tôi đoán nó sẽ là một cái bẫy đá. Bạn cho đá vào que rồi buộc lại. Nhưng nó là một cái gạch đá rất sắc bén, nó không cùn. Và tôi có thể chặt mọi thứ với nó, hoặc nó được sử dụng để cắt mọi thứ.

D: Tại sao bạn phải chặt mọi thứ?

F: Tôi không biết tại sao. Tôi đang tìm ... nó là để cắt con vật nhỏ đó, cắt da khỏi nó. Chúng tôi ăn nó sống. Nó để lột da thứ gì đó. Bạn phải cắt nó. Chúng tôi có thể cắt đầu của nó và sau đó ăn sống.

D: Làm thế nào bạn biết làm thế nào để làm cho cái bẫy? Ai đó đã chỉ cho bạn, hoặc bạn chỉ cần biết làm thế nào để làm điều đó?

F: Đó là thứ ... những người khác đã học được.

D: Bạn có biết lửa là gì không?

F: Tôi định nói rằng tôi không biết.

D: Bạn không sử dụng lửa sau đó?

F: Không, không phải bây giờ.

D: Máy ấp trứng có phải là loại công cụ duy nhất mà bạn chế tạo không?

F: Có một thứ nhọn mà chúng tôi sử dụng. Nó giống như một viên đá có một điểm trên đó. Nó giống như một lựa chọn, nhưng nó có hình nón ở một điểm, và bạn gần như sử dụng nó để ... Tôi đã nhìn ra thứ gì đó với nó. Đào nó ra, tôi đoán là để ăn nó.

D: Đó có phải là loại công cụ duy nhất không?

F: Đó là tất cả những gì tôi thấy, nhưng họ chỉ nằm xung quanh. Mọi người khiêng chúng và đặt chúng vào một nơi. Nhưng không có bất cứ thứ gì để mang chúng theo. Không có công cụ nào khác.

D: Bạn có một nơi trú ẩn nào, hay bạn sống ngoài trời?

F: Vâng, có một nơi mà chúng tôi nằm xuống, giống như một cái hang. Và chúng tôi đặt cỏ trên sàn để làm cho nó mềm hơn. Và tôi nghĩ chúng ta cắt, hoặc sử dụng cái sập để đặt thứ gì đó qua ngưỡng cửa. Tôi đoán nó được sử dụng để làm gậy. Bạn biết đấy, để chọc phá mọi thứ. Đòn bẫy hoặc để mở rộng mọi thứ. Nhưng phải đặt gậy trên cửa ra vào, để giữ cho mọi thứ ở ngoài.

D: Đó có phải là nơi cả nhóm ngủ không?

F: Vâng. Tôi thấy mọi người đang ngủ xung quanh ... gần như nằm lên nhau, giống như ngủ đông. Nó phải ấm áp. Không phải lửa. Họ nằm trên nhau để được ấm áp.

D: Khí hậu như thế nào?

F: Nó khá ấm, nhưng không quá ấm. Có một số lạnh. Trời lạnh về đêm. Và cũng có một khoảng thời gian lạnh giá trong năm. Nhưng nó không quá lạnh.

D: Chà, có điều gì bất ngờ đã từng xảy ra khi bạn ở trong sự tồn tại đó không, hay nó chỉ giống nhau mọi lúc?

F: Tôi thấy một số loại núi lửa đang tắt. Đó là một tiếng động lớn, một tiếng nổ. Và mọi người đều sợ hãi. Tôi đoán là tất cả những người ... hoặc (Thở dài), động vật. Tôi không biết phải gọi mình là gì. Tất cả họ đều la hét, cầu nhàu và sợ hãi. Và tôi đã thấy núi lửa tắt. Một vụ nổ. Mặt đất rung chuyển. Tôi thấy rất nhiều khói. Nó ở bên kia thung lũng so với nơi chúng tôi đang ở. Nhưng nó vẫn rất lớn, và những người khác đang la hét và sợ hãi. Và tôi cũng giống như họ. Giống như một bầy khỉ đang gào thét.

D: Điều đó tự nhiên sẽ làm bạn sợ hãi.

F: Tôi nghĩ thấy mùi khói trong không khí.

D: Đó có phải là sự kiện bất thường duy nhất không?

F: Tôi đã thấy một người bị con vật to lớn đó nghiền nát. Và chết? (Anh ấy có vẻ không chắc chắn về từ đó.) Đó là, tôi đoán, có sự kiện.

D: Nếu không thì mọi thứ đều giống nhau mọi lúc.

F: Vâng. Bạn đi ra ngoài và ăn lá và cỏ. Ăn cỏ gieo hạt.

D: Vậy thì bạn không giết bất kỳ con vật nào để làm thực phẩm?

F: Tôi nghĩ chúng ta giết cái thứ mờ nhạt nhỏ đó. Ý tôi là nó giống như một con heo vòi, một loại con lười nào đó. Nó có rất nhiều lông, nhưng nó giống như một cái đầu của con gấu nhỏ trên đó.

D: Sau đó những thứ khác mà bạn ăn, bạn chỉ tìm thấy một cái gì đó đã chết, như động vật lớn?

F: Chúng tôi không ăn chúng. Tôi chưa thấy ai ăn món đó bao giờ. Tôi nghĩ rằng chúng tôi quá sợ nó. Ngay cả khi nó đã chết, người ta cũng không đến gần nó, ngoại trừ dùng gậy chọc vào nó.

D: Bạn đang nói về việc lột da một cái gì đó. Tôi nghĩ bạn muốn nói

F: Những người nhỏ.

D: Sau đó, bạn không cố gắng lột da của một lớn hoặc ăn nó?

F: Không. Nó chỉ ở đó. Tôi thậm chí không muốn ở gần nó.

D: Vì vậy, bạn không hung hăng.

F: Không. Tôi nghĩ tôi đã không sống quá lâu trên cuộc đời này. Tôi đã chết.

D: Chuyện gì đã xảy ra với bạn? (Tạm dừng) Không sao đâu. Bạn có thể xem nó. Nó sẽ không làm phiền bạn chút nào. Bạn có thể nhìn nhận nó một cách khách quan nếu muốn. Bạn không cần phải trải nghiệm nó.

F: Tôi đoán tôi vừa rời khỏi cơ thể đó vào nửa đêm. Nó chỉ nằm đó. Nó không di chuyển nữa.

D: Bạn có nghĩ rằng nó đã quá cũ?

F: Không. Tôi thấy nó bị ốm, hoặc cảm lạnh. Quá lạnh. Và chết vì lạnh.

D: Sau đó, bạn chỉ cần để lại nó?

F: Vâng. Nó ở đó. Nó không di chuyển.

D: Chà, bạn có nghĩ rằng đó chỉ là một cuộc sống về việc học cách trải nghiệm cảm giác với một cơ thể?

F: Một số cảm giác. Tôi cảm thấy mình đã học được cách giao tiếp với những người khác trong cơ thể, mặc dù tôi cảm thấy tâm trí mình rất bế tắc. Tất cả những gì tôi biết là cầu nhàu, la hét và la hét, tạo ra nhiều loại tiếng ồn khác nhau và chọc phá mọi người. Và chọc phá mọi thứ. (Anh ta cười) Thú tính lắm.

D: Vâng. Nhưng bạn vẫn có thể tạo ra các công cụ, vì vậy theo cách đó bạn không hoàn toàn là thú tính. Khi đó ít nhiều đó là một kiểu trải nghiệm học tập. Bạn đã đi đâu sau khi bạn rời khỏi cơ thể đó?

F: Tôi đã lấy một cơ thể khác tương tự như cơ thể đó. Và tôi đang ở với một nhóm người khác, nếu tôi có thể gọi họ như vậy.

D: Những người này có đang làm những điều tương tự không?

F: Họ sống dưới nước. Tôi thấy một chiếc gậy đã được chẻ ra đâm một con cá, và chúng tôi đang ăn cá. Một cái gì đó để làm với câu cá giữa các bãi cạn.

D: Những người này trông giống nhau, với cơ thể đầy lông?

F: Bây giờ có vẻ hơi thay đổi, ít tóc hơn. Tôi cảm thấy có quần áo, hoặc mặc một cái gì đó ... giống như da. Những người phụ nữ có da ở phần dưới, và không phải ở trên. Tôi có da quanh eo. Và tôi đang đeo một thứ gì đó quấn quanh chân. Tôi cảm thấy có nhiều giao tiếp hơn đang diễn ra. Chỉ tay, ra dấu, biết phải làm gì, đại loại như ngôn ngữ. Có nhiều điều để biết người kia muốn gì ở bạn.

D: Bạn có sử dụng từ hoặc âm thanh của bất kỳ loại nào?

F: Bạn cầu nhàu và sau đó bạn chỉ vào một cái gì đó. Và bạn biết phải làm gì, hoặc mang theo một thứ gì đó. Mọi người đều biết chỗ của mình, nên nếu bạn muốn lấy một ít nước hoặc một cái gì đó, thì bạn có thể lấy nó. Tôi nghĩ bây giờ chúng ta nấu mọi thứ. Có gì đó liên quan đến ... lửa, nhưng tôi cảm thấy chúng

ta nấu cá thay vì ăn sống. Nhưng bạn đâm nó bằng cái ngạnh chẻ này, không chỉ bằng một cây gậy.

D: Sau đó, bạn nghĩ rằng họ sử dụng lửa theo một cách nào đó. Bạn có thấy cuộc sống động vật nào khác không?

F: Những gì tôi muốn nói là một con cá sấu. Và tôi nghĩ rằng tôi bị giết bởi một trong số đó. Nhưng có, có những con vật to lớn với hàm răng sắc nhọn. Nhưng chúng không đến gần nơi chúng ta đang ở, bởi vì chúng không thể đi ra chỗ nông. Và có rất nhiều cá đến gần bờ.

D: Ngoài loài đó ra còn có những loại động vật nào nữa không?

F: Chúng tôi đang ở trên bờ. Đó dường như là một bờ biển rộng lớn thực sự. Nó gần giống như trên bờ đại dương. Dường như không có bất kỳ loài động vật nào xuống khu vực bãi biển. Rất nhiều đá. Tôi đang cố gắng đập một trong những con cá sấu đó bằng một tảng đá. Ném những tảng đá lớn lên nó. Cố gắng giết nó, bởi vì chúng tôi không muốn chúng ở xung quanh. Chúng thật phiền phức.

D: Những tảng đá có làm tốt không?

F: Nếu chúng ta lên đến một nơi cao, và chúng ta có thể ném một tảng đá đủ lớn xuống nó, nó sẽ giết chết nó. Tôi không thấy chúng tôi ăn nó. Nhưng tôi thấy chúng tôi đang cố gắng gần nhau và giao tiếp. Và nếu chúng ta thấy một người đến trong khu vực của chúng ta, chúng ta đang lãnh thổ và chúng ta ném đá xuống nó. Tôi nhìn thấy một cái hang gần mặt nước. Đó là nơi chúng ta sống, nhưng chúng ta không có gậy trước mặt. Chúng tôi không có những gì chúng tôi có trước đây.

D: Ngoài con cá ra bạn còn ăn gì nữa?

F: Tôi cảm thấy mình ăn những thứ khác. Phụ nữ mang đồ. Tôi thấy gì đó. Tôi đoán đó là hình dạng của một quả lê. Đó là một số loại trái cây xanh. Nó khó.

Nó gần như có vị gỗ, và nó giống như một loại gỗ nhất quán. Nó gần giống như một quả hạch, nhưng nó (được làm bằng khuôn mặt) ugh, rất khó để cắn vào.

D: Một cái gì đó chắc hẳn đã rơi ra khỏi cây.

F: Tôi không biết họ lấy nó ở đâu. Đó là công việc của họ. Họ đi và thu thập những thứ này. Và tôi đang đứng đó với một cái nĩa xuyên qua một con cá.

D: Đó là công việc của bạn sau đó.

F: Vâng, và chạy trốn khỏi con cá sấu. (Cười) Hoặc tìm thấy chúng và cố gắng đuổi chúng đi, nhưng chúng tôi không thể làm được điều đó rất tốt. Họ sẽ vào trại. Họ sẽ đến khu vực của chúng tôi. Họ sẽ vào và gần như đuổi theo chúng tôi. Đó là lý do tại sao chúng tôi đôi khi phải rời khỏi khu vực trại của mình và đến một nơi cao hơn và ném mọi thứ lên chúng từ đỉnh của một số tảng đá.

D: Bạn nói bạn nghĩ rằng đó là cách bạn chết trong cuộc sống đó, từ một trong những con cá sấu chúa, cá sấu hoặc bất cứ điều gì chúng?

F: Tôi cảm thấy chân mình bị cắn ... sau đó phần giữa cơ thể bị cắn. Và la hét và chết, vì nó đang ăn thịt tôi.

D: Bạn đã ở trên bờ khi nó đến sau bạn?

F: Tôi không thể chạy trốn. Tôi đã ngã xuống. Và nó ngoạm đuôi tôi bằng miệng. Sau đó, nó chèn ép vào giữa tôi.

D: Tôi không nghĩ rằng bạn sẽ xuống nước.

F: Chúng tôi không xuống nước. Đó là một khu vực đầm lầy. Nó thực sự nông trong một khoảng thời gian dài trước khi nước sâu đến. Đó là lý do tại sao những con vật khác không thể đi lên. Giống như một vùng đất ngập nước, nửa khô và nửa đầm lầy, rồi đi ra vùng nước sâu.

D: Nó không giống như một bãi biển đại dương, nơi có một đường bờ xác định.

F: Có một bờ biển, nhưng có cỏ nhỏ mọc lên. Nó giống như một đầm lầy, nhưng bạn có thể đi bộ và lội xuống vùng nước đầm lầy. Nó thực sự rất sâu, khi đi vào ... nó giống như một đại dương.

D: Vâng, khi bạn rời khỏi cơ thể của bạn sau khi con cá sấu bắt bạn, bạn đã đi đâu?

F: Tôi lại vào khu nghỉ ngơi đó. Đó là một thách thức để trở thành những ... động vật khác. Nhưng tôi nghĩ tôi thích những công việc khác của mình hơn. Tôi đang đến nơi mà tôi biết rằng tôi thích thứ này hơn thứ khác.

D: Loại nào?

F: Tôi thích làm việc với suy nghĩ hơn là bị ăn vạ. (Cười thầm) Bởi vì lần đó rất đau đớn khi bị ăn thịt trong khi tôi vẫn còn một nửa sống sót.

D: Tôi tưởng tượng nó sẽ như vậy. Nhưng tôi tưởng tượng đó là điều bạn phải học. Có lẽ đó là lý do tại sao bạn phải trải nghiệm nó. Bạn có nghĩ vậy không?

F: Tôi không biết.

D: Có vẻ như nếu bạn có điều gì đó để nói về nó, bạn sẽ nói với họ rằng bạn thà làm mọi việc với tâm trí của mình.

F: Tôi vẫn thấy mình đang trải qua mà không hề phàn nàn.

D: Không thực sự nói với họ những gì bạn muốn làm. Chà, bạn đã đi đâu tiếp theo?

F: Tôi đã trở lại không gian. Bây giờ tôi đang ở trên một hành tinh mà tôi đã ở trước đây. Không, không, gần đó. Hành tinh đầu tiên tôi được giao, nơi tôi được yêu cầu đến Trái đất đầu tiên.

D: Ý bạn là nơi bạn đang tỏa sáng hay nơi bạn đang ở trong tòa nhà hình mái vòm?

F: Nơi tôi nhận được nhiệm vụ để đi và thay đổi không khí. Có một nhóm người ở đó mà tôi rất quen thuộc. Và sau đó tôi được giao nhiệm vụ vừa đi vừa phải thay đổi và biến đổi không khí.

D: Đó là nơi một số người trong số họ cũng đang làm nguội Trái đất?

F: Vâng. Đó là nơi tôi đã đến. Trước khi đến Trái đất để biến đổi bầu khí quyển, tôi đã ở nơi này để nhận nhiệm vụ. Và sau đó tôi đến Trái đất. Nhưng bây giờ tôi đang nói chuyện với mọi người, nghĩ về họ về nơi này. Tôi liên quan đến mọi người, chỉ là không đi đâu cả. Tôi ở đó trên ... nơi đó.

D: Bạn đang ở trong một cơ thể trên nơi đó?

F: Tôi giống với hình thức thoáng đãng hơn. Ở đây có những người khác không khí như tôi. Cảm giác thật tuyệt khi được thoát ra khỏi cơ thể. Đó không phải là một kỷ niệm thú vị khi bị ăn thịt.

D: Bạn có một công việc để làm ở đó?

F: Tôi đang nói, đang nghĩ với mọi người. Tôi đang ở trong trường. Tôi đang học mọi thứ.

D: Những loại điều gì?

F: Tôi đang tìm hiểu về các vì sao. Tôi đang học, nó giống như một loại công thức nào đó. Một số loại khí chuyển đổi sang một thứ khác. Để rắn. Đá. Tôi đang học cách mọi thứ ở các cấp độ khác nhau.

D: Trường học này có phải là một địa điểm vật lý không?

F: Không. Đó là một nhóm chúng tôi cùng làm việc trong một khu vực nhất định, nhưng có một người đang dạy ở phía trước. Tất cả chúng tôi hòa nhập với nhau. Nhưng có một điểm trung tâm nơi tôi và một điểm trung tâm nơi người khác. Có một người đang chiếu như trên ... bảng đen hoặc màn hình, "Đây là khí. Đây là vật chất đặc hơn, vật chất đặc hơn, rồi đá."

D: Bạn có biết tại sao bạn phải học những điều này không?

F: Anh ấy đang nói, "Đây là lý do tại sao. Đây là cách vật chất hình thành. Từ suy nghĩ thành khí đến vật chất đậm đặc hơn thành đá." Đây là lý do tại sao. Tôi phải biết tại sao mọi thứ lại như vậy.

D: Đây là một phần của giáo dục của bạn?

F: Tôi đoán trình độ học vấn phổ thông của mình, bởi vì tôi thấy mọi người đặt câu hỏi. Tại sao đá phải được hình thành? Tại sao mọi thứ phải là vật lý?

D: Câu trả lời là gì? Đó là một câu hỏi hay.

F: Câu trả lời là, "Bởi vì đó là kế hoạch của Đức Chúa Trời, linh hồn đó mang hình thể. Và linh hồn trải nghiệm hình thức. Phải có hình thức." Cũng giống như ... Thần phải có hình hài.

D: Bạn nghĩ gì? Bạn có nghĩ rằng Thượng đế có một hình thức? Sự giải thích của bạn về Chúa tại thời điểm đó là gì?

F: Kế hoạch của Đức Chúa Trời phải được trải nghiệm qua hình thức. Phải có một cơ thể cho Chúa. Nó gần giống như việc tạo ra một hình thể vật chất cho Chúa, điều này phải có trong vấn đề. Phải có tinh thần trong vấn đề. Đức Chúa Trời phải có kinh nghiệm về vật chất. Nó phải được ngâm tẩm trong vật chất. Vật chất cũng giống như ête. Chúng tôi đang học rằng mỗi hình thức, mỗi cấp độ chỉ là một hình thức tinh thần dày đặc hơn. Ý tôi là vật chất, ether, Chúa ơi. Nhưng tinh thần, sinh lực, phải thấm vào đá. Sinh lực phải có trong mọi thứ. Mọi thứ phải sống động. Thần phải có thân.

D: Vậy thì tất cả những hình thức khác nhau này đều là biểu hiện của thân thể Đức Chúa Trời?

F: Những gì tôi đã được thể hiện với tảng đá, vâng. Chúa đó phải ở ngay cả trong đá. Các dạng đặc cứng vật lý. Tinh thần phải có khả năng sống trong những hình thức đó.

D: Điều đó sẽ đi cùng với việc mọi người nói, "Chúa ở khắp mọi nơi." Tất nhiên, chúng ta thường không nghĩ về những tảng đá là sự sống.

F: Sinh lực là trong họ. Không phải sống, không phải là linh hồn của tôi. Sinh lực mỏng dần. Nó giữ những gì tôi đang sống.

D: Bạn có ở lại trường đó rất lâu?

F: Tôi cảm thấy tôi ở đó một thời gian. Tôi học được nhiều thứ hơn.

D: Bạn có thể chia sẻ với tôi một số điều bạn đã học được không? Tôi biết nó phức tạp và khó.

F: Không, không khó đâu. Tôi tìm hiểu lý do của tôi. Để thể hiện bản thân như một hình thức. Để được, để biết, trong một sinh vật có thể di chuyển được. Đây là lý do tại sao tôi, là để thể hiện, để biết trong một sinh vật có thể chuyển động, không phải như một tảng đá.

D: Tại sao? Bởi vì bạn có thể tìm hiểu thêm theo cách đó?

F: Vâng! (Cười) Đó thực sự là một câu trả lời mạnh mẽ!

D: Chà, nó có lý. Bạn sẽ có thể học được nhiều thứ hơn với một cơ thể chứ không phải là một tảng đá, một cái cây hay một thứ gì đó tương tự.

F: Đôi khi tôi cảm thấy rất đơn giản nhưng lại rất phức tạp. Tôi cảm thấy rằng tôi phải biết đơn giản và phức tạp. Tôi phải biết cách sắp xếp mọi thứ lại với nhau vì một mục đích lớn hơn.

D: Bạn có biết điều đó có nghĩa là gì không?

F: Giống như tôi làm với những phát minh của mình. (Trong cuộc sống hiện tại của anh ấy.) Tôi luôn sắp xếp mọi thứ lại với nhau vì mục đích lớn hơn. Tôi có thể kết hợp mọi thứ rất dễ dàng để tạo thành một đối tượng.

D: Được rồi. Có điều gì khác mà bạn đang được dạy mà bạn có thể chia sẻ với tôi không? Tôi biết nó là khó khăn với ngôn ngữ.

F: Không, không khó đâu. Tôi được dạy để yêu những thứ lớn hơn bản thân mình. Tôi là một điều nhỏ bé, và tôi phải yêu điều tuyệt vời. Như Chúa. Tôi phải yêu Chúa. Tôi phải nắm lấy điều lớn lao hơn tôi. Tôi là một điểm nhỏ, và tôi phải mở rộng bản thân để đón nhận tất cả Chúa. Tôi phải học cách yêu nhiều hơn.

D: Sau đó, bạn sẽ ở đó trong trường đó một thời gian khá lâu để học những điều này?

F: Tôi dường như không ở trong trường. Tôi dường như đang ở trong một không gian rộng lớn hơn. Gần như linh hồn tôi đang nói với bạn những điều này.

D: Có thể đây là những điều họ nghĩ rằng bạn sẽ cần biết trước khi bạn tiếp tục trải nghiệm những điều khác.

F: Nó dường như là một tập hợp những gì tôi đang học để làm như một thực thể, như một lực lượng, như một thực thể. Như những gì tôi sẽ làm trong hình thức lớn hơn của tôi. Tôi nghĩ rằng tôi sẽ phát triển thành một hình dạng lớn hơn so với hiện tại, trong cuộc sống này. Tôi sẽ phát triển thành một hình thức lớn hơn. Tôi sẽ trông giống như tôi bây giờ, nhưng giống một hình dạng lớn hơn như một thiên thần, nơi tôi sẽ chạm vào và dạy dỗ, giúp đỡ và ở với những hình dạng nhỏ hơn, giống như tôi bây giờ.

D: Nghe có vẻ đúng, và nó có vẻ là một điều tốt nên làm.

F: Như một thiên thần hộ mệnh.

D: Đó sẽ là điểm đến cuối cùng, có thể nói như vậy.

F: Tôi nghĩ đó là số phận của tôi, để làm được điều này. Tôi được tạo ra để làm điều này.

D: Rõ ràng đây là tất cả các bước trên đường đi.

Tôi đã đưa Fred vượt qua thời gian cho đến ngày nay và định hướng cho anh ấy, nhưng tôi vẫn chưa đánh thức anh ấy. Tôi có một số việc phải làm với tiềm thức của anh ấy. Chúng tôi vẫn phải tìm lý do cho vấn đề thể chất của anh ấy đã khiến anh ấy không thể hoàn thành các lớp đại học. Các buổi học đã có lợi khi cho anh ấy thấy những kiếp sống đầu tiên anh ấy sống trên Trái đất, nhưng tôi biết còn nhiều điều hơn thế sẽ giải thích các sự kiện trong cuộc sống hiện tại của anh ấy.

Việc thực sự tiếp xúc và nói chuyện với tiềm thức của một người luôn là một hiện tượng kỳ lạ. Mô hình luôn giống nhau và điều này là đủ bất thường. Tiềm thức nói về con người ở ngôi thứ ba, như thể nó tách biệt với chủ thể và các vấn đề của anh ta. Thông thường nó sẽ phân tích tình huống, cung cấp câu trả lời cho các vấn đề và giải thích cách chúng có thể được giải quyết. Lần khác thì thái độ của nó thật trẻ con. Nhưng luôn luôn là điều khôn ngoan khi lắng nghe

những gì tiềm thức gợi ý, bởi vì không có liệu pháp nào có thể hoàn thành nếu không có sự trợ giúp của nó. Nó có toàn quyền kiểm soát cơ thể mà nó cư trú, và một khi nó đồng ý làm việc với nhà trị liệu, những thay đổi đáng kinh ngạc có thể xảy ra trong cuộc sống của đối tượng mà không thể chỉ thông qua phân tâm và trị liệu. Tôi tôn trọng và công nhận sức mạnh mà tiềm thức có, và tôi luôn xin phép được nói với phần đó của tâm trí, đồng thời cố gắng làm việc với những gợi ý của nó và kết hợp chúng vào liệu pháp.

Sau đây là một phần cô đọng rất nhiều về những gì đã xảy ra và một ví dụ về cách tiềm thức có thể cung cấp thông tin thích hợp cần thiết để giúp đỡ đối tượng. Những câu chuyện tôi nhận được rất quan trọng đối với tôi, nhưng liệu pháp điều trị quan trọng đối với đối tượng, vì vậy tôi không thể chỉ dừng lại câu chuyện nếu người đó cần giúp đỡ.

D: Tôi muốn nói chuyện với tiềm thức của Fred một chút. Tiềm thức của bạn có lời khuyên nào hoặc bất kỳ loại thông điệp nào mà nó muốn bạn biết không?

F: Quyết tâm hơn, gắn bó với mọi thứ hơn. (Nhấn mạnh) Đừng bỏ cuộc, ngay cả khi đối mặt với nghịch cảnh. Đừng bỏ cuộc. Được xác định. Gắn bó với nhiều thứ hơn. Đặc biệt là trong những gì anh ấy đang làm, những người anh ấy đang đối phó. Đó là một dự án dài hạn. Đừng, đừng sợ những gì đang tạm thời được đưa lên làm bình phong. Bảo anh ấy phải rất quyết tâm.

D: Nhưng liệu tiềm thức có giúp Fred giải quyết những vấn đề này trong cuộc sống của anh ấy không?

F: Có thể. Tiềm thức là ... đôi khi chúng ta cảm thấy rất tiêu cực vì ... chúng ta không được công nhận đầy đủ. Anh ấy la mắng chúng tôi rất nhiều.

D: (Cười) Đó là lý do tại sao tôi thích nhận ra tiềm thức và cố gắng làm việc với nó, bất cứ khi nào có thể. Điều chính là để giúp đỡ người đó. Vì vậy, tôi sẽ đánh giá cao nó nếu tiềm thức sẽ giúp đỡ bằng mọi cách mà nó có thể.

F: (Trẻ con) Tôi sẽ làm nếu anh ấy muốn.

D: Anh ấy sẽ phải học cách nhận ra bạn đang ở đó và rằng bạn ở đó để giúp anh ấy.

F:Ồ, anh ấy biết tôi ở đây. Nhưng anh ấy không ... yêu tôi.

D: Chà, chúng ta sẽ phải nói với anh ấy. Đó là điều bạn thực sự cần là tình yêu bản thân. Đó là câu trả lời cho rất nhiều vấn đề. Chúng tôi sẽ nói với anh ấy về nó. Và chúng tôi sẽ cố gắng để anh ấy làm việc với bạn.

F: Anh ấy biết. Bạn chỉ cần nhắc anh ấy về những điều đã nói ở đây.

D: Được rồi. Đó là lý do tại sao tôi muốn nhận được một tin nhắn. Nhưng điều quan trọng chính là chúng tôi muốn anh ấy khỏe mạnh, hạnh phúc và sống một cuộc sống trọn vẹn. Và chúng tôi muốn sự hợp tác của bạn theo bất kỳ cách nào bạn có thể cho nó.

F: Tôi sẽ đưa nó ngay bây giờ.

D: Điều đó rất quan trọng. Và hãy giúp chăm sóc sức khỏe của anh ấy, bởi vì bạn phải có một cơ thể khỏe mạnh để thực hiện công việc mà chúng tôi được cử đến đây.

F: Vâng. Tôi không còn tức giận nữa.

D:Ồ, tôi rất vui. Tôi thực sự là như vậy.

F: Bởi vì tôi đã rất tức giận ... bởi vì Giả sử, tôi đã có thể kiểm soát phần đầu tiên của cuộc đời, và sau đó trí tuệ xuất hiện. Và nó đã cố gắng kìm hãm tôi. Vì vậy, tôi không cho. Đó là ... đó là một cuộc chiến tranh cho đến vài năm trước. Và sau đó tôi lần đầu tiên trở thành bạn. Và bây giờ tôi muốn nó bao nhiêu tùy thích, tôi đoán, sự giác ngộ.

D: Điều đó rất tốt, bởi vì chúng tôi muốn bạn là bạn. Và tôi rất vui vì bạn sẽ làm việc với anh ấy.

Trong buổi học tiếp theo vào tuần sau, chúng tôi có thể tìm ra nguyên nhân gần đây nhất gây ra các vấn đề về dạ dày và ruột của anh ấy.

D: Tôi muốn nói chuyện với tiềm thức của Fred trước khi anh ấy thức giấc.

F: Vâng. Tôi ở đây.

D: Được rồi. Tôi muốn hỏi bạn tại sao anh ấy lại gặp phải những vấn đề về thể chất này. Bạn có biết?

F: Ghét.

D: Hmm, đó là một từ mạnh mẽ.

F: Đó là một cảm giác mạnh.

D: Anh ấy ghét điều gì?

F: Mẹ của anh ấy.

D: Anh ấy có biết điều này không?

F: Có, nhưng anh ấy phủ nhận cốt lõi của nó.

D: Vậy thì bạn có nghĩ rằng điều quan trọng là anh ấy phải thừa nhận cảm giác này không? Và đi đến điều khoản với nó?

F: Đi vào cốt lõi của nó. Lý do ghét cô ấy.

D: Sau đó, khi anh ấy đối mặt với nó và cố gắng hiểu nó, thì anh ấy

F: Anh ấy sẽ ném nó ra khỏi chính mình. Đó là điều liên quan đến ... Tôi tiếp tục nói với anh ấy về ... người mẹ có câu, "Bạn làm cho tôi đau bụng." Đó cũng là điều nên làm với người mẹ gặp vấn đề tương tự. Rất đồng cảm. Tôi thấy có một ranh giới giữa vấn đề của cô ấy trong tâm hồn và vấn đề của anh ấy.

D: Và anh ấy đang xác định điều này.

F: Dạ dày của anh ấy và mọi thứ đang hoạt động tốt hơn rất nhiều khi chúng tôi đang nói điều này.

D:Ồ, tôi thực sự vui mừng, vì chúng tôi muốn anh ấy khỏe mạnh. Chúng tôi muốn anh ấy hoàn thành những gì anh ấy muốn làm trong cuộc sống này. Và dễ dàng hơn nhiều khi anh ấy có một cơ thể khỏe mạnh.

F: Anh ấy vẫn mơ ước được ném cái này lên. Ném lời. Người mẹ luôn nói, "Con làm cho mẹ ném ... bởi vì mẹ không thích con." Anh ấy muốn đưa ra lý do và loại bỏ nó hoàn toàn.

Đây là một ví dụ tuyệt vời về cách tiềm thức giải thích những gì đang diễn ra trong cuộc sống của đối tượng theo nghĩa đen. Nó hoàn toàn phù hợp với câu nói rằng cơ thể bạn tin tất cả những gì bạn nói. Nếu bạn mong muốn được ốm, thì tiềm thức có nghĩa vụ phải thực hiện ước muốn của bạn, bất kể ước muốn đó được thể hiện một cách hờ hững như thế nào. Do đó, việc lắng nghe những gì chúng ta nói trong cuộc trò chuyện nhân rồi là rất quan trọng, đặc biệt là về cơ thể của chúng ta. Tiềm thức không bao giờ ngủ và luôn chú ý đến những nhận xét của chúng ta.

D: Bạn sẽ giúp anh ấy hiểu chuyện gì đang xảy ra chứ?

F: Chúng tôi đã từng. Chúng ta phải đi nói với bà mẹ đừng làm phiền chúng ta. Chúng tôi đã nói với anh ta điều này, nhưng anh ta vẫn chạy trốn khỏi cô ấy. Chúng ta phải đối đầu với cô ấy. Anh ấy biết rằng nó đang đến. Anh ấy sợ nó.

D: Nhưng một khi nó kết thúc, sau đó anh ấy sẽ kết thúc với nó, phải không?
Và các vấn đề về thể chất của anh ấy sẽ giảm bớt.

F: Chúng tôi thấy nó không đơn giản như vậy. Nó phức tạp hơn một chút.

D: Nhưng đó là một sự khởi đầu, phải không?

F: Vâng. Bởi vì khi sợi dây liên kết giữa anh và cô bị đứt, khi nghiệp chương đã tan, thì lúc này anh sẽ... dạt dào hoạt động tốt hơn rất nhiều.

D:Ồ, điều đó thực sự tốt, chỉ vì anh ấy bắt đầu nhận ra điều này.

F: Có nghiệp chương giữa anh ấy và cô ấy.

D:Chà, một khi anh ấy đối mặt với cô ấy và giải quyết vấn đề này, sau đó anh ấy sẽ tự do tiếp tục và làm những gì anh ấy thực sự muốn làm.

F: Chuỗi sẽ được tháo ra. Tất cả chúng tôi đang cố gắng giúp anh ấy.

Khi Fred thức dậy, anh ấy nói rằng anh ấy cảm thấy đói và lần đầu tiên sau nhiều tuần anh ấy nghĩ rằng mình sẽ có thể ăn một thứ gì đó và giữ nó lại. Đó là một sự khởi đầu, bởi vì nó cho thấy rằng tiềm thức sẽ hợp tác trong liệu pháp.

Chúng tôi đã có khoảng bốn phiên sau đó, nhưng chúng tôi đã không khám phá lại những kiếp sống ban đầu. Chúng tôi phát hiện ra trong cả bốn phiên này, anh ấy đã thiết lập một khuôn mẫu liên tục lặp đi lặp lại và đã theo anh ấy đến cả cuộc đời hiện tại, bởi vì tiềm thức không có khái niệm về thời gian. Không phải lúc nào nó cũng nhận ra rằng người đó đang cư trú trong một cơ thể khác. Trong những kiếp sống khác, những cái chết đều do chấn thương và tập trung vào vùng dạ dày và ruột của cơ thể anh ta: một nhát kiếm xuyên bụng, ngã từ vách đá, bị xe ngựa và xe ngựa chạy qua, và một vụ nổ đạn pháo thời chiến. Chưa kể đến việc con cá sấu cắm sâu răng vào phần giữa của mình. Không có gì

lạ khi trong những lúc căng thẳng, bộ phận dễ bị tổn thương nhất của cơ thể này đã phản ứng lại. Những vấn đề của anh trong thời thơ ấu với mẹ, người chưa bao giờ muốn anh và từ chối cho anh thấy bất kỳ tình yêu thương nào, chỉ nhân lên tình trạng vật chất với những lời bóng gió trong tiềm thức của bà.

Fred rời khu vực của chúng tôi vài tháng sau khi công việc của chúng tôi hoàn thành. Vào lần tiếp xúc cuối cùng, mọi thứ đã hoạt động tốt hơn nhiều đối với anh ta, và anh ta đang hoạt động bình thường trong một trường đại học ở một tiểu bang khác. Tôi không bao giờ biết liệu anh ấy có đủ dũng khí để đối đầu với mẹ mình hay không, nhưng tiềm thức của anh ấy nói rằng điều đó sẽ phải được thực hiện trước khi anh ấy được hoàn toàn tự do.

DI SẢN TỪ CÁC VÌ SAO – CHƯƠNG 10: MỘT BÀI HỌC TRONG VIỆC TỒN TẠI

Trường hợp này là một ví dụ về việc một câu chuyện thú vị có thể bị tình cờ bắt gặp. Nó cũng chỉ ra cách một người nghiệp dư có thể bắt đầu một thử nghiệm và sau đó không biết làm thế nào để tiến triển với nó. Việc đặt câu hỏi và kỹ thuật có thể tạo ra sự khác biệt lớn về cách thức mà tiềm thức tiết lộ thông tin. Nếu các câu hỏi thích hợp không được hỏi, thông tin sẽ không bao giờ được tiết lộ.

Đây là nơi mà việc đặt câu hỏi trở thành một nghệ thuật. Nó cũng cho thấy những sai lầm có thể mắc phải như thế nào đối với một người nghiệp dư không quen làm việc trong lĩnh vực thôi miên hồi quy. Tôi phát hiện ra nhiều lỗi làm hạn chế luồng thông tin, nhưng đó chỉ là do người điều hành thiếu kinh nghiệm. Nhưng mặt khác nếu họ không sơ ý bẻ khóa cửa thì vụ án này sẽ không bao giờ bị phanh phui.

Đối tượng là Jack, một người thợ mộc trẻ tuổi khoảng bốn mươi, người mà tôi đã biết trong nhiều năm. Người điều hành cũng là một trong những đối tượng của tôi quan tâm đến các loại thí nghiệm này. Trong trường hợp này, cô ấy quyết định lật ngược thế cờ, có thể nói, và thử đóng vai nhà thôi miên. Cô phát hiện ra rằng nó không dễ dàng như vẻ bề ngoài, hay dễ dàng như nó có vẻ như từ quan điểm của đối tượng. Còn rất nhiều điều cần phải xem xét, và cô ấy cảm thấy có trách nhiệm to lớn trước khi buổi học kết thúc. Tôi khen ngợi cô ấy vì sự trung thực của cô ấy khi thừa nhận rằng cô ấy đã vấp phải điều gì đó mà cô ấy không biết phải xử lý như thế nào.

Buổi học này được thực hiện bởi Peggy tại nhà của cô với chồng cô và những người khác có mặt. Peggy chủ yếu thực hiện nó như một bài tập trò chơi trong phòng khách dựa trên kỹ thuật mà tôi đã sử dụng cho cô ấy trong công việc của chúng tôi cùng nhau, và trên các kỹ thuật mà cô ấy đã quan sát những người khác sử dụng. Cô ấy không chuẩn bị cho những gì được đưa ra, và nghĩ rằng tôi nên khám phá nó thêm vì nó thuộc lĩnh vực nghiên cứu của tôi nhiều hơn. Cô ấy đã ghi lại phiên một cách khôn ngoan nếu không nhiều chi tiết sẽ bị mất. Tuy nhiên, người ghi âm được đặt ở khoảng cách xa với những người tham gia và một số từ rất khó để phiên âm. Jack trước đây đã yêu cầu có một buổi gặp gỡ với tôi nhưng vì anh ấy sống ở đây ở Arkansas và không có gì vội vàng mà chúng tôi đã không đặt ngày. Tôi đang cố gắng gặp gỡ những người có vấn đề cấp bách hơn, hoặc những người chỉ ở trong khu vực này trong một thời gian ngắn.

Peggy kể cho tôi nghe ngắn gọn những gì đã xảy ra trong buổi học này. Jack có một số ký ức về những gì anh ấy đã nói, và nghĩ rằng nó có thể đã bị ảnh hưởng bởi hội nghị UFO hàng năm được tổ chức ở khu vực của chúng tôi vài tuần trước đó. Anh ta chắc chắn đã đặt câu hỏi về tính hợp lệ và không chấp nhận nó hoàn toàn. Cả tôi và Jack đều không có cơ hội nghe đoạn băng này trước khi chúng tôi bắt đầu phiên họp của mình. Nó có lẽ cũng giống như vậy, có lẽ nó có nghĩa là chúng tôi đi vào nó lạnh mà không bị ảnh hưởng bởi những gì Peggy đã phát hiện ra. Lần đầu tiên tôi nghe thấy cuốn băng này là khi tôi đang chép lại nó sau khi buổi học của tôi được tổ chức. Peggy nói rằng cô ấy đã sử dụng cảm

ứng lâu, có lẽ lâu hơn rất nhiều so với mức cần thiết. Cô ấy để Jack đu trên chiếc võng được gắn vào hai cái cây, sau đó để những cái cây biến mất cho đến khi anh ấy đu đưa trên mây, rồi chiếc võng biến mất, v.v.

Sau đó, ông đã xuống trái đất. Qua nhiều câu hỏi, anh mô tả về bản thân và khung cảnh xung quanh. Anh thấy mình là một nam thanh niên khỏe thân hoàn toàn đang đứng giữa những bông hoa màu vàng nhìn ra dòng sông. Anh ta thuật lại, "Có một dòng sông đang phân tách. Một thác nước đang đứng dưới dòng sông. Thật kỳ lạ khi nó tách ra. Nó không phải là một, mà là từ một thành hai." Anh ta có mái tóc đen và một cơ thể rám nắng, nhưng anh ta có cảm giác mình chưa bao giờ mặc quần áo. Rõ ràng là anh ta đang ở trong một khí hậu ấm áp.

Anh có cảm giác mình chỉ có một mình, ngoại trừ sự hiện diện của động vật. Anh không có cảm giác về bất kỳ gia đình nào hay bất kỳ ký ức nào về bất kỳ ai như bản thân anh. Anh ta không có nhà, nhưng ngủ ở bất cứ nơi nào anh ta tìm thấy mình. Khi anh ta được yêu cầu đi nơi khác, anh ta thấy mình đang nổi trên lưng trong một vùng nước. Anh đang tận hưởng cảm giác thích thú của ánh mặt trời trên người mình.

Sau vài phút trả lời những câu hỏi kiểu này, rõ ràng là Peggy đã trở nên thất vọng và kiệt sức. Loại câu hỏi này rất khó khi dường như không có gì để liên quan đến. Nhà thôi miên không chắc chắn nên đi theo hướng nào. Peggy quyết định để chồng đặt câu hỏi trong khi cô có thời gian suy nghĩ. Anh ta hỏi về các loại động vật trong khu vực, với hy vọng xác định được vị trí. Jack chỉ mô tả những con cá dưới nước và những con chim lớn trên bầu trời. Khi được hỏi anh ấy ăn gì, anh ấy đề cập đến rễ cây, quả mọng và cá. Điều này không giúp ích gì trong việc đặt ngôn ngữ hoặc khoảng thời gian. Anh ta không có tiếng nói hay ngôn ngữ, nhưng lại phát ra tiếng động như tiếng động vật.

Sau đó Peggy quyết định đưa anh đến một sự kiện quan trọng trong cuộc đời anh. Đây có thể là bất cứ thứ gì, và thường không phải là thứ mà chúng ta trong khoảng thời gian của chúng ta sẽ coi là quan trọng. Nếu cuộc sống là trần

tục, thì sự kiện có thể là trần tục. Nó ít nhất là đủ quan trọng để phá vỡ sự đơn điệu của một cuộc sống nhàm chán thông thường. Tôi thường cảm thấy thích thú với những gì mà tính cách này coi là sự kiện. Trong trường hợp này Jack thấy rằng anh ta đang đứng trên một vách đá để quan sát một con diều hâu lớn. "Tôi đang cố gắng trở thành con chim. Đó là trong tâm trí tôi. – Tôi là con chim. Tôi thấy mình đang ngồi trên vách đá. Tôi cảm thấy gió. Tôi muốn bay."

Rõ ràng là anh ấy đã chuyển ý thức của mình sang con chim để có thể có trải nghiệm này. Điều này rõ ràng là có thể bởi vì anh ta đã không bị nâng lên với những hạn chế nói với anh ta rằng điều đó là không thể. Anh ta nói rằng anh ta đã luyện tập giao tiếp thần giao cách cảm với những sinh vật khác. Đó có thể là một sự đánh lạc hướng để anh ấy bớt buồn chán. Sau đó, anh cảm thấy thích thú khi bay và nhìn xuống trái đất.

"Con chim đã chọn tôi. Con diều hâu này trông giống bất kỳ con diều hâu nào khác. Ngoại trừ việc tôi nhận ra nó tách biệt với bất kỳ con diều hâu nào khác. Tôi không biết tại sao. Nhưng tôi đã nhìn thấy con diều hâu này trước đây. Và nó đã nhìn thấy tôi. Tôi đã đi vách đá để gọi đây là diều hâu. Và anh ấy đã đến. Tôi đã làm điều này với cá và với sói. "

Chồng của Peggy hỏi, "Cảm giác của bạn khi bạn ở với con cá so với cảm giác khi bạn ở cùng với diều hâu? Ý thức của họ khác nhau như thế nào?"

Jack trả lời, "Tôi không thể nói. Tôi đi vào những con vật này bằng ý thức của mình và tìm kiếm những gì tôi tìm kiếm. Thật thú vị khi chạy và thật thú vị khi bay."

Những trải nghiệm này dường như là niềm phấn khích duy nhất trong đời anh, nhưng anh cảm thấy cần phải tìm kiếm mục đích. Theo cách này, anh ta khác với các loài động vật, bởi vì chúng coi thường mạng sống của mình. Bất kể Peggy cố gắng đưa Jack đi đâu, khi anh lớn hơn, anh không bao giờ nhìn thấy một con người khác. Ông chết như một ông già với mái tóc bạc trắng ngồi trên vách đá. Vì vậy, không thể có được thông tin về nơi ở của anh ta và làm thế nào

anh ta tỉnh cở ở đó. Bình thường đây sẽ được coi là một cuộc sống đơn giản không có mục đích, nhưng nó đã có một bước ngoặt kỳ lạ.

Tôi nhận thức rõ rằng một khi linh hồn rời khỏi cơ thể, nó được giải phóng khỏi những hạn chế của cơ thể đó và kiến thức hạn chế của nó. Một khi linh hồn đi vào cõi linh hồn, nó có quyền truy cập vào tất cả thông tin. Tôi đã khám phá lĩnh vực này rất chi tiết trong cuốn sách Giữa cái chết và sự sống. Jack đã mô tả trải nghiệm cái chết giống như cách mà tôi đã nghe nó hàng trăm lần trước đó. Anh nhìn thấy một tia sáng và cảm thấy bị thu hút về phía nó. Khi được bao bọc trong nó, anh ấy nói rằng anh ấy cảm thấy biết ơn và yêu thương.

Vì vậy, Peggy vào thời điểm này quyết định hỏi linh hồn của người đàn ông tại sao nó lại chọn sự tồn tại duy nhất của loại hình này. Câu trả lời của anh hoàn toàn gây bất ngờ cho Peggy và mọi người trong phòng. Sau đó, Jack cũng phải giật mình khi anh ta tỉnh táo và tò mò về phiên họp. Anh ấy nói, "Tôi là một vật thí nghiệm. Một hạt giống." Họ còn giật mình hơn nữa khi anh ta nói rằng anh ta đã được trồng bởi một con tàu vũ trụ. Anh ấy nói anh ấy không phải là hạt giống duy nhất. Có những cái khác, nhưng chúng đã được trồng ở những vị trí khác. Điều này sẽ giải thích tại sao anh ta không còn liên lạc với họ sau khi đến trái đất.

Các câu hỏi của Peggy không đủ cụ thể để có được thông tin chi tiết. Anh ấy nói rằng anh ấy lớn lên trên một nghề thủ công lớn, nơi có nhiều người. "Tôi là một vật thí nghiệm. Tôi được tạo ra để quan sát. Tôi sinh tồn bằng bản năng." Anh ta đã được quan sát thấy trong suốt cuộc đời của mình trên Trái đất, nhưng không có giao tiếp có ý thức với nghề sau những năm trước đó. Khi lớn lên, anh ấy đã quên đi những khởi đầu của mình. "Thí nghiệm chắc chắn là thành công. Tôi lớn lên thành một người thông minh. Có rất ít ký ức về sự sáng tạo. Tôi và các anh trai của tôi – có sáu thí nghiệm – giống nhau, nhưng khác với những người sáng tạo. Giờ tôi có thể thấy rằng cả sáu đều đã sống, và tất cả sáu người đều chết. Những người sáng tạo muốn tìm hiểu sự hòa hợp của con người với động vật, con người với thiên nhiên. Thí nghiệm đã thành công. "

P: Tại sao những sinh vật này không thể tự mình trải nghiệm sự hòa hợp này.

J: Trái đất không có lợi cho hình dạng của chúng. Họ không thể sống ở đây.

Peggy hỏi nhiều câu hỏi chẳng dẫn đến đâu. Cô đang cố gắng xác định xem anh ta khác biệt như thế nào với những sinh vật trên nghề. Cuối cùng anh ta cũng có thể giải thích rằng anh ta là một bản sao.

P: Bạn có thể mô tả quá trình nhân bản này cho chúng tôi không?

J: Từ tế bào ... một người chuyển qua trạng thái phôi. Và được sinh ra ... hoặc bằng nhựa (không rõ ràng, hoặc: cửa hoặc quả cầu).

Chất lượng âm thanh của băng rất kém và thường không thể diễn tả được các từ. Tôi đã thấy chồng của Peggy vận hành máy ghi âm của anh ấy và anh ấy thường đặt nó ở một chỗ và không sử dụng micrô cầm tay. Đôi khi nó không thể tiếp thu câu trả lời của Jack, chứ đừng nói đến nhận xét của những người khác. Họ có lẽ đang ngồi xa hơn. Cũng có rất nhiều tiếng ồn băng.

P: Bạn có nhận thức được những cảm xúc hiện tại vào thời điểm bạn chào đời không?

J: Không có cảm xúc của tôi, hoặc năm người khác. Lời chúc mừng bởi những người sáng tạo.

P: Những người sáng tạo đã thực hiện thí nghiệm này với những sinh vật khác trên hành tinh khác chưa? (Ngừng lâu)

J: Tôi không biết.

P: Những người sáng tạo này đã thử nghiệm này với những sinh vật khác trên hành tinh này chưa?

J: Vâng. Vô tính thực vật và động vật.

P: Người sáng tạo đến từ đâu?

J: Một con tàu vũ trụ.

P: Con tàu vũ trụ này đến từ đâu?

J: Tôi không biết.

Peggy sau đó đã cố gắng đưa Jack trở lại trước khi chiếc tàu này đến Trái đất. Cô ấy đang cố gắng tìm xem người ngoài hành tinh đến từ đâu. Jack không thể làm điều này vì anh ấy nói rằng anh ấy không có ở đó.

Anh ấy đã không có mặt cho đến khi anh ấy được sinh ra. Vì vậy, ông không thể theo dõi dòng nghi vấn quay trở lại nguồn gốc của con tàu vũ trụ. Rõ ràng là từ việc nghe đoạn băng rằng nhóm đã hết câu hỏi. Họ không thể nhận đủ thông tin để tiếp tục câu chuyện. Họ đang cố gắng kết thúc phiên giao dịch. Peggy hỏi anh ta sẽ làm gì bây giờ.

J: Tôi sẽ được sinh ra một lần nữa.

P: Bạn có kế hoạch cho việc đó không?

J: Vâng. Mọi người.

Cả nhóm bật cười. Câu trả lời đã quá rõ ràng. Anh sẽ trở lại trong kiếp sau và sống giữa mọi người, điều mà anh đã bị từ chối và cảm thấy rằng anh đã bỏ lỡ. Tất nhiên, lúc đó anh ta không có cách nào biết được rằng sự tương tác với mọi người thường không làm giảm bớt vấn đề mà tạo ra chúng, và làm như vậy sẽ tạo ra nghiệp chướng, do đó tạo ra một vòng luẩn quẩn của sinh tử. Tuy nhiên, vào thời điểm đó trong quá trình phát triển của anh ấy, khao khát được ở bên mọi người là điều quan trọng nhất trong ý thức của anh ấy.

Khi Jack bị đánh thức, anh ấy đã nhìn thoáng qua từng mảnh vụn của phiên họp, tương tự như cách chúng ta nhớ lại những giấc mơ khi thức dậy vào buổi sáng. Sau này khi tôi nói chuyện với Jack, tôi thấy rằng anh ấy nhớ rất nhiều thứ hơn những gì được tường thuật trong băng. Trường hợp này thường xảy ra khi người điều hành không biết các câu hỏi cần hỏi. Đối tượng sẽ nói rằng họ đã nhìn thấy nhiều hơn những gì họ báo cáo, nhưng họ không thể nói về nó vì câu hỏi thích hợp không được hỏi. Tôi đã học được điều này một cách khó khăn bằng cách tiến hành hàng trăm phép hồi quy khó khăn.

Peggy đã nói với tôi về buổi học này vào tuần tới và gợi ý rằng đó có thể là điều mà tôi sẽ quan tâm. Cô ấy nói rằng trong khi làm việc này, cô ấy nhận ra rằng nó khó khăn như thế nào. Cô ấy cũng nhận ra rằng có rất nhiều trách nhiệm liên quan khi bạn có một người nào đó trong trạng thái xuất thần và thoái lui cả đời. Cô ấy cũng cảm thấy rất yêu thương và bảo vệ đối tượng, đó cũng là cảm giác mà tôi có. Khi nghe đoạn băng, tôi đã nhận ra một số sai lầm mà cô ấy mắc phải làm hạn chế luồng thông tin đầy đủ hơn. Tất nhiên, đây là những điều mà Peggy sẽ không nhận thức được, và chỉ đến từ quá trình luyện tập lâu dài. Cô ấy đã làm rất tốt với một sự thận trọng khó khăn với tất cả những điều được xem xét. Ít nhất thì cô ấy đã có thể khai thác một cái gì đó thuộc lĩnh vực của tôi hơn và đáng để điều tra.

Tôi đã sắp xếp một cuộc hẹn với Jack sau khi cô ấy nói với tôi về trường hợp này. Chúng tôi đã không có cơ hội để thảo luận chi tiết về nó. Cô ấy đã đưa cho Jack một bản sao của cuốn băng, và anh ấy phải đưa nó cho tôi, vì vậy tôi sẽ biết cơ sở của những gì họ đã phát hiện ra trước khi tôi làm việc với anh ấy. Nhưng hóa ra, anh ấy đã không thể lấy cuốn băng cho tôi trước và đưa nó cho tôi khi tôi bước vào nhà anh ấy. Anh cũng không thể tìm được thời gian để nghe nó. Điều này có lẽ là tốt nhất vì chúng tôi có thể tiến hành phiên của mình mà không bị ảnh hưởng bởi những câu hỏi mà Peggy đã hỏi hoặc không hỏi.

Vì vậy, khi tôi đến tham dự phiên họp, tôi thực sự có rất ít thông tin ngoài những gì Peggy đã đề cập. Vì vậy, tôi hỏi Jack rằng anh ấy có thể nhớ gì về buổi học. Anh ấy nói cảnh trên tàu vũ trụ vẫn rất rõ ràng, vì vậy tôi nghĩ chúng tôi có

thể bắt đầu ở đó. Tôi hỏi tại sao anh ấy nghĩ đó là một con tàu vũ trụ, và anh ấy nói rằng đó là vì dường như không có nhiều chỗ trên đó. Điều mà anh ấy coi là khía cạnh hấp dẫn nhất trong quá trình thoái lui của Peggy là khả năng giao tiếp với các loài động vật. Anh ấy nói đó là điều mà anh ấy luôn muốn làm trong cuộc đời này.

Tôi yêu cầu mô tả về những sinh vật trên tàu, và anh ấy nói rằng anh ấy không nghĩ rằng câu hỏi đó đã được Peggy đặt ra.

J: Những sinh vật trên con tàu cao bốn mét rưỡi.

Và chúng giống như một đôi tai nhọn. Và có thể toàn bộ hình dạng đầu là loại nhọn. Tôi đã có cảm giác nhọn. Và họ không nói. Chắc hẳn họ đã giao tiếp bằng thần giao cách cảm.

D: Màu da của họ là gì?

J: Nó có màu xám.

D: Và bất kỳ loại tính năng nổi bật hoặc bất kỳ điều gì nổi bật?

J: Ừm. Họ có đôi mắt to. Và có vẻ như họ không có miệng. Tôi không nhớ họ đã ăn chưa.

D: Còn bất cứ thứ gì trong con tàu vũ trụ mà bạn nhận thấy?

J: Chà, có vẻ như có rất nhiều bảng với các nhạc cụ trên đó.

D: Trong tường hay cái gì?

J: Vâng, dọc theo hai bên. Vâng, trên các bức tường. Có vẻ như đây là một công trình thủ công hình tròn, với một căn phòng ở giữa và sau đó là các căn phòng ở

giữa. Đó là nơi mà các điều khiển và mọi thứ nằm ở giữa. Và sau đó nó giống như ... Tôi cho rằng một ký túc xá được thiết lập trên phần còn lại của con tàu.

D: Chà, chúng ta sẽ tìm hiểu. Nhưng những thứ kiểu lồng ấp ở đâu?

Bây giờ tôi biết điều này không được đề cập trong cuốn băng đầu tiên vì Peggy không hỏi nhiều về con tàu. Nhưng Jack nói với tôi rằng anh ấy đã nhìn thấy sự sắp xếp kiểu lồng ấp.

J: Nó ở trong một căn phòng. Không phải phòng chính, trong một phòng phụ.

D: Và bạn nói rằng bạn nghĩ bạn đã ở trên con tàu đó trong khoảng bốn năm?

J: Ba hoặc bốn năm, vâng.

D: Và bạn nghĩ bạn khác với họ? (Uh-huh) Theo cách nào?

J: Chà, màu da của tôi khác. Tôi đã có một cái miệng. Và tai tôi không nhọn. Và tôi cũng giống như năm người kia. Bạn biết đấy, tất cả chúng ta đều là trẻ em. Có tất cả sáu người chúng tôi.

D: Bạn có tóc?

J: Vâng. Có vẻ như tất cả chúng tôi đều có mái tóc đen. Và da nâu.

D: Có gì khác không?

J: Không. Tôi nghĩ một nửa trong số chúng tôi là nam và một nửa là nữ.

D: Có phải cả sáu người đều trông giống người không? Hoặc như Peggy đề nghị, có thể là người Neanderthal? Ý tôi là, các tính năng có giống người không, hay có điều gì khác biệt không?

J: (Suy nghĩ) Ừm. Tôi đoán tôi tự nhận mình trông giống một người của ngày hôm nay. Tất nhiên, tôi có một ít lông trên cơ thể, nhưng không nhiều. Điều đó khiến tôi nghĩ rằng tôi là con người hơn là động vật. Tất nhiên, tôi cũng không quen thuộc với người Neanderthal, nhưng tôi nghĩ họ sẽ có ý thức.

D: Vâng, tôi đã nghĩ rằng các tính năng của họ đã được phóng đại hơn, nếu bạn xem xét các bức ảnh. Nhưng những bức ảnh đó cũng chỉ là sự tái tạo lại từ những chiếc đầu lâu.

J: Và tôi nghĩ có lẽ ở người Neanderthal, giao tiếp của họ là tinh thần.

D: Đó là những gì bạn nghĩ rằng bạn có, chỉ là giao tiếp tinh thần. Bạn đã có thể giao tiếp với các loài động vật.

J: Vâng, bởi vì tôi không có ngôn ngữ. Tôi không nói. Tôi đã tạo ra tiếng ồn.

D: Nhưng bạn chưa bao giờ nhìn thấy bất cứ ai trông giống như bạn sau khi bạn ở trên hành tinh? (Không) Được. Sau đó, chúng tôi sẽ hỏi thêm các câu hỏi dọc theo những dòng đó và xem chúng tôi có thể đưa ra những gì. Tôi chỉ muốn có được mô tả của các sinh vật trên máy ghi âm trước khi chúng tôi bắt đầu.

Tôi bắt đầu cảm ứng và Jack nhanh chóng rơi vào trạng thái xuất thần sâu sắc.

D: Hãy quay lại một cảnh mà bạn đã thấy trước đây và chúng ta có thể khám phá lại nó. Đó là cảnh bên trong một tòa nhà tròn, một nơi hình tròn, nơi có những tấm bảng trên tường và những thùng chứa trông kỳ lạ. Bạn cảm thấy đó là một nơi quen thuộc với bạn. Tôi muốn quay lại nơi đó một lần nữa và chúng ta có thể khám phá nó một cách chi tiết hơn. Tôi sẽ đếm đến ba và đếm ba chúng tôi sẽ ở đó. 1, 2, 3, chúng tôi đã quay lại cảnh mà bạn đã thấy trước đây. Bạn có thể nhìn xung quanh và cho tôi biết nó trông như thế nào không?

J: Vâng. Tôi đang ở phòng trung tâm. Tôi nghe thấy một tiếng vo ve.

D: Nó đến từ đâu?

J: Sàn nhà.

D: Bạn có biết tại sao nó lại gây ra tiếng ồn không?

J: Tôi cảm thấy đó là sức mạnh của nghề thủ công.

D: Đây có phải là một thủ công không? (Đúng rồi đấy. Sàn nhà trông như thế nào?)

J: Nó sáng bóng, kim loại. Tiếng ồn ào phát ra từ trung tâm bên dưới sàn nhà. Có một sự rung động nhẹ có thể được cảm nhận bằng bàn chân. Thủ công đang chuyển động. Đó là định mệnh. Nó đang đi đâu đó.

D: Làm thế nào bạn có thể biết nó đang chuyển động?

J: Vì cảm giác rung động và tiếng ồn ào.

D: Đó có phải là lần duy nhất tiếng ồn ào hiện ra không? (Đúng rồi đấy. Nhìn xung quanh và xem bạn có thể thấy gì khác trong căn phòng này. (Tạm dừng))

J: Có bốn sinh vật khác, khác với tôi, dường như là bảng giám sát. Các tấm phẳng và bao gồm hai bức tường. Nếu bạn đứng cạnh họ, bạn sẽ nhìn xuống các tấm bảng.

D: Vậy thì chúng không bằng phẳng với các bức tường?

J: Không. Chúng giống như một dấu gạch ngang ... đại loại là ở một góc 45 độ. Không có chỗ ngồi.

D: Cái gì trên bảng?

J: Đền. Núm vặn. Nút. Một màn hình.

D: Có gì trên màn hình không?

J: Nó có vẻ giống như một biểu đồ sao. Nó không di chuyển. Nó đứng yên. Màn hình không được chú ý nhiều. Các mặt số khác điều khiển con tàu quan trọng hơn.

D: Bạn có hiểu bất kỳ chức năng nào của mặt đồng hồ và nút bấm và mọi thứ không?

J: Không. Họ liên lạc với nhau, bằng hệ thống kiểm tra và kiểm tra hai lần. Có vẻ như tất cả đều hoạt động. Một người sẽ kiểm tra tất cả các mặt số và máy móc, và ba người còn lại cũng vậy. Và họ sẽ giao tiếp để đảm bảo rằng tất cả đều đi đến cùng một kết luận.

D: Điều quan trọng là tất cả họ đều đồng ý?

J: Rõ ràng.

D: Những sinh vật này trông như thế nào đang làm công việc này?

J: Chúng có màu xám. Nhọn hoắt. Chúng có tay và chân. Cổ ngắn. Có vẻ như đầu phù hợp với cơ thể, nhưng cổ vẫn có chuyển động. Không tóc. Tôi nghĩ rằng đôi mắt của họ nổi bật hơn vì không có lông, thay vì kích thước thực của chúng.

D: Mắt có đồng tử không?

J: Đôi mắt đều màu đen.

D: Còn cái mũi hay cái miệng?

J: Vâng, một cái mũi. Và vâng, một cái miệng. Họ có một cái khe. Tôi không bao giờ nghe thấy tiếng động từ miệng của họ.

D: Họ có tai không?

J: Vâng. Tai của chúng nhọn và có vẻ như là một phần tự nhiên của đầu, không tách rời. Chúng không giống như tai người.

D: Họ có mặc quần áo không? (Không) Bàn tay của họ trông như thế nào?

J: Có màng. Cách giữa các ngón tay một nửa.

D: Có mấy ngón tay?

J: Bốn.

D: Họ có ngón cái đối nghịch nhau không?

J: Vâng, năm cái bao gồm cả ngón tay cái. Không có dây vải giữa ngón tay và ngón cái. D: Bạn có thể nhìn thấy bàn chân của họ không?

J: Vâng. Chúng có màng.

D: Các bàn tay có giống nhau không?

J: Vâng. Có nhiều cấu trúc xương hơn.

D: Ý bạn là xương nổi rõ hơn?

J: Phần đầu của bàn chân dường như đi lên, được nâng lên. Bạn có thể nhìn thấy xương dễ dàng hơn.

D: Chúng có cùng số lượng các chữ số trên bàn chân không? (Có) Bạn trông như thế nào?

J: Tôi là một đứa trẻ.

D: Bạn có cao bằng họ không?

J: Không. Tôi nhỏ hơn.

D: Bạn có giống họ về ngoại hình của bạn không?

J: Không. Tôi có làn da nâu sáng. Da rám nắng. Tóc trên đầu tôi. Không có vảy trên tay hoặc chân của tôi. Và cơ quan sinh dục.

D: Các sinh vật không có cơ quan sinh dục? (Không) Sau đó bạn cũng không mặc quần áo? (Không) Có ai khác giống bạn không?

J: Vâng. Họ đang ở trong một căn phòng khác.

D: Được rồi. Những sinh vật khác này, họ có ăn không? Họ có tiêu thụ gì không? (Tạm dừng) Bạn có biết nếu họ cần bất cứ điều gì để giữ cho họ sống?

J: (Thở dài) Tôi không quen. Tôi được chăm sóc bởi họ, cũng như những người khác. Tôi không quen với thói quen ăn uống và ngủ nghỉ của họ.

D: Bạn không phải là nơi bạn có thể quan sát điều này sau đó? (Không) Vậy thì họ quan tâm đến bạn như thế nào? Bạn có phải ăn không?

J: Vâng. Được cho ăn. Chủ yếu là chất lỏng.

D: Bạn cho ăn những chất lỏng này như thế nào?

J: Trong bình uống rượu. Như những chiếc cốc. Chắt lỏng có nhiều màu sắc khác nhau. Chúng tôi có màu trắng, cam, xanh lá cây. Mùi vị khác nhau.

D: Nó có vị gì? Ngọt, đắng, chua?

J: Nhạt nhẽo.

D: Tất cả các màu khác nhau?

J: Chà, màu trắng có vị phẫn. Quả cam là ... tang hơn. Và thức ăn xanh lại khác. Hmmm, nó có cảm giác thực chất hơn. Lưu manh, có thể.

D: Bạn có bao giờ cho trẻ ăn thức ăn đặc hay chủ yếu là chắt lỏng không?

J: Vâng, chúng tôi nhai. Trên thực vật. Nó được chuẩn bị và cung cấp cho chúng tôi. Nó ngọt, và khi được nhai, và phần dây hoặc phần dây bị nhổ ra.

D: Họ cho bạn ăn và họ chăm sóc cho bạn. Họ làm gì khác cho bạn?

J: Họ xem chúng tôi chơi. Cung cấp cho chúng tôi các khối và khối cầu, những loại đồ chơi này. Và chúng tôi chơi.

D: Bạn đã đề cập rằng bạn ngủ. Bạn sẽ ngủ ở đâu?

J: Cả sáu người đều ngủ trong cùng một phòng. Chúng tôi có một không gian thoải mái. Đó là một tấm thảm trên sàn. Đó là tất cả.

D: Tất cả các bạn có ngủ trên cùng một tấm chiếu không?

J: Không, thảm riêng.

D: Bạn đã bao giờ đi suốt con tàu đến tất cả các phòng chưa?

J: Vâng. Có một số phòng nằm ngoài phòng trung tâm. Các phòng này có cột. Một cột ở giữa phòng. Và có ... (Thở dài) mười phòng?

D: Hoàn toàn? Không tính phòng trung tâm?

J: Mười phòng cộng với phòng trung tâm, cộng với phòng của chúng tôi.

D: Sau đó, có mười phòng khác ngoài hai phòng đó. Bạn có thể cho tôi biết những gì là trong mỗi một?

J: Trong mỗi cái có một cột ở trung tâm. Và các góc tường. Trần và sàn tiếp giáp với một bức tường bên. Tường bên có không gian tường khoảng hai hoặc ba feet. (Tất cả điều này với chuyển động của tay.) Với trần và sàn tiếp xúc với tường. Cây cột sẽ cao khoảng sáu foot ở trung tâm của căn phòng. Đó là tất cả.

D: Mục đích của cây cột là gì?

J: Nó là một phần của giá đỡ kết cấu.

D: Các phòng khác nhau được sử dụng để làm gì? (Ngừng lâu)

J: Tôi không biết liệu chúng có công dụng hay không. Tôi chỉ đi lang thang trong và ra khỏi các phòng khi đi vòng quanh con tàu. Tôi chưa bao giờ ở dưới đây.

D: Làm thế nào họ có thể đi đến phần đó.

J: (Ngừng lại một lúc lâu như thể đang suy nghĩ.) Hmmm. Tôi không biết.

D: Vậy thì bạn và những người khác đã bao giờ được phép xuống trong phần khác?

J: Không. (Đột ngột) Tiếng vo ve đã dừng lại. Điều đó có nghĩa là con tàu đã ngừng di chuyển.

D: Có cửa sổ hoặc bất cứ thứ gì để bạn có thể nhìn ra bên ngoài không?

J: Chỉ là màn hình.

D: Được rồi. Trước đó, bạn đã đề cập đến một thiết bị hoặc lồng ấp trông kỳ lạ mà bạn nghĩ rằng bạn được sinh ra. Tôi muốn đếm đến ba và nhờ bạn xem lại lần nữa và mô tả nó cho tôi. 1, 2, 3, chúng tôi đã quay lại cảnh đó một lần nữa. Nói cho tôi biết những gì bạn nhìn thấy.

J: Có sáu hình trụ. Tôi là người đầu tiên. Hmmm, cao ba thước. Hẹp hơn, rộng hai foot. Bên trong mỗi khối trụ là một tử cung ... nổi.

D: Trong suốt? (Có) Nó đang trôi nổi trong cái gì?

J: Chặt lỏng trong suốt. Ấm áp.

D: Chặt lỏng mà bạn đang trôi nổi này, nó có phải là một màu nhất định không?

J: Rõ ràng.

D: Tử cung trong suốt được làm bằng gì?

J: Hừm. Giống như một con sứa. Một thứ dạng màng.

D: Bạn đang ở trong một trong những tử cung nhìn ra ngoài hay sao?

J: Tôi đang nhìn chính mình trong một.

D: Bạn trông như thế nào vào thời điểm này?

J: Hừm. Một bào thai.

D: Một loại phôi?

J: Vâng. Cuộn tròn trong một quả bóng.

D: Những người khác có giống nhau không? (Có) Bạn có thể thấy bất cứ điều gì khác xung quanh loại thiết bị này trong căn phòng đó không?

J: Vâng. Có bốn người chăm sóc theo dõi các ống.

D: Những thứ này có giống như cùng một loại chúng sinh không?

J: Chúng giống nhau. Những sinh mệnh này đều giống nhau.

D: Những người chăm sóc làm gì khi họ theo dõi các ống?

J: Chúng điều chỉnh các nút xoay điều khiển dòng chảy của chất lỏng trong xi lanh. Và chỉ chủ yếu quan sát. Ở các giai đoạn mới của sự điều chỉnh tăng trưởng được thực hiện trong tuần hoàn chất lỏng và nhiệt độ.

D: Có dụng cụ nào khác ngoài ống, xi lanh không?

J: Có một bảng điều khiển với đèn và công tắc trên đó.

D: Tôi đang nghĩ đến dây điện, tôi đoán vậy, dây điện và ống và những thứ tương tự. Nó có bất cứ điều gì giống như vậy?

J: Vâng. Các ống nối các xi lanh chứa chất lỏng và bảng điều khiển.

D: Có những màu nào trong khu vực đó?

J: Có các màu trên các nút điều khiển. Tôi thấy đèn xanh và đỏ.

D: Và bốn sinh vật này, nhiệm vụ của họ là theo dõi nhiệt độ và dòng chảy của chất lỏng, và theo dõi sự phát triển.

J: Vâng. Tôi cảm thấy họ giao tiếp với nhau. Nó phải là về mặt tinh thần. Tôi không nghe thấy họ tạo ra tiếng ồn nào.

D: Miễn là bạn đang quan sát theo cách đó, tôi sẽ hỏi bạn liệu bạn có thể lùi xa hơn nữa và xem những phôi này đến từ đâu, được đặt trong những hình trụ này, trong những tử cung này. Tôi nghĩ rằng bạn sẽ có quyền truy cập vào thông tin đó và bạn có thể thấy toàn bộ sự việc bắt đầu từ đâu. Tôi sẽ đếm đến ba và chúng ta sẽ đi đến thời điểm đó và bạn có thể cho tôi biết bạn đang quan sát điều gì. 1, 2, 3, chúng ta đã đi đến thời điểm khi những phôi thai này bắt đầu. Bạn đang thấy gì bây giờ? J: Có một con tàu lớn hơn nhiều. Với nhiều người nữa. Nhiều hoạt động hơn.

D: Cùng một loại chúng sinh?

J: Một số giống nhau, một số khác. Một số có hình người. Một số ... khác ... lớn hơn.

D: Lớn hơn con người?

J: Vâng. Tôi cảm thấy những sinh vật này là người điều khiển. Họ mặc áo choàng trắng. Họ cao ... da trắng. Các ngón tay dài. Không tóc. Đầu tròn, to. Không có tai.

D: Bạn nói có những người khác trông giống con người?

J: Vâng. Họ đang ở trong một căn phòng trên bàn. Tôi cảm thấy họ đang bị theo dõi bằng điện tử. Có một màn hình phía trên mỗi cái.

D: Họ có ý thức không?

J: Họ dường như đang bất tỉnh. Vẫn đang hoạt động. Thở.

D: Họ có giống con người như chúng ta biết không?

J: Vâng. Có sáu.

D: Ai đang giám sát?

J: Những sinh vật màu xám ngắn hơn ở trên con tàu nhỏ hơn.

D: Bạn có thể biết những người trên bàn là nam hay nữ?

J: Vâng. Ba nam và ba nữ. Đây là cha mẹ di truyền của chúng tôi.

D: Làm sao bạn biết được điều đó?

J: Chúng là những thí nghiệm. Và các tế bào của họ đang được thử nghiệm. Các bộ điều khiển cao hơn dường như đang làm việc với tư cách là kỹ thuật viên phòng thí nghiệm. Họ làm việc trong một căn phòng riêng biệt ở một phần khác của con tàu này. Tôi thấy một bảng điều khiển với các dụng cụ, lửa và nước và ... đĩa.

D: Lửa và nước có trong cái gì không?

J: Ngọn lửa đang bốc ra từ một cái cốc. Và nước chảy qua các ống.

D: Bạn nói cũng có đĩa?

J: Đĩa trên bàn làm việc. Chúng trông rõ ràng. Đĩa cạn.

D: Bạn có thể thấy những sinh vật lớn hơn này đang làm gì không?

J: Tôi nhận thấy ngón tay của họ ... đang hoạt động. (Anh ấy thực hiện chuyển động tay duyên dáng.) Họ lấy đĩa và đặt nó vào khu vực này của bàn. Và chạy một số quay số dường như chứa thông tin về những gì có trong đĩa.

D: Bạn có thể nhìn thấy gì trong đĩa không?

J: (Tạm dừng) Tôi thấy một chấm đen trong đĩa này.

D: Nó có rất lớn không?

J: Không. Nhỏ xinh. Kích thước của một con người.

D: Bạn có thể thấy họ đang làm gì với nước và lửa không?

J: Với ngọn lửa, họ dường như thử nghiệm với các loại chất lỏng khác nhau.

D: Ý bạn là gì?

J: Họ giữ bình chứa chất lỏng trên ngọn lửa, và chuyển nó qua lại trên ngọn lửa. Và họ cũng ghi lại. Nó phải là một số loại máy tính.

D: Nghe có vẻ giống như một thiết lập kiểu phòng thí nghiệm. Tôi quan tâm đến kiểu người mà bạn đã thấy trên bàn. Bạn có biết nếu họ được giữ theo cách đó vĩnh viễn, hoặc họ được phép trở lại ý thức?

J: Tôi cảm thấy rằng họ bất tỉnh trong thời gian ở trên con tàu này.

D: Sau đó, họ không ở trên tàu toàn bộ thời gian. Bạn có thể thấy tế bào người được lấy từ đâu không?

J: Vâng. Từ mắt. Có vẻ như đó là khu vực đầu mà họ đang lấy mẫu của họ. Tôi không biết đó là từ phần thịt của mắt hay phần chất lỏng.

D: Đó là điều tôi đã tự hỏi, nếu đó là điều gì đó liên quan đến chính nhãn cầu, hay bạn nghĩ nó chỉ là chất lỏng?

J: Tôi không biết. Tôi thấy họ đang làm điều gì đó với một vật sắc nhọn. Và ký gửi một cái gì đó trong các đĩa này. (Lại chuyển động tay duyên dáng.) Những ngón tay của họ thật thú vị.

D: Tại sao?

J: Bởi vì chúng quá dài ... tế nhị. Nhưng họ có vẻ cầm một nhạc cụ ... ồ, dài vài inch. Và tôi cảm thấy chúng đi vào khớp mắt xung quanh phần ống dẫn nước mắt bằng mũi. Và lưu trữ những gì chúng đi kèm trong một đĩa trong.

D: Nhưng bạn nói cây đàn dài mấy inch?

J: Vâng. Dài và nhọn.

D: Tôi đang nghĩ về một cái đinh hoặc một cái ghim

J: Một cây kim.

D: Nhỏ đó. Sau đó, bất cứ thứ gì họ lấy ra, họ sẽ gửi vào đĩa. Sau đó, những tế bào này được đưa lên những con tàu nhỏ hơn ở giai đoạn nào?

J: Sau một giai đoạn phát triển thoải mái trong đĩa. Chúng được phát triển đầu tiên trong đĩa, cho đến khi chúng đạt đến giai đoạn phôi thai. Chúng được cho vào các thùng chứa này sau khi phôi có thể đạt kích thước phát triển một tháng.

D: Vậy thì tôi có chính xác rằng các phôi đang phát triển được nuôi dưỡng trên những con tàu nhỏ hơn này chứ không phải những con lớn hơn không? (Có) Có lý do cho điều đó không?

J: Có thể.

D: Tôi nghĩ rằng con tàu lớn hơn sẽ an toàn hơn. Chỉ phỏng đoán thôi.

J: Con tàu nhỏ an toàn.

D: An toàn hơn cái lớn hơn?

J: An toàn như vậy.

D: Bạn có biết tại sao không?

J: Không có mối đe dọa nào đối với các tàu nhỏ hơn hoặc các tàu lớn hơn.

D: Tại sao họ chuyển nó sang một con tàu nhỏ hơn?

J: Sự quan sát. Tôi nghi ngờ đó là mục đích của họ, để quan sát. Trong khi con tàu lớn hơn có thể có những việc khác để làm.

D: Điều đó sẽ có ý nghĩa. Được rồi. Tôi sẽ yêu cầu bạn tiến về phía trước, vì các phôi thai đang phát triển trong các ống này và đang phát triển đến kích thước mà chúng có thể sẵn sàng được sinh ra, có thể nói như vậy. Bạn có thể nhìn thấy chúng ở giai đoạn đó không? (Có) Bạn có thể cho tôi biết chúng được sinh ra như thế nào không?

J: Vâng. Cái túi được mang theo khi vỡ ra, và đứa trẻ bên trong chỉ đang bơi trong chất lỏng này. Và ngay lúc đó những người chăm sóc nâng anh ta ra khỏi ống.

D: Nó chỉ xảy ra một cách tự phát khi nó trở nên đủ lớn? (Có) Họ làm gì với nó sau khi lấy nó ra khỏi ống?

J: Họ tắm nó, trong một chất lỏng khác với những gì có trong ống. Và cho nó ăn.

D: Những đứa trẻ sơ sinh này, chúng có gây ồn ào không? (Có) Bởi vì bạn nói những sinh vật khác không tạo ra bất kỳ âm thanh nào, phải không? (Không) Còn những sinh vật lớn hơn với những ngón tay dài thì sao? Họ có tạo ra bất kỳ âm thanh nào không?

J: (Tạm dừng) Không. Có vẻ như chuyển động của họ (chuyển động tay) gần như là âm nhạc. Chuyển động rất linh hoạt. Và tôi cảm nhận được một kiểu giao tiếp trong dòng chảy cũng như trong thần giao cách cảm.

D: Vâng, từ những chuyển động mà bạn đang tạo ra, nó trông rất duyên dáng. Sau đó, có vẻ như những đứa trẻ sơ sinh này là những đứa trẻ duy nhất phát ra bất kỳ âm thanh nào có thể nghe được?

J: Vâng. Khi chúng đói, chúng sẽ khóc. Khi chúng vui đùa, chúng kêu éc éc.

D: (Cười) Giống như những đứa trẻ như chúng ta biết. Sau đó, họ được chăm sóc bởi những sinh mệnh này. Và bạn đã thấy mình như một đứa trẻ nhỏ. Tôi sẽ đếm đến ba và tôi muốn bạn đi trước thời điểm bạn rời khỏi nghề và cho tôi biết điều đó được hoàn thành như thế nào. 1, 2, 3, đã đến lúc bạn phải rời khỏi nghề. Điều gì đang xảy ra?

J: Có một lỗ hổng trong nghề, thông qua một trong những căn phòng. Nơi bức tường bên đã đi xuống thành một đoạn đường nổi. Tôi được đưa xuống đoạn đường nổi này bởi hai trong số những người trợ giúp. Và họ quay trở lại tàu. Và con tàu rời đi.

D: Bây giờ bạn lớn bao nhiêu?

J: Tôi là một đứa trẻ. Ba hoặc bốn năm.

D: Bạn có thể nhìn thấy bên ngoài của đồ nghề không? (Có) Nó trông như thế nào?

J: Sáng bóng. Kim loại. Giống như sàn nhà.

D: Hình dạng là gì?

J: Một vòng tròn.

D: Giống như một quả cầu?

J: Nó rộng hơn cao.

D: Họ đã để bạn ở đâu?

J: Họ bỏ tôi lại bên một con sông.

D: Bạn cảm thấy thế nào về điều đó?

J: Cô đơn.

D: Bạn có hiểu chuyện gì đã xảy ra không?

J: Không. Có một cảm giác đồng hành với năm người còn lại. Điều đó không có ở đó. Tôi cảm thấy buồn.

D: Bạn có cảm thấy sợ hãi, hay có làm phiền bạn khi họ rời bỏ bạn không?

J: Ồ ... tôi cảm thấy buồn. Tôi không nghĩ sợ hãi. Có vẻ như tôi biết mình phải làm gì. Không biết là do lập trình trước hay do bản năng nữa. Nhưng nước là tốt. Họ đặt tôi bên dòng nước. Tôi đã uống một ít, và nó rất tốt. Và đời sống thực vật ... nếu tốt thì tôi ăn nó, còn nếu không thì tôi không ăn.

D: Theo bản năng, bạn biết loại phù hợp để ăn?

J: Vâng. Một số trong số đó để lại một hương vị khủng khiếp, vì vậy tôi không ăn món đó.

D: Nhưng bạn không lo lắng về những gì sẽ xảy ra với bạn? (Không) Chỉ có cảm giác buồn khi họ ra đi và rời xa bạn. Đó có phải là ý bạn không? (Có) Được rồi. Tôi muốn bạn tiến về phía trước trong cuộc sống đó, khi bạn đã trưởng thành và bạn đã trưởng thành ở một độ tuổi nào đó. Và tôi muốn bạn nhìn lại cuộc sống

của bạn mà bạn đã sống ở đó. Bạn đã bao giờ nhìn thấy bất kỳ chúng sinh nào khác chẳng hạn như mình? (Không) Bạn đã nhìn thấy loại sinh vật nào?

J: Tôi có những người bạn động vật mà tôi giao tiếp. Một con chim. Một con sói. Con mèo. Một con cá. Và một con rắn.

D: Đây giống như những người bạn đồng hành của bạn? (Có) Và bạn có thể hiểu nhau? (Có) Bạn đã có một nơi nào đó mà bạn đã sống?

J: Vâng. Tôi đã sống trong một nơi trú ẩn vô tội vạ. Và cả dưới những vì sao.

D: Chà, lúc đó bạn không quá cô đơn nếu bạn có những người bạn động vật của mình?

J: Không. Tôi chưa bao giờ coi mình là cô đơn. Tôi dường như luôn tự hỏi tại sao không có người khác như tôi.

D: Bạn đã bao giờ thử tìm người khác giống mình chưa?

J: Ồ, tôi đã nhìn xung quanh. Tôi không có hồi ức nào về con tàu khi tôi còn ở trên trái đất.

D: Bạn quên về nó?

J: Vâng. Tôi không biết mình đến từ đâu. Có vẻ như ý thức của tôi Có lẽ đó là khi họ đặt tôi xuống trái đất, khi ý thức của tôi bắt đầu phát triển. Tôi không biết.

D: Có lẽ đó là lý do tại sao nó được thực hiện rất trẻ. Vì vậy, bạn sẽ không có khả năng để nhớ? (Có) Bạn đã có tóc trên đầu. Khi trưởng thành, có lông trên các bộ phận khác của cơ thể không?

J: Vâng. Có lông trên tay và chân của tôi.

D: Là tóc dày hay tóc mỏng hay sao?

J: Hừm. Tóc mỏng.

D: Bạn có lông mặt không? (Có) Khí hậu nơi bạn đang sống, ấm hay lạnh hay gì?

J: Ấm áp. Mọi lúc.

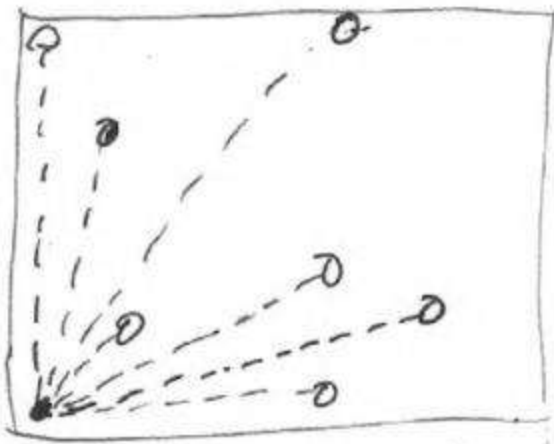
D: Bạn có bao giờ nhìn thấy bất kỳ động vật lớn nào ngoài bạn bè của bạn không?

J: (dứt khoát) Vâng!

D: Bạn có thể cho tôi biết loại nào? (Tôi đang nghĩ về khủng long hoặc động vật đã tuyệt chủng.)

J: Những con voi. Những con voi lớn. Có một con nai sừng tấm. Đó là một con vật lớn. Và ... ồ, có những động vật nước lớn. Có một con hà mã. Và ...

Anh ta dường như gặp khó khăn khi tìm tên của tất cả những con vật này. Mỗi lần như vậy anh lại do dự.

D: Bạn có bao giờ cảm thấy bất kỳ nguy hiểm nào từ những con vật mà bạn sống cùng không? (Không) Vì vậy, sống ở đó thực sự không bình yên, phải không?

J: Ừm. Không bình thường. Ừm.

D: Ý tôi là khá giống nhau mỗi ngày?

J: Nó khá là vui.

D: Ồ, bạn thích nó?

J: Nó khá là vui, vâng. Thật thú vị khi học về các loài động vật khác và tìm hiểu cách chúng sống.

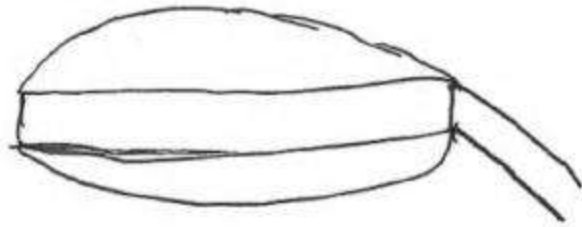
D: Vì vậy, nó không phải là tất cả cô đơn khi đó. Bạn đã có bạn bè và điều đó thật thú vị.

J: Vâng, nó rất vui. Tôi đã có thể chia sẻ ý thức với động vật. Tôi đã có những người bạn, những con vật thân thiện mà tôi đã cùng làm việc này. Tôi đã không làm điều đó với tất cả.

D: Chà, điều đó rất tốt. Cảm ơn bạn đã nói với tôi tất cả những điều khác nhau. Bây giờ tôi muốn bạn rời khỏi khung cảnh đó, và trôi đi khỏi những thứ bạn đã xem.

Sau đó tôi đưa Jack về trạng thái hoàn toàn tỉnh táo, sau khi điều chỉnh anh ta bằng một từ khóa để tạo điều kiện cho việc cảm ứng lần sau. Tôi cũng đưa ra gợi ý rằng anh ấy sẽ nhớ một số chi tiết về con tàu và có thể tái tạo chúng. Khi tỉnh dậy, anh ấy đã vẽ biểu đồ sao mà anh ấy nhìn thấy trên màn hình trên máy.

Ông cho biết biểu đồ sao không chính xác. Có một điểm chính giữa ở góc trái là con tàu hoặc hành tinh quê hương. Có bảy vòng tròn và đường chấm đi ra từ điểm trung tâm. Vị trí của bảy vòng tròn không chính xác.

Hình dạng bên ngoài của con tàu, với đường dốc ra bên phải. Lúc đầu, tôi nghĩ rằng một cuộc thử nghiệm như vậy sẽ thất bại vì anh ta không lai tạo để bắt đầu nhân giống nòi giống. Nhưng có lẽ đó không phải là mục đích. Có thể đây chỉ là một thử nghiệm ban đầu để xem liệu một sinh vật thuộc loại này có thể sống sót trong môi trường Trái đất này hay không, và anh ta sẽ thích nghi như thế nào. Như Jack đã nói, thí nghiệm đã thành công.

DI SẢN TỪ CÁC VÌ SAO – CHƯƠNG 11: SỰ TIẾN HÓA ĐƯỢC GIÚP ĐỠ

Tom là một nhà văn tạp chí tự do thành công ở tuổi bốn mươi. Anh muốn thử hỏi quy để tìm câu trả lời cho sự bối rối dường như đang tràn ngập cuộc đời anh. Tôi đồng ý làm việc với anh ấy mặc dù tôi nghi ngờ vấn đề của anh ấy không phải do kiếp trước gây ra, mà là do ảnh hưởng của hiện tại. Gần đây anh ấy đã phải trải qua một cuộc ly hôn và kết quả là đang gặp rắc rối với cậu con trai tuổi teen của mình. Anh ta có một tính cách quyến rũ, và được coi là người đàn ông khá của phụ nữ. Một số người bạn của tôi thấy anh ấy hấp dẫn. Đây có thể là một trong những nguyên nhân dẫn đến trục trặc trong hôn nhân của anh

ấy, nhưng nếu đối tượng không nhắc đến chuyện cá nhân thì tôi cũng không dò xét. Những điều này chỉ được thảo luận nếu chúng có liên quan đến trị liệu.

Chúng tôi đã có khoảng năm phiên họp hoàn toàn vào năm 1990 trước khi anh ấy rời khỏi khu vực này. Điều đầu tiên là trần tục, vì mô hình thường là trong phiên đầu tiên. Anh ấy muốn tiếp tục có thêm một vài buổi nữa, mặc dù tôi không nghĩ rằng chúng tôi sẽ khám phá ra điều gì quan trọng. Tôi không nghĩ anh ấy có khả năng xuất thần sâu. Anh ta quá phân tích và có quá nhiều sự can thiệp của tâm trí. Phiên này làm tôi ngạc nhiên.

Tôi đã sử dụng phương pháp đám mây của mình và yêu cầu anh ấy đi đến một cuộc sống có tầm quan trọng và phù hợp với cuộc sống hiện tại này. Tom bắt đầu mô tả một cảnh. Anh đang đứng trên mỏm đá nhìn xuống dòng suối. Khi nhìn dòng nước đang trôi đi, anh ý thức được rằng mình đang đợi ai đó đến. Anh nghi ngờ đó là một người phụ nữ, chắc là người yêu. Anh ta nhìn thấy anh ta là một người đàn ông da ngăm đen, tóc đen, chỉ mặc một tấm vải thăn làm bằng da rất mềm. Anh ấy nói, "Tôi cảm thấy rất tự do.

Tôi có một thân hình mảnh mai trẻ trung. Tôi đoán tôi phải ở độ tuổi hai mươi, hoặc đầu ba mươi. Đó là một cơ thể tốt. "Trong khi chờ đợi, anh ấy quyết định đi xuống và tắm mình trong dòng suối.

T: Tôi biết tôi đang nằm đây trên giường trong phòng của tôi, nhưng tôi có thể cảm nhận được gáo nước lạnh vào người. Cảm giác thật tuyệt.

D: Đó là một ngày nóng?

T: Vâng, vâng, đúng như vậy. Nó không quá nóng. Đó là một ngày ấm áp. Và tôi chỉ loay quanh trong nước. Sự mát mẻ của nó mang lại cảm giác dễ chịu.

D: Chà, hãy tiếp tục cho đến khi có điều gì đó xảy ra.

T: Tôi không thể biết người phụ nữ đó có ở đó hay không. Nhưng rõ ràng là tôi phải gặp cô ấy ở đó ... để làm tình. Chúng tôi đã làm điều đó ở đó. Chúng tôi gặp nhau ở đó thình thoảng. Cô ấy sống với một số người không xa. Không hẳn là một ngôi làng. Chỉ một số người sống ở đó.

D: Bạn có sống ở cùng một nơi mà cô ấy làm không?

T: Tôi thình thoảng ở với cô ấy. Không quá nhiều. Tôi du lịch.

D: Tại sao bạn đi du lịch?

T: (Ngừng lâu. Bối rối) Tôi là một người thích du lịch. Tôi không mang theo bất cứ thứ gì. Tôi có thể đi du lịch khắp nơi bất cứ lúc nào tôi muốn, và dường như tôi có thể vượt qua được. Tôi biết rất nhiều người.

D: Ý bạn là bạn không cần phải ở yên một chỗ?

T: Không. Tôi đi một mình. Các nhóm người khác nhau.

D: Bạn có một gia đình?

T: Tôi có những người phụ nữ khác như thế này. Tôi có con với họ, nhưng tôi không ở đâu cả.

D: Còn mẹ hoặc bố thì sao? Đó là kiểu gia đình?

T: Họ đi rồi.

D: Vì vậy, không có gì để ràng buộc bạn với một ngôi làng?

T: Không, không có gì ngoại trừ ... họ thích cho tôi đến xung quanh, bởi vì có một cái gì đó tôi biết, một cái gì đó tôi có thể nói hoặc làm cho họ. Nó chỉ là trí

tuệ nghiêm túc. Tôi nói với họ mọi thứ, tìm ra mọi thứ cho họ. Làm cho nó dễ dàng cho họ.

D: Thấy mình đang làm bất cứ điều gì mà bạn làm cho những người này.

T: Tôi dạy họ cách làm mọi thứ. Bất cứ điều gì họ cần làm. Tôi có thể làm điều đó.

D: Loại sự vật nào?

T: Những thứ họ cần để có được. Công cụ, vũ khí, tòa nhà, bất cứ thứ gì. Chỉ giúp họ ... Tôi chỉ cho họ cách làm mọi thứ.

D: Bạn đã học cách làm những điều này ở đâu? (Ngừng lâu) Bạn đang thấy gì?

T: (Bối rối, cố gắng hiểu.) Có lẽ tôi đến đây từ một chặng đường dài.

D: Ý bạn là gì?

T: Tôi không thể biết tôi đến từ đâu. Chỉ là tôi không biết.

Và tôi không biết mình đã học được những điều này từ đâu. Phần lớn là tôi biết cách tìm ra mọi thứ. Và vai trò của tôi chỉ là đi xung quanh và chỉ cho mọi người cách làm mọi việc. Và họ rất vui khi thấy tôi đến.

D: Nhưng không ai trong bộ tộc của họ hoặc trong làng của họ biết cách làm những điều này? Đó có phải là ý bạn không?

T: Không giống như tôi có thể cho họ xem. Họ làm mọi thứ theo cách cũ. Tôi chỉ cho họ cách làm mọi thứ một cách tốt hơn.

D: Điều đó rất hữu ích cho họ.

T: Đó là một cuộc sống thoải mái.

D: Hãy xem bản thân bạn đang làm một trong những điều này, làm ví dụ. Về cách bạn đã chỉ cho ai đó cách làm điều gì đó tốt hơn.

T: Tôi có thể thấy chính mình đã chỉ cho một số người cách gắn một số cọc dài lại với nhau. Họ đang tạo ra một góc của một số loại cấu trúc. Tôi không biết nó để làm gì. Tôi đang chỉ cho họ cách buộc chúng lại với nhau bằng một số dải vỏ cây và cách thắt đúng loại nút thắt. Công cụ đơn giản thực sự.

D: Họ đã làm điều đó như thế nào trước đây?

T: Chỉ là một nửa lừa. Những người này thực sự không biết làm bất cứ thứ gì. Mọi thứ của họ rất cầu thả, và không hoạt động tốt cho lắm. Và tôi đang chỉ cho họ cách sắp xếp mọi thứ theo thứ tự. Làm thế nào để kiểm soát các tài liệu về chúng. Và chỉ cần làm cho mọi thứ hoạt động cho họ.

D: Tôi luôn nghĩ rằng kiến thức được lưu truyền trong các bộ lạc, từ bộ tộc này sang bộ tộc khác.

T: Không. Họ sẽ giải quyết chuyện này trong một thời gian, và nó sẽ trở nên sai lệch. Và ai đó khác sẽ phải cho họ xem lại.

D: Đó có phải là cách nó hoạt động?

T: Vâng. Họ không thể thích nghi tốt.

D: Họ không thể tìm ra nó?

T: Không tốt lắm.

D: Được rồi. Tôi muốn bạn nhìn thấy chính mình khi bạn được dạy những điều này. Bạn đã học chúng ở đâu? Và bạn có câu trả lời. Bạn có thể xem kiến thức đến từ đâu.

T: Tôi đã có được kiến thức của mình ở một nơi nắng chói chang trong một chạng đường dài. Và tôi không biết mình đã đi từ đó đến nơi như thế nào.

D: Được rồi. Hãy cho tôi biết về nơi mà bạn có kiến thức. Nó trông như thế nào?

T: (Ngạc nhiên) Tôi sẽ chết tiệt. Nó màu vàng. Nó màu vàng và cát. Tôi nghĩ rằng có một đại dương gần đó. Nó rất bằng phẳng. Và tôi nghĩ có lẽ tôi đang nói về một số người ngoài hành tinh. Tôi không chắc. Tôi không nghĩ mình là một trong số họ, nhưng tôi cũng không chắc về điều đó. Và tôi không thể nói cho bạn biết chúng trông như thế nào. Chúng có đôi mắt to đen bóng. Trông chúng không giống côn trùng, nhưng chúng (bối rối) Tôi không biết chúng trông như thế nào.

D: Bạn có thể nhìn thấy khuôn mặt của họ, hay chỉ đôi mắt?

T: Đôi mắt là thứ duy nhất tôi có thể thực sự tập trung vào lúc này. Đôi mắt to đen láy này. Tôi không nhìn thấy đồng tử nào trong mắt họ. Họ chỉ có vẻ là một đôi mắt đen lớn tuyệt vời. (Cười) Chúng trông giống như kính râm.

Câu nói đó quan trọng hơn những gì tôi nhận ra vào thời điểm đó. Tôi đã gặp phải mô tả tương tự khi tôi gặp sinh vật đến từ tương lai (Chương 12).

D: Và bạn nói rằng bạn không giống họ?

T: Không, không, không. Đây có lẽ là những người ngoài hành tinh. Tôi trông giống như một con người.

Tôi có thể là ... dòng dõi hỗn hợp. Tôi không biết. Tôi biết rằng những đứa trẻ mà tôi làm cha có lẽ sẽ có nhiều thời gian dễ dàng hơn những đứa trẻ khác.

D: Bạn cảm thấy thế nào khi nói chuyện với những sinh vật này?

T: Tôi cảm thấy như thể tôi đang bị thao túng một chút, nhưng họ có vẻ nhân từ. Tôi đoán là ổn. Tôi không thực sự chắc chắn tại sao họ làm điều này.

D: Bạn có thể hỏi họ?

T: (Tạm dừng) Tôi có thể hỏi họ, nhưng tôi không thể nhận được câu trả lời thẳng thắn.

D: Họ nói gì?

T: Rất nhiều điều buồn cười về việc họ muốn giúp đỡ chúng tôi, và họ thích chúng tôi, và những điều tương tự như vậy. Và nó có thể đúng, nhưng tôi không thực sự chấp nhận nó. Nhưng tôi không kiểm tra nó quá kỹ. Tôi nghĩ rằng họ có thể có thể ngăn chặn những câu hỏi của tôi.

D: Nhưng nó không làm phiền bạn để nói chuyện với họ?

T: Không. Họ không biết làm những điều này mà họ đang chỉ cho tôi cách làm.

D: Họ không?

T: (Ngạc nhiên) Không. Nhưng bằng cách này hay cách khác, họ đang giúp tôi tìm ra cách làm những việc cần phải làm. Họ không biết cần phải làm gì, nhưng họ có thể giúp tôi tìm ra cách làm. Và sau khi tìm hiểu, tôi sẽ nói với tất cả mọi người.

D: Làm thế nào họ cho bạn thấy những điều này? Họ đang nói chuyện với bạn hay sao?

T: Tôi nghĩ rằng họ có một số loại thần giao cách cảm mà họ sử dụng. Tôi không thể hình dung họ đang nói chuyện với tôi. Tôi có thể hình dung họ xung quanh đang xem tôi làm bất cứ điều gì họ đang chỉ cho tôi cách làm.

D: Bạn có đang thực sự làm điều đó không, hay chỉ thấy trong đầu bạn cách thực hiện những điều này khi ở bên họ.

T: Có thể là tôi chỉ nhìn thấy nó trong tâm trí của tôi, bởi vì không có gì xung quanh đó. Nó chỉ đơn giản là màu vàng. Không có cái gì ở đó.

D: Bạn có cảm thấy như bạn đã ở đó nhiều hơn một lần?

T: Tôi không biết. Tôi không biết. Tôi thậm chí không biết nó ở đâu. Nó chỉ là một số nơi bằng phẳng màu vàng. Tôi cảm thấy như có nước ở gần đây.

D: Bạn nói bạn có cảm giác bạn có thể là dòng dõi hỗn hợp? Cậu nói thế là ý gì?

T: Vâng. Tôi có thể tham gia vào một số loại thí nghiệm di truyền.

D: Thông tin đó đến từ đâu?

T: Tôi có một trí óc tốt hơn và một cơ thể tốt hơn hầu hết những người khác. Khi chúng lớn lên, chúng sẽ bị hủy hoại.

D: Từ khí hậu hay gì?

T: Chỉ là sự thiếu hiểu biết.

D: Không biết làm thế nào để chăm sóc bản thân, bạn có nghĩa là?

T: Vâng. Họ không tốt lắm ngay từ đầu, hầu hết trong số họ.

D: Đó có phải là ý của bạn, rằng con bạn sẽ tốt hơn? (Ừ) Được rồi. Tôi sẽ đếm đến ba, và tôi muốn bạn xem làm thế nào bạn đến được nơi này, nơi họ đang dạy bạn những điều này. Làm thế nào bạn đến đó. 1, 2, 3, làm thế nào bạn đến nơi màu vàng này? (Ngừng lâu) Bạn đang thấy gì?

T: Tôi không thể ... Tôi không thể chắc chắn bằng cách nào tôi đến đó.

D: Bạn thấy gì?

T: Nó ở đâu đó ở Địa Trung Hải. Tôi không có bất kỳ cách nào để đạt được điều đó.

D: Ý bạn là gì?

T: Nó ở một nơi hoàn toàn khác của thế giới. Tôi muốn nói với bạn rằng họ đang đưa tôi đến đó bằng một con tàu hoặc đồ thủ công hay thứ gì đó, nhưng tôi không thể. Tôi đoán là tôi không muốn trả lời câu hỏi đó, vì tôi sợ mình đang bịa chuyện. Tôi không biết làm thế nào họ đưa tôi đến đó.

D: Đúng vậy. Chỉ cần tin tưởng vào câu trả lời sẽ đến.

T: Một cái gì đó nhanh chóng. Tôi cảm thấy có những người ở đó đã tiếp xúc với những thứ này ... Tôi sẽ nói "người ngoài hành tinh". Tôi không biết họ có phải là người ngoài hành tinh hay không. Tôi không chắc. Toàn bộ điều này thật nực cười, nhưng nó rất thú vị, nếu không có gì khác.

D: Dù sao cũng nên gọi cho họ.

T: Tôi cảm thấy nó ở đâu đó xung quanh Địa Trung Hải. Và có những người ở đó đã tiếp xúc với những ... người ngoài hành tinh này. Và tôi không biết tại sao họ lại để tôi tham gia.

Nhưng những người đó cũng giống như tôi. Họ có thân hình đẹp, họ thông minh. Và khi tôi đi vào rừng, những người đó ngồi xổm, béo ú và bẩn thỉu. Và không thông minh lắm. Và tôi đại loại là đi giữa cái này và cái kia. (Rất ngạc nhiên.) Và đó là câu trả lời mà tôi đang tìm kiếm.

D: Cái gì?

T: Tôi nghĩ tôi là người liên kết giữa nhóm này với nhóm khác.

D: Điều đó có ý nghĩa với bạn không?

T: Vâng. Không phải trên bất kỳ quy mô lớn nào. Tôi không phải là người thông dịch viên nặng ký cho người ngoài hành tinh, hay bất cứ thứ gì tương tự. Tôi nghĩ rằng tôi đã có một vai trò. Và nó chỉ được nhấp. Điều này có lẽ là có ý thức hơn là vô thức, nhưng nó giống như một hình ảnh thu nhỏ mà tôi thích hợp cho vai trò vận chuyển ý tưởng và kiến thức từ nhóm này sang nhóm khác. Tôi cảm thấy như hình ảnh thu nhỏ đặc biệt đó sẽ giúp tôi những gì tôi đang làm ở đây.

D: Và đây là điều bạn nghĩ bạn có thể làm tốt nhất, là kết nối giữa hai người?

T: Vâng. Đó là lý do tại sao tôi đang viết. Để chuyển ý tưởng.

D: Điều chính là, nếu nó có ý nghĩa với bạn và giúp bạn hiểu mọi thứ.

T: Nó kết nối một số niềm đam mê lâu dài mà tôi đã có. Đó là lý do tại sao tôi phải nghi ngờ liệu đó có phải là một sự thoái lui thực sự sang một cuộc sống khác hay không. Nó có thể được và nó có thể không. Nhưng tôi nghĩ có lẽ là như vậy.

D: Ý bạn là kiểu mê hoặc nào?

T: Thomas luôn bị cuốn hút bởi người Phoenicia và người Ai Cập, người Babylon và người da đỏ Nam Mỹ. Và sự tồn tại mà tôi đang mô tả cho bạn, thực sự có vai trò trong tất cả những nơi và thời gian đó.

D: Bạn cũng đã sống trong những thời gian khác?

T: Tôi muốn nói rằng tôi đã làm, nhưng tôi đã bị cuốn hút bởi những khoảng thời gian đó, những nơi đó và những con người đó, và tôi đã nghiên cứu về họ. Vì vậy, tôi biết đủ để nói hầu hết những điều tôi đang nói mà không thực sự bị thôi miên nhẹ. Và những thứ ngoài hành tinh, tôi có lẽ đã đọc đủ về họ ... đó cũng có thể là sản phẩm của việc đọc.

D: Vâng, nhưng đó là tâm trí có ý thức đang cố gắng phân tích.

T: Sao anh không rủ anh ấy đi uống bia hay gì đó.

D: (Cười thầm) Đó là nó. Chúng tôi sẽ bảo tâm trí tỉnh táo ngồi ở đó và nói tất cả những gì nó muốn, và bạn sẽ không nghe nó. Nhưng hãy quay lại cảnh đó, bạn đã nói là ở đâu đó trên Địa Trung Hải. Và bạn có cảm giác mình đang di chuyển rất nhanh. Hãy cho tôi biết môi trường xung quanh như thế nào khi bạn đang di chuyển rất nhanh.

T: Tôi muốn nói với bạn rằng đó là một loại máy bay, nhưng tôi không hoàn toàn tin tưởng điều đó.

D: Đúng vậy. Hãy để tiềm thức của bạn cho bạn câu trả lời. Chúng tôi sẽ không phân tích tại thời điểm này. Chúng tôi sẽ làm điều đó sau. Bạn thấy gì xung quanh mình?

T: Màu xám bên trong máy này vừa tối, vừa dịu.

D: Có cửa sổ nào không?

T: Ở phía trước, nhưng không phải trở lại nơi tôi đang ở.

D: Nó có cảm giác lớn hay nhỏ?

T: Nhỏ. Không lớn lắm. Loại tàu con thoi.

D: Bạn đang ở một mình, hay có ai đó với bạn?

T: Tôi nghĩ rằng có hai người ngoài hành tinh đang điều hành nó. Và tôi không thể biết liệu có bất kỳ con người nào khác trong đó hay không. Tôi không nghĩ vậy. Tôi đang cưỡi ngựa ở phía sau. Đó là một số loại tàu con thoi mà họ sử dụng.

D: Hãy tiến lên phía trước, và xem con thoi sẽ đưa bạn đến đâu. Câu trả lời là ở đó. Hãy tin tưởng họ.

T: Chà, tôi thấy nó sẽ trở thành một nghề thủ công lớn hơn. Nó không đi xuống Trái đất.

D: Nó vào bằng cách nào? Hay nó nhập?

T: (Tạm dừng) Tôi không thể nói.

D: Được rồi. Nhưng bạn có nghĩ đó là cách bạn đến được nơi mà kiến thức được trao cho bạn?

T: Tôi không nghĩ họ đưa tôi đi bất cứ nơi nào khác. Họ đang đưa tôi vào bên trong chiếc xe lớn này. Và có lẽ đó là nơi nó có màu vàng. Tôi không biết. Tôi không nghĩ vậy. Tôi không thể nói. Tôi cảm thấy như họ làm điều gì đó để khiến tôi không thể nói chính xác.

D: Đúng vậy. Bạn không muốn chiến đấu với điều đó. Có lẽ nó để bảo vệ bạn. Nhưng bạn nói rằng họ cung cấp cho bạn kiến thức, và sau đó bạn được trả lại. Làm thế nào để bạn trở lại nơi bạn đã sống?

T: Họ đưa tôi xuống tàu con thoi. Và thả tôi xuống.

D: Sau đó bạn chỉ đi lang thang từ nhóm này sang nhóm khác?

T: Người dân trong làng biết tôi không giống họ. Họ biết có những người khác giống như tôi. Họ đã nói chuyện với những người khác trước đây. Họ không biết về người ngoài hành tinh.

D: Đó là lý do tại sao họ không sợ bạn?

T: Vâng, họ đã được giúp đỡ trong một thời gian dài.

D: Vì vậy, họ chỉ chấp nhận sự giúp đỡ?

T: Vâng. Họ tốt với chúng tôi khi chúng tôi đến đây. Tôi không biết bất kỳ ai trong số những người khác làm những gì tôi làm. Nhưng tôi biết có một số.

D: Các nhóm khác có kể cho bạn nghe về chúng không?

T: Tôi không chắc rằng họ nói cụ thể với tôi. Tôi không nghĩ họ có thể nói với tôi bất cứ điều gì. Họ không có ngôn ngữ. Họ hầu như không phải là người.

D: Làm thế nào để họ giao tiếp với nhau?

T: Họ biết nhau. Họ sống cùng nhau. Họ có những dấu hiệu cho mọi thứ. Giao tiếp ở mức độ tình cảm. Họ đang phát triển các phương tiện để giao tiếp, nhưng họ chưa có nó.

D: Họ có phải là một kiểu người thú tính hơn không?

T: (Ngập ngừng lâu) Chúng không phải là khỉ. Họ là người. Chúng không được chế tạo tốt lắm.

D: Họ có hành động thú tính không?

T: Không. Động vật sạch sẽ. Những người này không được sạch sẽ cho lắm. Chúng thông minh hơn các loài động vật, nhưng chúng yếu ớt và đần độn. Chúng đang phát triển.

D: Bạn đã nói rằng họ không được làm rất tốt. Ý anh là gì?

T: (Ngập ngừng lâu) Họ không giống tôi. Chúng có tay, chân và đầu, và chúng không có đuôi. Nhưng chúng khá nhiều lông. Họ không đi đứng mọi lúc. Họ có thể, họ chỉ lười biếng. Họ chỉ xin lỗi. Đó không phải lỗi của họ.

D: Không, không phải. Nghe có vẻ như chúng cao hơn các loài động vật một bậc.

T: Họ là người. Họ là những người rất sớm. Một số trong số chúng tốt hơn những cái khác.

D: Đây là lý do tại sao gen của bạn sẽ giúp họ? Đó có phải là ý bạn không? (Tôi nghĩ anh ấy có thể không hiểu từ "gen".) Con cái của bạn?

T: Tôi cho là có. Nếu họ không giết họ hoặc một cái gì đó.

D: Đó có phải là một khả năng?

T: Chúng sẽ khác nhau. Họ sẽ trông giống tôi hơn.

D: Đó là lý do tại sao bạn có vài đứa con?

T: Không, tôi có vài đứa con vì nó rất vui.

D: Điều đó cũng có lý. (Cười thầm) Có vẻ như đó cũng là một công việc.

T: Đó là những gì tôi làm.

D: Những người khác mà bạn nói là ở Địa Trung Hải, mà bạn thấy giống như chính mình. (Có) Họ có đang làm điều tương tự không, hay bạn biết không?

T: Họ có tổ chức. Họ không tiến hóa cao hơn tôi, nhưng họ đã làm điều đó lâu hơn tôi. Có thể trong nhiều thế hệ. Chúng không thông minh hơn chút nào. Họ đã làm điều đó lâu hơn.

D: Họ đã làm điều đó ở các khu vực khác nhau trên thế giới, hay sao?

T: Đó là nhận thức của tôi rằng những người ngoài hành tinh này đã đến và cố tình giúp đỡ họ, và khiến những người này tiến hóa.

D: Ý bạn là, bạn nghĩ rằng họ đã giúp họ tiến hóa đến trạng thái như hiện tại?

T: Vâng, vâng.

D: Và đây là một bước khác?

T: Vâng. Tôi nghĩ có lẽ họ vẫn còn ở đây.

D: Vẫn còn xung quanh?

T: Tôi không phải là một trong số họ, tôi không nghĩ vậy. Tôi không biết. Không. Tôi nghĩ rằng chúng ta đang chuyển sang một lý thuyết mà Thomas mang theo bên mình. Và có thể có một cái gì đó hiệu quả hơn để xem xét.

D: Nhưng bạn có nghĩ rằng những người ở những nơi khác trên thế giới, những người khác như bạn đang giúp đỡ, họ đều ở cùng một giai đoạn phát triển? Tôi

đoán tôi muốn nói với “những người bản xứ” rằng họ đang giúp đỡ. Tất cả chúng đều ở cùng một giai đoạn phát triển?

T: Tôi không thể nói. Tôi không biết. Tôi nghi ngờ điều đó. Trên quy mô tiến hóa chung, có lẽ chúng đều ở cùng một giai đoạn. Nhưng nếu bạn định so sánh chúng với nhau, tất nhiên một số chúng đi trước, một số lại đi sau.

D: Chà, những người bạn đang giúp đỡ, họ sống trong môi trường như thế nào?

T: Họ sống trong một khu rừng rậm, nhưng đó không phải là một khu rừng nhiệt đới. Nó cũng không thực sự là một khu rừng. Nó không phải là một khu rừng xích đạo. Nó cách xa đường xích đạo. Đó là một khu rừng cận nhiệt đới. Nó có ... Tôi không thể biết nó có những loại cây gì. Tôi không nhận ra bất kỳ cái cây nào. Tôi không biết chúng là gì.

D: Ý bạn là những chiếc lá trông khác hay sao?

T: Họ rất cao. Tôi không thấy phần đó của họ. Tôi không thấy bất kỳ cây lá kim nào. Có thể là một số loài cây lá kim, nhưng không phải cùng một loại. Tôi chỉ không quen với những loại cây này. Tôi không biết chúng là gì.

D: Có điều gì quen thuộc với bạn không?

T: Cá. Cỏ. Động vật nhỏ.

D: Những con vật nhỏ trông như thế nào?

T: (Ngừng lâu) Chim, khi.

D: Bạn có nhìn thấy con vật nào mà bạn không nhận ra không?

T: Tôi nhận ra tất cả những con vật tôi nhìn thấy, nhưng tôi không biết ... Tôi không thể nói cho bạn biết chúng trông như thế nào. (Cười)

D: Họ quen thuộc với bạn, đó là ý của bạn? (Uh-huh) Bạn đã nói những cái cây rất kỳ lạ. Không có loài động vật nào xa lạ với bạn?

T: Chúng khác nhau. Tôi quen thuộc với cây cối và động vật. Người mà tôi đang nhìn từ góc độ của họ quen thuộc với họ và cảm thấy thoải mái trong số họ. Nhưng họ không dịch. Tôi không biết chúng là gì.

D: Họ không dịch sang Thomas.

T: Không, tôi không biết chúng là gì.

D: Được rồi. Chúng có giống bất cứ thứ gì Thomas đã thấy không?

T: Mơ hồ. Chúng không kỳ quái. Cứ như thể bạn lấy những cây mà tôi biết, lai chúng và lai tạp chúng và tạo ra các loài khác nhau. Chúng có thể được nhận ra là cây, và chúng có vẻ giống với những cây mà tôi biết, nhưng chúng sẽ không giống nhau. Họ sẽ khác nhau.

D: Nó có giống với những con vật không? (Ừ) Vậy thì nó là một loài động vật cơ bản, nhưng nó không phải là thứ mà bạn nhận ra là Thomas. (Ừ) Được rồi. Chúng ta có thể quay trở lại tâm trí khác, tâm trí của đôi mắt mà bạn đang nhìn qua. Tôi chỉ muốn xem có điều gì ở đó mà chúng tôi có thể nhận ra và liên quan đến không. Và những người khác, những người bạn đang cố gắng hướng dẫn. Họ có sống trong những nơi trú ẩn không?

T: Hầu hết họ đang bắt đầu sống trong những nơi trú ẩn. Đó là một trong những điều tôi đang hướng dẫn họ cách làm. Chúng đã được hiển thị trước đây.

D: Và họ không nhớ, hoặc không mang nó đi, bạn có nghĩa là?

T: Nó không dính lâu lắm.

D: Họ thường sống ở đâu, trước khi bạn dạy họ cách xây dựng nơi trú ẩn?

T: Họ chỉ loanh quanh và sống ở bất cứ đâu họ có thể. Có thể họ sẽ ở trong hang động một lúc, có thể họ sẽ sống trên cây một thời gian. Nó khá giống như chúng hoang dã. Họ chỉ làm bất cứ điều gì họ phải làm.

D: Họ thường ăn gì?

T: Rễ. Chỉ cần bất cứ điều gì họ có thể tìm thấy.

D: Họ có ăn thịt không?

T: Vâng, họ ăn bất cứ thứ gì.

D: Họ nấu nó, hay bạn có thể thấy họ làm bất cứ điều gì như vậy?

T: Tôi cố gắng chỉ cho họ cách làm điều đó, nhưng họ không đủ kiên nhẫn. Đôi khi họ làm, đôi khi họ không. Họ không đủ tổ chức để làm điều đó.

D: Tôi tò mò về những người này. Bạn có thể cho biết nếu họ có bất kỳ răng?

T: (Tạm dừng, như thể đang nhìn) Đúng vậy, chúng có răng.

D: Chúng có giống răng của bạn không?

T: (Tạm dừng) Răng nanh của chúng dài hơn. Không phải toàn bộ nhiều, chỉ một ít.

D: Sau đó chúng có thể nhai thức ăn.

T: Vâng. Chúng bắn thiu.

D: Đó chủ yếu là do chúng quá nhiều lông?

T: Không. Chúng chỉ bẩn thỉu. Động vật tự làm sạch. Động vật tự chăm sóc bản thân. Những người này không làm điều đó rất nhiều. Ngay cả răng của họ cũng bị bẩn. Họ không sống lâu lắm.

D: Tại sao không?

T: Chúng bẩn thỉu. Họ không biết cách chăm sóc bản thân. Họ chỉ lười biếng và không thông minh lắm. Họ bị thương, họ bị bệnh. Chúng không tốt lắm. Đó không phải lỗi của họ.

D: Không. Họ chỉ không biết bất kỳ sự khác biệt nào. Đó không phải là lỗi của ai. Chà, những người giống như bạn, họ có sống lâu hơn không?

T: Tôi có thể sống bao lâu tùy thích, tôi nghĩ vậy.

D: Bạn không có bất kỳ giới hạn nào đặt ra?

T: Tôi chắc chắn là có một số. Tôi không bất tử. Tôi có thể bị thương. Tôi có thể bị ốm. Tôi có thể chết. Tôi có thể bị giết.

D: Nhưng bạn nghĩ bạn có thể sống bao lâu tùy thích, nếu những điều đó không xảy ra?

T: Cuối cùng thì một trong số chúng sẽ xảy ra. Ở đâu đó trong đầu tôi đã có ý tưởng rằng người ngoài hành tinh sẽ bảo vệ tôi. Và nếu tôi bị thương, họ sẽ sửa cho tôi. Nhưng tôi không thực sự tin vào điều đó. Có thể nhiều như nó phục vụ mục đích của họ.

D: Và bạn đang làm khá nhiều thứ của riêng bạn. (Ừ) Nhưng khi bạn được cung cấp kiến thức mà bạn phải truyền lại cho người bản xứ, bạn có nghĩ đó chỉ là chuyện một lần không? Hay là bạn đi tới đi lui? (Ngừng lâu) Bạn cảm thấy thế nào là đúng?

T: Tôi nghĩ rằng họ đưa tôi đến và kiểm tra tôi theo thời gian. Tôi không biết họ làm gì. Nhưng tôi có cảm giác đó là một liên hệ lâu dài. Giám sát có thể, nhiều hơn bất cứ điều gì khác.

D: Đó là những gì nó cảm thấy như thế nào?

T: Ngay bây giờ thì có, vâng.

D: Tôi sẽ yêu cầu bạn quay trở lại thời điểm mà bạn hẳn còn rất trẻ. Tôi muốn bạn nhìn thấy nơi bạn sinh ra và nơi bạn lớn lên. Khi bạn phải có cha mẹ hoặc một cái gì đó, và bạn còn là một đứa trẻ. Nơi đó trông như thế nào? Bạn nhận được những ấn tượng nào?

T: Một hòn đảo. Một hòn đảo nhỏ.

D: Hãy kể cho tôi nghe về nó.

T: Một hòn đảo ven biển. Tôi sống bên đại dương. Ngươi diu dang.

D: Cha mẹ của bạn?

T: Tôi không biết cha mẹ tôi là ai. Mọi người chăm sóc cho tôi.

D: Họ trông như thế nào?

T: (Ngừng lâu) Tôi không thể hình dung chúng. Chỉ những người. Tôi tiếp tục nhìn thấy những người tóc vàng. Tôi không biết họ có phải là cha mẹ của tôi không.

D: Có mấy người ở đó?

T: Không có bất kỳ nơi nào cho những người này. Khi bạn yêu cầu tôi hình dung về cha mẹ mình, tôi đã hình dung ra một vài phản ứng ngược. Và những người

đầu tiên, tôi nghĩ là tóc vàng. Và tôi đã không kết nối chúng với bất kỳ địa điểm cụ thể nào.

D: Nhưng những người này khác với những nhóm khác mà bạn đang xem.

T: Vâng, những người này là ... người. Cao, mảnh mai, con người. Người tốt.

D: Vậy có nghĩa là bạn đã không lớn lên cùng nhóm khác. Đúng không?

T: Đúng là như vậy.

D: Tôi sẽ hỏi tiềm thức của bạn một câu hỏi. Chỉ cần cho phép bất cứ điều gì nó nói, bất kỳ ấn tượng nào, xuất hiện. Cuộc sống mà chúng ta đang nhìn, một thực thể đó, được anh ta hình thành theo cách bình thường mà chúng ta coi là thụ thai? Tôi đang hỏi tiềm thức của Thomas về thông tin, bởi vì nó có tất cả các câu trả lời. Tôi đang hỏi tiềm thức của Thomas rằng liệu thực thể mà chúng ta đang xem xét cả đời, người truyền bá kiến thức cho mọi người, có được hình thành theo cách bình thường không?

T: Nhóm mà anh ấy sống cùng đã được biến đổi gen. Và trong số đó anh ấy được thụ thai bình thường. Mẹ anh là một người phụ nữ da ngăm, không hiểu chuyện gì đang xảy ra với mình. Cha của anh ấy là một con người mà người ngoài hành tinh đã ... tạo ra.

D: Tôi đang cố gắng hiểu. Người phụ nữ da ngăm có phải là thành viên của nhóm lông lá đó không?

T: Không. Không, cô ấy là một phụ nữ mà họ đưa đến hòn đảo này.

D: Và cha là ai?

T: Anh ấy là một con người mà người ngoài hành tinh đã tạo ra. Anh ấy đã được biến đổi gen.

D: Anh ấy có phải là một trong những người lông lá không?

T: Không, không. Anh ấy tóc vàng, và cao. Và anh ta sống trên hòn đảo đó với một số phụ nữ da ngăm đen không hề quen biết nhau. Họ đến từ những nơi khác nhau. Nhưng họ không phải là phụ nữ rậm lông.

D: Ý bạn là người cha được biến đổi gen như thế nào?

T: Người ngoài hành tinh đã đưa anh ấy đến đó. Họ đã tạo ra anh ta. Họ đưa những người phụ nữ đến đó, nhưng họ thu thập chúng từ những người bản địa.

D: Sau đó, một số người bản địa trên Trái đất vào thời điểm đó có lông, và một số thì không. Đúng không?

T: Đúng là như vậy.

D: Nhưng người cha được tạo ra bởi người ngoài hành tinh. Bạn đã nói là thiết kế. Anh ấy đã được tạo ra.

T: Không được tạo ra. Anh ta được tạo ra từ xác thịt, nhưng họ sắp xếp gen của anh ta để biến anh ta thành hiện tại. Anh ấy không được thụ thai bình thường.

D: Anh ta đến từ Trái đất?

T: Tôi không biết.

D: Nhưng anh ta ... Tôi muốn nói là "bị thao túng" trong phòng thí nghiệm. Điều đó có đúng không?

T: Gen của anh ấy đã được điều khiển trước khi anh ấy được sinh ra. Họ đã sử dụng một phụ nữ. Tôi không biết họ đã làm như thế nào, nhưng đó không phải là một ca sinh thường.

D: Mục đích của việc đó là gì?

T: (Tạm dừng) Có một từ. Nhưng tôi không bao giờ có thể sử dụng từ chết tiệt. Nó tránh xa tôi. Tôi biết điều đó. Nếu bạn nói từ đó với tôi, tôi sẽ nhận ra. Đó là một từ có nghĩa là "tận dụng lợi thế của", nhưng không chính xác.

D: (Tôi đang cố gắng suy nghĩ.) Đó không phải là "thao túng."

T: Đó là những gì người da trắng đã làm với người da đỏ.

D: Tôi nghĩ tôi biết những gì Ý bạn là. Tôi cũng không nghĩ ra từ này. Chà, có lẽ nó sẽ đến với bạn. Nhưng tại sao họ lại muốn thao túng gen, tạo ra người cha và sau đó là lai giống. Mục đích của tất cả những điều đó là gì?

T : (Tạm dừng lâu) Để tiến hóa con người. Để phát triển nền văn minh.

D: Nghe có vẻ như là một động cơ tốt.

T: Không, không nhất thiết.

D: Tại sao không?

T: Họ sẽ tạo ra một cái gì đó từ nó. Từ đó Tôi không thể hiểu được từ đó. Nhưng đó là những gì họ đang làm.

D: Nhưng tại sao nó không phải là một điều tốt?

T: Nó không nhất thiết phải tốt, nó không nhất thiết là xấu. Chỉ là

D: Chà, đó là sự cải thiện của giống loài. Đúng vậy không?

T: Khi họ đến đây, có con người. Và con người đang tiến hóa theo cách riêng của họ. Và họ đã thay đổi nó. Ít nhất là tạm thời. Và họ đã mang lại một số điều

tốt đẹp những thứ, nhưng có một cái gì đó mà họ đang cố gắng thoát ra khỏi nó.

D: Ý bạn là họ cũng có những lý do khác.

T: Chắc chắn. Họ có lý do riêng của họ. Họ biến mọi thứ theo mục đích riêng của họ.

D: Nhưng nếu con người bị bỏ lại một mình, liệu họ có tiến hóa theo hướng như bây giờ không? Đó là câu hỏi.

T: Tôi không nghĩ vậy. Không chính xác.

D: Những người ở đây có phải là loại lông lá không?

T: Không, không. Họ là con người đã là con người. Những người khác, bị cầm, là sản phẩm của việc người ngoài hành tinh thao túng các loài động vật và loài hạ nhân, và tiến hóa chúng thành con người. Nhưng con người đã ở đây tự tiến hóa.

D: Tôi hiểu rồi. Tôi nghĩ bạn muốn nói rằng những người lông lá là những người duy nhất trên Trái đất vào thời điểm đó. Các loài cao cấp nhất. Nó không phải như vậy?

T: Tôi không tin như vậy. Tôi tin rằng có một số con người. Bây giờ có lẽ tất cả đã trộn lẫn với nhau. Đó là tất cả những gì tốt nhất.

D: Tại sao họ làm tất cả những điều này?

T: Nó không di chuyển đủ nhanh để phù hợp với họ.

D: Trong quá trình tiến hóa tự nhiên?

T: Vâng. Họ muốn giúp nó một chút.

D: Bạn có biết nếu ai đó bảo họ làm điều này?

T: Tôi không có thông tin đó.

D: Được rồi. Hãy quay lại với người đang dạy kiến thức cho những người khác. Người đàn ông với mái tóc đen và làn da đen. Tôi muốn bạn tiến về phía trước trong cuộc đời của anh ấy. Và tôi muốn bạn đi đến ngày cuối cùng của cuộc đời anh ấy trong cuộc đời đó. Và hãy xem điều gì đã xảy ra với anh ấy. Nó sẽ không làm phiền bạn chút nào khi nhìn vào nó. Bạn có thể nhìn nó như một người quan sát nếu bạn muốn. Tôi sẽ đếm đến ba, và chúng ta sẽ tiến tới ngày cuối cùng của cuộc đời anh ấy. 1, 2, 3, chúng ta đã tiến tới ngày cuối cùng của cuộc đời anh ấy trong cuộc đời đó. Bạn thấy gì? Chuyện gì đang xảy ra vậy?

T: Anh ấy đang đứng trên vách đá nhìn ra dòng suối. Và anh ấy vừa rời khỏi con suối, và anh ấy đang đi bộ trở lại trong rừng.

D: (Ngừng lâu) Chuyện gì xảy ra?

T: Anh ấy vừa đi vào rừng và biến mất.

D: Ý bạn là như thế nào?

T: Anh ấy vừa biến mất.

D: Cơ thể anh ấy biến mất hay sao?

T: Anh ấy đi rồi. Anh ấy vừa ... biến mất.

D: Hãy hỏi tiềm thức của bạn, điều gì đã xảy ra với cơ thể?

T: Anh ấy không muốn như vậy nữa. Vì vậy, anh ấy chỉ từ bỏ hiện hữu.

D: Sau đó điều gì đã xảy ra với cơ thể?

T: Nó vừa biến mất. Nó không có ở đó. Nó đi rồi. Tan biến. Biến mất. Nó đi rồi.

D: Sau đó tinh thần chỉ tiếp tục?

T: Không phải với danh tính đó. Người đàn ông đó nói, "Tôi không muốn làm điều này nữa." Và anh ấy đã bỏ cuộc. Đó là tất cả của nó. Và bất cứ điều gì tạo nên danh tính của anh ta đều có một cuộc sống để sống về mặt tâm linh, và quay trở lại bất cứ nơi nào nó đến. Và anh ấy chỉ không tồn tại nữa.

D: Tôi hiểu rồi. Anh ấy đã bỏ nó lại sau đó. Được rồi. Tôi nghĩ đó là điều quan trọng để bạn tìm hiểu. Tôi muốn bạn rời khỏi cảnh đó ngay bây giờ.

Tôi đã đưa Tom về phía trước đúng lúc và định hướng anh ấy trở lại ngày nay. Tôi vẫn chưa đánh thức anh ta vì tôi vẫn còn một vài câu hỏi muốn hỏi anh ta.

D: Tôi sẽ hỏi tiềm thức của Thomas, có điều gì anh ấy cần học hỏi từ việc quan sát cuộc sống đó, mà anh ấy có thể sử dụng trong cuộc sống hiện tại của mình không? Có vài điều anh ấy cần biết. Tôi nghĩ rằng anh ấy đã nắm được một phần của nó một thời gian trước đây. (Ngập ngừng lâu)

T: Chà, anh ấy quan tâm đến lý do tại sao sự tồn tại của anh ấy lại như vậy. Tôi nghĩ rằng tôi có một số lý do. Tôi không biết mình phải làm gì với chúng. Tôi nghĩ nó sẽ giúp tôi đưa ra quyết định mà tôi phải thực hiện.

D: Có thể có nhiều thứ ở đó hơn bạn nhận ra. Sẽ mất một thời gian để hiểu hết và áp dụng nó vào cuộc sống của bạn bây giờ.

T: Tôi nghĩ có lẽ tôi sẽ sớm có một giấc mơ cho tôi biết tôi cần phải làm gì.

D: Vâng, đó sẽ là một ý tưởng rất hay. Đó thường là cách tiềm thức chọn để chuyển tiếp thông tin, nếu chúng ta chỉ có thể hiểu theo nghĩa tượng trưng.

T: Sự tồn tại mà tôi vừa mới nhìn thấy Có lẽ tôi sẽ tiếp xúc nhiều hơn với thứ đó ... Tôi không biết nữa. Tôi không chắc cơ thể của anh chàng đã thực sự biến mất. Đó có thể là khía cạnh đặc biệt của con người anh ta chỉ rời khỏi anh ta vào thời điểm đó.

D: Thật thú vị khi chiêm ngưỡng. Cách bạn mỉm cười, có vẻ như không phải là một ý kiến tiêu cực nếu bạn có liên lạc lại.

T: Chà, nếu nó có thể rời đi như vậy, nghĩa là nó có thể quay trở lại như vậy.

D: Chà, chúng tôi đã có quyền truy cập vào nó ngay bây giờ, vì vậy nó luôn ở đó.

Có vẻ như cả cuộc đời mà công việc chính của Tom là tìm bổ cho càng nhiều phụ nữ càng tốt, sẽ là một chuyển đi tưởng tượng lý tưởng cho một người đàn ông được coi là quý bà và thích bầu bạn với phụ nữ. Nhưng nó không phù hợp với bức tranh đó, bởi vì nó khó có thể là một điều viển vông đối với những phụ nữ lẳng mạn lông lá, bẩn thỉu, đần độn và hoàn toàn ghê tởm đối với anh ta. Mặc dù anh hiểu hoàn cảnh, và biết rằng tình trạng của những người đầu tiên này không phải do lỗi của họ. Không, hồi quy này nghe giống như một kỷ niệm có thật hơn là một tưởng tượng lẳng mạn.

Nó đã thêm một mảnh khác vào câu đố mà tôi đang ghép lại về nguồn gốc của sự sống trên hành tinh này. Nó cho thấy ảnh hưởng liên tục của người ngoài hành tinh trong quá trình tiến hóa và phát triển của loài người chúng ta. Tất cả những câu chuyện này đều có một chủ đề chung và một khuôn mẫu chưa biết đối với những người tham gia, nhưng điều đó ngày càng được tôi tiết lộ nhiều hơn. Nếu tất cả những trường hợp này đều là tưởng tượng, tại sao lại không có những mâu thuẫn rõ ràng và rõ ràng? Tại sao họ lại đi theo một mô hình kỳ lạ có thể đoán trước được?

DI SẢN TỪ CÁC VÌ SAO – CHƯƠNG 12: MỘT CUỘC NÓI CHUYỆN Ở TƯƠNG LAI TỪ HIỆN TẠI

Một giả thuyết về việc nhìn thấy UFO và người ngoài hành tinh ngày nay là chúng có thể không đến từ các hành tinh hoặc chiều không gian khác. Họ có thể là con cháu của chúng ta. Du hành thời gian từ tương lai của chính chúng ta. Trường hợp này khám phá khả năng này khi đối tượng bất ngờ tiến tới một cuộc sống tương lai, thay vì lùi về kiếp trước.

Sự tiến triển càng có thể là hồi quy vì không có thứ gì gọi là thời gian đối với tiềm thức. Trong Tập hai của Cuộc trò chuyện với Nostradamus, John đã đi trước 200 năm để xem liệu những lời tiên tri của Nostradamus về thế giới của chúng ta có đúng hay không. Trong nhiều trường hợp, tôi đã đưa cả một căn phòng đầy người vào cuộc sống tương lai. Thật đáng ngạc nhiên là nhiều trường hợp, môi trường và sự kiện tương tự báo cáo trong loại thử nghiệm này. Một chủ đề phổ biến được lặp đi lặp lại trong nhiều tiến trình trong tương lai này là một điều gì đó nghiêm trọng đã xảy ra trên bề mặt hành tinh của chúng ta.

Một người phụ nữ nhìn thấy mình đang làm việc trong một phòng thí nghiệm trạm vũ trụ quay quanh Trái đất. Cô là thành viên của một nhóm khoa học đang trồng thực phẩm bằng phương pháp thủy canh trong điều kiện không có trọng lực. Một người khác chứng kiến cảnh mình làm việc trong một phòng thí nghiệm chìm dưới nước cũng làm điều tương tự, thu hoạch thực phẩm từ biển, tảo bẹ, rong biển, v.v. Các thí nghiệm đã được thực hiện để cung cấp thức ăn cho những người còn lại trên Trái đất. Tôi đã có những tình huống kiểu này không chỉ xuất hiện trong quá trình phát triển nhóm ở Hoa Kỳ, mà còn khi tôi thực hiện chúng ở Anh và Úc.

Tôi chỉ có thể hy vọng những người này đang nhìn thấy một tương lai thay thế có thể xảy ra, chứ không phải một tương lai nhất thiết phải có. Trường hợp sau đây cũng có thể là một tương lai có thể xảy ra. Pam là một giáo viên cũ của trường đã chuyển đến khu vực của chúng tôi cùng với chồng của cô ấy. Chúng tôi đã làm việc cùng nhau trong vài năm, và cô ấy đã chứng tỏ là một chủ thể xuất sắc, luôn cởi mở với thử nghiệm. Đã nhiều tháng kể từ khi chúng tôi có một buổi học, trong khi tôi bận rộn với các môn học và chủ đề khác. Cô ấy quyết định bắt đầu lại các buổi học, nhưng chúng tôi không tìm kiếm điều gì cụ thể. Vào ngày này của mùa xuân năm 1988, khi tôi đến nhà họ để họp, chúng tôi không biết nó sẽ đi theo hướng nào. Chồng cô, Richard, đã có mặt và vận hành máy ghi âm của riêng mình.

Có nhiều phương pháp cảm ứng, nhưng Pam ưa thích phương pháp đường hầm hơn cả. Chúng tôi quyết định thử điều này và chỉ xem nó đã đưa chúng tôi đến đâu, thay vì tìm kiếm bất cứ điều gì cụ thể. Trong phương pháp này, tôi đã cho cô ấy đi bộ xuống một đường hầm dài, đồng thời sử dụng các kỹ thuật đào sâu. Cô được hướng dẫn tiếp tục đi bộ cho đến khi cô có thể nhìn thấy ánh sáng cuối đường hầm. Sau đó, cô ấy sẽ kể cho tôi nghe những gì cô ấy nhìn thấy khi từ trong đường hầm bước ra ánh sáng. Cô ấy đã quá quen với kỹ thuật này đến nỗi tôi biết cô ấy sẽ đi du lịch đến một nơi nào đó trong tiềm thức, mặc dù tôi không biết cô ấy sẽ vào cảnh gì.

D: Bây giờ bạn đã ra khỏi đường hầm. Nhìn xung quanh và cho tôi biết những gì bạn thấy.

P: Đường hầm không phải là một trò lừa tinh thần. Nó thực sự tồn tại. Và dường như tôi đang ở trong hành tinh, dưới mặt đất. Khi tôi bước xuống đường hầm, tôi nhìn thấy một sinh vật đang đứng đó và tôi vừa chuyển đến sinh vật này. Tôi đã bị cuốn hút bởi sự hợp nhất dường như đang diễn ra. Vì vậy, khi tiếp tục đi xuống đường hầm, tôi nhận ra mình đang mặc một bộ đồ màu bạc che kín toàn bộ cơ thể. Đó là một điều ngạc nhiên vì bây giờ tôi cảm thấy như thể tôi đang ở hai nơi cùng một lúc. Tôi có thể di chuyển và ở với cơ thể này. Tôi cảm thấy đó là tôi, nhưng tôi cũng đang quan sát từ xa.

D: Có lẽ điều đó tốt hơn. Bạn có thể khách quan theo cách đó.

P: Chà, tôi cảm thấy mình giống như một phóng viên. Tôi bị mê hoặc với đường hầm. Nó rất mát mẻ và các bức tường hoàn toàn nhẵn và liền mạch. Chúng được xây dựng có chủ đích, có mái vòm nên nó giống như một cái vòm. Đường như có ánh sáng, nhưng tôi thực sự không biết nó đến từ đâu. Không có bóng đèn. Có vẻ như đường hầm sáng sữa. Và dường như, khi tôi đặt tay lên thành đường hầm, tôi có thể nhận được thông tin. Vì vậy, nó giống như một trung tâm lưu trữ nhiều thông tin. Khi bạn đang nói, tôi đã đi đến cuối đường hầm, và tôi đang nhìn vào một căn phòng chứa đầy những thứ kiểu máy tính. Nó trông giống như bên trong của Star Trek, với các ngân hàng máy tính xung quanh. Căn phòng là hình tròn. Và tất cả xung quanh, từ sàn đến rất cao – không phải đến tận trần nhà, vì không thể chạm tới – nhưng có rất nhiều thứ và kỹ thuật viên trông giống như tôi. Tất cả chúng tôi dường như ăn mặc giống nhau, ngoại trừ việc tôi không nhìn thấy khuôn mặt.

Sau đó, tôi dường như quay trở lại đường hầm. Và tôi nhìn thấy một ánh sáng rực rỡ ở cuối đường hầm. Và khi tôi đến đó, đó là ánh sáng chói lòa. Đó là tất cả những gì tôi thấy, chỉ là màu trắng, tươi sáng. Và nó rất quen thuộc, bởi vì tôi biết nơi này. Vì vậy, tôi tự nhủ phải bình tĩnh và nhìn xung quanh. Và khi tôi làm vậy, có vẻ như có một căn phòng tròn khác. Ở giữa có một vật hình kim tự tháp lớn này, nhưng nó được làm từ khoáng chất. Nó trông giống như một nửa (khó phiên âm vì tôi không biết nó là gì) khối tứ diện fluorit (phiên âm). (Richard dường như đã hiểu.) Nhưng nó rất lớn. Tôi không muốn gọi nó là pha lê vì nó không thực sự giống một viên pha lê mà tôi quen thuộc. Nhưng nó trông giống như một hình dạng fluorit mà tôi quen thuộc. Và nó có vẻ như tinh thể hoặc giống như thủy tinh, và có năng lượng và sức mạnh to lớn. Có vẻ như chức năng của tôi có liên quan gì đó đến căn phòng sáng sữa và nguồn điện hình kim tự tháp ở giữa này.

D: Nó có minh bạch không?

P: Bạn không thể nhìn rõ toàn bộ đường đi của nó, nhưng, vâng, tôi sẽ coi nó là trong suốt, với màu tím.

D: Sau đó nó không bị mờ đục.

P: Không hoàn toàn. Nếu có thứ gì đó ở phía bên kia của nó, bạn thực sự không thể nhìn thấy tất cả các con đường qua nó, vì vậy nó không trong suốt như thủy tinh. Nhưng nó cũng không hoàn toàn mờ đục.

D: Và nó có hình dạng giống như một kim tự tháp?

P: Nó có bốn mặt đổ xuống. Nó nằm trên một số loại đế bằng phẳng. Phần đế mà tôi thấy bây giờ trông khá giống đế hộp đèn mà tôi đã thấy. Mặc dù vậy, tôi đang nói rất lớn, lớn hơn cả một con người. Đó là tất cả những gì có trong căn phòng này, nhưng nó tràn ngập ánh sáng. Bây giờ tôi đang tự hỏi liệu ánh sáng đến từ vật thể pha lê này hay một nơi nào khác.

D: Bạn nói nó được sử dụng cho một số loại quyền lực?

P: Nó dường như chứa đầy sức mạnh và năng lượng. Không nhất thiết phải tạo ra, mà là năng lượng tiềm năng.

D: Bạn nghĩ sức mạnh này được sử dụng để làm gì?

P: Tôi nghĩ nếu tôi đặt tay vào nó, tôi sẽ phát hiện ra. Vâng

D: Bạn có được phép làm điều đó không?

P: Tôi có vẻ phụ trách phòng này. Vì vậy, có vẻ như tôi có thể làm những gì tôi muốn. (Cô ấy cười)

D: Tôi đang tự hỏi liệu nó có làm tổn thương bạn theo bất kỳ cách nào không.

P: Đáp lại câu hỏi đó, câu trả lời là nếu ý định của tôi không đúng, tôi sẽ bị tổn thương, vâng. Nhưng tôi không có ác ý hay ý định xấu, vì vậy Ừm, thật thú vị khi nó có thể xác định được ý định của tôi là gì. Tôi vừa trả lời câu hỏi của mình về cách nó có thể xác định được ý định của tôi. Nó có thể biết được ý định của tôi vì những rung động v của tôi. Chúng ta đang rung động từng khoảnh khắc, và những gì chúng ta giữ trong tâm trí sẽ ảnh hưởng đến sự rung động của chúng ta. Nó hòa hợp với rung động, vì vậy đó là câu trả lời cho truy vấn của tôi về việc làm thế nào nó biết được ý định của tôi là gì.

D: Sau đó, điều gì sẽ xảy ra nếu bạn chạm vào nó?

P: Tôi sẽ thử. (Tạm dừng lâu) Nó có vẻ như chứa bất cứ điều gì bạn muốn biết.

D: Giống như một ngân hàng thông tin hay cái gì đó?

P: Nó giống như những bức tường của đường hầm, có vẻ bằng kim loại. Đây dường như là toàn bộ kho lưu trữ. Có vẻ như – tất cả điều này đều quá kỳ lạ – kho lưu trữ của tất cả, mọi thứ mà mọi người đã nghĩ rằng họ “biết”. Một kho lưu trữ tất cả những suy nghĩ đã xảy ra.

D: Tôi nghĩ khi bạn nói nó tạo ra năng lượng, có thể nó là nguồn điện được sử dụng để tạo ra chẳng hạn.

P: Tôi khá chắc chắn rằng nó không tạo ra, nhưng nó là năng lượng tiềm năng. Và tôi tin rằng nó được giữ nguyên cho đến khi được kêu gọi. Tại thời điểm đó bất kể cuộc gọi là gì, nó có thể tạo ra những gì đó là. Điều rất lạ về nó là tính đa năng của nó. Bạn có thể tràn trề với nguồn sức mạnh to lớn này, hoặc như vũ trụ như ý định của bạn hướng dẫn bạn trở thành. Tôi thậm chí có thể tạo ra năng lượng điện cho toàn bộ hành tinh.

D: Tất cả những gì bạn phải làm là chạm vào nó, và bạn có thể làm những điều này?

P: Bởi vì suy nghĩ là một rung động cụ thể. Tôi không biết nó được lưu trữ trong đó như thế nào. Nhưng mục đích trong suy nghĩ của bạn là một rung động kết nối bạn với những gì bạn đang tìm kiếm. Nếu mục đích của tôi là tạo ra điện, (Thật bất ngờ) tôi có thể làm được điều đó.

D: Ban đầu nó xuất phát từ tâm trí của bạn.

P: Vâng. Tôi nhận được những thứ như Mọi suy nghĩ đều là rung động, và một khi nó được cho là nó tiếp tục tồn tại. Suy nghĩ không bị phá hủy. Suy nghĩ là năng lượng.

Mô tả về kim tự tháp pha lê này nghe rất quen thuộc với tôi. Trong cuốn sách của tôi Jesus and the Essenes, có một thiết bị tương tự trong thư viện ở Qumran, ngôi nhà của người Essenes trên vách đá nhìn ra Biển Chết ở Israel. Một viên pha lê hình kim tự tháp khổng lồ nằm trên một cái bệ, và Chủ nhân của Bí ẩn là người duy nhất biết cách sử dụng năng lượng mà nó tạo ra. Các sinh viên sẽ truyền năng lượng của họ cho anh ấy, vì vậy anh ấy có thể hướng nó theo nhiều cách khác nhau. Trong cuốn sách Những người giữ vườn của tôi có các Giám đốc Năng lượng trên các hành tinh khác có job là hướng năng lượng cho dân số sử dụng. Năng lượng đó có thể được sử dụng như điện hoặc ở nhiều dạng khác, tùy thuộc vào những gì được yêu cầu. Các tinh thể khổng lồ cũng được sử dụng để tạo ra năng lượng trong nền văn minh cổ đại của Atlantis. Nhưng trong trường hợp đó, việc sử dụng năng lượng đã bị lạm dụng, và đây là một yếu tố góp phần vào sự hủy diệt của Atlantis.

D: Và bạn nói, bạn ít nhiều phụ trách phòng này?

P: Vâng. Đó là một căn phòng rất nghiêm trọng. Nó có hình mái vòm. Rất lớn. Tròn. Thứ duy nhất trong phòng, khi tôi nhìn xung quanh, dường như là kim tự tháp này. Nó có bốn cạnh, nhưng nó cũng đi vào bốn cạnh một lượng nhỏ trước khi nằm trên đế. Nó trông rất giống một tinh thể fluorit trên nền sáng. Nhưng đó là tất cả những gì dường như có trong căn phòng. Và có rất nhiều trong số những căn phòng tròn này. Nó tương tự như một trang trại kiến ở dưới lòng đất.

Tất cả các căn phòng và đường hầm dường như đều được lót bằng kim loại, và tất cả chúng dường như chứa đầy thông tin.

D: Nhưng bạn nghĩ bạn có liên kết với căn phòng đó?

P: Đó là một công việc, và tôi thích nó. Tôi có thể đi bất cứ đâu trong đường hầm. Tôi không cảm thấy bị hạn chế. Tôi đang đi xuống một con đường, và cuối đường hầm này là một cánh cửa. Nó thực sự là hai nửa cùng nhau. Chúng trượt lên và tôi có thể đi vào căn phòng rộng lớn này. Nhưng hiện tại chúng đang đóng và tôi chỉ đứng đó nhìn những cánh cửa khổng lồ này.

D: Đó có phải là căn phòng mà bạn thường vào không?

P: Nó dường như không có giới hạn. Tôi nghĩ tôi sẽ phải yêu cầu các cánh cửa mở ra. Vì vậy, tôi sẽ. Bây giờ tôi đang tìm trong phòng. Tôi sẽ đi trong một vài bước. Nó chỉ là một căn phòng tròn trần trụi, có mái vòm. Nó hoàn toàn tràn ngập ánh sáng xanh. Tôi không thể nhìn thấy ánh sáng đến từ đâu. Nó cảm thấy tốt trong đó.

D: Mục đích của căn phòng đó là gì?

P: (Cười bất chợt.) Chà! Có vẻ như những sinh vật ở ngoài hành tinh có thể được đưa vào căn phòng này, vì vậy chúng có thể tự hiện thực hóa. Đây là buồng đến. Toàn bộ căn phòng tràn ngập ánh sáng xanh, nhưng có một cột ánh sáng mạnh hơn chiếu xuống. Sườn tàu. Và khi tôi đứng và nhìn vào cột ánh sáng, bây giờ có một đồng ánh sáng lấp lánh. Và tôi biết rằng một cái gì đó sẽ thành hiện thực trong cột ánh sáng. Có ai đó đang đến.

D: Đây có phải là những gì nó trông như thế này không, long lanh?

P: Giống như ánh sáng lấp lánh. Giống như các phân tử tập hợp lại, nhưng chúng đều được tạo ra từ ánh sáng, vì vậy chúng lấp lánh. Có vẻ như đây là thời điểm rất quan trọng. Thời điểm thành lập công ty viễn thông, khi – tôi muốn nói

“các bản chất” – được tạo thành vật chất. Vì vậy, đó thực sự là một thời gian căng thẳng và quan trọng. Xem ra lúc này biểu hiện thân thể trong phòng thường không có người quan sát, bởi vì chuyện này rất trọng yếu. Tôi không thể nghĩ ra thuật ngữ chính xác. Quá trình này là tinh vi. Và chắc chắn rằng chúng ta không muốn không có gì xảy ra trong giai đoạn này mà theo bất kỳ cách nào sẽ ức chế hoặc thay đổi hoặc ảnh hưởng đến sinh vật hoặc những sinh vật đang đến.

D: Vậy thì bình thường không ai theo dõi khi điều này xảy ra?

P: Đúng vậy. Đó cũng là lý do tại sao không có đồ vật nào trong căn phòng này. Không có gì ngoại trừ ánh sáng này. Trong cột ở trung tâm căn phòng, tôi thấy chỉ xoáy và lấp lánh, và tôi biết rằng thứ này sẽ tập hợp thành một thực thể. Tôi biết rằng tôi đang cố gắng không thở nhiều, vì ngay cả hành động thở cũng có thể ảnh hưởng đến hoạt động rất mỏng manh này. Vì vậy, tôi đang cố gắng không ức chế hoặc làm tổn thương thủ tục tế nhị này theo bất kỳ cách nào. Tôi sẽ bước ra ngoài và để cửa đóng lại trong giây lát.

Trong suốt phần này về phòng dịch chuyển, giọng nói của cô ấy cũng như tay và cơ thể của cô ấy run lên một cách đáng kể.

P: Tôi rất lo sợ rằng tôi đã nhìn thấy ánh sáng lấp lánh. Có vẻ như tôi không được bí mật về mọi việc lớn xảy ra dưới đây trong thành phố này.

D: Sau đó, nó là bất thường để xem phần đó?

P: Cảm giác rất bất thường, rất đặc biệt.

Điều này nghe rất giống với Star Trek, “Beam me up, Scotty.” Nhưng rồi tôi tự hỏi Gene Roddenberry lấy ý tưởng của mình từ đâu? Có lẽ khoa học viễn tưởng thực sự là khoa học thực tế hơn sau đó chúng tôi nhận ra. Trong một trường hợp UFO của tôi, một người phụ nữ đã báo cáo về một căn phòng trên một chiếc

máy thủ công nơi các phân tử của cô ấy bị chia nhỏ thành thứ có vẻ như lấp lánh quay cuồng, và sau đó được tập hợp lại.

D: Có phải chúng sinh được vận chuyển theo cách này rất thường xuyên không?

P: Đây là một căn phòng được thiết kế đặc biệt cho mục đích đó, mặc dù nó có vẻ không được sử dụng thường xuyên. Có vẻ như đó là một dịp đáng để phấn khích.

D: Vậy thì bạn không có khách đến theo cách này thường xuyên, trong cuộc sống của bạn.

P: Không. Chỉ những người dành phần lớn thời gian ở ngoài hành tinh.

Tôi chỉ nhận ra rằng dường như tôi đã dành phần lớn thời gian giữa căn phòng với viên pha lê lớn và căn phòng này, nơi diễn ra quá trình vận chuyển từ xa. Và tôi nhận ra rằng một trong những chức năng của tôi là tiếp khách một cách ân cần. Tôi phải là một người chào hỏi. Tôi không biết điều đó.

D: Có thiết bị ở đó mà bạn phải vận hành không?

P: Không. Thiết bị là những cánh cửa đóng mở. Điều đó được vận hành bởi suy nghĩ. Vì vậy, tôi thực sự không có bộ máy cơ học để thao tác. Chức năng của tôi dường như là chào hỏi và làm cho khách cảm thấy thoải mái và dễ chịu. Có vẻ như tôi có một cảm giác đồng cảm rất phát triển với nhiều loại sinh vật khác nhau. Đây là phẩm chất không được chia sẻ bởi tất cả chúng sinh trong đường hầm. Vì vậy, điều đó thực sự đủ điều kiện cho tôi cho công việc chào hỏi. Vì sự đồng cảm không phải là thứ bạn có thể đọc trong sách giáo khoa, hoặc thậm chí được dạy bởi một cá nhân khác. Nó đến từ kinh nghiệm cá nhân. Vì vậy, tôi phải thực sự già, tôi đoán.

D: Những loại cảm giác này là một cái gì đó mà những người khác không quen thuộc với?

P: Hừm. Có vẻ như tôi có nhiều hơn thế. Và có vẻ như tôi có công việc này vì nó hầu hết – tôi định nói “hoàn hảo”, nhưng tôi không thích từ đó. – Nó phù hợp nhất với trình độ của tôi. Rất khó để cảm thấy đồng cảm với một số khách mà chúng tôi nhận được, khi họ rất khác với chúng tôi. Và tôi dường như vẫn ổn với nó. Tôi không bị sốc hay phán xét hay sợ hãi.

D: Ý bạn là một số sinh vật đi qua phòng dịch chuyển không có đặc điểm vật lý giống nhau?

P: Đúng vậy.

D: Bạn có thể cho tôi biết vài điều về những sinh vật khác này được không?

P: Tôi quen với những thứ trông có lông chắc chắn không giống chúng tôi. Giống hơn – à, đây là một cách nói kỳ lạ, nhưng chúng tương tự như các thể hiện của nghệ sĩ về những sinh vật kiểu Chân to. Tôi cũng quen thuộc với một thứ giống như một chiếc mặt nạ.

D: Ý bạn là gì?

P: Khuôn mặt của họ trông như cao su, giống như một chiếc mặt nạ. Trông giống như những chiếc mặt nạ. Giống như các nhân vật của Star Wars.

D: Bạn có nghĩ đó có thể không phải là khuôn mặt thật của họ không?

P: Chà, đó là vẻ ngoài tự nhiên của họ. Có hàng triệu loại sinh vật khác nhau tồn tại. Hoặc hơn hàng triệu, một con số vô hạn. Tôi đã nhìn thấy một số cái khá lạ, vì vậy tôi chỉ đang cố gắng mô tả một cách tổng quát.

D: Bạn trông như thế nào?

P: (Thở dài) Tôi có thể cho bạn biết chúng tôi trông như thế nào từ phía sau.

D: Bạn có cảm thấy khó chịu khi nhìn vào khuôn mặt?

P: Khuôn mặt tôi nhìn thấy là khuôn mặt trên trang bìa của Hiệp lễ, và Điều đó không làm tôi bận tâm. Chỉ là tôi cảm thấy não trái quá, mặc dù mười hai năm trước tôi cũng đã nhìn thấy hình thức này khi thiền định. Nó có một cái đầu lớn hơn so với cách đầu người đối với cơ thể. Đầu lớn hơn, cổ gầy và cánh tay và chân mỏng hơn. Cơ thể nhỏ, có thể bốn feet hoặc xung quanh đó. Tất cả được bao phủ bằng cùng một loại quần áo. Khuôn mặt ... Tôi chỉ thấy thoải mái hơn khi luôn nhìn ra phía sau. Tôi thậm chí có thể nhìn vào phía sau của chính mình. Thật là kỳ lạ.

D: Bạn có thể nhìn thấy bàn tay của bạn?

P: Vâng, các ngón tay dài hơn. (Cô ấy cười.) Chà, thật buồn cười. Tôi nên có nhiều ngón tay hơn, chỉ có bốn ngón. Trên thực tế, khi tôi nhìn vào nó, chúng trông giống như một bộ xương. Rất xương và dài.

D: Còn bàn chân của bạn thì sao?

P: Có mái che. Tôi không thể nhìn thấy bàn chân của mình. Tôi có thể cảm thấy tôi đang đứng an toàn. Tôi thực sự không quan sát thấy bất kỳ sự khác biệt nào.

D: Được rồi. Bạn có ăn đồ ăn không?

P: À, tôi không biết, vì vậy tôi sẽ nhìn xung quanh và xem.

D: Xem những gì nảy ra trong đầu. Bạn sẽ ăn loại thực phẩm nào?

P: Chà, điều này thực sự thú vị. (Cô ấy cười.) Đó là một loại chất lỏng rất ngọt, giống như mật hoa. Đó là một chế độ ăn uống lỏng, ngọt và có mùi thơm tuyệt vời.

Từ những biểu hiện trên khuôn mặt của cô ấy, rõ ràng là cô ấy thực sự có thể nghĩ thấy nó.

D: Nó có gợi cho bạn về bất kỳ mùi đặc biệt nào không?

P: Của hoa. Tôi nghĩ ngay rằng nó đến từ hoa.

D: Làm thế nào để bạn đưa nó vào cơ thể của bạn?

P: Tôi đoán là tôi uống nó. Miệng tôi chảy nước. (Cô ấy cười.)

D: Xem chính bạn làm điều đó. Làm thế nào bạn sẽ đưa nó vào cơ thể của bạn?

P: (Bối rối) Chà, tôi gần như cảm thấy như thể tôi đã hít nó vào, ở dạng hơi. Đó là lý do tại sao nó có mùi rất thơm. Tôi hít phải thuốc tiên, nhưng tôi có thể nuốt được nó. Chúng ta có miệng, và chúng ta nuốt. Bạn có thể hít vào bằng miệng cũng như bằng mũi. Đó là một bản chất rất dày. (Cô ấy có vẻ bối rối không biết làm thế nào để truyền đạt điều này.)

D: Nó có nhiều chất hơn mà chỉ là mùi sau đó. Nó có một màu sắc?

P: Tôi có thể nói rằng màu vàng sẽ là một tên màu tốt.

D: Bạn có răng nào không?

P: Tôi dường như không có răng, không. Tôi không có cảm giác nhai, nhưng tôi nuốt. Một cái lưỡi. Có hương vị. Nhưng mùi thực sự chiếm ưu thế.

D: Đó là một trong những giác quan chính? Đó sẽ là một từ đúng?

P: Chà, trong niềm vui được ăn. (Cô ấy cười.) Người thấy gần như hưng phấn. Đó là một cảm giác tuyệt vời. Mùi thơm thật thơm. Và chúng ta biết rằng khi hít phải hương thơm này, chúng ta đang duy trì hình thái vật chất đó, vì vậy đó là

một điều thú vị và có ý thức. Con người không nhận thức được rằng khi họ ăn thức ăn, họ đang thực sự bổ sung cho cơ thể sống của mình. Hầu hết con người không ghi nhớ những suy nghĩ đó khi họ ăn. Nhưng chúng tôi nhận thức được.

D: Bạn cũng nhạy cảm với các mùi khác?

P: Chà, chúng ta có khứu giác rất phát triển.

D: Bạn có xưng hô không? Bạn có sử dụng từ ngữ trong giao tiếp không?

P: Rất thú vị. Chúng tôi thực sự có khả năng chuyển giao suy nghĩ tuyệt đối, vì vậy không cần thiết phải nói ra lời. Tuy nhiên, có vẻ như chúng ta có dây thanh âm, bởi vì chúng ta tạo ra âm thanh du dương. Và bằng cách tạo ra các âm khác nhau, chúng ta tiếp cận các âm khác nhau – ừm, từ là “cảm xúc”. Hmm, thật thú vị. Âm độ, vâng, chúng tôi tạo ra và chúng tôi hiểu khi nghe thấy một giai điệu mà người đó đang có ý định.

D: Có điều gì khác biệt về cơ thể và cách thức hoạt động của nó không?

P: Chà, chúng tôi không có hệ thống loại trừ thông thường của bạn.

D: Không có gì cả?

P: Nó xuyên qua da. Ở người cũng vậy, da là một phần của bộ máy đào thải. Nhưng với chúng tôi, qua làn da và bộ đồ. Giống như bay hơi. Không phải là một điều khó chịu hoặc xúc phạm theo bất kỳ cách nào đối với bất kỳ ai.

D: Vậy thì những cơ quan đó không tồn tại?

P: Chúng có vẻ giống phần phụ lục hơn, một loại tàn tích nhưng không hoạt động.

D: Còn phổi? Hệ thống hô hấp?

P: Có vẻ như chúng tôi thở, chắc chắn. Hãy xem, phổi dường như ở đó, trái tim. Có nội tạng.

D: Máu? Hệ tuần hoàn?

P: Vâng, tôi nhìn thấy máu ... Tôi nhìn thấy một trái tim và tôi có thể nhìn thấy tất cả những thứ đó. Trên thực tế, nó có vẻ rất giống với cơ thể con người bên trong, mặc dù một số cơ quan không hoạt động nữa, bởi vì không có lý do gì.

D: Chúng có bị teo không?

P: Vâng, teo sẽ là một từ. Nhưng có một từ bên ngoài bị teo mà tôi không thể truy cập ngay tại thời điểm này.

D: Tôi đã nghĩ nếu chúng không hoạt động thì cuối cùng chúng sẽ đóng cửa và biến mất.

P: Vì ruột thừa vẫn còn trong con người qua nhiều, rất nhiều năm tiến hóa vật lý, nên chúng tôi cũng duy trì các cơ quan mà chúng tôi không còn sử dụng nữa.

D: Da của bạn như thế nào?

P: Rất mỏng. Trên thực tế, nó chỉ là về sự minh bạch. Bạn chắc chắn có thể nhìn thấy các tĩnh mạch.

D: Màu da là gì?

P: Gần như trong suốt. Nhưng rất, rất rất, rất nhẹ. Gần như trắng.

D: Nó có vẻ giống da người hay nó có độ đặc khác khi chạm vào?

P: Đây là những câu hỏi thú vị bởi vì làn da không phải là thứ mà chúng ta thường xuyên quan tâm. Khi tôi cố gắng thực sự nhìn vào một cơ thể, mọi thứ,

thậm chí cả bàn tay và khuôn mặt, dường như được bao phủ bởi một lớp màng bảo vệ giống như làn da. Mặc dù tôi mặc vest nhưng dưới bộ đồ tôi có một lớp phim bao phủ toàn bộ cơ thể, khuôn mặt và bàn tay của tôi. Da quá mỏng manh, quá xốp. Nó phải được bảo vệ. Tất cả các phần.

D: Ý bạn là da có thể bị tổn thương một cách dễ dàng?

P: Ồ, vâng. Thậm chí chỉ bằng cách thổi thật mạnh vào nó.

D: Bộ phim này có giống da của bạn không?

P: Vâng. Đối với bất kỳ ai không phải là chúng ta, họ sẽ cho rằng đó là da của chúng ta.

D: Nó đang che đầu và mọi bộ phận của cơ thể dưới bộ đồ?

P: Đúng vậy. Nhưng có những lỗ cho mũi, miệng và mắt của chúng ta, vì vậy nó trông giống như da.

D: Bằng cách này, nó thà là vô cảm, phải không?

P: Ồ, chúng tôi không có nhiều cách thể hiện trên khuôn mặt, bởi vì suy nghĩ và cảm xúc của chúng tôi ngay lập tức được biết đến với nhau. Không giống như con người, những người phải sử dụng rất nhiều cử chỉ và nét mặt để truyền đạt những gì họ đang cố gắng nói với người khác.

D: Vâng, chúng tôi sử dụng ngôn ngữ cơ thể.

P: Không cần thiết, nên có vẻ như cơ mặt cũng bị teo từ lâu rồi.

D: Bởi vì tôi đang nghĩ chiếc mặt nạ này, có thể nói, sẽ ...

P: Đó là một cách rất hay để nghĩ về nó. Giống như mặt nạ. Bởi vì hầu hết chúng sinh ... hãy để tôi nghĩ, (Tạm dừng) Tôi không thể nghĩ về bất kỳ chúng sinh nào không như vậy, vì vậy tôi sẽ nói tất cả những gì tôi biết. Tất cả những sinh vật đang cố gắng tương tác với con người không sử dụng giọng nói hoặc ngôn ngữ khuôn mặt hoặc cơ thể để làm cho suy nghĩ của họ được biết. Đó là tất cả thông qua lĩnh vực của thần giao cách cảm. Vì vậy, con người hiểu sai các chuyển động và khuôn mặt cứng đờ, là đáng sợ hoặc có ý nghĩa hay gì đó. Trong khi thực tế đó chỉ là vì con người không thể đọc được suy nghĩ của họ. Tâm trí của họ đang yếu.

Hãy tưởng tượng chúng ta phải nhìn những người ngoài hành tinh này với khuôn mặt liên tục chuyển động lạ lùng như thế nào, đặc biệt là miệng luôn nhăn nhó khi nói chuyện. Sau đó, thêm vào đó là cách chúng ta sử dụng tay để nhấn mạnh các điểm của cuộc trò chuyện bằng cử chỉ. Chúng ta phải trông khá kỳ lạ hoặc thậm chí đáng sợ đối với những sinh vật hiền lành này, những người từ lâu đã học cách giao tiếp theo cách hoàn toàn trung thực hơn, với thần giao cách cảm hoàn toàn giữa tâm trí và tâm trí, nơi không thể mắc sai lầm trong việc giải thích. Yêu cầu đầu tiên của giao tiếp tinh thần là sự trung thực hoàn toàn, bởi vì sẽ vô ích nếu bạn sử dụng thủ thuật khi mọi suy nghĩ của bạn đều được biết đến. Nó cũng giải thích tại sao một khuôn mặt không biểu cảm lại khiến chúng ta sợ hãi hoặc khiến chúng ta cảm thấy bất an. Không có ngôn ngữ cơ thể, chúng ta không có gì để liên quan.

Có thể chúng ta sẽ học lại hình thức giao tiếp thần giao cách cảm trong tương lai. Tôi nói hãy học lại nó, bởi vì trong công việc thôi miên và khám phá quá khứ, tôi đã phát hiện ra rằng người dân Atlantis cực kỳ thành thạo trong việc sử dụng sức mạnh của tâm trí. Những khả năng này đã bị lấy đi (và chính xác là như vậy) để chúng không thể bị lạm dụng thêm nữa. Chúng tôi đang trên đường lấy lại chúng.

Chúng ta hãy hy vọng rằng lần này chúng ta sẽ sử dụng chúng theo những cách thích hợp. Tôi tiếp tục với câu hỏi của mình về cấu tạo cơ thể của cư dân tương lai dưới lòng đất này.

D: Thuốc tiên này có phải là thứ duy nhất bạn thấy chính mình đưa vào cơ thể không?

P: Ánh sáng là thứ khác cần thiết cho sự liên tục ở dạng cụ thể này.

D: Bạn có thể giải thích những gì bạn có nghĩa là?

P: Chúng ta phải tắm nhẹ thường xuyên.

D: Đó là cái gì?

P: Trong khi chúng tôi ở trong không gian bên trong (bên dưới bề mặt), chúng tôi đi đến một căn phòng tròn, trong đó chúng tôi nằm trên bàn. Cũng rất nghiêm khắc, giống như bàn ăn ngoài trời bằng bê tông. Và chúng tôi được tắm trong ánh sáng. Chúng tôi thực sự cũng ngủ trong một bồn tắm nhẹ, một màu khác. Đó là một vết chàm khi chúng ta đang ngủ. Nhưng khi chúng ta tắm nhiên liệu, nó sáng hơn nhiều. Tôi thấy nó có nhiều màu sắc khác nhau, tùy thuộc vào nhu cầu cụ thể của từng cá nhân.

D: Bạn đã nói “nhiên liệu” tắm?

P: Nhiên liệu, vâng. Bởi vì giống như thần dược – đó là thứ tôi muốn gọi là thức ăn – ánh sáng là nhiên liệu.

D: Và những màu sắc khác nhau là những dạng năng lượng khác nhau mà bạn sẽ cần hay sao?

P: Còn tùy thuộc vào thời gian chúng ta không tắm nhẹ. Nó gần giống như sạc lại pin. Nó không đối giống như thức ăn và nước uống cho con người. Ánh sáng và thuốc tiên là những thứ hoàn toàn cần thiết để giữ cho cơ thể hoạt động. Nếu khoảng thời gian, vì một lý do nào đó, đã được kéo dài ... và được kéo dài thêm, có vẻ như tôi chỉ muốn nói đến “giờ”, không phải ngày.

D: Bạn không thể đi quá lâu nếu không có nó.

P: Không, và nếu sau đó một thời gian dài, nhiều hơn bất cứ thời gian quy định nào, thì cường độ sẽ được tăng lên. Tôi thấy rằng sự xuống thấp cần có màu đỏ-cam-vàng sắc nét hơn.

Rất, rất dữ dội. Nếu bạn đi vào thời gian quy định, bạn sẽ được tắm trong một ánh sáng tương đối vàng. Nó rất đẹp vào cuối bồn tắm, bởi vì nó chuyển sang một màu hồng rất dịu. Nó rất phấn chấn và êm dịu, và bạn đã sẵn sàng quay lại công việc kinh doanh của mình. Nhưng trong khi bạn đang nhận được màu vàng-vàng, cường độ thường xuyên, nếu bạn "chiếu sáng" theo lịch trình – thay vì "ăn uống" theo lịch trình. (Mỉm cười về cách chơi chữ của cô ấy.) Trong khi bạn nhận được điều đó, nó không hoàn toàn êm dịu. Nó chỉ là một cảm giác trề lại.

D: Sau đó, nó sẽ dữ dội hơn nếu bạn đi lâu hơn mà không có nó.

P: Hoàn toàn có thể.

D: Điều gì sẽ xảy ra nếu bạn không nhận được nó vào thời điểm cần thiết?

P: Tôi nghĩ rằng vật chất không còn hoạt động nữa.

D: Họ ngày càng yếu đi?

P: Để tôi xem. (Tạm dừng) Chà, sẽ không có lý do gì mà bạn không thể bước ra ánh sáng. Biến số sẽ là, nếu vì lý do nào đó mà công việc của bạn khiến bạn không thể đến đó vào thời điểm cần thiết. Nhưng có vẻ như dù thế nào đi nữa, nếu bạn không thể, nếu bạn không đủ sức để vào phòng, thì ai đó sẽ bế bạn lên phòng.

D: Vậy thì sẽ không có lý do gì bạn không thể làm được.

P: Đúng vậy. Nếu bạn không thể tự mình đến đó, bạn sẽ được chăm sóc. Tôi cũng biết rằng chúng ta có thể lên bề mặt. Vào thời điểm đó, chúng ta thường xuyên được tắm trong ánh sáng rất, rất trẻ hóa. Dữ dội lắm. Và chúng tôi có thể hoạt động trong một khoảng thời gian, nhưng đã đến mức bão hòa. Tại thời điểm đó, chúng ta quay trở lại thế giới ngằm ít dữ dội hơn của chúng ta. Có vẻ như trên hành tinh này, xã hội của tôi, mà tôi đang xem bây giờ, phần lớn thời gian sống bên trong. Đây có thể là Trái đất. Tôi không có tên hay bất cứ điều gì lướt qua đầu khi tôi tự hỏi bản thân mình.

D: Nguồn của ánh sáng đó trên bề mặt là gì?

P: Ừm. Đó là một quả cầu bên ngoài. Có thể là một hành tinh khác phản chiếu ánh sáng, hoặc một ngôi sao hoặc một mặt trời. Tôi nhìn nó như mặt trời của chúng ta.

D: Còn địa hình trên bề mặt? Nó giống Trái đất hay nó khác?

P: Tôi tiếc là không có thảm thực vật.

D: Đôi mắt của bạn dường như hoạt động?

P: Vâng, chúng hoạt động khá tốt, mặc dù chúng phải được bảo vệ. Chúng được bao phủ bởi một tấm chắn màu đen chắc chắn. Nó làm tôi nhớ đến kính râm. Đôi mắt rất tinh tế và nhạy cảm, giống như phần còn lại của cơ thể. Tôi không thấy cơ thể có thể tồn tại nếu không có những thiết bị bảo vệ này. Tôi có một cái gì đó giống như một chiếc mũ bảo hiểm khi tôi đang ở trên bề mặt. Tôi có một gói trên lưng với các ống nối với mũ bảo hiểm. Và chỉ bộ đồ màu bạc tương tự của tôi. Tôi nghĩ cần lưu ý rằng chúng ta nhận được ánh sáng qua bộ đồ này. Tôi không thấy chúng ta cởi đồ ra.

D: Có thể bạn sử dụng nó để xử lý ánh sáng theo một cách nào đó.

P: Tôi không biết. Điều duy nhất khác biệt là gói này và mũ bảo hiểm.

D: Bạn có tai không?

P: (Tạm dừng) Tôi có thể nghe thấy. Nói thẳng ra, nhìn từ phía sau, tôi không thấy cái nào cả.

D: Bất kỳ loại mở đầu hoặc bất cứ điều gì.

P: Vâng, có, giống như một phần mở đầu. Nếu bạn cắt tai ngoài của mình, bạn vẫn còn một lỗ hở. Vâng, đó là những gì nó, bởi vì tôi chỉ quay sang một bên. Nó không phải là một lỗ lớn bằng lỗ tai người, ngay cả khi không có lỗ thông. Nhưng tôi hoàn toàn có khả năng nghe, thực sự rất tốt.

D: Tôi rất tò mò tại sao bạn phải sống dưới lòng đất. Bạn có bất kỳ lý do gì mà nghĩ đến?

P: Chỉ chất khí.

D: Chất khí?

P: Một trong những lý do chúng tôi đội mũ bảo hiểm trên bề mặt là vì mùi hôi. Tất nhiên, bản thân các loại khí này khá độc, vì vậy dù sao chúng ta cũng không muốn hít thở chúng. Một cú "thốc" ga nhỏ mà không đội mũ bảo hiểm sẽ không tự động khiến hình thể vật lý ngã gục và chết. Nó sẽ là một số tiếp xúc. Nó không mạnh như vậy. Nhưng mùi rất nồng và khó chịu.

D: Tôi đã nghĩ rằng bạn có thể nhạy cảm hơn con người.

P: Có mùi, có.

D: Bạn có thể nghĩ rằng khí đó có mùi như thế nào không? Có mùi chủ yếu trong đó không?

P: Câu trả lời đầu tiên của tôi đối với điều đó là "trứng thối".

D: Lưu huỳnh.

P: Một mùi thối. Nó cũng dày.

D: Ý bạn là không khí đặc, hay có mùi?

P: Đó là chủ yếu là mây mù, vì vậy khí có vẻ đặc. Bầu không khí có vẻ như thật tràn ngập điều này. Tôi quay lại đặt câu hỏi về cấu tạo vật chất của sinh vật.

D: Bạn có quan hệ tình dục không? Nam hay nữ?

P: Tôi không phải là một giới tính, nhưng tôi dường như là một giai cấp.

D: Ý bạn là gì?

P: Chúng tôi không phân biệt giới tính. Và điều đó khiến tôi nghĩ đến sự tái tạo, và tôi chưa thể trả lời được. Tôi muốn trả lời câu hỏi của bạn về lớp học. Có vẻ như đó là một đặc ân khi có thể lên mặt đất vào thời điểm này trong lịch sử của chúng ta. Không phải tất cả chúng ta đều được phép lên mặt nước. Vì vậy, thay vì phân biệt giới tính, có một số loại "lệnh mổ", tôi đoán.

D: Giống như một số loại trật tự đẳng cấp, ý bạn là?

P: Không, bởi vì tôi cảm thấy rằng đó là một xã hội rất yêu thương, cởi mở và bình đẳng. Tuy nhiên, tôi cảm thấy có những đặc quyền được mở rộng cho một số người, và tôi thuộc tầng lớp đặc quyền đó.

D: Đó là những gì bạn có nghĩa là "lớp". Nhưng không có tình dục, cho riêng mình. Bạn có đồng tính luyến ái không?

P: đồng tính luyến ái, theo cách nghĩ của tôi, có nghĩa là sở hữu cả đặc điểm nam và nữ. Tôi đang tìm kiếm các thuộc tính vật lý, bởi vì tôi chỉ nghĩ về sự tái

tạo Trái đất. Nhưng, trên thực tế, chúng tôi đã nhân bản vô tính. Không, không có sinh sản hữu tính.

D: Bạn có thể giải thích những gì bạn có nghĩa là? Quá trình sinh sản sẽ được thực hiện như thế nào?

P: (Đáng buồn là) Thật không may, tôi không thấy thực thể mới nào. Tôi chỉ thấy nhân bản. Bởi vì chúng ta là những sinh vật hữu tính, chúng ta có xu hướng nghĩ rằng mọi loài khác trên khắp vũ trụ đều phải giống nhau. Nhưng tôi nhận được thông tin rằng androgyny là tiêu chuẩn trong toàn vũ trụ. Tôi không nhận thức được bất kỳ nam, nữ nào. Có những tính cách khác nhau, những người có thể được coi là nữ tính hoặc nam tính. Tình dục là duy nhất của con người. Rất bất thường khi sinh sản bằng cách sử dụng hai giới tính riêng biệt. Đây là lý do tại sao những người ngoài Trái đất rất thích thú với các phương pháp sinh sản của chúng ta.

D: Vậy thì chúng ta là những người khác thường, với hai giới tính riêng biệt.

P: Đó là chúng tôi đã đưa nó đến mức độ này, vâng. Bạn thậm chí có thể coi nó là hai loài riêng biệt. (Tôi thấy nhận xét đó thật hấp dẫn.) Việc tái tạo loài là điều cần thiết đối với bất kỳ dạng sống nào. Tuy nhiên, sinh sản tình dục dường như là, mặc dù là một hình thức vui nhộn, nhưng mức độ rung động thấp hơn. Có những thời điểm siêu việt tuyệt đối diễn ra trong hành động của tình yêu. Tuy nhiên, trong quá trình quan hệ tình dục, điều này hiếm khi xảy ra. Vì vậy, nó không phải là những gì xảy ra mỗi khi có sinh sản hữu tính. Những khoảnh khắc siêu việt mà những sinh vật Trái đất trải qua cũng được trải qua bởi những người không mang hình dáng con người. Nhưng chúng không nhất thiết phải xuất phát từ những lý do giống nhau, từ sự kết hợp vật chất. Khi con người thông minh đạt đến điểm nhận thức hoàn toàn về dòng chảy vũ trụ, trở thành một với Tất cả Cái Đó, chỉ cần tia lửa hồi tưởng đó xảy ra là điều khá phấn khích và gợi cảm. Tuy nhiên, tôi không nhìn thấy những sinh vật ngoài Trái đất đang thực hiện hành vi giao phối. Tôi thực sự nhìn thấy trong tâm trí mình một sinh

vật ái nam ái nữ đang mang thai, vì vậy rõ ràng là có sự tái tạo thực thể về mặt thể chất.

Và vì vậy tôi đang hỏi, “Điều đó có nghĩa là có nam và nữ?” Và câu trả lời đã đến rằng, “Không, có những sinh vật cha mẹ.” Điều đó hơi không rõ ràng, vì vậy tôi đang hỏi, “Có ai có thể làm cha mẹ được không?” Và phản hồi là một cái gì đó để tạo ra hiệu ứng, “Nếu đó là mong muốn của bạn khi bạn đã nhận ra rằng bạn có khả năng làm bất cứ điều gì.” Rằng nếu bạn muốn sinh sống, thì điều đó dường như là có thể. Đây là một lĩnh vực rất khó giải thích, bởi vì các thực thể chiều khác nhau không tự tồn tại theo cách mà các sinh vật ở chiều thứ tư vẫn làm. Đây là cơ sở rất khó, bởi vì khi bạn có khả năng phi vật chất hóa và tái vật liệu hóa, bạn không có nhu cầu thực sự để tạo ra những sinh vật mới. Tất nhiên, đây là một sự tổng quát hóa. Nhưng tôi có thể nói rằng mặc dù chúng ta (ở đây trong thành phố ngầm của chúng ta) là ái nam ái nữ, nhưng chúng ta có thể biểu lộ – tôi xin phép không dùng từ đó, bởi vì điều đó cho ta một bức tranh không chính xác. Chúng ta có thể diễn theo cách mà chúng ta cảm thấy thoải mái nhất khi diễn. Và một số người trong chúng ta “hành động” theo những cách có thể được Trái đất dán nhãn là “nam tính” và những cách trên Trái đất có thể được gắn nhãn “nữ tính”.

D: Vậy thì ý bạn là đôi khi bạn có cảm giác mình nam tính hơn. Bạn ít nhiều đóng một vai, nam tính hay nữ tính?

P: Không. Đó là những thuật ngữ mà chúng ta phải sử dụng vì chúng ta đang nói về các thuật ngữ Trái đất. Ý tôi chỉ là tất cả chúng ta không phải là bản sao của nhau. Một số người trong chúng ta thích những vai diễn có sức mạnh thể chất hơn, có thể được gọi là nam tính. Chúng tôi không gọi họ như vậy. Đây chỉ là một phương pháp hoặc cách tiếp cận. Một cách tồn tại.

D: Đó là một kiểu tính cách hơn? Tôi tưởng tượng bạn có cá tính.

P: Tất nhiên, nhân cách tồn tại ở những sinh vật khác, không chỉ những sinh vật từ Trái đất. Khái niệm này rất khó giải thích. Bởi vì bạn, người hỏi, đến từ một

hành tinh có hai giới, thực sự rất khác nhau, để cố gắng hiểu các thuộc tính nam và nữ, bạn sẽ có xu hướng nghĩ theo thuật ngữ Trái đất. Đó là bằng cách sử dụng các thuật ngữ Earth mà sự nhầm lẫn đặt ra. Vì vậy, tôi sẽ chỉ thay đổi nó. Tôi sẽ thay đổi nam tính thành sư tử, và tôi sẽ thay đổi nữ tính thành thiên nga. Vì vậy, một số người trong chúng ta cảm thấy thoải mái khi giải quyết mọi việc theo cách giống như sư tử. Những người khác cảm thấy thoải mái hơn khi giải quyết mọi việc theo cách nhẹ nhàng hơn giống như một con thiên nga. Nó không có nghĩa chúng ta là sư tử và thiên nga. Nó chỉ có nghĩa là cách tiếp cận công việc hoặc cuộc sống cơ bản của chúng ta. Cá nhân tôi cảm thấy thoải mái hơn với các thuộc tính của sư tử. Tôi xác định mạnh mẽ hơn với những đặc điểm đó.

D: Tôi có thể hiểu điều đó. Bạn dường như đang cảm thấy buồn vì không có trẻ em ở đó. Cảm giác hay cảm xúc này đến từ bản thể hay nó đến từ bạn?

P: Có vẻ như những sinh vật này chắc chắn có cảm xúc. Cảm xúc gần như là kết quả của suy nghĩ. Cảm xúc là chất xúc tác cho sự vận động. Tình cảm là một sức mạnh rất có giá trị và khả thi. Và những sinh vật này chắc chắn sở hữu cảm xúc nhất. Mặc dù cách dán nhãn của con người tôi về cảm xúc có thể khác với cảm nhận thực sự, nhưng chắc chắn là cảm xúc được cảm nhận. Tôi nghĩ rằng tôi có thể đã chồng lên cái nhãn của nỗi buồn. Tuy nhiên, tình cảm chắc chắn tồn tại.

D: Vậy thì sinh vật này có khả năng cảm thấy ... tức giận?

P: Hừm. Bởi vì chúng tôi làm việc theo nghĩa của con người, vâng, tôi đoán bạn sẽ phải gọi những cảm xúc này là "tức giận, vui vẻ, buồn bã".

D: Tình yêu?

P: Tình yêu. Tôi không biết. Hãy để tôi xem liệu họ có bị các sinh vật dán nhãn như vậy không. Chà, câu trả lời là, "Đây chỉ là vấn đề ngữ nghĩa." Vì vậy, tôi

không nên cầu kỳ như vậy. (Cô ấy cười.) Vâng, nỗi buồn, vâng, bạn có thể gọi nó là như vậy.

D: Và họ có thể cảm nhận được tình yêu?

P: Hoàn toàn có thể.

D: Được rồi. Tôi đoán tôi đang cố gắng phân biệt xem chúng có phải là robot-like hơn hay không.

P: Có vẻ không giống người máy cho lắm.

D: Và chúng tôi đã xác định rằng bạn có vẻ khác biệt trong trang điểm bên trong của bạn. Sau đó, quá trình sinh sản được thực hiện bằng cách nhân bản.

P: Vâng, và tiếc là sinh sản không phải là một thuật ngữ thích hợp, vì không có từ mới ... (Cô ấy gặp khó khăn trong việc tìm từ.)

D: Mẫu vật? Hay cái gì?

P: Vâng. Không có trẻ sơ sinh.

D: Sau đó, tất cả các bạn sẽ giống như các bản sao của nhau.

P: Chà, những người ban đầu của chúng tôi đã đến. Nó giống như cuộc sống không giới hạn.

D: Nếu bạn là một nhân bản chính xác thì sẽ không có quá trình tiến hóa nào làm biến mất các cơ quan không cần thiết.

P: Không, nó không tiến hóa. Các cơ quan bị teo do không sử dụng.

D: Việc sao chép này được thực hiện trong một kiểu cài đặt nhất định hay bạn đã bao giờ thấy nó được thực hiện ở đâu chưa?

P: Hãy để tôi suy nghĩ. Đó là một câu hỏi thú vị. Tôi biết điều này được thực hiện nếu có điều gì đó xảy ra với một cư dân gốc. Tôi nói từ "nguyên bản" có nghĩa là "nguyên bản từ thủ công", không phải là bản địa của hành tinh này. Hãy để tôi suy nghĩ. Nếu một tai nạn xảy ra và sinh lực phải rời đi, thì "người" đó sẽ được nhân bản. Nhưng "sự hiểu biết" của người đó chuyển ngay lập tức vào bản sao, rằng bản sao là người còn sống sau đó. Vì vậy, nó giống như cuộc sống liên tục. Không có sự phá vỡ trong suy nghĩ, trí nhớ, hoặc nhận thức. Vậy bạn hỏi, tôi đã quan sát điều này chưa? Tôi có. (Ngạc nhiên) Tôi có!

D: Tôi đang cố gắng giải thích những điều khoản này một cách thẳng thắn. Đối với tôi, nhân bản sẽ bắt đầu với một tế bào và phải lớn lên và phát triển

P: (Bị gián đoạn) Không! Nó không cần phải phát triển. Điều đó tôi thấy. Bạn có hai thùng chứa tương tự như một chiếc quan tài, nhưng phần trên của chiếc quan tài là trong suốt để bạn có thể nhìn vào. Ví dụ duy nhất tôi đã thấy là về một người nào đó đã bị nghiền nát. Hình dạng vật chất của họ không thể tiếp tục.

D: Đó là do tình cờ?

P: Vâng. Vì vậy, họ đã lấy xác và đặt nó vào quan tài số 1. quan tài số 2 hoàn toàn trống rỗng. Bản chất của cơ thể bị nghiền nát không bị nghiền nát, chỉ có hình thức vật chất bị nghiền nát. Thông qua các phương tiện cơ học cũng như sự chuyển giao tư tưởng, cùng một cơ thể đã được hiện thực hóa trong quan tài trống rỗng số 2, mặc dù không bị nghiền nát và vỡ nát. "Bản chất" trên thực tế đã thực hiện sự chuyển giao này vào cơ thể mới không bị hư hại, do đó để lại một lớp vỏ nhàu nát. Giống như cùng một người bây giờ đang ở trong cỗ quan tài thứ hai. Nó gần giống như một con bướm đêm bò ra khỏi một con nhộng. Không có phát triển. Điều này rất nhanh chóng.

D: Sau đó, thông qua quá trình này, cơ thể chính xác được tái tạo từng tế bào, từng hạt.

P: Bộ nhớ bằng bộ nhớ. Toàn bộ điều.

D: Bộ nhớ ô đã có thể tự tái tạo bởi máy này?

P: À, tôi đã nói thông qua sự chuyển giao kỹ thuật cũng như suy nghĩ, bởi vì bản chất là điều này sẽ xảy ra.

D: Người bị nghiền nát cơ thể?

P: Vâng. Hãy xem, bản chất đã không bị nghiền nát, và không thể bị.

D: Nó muốn tiếp tục, vì vậy nó đã sao chép – với sự trợ giúp của chiếc máy này và công nghệ – một bản sao chính xác của chính nó và nhập vào nó.

P: Vâng.

D: Được rồi. Bởi vì tôi nghĩ rằng linh hồn, có thể nói là, sẽ không ở lại với cơ thể, và nó không thể được tái tạo.

P: Có lẽ tôi đã sử dụng thuật ngữ sai khi nói “nhân bản”, bởi vì quá trình này là một

D: (Bị gián đoạn) Đó là một quá trình sao chép.

P: Một sự trùng lặp. Cảm ơn bạn.

D: Bởi vì tôi đang nghĩ về các điều khoản nhân bản của chúng tôi. Chúng ta lấy một tế bào và để nó phát triển và lớn lên, và nó sẽ mất một thời gian dài. Và sau đó nó có thể biến thành một bản sao khác.

P: Đó là Trái đất. (Cô ấy cười.)

D: Vâng, đó là Trái đất. Đó là điều duy nhất chúng ta phải tiếp tục. (Cười) Chà, nếu bản chất không muốn tiếp tục, thì cơ thể mới sẽ chỉ là một cái vỏ rỗng?

P: Nó sẽ không hoạt động. Nguồn tạo ra cuối cùng là mục đích của bản chất.

D: Nếu không có nó thì nó sẽ không hoạt động hay bất cứ thứ gì.

P: Nó sẽ không hoạt động. Nó sẽ không xảy ra.

D: Ý bạn là, nếu ai đó đặt thi thể vào quan tài và bật máy lên, và bản chất không muốn nhập lại

P: Vậy thì điều đó sẽ không xảy ra.

D: Vậy thì đó là cách duy nhất để bạn chết, là nếu bản chất không muốn tiếp tục?

P: Cái chết dường như không xảy ra. Bạn thấy đấy, cái chết sẽ chỉ xảy ra với loài này nếu một thảm họa hành tinh xảy ra, trong đó không ai có thể nhặt xác và bỏ vào quan tài. Ý định sẽ vẫn còn. Các tinh chất sẽ không chết, nhưng chúng không thể ở dạng vật chất nữa, nếu không còn một tinh chất để bắt đầu quá trình này.

D: Nhưng tôi nghĩ bản chất có thể quyết định họ muốn đi và làm điều gì đó khác.

P: Đúng vậy, sau đó sẽ không có gì xảy ra trong quan tài số 2, bởi vì mục đích là thứ đẩy tất cả năng lượng thành vật chất.

D: Điều thú vị là đó là mục đích cá nhân. Ý định của những người khác có liên quan không quan trọng bằng ý định của cá nhân, nếu tôi hiểu đúng.

P: Tôi nghĩ bạn hoàn toàn đúng.

D: Vậy thì họ không tạo ra (Không biết phải hỏi nó như thế nào.)

P: Chờ đã. Tôi cũng đang hỏi những câu hỏi này. Câu hỏi của tôi là, "Làm thế nào xã hội này tồn tại nếu họ không có con cái thuộc loại nào đó?" Câu trả lời là: Chúng tôi đã đến hành tinh này, nhưng vì một lý do nào đó mà việc sinh sản đã không thể xảy ra ở đây. Vì vậy, tất cả những gì đã xảy ra – và điều này rất đáng buồn – là sự nhân bản của những người ban đầu đến. Tôi cảm thấy buồn, bởi vì tôi nghĩ rằng chúng tôi đã sống trên bề mặt cùng một lúc. Không thể sống ở đó lâu nữa.

D: Khi bạn đi ra khỏi đường hầm trên bề mặt, bạn có đi ra ngay trên mặt đất không?

P: Vâng, chính là Trái đất vật lý. Có giống như một thang máy đến một chốt không khí. Chúng ta không muốn các khí bao phủ bề mặt đi vào bên trong trái đất. Vì vậy, có một ... nó giống như một cái khóa không khí. Thực ra từ xa tôi có thể nhìn thấy các tòa nhà và ngọn tháp, và bề ngoài trông giống như sự sống. Tôi đoán tôi có thể đi xem. (Tạm dừng) Chà, không có cư dân nào ở đó. Điều này hoặc đã ở đó khi chúng tôi đến đây hoặc bị bỏ rơi. Tôi không biết. Tôi không nhớ gì về việc tiếp xúc với những sinh vật bản địa của hành tinh mà chúng ta đang sống. Và có vẻ như phản hồi là, xã hội này ... ummm, (Ngạc nhiên) cũng không phải là bản địa của hành tinh này.

D: Bạn nói rằng bạn có thể nhìn thấy một thành phố nào đó.

P: Tôi thực sự nhìn thấy thành phố, và vì vậy bây giờ tôi hỏi, "Có phải dân số đã khởi hành trước khi chúng tôi đến không?" Và câu trả lời của tôi là, "Có, rất lâu trước khi chúng ta rời hành tinh quê hương của mình." Và câu hỏi tiếp theo của tôi là, "Tại sao?" Và đó là do sự thay đổi của bầu không khí. Tôi có thể nhìn thấy một quả cầu phát sáng mang lại ánh sáng cho hành tinh này. Tôi không thể

nhìn vào mặt trời Trái đất trong bất kỳ khoảng thời gian nào. Nhưng tôi có thể nhìn vào quả cầu phát sáng này nhờ bộ lọc khí mà tôi đang nhìn qua.

D: Ý bạn là nó khác với mặt trời của Trái đất.

P: À, tôi đã thấy mặt trời Trái đất trông như thế này. Vào những ngày trời mù mịt, nhiều mây, tôi có thể nhìn vào đĩa và thấy nó. Và đó là những gì quả cầu phát sáng này trông như thế nào.

D: Khi đó bạn đang nhìn nó qua một làn khói mờ ảo nào đó.

P: Vâng. Và đó là lý do khiến dân cư bản địa không còn ở đó. Hành tinh này không thể duy trì sự sống do sự thay đổi hỗn hợp khí của bầu khí quyển.

D: Bạn nghĩ họ rời đi vì điều đó, hay họ đã bị phá hủy? Có bản ghi nào về thông tin đó không?

P: (Ngừng lâu) Tôi không thấy thi thể hay xương hay Và tôi không thấy hồ sơ nói rằng chúng tôi đang rời đi và đây là lý do tại sao. Tôi có thể đi đến nơi tôi có thể nhìn ngắm thành phố, nhưng tôi không nghĩ rằng mình đã đi bộ xung quanh đó, hay đào bới xung quanh đó.

D: Có bất kỳ dạng sống nào khác trên bề mặt không?

P: (Ngừng lâu) Nó có vẻ căn cổ quá. Tôi không biết về bất kỳ điều gì. Mặc dù có vẻ như có các dạng sống như virus, một số sinh vật sống cực nhỏ, nhưng không có các sinh vật phức tạp.

D: Còn về thảm thực vật hoặc cây cối?

P: Không có thực vật.

D: Vậy thì không có dạng sống nào ngoại trừ cái tồn tại bên dưới hành tinh. Người của bạn. Đúng không?

P: Vâng. Mặc dù tôi nghĩ chúng tôi đã mang theo cây cỏ. Có những bông hoa này. Tôi thực sự nghĩ đó là thần dược. Đó là mật hoa của một bông hoa sống thực sự. Nó trông giống như vậy.

D: Đó là thứ có thể được phát triển bên dưới bề mặt.

P: Có, nhưng chúng tôi có nguồn sáng của chúng tôi. Đây là nơi chúng ta sống.

D: Chà, có vẻ như lúc đó bạn sẽ không có nhiều lý do để lên mặt đất, phải không?

P: Sự tò mò. (Cô ấy cười.)

D: Đó luôn là một đặc điểm. (Cười) Chà, hình như người của bạn cũng không thể sống trong bầu không khí đó.

P: Không, tôi không nghĩ chúng ta có thể thở được. Không, không phải không có thiết bị; và có vẻ như sau một thời gian không phải là không có ánh sáng, vì một số lý do ... không phải trong khoảng thời gian, dù sao.

D: Mọi người của bạn có biết rằng họ sẽ không thể hoạt động trên bề mặt khi họ chọn đến hành tinh đó không?

P: (Ngừng lâu) Tôi không nghĩ vậy. Không đến mức họ tìm thấy khi đến đây. Tôi thực sự tin rằng người dân của chúng tôi nghĩ rằng họ đã thám thính một hành tinh có thể duy trì sự sống trên bề mặt. Có lẽ là thông qua việc nhìn thấy các thành phố. Không nhận ra.

D: Điều đó sẽ có ý nghĩa. Nếu họ nhìn thấy những thành phố, họ nghĩ rằng sẽ có sự sống ở đó. Sau đó, họ phải tạo ra thành phố này bên dưới Trái đất?

P: Vâng. Chúng tôi đã mang theo mọi thứ. Chúng tôi đã mang tất cả nguồn thông tin của chúng tôi. Tôi đoán tôi nên gọi nó là pha lê vì đó là những gì tôi tiếp tục nghĩ về nó. Chúng tôi là những sinh vật rất siêng năng.

D: Bạn đã đi du lịch rất xa, hay bạn chỉ đi đến một hành tinh khác trong hệ mặt trời của riêng bạn?

P: (Tạm dừng) Có vẻ như một khoảng thời gian lớn đã trôi qua, bởi vì trong chuyến đi, những phát minh mà chúng tôi đang sử dụng đã được tạo ra. Đây là những thứ mà chúng ta không dùng đến trên hành tinh quê hương của mình, nhưng được cho là có thể khiến chúng trên đường đi.

D: Họ nghĩ rằng họ sẽ cần chúng ở nơi họ sẽ đến. Có đúng không?

P: Khả năng phải tồn tại. Tôi cũng biết rằng chúng ta đã biết không có thảm thực vật trên hành tinh này. Vì vậy, đã có một câu hỏi đặt ra là liệu chúng ta có sống trên bề mặt hay không.

D: Đó có lẽ là lý do tại sao họ mang theo nguồn thức ăn của mình. Họ sẽ không thể đi nơi khác khi phát hiện ra bầu không khí tồi tệ như vậy sao?

P: Đó là một câu hỏi rất hay. Mặc dù có vẻ như không có mong muốn. Để tôi ... tôi sẽ đặt tay lên viên pha lê.

D: Và hãy xem những gì bạn có thể tìm ra?

P: Uh-huh. (Cười bất chợt.)Ồ! Điều này thực sự khó hiểu. Nhưng có vẻ như nhóm người mà tôi đang nói đến và bây giờ quen thuộc, đã ở trên hành tinh này đủ lâu để có một sự gắn bó và cảm xúc rất rõ ràng với hành tinh này. Nhưng họ đến đây từ một hành tinh quê hương đã hoàn toàn nổ tung, bị phá hủy và không tồn tại, ngoại trừ những hạt và mảnh vụn nhỏ bé của nó.

D: Vậy thì người của bạn có bỏ nó đi trước khi nó nổ tung không?

P: Vâng! Chắc chắn! Trong cuộc di cư hàng loạt. Biết rằng nó sẽ xảy ra là hành tinh, cho chúng ta khả năng rời đi.

D: Điều gì đã gây ra sự hủy diệt của hành tinh khác?

P: (Đáng buồn là) Chúng tôi đã theo dõi sao băng trong rất nhiều năm. Chúng tôi đã nhận thức được ngay lập tức trong con đường trong một thời gian dài. Khi hoàn toàn rõ ràng rằng vụ va chạm sẽ xảy ra, chúng tôi phải từ bỏ. Đây là một hiện tượng thiên thể hoàn toàn tự nhiên. Một vụ va chạm của một thiên thạch không nhỏ hơn nhiều so với toàn bộ kích thước của hành tinh chúng ta.

D: Vậy thì không có gì mà chính mọi người đã làm.

P: Không. Chúng tôi đã báo trước rằng điều này, rất đáng buồn, nhưng điều tự nhiên sẽ xảy ra. Chúng tôi không có cách nào để thay đổi quỹ đạo. Nó rất lớn.

D: Làm thế nào bạn rời khỏi hành tinh?

P: Trên thủ công.

D: Bạn có biết bạn sẽ đi đâu khi bạn rời đi không?

P: (Tạm dừng) Tôi nghĩ vậy, đúng vậy, bởi vì nhiều tàu đã hạ cánh trên hành tinh này.

D: Như bạn đã nói, đó là một cuộc di cư hàng loạt.

P: Vâng. Tuy nhiên, tất cả họ không đến hành tinh này. Tôi có cảm giác thực sự của một số người sẽ đến các hành tinh khác. Tôi cảm thấy chúng ta có thể đi du lịch và thăm các anh chị em của mình, nếu bạn muốn gọi họ như vậy. (Ngạc nhiên)Ồ! Có một lý do để họ đến hành tinh này. Họ ở đây vì một mục đích.

D: Cái gì?

P: Như thế trong phạm vi rộng lớn của vũ trụ, nó là một trạm chuyển tiếp khác giúp thu thập dữ liệu gần hơn với các dạng sống nguyên thủy, tức là: con người. (Cô ấy cười.)

D: Hãy xem liệu tôi có thể hiểu ý của bạn không.

P: Tôi có. Có nhu cầu rời khỏi hành tinh quê hương vì nó đang phải đối mặt với sự hủy diệt. Sau đó, lựa chọn đi đâu. Tôi nghĩ rằng người dân của chúng tôi tin rằng họ sẽ tìm thấy một hành tinh chị em tương tự, và thiết lập cuộc sống rất giống với những gì nó đã từng. Tuy nhiên, dường như đã có một nhà quy hoạch tổng thể.

Có nhiều thứ hơn là ý chí cá nhân. Có một kế hoạch của mọi thứ, để khiến những người này – những người khá hài lòng trên hành tinh quê hương của họ, để khiến họ không hài lòng – rời khỏi nhà của họ. Qua đó buộc họ phải đáp chuyến bay. Nếu không thì người khác đã đảm nhận công việc này, thực thể khác. Bây giờ mục đích là để tiến gần hơn về mặt vật lý trong những năm ánh sáng về thời gian và khoảng cách, bởi vì chúng ta đang nói về Trái đất bây giờ. Tôi có thể thấy toàn bộ sự tiến triển.

D: Bạn lấy thông tin từ pha lê. Ý bạn là hành tinh mà bạn đang nói đến là Trái đất?

P: Không. Nhưng đây là những người chịu trách nhiệm cung cấp thông tin mới này cho Trái đất. Tôi xin lỗi vì tôi không làm rõ bản thân mình. ... Tôi hiểu

D: Nó luôn luôn khó khăn. Họ nói rằng ngôn ngữ này không hiệu quả để dịch những thứ này. Hành tinh bạn đang ở, nó có gần Trái đất không?

P: Nó ở ngay ngoài kia, nhưng nó rung khác nhau. Nó thực sự ở một chiều không gian khác, nhưng gần, không xa.

D: Nó có trong cùng một hệ mặt trời không? Tất nhiên, với kích thước tôi biết là khó giải thích.

P: Tôi nghĩ để hiểu được thì sẽ dễ dàng hơn nếu nói rằng nó gần gũi.

D: Nó ở gần nhau. Nó sẽ vô hình đối với chúng ta, bởi vì nó ở một không gian khác.

P: Đúng.

D: Vậy thì loại sinh vật của bạn có khả năng đi giữa các chiều không?

P: Vâng, vâng. Bạn thấy đấy, chúng tôi đã phát hiện ra khả năng đó. Chúng tôi hoạt động theo cách đó. Và chúng tôi muốn chia sẻ thông tin này với cư dân Trái đất, bởi vì họ cũng cần có thông tin này. Hoặc họ sẽ diệt vong cùng với hành tinh của họ.

D: Bạn có nghĩa là nó là một tình huống tương tự?

P: (Thở dài) Tôi không biết tôi muốn nói gì. (Cười lớn.)

D: (Cười) Tôi nghĩ bạn đang làm rất tốt. Vậy thì chủng tộc của bạn có biết về Trái đất không?

P: Ồ, vâng. (Thở dài) Tôi đã có cảm giác kỳ lạ này khi tôi bước ra trên bề mặt, rằng tôi là tương lai và đó là Trái đất. Vì vậy, tôi có một sự nhầm lẫn về việc biết trước tương lai và chiều hướng của tôi. Bởi vì tôi đang cố gắng làm việc với thời gian và khoảng cách, và đó là những điều khoản ràng buộc với Trái đất. Tôi không biết liệu mình đang ở một hành tinh hoàn toàn khác ở một chiều không gian khác, hay cùng một hành tinh hoàn toàn khác vì nó ở rất xa trong tương lai.

D: Vậy thì ý bạn là gì? Bạn đang cố gắng giúp Trái đất như trước đây?

P: Vâng. Quá khứ là của chúng ta bây giờ. Bạn thấy đấy, chúng tôi không chỉ có khả năng đi xa. Không có thời gian, vì vậy du hành thời gian cũng có thể. Tôi bối rối, bởi vì khi tôi nhìn lên bề mặt và cảm thấy nỗi buồn khủng khiếp này, tôi không biết đó là vì tôi đang nhìn vào bề mặt của một hành tinh khác mà tôi đã đến, hay đó là Trái đất của tương lai, và tôi ` tôi đang cố gắng từ tương lai để nói cho Trái đất biết điều gì có thể xảy ra hiện tại

D: Được rồi. Nhưng bạn đang sống bên dưới hành tinh này.

P: Tôi đang ở bên trong.

D: Vì vậy, nó sẽ phải là một hành tinh vật chất không có khả năng hỗ trợ sự sống. Đây là điều khiến tôi bối rối.

P: Bạn thấy đấy, tôi đã phủ nhận đang diễn ra, bởi vì tôi cảm thấy rằng tôi đang nói chuyện với bạn từ Trái đất. Rằng bây giờ tôi là một sinh vật sống trên Trái đất, và tôi không phải là một con người. Tôi đến từ một nơi khác. Và tôi biết rằng tôi có thể thay đổi mọi thứ.

Nói từ tương lai, tôi có thể nói chuyện với hiện tại và giải thích khái niệm về chiều không gian theo cách mà nếu trên thực tế, Trái đất hiện tại chìm trong khí độc và sự sống như chúng ta biết rằng nó không còn khả năng tồn tại nữa, tôi có thể giải thích đối với những người có tư duy phức tạp, làm thế nào họ có thể tạo ra sự thay đổi chiều. Qua đó vẫn có ý thức trong bản chất của họ và có khả năng tiếp tục hình thức của họ trong tương lai. Vì vậy, tôi đang nói từ một khoảng cách không gian và thời gian.

D: Bạn cũng nói rằng bạn đang ở trong một không gian khác.

P: Chắc chắn! Tôi sẽ phải có mặt để đạt được sự tức thời trong không gian thời gian này.

D: Đây là lý do tại sao rất khó để đặt câu hỏi. Nhưng đó có phải là một phần trong kế hoạch của bạn để hóa thân vào Trái đất từ hành tinh căn cội đó không?

P: Hóa thân? Hãy để tôi nghĩ về một thuật ngữ khác. (Tạm dừng)Ồ! Đó là nó! Đó là những gì tôi muốn có thể thể hiện, trước hết là khái niệm "cuộc sống vĩnh cửu". Sự tồn tại vĩnh viễn của bản thể, có hoặc không có hình thức vật chất. Nhưng nếu chúng ta muốn có dạng vật chất – và như con người, dạng vật chất là một thuộc tính quan trọng – thì chúng ta có thể. Để bày tỏ với chúng sinh cách chúng có thể có và đang có, năng lượng và sự sống vĩnh cửu. Họ có thể có hình thức miễn là họ chọn, nhưng họ cũng có thể có hình thức không. Để diễn đạt những điều này, chúng ta phải trông giống con người, nói chuyện như con người và có thể nói những khái niệm này theo cách mà bộ não con người có thể hiểu được. Và vì vậy, có vẻ như "hóa thân" không phải là từ thích hợp. Tôi đoán thuật ngữ thích hợp thực sự là "đi bộ". Chúng tôi hợp nhất với những con người hiện có.

D: Đó là một khái niệm khác.

P: Đúng hơn là được sinh ra.

Khái niệm về linh hồn đi bộ được thảo luận đầy đủ hơn trong cuốn sách của tôi, Giữa cái chết và sự sống.

D: Hóa thân sẽ sống trong một dạng sống của con người ngay từ đầu, từ khi sinh ra. Một cuộc dạo chơi sẽ là một cuộc trao đổi địa điểm.

P: Có, hoặc kết hợp với, trong trường hợp này.

D: Tham gia nhiều hơn là giao dịch?

P: Vâng. Một sự gia nhập ở độ tuổi rất sớm.

D: Ý tưởng về lối đi bộ, về địa điểm buôn bán, luôn khiến tôi bận tâm. Đó là một trong số họ đi đâu đó. Ý tưởng này có ý nghĩa hơn. Nó giống như một sự tích hợp của một phần khác của bạn. Một thực thể bạn. Đó là một sự tích hợp, nhiều hơn là một sự đánh đổi.

P: Giống như Pam trong tương lai gặp Pam hiện tại.

D: Hoặc quá khứ Pam hoặc bất cứ điều gì. (Cười) Tôi chỉ có một ý tưởng. Bạn có cho rằng khi mọi người rời khỏi hành tinh của bạn, bạn đã hạ cánh xuống Trái đất như hiện tại trong tương lai? Và bạn đã quyết định "bước vào" quá khứ của Trái đất?

P: (Vui mừng) Vâng!

D: Để giúp nó trong tương lai.

P: Vâng!

D: Vậy thì điều này có nghĩa là chúng ta có khả năng thay đổi tương lai của mình?

P: (Vui mừng) Vâng! (Hạnh phúc) Vâng! Đó là thông điệp! Đúng! Chúng tôi là!

Thông qua liệu pháp tiền kiếp, chúng ta biết rằng chúng ta có thể bị ảnh hưởng bởi tiền kiếp của mình. Nếu linh hồn là vĩnh cửu và không tồn tại thứ gọi là thời gian, liệu chúng ta có thể bị ảnh hưởng bởi cuộc sống tương lai của mình không? Trường hợp này rất gợi ý khả năng này.

D: Thật khó hiểu. Tôi đang cố gắng làm tốt nhất có thể.

P: Tôi biết, nhưng bạn đang làm rất tốt với bộ não con người của bạn. Bạn đã thực hiện đáng kể sau đây. Mỗi khoảnh khắc của sự sống trên Trái đất vật chất, trong mật độ của chúng ta, đều có khả năng thay đổi. Mỗi ý nghĩ đưa chúng ta

vào sự thấu hiểu các chiều không gian, và niềm tin về sự vĩnh viễn của ý thức và cá nhân. Mọi suy nghĩ do con người tạo ra đều giúp di chuyển hành tinh theo hướng có thể biến tương lai mà tôi nhìn thấy – tương lai hành tinh căn cỗi – không phải là tương lai sẽ trở thành hiện thực. Suy nghĩ là năng lượng. Năng lượng tạo ra chuyển động. Vì vậy, nó giống như đèn bật sáng ở khắp mọi nơi. Sau đó, nó không còn tối nữa. Điều này thật khó giải thích.

D: Bạn đang làm rất tốt. Vậy thì điều mà bạn đang cố gắng nói với mọi người là gì?

P: Đầu tiên, suy nghĩ đó là một sức mạnh vĩnh cửu. Vì vậy, điều cần thiết tuyệt đối là suy nghĩ về mức độ rung động cao nhất có thể. Cách để đi vào một không gian khác là nâng cao độ rung, hoặc tăng tốc độ rung. Con người có thể làm điều đó bằng cách sử dụng suy nghĩ. Nếu con người không nhận thức được rằng họ có thể sử dụng tâm trí của mình để suy nghĩ những suy nghĩ này, thì họ sẽ không làm điều đó. Họ tiếp tục có những suy nghĩ của họ ở mức độ trần tục. Giày, thức ăn và mọi thứ khác. Điều cần thiết tuyệt đối là thay đổi suy nghĩ của chúng ta, hoặc chỉ mở rộng suy nghĩ của chúng ta. Suy nghĩ là những điều thực sự lớn lao. (Cô ấy cười.)

D: Tôi đã nghe điều đó trước đây.

P: Với những gì bạn làm với suy nghĩ của mình, mỗi cá nhân con người có ảnh hưởng quyết định đến toàn bộ hành tinh. Vì vậy, phải có nhiều người hơn đang điều chỉnh, hoặc tạo ra – tôi sẽ nói từ “tạo ra” – những suy nghĩ về khả năng sống mãi mãi, ở dạng có ý thức. Bây giờ thực sự, tôi phải rút lui về một điều nhỏ nhoi về Chúa Giê-xu, bởi vì theo thuật ngữ cơ bản cơ bản, ngài là một trong số chúng ta. Chúa Giê-su đã cố gắng chỉ ra rằng nếu bạn sống một cuộc sống có sự rung động cao, thì bạn đang nâng cao tinh thần của bản thân và hành tinh. Và khi bạn chết, bạn không chết. Đó là toàn bộ thông điệp và toàn bộ sự việc. Và hai nghìn năm trước khả năng hủy diệt Trái đất, hay Trái đất như tôi đang nhìn thấy từ viễn cảnh tương lai, đã hiển nhiên sau đó từ không gian “không thời gian” này.

D: Thật là khó hiểu đối với họ.

P: Họ không. Nó đã được cố gắng. Họ không hiểu. Bây giờ mọi người có thể nhận được nó, nếu họ có thể nghe thấy nó đủ. Nếu nó có thể chìm vào một nơi nào đó mà họ có thể bám vào, họ có thể bắt đầu. Và công việc của chúng ta, dù muốn hay không, là phải nói cho họ biết. Trái đất không phải là hành tinh duy nhất có các dạng sống phức tạp. Có vẻ như Trái đất đang cần nhất được nghe thông tin này, nhưng Trái đất không phải là trọng tâm duy nhất của Tất cả những gì đang có.

D: Rất thú vị. Được rồi. Bạn có tinh thể ở đó. Bạn cũng có thể có quyền truy cập vào những kỷ niệm khác của mình. Trên hành tinh mà bạn đã rời đi, hành tinh đã bị phá hủy, bạn có bình thường hoạt động tình dục trên hành tinh đó không, hay bạn luôn ái nam ái nữ?

P: (Tạm dừng) Tôi đang tìm kiếm cơ quan sinh dục. Chà ... điều đó thật khó, vì tôi dường như nhìn thấy những bản sao nhỏ hơn. Tôi sẽ ngay lập tức nói "trẻ em", nhưng Hoặc là tôi không có trí nhớ dài hạn hoặc Tôi không thấy sinh sản hữu tính, ngay cả ở đó.

D: Bởi vì bạn đã nói khi bạn lần đầu tiên đến hành tinh này, họ đã bắt đầu nhân bản bản gốc.

P: Đúng. Tôi cũng biết rằng bộ máy được sử dụng cho mục đích này đã được phát triển trên đường đi. Vì vậy, có một sự hiểu biết về sự cần thiết cho việc này.

D: Nhưng khi cuộc đua của bạn đến hành tinh đó, nó có phi thuyền vật lý, phương tiện vật chất. Đúng không?

P: Đúng vậy.

D: Những chiếc xe này có còn được sử dụng không?

P: Chà, bạn phải nhớ khi bạn hoạt động từ một chiều không gian khác, rằng những gì thuộc về vật chất trong chiều không gian đó không nhất thiết phải nhìn thấy ở những chiều không gian khác. Nó dường như không phải là vật lý trong các không gian khác. Chúng ta hãy nói rằng Trái đất vào năm 1988 này ở không gian thứ ba, chỉ dành cho mục đích ghi nhãn, và chúng ta đang ở không gian thứ tư. Sự sống ở chiều không gian thứ tư không khác nhiều so với cuộc sống ở chiều thứ ba, chỉ được tăng tốc nhiều. Tốc độ quá khác biệt khiến nó trở nên vô hình đối với những người ở chiều thứ ba, những người không thể hiểu được chiều thứ tư vào lúc này.

Vì vậy, chúng ta có thể có thủ công, thành phố, hành tinh, cơ thể. Những điều này là rất thực tế đối với chúng tôi. Giờ đây, chúng tôi đang nghiên cứu khả năng này, bởi vì chúng tôi đang du hành xuyên thời gian và không gian, để làm cho phương thức thứ tư của chúng tôi có thể nhìn thấy được ở chiều thứ ba bằng cách giảm rung động đến mức độ gần như không thể chịu đựng được đối với chúng tôi, nhưng để con người có thể nhìn thấy những thủ công. Điều quan trọng là con người phải thực sự thừa nhận rằng có sự sống khác tồn tại. Cánh cửa này phải được mở và luôn mở nếu thể chất muốn tiếp tục trong tương lai.

D: Đây là ý của bạn về tốc độ? Ý bạn là rung động của chiều không gian đó nhanh hơn?

P: Vâng. Ánh sáng là một rung động rất, rất cao. Rất nhanh. Bởi cao, tôi có nghĩa là nhanh chóng.

D: Nhưng đối với những người trong không gian đó, mọi thứ đều là vật chất.

P: Nếu chúng tôi chọn, có.

D: Bạn vẫn đang làm việc đó, hay nó đã được hoàn thiện ở nơi bạn có thể đi vào không gian của chúng tôi và có thể nhìn thấy?

P: Có vẻ như không phải tất cả cư dân trên hành tinh này đều sẵn sàng chịu đựng sự rung chuyển. Bạn có thể tưởng tượng không muốn cảm thấy mình nặng hai ngàn cân. Hoặc bạn đang đi qua lớp keo dày và nặng dính vào bạn. Hoặc bạn bị khó thở vô hạn, hoặc di chuyển theo bất kỳ cách nào. Bạn có thể thấy rằng nhiều người sẽ không chọn điều này. Nó không dễ chịu. Nhưng những ai trong chúng ta cảm thấy mình có nhiệm vụ truyền đạt kiến thức này sẽ phải hy sinh. Vì vậy, ... tôi nghĩ tất cả chúng ta đều có khả năng và chúng tôi đang làm việc để làm cho nó trở nên hấp dẫn hơn, giống như một chiến dịch PR. (Cô ấy cười.) Nhưng không phải ai cũng đang cố gắng.

D: Sau đó, ngay cả bầu không khí bên trong tàu vũ trụ cũng sẽ khó khăn, vì bước xuống.

P: Trong sự thay đổi kích thước, mọi khía cạnh đều bị ảnh hưởng một cách chắc chắn nhất. Bạn cố gắng giữ nó giống như ở nhà nhất có thể, nhưng

D: Bạn có nghĩ rằng điều này đang xảy ra ngay bây giờ, nơi họ đang đến Trái đất, để có thể nhìn thấy?

P: Vâng.

D: Đây có thể là một số con tàu và những sinh vật mà mọi người báo cáo đã nhìn thấy?

P: Chắc chắn rồi! Chắc chắn rồi! Điều này không chỉ xảy ra trong thời gian gần đây của chúng tôi. Kể từ những năm 1800 đã có các báo cáo và trước đó. Và phi thuyền của Ezekiel, nếu bạn đang nhìn từ góc độ tương lai trở lại Trái đất hiện tại. Trái đất hiện tại có nghĩa là Trái đất vì nó đã tồn tại trong X-triệu năm qua, kể từ lần dịch chuyển Trái đất lớn cuối cùng. Vì vậy, những nỗ lực này đã được tiếp tục trong lịch sử Trái đất trong một thời gian dài, rất lâu, rất lâu. Đó là một tòa nhà của sự chấp nhận. Một cánh cửa mở ra từ từ, nhỏ xíu, rất nhỏ, rất nhỏ, đã cho phép nhiều người trong chúng ta đủ can đảm để thực hiện nỗ lực này.

D: Mục đích chính của chuyến thăm là gì, nếu họ đã đến lâu như vậy?

P: Con người có khả năng tuyệt vời là từ chối những gì họ nhìn thấy. Vì vậy, theo thời gian, sự phủ nhận ngày càng ít đi, bởi vì ngày càng có nhiều người đủ dũng cảm để nói rằng họ đã nhìn thấy những điều này. Hiện có thông tin liên lạc đại chúng tức thì. Có rất nhiều người trên bề mặt Trái đất hơn trước đây. Vì vậy, có rất nhiều, rất nhiều lần nhìn thấy khác, và chúng được báo cáo rộng rãi hơn. Và chúng trở nên dễ chấp nhận hơn. Thông điệp rất, rất ngắn gọn và rất rõ ràng. Theo quan điểm của chúng tôi, cuộc sống con người – nghĩa là hình dáng con người, tâm sinh lý con người – không còn tồn tại. Thông điệp của chúng tôi là nó không cần phải ngừng tồn tại nếu con người muốn, trong tương lai của họ, có hình dạng vật chất của con người.

Chúng có thể duy trì hình thể bằng cách học cách tăng cường độ rung của chúng. Họ có thể làm tăng rung động của họ thông qua suy nghĩ của họ. Từ đầu, tư tưởng của họ là động lực chính của mọi sự sống. Vì vậy, nếu họ muốn nghĩ những ý nghĩ tham lam, nặng nề và buồn bã, đó là những rung động ở mức độ thấp. Chúng chậm và thấp, và không chịu được sự thay đổi dao động mà hành tinh, thông qua quá trình tiến hóa tự nhiên, đang tiến gần đến. Vì vậy, những con người này, nếu họ muốn có hình dạng con người trong tương lai, phải học cách tăng tốc độ của họ. Và đó là thông điệp của chúng tôi, bởi vì từ quan điểm của chúng tôi, họ không hiểu được. Không còn hình dáng con người. Sự sống của con người, sinh lực của con người, bản chất của con người luôn luôn còn lại, bởi vì một phần khác của thông điệp của chúng tôi là: Bạn không chết. Bạn không chết, nhưng bạn có thể mất hình dạng con người của mình.

D: Nói cách khác, trong tương lai bạn đang quan sát thấy loài người từ từ bị tuyệt chủng?

P: Chúng nhanh chóng tuyệt chủng. Có vẻ như nó đã rất nhanh chóng. Nó không giống như, trong trường hợp cụ thể của chúng tôi, có một cảnh báo về một thiên thạch khổng lồ đã được lên kế hoạch trong nhiều năm. Điều này có vẻ rất nhanh chóng. Bạn thấy đấy, tôi không muốn đây là tương lai. Có vẻ như tôi,

người mà bạn muốn nói chuyện – và không may là phóng viên đang nói tất cả.
(Cô ấy cười.)

D: Đó là tốt. Miễn là bạn đang cho tôi những lời của bản thể.

P: Thực thể có toàn bộ cuộc sống, toàn bộ kịch bản, toàn bộ hệ thống hoạt động dường như đã diễn ra trong một khoảng thời gian nào đó. Và bản thể này là một khía cạnh tương lai của người đang nằm trên giường này. Điều đó không có nghĩa đó là khía cạnh tương lai duy nhất của người đó. Và chúng sinh này muốn nói rằng trong chuỗi, hoặc dòng này, sự sống của con người không còn tồn tại. Bằng cách coi đó là tương lai, điều đó đã xảy ra. Nó giúp cụ thể hóa – nếu đó là một từ – một xác suất.

Điều này rất khó để tâm trí con người hiểu được. Người này không chỉ có bản thân trong tương lai, người này còn có nhiều bản thân trong tương lai, những người đã có những kịch bản khác được diễn ra. Chúng ta gần như tuyệt vọng khi cảm thấy rằng chúng ta có thể nhận được thông điệp này về sự cần thiết của việc nâng cao rung động đối với loài người hiện nay, bởi vì sự thay đổi chiều rất có thể sẽ xảy ra. Nếu chúng ta có thể nhận được thông điệp đó, thì sự tồn tại trong tương lai đó sẽ không tiếp tục hoạt động. Sẽ có một sự tồn tại mới trong tương lai mà người này sẽ tập trung và hòa hợp hơn.

D: Tôi đang cố gắng hiểu chuyện gì đã xảy ra.

P: (Tạm dừng như thể đang xem.) Tôi thấy trọng lực thay đổi. Tôi thấy hành tinh thường quay trên một trục, và quay quanh mặt trời. Tôi nhìn thấy hành tinh này ... Tôi muốn nói "chao đảo". Những gì luôn là một chuyển động vĩnh viễn ... đã thay đổi. Điều này gây ra sự thay đổi khí hậu hành tinh ngay lập tức, nhưng có vẻ như có thứ gì đó đã ảnh hưởng đến lực hấp dẫn. Gần giống như nó trở nên dày đặc đến nỗi nó đang kéo các chất khí, các nguyên tố xuống bề mặt. Gần giống như một cơn mưa trút xuống bề mặt của những thứ trong không gian đã ở đó từ trước đến nay. Chúng có lẽ đã ở trong bầu khí quyển nhưng chắc chắn không bị kéo lên bề mặt. Lực hấp dẫn dường như quá dày đặc, quá nặng.

D: Liệu điều này có đủ để tiêu diệt tất cả mọi người?

P:Ồ, vâng. Tôi thấy không ai có thể thở được.

D: Bạn cũng thấy rằng không có thực vật sống hay bất cứ thứ gì còn sót lại.

P: Theo quan điểm của tôi, sự thay đổi đã xảy ra trước đó rất lâu. Vì vậy, vào thời điểm hiện tại, tất nhiên, không có thảm thực vật cũng như bất kỳ tàn tích nào của cuộc sống động vật hoặc cuộc sống con người.

D: Chỉ là những gì còn lại của thành phố của họ. Nhưng bạn khẳng định rằng ngay cả khi sự kiện này, sự dịch chuyển của Trái đất, xảy ra, nếu con người có thể nâng cao sự rung động của họ, họ sẽ có thể tồn tại về mặt vật lý?

P: Có vẻ như bằng cách nâng cao sự rung động của họ, họ trở nên cởi mở để tiếp nhận thông tin, vâng, sẽ giúp họ bằng cách nào đó tồn tại. Bằng cách nâng cao sự rung động của mình, bạn đang mở ra cho mình luồng năng lượng thông minh và yêu đời, cũng như tăng tốc hơn rất nhiều. Suy nghĩ của con người có thể được hướng tới, nếu bạn vui lòng, Chúa. Sinh lực của vũ trụ. Đó là tất cả. Ánh sáng có thể được coi là đồng nghĩa với Chúa. Nếu bạn có thể nhận thức một cách có ý thức và tỉnh thức, và cũng đặt suy nghĩ của mình vào cõi tình yêu và ánh sáng vĩnh cửu, bạn đang nâng cao rung động của mình. Light, tôi tiếp tục suy nghĩ về ánh sáng.

D: Ánh sáng rất quan trọng đối với cuộc đua của bạn.

P:Chà, nó có vẻ rất quan trọng, giai đoạn. Có vẻ như con người có khả năng duy trì hình dạng vật chất trong tương lai sẽ có nhận thức về cách thực hiện điều này, bởi vì sự cởi mở đã xảy ra do luôn đẩy suy nghĩ của họ lên cao hơn, nhanh hơn, cởi mở hơn, mang tính vũ trụ hơn. Vì vậy, tôi nghĩ rằng họ sẽ có báo trước để họ có thể trốn thoát.

D: Tôi nghĩ có lẽ họ sẽ phát minh ra thứ gì đó mà họ có thể sử dụng để tồn tại.

P: Chà, vào thời điểm này, họ phải phát minh ra thủ công, hoặc một cách nào đó để tăng tốc độ rung để không bị ảnh hưởng bởi mật độ của lực hấp dẫn.

D: Vậy thì ý bạn là họ phải tìm cách trốn thoát. Tôi nghĩ có lẽ họ sẽ phát minh ra cách nào đó để có thể tồn tại trên bề mặt.

P: Câu hỏi luôn là duy trì hình thức vật lý trong tương lai. Không nhất thiết phải là dạng vật chất của toàn bộ hành tinh. Chúng ta đang nói về hình dạng vật chất của con người.

D: Và đó là điều quan trọng. Họ không muốn hình dạng con người tuyệt chủng.

P: Có vẻ như vào thời điểm này con người rất gắn bó với thể chất của mình. (Cô ấy cười.) Và tôi luôn muốn nói rằng, không có gì, không có gì bị nhốt trong bê tông. Tất cả chúng ta đều ảnh hưởng đến tương lai theo từng khoảnh khắc thời gian trôi qua mà chúng ta đã tạo nên. Có vẻ như đối với sự liên tục của cơ thể vật chất, con người phải nhận thức được cách tập hợp lại cơ thể con người trong một không gian khác, hoặc du hành đến một không gian khác.

D: Nó phải là một chiều không gian khác, hay nó có thể ở trong chiều không gian này?

P: Chiều không gian này, như chúng ta đã biết, sẽ không còn tồn tại.

D: Toàn bộ không gian! Tôi nghĩ có lẽ thế giới của chúng ta sắp diễn ra

P: À, tôi nên nói vì con người. Sẽ luôn luôn có một chiều thứ ba.

D: Tôi nghĩ có lẽ họ có thể du hành đến một hành tinh khác trong thiên hà của chúng ta, và nó sẽ ở trong chiều không gian này.

P:Ồ, không. Thế thì tốt quá. Nhưng đó không phải là bức tranh mà tôi nhìn thấy. Tôi thấy một sự thay đổi hoàn toàn của hệ mặt trời, nếu bạn muốn. Và khi

chúng ta nghĩ về một hệ mặt trời, chúng ta tin rằng đó là một bức tranh lớn, nhưng thực ra đó là một bức tranh rất nhỏ.

D: Bây giờ chúng ta đang đi sâu vào những thứ phức tạp. Một số câu hỏi của tôi có thể là ngây thơ, nhưng tôi đang cố gắng hiểu nó tốt nhất có thể.

P: Phóng viên cũng gặp khó khăn. (Cô ấy cười.) Tôi sẽ kể cho bạn bức tranh mà tôi đã thấy khi bạn nói điều đó. Thật là buồn cười, giống như một bộ phim vậy.

D: Không sao đâu. Nó đến từ một nơi nào đó, vì vậy hãy báo cáo nó.

P: Tôi đã nhìn thấy một thứ giống như một người khổng lồ ... hãy gọi nó là một nghề "mẹ". Khi hình dạng con người rời khỏi bề mặt của hành tinh này, đó là bởi vì họ biết rằng bây giờ phải là lúc để rời đi.

Bây giờ họ đang ở trong một nghề thủ công nhỏ hơn và họ đang rời đi. Họ đều biết một sự thay đổi chiều đang xảy ra. Họ biết rằng họ đang trải qua một sự thay đổi mà họ không thể hiểu được, cho đến khi nó có hiệu lực ... có hiệu lực. Họ đang bay ra ngoài bởi vì họ biết rằng họ không thể ở lại hành tinh vật chất. Hình ảnh tôi nhận được là những thủ công nhìn thấy con tàu mẹ khổng lồ này. Họ cập bến tàu mẹ. Tôi không thể giải thích làm thế nào. Đối với tôi, họ trông như thể họ bay vào đó. Nhiều nghề chỉ bay thành một nghề lớn. Đây giống như một tử cung, hoặc một nơi ấp trứng. Một nơi mà họ được dạy, có lẽ, hoặc được giúp đỡ thông qua sự thay đổi vô cùng khác biệt này. Vì vậy, dường như có sự giúp đỡ ở đó, cho những người trong chúng ta, những người không thể hiểu được sự thay đổi về chiều không gian thực sự là gì. Dường như có một nghề thủ công được điều khiển – tôi có thể nói là bền bỉ – bởi những người rất dũng cảm.

D: Con tàu mẹ này đến từ đâu?

P: Có vẻ như những người như anh chàng nhỏ bé này, tôi của tương lai, đã xây dựng nó.

D: Họ cũng đã tạo ra những thủ công nhỏ hơn này?

P: Chiếc thủ công nhỏ hơn mà chúng ta sử dụng để rời khỏi Trái đất dường như đã được phát triển trên hành tinh này. Tuy nhiên, với sự giúp đỡ từ "bạn bè".

D: Tàu mẹ chắc chắn đến từ nơi khác.

P: Không gian khác. Chính xác. Điều này có vẻ rất tuyệt vời để xem xét. Nghề mẹ có vẻ giống như một bệnh viện-trường học khổng lồ. Một nơi chứa đầy cảm xúc to lớn của tình yêu lớn lao này. Nó có vẻ giống như sự hợp nhất giữa hình dạng con người với sự sống tồn tại trong nghề thủ công này. Đó là dịp vui vẻ của sự kết hợp này thật sâu sắc và thật tuyệt vời và được rất nhiều ý thức khác nhau săn đón. Và ý nghĩ lan tỏa về bên trong của nơi có rất nhiều tình yêu này là ánh sáng khổng lồ này, ánh sáng sống này.

D: Vì vậy, họ sẽ ở trong con tàu lớn này trong một khoảng thời gian nhất định?

P: Vâng. Tất nhiên, sẽ có một vài con người, hoặc hy vọng là nhiều người sẽ làm chủ được sự dịch chuyển chiều mà không cần sự trợ giúp này. Nhưng về cơ bản, phần lớn đã làm tốt chỉ để tham gia vào nghề và cất cánh.

D: Toàn bộ viễn cảnh mà bạn đang thấy này, liệu điều đó có xảy ra trong vòng đời của chúng ta không? Tôi ghét phải chèn ép bạn một thời gian, nhưng

P: Hãy để tôi nói nó như thế này, cuộc sống của chúng ta là mãi mãi. Điều này có thể không diễn ra trong suốt thời gian tồn tại của cơ thể chúng ta.

D: Nó sẽ không xảy ra trong thời gian cơ thể vật chất của chúng ta đang tồn tại? Được chứ. Điều đó cho chúng ta một kịch bản tốt hơn một chút. Chúng tôi không cần phải nghĩ rằng nó sẽ xảy ra vào năm tới.

P: À, tôi phải nói với bạn rằng tôi có một cảm giác vô cùng cấp bách trong nội tâm. Tôi nhận ra bằng cách nói rằng có lẽ điều đó sẽ không xảy ra trong thời

gian tồn tại của các dạng vật chất của chúng ta, điều đó làm giảm đi một chút tính cấp thiết của thông điệp này. Và thông điệp này là: chúng ta phải nâng cao sự rung động của mình. Và chúng ta có thể làm điều đó một cách có ý thức. Đó là một điều tuyệt đối cần thiết, bắt buộc. Vì vậy, để nói rằng nó sẽ không xảy ra trong cuộc đời của bạn, hoặc của bạn hoặc của bạn hoặc của bạn. Sau đó mọi người thở phào nhẹ nhõm và nói: "Vậy thì tôi không cần phải làm thế." Nhưng thực tế là nó rất khẩn cấp. Nó không có nghĩa là nó sẽ không xảy ra trong cuộc đời này của chúng ta. Tôi dường như không làm như vậy vào lúc này.

D: Vâng, điều đó có lợi cho nó. – Nhưng bây giờ tất cả các thủ công nhỏ vào tàu mẹ. Sau đó, điều gì sẽ xảy ra với họ? Họ không thể trở lại hành tinh này?

P: Không.

D: Họ sẽ đi đâu?

P: Khả năng mở rộng đáng kinh ngạc của chiều không gian thứ tư làm cho mọi thứ trở nên khả thi. Có vẻ như từ "ý định" tiếp tục xuất hiện như một câu trả lời cho câu hỏi của bạn. Vì vậy, nếu mục đích của họ là cư trú trên toàn cầu và có thể nói là có một chính phủ toàn cầu của tình yêu và hòa bình và hợp tác, thì điều đó có thể hoàn thành. Đó là ý định của các cá nhân, vì tất nhiên mỗi người đều có ý chí tự do. Vì vậy, nếu mục đích của họ là ở trong cõi vô hình, và đi du lịch và quan sát, học hỏi, thăm thú, điều đó cũng có thể thực hiện được. Có vẻ như một khi họ nhận thức được rằng họ có thể có hoặc không thể có một cơ thể vật chất, thì họ có quyền lựa chọn tự do để xác định.

D: Bởi vì bạn đang nói về sự khẩn cấp của con người vật chất đang tiếp tục. Tôi nghĩ nó sẽ phải đi đâu đó.

P: Họ có quyền lựa chọn. Thời gian của chúng tôi không còn nhiều và tôi đã nói rằng tôi sẽ phải kết thúc phiên làm việc trong ngày.

P: Tôi rất thất vọng.

D: Tại sao bạn thất vọng?

P: Bởi vì tôi chỉ muốn ở lại. Tôi có cảm giác thật hạnh phúc khi có thể nói chuyện.

D: Vâng, chúng tôi biết bây giờ chúng tôi có thể trở lại. Chúng tôi đã liên hệ với bạn, chúng tôi có thể quay lại lần nữa.

P: Vâng, quay lại lần nữa! (Về mặt tình cảm) Cảm ơn bạn. Tôi thực sự cảm ơn bạn.

Pam thực sự miễn cưỡng rời khỏi cảnh đó, nhưng tôi đã giải thích với cô ấy rằng chúng tôi có thể quay lại bất cứ lúc nào chúng tôi muốn. Câu chuyện trong chương này không được phát hành trong một phiên. Đó là kết quả của việc chỉnh sửa và kết hợp thông tin từ bốn phiên mà câu chuyện được tiếp tục và chuyển tiếp. Trong mỗi buổi học, Pam luôn tỏ ra khó chịu khi rời khỏi căn phòng đường hầm. Cô ấy rất thích cảm giác ở đó. Phải luôn có một sự thuyết phục chắc chắn để khiến cô ấy tỉnh lại. Tôi luôn hứa với cô ấy rằng chúng tôi có thể quay lại.

Một kịch bản tương tự trong tương lai đã được đề cập trong Tập III của bộ ba Trò chuyện với Nostradamus của tôi. Đối tượng được chiếu là Trái đất sau khi một thảm họa khủng khiếp xảy ra trên Trái đất và gây ra sự hủy diệt hàng loạt trên bề mặt toàn bộ hành tinh của chúng ta. Những điều sau đây được diễn giải từ cuốn sách đó: Chủ đề: Nhiều, rất nhiều người đã chết. Cũng có nhiều động vật và nhiều cây lớn bị chết, nhưng không phải tất cả sự sống.

D: Sau đó con người đã làm gì?

S: Họ đã bắt đầu lại.

D: Họ có thể làm được không?

S: Vâng. Ngay bây giờ khi chúng ta nói, có nhiều nơi đã được xây dựng dưới lòng đất. Chúng ta sẽ quay trở lại Trái đất trong một khoảng thời gian và sống dưới bề mặt. Tôi nói điều đó như một sự thật. Có lẽ tôi không nên nói như vậy. Nếu trường hợp xấu hơn xảy ra, đây là điều sẽ xảy ra. Một kịch bản ở mức độ đó chỉ xảy ra nếu con người không cùng nhau hành động để chăm sóc hành tinh. Nếu điều đó thành hiện thực thì đó là tương lai cá nhân của chúng ta, nhưng không xa trong tương lai của Trái đất.

D: Bạn thấy gì vào lúc đó?

S: Chỉ là sự tĩnh lặng và nhiều bóng tối. Tôi nhìn thấy một xã hội được thiết lập dưới bề mặt. Nó đã ở đó quá lâu và dường như đó là nơi tự nhiên để sinh sống.

D: Những người đó trông như thế nào?

S: Họ giống những con người gầy hơn, thấp hơn với đầu to hơn và mũi phẳng hơn. Chúng có miệng nhỏ hơn với các mảng xương chứ không phải răng, và đôi mắt to và to. Điều này là do hệ số bóng tối lớn hơn mặc dù nó được chiếu sáng dưới bề mặt. Khi ra ngoài, trời quá sáng, họ cần đeo kính đen che mắt. Họ cũng không có cơ bắp giống nhau vì không có nhiều hoạt động thể chất.

D: Tại sao chúng lại tiến hóa đến trạng thái đó?

S: Tôi nghĩ nó là do sống dưới mặt đất hàng nghìn năm. Bất kể phương tiện nào bạn sống trong một nghìn năm đều trở thành nơi bạn thích nghi. Nếu bạn sống trong môi trường nước hơn một nghìn năm, lớp màng giữa các ngón tay và ngón chân của bạn sẽ trở lại. Bạn chỉ đơn giản là thích nghi với môi trường mà bạn đang sống.

D: Nhưng trong một nghìn năm nữa Trái đất sẽ không thẳng tiến đến nơi mà chúng có thể quay trở lại bề mặt?

S: Đây là một suy đoán rất thú vị. Nhưng một khi đạt đến hiện trạng, thì đây là cách của nó và đây là cách chúng ta sống. Không có gì lạ khi nghĩ rằng họ sẽ tiếp tục cuộc sống này. Đối với cư dân trên mặt đất cũng vậy, chúng ta không vội vàng sống dưới lòng đất.

D: Sau đó, những gì Nostradamus đã báo cáo cho chúng tôi là điều tồi tệ tuyệt đối có thể xảy ra. Có nhiều lựa chọn thay thế ở mức độ thấp hơn ở giữa?

S: Vâng, và thậm chí trong điều tồi tệ tuyệt đối không có sự hủy diệt hoàn toàn cuộc sống của con người.

D: Vì vậy, mặc dù họ thay đổi, con người sẽ tồn tại. Tất cả nghe rất lạ. Nhưng chúng ta phải biết điều tồi tệ hơn trước khi chúng ta có thể tập trung vào điều tốt nhất.

Cần phải nhớ rằng tương lai không phải là một dòng thời gian được thiết lập cụ thể. Nó bao gồm rất nhiều dòng thời gian biểu thị tất cả các xác suất và khả năng xảy ra. Tương lai của chúng ta có thể bị ảnh hưởng bởi nhiều khúc quanh nhỏ, hầu như không đáng kể, trên đường đi. Do đó, con đường tương lai mà chúng ta bước đi phụ thuộc vào những gì chúng ta đang lập trình ở thời điểm hiện tại.

DI SẢN TỪ CÁC VÌ SAO – CHƯƠNG 13: KẾT LUẬN (Kết thúc)

Cũng giống như trong những ngày của Tòa án Dị giáo khi Giáo hội dạy rằng Trái đất là trung tâm của vũ trụ, chúng ta, trong suy nghĩ hạn hẹp của mình, đã cho rằng chúng ta là trung tâm và các hành tinh và thiên hà xoay quanh chúng ta. Thật khó để chúng ta thừa nhận rằng có những nền văn minh và văn hóa đã có từ rất lâu trước khi thế giới nhỏ bé của chúng ta được cho là tồn tại. Trong cuốn

sách của tôi, Những người giữ vườn, chúng tôi đã được nghe những người anh em của chúng tôi kể câu chuyện về sự sáng tạo của chúng tôi từ các vì sao. Khi Trái đất phát triển đến mức có thể tồn tại sự sống ở đây, nó đã được ban cho điều lệ sự sống của mình.

Từ thời điểm đó, những sinh vật sẽ sống ở đây đã được thiết kế, cắt tỉa và trồng trọt cho đến khi chúng phát triển thành những loài mà chúng ta thấy xung quanh mình. Chúng ta chưa bao giờ đơn độc, những người tạo ra chúng ta đã theo dõi, quan sát và chăm sóc chúng ta kể từ khi bắt đầu có sự sống trên Trái đất. Họ đã cổ vũ chúng tôi trong những tiến bộ và chiến thắng của chúng tôi, đồng thời than vãn và tuyệt vọng trước những sai lầm và trượt dốc của chúng tôi. Tại sao họ không nên quan sát kỹ như vậy? Chúng tôi là họ và họ là chúng tôi. Họ vô cùng muốn thí nghiệm của họ thành công, bởi vì máu và gen của họ là một phần quan trọng của chúng ta. Chúng ta được cho là một thế giới hoàn hảo với những con người hoàn hảo. Dự định rằng chúng ta sẽ không bao giờ biết bệnh tật và không bao giờ chết. Trái đất được cho là Vườn Địa đàng theo đúng nghĩa đen, nơi nhân loại sẽ sống trong một thiên đường ảo. Nhưng đã xảy ra sự cố trên đường đi và "Những người theo dõi" đã hy vọng chúng tôi có thể sửa chữa thiệt hại theo một cách nào đó. Nó đã được quyết định để cung cấp cho hành tinh xinh đẹp này một sinh vật với ý chí tự do. Cung cấp cho nó ý chí tự do và xem những gì anh ta làm với nó. Không can thiệp là chỉ thị chính, giống như họ nói trên Star Trek. Họ không thể can thiệp vào thí nghiệm. Cung cấp cho sinh vật ý chí tự do và xem nó sẽ đưa anh ta đến đâu, và anh ta sẽ làm gì với nó. Đây có thể được coi là một phước lành hoặc một lời nguyền. Tôi thường tự hỏi họ nghĩ gì về chúng tôi bây giờ, liệu chúng tôi có đáp ứng được kỳ vọng của họ hay không.

Trong công việc của mình, tôi nhận thấy rằng Trái đất là duy nhất theo nhiều cách so với các nền văn minh khác. Chúng ta đang sống trong một thế giới của những giới hạn. Chúng ta sẽ không bao giờ nhận ra hết tiềm năng của mình khi tồn tại trong cơ thể con người, nhưng đó là một trong những thách thức, và là một trong những bài học cần rút ra. Thế giới của chúng ta là một trong số ít thế giới trong vũ trụ của chúng ta vẫn trải qua chiến tranh và bạo lực. Đây là một

trong những lý do khiến người ngoài Trái đất không tiếp xúc với nhau. Chúng tôi đang bị cách ly và cô lập ở đây trong góc nhỏ của thiên hà.

Họ sợ hành vi trẻ con của chúng tôi sẽ làm ô nhiễm thế giới khác. Tôi đã được nói rằng chúng ta sẽ không bao giờ thực sự du hành trong không gian, và được phép đi vào liên minh của các thế giới khác, cho đến khi chúng ta quyết định lớn lên và bỏ lại bạo lực và thù hận sau lưng. Không có chỗ cho hành vi như vậy trong các hội đồng của các hành tinh và hệ mặt trời. Đã đến lúc có thể, khi họ sẽ đi du lịch và giao tiếp tự do với chúng ta. Nó xảy ra sớm như thế nào là hoàn toàn phụ thuộc vào chúng tôi. Lúc đó họ sẽ đón anh chị em của mình về nhà. Vì chúng ta đã đi một chặng đường dài, và đã đến lúc đoàn tụ với gia đình.

Không chỉ máu và gen của họ chảy qua cơ thể vật lý của chúng ta, mà giờ đây chúng ta đã thấy qua các trường hợp trong cuốn sách này rằng các linh hồn hoặc linh hồn của chúng ta cũng chia sẻ cùng một cơ thể. Chúng tôi là họ và họ là chúng tôi ở mọi khía cạnh. Chúng tôi là con của các vì sao. Đây là di sản của chúng tôi và là di sản của chúng tôi. Tất cả chúng ta đều là người ngoài hành tinh và đã sống trên nhiều thế giới khác và ở nhiều không gian khác, một số trong số đó nằm ngoài tầm hiểu biết của chúng ta. Chúng tôi không ngừng phát triển và không ngừng học hỏi. Chúng ta giống như bọt biển, luôn tiếp thu và thu thập kiến thức và thông tin qua nhiều cuộc phiêu lưu của chúng ta trong cuộc sống. Chúng tôi mắc sai lầm và hy vọng sẽ học được từ chúng, và tiếp tục bài học tiếp theo trong lớp học tiếp theo, bất cứ nơi nào có thể. Khi chúng ta đã hoàn thành các lớp học trên hành tinh Trái đất này, nơi học tập mới của chúng ta sẽ ở đâu? Có bao nhiêu cuộc phiêu lưu đang nằm trước mắt chúng ta như chúng ta đã trải qua. Con đường của chúng ta giống như một vòng tròn khổng lồ không có điểm bắt đầu và không có điểm kết thúc, luôn tiếp tục trước mắt và mờ dần về khoảng cách phía sau. Nơi duy nhất không đổi là khoảnh khắc chúng ta đang sống bây giờ.

Chúng tôi đã học được nhiều điều về người ngoài hành tinh trong những buổi học thôi miên này, và nhiều điều về bản thân. Chúng dường như có nhiều đặc điểm chung mà chúng ta không thể xác định được. Họ không phải là sinh vật

tình dục. Những sinh vật ái nam ái nữ dường như là chuẩn mực, trong khi chúng ta là ngoại lệ. Từ lâu, họ đã từ bỏ giao tiếp bằng lời nói và đã phát triển thành thần giao cách cảm hoàn toàn. Chúng không sinh ra và không chết đi, như chúng ta hiểu những thuật ngữ đó. Một khi chúng được tạo ra, chúng có thể sống lâu như chúng muốn và chỉ ngừng tồn tại khi chúng muốn. Đa số không có thói quen ăn uống như chúng ta biết. Họ lấy thực phẩm của họ thông qua ánh sáng hoặc năng lượng vũ trụ. Một số sống chung và dường như có đầu óc nhóm. Trong những trường hợp này, họ hoặc không có cảm xúc, hoặc không hiểu gì về chúng ta.

Họ cảm nhận và trải nghiệm mọi thứ theo một cách khác. Không điều gì trong số này khiến họ tốt hơn chúng ta hoặc tệ hơn chúng ta. Nó chỉ có nghĩa là họ khác với chúng ta. Khi những điều này được hiểu và chấp nhận thì chu trình sẽ hoàn thành, và chúng ta sẽ được phép quay trở lại nơi mà tất cả đã bắt đầu. Chúng ta có thể rời khỏi nơi dừng chân này, Trái đất, và trở về ngôi nhà thực sự của chúng ta trong các vì sao. Đây là di sản của họ đối với chúng tôi, và di sản của chúng tôi đối với chính chúng tôi. Thực tế là chúng ta là vĩnh cửu, linh hồn của chúng ta không bao giờ có thể chết hoặc bị hủy diệt; chúng ta là những người bạn đồng hành trong trò chơi của cuộc đời, và số phận của chúng ta đan xen vào nhau. Điều này khiến tất cả chúng ta trở thành anh chị em trong kế hoạch tạo dựng vĩ đại. Chúng ta là họ và họ là chúng ta, và tất cả chúng ta là một trong mắt Chúa. Một người. Một họ thiên hà. Khả năng thôi miên của tôi đã đưa tôi đi rất xa, nhưng tôi vẫn tìm kiếm thêm câu trả lời cho những bí ẩn của sự sống và cái chết.

Cuộc tìm kiếm vẫn tiếp tục.

Đây là di sản của chúng tôi và là di sản của chúng tôi.

Thông qua liệu pháp thôi miên hồi quy, nhà trị liệu thôi miên Dolores Cannon đã phát hiện ra một số trường hợp các đối tượng sống lại thời gian sống của đất son khi là cư dân trên các hành tinh khác trong môi trường lạ. Tất cả chúng ta đều là người ngoài trái đất. Trong lịch sử của vũ trụ, Trái đất được coi là một

hành tinh trẻ, và linh hồn của chúng ta đã ở xung quanh mãi mãi và sẽ tiếp tục ở xung quanh mãi mãi. Vì vậy, Trái đất không phải là ngôi nhà duy nhất của chúng ta. Chúng tôi đã sống nhiều cuộc đời trong những môi trường khác thường trước khi quyết định hành trình đến đây và học những bài học về Trái đất. Sau khi hoàn thành việc học trên hành tinh này, chúng ta sẽ hành trình hướng ngoại và hướng ngoại để khám phá những thế giới mới để khám phá. Trái đất chỉ đơn thuần là một điểm dừng chân trong cuộc phiêu lưu dài của chúng ta.

Ký ức về những chuyến du hành linh hồn này được ghi lại trong tiềm thức của chúng ta, và Dolores Cannon cho thấy rằng chúng có thể được lấy lại thông qua thôi miên hồi quy. Trong "Keepers of the Garden", câu chuyện được kể về việc gieo mầm hành tinh của chúng ta bởi những người ngoài hành tinh từ ngoài không gian. Trong "Legacy From the Stars", các đối tượng báo cáo tham gia thí nghiệm với tư cách là một số dạng sống đầu tiên và * sinh sống trên trái đất.

CÁC TRƯỜNG HỢP KHÁC

- Người ngoài hành tinh được gọi là "thiên thần" khi họ đến thăm Trái đất vào thời Kinh thánh.
- Một người bản địa trong rừng nhìn thấy một UFO và bị hiểu nhầm như nhiều trường hợp được báo cáo ngày nay.
- Những trường hợp người ngoài hành tinh trở thành một phần của nghề mà chúng tôi đang vận hành. Nó nghe có vẻ rất giống với "Thực tế ảo" đang được phát triển ngày nay.
- Người ngoài hành tinh đến Trái đất một cách tình cờ đã bị mắc kẹt trong thể xác do nghiệp chướng tạo ra do can thiệp vào các loài Trái đất đang phát triển.
- Một thế giới xa lạ nơi những cư dân buộc phải sống dưới lòng đất sau khi bề mặt thế giới của họ bị phá hủy. Và một tương lai có thể xảy ra tương tự cho Trái đất của chúng ta, nơi mọi người buộc phải sống trong các thành phố dưới lòng đất sau một thảm họa khiến bề mặt hành tinh của chúng ta không thể ở được.